Stjórnartíðindi
1985 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1985

A-DEILD

REYKJAVÍK — 1985
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	8. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfundar	1
2	14. febr.	Lög um eftirlaun til aldraðra	1—9
3	25. febr.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	10
4	28. febr.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	10
5	2. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 24/1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum, með áorðnum breytingum	11
6	2. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 74 27. apríl 1972, um skipan dómsvalds í héraði, lögreglustjórn, tollstjórn o. fl.	11—12
7	2. apríl	Lög um breyting á áfengislögum,nr. 82 2. júlí 1969	12
8	13. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 77/1979, um Háskóla Íslands	13—14
12	19. apríl	Lög um breytingu á lögum nr. 51 28. apríl 1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	21—22
11	22. apríl	Lög um vélstjórnarnám	18—20
9	26. apríl	Lög um aðgerðir til að bæta hag sjómanna og sjávarútvegs	15—16
10	29. apríl	Lög um breytingu á lögum nr. 64/1984, um atvinnuleysistryggingar	17
14	10. maí	Lög um framkvæmd alþjóðasamnings um gáma	23
22	20. maí	Lög um breytingu á mörkum Garðabæjar og Kópavogs	33—34
13	21. maí	Lög um breyting á lögum um ávana- og fíkniefni, nr. 65/1974, sbr. lög nr. 60/1980 og lög nr. 75/1982	22
18	21. maí	Lög um vinnumiðlun	25-29
15	22. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Hamar í Glæsibæjarhreppi í Eyjafjarðarsýslu	23
16	22. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Víðines í Beruneshreppi, Suður-Múlasýslu	24
17	22. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum	24
19	28. maí	Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1980	30
20	28. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 50 1. júní 1984, um Lífeyrissjóð bænda	31
23	28. maí	Lög um ríkisábyrgð á launum	35—38

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
24	28. maí	Lög um starfsheiti og starfsréttindi heilbrigðisstétta	38—39
21	30. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 13 10. apríl 1979, um stjórn efnahagsmála o. fl.	32
25	3. júní	Lög um kirkjusóknir, safnaðarfundi, sóknarnefndir, héraðsfundi o. fl.	40—47
26	4. júní	Fjáraukalög fyrir árið 1980	48
27	4. júní	Lög um breyting á lögum nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála	48—49
28	4. júní	Lög um varnir gegn snjóflóðum og skriðuföllum	49—51
29	4. júní	Lög um breyting á erfðalögum nr. 8/1962	51
43	4. júní	Lög um Verðlagsráð sjávarútvegsins	140—143
30	7. júní	Lög um Veðurstofu Íslands	52—53
31	7. júní	Lög um Landmælingar Íslands	53—56
42	10. júní	Lög um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19/1940, með áorðnum breytingum	138—140
36	11. júní	Lög um breyting á lögum nr. 98 3. maí 1935, um virkjun Fljótaár	126
37	11. júní	Lög um breyting á lögum nr. 58 frá 4. júní 1981, um lagmetisiðnað og Þróunarsjóð lagmetisiðnaðarins, með síðari breytingum	127
38	12. júní	Lög um tannlækningar	127—129
50	12. júní	Lög um breyting á lögum nr. 41 2. maí 1968, um verslunaratvinnu	168
40	14. júní	Lög um Þroskaþjálfaskóla Íslands	137
41	14. júní	Lög um breyting á lögum um tekjuskatt og eignarskatt, nr. 75/1981, með síðari breytingum	138
52	14. júní	Lög um þingsköp Alþingis	170—183
54	14. júní	Forsetabréf um þinglausnir	185
39	15. júní	Lög um kerfisbundna skráningu á upplýsingum er varða einkamálefni	130—136
62	15. júní	Lög um kjarasamninga opinberra starfsmanna	190—196
55	18. júní	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	185
32	19. júní	Lánsfjárlög fyrir árið 1985	57—60
33	19. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 42 12. maí 1969, um afréttamálefni, fjallskil o. fl., með síðari breytingum	61—64
34	19. júní	Siglingalög	64—108
35	19. júní	Sjómannalög	108—126
57	19. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 53 28. maí 1980, um jöfnun og lækkun hitunarkostnaðar	186
58	19. júní	Lög um lífeyrisréttindi húsmæðra, breytingu á lögum nr. 55 frá 9. júní 1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda	187
59	19. júní	Lög um breyting á lögum nr. 9 13. febrúar 1970, um Iðnþróunarsjóð, sbr. lög nr. 43/1980	187—188
44	24. júní	Lög um breytingu á barnalögum, nr. 9/1981	144

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
45	24. júní	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	144—145
48	24. júní	Lög um sérstaka fjáröflun vegna húsnæðismála á árunum 1985 og 1986	165—166
51	24. júní	Lög um ríkislögmann	169
53	25. júní	Lög um breyting á orkulögum, nr. 58/1967, með síðari breytingum	183—184
56	25. júní	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	186
60	25. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 107 27. desember 1973, um þörungavinnslu við Breiðafjörð, sbr. lög nr. 14/1975	189
47	26. júní	Lög um breyting á lögum nr. 75 14. september 1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum	164—165
49	26. júní	Lög um húsnæðissparnaðarreikninga	166—168
63	26. júní	Lög um greiðslujöfnun fasteignaveðlána til einstaklinga	197—198
74	26. júní	Auglýsing um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1985—1988	225—254
46	27. júní	Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum	146—163
61	27. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 77 1. október 1981, um dýralækna, sbr. lög nr. 69 18. maí 1982, um breyting á þeim lögum	189—190
66	27. júní	Lög um Þjóðskjalasafn	205—208
68	27. júní	Útvarpslög	211—219
65	28. júní	Lög um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla	202—205
67	28. júní	Lög um veitinga- og gististaði	208—211
64	1. júlí	Lög um Byggðastofnun	198—201
69	1. júlí	Lög um þátttöku ríkisins í hlutafélagi til að örva nýsköpun í atvinnulífi og um heimildir annarra aðila til þátttöku í félaginu	219—220
70	1. júlí	Lög um Framkvæmdasjóð Íslands	220—221
71	1. júlí	Lög um breyting á jarðræktarlögum, nr. 79 29. maí 1972	222—224
72	1. júlí	Lög um viðauka við lög nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands	224
82	1. júlí	Lög um sjálfskuldarábyrgð ríkissjóðs á láni vegna byggingar stálvölsunarverksmiðju	272
73	2. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, með síðari breytingum	225
77	2. júlí	Lög um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 60 1. júní 1984	258
79	2. júlí	Lög um skipulag ferðamála	261—267
80	2. júlí	Lög um sóknargjöld o. fl.	268—270
83	2. júlí	Lög um breyting á lögum um almannatryggingar, nr. 67/1971, með síðari breytingum	273
84	2. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 52/1966, um ríkisbókhald, gerð ríkisreiknings og fjárlaga, sbr. lög nr. 31/1982, um breyting á þeim lögum	273—277
85	2. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 94 29. desember 1962, um	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		almannavarnir, sbr. lög nr. 30 29. apríl 1967 og lög nr. 55 30. maí 1979	277—280
78	3. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, með síðari breytingum	259—260
76	4. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 34/1979, um veðdeild Búnaðarbanka Íslands	257
81	4. júlí	Lög um flutningsjöfnunarsjóð og innkaupajöfnun olíu og bensíns	270—272
86	4. júlí	Lög um viðskiptabanka	280—291
87	4. júlí	Lög um sparisjóði	292—308
93	10. júlí	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	319
75	14. júlí	Lög um fjárhagslegan stuðning við tónlistarskóla	254—257
88	15. sept.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	309
92	17. sept.	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	313—318
89	20. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl., með síðari breytingum	309
90	20. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79/1974, um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78/1977	310—312
91	23. sept.	Bréf handhafa valds forseta Íslands um að Alþingi skuli koma saman til fundar fimmtudaginn 10. október 1985	313
94	16. okt.	Auglýsing um skipting starfa ráðherra	319—320
95	22. okt.	Lög um breyting á lögum nr. 52 14. júní 1985, um þingsköp Alþingis	320
96	24. okt.	Lög um kjaradóm í verkfallsdeilu Flugfreyjufélags Íslands og Flugleiða hf.	321—322
99	10. des.	Lög um breytingu á lögum um tekjustofna sveitarfélaga, nr. 73 26. nóvember 1980	329
97	20. des.	Lög um stjórn fiskveiða 1986—1987	323—327
98	20. des.	Lög um breyting á gjaldþrotalögum, nr. 6 5. maí 1978	327—328
119	24. des.	Lög um nefnd til að kanna viðskipti Útvegsbanka Íslands og Hafskips hf.	375—376
100	28. des.	Lög um sérstakan skatt á verslunar- og skrifstofuhúsnæði	329—330
101	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 100 31. desember 1974, um Hitaveitu Suðurnesja, sbr. lög nr. 26/1980 og 91/1984	331—332
102	31. des.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Króflu virkjun í Suður-Þingeyjarsýslu	332—333
103	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 86 31. desember 1981, um iðnráðgjafa	333
104	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 80 2. júlí 1985, um söknargjöld	333—334

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
105	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, með síðari breytingum	334
106	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 95/1975, um breytingu á lögum um almannatryggingar, nr. 67/1971, með síðari breytingum	335
107	31. des.	Lög um Jarðboranir hf.	335—336
108	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 110/1984, um breytingu á lögum nr. 59/1983, um heilbrigðisþjónustu	337
109	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, með síðari breytingum	337
110	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 123 31. desember 1984, um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum	338
111	31. des.	Lög um lagagildi viðaukasamnings milli ríkisstjórnar Íslands og Swiss Aluminium Ltd. um álbræðslu við Straumsvík	338—360
112	31. des.	Lög um sérstakan barnabótaauka	361
113	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 51 28. apríl 1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	362
114	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1984, um verðjöfnunargjald af raforkusölu	363
115	31. des.	Lög um skráningu skipa	363—369
116	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 91/1982, um málefni aldraðra, með síðari breytingum	369
117	31. des.	Lög um geislavarnir	370—373
118	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 75 14. september 1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum	373—374
120	31. des.	Lánsfjárlög fyrir árið 1986	376—380
121	31. des.	Fjárlög fyrir árið 1986	381—592

Yfirlit

eftir málaflokkum.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Ábyrgðarheimildir, sjá Ríkisábyrgðir.	
		Áfengismál.	
7	2. apríl	Lög um breyting á áfengislögum, nr. 82 2. júlí 1969	12
		Afréttamálefni, sjá Landbúnaður.	
		Almannatryggingar.	
73	2. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, með síðari breytingum	225
83	2. júlí	Lög um breyting á lögum um almannatryggingar, nr. 67/1971, með síðari breytingum	273
105	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, með síðari breytingum	334
106	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 95/1975, um breytingu á lögum um almannatryggingar, nr. 67/1971, með síðari breytingum	335
		Almannavarnir.	
28	4. júní	Lög um varnir gegn snjóflóðum og skriðuföllum	49—51
85	2. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 94 29. desember 1962, um almannavarnir, sbr. lög nr. 30 29. apríl 1967 og lög nr. 55 30. maí 1979	277—280
		Alþingi.	
1	8. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfundar	1
52	14. júní	Lög um þingsköp Alþingis	170—183
54	14. júní	Forsetabréf um þinglausnir	185
91	23. sept.	Bréf handhafa valds forseta Íslands um að Alþingi skuli koma saman til fundar fimmtudaginn 10. október 1985	313
95	22. okt.	Lög um breyting á lögum nr. 52 14. júní 1985, um þingsköp Alþingis	320

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Alþjóðasamningar.	
14	10. maí	Lög um framkvæmd alþjóðasamnings um gáma	23
		Atvinnuleysi, sjá Félagsmál.	
		Atvinnuleysistryggingar, sjá Félagsmál.	
		Atvinnuréttindi.	
24	28. maí	Lög um starfsheiti og starfsréttindi heilbrigðisstétta	38—39
		Atvinnuvegir.	
69	1. júlí	Lög um þátttöku ríkisins í hlutafélagi til að örva nýsköpun í atvinnulífi og um heimildir annarra aðila til þátttöku í félaginu	219—220
79	2. júlí	Lög um skipulag ferðamála	261—267
		Ávana- og fíknilyf, sjá Heilbrigðismál.	
		Bankamál.	
9	26. apríl	Lög um aðgerðir til að bæta hag sjómanna og sjávarútvegs	15—16
76	4. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 34/1979, um veðdeild Búnaðarbanka Íslands	257
86	4. júlí	Lög um viðskiptabanka	280—291
87	4. júlí	Lög um sparisjóði	292—308
		Barnavernd.	
44	24. júní	Lög um breytingu á barnalögum, nr. 9/1981	144
		Bráðabirgðalög.	
89	20. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl., með síðari breytingum	309
90	20. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79/1974 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78/1977	310—312
		Byggðastofnun.	
64	1. júlí	Lög um Byggðastofnun	198—201
		Dómsmál.	
6	2. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 74 27. apríl 1972, um skipan dómsvalds í héraði, lögreglustjórn, tollstjórn o. fl.	11—12
27	4. júní	Lög um breyting á lögum nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála	48—49
51	24. júní	Lög um ríkislögmann	169
98	20. des.	Lög um breyting á gjaldþrotalögum, nr. 6 5. maí 1978	327—328

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Dýralæknar.	
61	27. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 77 1. október 1981, um dýralækna, sbr. lög nr. 69 18. maí 1982, um breyting á þeim lögum	189—190
		Efnahagsmál.	
21	30. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 13 10. apríl 1979, um stjórn efnahagsmála o. fl.	32
		Einkamál.	
39	15. júní	Lög um kerfisbundna skráningu á upplýsingum er varða einkamálefni	130—136
		Eldsneyti.	
81	4. júlí	Lög um flutningsjöfnunarsjóð og innkaupajöfnun olíu og bensíns	270—272
		Erfðamál.	
29	4. júní	Lög um breyting á erfðalögum nr. 8/1962	51
		Félagsmál.	
2	14. febr.	Lög um eftirlaun til aldraðra	1—9
10	29. apríl	Lög um breytingu á lögum nr. 64/1984, um atvinnuleysistryggingar	17
18	21. maí	Lög um vinnumiðlun	25—29
21	30. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 13 10. apríl 1979, um stjórn efnahagsmála o. fl.	32
39	15. júní	Lög um kerfisbundna skráningu á upplýsingum er varða	
58	19. júní	Lög um lífeyrisréttindi húsmæðra, breytingu á lögum nr. 55 frá 9. júní 1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda	187
65	28. júní	Lög um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla	202—205
77	2. júlí	Lög um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 60 1. júní 1984	258
79	2. júlí	Lög um skipulag ferðamála	261—267
116	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 91/1982, um málefni aldraðra, með síðari breytingum	369
		Ferðamál.	
79	2. júlí	Lög um skipulag ferðamála	261—267
		Fiskeldi.	
61	27. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 77 1. október 1981, um dýralækna, sbr. lög nr. 69 18. maí 1982, um breytingu á þeim lögum	189—190

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Fiskveiðar, sjá Sjávarútvegur.	
		Fjárlög, ríkisreikningur.	
19	28. maí	Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1980	30
26	4. júní	Fjáraukalög fyrir árið 1980	48
32	19. júní	Lánsfjárlög fyrir árið 1985	57—60
84	2. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 52/1966, um ríkisbókhald, gerð ríkisreiknings og fjárlaga, sbr. lög nr. 31/1982, um breyting á þeim lögum	273—277
120	31. des.	Lánsfjárlög fyrir árið 1986	376—380
121	31. des.	Fjárlög fyrir árið 1986	381—592
		Fjarskipti.	
68	27. júní	Útvarpslög	211—219
		Flutningar.	
14	10. maí	Lög um framkvæmd alþjóðasamnings um gáma	23
79	2. júlí	Lög um skipulag ferðamála	261—267
		Forseti Íslands.	
3	25. febr.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	10
4	28. febr.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	10
55	18. júní	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	185
56	25. júní	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	186
88	15. sept.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	309
		Framfærsla.	
112	31. des.	Lög um sérstakan barnabótaauka	361
		Gengismál, sjá Bankamál.	
		Gjaldeyrismál.	
9	26. apríl	Lög um aðgerðir til að bæta hag sjómanna og sjávarútvegs	15—16
		Gjöld, sjá Skattar, gjöld.	
		Háskóli Íslands.	
8	13. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 77/1979, um Háskóla Íslands	13—14
92	17. sept.	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	313—318

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
93	10. júlí	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	319
		Hegningarlög, sjá Refsilög.	
		Heilbrigðismál.	
13	21. maí	Lög um breyting á lögum um ávana- og fíkniefni, nr. 65/1974, sbr. lög nr. 60/1980 og lög nr. 75/1982	22
24	28. maí	Lög um starfsheiti og starfsréttindi heilbrigðisstétta	38—39
38	12. júní	Lög um tannlækningar	127—129
108	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 110/1984, um breytingu á lögum nr. 59/1983, um heilbrigðisþjónustu	337
		Hitaveitur, jarðhiti.	
57	19. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 53 28. maí 1980, um jöfnun og lækkun hitunarkostnaðar	186
101	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 100 31. desember 1974, um Hitaveitu Suðurnesja, sbr. lög nr. 26/1980 og 91/1984	331—332
		Hlutafélög.	
69	1. júlí	Lög um þátttöku ríkisins í hlutafélagi til að örva nýsköpun í atvinnulífi og um heimildir annarra aðila til þátttöku í félaginu	219—220
86	4. júlí	Lög um viðskiptabanka	280—291
107	31. des.	Lög um Jarðboranir hf.	335—336
		Húsmæður.	
58	19. júní	Lög um lífeyrisréttindi húsmæðra, breytingu á lögum nr. 55 frá 9. júní 1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda	187
		Húsnæðismál.	
48	24. júní	Lög um sérstaka fjáröflun vegna húsnæðismála á árunum 1985 og 1986	165—166
49	26. júní	Lög um húsnæðissparnaðarreikninga	166—168
63	26. júní	Lög um greiðslujöfnun fasteignaveðlána til einstaklinga	197—198
77	2. júlí	Lög um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 60 1. júní 1984	258
		Iðnaður.	
37	11. júní	Lög um breyting á lögum nr. 58 frá 4. júní 1981, um lagmetisiðnað og Þróunarsjóð lagmetisiðnaðarins, með síðari breytingum	127
59	19. júní	Lög um breyting á lögum nr. 9 13. febrúar 1970, um Iðnþróunarsjóð, sbr. lög nr. 43/1980	187—188

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
60	25. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 107 27. desember 1973, um þörungavinnslu við Breiðafjörð, sbr. lög nr. 14/1975 ...	189
103	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 86 31. desember 1981, um iðnráðgjafa	333
111	31. des.	Lög um lagagildi viðaukasamnings milli ríkisstjórnar Íslands og Swiss Aluminium Ltd. um álbræðslu við Straumsvík	338—360
		Innflutningsmál.	
117	31. des.	Lög um geislavarnir	370—373
		Jarðir (kaup, sala).	
15	22. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Hamar í Glæsibæjarhreppi í Eyjafjarðarsýslu	23
16	22. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Víðines í Beruneshreppi, Suður-Múlasýslu	24
		Jarðboranir.	
107	31. des.	Lög um Jarðboranir hf.	335—336
		Kennarar, sjá Menntamál.	
		Kirkjumál.	
25	3. júní	Lög um kirkjusóknir, safnaðarfundi, sóknarnefndir, héraðsfundi o. fl.	40—47
80	2. júlí	Lög um sóknargjöld o. fl.	268—270
104	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 80 2. júlí 1985, um sóknargjöld	333—334
		Kjarasamningar, sjá Launamál.	
		Landamerki.	
22	20. maí	Lög um breytingu á mörkum Garðabæjar og Kópavogs ...	33—34
		Landbúnaður.	
17	22. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum	24
33	19. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 42 12. maí 1969, um afréttamálefni, fjallskil o. fl., með síðari breytingum ...	61—64
46	27. júní	Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum	146—163
61	27. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 77 1. október 1981, um dýralækna, sbr. lög nr. 69 18. maí 1982, um breyting á þeim lögum	189—190
71	1. júlí	Lög um breyting á jarðræktarlögum, nr. 79 29. maí 1972 ..	222—224
		Landmælingar.	
31	7. júní	Lög um Landmælingar Íslands	53—56

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Lántökur.	
70	1. júlí	Lög um Framkvæmdasjóð Íslands	220—221
82	1. júlí	Lög um sjálfskuldarábyrgð ríkissjóðs á láni vegna byggingar stálvölsunarverksmiðju	272
120	31. des.	Lánsfjárlög fyrir árið 1986	376—380
		Launamál.	
2	14. febr.	Lög um eftirlaun til aldraðra	1—9
20	28. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 50 1. júní 1984, um Lífeyrissjóð bænda	31
21	30. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 13 10. apríl 1979, um stjórn efnahagsmála o. fl.	32
58	19. júní	Lög um lífeyrisréttindi húsmæðra, breytingu á lögum nr. 55 frá 9. júní 1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda	187
62	15. júní	Lög um kjarasamninga opinberra starfsmanna	190—196
65	28. júní	Lög um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla	202—205
78	3. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, með síðari breytingum	259—260
96	24. okt.	Lög um kjaradóm í verkfallsdeilu Flugfreyjufélags Íslands og Flugleiða hf.	321—322
		Lífeyrissjóðir.	
20	28. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 50 1. júní 1984, um Lífeyrissjóð bænda	31
58	19. júní	Lög um lífeyrisréttindi húsmæðra, breytingu á lögum nr. 55 frá 9. júní 1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda	187
78	3. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, með síðari breytingum	259—260
		Lyf, sjá Heilbrigðismál.	
		Lögreglumál.	
6	2. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 74 27. apríl 1972, um skipan dómsvalds í héraði, lögreglustjórn, tollstjórn o. fl.	11—12
		Matvælaeftirlit.	
5	2. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 24/1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum, með áorðnum breytingum	11
17	22. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum	24
		Menntamál.	
11	22. apríl	Lög um vélstjórnarnám	18—20
24	28. maí	Lög um starfsheiti og starfsréttindi heilbrigðisstétta	38—39

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
40	14. júní	Lög um Þroskaþjálfaskóla Íslands	137
66	27. júní	Lög um Þjóðskjalasafn	205—208
75	14. júlí	Lög um fjárhagslegan stuðning við tónlistarskóla	254—257
		Olía og bensín, sjá Eldsneyti.	
		Opinberir starfsmenn.	
62	15. júní	Lög um kjarasamninga opinberra starfsmanna	190—196
		Orkuveitur.	
36	11. júní	Lög um breyting á lögum nr. 98 3. maí 1935, um virkjun Fljótaár	126
53	25. júní	Lög um breyting á orkulögum, nr. 58/1967, með síðari breytingum	183—184
101	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 100 31. desember 1974, um Hitaveitu Suðurnesja, sbr. lög nr. 26/1980 og 91/1984	331—332
102	31. des.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Kröfluvirkjun í Suður-Þingeyjarsýslu	332—333
		Raforkumál.	
57	19. júní	Lög um breyting á lögum nr. 53 28. maí 1980, um jöfnun og lækkun hitunarkostnaðar	186
		Rannsóknarnefnd.	
119	24. des.	Lög um nefnd til að kanna viðskipti Útvegsbanka Íslands og Hafskips hf.	375—376
		Refsilög.	
42	10. júní	Lög um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19/1940, með áorðnum breytingum	138—140
		Réttarfar, sjá Dómsmál.	
		Ríkisábyrgðir.	
23	28. maí	Lög um ríkisábyrgð á launum	35—38
82	1. júlí	Lög um sjálfskuldarábyrgð ríkissjóðs á láni vegna byggingar stálvölsunarverksmiðju	272
		Ríkisborgararéttur.	
45	24. júní	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	144—145
		Ríkislögmaður.	
51	24. júní	Lög um ríkislögmann	169
		Ríkisstjórn.	
94	16. okt.	Auglýsing um skipting starfa ráðherra	319—320

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Ríkisstofnanir.	
30	7. júní	Lög um Veðurstofu Íslands	52—53
31	7. júní	Lög um Landmælingar Íslands	53—56
51	24. júní	Lög um ríkislögmann	169
64	1. júlí	Lög um Byggðastofnun	198—201
66	27. júní	Lög um Þjóðskjalasafn	205—208
72	1. júlí	Lög um viðauka við lög nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands	224
102	31. des.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Krófluvirkjun í Suður-Þingeyjarsýslu	332—333
		Samgöngumál, sjá Ferðamál; Flutningar; Siglingar, skip; Vegamál.	
		Sifjaréttarmál.	
44	24. júní	Lög um breytingu á barnalögum, nr. 9/1981	144
		Siglingar, skip.	
14	10. maí	Lög um framkvæmd alþjóðasamnings um gáma	23
34	19. júní	Siglingalög	64—108
35	19. júní	Sjómannalög	108—126
115	31. des.	Lög um skráningu skipa	363—369
		Sjávarútvegur.	
9	26. apríl	Lög um aðgerðir til að bæta hag sjómanna og sjávarútvegs	15—16
12	19. apríl	Lög um breytingu á lögum nr. 51 28. apríl 1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	21—22
34	19. júní	Siglingalög	64—108
35	19. júní	Sjómannalög	108—126
37	11. júní	Lög um breyting á lögum nr. 58 frá 4. júní 1981, um lagmetisiðnað og Þróunarsjóð lagmetisiðnaðarins, með síðari breytingum	127
43	4. júní	Lög um Verðlagsráð sjávarútvegsins	140—143
72	1. júlí	Lög um viðauka við lög nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands	224
97	20. des.	Lög um stjórn fiskveiða 1986—1987	323—327
113	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 51 28. apríl 1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	362
		Sjóðir.	
20	28. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 50 1. júní 1984, um Lífeyrissjóð bænda	31
37	11. júní	Lög um breyting á lögum nr. 58 frá 4. júní 1981, um lagmetisiðnað og Þróunarsjóð lagmetisiðnaðarins, með síðari breytingum	127
68	27. júní	Útvarpslög	211—219
70	1. júlí	Lög um Framkvæmdasjóð Íslands	220—221

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
81	4. júlí	Lög um flutningsjöfnunarsjóð og innkaupajöfnun olíu og bensíns	270—272
87	4. júlí	Lög um sparisjóði	292—308
113	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 51 28. apríl 1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	362
		Skattar, gjöld.	
9	26. apríl	Lög um aðgerðir til að bæta hag sjómanna og sjávarútvegs	15—16
36	11. júní	Lög um breyting á lögum nr. 98 3. maí 1935, um virkjun Fljótaár	126
41	14. júní	Lög um breyting á lögum um tekjuskatt og eignarskatt, nr. 75/1981, með síðari breytingum	138
47	26. júní	Lög um breyting á lögum nr. 75 14. september 1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum	164—165
48	24. júní	Lög um sérstaka fjáröflun vegna húsnæðismála á árunum 1985 og 1986	165—166
49	26. júní	Lög um húsnæðissparnaðarreikninga	166—168
80	2. júlí	Lög um sóknargjöld o. fl.	268—270
89	20. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl., með síðari breytingum	309
90	20. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79/1974 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78/1977	310—312
99	10. des.	Lög um breytingu á lögum um tekjustofna sveitarfélaga, nr. 73 26. nóvember 1980	329
100	28. des.	Lög um sérstakan skatt á verslunar- og skrifstofuhúsnæði	329—330
104	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 80 2. júlí 1985, um sóknargjöld	333—334
109	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, með síðari breytingum	337
110	31. des.	Lög um breytingu á lögum nr. 123 31. desember 1984, um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum	338
112	31. des.	Lög um sérstakan barnabótaauka	361
114	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1984, um verðjöfnunargjald af raforkusölu	363
118	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 75 14. september 1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum	373—374

Skip, sjá Siglingar, skip.

Skólar, sjá Menntamál.

Sveitarstjórnarmál.

99	10. des.	Lög um breytingu á lögum um tekjustofna sveitarfélaga, nr. 73 26. nóvember 1980	329

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Söfn.	
66	27. júní	Lög um Þjóðskjalasafn	205—208
		Tékkar, sjá Bankamál.	
		Tollar, sjá Skattar, gjöld.	
		Tölvur.	
39	15. júní	Lög um kerfisbundna skráningu á upplýsingum er varða einkamálefni	130—136
		Umhverfisvernd.	
79	2. júlí	Lög um skipulag ferðamála	261—267
		Utanríkismál, sjá Alþjóðasamningar, sjávarútvegur.	
		Útvarp.	
68	27. júní	Útvarpslög	211—219
		Vátryggingar, sjá Almannatryggingar.	
		Veitingasala, gististaðahald.	
67	28. júní	Lög um veitinga- og gististaði	208—211
		Veðurstofa.	
30	7. júní	Lög um Veðurstofu Íslands	52—53
		Vegamál.	
74	26. júní	Auglýsing um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1985—1988	225—254
90	20. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79/1974 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78/1977	310—312
		Verðlagsmál.	
43	4. júní	Lög um Verðlagsráð sjávarútvegsins	140—143
46	27. júní	Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum	146—163
57	19. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 53 28. maí 1980, um jöfnun og lækkun hitunarkostnaðar	186
81	4. júlí	Lög um flutningsjöfnunarsjóð og innkaupajöfnun olíu og bensíns	270—272
114	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1984, um verðjöfnunargjald af raforkusölu	363
		Verslun.	
50	12. júní	Lög um breyting á lögum nr. 41 2. maí 1968, um verslunaratvinnu	168
100	28. des.	Lög um sérstakan skatt á verslunar- og skrifstofuhúsnæði	329—330

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Vinnudeilur, sjá Félagsmál, Launamál.	
		Öryggismál.	
28	4. júní	Lög um varnir gegn snjóflóðum og skriðuföllum	49—51
30	7. júní	Lög um Veðurstofu Íslands	52—53
85	2. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 94 29. desember 1962, um almannavarnir, sbr. lög nr. 30 29. apríl 1967 og lög nr. 55 30. maí 1979	277—280
115	31. des.	Lög um skráningu skipa	363—369
117	31. des.	Lög um geislavarnir	370—373

Skrá um útgáfudaga A-deildar 1985

A 1, nr.	1—4	28. mars
A 2, nr.	5—8	19. apríl
A 3, nr.	9	29. apríl
A 4, nr.	10—11	3. maí
A 5, nr.	12—21	31. maí
A 6, nr.	22—31	14. júní
A 7, nr.	32	19. júní
A 8, nr.	33—46	1. júlí
A 9, nr.	47—51	28. júní
A 10, nr.	52—53	1. júlí
A 11, nr.	54—87	11. júlí
A 12, nr.	88—90	20. september
A 13, nr.	91—92	30. september
A 14, nr.	93—95	22. október
A 15, nr.	96	24. október
A 16, nr.	97—98	20. desember
A 17, nr.	99—120	31. desember
A 18, nr.	121	15. janúar 1986

Endurprentuð blöð: 267—268, 371—372, 373—374, 375—376.

STJÓRNARTÍÐINDI A 1 — 1985

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfundar.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Ég hef ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfundar mánudaginn 28. janúar 1985, kl. 14.00.

Gjört í Reykjavík, 8. janúar 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

14. febrúar 1985 Nr. 2

LÖG

um eftirlaun til aldraðra.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: að ég samkvæmt 10. gr. laga nr. 117 31. desember 1984, um breyting á lögum nr. 97 24. desember 1979, um eftirlaun til aldraðra, sbr. lög nr. 52/1981 og lög nr. 92/1982, hefi látið fella meginmál hinna fyrst nefndu laga ásamt áorðnum breytingum inn í lög nr. 97/1979 og gef þau út svo breytt.

I. KAFLI

Eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum.

1. gr.

Greiða skal eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum, sem eru í Alþýðusambandi Íslands, eftir því sem ákveðið er í þessum kafla. Sama gildir um aldraða félaga í öðrum stéttarfélögum, enda teljist þau til verkalýðsfélaga samkvæmt 4. gr. laga nr. 57/1973 um atvinnuleysistryggingar, og hafi komið á hjá sér skylduaðild að lífeyrissjóði.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

2. gr.

Rétt til eftirlauna samkvæmt þessum kafla eiga þeir, sem fullnægja öllum eftirtöldum skilyrðum:

a. Eru fullgildir félagar í stéttarfélagi, sem 1. gr. tekur til.
b. Eru fæddir árið 1914 eða fyrr.
c. Hafa náð 70 ára aldri og látið af störfum. Maður, sem náð hefur 75 ára aldri, á þó rétt á eftirlaunum án tillits til, hvort hann hefur látið af störfum eða ekki.
d. Eiga að baki a. m. k. 10 ára réttindatíma og hafa hvert þessara ára áunnið sér a. m. k. 1/25 úr stigi, sbr. 6. gr.

3. gr.

Nú verður félagi, er uppfyllir skilyrði a- og b-liðar 2. gr., eftir árslok 1971 fyrir orkutapi, sem metið er 40% eða meira og veitir honum rétt á örorkulífeyri úr lífeyrissjóði, og á hann þá rétt á örorkulífeyri samkvæmt ákvæðum 12. gr.

Nú andast maður, sem öðlast hefur rétt til eftirlauna samkvæmt 2. gr. eða hefði getað öðlast slíkan rétt með áframhaldandi réttindavinnslu, og skal þá eftirlifandi maki hans eiga rétt til eftirlauna samkvæmt 12. gr., enda hafi hinn látni fallið frá eftir 31. desember 1969, átt að baki a. m. k. 5 ára réttindatíma og áunnið sér stig í samræmi við d-lið 2. gr.

Umsjónarnefnd samkvæmt 17. gr. er heimilt að úrskurða sambúðarfólki lífeyri eins og um hjúskap hafi verið að ræða, enda hafi sambúð staðið um árabil. Skilyrði fyrir greiðslu slíks makalífeyris er, að hlutaðeigandi sjóðstjórn fallist á úrskurð umsjónarnefndar fyrir sitt leyti.

4. gr.

Maður telst hafa látið af störfum, sbr. c-lið 2. gr., ef hann fellir niður vinnu og árlegar launatekjur hans lækka stórlega frá því, sem þær hafa verið undanfarandi ár, enda njóti hann hvorki atvinnuleysisbóta né slysadagpeninga.

Nú tekur maður, sem látið hefur af störfum, upp störf að nýju, og fellur þá niður réttur hans til eftirlauna, meðan hann heldur áfram störfum, þó eigi lengur en til 75 ára aldurs, sbr. c-lið 2. gr. Slík niðurfelling skal reiknuð í heilum mánuðum fyrir hvert almanaksár um sig, en broti úr mánuði sleppt.

5. gr.

Til réttindatíma félaga skal einungis reikna þann tíma frá og með árinu 1955, sem hann hefur verið að störfum, sem verið hefðu tryggingarskyld samkvæmt ákvæðum um skylduaðild að lífeyrissjóðum samkvæmt 1. gr., ef hlutaðeigandi ákvæði hefðu öðlast gildi 1. janúar 1955.

Réttindatími manns, sem ekki hafði náð 55 ára aldri í árslok 1954, reiknast frá 1. næsta mánaðar eftir að þeim aldri er náð.

Réttindatími, sem áunninn er eftir árslok 1969 og miðast við iðgjaldagreiðslur til lífeyrissjóðs, reiknast í mánuðum.

6. gr.

Eftirlaunaréttur miðast við áunnin stig. Til grundvallar stigaútreikningi skal fyrir hvert almanaksár til ársloka 1984 reikna árslaun miðað við fast dagvinnukaup 52 vikur á ári samkvæmt 2. taxta Dagsbrúnar með fullri starfsaldurshækkun. Frá 1. janúar 1985 skulu grundvallarlaun vera kr. 14 100 á mánuði miðað við þáverandi kauplag. Umsjónarnefnd eftirlauna ákveður, að fenginni umsögn Kjararannsóknarnefndar, breytingar á grundvallarlaunum þessum í samræmi við breytingar á launum verkamanna samkvæmt kjarasamning-

um. Verði grundvöllur þessi að dómi ráðherra ónothæfur mælikvarði á breytingar á dagvinnutekjum launþega innan Alþýðusambands Íslands almennt, skal hann að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna ákveða annan stigagrundvöll, svo og tengingu hans við fyrri grundvöll.

Laun þau, sem félagi hefur eftir árslok 1969 greitt iðgjöld af samkvæmt samkomulaginu frá 19. maí 1969 eða hliðstæðum ákvæðum, sbr. 1. málsgr. 5. gr., skulu umreiknuð í stig á þann hátt, að deilt skal í árslaunin með grundvallarlaunum hlutaðeigandi árs, sbr. 1. málsgr. þessarar greinar. Fáist ekki með þessu móti upplýsingar um iðgjaldsskyldar launatekjur a. m. k. 5 almanaksára auk þess árs, er sótt er um eftirlaun, skal fyrir þau ár, sem á vantar, stuðst við upplýsingar skattstjóra um framtaldar launatekjur næstu starfsár á undan. Skulu launatekjur samkvæmt skattframtölum umreiknaðar í stig með framangreindum hætti, en aldrei skal þó reikna meira en 1,1 stig fyrir einstakt almanaksár, ef stuðst er við skattframtal.

Við útreikning stiga lengra aftur í tímann en upplýsingar lífeyrissjóðs og skattstjóra ná skal miða við meðaltal stiga þrjú bestu árin, sem upplýsingar eru um, þó aldrei meira en 1,1 stig, skv. 2. málsgr.

Hefjist réttindatími samkvæmt 2. málsgr. 5. gr. ekki um áramót skal reikna stig fyrsta almanaksársins í hlutfalli við réttindatíma á árinu.

Ekki skal reikna stig fyrir lengri tíma en 20 ár og ekki fyrir tíma eftir að taka eftirlauna er hafin. Við úrskurðun makalífeyris skal þó taka tillit til áunninna stiga fram til 75 ára aldurs hins látna, og á sama hátt skal fjárhæð ellilífeyris endurskoðuð við 75 ára aldur félaga með hliðsjón af áunnum stigum eftir að taka ellilífeyris hófst.

Stig skulu reiknuð með þremur aukastöfum.

II. KAFLI

Almenn eftirlaun til aldraðra.

7. gr.

Aldraðir menn, sem ekki eiga rétt samkvæmt I. kafla þessara laga né II. kafla laga nr. 50/1984 um Lífeyrissjóð bænda, eiga rétt til eftirlauna, enda uppfylli þeir öll eftirtalin skilyrði:

a. Eru fæddir árið 1914 eða fyrr.
b. Hafa náð 70 ára aldri og látið af störfum. Maður, sem náð hefur 75 ára aldri, á þó rétt á eftirlaunum án tillits til, hvort hann hefur látið af störfum eða ekki.
c. Eiga að baki a. m. k. 10 ára réttindatíma og hafa hvert þessara ára áunnið sér a. m. k. 1/25 úr stigi, sbr. 11. gr.

8. gr.

Nú verður maður, sem fæddur er árið 1914 eða fyrr, eftir árslok 1971 fyrir orkutapi, sem metið er 40% eða meira og veitir honum rétt til örorkulífeyris úr lífeyrissjóði án þess þó, að örorkulífeyrisréttur skapist samkvæmt 3. gr. laga þessara eða 17. gr. laga nr. 50/1984, og á hann þá rétt á örorkulífeyri samkvæmt ákvæðum 12. gr.

Nú andast maður, sem öðlast hefur rétt til eftirlauna samkvæmt 7. gr. eða hefði getað öðlast slíkan rétt með áframhaldandi réttindavinnslu, og skal þá eftirlifandi maki hans eiga rétt til eftirlauna samkvæmt 12. gr., enda hafi hinn látni fallið frá eftir 31. desember 1969, átt að baki a. m. k. 5 ára réttindatíma og áunnið sér stig í samræmi við c-lið 7. gr.

Umsjónarnefnd eftirlauna er heimilt að úrskurða sambúðarfólki makalífeyri eins og um hjúskap hafi verið að ræða, enda hafi sambúð staðið um árabil. Hafi hinn látni verið félagi í lífeyrissjóði, er það skilyrði fyrir greiðslu slíks makalífeyris, að hlutaðeigandi sjóðsstjórn fallist á úrskurð umsjónarnefndar fyrir sitt leyti.

9. gr.

Maður telst hafa látið af störfum, sbr. b-lið 7. gr., ef hann fellir niður vinnu og árlegar atvinnutekjur hans lækka stórlega frá því, sem þær hafa verið undanfarandi ár, enda njóti hann hvorki atvinnuleysisbóta né slysadagpeninga.

Nú tekur maður, sem látið hefur af öflun atvinnutekna, á ný að afla slíkra tekna, og fellur þá niður réttur hans til eftirlauna, meðan hann heldur nefndum tekjum, þó eigi lengur en til 75 ára aldurs, sbr. b-lið 7. gr. Slík niðurfelling skal reiknuð í heilum mánuðum fyrir hvert almanaksár um sig, en broti úr mánuði sleppt.

10. gr.

Til réttindatíma, sbr. c-lið 7. gr., skal einungis reikna þann tíma frá og með árinu 1955, sem hlutaðeigandi hefur haft atvinnutekjur. Atvinnutekjur teljast hvers konar laun, arður eða gróði, sem sjóðfélaga hlotnast af atvinnu sinni, hvort sem unnið er í þjónustu annarra eða að eigin atvinnurekstri. Hlunnindi skulu reiknuð á því verði, sem þau eru metin til skatts. Til atvinnu í þessu sambandi telst ekki aðstoð við atvinnurekstur hjóna, sem einvörðungu er færð sem frádráttarliður á skattframtali. Nánari ákvæði um, hvað teljast skuli til atvinnutekna, skulu sett með reglugerð.

Réttindatími manns, sem ekki hafði náð 55 ára aldri í árslok 1954, reiknast frá 1. næsta mánaðar eftir að þeim aldri er náð.

Réttindatími, sem áunninn er eftir árslok 1969 og miðast við iðgjaldagreiðslur til lífeyrissjóðs, reiknast í mánuðum.

11. gr.

Eftirlaunaréttur miðast við áunnin stig. Um grundvöll stigaútreiknings gilda ákvæði 1. málsgr. 6. gr.

Atvinnutekjur, sem hlutaðeigandi hefur eftir árslok 1969 greitt iðgjöld af til lífeyrissjóðs, skulu umreiknaðar í stig á þann hátt, að deilt skal í atvinnutekjur hvers árs með grundvallarlaunum ársins, sbr. 1. málsgr. Þó skal í þessu sambandi aldrei reikna atvinnutekjur ársins hærri en 10-föld iðgjöld, nema um sé að ræða iðgjaldagreiðslur samkvæmt bráðabirgðaákvæðum samkomulagsins frá 19. maí 1969 eða hliðstæðum ákvæðum. Fáist ekki með þessu móti upplýsingar um atvinnutekjur a. m. k. 5 almanaksára auk þess árs, er sótt er um eftirlaun, skal fyrir þau ár, sem á vantar, hvort sem um er að ræða tíma fyrir eða eftir árslok 1969, stuðst við upplýsingar skattstjóra um framtaldar atvinnutekjur næstu starfsára á undan. Skulu atvinnutekjur samkvæmt skattframtölum umreiknaðar í stig með framangreindum hætti, en aldrei skal þó reikna meira en eitt stig fyrir einstakt almanaksár, ef stuðst er við skattframtal. Hafi iðgjöld, sem greidd hafa verið til lífeyrissjóðs eftir árslok 1969, ekki verið reiknuð með hliðsjón af atvinnutekjum og kauplagsbreytingum, er umsjónarnefnd eftirlauna heimilt, þrátt fyrir ákvæði 1. málsliðar þessarar málsgr., að leggja atvinnutekjur til grundvallar við útreikning stiga.

Við útreikning stiga lengra aftur í tímann en upplýsingar lífeyrissjóðs og skattstjóra ná skal miða við meðaltal stiga þrjú bestu árin, sem upplýsingar eru um, þó aldrei meira en eitt stig, sbr. 2. málsgr.

Ákvæði 4.—6. málsgr. 6. gr. skulu gilda um útreikning stiga samkvæmt þessari grein.

Nú telur umsjónarnefnd eftirlauna, að störf, sem umsækjandi um ellilífeyri eða látinn maki umsækjanda um makalífeyri hefur stundað á tímabilinu 1970—1980, hafi verið tryggingarskyld samkvæmt 5. gr. laganna, en iðgjöld hafa þó ekki verið greidd af þeim til lífeyrissjóðs, og skal þá reikna hlutaðeigandi rétt samkvæmt þessum kafla en svarar til 60% þeirra tekna sem um ræðir, þó aldrei meira en 0,6 stig hvert einstakt ár.

Ákvæði 5. málsgr. skulu gilda á hliðstæðan hátt, ef réttindi samkvæmt I. kafla hafa glatast vegna endurgreiðslu iðgjalda, sem átt hefur sér stað á tímabilinu frá 19. maí 1969 til 22. júní 1977. Telji hlutaðeigandi lífeyrissjóður, að endurgreiðslan hafi komið í stað bótagreiðslu, og sé hann reiðubúinn að taka á sig skuldbindingar í samræmi við iðgjaldagreiðslurnar, er umsjónarnefnd þó heimilt að úrskurða lífeyri samkvæmt I. kafla í samræmi við þær.

Frá og með 1. janúar 1981 verði réttindi samkvæmt þessum kafla einungis áunnin með iðgjaldagreiðslum til lífeyrissjóða.

III. KAFLI

Sameiginleg ákvæði.

12. gr.

Eftirlaun samkvæmt I. og II. kafla skiptast í ellilífeyri, örorkulífeyri og makalífeyri.

Fjárhæð ellilífeyris er á hverju almanaksári hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna undanfarandi 5 almanaksár, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem hlutaðeigandi hefur áunnið sér, margfölduðum með 1,8. Aldrei skal þó reiknað með færri stigum en 5.

Fjárhæð örorkulífeyris, miðað við 100% örorku, reiknast á sama hátt og ellilífeyrir með þeirri breytingu, að auk áunninna stiga skal reikna þau stig, sem ætla má, að öryrkinn hefði áunnið sér fram til 70 ára aldurs, miðað við meðaltal stiga þrjú síðustu almanaksárin, áður en hann varð öryrki. Sé orkutap minna en 100%, greiðist örorkulífeyrir í hlutfalli við orkutapið. Örorkulífeyrir fellur niður við 70 ára aldur. Reiknast þá ellilífeyrir í samræmi við þann stigafjölda, sem örorkulífeyrir miðast við.

Fjárhæð makalífeyris er á hverju almanaksári hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna undanfarandi 5 almanaksár, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem hinum látna var reiknaður, að viðbættum 5 stigum. Falli maður frá, áður en hann nær 70 ára aldri, skal auk áunninna stiga reikna þau stig, sem ætla má, að hann hefði áunnið sér fram til 70 ára aldurs, miðað við meðaltal stiga þrjú síðustu almanaksárin, áður en hann féll frá.

Verði það þriggja ára meðaltal stiga, sem um ræðir í 3. og 4. málsgr., talið óhagstætt vegna sjúkdómsforfalla eða atvinnuleysis, er heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ár aftur í tímann og sleppa úr meðaltalinu því almanaksári, sem lakast er.

Maður getur notið samtímis makalífeyris og elli- eða örorkulífeyris samkvæmt lögum þessum, enda sé heildarfjárhæð eftirlauna eigi hærri en sem svarar fjárhæð ellilífeyris fyrir 20 áunnin stig.

13. gr.

Nú á maður réttindatíma bæði samkvæmt I. og II. kafla laga þessara, og skal þá taka tillit til samanlagðs réttindatíma og ákveða lífeyrisgreiðslur í hlutfalli við réttindatíma og miðað við fjárhæð, sem greidd hefði verið samkvæmt hvorum kafla fyrir sig, ef réttindatíminn hefði verið óskiptur. Aldrei skal reikna sama tímabil sem réttindatíma samkvæmt báðum köflum.

Ákvæði 1. málsgr. skulu gilda, þegar um er að ræða réttindatíma samkvæmt lögum þessum ásamt réttindatíma samkvæmt II. kafla laga um Lífeyrissjóð bænda, sbr. 18. gr. laga nr. 50/1984.

Hafi maður auk launatekna, sem falla undir ákvæði 6. gr., og tekna af búvöruframleiðslu, sem veita rétt samkvæmt lögum nr. 50/1984, haft á einu og sama almanaksári aðrar atvinnutekjur, sbr. 10. gr., skal bæta slíkum atvinnutekjum við, þegar áunnin stig eru reiknuð, en þó skal slík viðbót aldrei hafa í för með sér, að heildarstig á árinu fari fram úr

þeim mörkum, sem tilgreind eru í 2. málsgr. 6. gr. og 2. málsgr. 11. gr. Réttindi skulu talin falla undir I. eða II. kafla eftir því, undir hvorn kaflann meirihluti stiga ársins fellur.

Nú hafa hjón stundað búskap og það hjóna, sem ekki hefur talist bóndi samkvæmt lögum um Lífeyrissjóð bænda, hefur áunnið sér a. m. k. 2 stig samkvæmt lögum þessum án þess þó að uppfylla skilyrði laganna um lágmark réttindatíma, og skal þá búskapartíminn talinn til réttindatíma eftir því sem við getur átt. Stig skulu ekki reiknuð vegna slíks búskapartíma. Fjárhæð lífeyris skal ákveðin í samræmi við 1. málsgr.

14. gr.

Greiðslur úr lífeyrissjóðum og hliðstæðar greiðslur úr ríkissjóði eða öðrum opinberum sjóðum koma til frádráttar greiðslum samkvæmt 12. gr. Hafi maður eftir 19. maí 1969 gengið úr lífeyrissjóði og afsalað sér réttindum sínum þar, skal sá lífeyrir, sem hann hefði ella átt rétt á úr sjóðnum, dragast frá á sama hátt. Ef hlutaðeigandi hefur ekki getað öðlast rétt samkvæmt I. kafla, skal þó miðað við úrgöngu eftir 22. júní 1977 í stað 19. maí 1969. Sé um að ræða lífeyrissjóð, sem stofnaður er eftir gildistöku laga nr. 18/1970, skal frádráttur ekki vera lægri en hann mundi vera samkvæmt þeim reglum, er tíðkast hjá lífeyrissjóðum stéttarfélaga, sem starfræktir voru fyrir gildistöku laganna.

15. gr.

Eftirlaun samkvæmt I. kafla greiðast eftir á fyrir hvert greiðslutímabil, er hlutaðeigandi sjóðstjórn ákveður. Þó skal eigi greitt oftar en mánaðarlega og eigi sjaldnar en ársfjórðungslega. Sama gildir um eftirlaun samkvæmt II. kafla, þó þannig, að umsjónarnefnd eftirlauna kemur í stað stjórnar lífeyrissjóðs, ef lífeyrisaðild er ekki til að dreifa.

Eftirlaun skulu greidd frá 1. næsta mánaðar eftir að hlutaðeigandi öðlast rétt til þeirra, og þau falla niður í lok þess mánaðar, er lífeyrisþegi fellur frá. Fjárhæð eftirlauna skal reiknuð í heilum krónum á mánuði án tillits til lengdar greiðslutímabils, sbr. 1. málsgr.

16. gr.

Stjórnir hlutaðeigandi lífeyrissjóða úrskurða eftirlaun og annast greiðslu þeirra. Eigi hlutaðeigandi eftirlaunaþegi samkvæmt I. kafla ekki lífeyrisrétt í neinum lífeyrissjóði, skal stjórn lífeyrissjóðs stéttarfélags hans úrskurða eftirlaunin og greiða þau, nema samkomulag sé um annað milli þess sjóðs og lífeyrissjóðs fyrirtækis, sem félaginn hefur starfað hjá. Umsjónarnefnd eftirlauna annast úrskurðun og greiðslu eftirlauna samkvæmt II. kafla, sé ekki um lífeyrissjóðsaðild að ræða, enda hafi ráðherra ekki ákveðið aðra tilhögun, sbr. 18. gr.

Nú upplýsir lífeyrissjóður, sem afgreiðir umsókn samkvæmt I. kafla, að réttindatími sé á sviði fleiri en eins lífeyrissjóðs, og getur þá umsjónarnefnd að beiðni sjóðsins úrskurðað um skiptingu greiðslna milli hlutaðeigandi sjóða, en gefa skal hún hlutaðeigandi sjóðum kost á að láta í ljós álit sitt áður en úrskurður er kveðinn upp.

17. gr.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra skipar þrjá menn í umsjónarnefnd eftirlauna, einn samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, einn samkvæmt tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands og einn án tilnefningar og sé hann formaður nefndarinnar. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Nefndin hefur yfirumsjón með úthlutun eftirlauna og úthlutar stjórnum lífeyrissjóða, sbr. 16. gr., fé því, sem þarf til greiðslu eftirlaunanna. Skylt er umsækjendum, stjórnum lífeyrissjóða og skattstjórum að veita nefndinni þær upplýsingar, er þessir aðilar hafa tök á

að veita og nefndin telur mega að gagni verða við ákvörðun eftirlaunaréttinda. Hún úrskurðar og um ágreining, sem upp kann að koma um úrskurðun og greiðslu eftirlauna.

Lífeyrissjóði bænda er skylt að endurgreiða eftir kröfu nefndarinnar að sínum hluta eftirlaun, er að nokkru leyti miðast við réttindatíma hlutaðeigandi sem bónda. Á sama hátt skal nefndin greiða Lífeyrissjóði bænda viðbót við eftirlaun, sem greidd eru úr þeim sjóði bændum, sem áunnið hafa sér réttindatíma samkvæmt lögum þessum og fá að sama skapi skert réttindi hjá Lífeyrissjóði bænda.

Kostnaði við störf nefndarinnar skal skipt í hlutfalli við útgjöld til bótagreiðslna, að meðtöldum uppbótum samkvæmt bráðabirgðaákvæðum laganna.

18. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna.

Í reglugerð skal m. a. kveðið á um, hvenær maður telst hafa látið af störfum, svo og um niðurfellingu eftirlauna, sbr. 4. og 9. gr., og heimilt er að ákveða, að starf, sem ekki nær þremur mánuðum á almanaksári, skuli ekki valda niðurfellingu. Þá skal ákveða, hvernig meta skuli til frádráttar samkvæmt 14. gr. innstæður hlutaðeigandi í lífeyrissjóðum með séreignaskipulagi.

Í reglugerð er heimilt að ákveða, að lífeyrir úr lífeyrissjóði komi ekki að fullu til frádráttar eftirlaunum samkvæmt lögum þessum, ef um er að ræða sjóði, sem krefjast iðgjalda af launum umfram þau, sem greiða hefði átt iðgjöld af samkvæmt samkomulaginu frá 19. maí 1969. Ennfremur er þar heimilt að ákveða, að sleppt skuli skiptingu útgjalda milli kafla, svo og kröfum á hendur Lífeyrissjóði bænda í einstökum málum, þegar um lítinn hluta heildargreiðslunnar er að ræða.

19. gr.

Tryggingastofnun ríkisins innir af hendi greiðslur til lífeyrissjóða og annarra aðila samkvæmt úthlutun og úrskurðum umsjónarnefndar eftirlauna, færir þær á viðskiptareikning nefndarinnar hjá Atvinnuleysistryggingasjóði og krefur ríkissjóð um útgjaldahluta hans.

Ráðherra getur að fenginni umsögn umsjónarnefndar eftirlauna falið Tryggingastofnun ríkisins að taka við umsóknum og annast afgreiðslu lífeyris samkvæmt II. kafla í þeim tilvikum, er hlutaðeigandi á ekki aðild að lífeyrissjóði.

20. gr.

Eftirlaunagreiðslur samkvæmt lögum þessum falla niður eigi síðar en 1. janúar 1990.

IV. KAFLI

Uppbót á lífeyri.

21. gr.

Lífeyrisþegum, er rétt eiga samkvæmt I. kafla laga þessara og tilheyra lífeyrissjóðum, sem II. kafli samkomulags Alþýðusambands Íslands, Farmanna- og fiskimannasambands Íslands, Vinnuveitendasamband Íslands og Vinnumálasamband samvinnufélaganna frá 22. júní 1977 um málefni lífeyrissjóða tekur til, skal árin 1980—1989 greidd sérstök uppbót, þannig að í stað 5 ára meðaltals miðist lífeyrisréttur við grundvallarlaun samkvæmt 1.

málsgr. 6. gr. eins og þau eru samkvæmt kauptaxta a) 1. janúar, 1. apríl, 1. júlí, 1. október og 1. desember 1980. b) 1. mars, 1. júní, 1. september og 1. desember árin 1981—1984. c) í byrjun hvers mánaðar árin 1985—1989. Umsjónarnefnd eftirlauna reiknar uppbót þessa.

Lífeyrishækkanir, greiddar árin 1980—1989 af lífeyrissjóðum, er standa utan við samkomulag það, sem nefnt er í 1. málsgr., skulu ekki koma til frádráttar greiðslum samkvæmt lögum þessum, enda sé um að ræða hækkanir, sem ekki er skylt að greiða samkvæmt lögum eða reglugerð hlutaðeigandi lífeyrissjóðs og eru að dómi umsjónarnefndar hliðstæðar uppbótargreiðslum samkvæmt 1. málsgr. Sama gildir um mismun, er fram kann að koma vegna þess, að reglur lífeyrissjóðs, sem aðild á að samkomulaginu, um hliðstæðar uppbætur til lífeyrisþega almennt eru hagstæðari lífeyrisþegum en ákvæði 1. málsgr.

22. gr.

Lífeyrisþegum, er rétt eiga samkvæmt II. kafla laga þessara, skal árin 1980—1989 greidd sams konar uppbót og kveðið er á um í 1. málsgr. 21. gr. Skulu ákvæði 2. málsgr. 21. gr. um frádrátt vegna uppbótargreiðslna úr lífeyrissjóði gilda eftir því, sem við getur átt.

V. KAFLI

Fjárhagsákvæði.

23. gr.

Fé til greiðslu eftirlauna samkvæmt I. kafla að undanskilinni uppbót samkvæmt 21. gr. greiðist að ¾ hlutum úr Atvinnuleysistryggingasjóði og að ¼ hluta úr ríkissjóði.

24. gr.

Gjöld til uppbótargreiðslna skv. 1. málsgr. 21. gr. skulu borin af hlutaðeigandi lífeyrissjóðum með þeim hætti, að hver sjóður, sem aðild á að samkomulagi því, sem fram kemur í 21. gr. og undirritar samstarfssamning lífeyrissjóða þar að lútandi, skal leggja fram tiltekinn hundraðshluta af iðgjaldatekjum sínum á árunum 1980—1989, sem hér segir:

a) árin 1980—1984 5%
b) árið 1985 4%
c) árin 1986—1989 3%.

Umsjónarnefnd eftirlauna skal áætla iðgjaldatekjur sjóðanna og ákveða framlög og gjalddaga þeirra. Umsjónarnefndin annast jafnframt skiptingu fjárins milli sjóðanna í hlutfalli við áætlaðar viðbótargreiðslur hvers þeirra vegna greiðslu hinnar sérstöku uppbótar. Það, sem á kann að skorta, að framlög af iðgjaldatekjum hrökkvi til þess að greiða þessa sérstöku uppbót, leggur hver sjóður til vegna sinna félaga. Umsjónarnefnd eftirlauna skal annast uppgjör milli sjóðanna eftir lok hvers árs. Við endanlegt uppgjör vegna áranna 1983—1989 skulu eftirstöðvar framlaga og ofgreiðslur reiknaðar í samræmi við ákvæði 2. málsgr. 25. gr. Um nánari framkvæmd þessara ákvæða skal fara eftir reglum, sem umsjónarnefnd eftirlauna setur og ráðherra staðfestir.

25. gr.

Kostnaður af greiðslu eftirlauna samkvæmt II. kafla þessara laga, greiðslu uppbótar á þau eftirlaun og greiðslu sérstakrar uppbótar á lífeyri samkvæmt II. kafla laga um Lífeyrissjóð bænda, nr. 50/1984, skal skiptast sem hér segir:

1. Allir lífeyrissjóðir, sem lögbundnir eru eða njóta viðurkenningar fjármálaráðuneytisins samkvæmt lögum um tekju- og eignarskatt og ekki eiga aðild að samkomulagi Alþýðusambands Íslands, Farmanna- og fiskimannasambands Íslands, Vinnuveitenda-

sambands Íslands og Vinnumálasambands samvinnufélaganna um málefni lífeyrissjóða frá 22. júní 1977, sbr. 2. gr. laga nr. 67/1977, skulu leggja fram 5% af bókfærðum iðgjaldatekjum sínum árin 1980—1984, 4% árið 1985 og 3% árin 1986—1989. Þó skal framlag aldrei reiknast af hærri fjárhæð en sem svarar 10% af iðgjaldsskyldum tekjum hvers sjóðfélaga samkvæmt lögum eða reglugerð hlutaðeigandi sjóðs.

2. Að öðru leyti skulu ríkissjóður, Jöfnunarsjóður sveitarfélaga og Atvinnuleysistryggingasjóður standa undir kostnaði af þessari málsgrein með þeim hætti að ríkissjóður greiði 40%, Jöfnunarsjóður sveitarfélaga 30% og Atvinnuleysistryggingasjóður 30%.

Umsjónarnefnd eftirlauna skal áætla framlag hvers lífeyrissjóðs samkvæmt 1. tölulið 1. málsgr. í byrjun hvers árs. Gjalddagi hins áætlaða framlags áranna 1980—1982 er 1. apríl, en endanlegt uppgjör skal fara fram fyrir 1. júlí næsta ár á eftir. Gjalddagar áætlaðs framlags áranna 1983—1989 skulu vera tveir, 1. apríl og 1. ágúst, og greiðist helmingur árlegs framlags í hvort sinn. Endanlegt uppgjör vegna þessara ára skal miðast við 1. ágúst næsta ár á eftir, og skulu eftirstöðvar og ofgreiðslur reiknaðar með álagi, er svarar til hækkunar, sem orðið hefur á grundvallarlaunum samkvæmt 1. málsgr. 6. gr. frá 1. ágúst á framlagsárinu. Ráðherra getur að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna kveðið á um skilgreiningu iðgjalda og sett reglur um, hvernig bókfærslu iðgjalda skuli hagað í þessu sambandi, dráttarvexti af ógreiddum framlögum og eftirstöðvum svo og um nánari framkvæmd ákvæða þessarar greinar.

26. gr.

Frá og með 1. desember 1980 skulu þeir, sem réttar njóta skv. I. kafla laga þessara, fá viðbót, er nemur 3 stigum umfram þann stigafjölda, sem önnur ákvæði þessara laga kveða á um.

Viðbót þessi tekur bæði til grunnlífeyris skv. I. kafla laganna og til sérstakrar uppbótar skv. 21. gr. laganna og skal borin uppi af Atvinnuleysistryggingasjóði.

Viðbót skv. 2. gr. skerðir ekki þann rétt, sem 6. mgr. 12. gr. segir til um.

Þegar um er að ræða rétt skv. 13. gr. laganna skal veita viðbót skv. þessari grein í hlutfalli við þann rétt, sem reiknaður er skv. I. kafla laganna.

VI. KAFLI

27. gr.

Lög þessi gildi frá 1. janúar 1980. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 63/1971 um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum ásamt lögum nr. 33/1976 og lögum nr. 67/1977 um breytingar á þeim lögum. Ákvæði nefndra laga skulu þó gilda áfram um eftirlaun fyrir greiðslutímabil til 1. september 1979. Sama gildir um útgjöld til sérstakrar uppbótar á lífeyri samkvæmt II. kafla laga nr. 101/1970 um Lífeyrissjóð bænda, sbr. 3. gr. laga nr. 645/1977 um breyting á þeim lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 25. gr. skal ríkissjóður standa undir hluta Atvinnuleysistryggingasjóðs af greiðslu eftirlauna samkvæmt II. kafla laga þessara, þar til lög hafa verið sett, sem létta af sjóðnum skyldu hans til greiðslu atvinnuleysisbóta í fæðingarorlofi.

Gjört í Reykjavík, 14. febrúar 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

Matthías Bjarnason.

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fór í dag til útlanda.
Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 25. febrúar 1985.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Benediktsson.

Nr. 4 28. febrúar 1985

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Í forsætisráðuneytinu, 28. febrúar 1985.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Benediktsson.

Stjórnartíðindi A1, nr. 1—4. Útgáfudagur 28. mars 1985.

STJÓRNARTÍÐINDI A 2 — 1985

LÖG

um breyting á lögum nr. 24/1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum, með áorðnum breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 3. tl. 4. gr. laganna bætist ný málsgrein er orðist svo:

Matvæli og aðrar neyslu- og nauðsynjavörur teljast hafðar á boðstólum á dreifingarstað sé þær þar að finna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

LÖG

um breyting á lögum nr. 74 27. apríl 1972, um skipan dómsvalds í héraði, lögreglustjórn, tollstjórn o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. málsgr. 3. gr. laganna orðist þannig:

Við borgarfógetaembættið skulu vera fimm til átta borgarfógetar eftir ákvörðun dómsmálaráðherra, og er einn þeirra yfirborgarfógeti sem jafnframt er forstöðumaður embættisins.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

2. gr.

2. málsgr. 7. gr. laganna orðist þannig:

Við embætti bæjarfógetans í Hafnarfirði, Garðakaupstað og á Seltjarnarnesi og sýslumannsins í Kjósarsýslu skulu, auk þess dómara, starfa einn til fimm dómarar eftir ákvörðun dómsmálaráðherra.

4. málsgr. 7. gr. laganna orðist þannig:

Við embætti bæjarfógetans í Keflavík, Grindavík og Njarðvík og sýslumannsins í Gullbringusýslu, við embætti bæjarfógetans á Selfossi og sýslumannsins í Árnessýslu, svo og við embætti bæjarfógetans í Vestmannaeyjum, getur dómsmálaráðherra heimilað að auk þeirra dómara starfi einn eða tveir dómarar við hvert þessara embætta.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

Nr. 7 2. apríl 1985

LÖG

um breyting á áfengislögum, nr. 82 2. júlí 1969.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað 2.–6. mgr. 4. gr. komi ný málsgrein svohljóðandi:

Um meðferð áfengis í skipi, er kemur frá útlöndum, vörslu þess eða innsiglun, fer samkvæmt ákvæðum laga um tollheimtu og tolleftirlit.

2. gr.

2. mgr. 6. gr. falli niður.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

LÖG

um breyting á lögum nr. 77/1979, um Háskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. málsgr. 9. gr. orðist svo:

Í Háskóla Íslands eru þessar deildir: Guðfræðideild, læknadeild, lagadeild, heimspekideild, verkfræðideild, viðskiptadeild, tannlæknadeild, félagsvísindadeild og raunvísindadeild.

2. gr.

Í stað síðustu málsgr. 11. gr. laganna komi tvær nýjar málsgreinar svohljóðandi:

Heimilt er að flytja lektor í dósentsstöðu og dósent í prófessorsembætti skv. nánari ákvæðum í reglugerð.

Háskólaráð getur lagt til að forstöðumaður háskólastofnunar sé fluttur í prófessorsembætti eftir sömu reglum og gilda um flutning dósents í prófessorsembætti.

3. gr.

2. málsgr. 18. gr. orðist svo:

Rektor á rétt á að vera leystur að fullu undan stöðu sinni sem prófessor meðan hann gegnir rektorsembættinu. Rektor gerir að fenginni umsögn deildar tillögu til menntamálaráðherra um hvern setja skuli í stöðuna.

4. gr.

19. gr. orðist svo:

Rektor getur með samþykki deildarforseta veitt kennurum leyfi í bili frá störfum, allt að fjórum vikum, svo og tilflutning á skyldustörfum innan háskólaársins. Endranær er menntamálaráðherra heimilt, með samþykki rektors, að fenginni umsögn háskóladeildar, að veita kennara leyfi frá störfum að hluta eða að öllu leyti um tiltekinn tíma. Kennari sá, er sækir um leyfi í eitt ár eða skemur, getur tilnefnt kennara í sinn stað með samþykki háskóladeildar í þeim tilvikum þegar leyfið í heild varir eigi lengri tíma en eitt ár. Vari leyfi lengur en eitt ár skal háskóladeild taka afstöðu til þess hvernig með stöðuna skuli fara og gera um það tillögu til ráðherra.

5. gr.

Á eftir 1. mgr. 36. gr. laganna komi tvær nýjar málsgr. er hljóði svo:

Í tengslum við skrifstofu háskólans starfar þjónustumiðstöð sem annast gerð samninga milli aðila innan háskólans og utan um einstök verkefni. Allir meiri háttar samningar eru háðir samþykki háskólaráðs.

Háskólanum skal heimilt með samþykki háskólaráðs og menntamálaráðherra að eiga aðild að rannsóknar- og þróunarfyrirtækjum er séu hlutafélög, sjálfseignarstofnanir eða

félög með takmarkaða ábyrgð og stundi framleiðslu og sölu, sem lýtur að slíkri starfsemi, í því skyni að þróa hugmyndir og hagnýta niðurstöður rannsókna og þjónustuverkefna sem háskólinn vinnur að hverju sinni.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Deildaskipting sú, sem kveðið er á um í 1. gr., skal koma til framkvæmda frá 15. september 1985 að telja.

Gjört í Reykjavík, 13. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

Stjórnartíðindi A 2, nr. 5—8. Útgáfudagur 19. apríl 1985.

STJÓRNARTÍÐINDI A 3 — 1985

26. apríl 1985 15 Nr. 9

LÖG

um aðgerðir til að bæta hag sjómanna og sjávarútvegs.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Um lækkun sérstaks kostnaðarhlutar útgerðar.

1. gr.

1. gr. laga nr. 71 30. maí 1984 orðist svo:

Þegar fiskiskip selur afla í innlendri höfn eða afhendir afla sinn til vinnslu án þess að sala fari fram skal fiskkaupandi greiða útgerðarmanni eða útgerðarfyrirtæki sérstakan kostnaðarhlut útgerðar er nemi 29% miðað við fiskverð eins og það er ákveðið af Verðlagsráði sjávarútvegsins. Hið sama gildir þegar fiskiskip selur eða afhendir afla sinn öðru skipi. Þessi sérstaki kostnaðarhlutur kemur ekki til hlutaskipta eða aflaverðlauna.

Þó skulu 4% af þeim 29%, sem um getur í 1. mgr., koma til hlutaskipta og aflaverðlauna til skipverja á fiskiskipum sem eru yfir 240 brúttórúmlestir, en 25% ekki, og 8% skulu koma til hlutaskipta og aflaverðlauna til skipverja á fiskiskipum sem eru 240 brúttórúmlestir og minni, en 21% ekki.

2. gr.

2. gr. laga nr. 71 30. maí 1984 orðist svo:

Þegar fiskiskip selur afla í erlendri höfn skal, auk frádráttartölu kjarasamninga og stofnfjársjóðsgjalds samkvæmt lögum nr. 4/1976, draga 7% sem sérstakan kostnaðarhlut útgerðar frá heildarsöluverðmæti (brúttósöluverðmæti) við ákvörðun aflaverðlauna, aukaaflaverðlauna og hlutar samkvæmt kjarasamningum.

3. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi þegar í stað og gilda frá 1. mars 1985 og taka til afla sem landað er frá þeim tíma.

II. KAFLI

Um sjómannafrádrátt.

Breyting á lögum nr. 75 14. september 1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

4. gr.

1. málsl. 1. tl. C-liðar 1. mgr. 30. gr. laganna orðist svo:

Sjómannafrádrátt að fjárhæð 180 kr. fyrir hvern dag sem lögskráður maður á íslensku skipi eða skipi gerðu út af íslensku skipafélagi telst stunda sjómannsstörf.

5. gr.

2. tl. C-liðar 1. mgr. 30. gr. laganna orðist svo:

Frádrátt er nema skal 12% af beinum tekjum sjómanna af fiskveiðum á íslenskum fiskiskipum og launum vegna sjómannsstarfa um borð í farmskipum, farþegaskipum, rannsóknarskipum, varðskipum, björgunarskipum og sanddæluskipum. Þessi ákvæði eiga einnig við um hlutaráðna landmenn.

6. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi þegar í stað og koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts á árinu 1985 vegna tekna ársins 1984.

III. KAFLI

Um aðgerðir til lækkunar olíuverðs.

7. gr.

Við 1. gr. laga nr. 52 30. maí 1984, um gjald af umboðsþóknun og gengismun vegna gjaldeyrisviðskipta, bætist ný málsgrein er orðist svo:

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu bankar og innlánsstofnanir, sem versla með erlendan gjaldeyri, endurgreiða olíufélögunum frá og með 1. apríl 1985 45% af heildartekjum sínum vegna mismunar sölugengis og kaupgengis gjaldeyris vegna kaupa á gasolíu og svartolíu en ríkissjóður fellir jafnframt niður 45% gjaldtöku af mismun sölu- og kaupgengis gjaldeyris og þóknun (prósvision) þeirri er bankarnir taka af félögunum fyrir þjónustu við yfirfærslu fjár til útlanda eða aðrar greiðslur erlendis vegna kaupa á framangreindum vörum.

8. gr.

Lög nr. 6 13. febrúar 1976, um gjald af gas- og brennsluolíum, falli úr gildi frá og með 1. apríl 1985.

9. gr.

Eftirfarandi breytingar verði á 1. gr. l. nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl., með síðari breytingum:

Tollur á vörum í eftirtöldum tollskrárnúmerum falli niður frá 1. apríl 1985:

27.10.60 og 27.10.70.

10. gr.

D-liður 11. gr. laga nr. 73/1980, um tekjustofna sveitarfélaga, með síðari breytingum, orðist svo:

1⅓% af heildarsölu olíufélaga annarri en sölu á gasolíu og svartolíu, sbr. 10. gr. d.

Ákvæði þessarar greinar öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda við álagningu landsútsvars á árinu 1986 vegna sölu á árinu 1985.

Gjört í Reykjavík, 26. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L.S.)

Steingrímur Hermannsson.

Stjórnartíðindi A 3 nr. 9. Útgáfudagur 29. apríl 1985.

STJÓRNARTÍÐINDI A 4 — 1985

29. apríl 1985 17 Nr. 10

LÖG

um breytingu á lögum nr. 64/1981, um atvinnuleysistryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. málsgr. 10. gr. laganna orðist svo:

Atvinnurekandi skal greiða iðgjald til Atvinnuleysistryggingasjóðs er sé 1% af útborguðu vikukaupi fyrir dagvinnu við störf í almennri fiskvinnu samkvæmt gildandi kjarasamningi Verkamannasambands Íslands og vinnuveitenda á hverjum tíma, lægsta starfsaldursþrepi, vegna hverrar vinnuviku sem starfsmaður vinnur í þjónustu hans. Sé um að ræða fasta starfsmenn reiknast árið 52 tryggingavikur. Hjá öðrum starfsmönnum reiknast hverjar unnar 40 klukkustundir ein tryggingavika. Tryggingavikufjöldi sjómanna er skráningar- og/eða ráðningartími í skipsrúm.

2. gr.

7. töluliður 21. gr. laganna orðist svo:

Þeir sem stunda vinnu í eigin þágu sem gefur þeim tekjur eða tekjuígildi er a. m. k. samsvarar hámarksbótum atvinnuleysistrygginga á hverjum tíma.

3. gr.

1. málsgr. 23. gr. laganna orðist svo:

Hámarksdagpeningar atvinnuleysistrygginga skulu jafngilda launum fyrir 8 klukkustunda dagvinnu í almennri fiskvinnu samkvæmt gildandi kjarasamningi Verkamannasambands Íslands og vinnuveitenda á hverjum tíma, miðað við starfsaldursþrep eftir 7 ár. Lágmarksdagpeningar eru ¼ hluti sömu launa.

4. gr.

Við 24. gr. laganna bætist ný málsgr. sem verður 2. málsgr. og orðist svo:

Nú nemur vinnuframlag manns ekki 425 dagvinnustunda lágmarkinu skv. framansögðu en viðkomandi hefur auk þess unnið eftir kjarasamningum opinberra starfsmanna, sbr. lög nr. 22/1981 og lög nr. 46/1981, og er þá heimilt að leggja saman dagvinnustundir unnar af viðkomandi og greiða bætur að tiltölu enda náist þannig a. m. k. 425 dagvinnustundir.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 29. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

A 3

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

LÖG

um vélstjórnarnám.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Grundvallaratriði.

1. gr.

Vélstjórnarnám skal vera í fjórum stigum er verði grundvöllur að mismunandi atvinnuréttindum. Hverju námsári er skipt í tvær námsannir, haustönn og vorönn:

1. stig vélstjórnarnáms, námstími ein námsönn.
2. stig vélstjórnarnáms, námstími fjórar námsannir.
3. stig vélstjórnarnáms, námstími sjö námsannir.
4. stig vélstjórnarnáms, námstími tíu námsannir.

2. gr.

Sá sem lýkur einhverju stigi vélstjórnarnáms á rétt á atvinnuheiti í samræmi við nám sitt og lög um atvinnuréttindi vélfræðinga, vélstjóra og vélavarða á íslenskum skipum.

Sama rétt eiga þeir sem eftir eldri lögum hafa lokið prófi frá Vélskóla Íslands eða mótorfræðinámskeiði Fiskifélags Íslands.

II. KAFLI

Vélstjórnarnám.

3. gr.

Hlutverk og meginmarkmið vélstjórnarnáms er að veita nemendum bóklega og verklega menntun sem gerir þá hæfa til að taka að sér störf í þágu atvinnuveganna til lands og sjávar í samræmi við atvinnuréttindi sem ákvörðuð eru í lögum.

Vélskóli Íslands skal veita menntun á öllum stigum vélstjórnarnáms en auk þess er öðrum framhaldsskólum heimilt að annast vélstjórnarmenntun eftir því sem henta þykir og menntamálaráðuneytið heimilar.

4. gr.

Inntökuskilyrði í vélstjórnarnám eru:

1. Að umsækjandi hafi lokið grunnskólaprófi með tilskildum árangri eða hlotið hliðstæða menntun.
2. Að umsækjandi sé ekki haldinn næmum sjúkdómi eða hafi líkamsgalla sem geti orðið honum til tálmunar við starf hans.
3. Að umsækjandi hafi lokið 9. stigi í sundi.
4. Menntamálaráðuneytinu er heimilt að setja í reglugerð ákvæði um sérstaka undirbúningsmenntun til inngöngu í vélstjórnarnám.

Heimilt er að meta nám umsækjenda, sem lokið hafa námsáföngum úr öðrum skólum, inn í vélstjórnarnám innan marka námsáfanga vélstjórnarnámsins.

III. KAFLI
Vélskóli Íslands.

5. gr.

Vélskóli Íslands starfar í Reykjavík. Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn hans. Það ræður skólameistara, svo og fasta kennara. Stundakennara ræður skólameistari í samráði við menntamálaráðuneytið. Skólameistari og fastir kennarar skólans eru embættismenn ríkisins og taka laun samkvæmt lögum um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

Ráðherra skipar sjö manna skólanefnd með þessum hætti: Tveir nefndarmenn skulu skipaðir eftir tilnefningu Vélstjórafélags Íslands, tveir eftir tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands, einn eftir tilnefningu Kennarafélags Vélskóla Íslands og einn eftir tilnefningu Skólafélags Vélskóla Íslands úr hópi reglulegra nemenda skólans en formaður nefndarinnar skal skipaður án tilnefningar. Sjö varamenn skipaðir með sama hætti. Tilnefning nemendafulltrúa gildir til eins árs en hinna til fjögurra ára.

Skólanefndin skal fylgjast með rekstri skólans og hafa eftirlit með kennslutilhögun og námsefni. Hún skal vera skólameistara til ráðuneytis um mikilvæg atriði varðandi stjórn skólans, fylgjast með þróun vélstjórnarmenntunar, gera tillögur um stefnumörkun í málefnum skólans, stuðla að sem nánustum tengslum hans við atvinnulífið og gera tillögur um breytingar á reglugerð skólans ef ástæða þykir til. Þá skal nefndin fjalla um umsóknir um skólameistara- og kennarastöður og senda menntamálaráðuneytinu umsagnir um umsækjendur. Skólameistari situr fundi nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti nema þegar fjallað er um mál sem varða hann persónulega.

Ráðherra setur skólanefnd, skólameistara og kennurum erindisbréf.

6. gr.

Vilji nemandi, sem lokið hefur einhverju stigi vélstjórnarnáms, taka sveinspróf í málmiðnagreinum skal hann eiga rétt á styttingu verklegs námstíma til sveinsprófs vegna verknáms í Vélskóla Íslands. Einnig skal hann eiga rétt á undanþágu að meira eða minna leyti frá námi og prófum í iðnskóla vegna vélstjórnarnámsins. Iðnfræðsluráð skal gera í samráði við Vélskóla Íslands tillögur um þessi atriði til menntamálaráðuneytisins sem staðfestir þær.

7. gr.

Vélskóla Íslands er heimilt að gefa nemendum kost á valgreinum til undirbúnings framhaldsnáms eða sérhæfingar í starfi. Jafnframt skal hann halda uppi endurmenntun fyrir starfandi vélstjóra eftir því sem fjármagn er veitt til og aðstæður leyfa. Setja skal nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd endurmenntunar.

IV. KAFLI
Almenn ákvæði.

8. gr.

Kostnaður við vélstjórnarkennslu, sem fram fer í Vélskóla Íslands samkvæmt lögum þessum, greiðist úr ríkissjóði en kostnaður af vélstjórnarkennslu, sem fer fram í fjölbrautaskólum, greiðist með sama hætti og annar kennslukostnaður þar.

9. gr.

Menntamálaráðuneytið skal setja reglugerð um vélstjórnarnám þar sem kveðið skal á um kennsluskipan, skólahald, námsefni, prófnefndir, prófreglur, einkunnastiga og endurmenntun.

10. gr.

Sá sem staðist hefur próf 1., 2., 3. eða 4. stigs vélstjórnarnáms á rétt á prófskírteini er gefið skal út bæði á íslensku og ensku eftir fyrirmynd sem menntamálaráðuneytið setur. Á skírteininu skal getið þeirra námsgreina sem nemandinn hefur verið prófaður í og einkunna sem hann hefur hlotið.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1985. Frá sama tíma eru úr gildi numin lög nr. 67/1966, um vélstjóranám, svo og önnur lagaákvæði er fara í bága við lög þessi.

Þeir sem hefja vélstjórnarnám haustið 1985 skulu lúta ákvæðum laga þessara en þeir sem áður hófu vélstjórnarnám skulu ljúka því samkvæmt eldri lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þeim vélstjórnarmönnum, er starfað hafa á undanþágu í a. m. k. 24 mánuði hinn 1. janúar 1985, skal boðið upp á vélstjórnarnámskeið sem haldin verða í öllum landshlutum skólaárin 1984–1985 og 1985–1986 til öflunar takmarkaðra vélstjórnarréttinda. Námskeið þessi veiti réttindi til yfirvélstjórastarfa á skipum með vélastærð allt að 750 kw. (VS III). Menntamálaráðuneytið skal sjá um framkvæmd námskeiðanna og ákveða námsefni í samvinnu við Vélskóla Íslands.

Gjört í Reykjavík, 22. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L.S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI A 5 — 1985

19. apríl 1985 21 Nr. 12

LÖG

um breytingu á lögum nr. 51 28. apríl 1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 27. gr. laganna, aftan við ákvæði til bráðabirgða, sbr. lög nr. 21/1984 og brbl. 102/1984, komi ný ákvæði til bráðabirgða sem orðist svo:

Ákvæði til bráðabirgða II.

I.

Auk tekna skv. 9. gr., 16. gr., 22. gr. og 27. gr. skulu deildir sjóðsins árið 1985 hafa tekjur af endurgreiðslu söluskatts til sjávarútvegs sem hér segir:

		M. kr.
a.	Almenn deild	230
b.	Verðjöfnunardeild	230
c.	Áhafnadeild	80

Sjávarútvegsráðherra er heimilt að ákveða sérstaka greiðslu af þessu fé úr verðjöfnunardeild til loðnuveiða, loðnuvinnslu og síldveiða. Þá mun ríkissjóður leggja fram 50 m. kr. til áhafnadeildar vegna fæðispeninga sjómanna.

Heimilt er að færa fé þetta milli deilda sjóðsins með samþykki sjávarútvegsráðherra.

II.

Árið 1985 skal í stað bótagreiðslna úr hinni almennu deild sjóðsins, skv. I. kafla laganna, greiða sérstakar bætur sem nemi 4% af öllu verðmæti afla sem landað er innanlands, miðað við lágmarksverð skv. ákvörðunum Verðlagsráðs sjávarútvegsins að meðtalinni kassa- og línuuppbót en af skiptaverðmæti við landanir veiðiskipa erlendis. Bætur þessar skal greiða inn á reikning hvers skips hjá Stofnfjársjóði fiskiskipa, sbr. lög nr. 4 13. febrúar 1976, skv. reglum sem sjávarútvegsráðherra setur. Bætur þessar koma ekki til hlutaskipta eða aflaverðlauna.

Um ákvörðun gjaldstofns og greiðslur fer á sama hátt og um greiðslur í Stofnfjársjóð fiskiskipa eftir því sem við getur átt.

III.

Auk sérstakra bóta samkvæmt II skal á tímabilinu 1. ágúst 1984 til 31. ágúst 1985 greiða til útgerðar fiskiskipa 3% viðbót á sama stofn og greinir í II, samkvæmt reglum sem sjávarútvegsráðherra setur. Bætur þessar koma ekki til hlutaskipta eða aflaverðlauna.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

IV.

Árið 1985 skal áhafnadeild, auk greiðslu fæðispeninga, greiða 80 m. kr. til lífeyrissjóða sjómanna samkvæmt reglum sem sjávarútvegsráðherra setur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. apríl 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L.S.)

Halldór Ásgrímsson.

Nr. 13 21. maí 1985

LÖG

um breyting á lögum um ávana- og fíkniefni, nr. 65/1974, sbr. lög nr. 60/1980 og lög nr. 75/1982.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrsti málsliður 1. mgr. 5. gr. laga nr. 65/1974, sbr. lög nr. 60/1980 og lög nr. 75/1982, orðist svo:

Brot á lögum þessum og reglugerðum og öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim varða sektum, varðhaldi eða fangelsi allt að 6 árum.

Við sömu lagagrein bætist ný málsgr. er orðist svo:

Ítrekuð brot gegn lögum þessum skulu varða aukinni refsingu, enda sé um að ræða innflutning eða dreifingu þeirra efna er um getur í 2., 3. og 4. gr.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 21. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Matthías Bjarnason.

LÖG

um framkvæmd alþjóðasamnings um gáma.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ráðherra þeim, sem fer með siglingamál, er heimilt að setja reglur til að framfylgja alþjóðasamningi, sem Ísland er aðili að, um gáma.

2. gr.

Brot gegn reglum, sem settar verða samkvæmt lögum þessum, varða sektum.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 10. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

22. maí 1985 Nr. 15

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Hamar í Glæsibæjarhreppi í Eyjafjarðarsýslu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Árna Hermannssyni, Bægisá I, Baldri Þorsteinssyni, Bægisá II, og Guðmundi Víkingssyni, Garðshorni, eyðijörðina Hamar í Glæsibæjarhreppi í Eyjafjarðarsýslu. Við söluna skal fylgt ákvæðum 3.—5. mgr. 38. gr. jarðalaga, nr. 65 frá 31. maí 1976, sbr. l. nr. 90 frá 30. maí 1984.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 22. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja jörðina Víðines í Beruneshreppi, Suður-Múlasýslu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Gunnari Guðmundssyni, Lindarbrekku, eyðijörðina Víðines í Beruneshreppi, Suður-Múlasýslu.

Við söluna skal fylgt ákvæðum 3.—5. mgr. 38. gr. jarðalaga, nr. 65 31. maí 1976, sbr. l. nr. 90 30. maí 1984.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 22. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

Nr. 17 22. maí 1985

LÖG

um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. mgr. 2. gr. laganna orðist svo:

Ráðherra getur þó, þar sem brýn nauðsyn krefur, tímabundið leyft slátrun í sláturhúsum sem ekki eru svo úr garði gerð að löggilding geti farið fram á þeim ef yfirdýralæknir eða hlutaðeigandi héraðsdýralæknir telja slátrun og meðferð sláturafurða geti tekist þar á viðunandi hátt. Undanþágu má þó ekki veita nema til 1. júní 1987.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 22. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

LÖG

um vinnumiðlun.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Markmið og yfirstjórn.

1. gr.

Vinnumiðlun skal starfrækja eftir því sem nánar er fyrir mælt í lögum þessum og reglugerð settri samkvæmt þeim.

Markmið vinnumiðlunar er að stuðla að nægri og jafnri atvinnu um land allt og nægjanlegu framboði vinnuafls fyrir atvinnuvegi þjóðarinnar. Skal vinnumiðlunin í þessu skyni hafa endurgjaldslausa meðalgöngu milli þeirra sem leita eftir atvinnu og atvinnurekenda sem leita eftir vinnuafli.

2. gr.

Vinnumálaskrifstofa félagsmálaráðuneytisins fer með yfirstjórn vinnumiðlunar og skipuleggur og samræmir störf hennar. Skal vinnumiðlun láta Vinnumálaskrifstofunni í té upplýsingar um atvinnuástand, atvinnuleysi og atvinnutækifæri í sínu umdæmi, svo og tillögur um aðgerðir í atvinnumálum ef þeirra er þörf.

3. gr.

Félagsmálaráðherra skipar Vinnumálaskrifstofunni ráðgjafarnefnd til fjögurra ára í senn. Alþýðusamband Íslands, Vinnuveitendasamband Íslands, Vinnumálasamband samvinnufélaganna, Samband íslenskra sveitarfélaga, Atvinnuleysistryggingasjóður og Bandalag starfsmanna ríkis og bæja tilnefna einn fulltrúa hvert í nefndina og Landssamtökin Þroskahjálp og Öryrkjabandalag Íslands einn fulltrúa sameiginlega.

Félagsmálaráðherra skipar einn fulltrúa í nefndina án tilnefningar og skal hann vera formaður ráðgjafarnefndarinnar.

Varamenn skulu tilnefndir og skipaðir á sama hátt.

4. gr.

Hlutverk ráðgjafarnefndar er að gera tillögur um stefnumörkun í þeim málum er undir Vinnumálaskrifstofuna falla samkvæmt lögum nr. 13/1979 og reglugerð nr. 9/1980, svo og varðandi framkvæmd samnings um sameiginlegan vinnumarkað á Norðurlöndum sem undirritaður var 6. mars 1982. Tillögum sínum skal ráðgjafarnefnd beina til þeirra opinberra aðila sem fjalla um stefnumörkun, áætlanagerð eða aðgerðir í atvinnumálum, bæði að því er tekur til landsins í heild og einstakra svæða eða staða.

Nefndin getur haft frumkvæði að því að gerðar verði áætlanir um aðgerðir sem hrinda megi í framkvæmd ef horfur eru á samdrætti eða breytingum á atvinnuháttum er leitt geta til atvinnuleysis hvort sem er á einstökum stöðum, í tilteknum starfsgreinum eða landinu í heild.

5. gr.

Ráðgjafarnefndin skal að jafnaði koma saman mánaðarlega og undirbýr Vinnumálaskrifstofan fundi nefndarinnar.

Þar skulu lagðar fram upplýsingar um atvinnuástand, atvinnuleysi og atvinnutækifæri á landinu öllu, ásamt skýringum á orsökum breytinga á atvinnuástandi. Enn fremur tekin fyrir önnur mál sem Vinnumálaskrifstofan, aðrir opinberir aðilar eða einstakir fulltrúar tilnefningaraðila óska eftir að tekin séu á dagskrá og snerta hlutverk nefndarinnar.

II. KAFLI
Vinnumiðlun, skipulag og hlutverk.

6. gr.

Hverju sveitarfélagi með 500 íbúa eða fleiri er skylt að annast vinnumiðlun samkvæmt lögum þessum og reglugerð settri samkvæmt þeim en öll sveitarfélög skulu hafa atvinnuleysisskráningu með höndum.

Í kaupstöðum með 10 þúsund íbúa eða fleiri skulu starfa sérstakar vinnumiðlunarskrifstofur, reknar af hlutaðeigandi sveitarfélagi, en aðrir kaupstaðir og kauptúnahreppar með 1000 íbúa eða fleiri geta falið sérstökum deildum eða starfsmanni sveitarfélagsins að annast vinnumiðlun.

Sveitarfélög með færri en 1000 íbúa geta falið oddvita sínum eða sveitarstjóra að annast vinnumiðlun og atvinnuleysisskráningu, sbr. þó 9. gr. þessara laga.

7. gr.

Í því skyni að stuðla að sem virkastri vinnumiðlun skal skipta landinu í atvinnusvæði þannig að sveitarfélög, sem landfræðilega og atvinnulega hafa svipaðra hagsmuna að gæta, teljist á sama atvinnusvæði. Skal svæðaskiptingin gerð í samráði við hlutaðeigandi sveitarfélög. Verði ágreiningur milli sveitarfélaga um svæðaskiptingu sker félagsmálaráðuneytið úr að fengnum tillögum ráðgjafarnefndar samkvæmt 3. gr. laga þessara.

Sveitarfélög á sama atvinnusvæði skv. 1. mgr. þessarar greinar skulu, eftir því sem tök eru á, hafa samstarf um allt sem lýtur að vinnumiðlun á svæðinu og getur Vinnumálaskrifstofan falið einum aðila, sem annast vinnumiðlun á svæðinu, að hafa forgöngu um samstarfið nema hlutaðeigandi sveitarfélög komi sér saman um annað.

8. gr.

Hlutverk vinnumiðlunar er:

a. að hafa með höndum vinnumiðlun og atvinnuleysisskráningu samkvæmt 6. gr. þessara laga,
b. að fylgjast með framvindu atvinnumála í sveitarfélaginu og gera hlutaðeigandi sveitarstjórn og Vinnumálaskrifstofunni aðvart ef horfur eru á samdrætti, atvinnuleysi eða ef fyrirsjáanleg er sérstök þensla á vinnumarkaði,
c. að safna og dreifa, eftir nánari reglum er settar verða, upplýsingum um framboð og eftirspurn vinnuafls í sveitarfélaginu,
d. að aðstoða atvinnuumsækjendur við atvinnuleit og atvinnurekendur við útvegun hæfra starfsmanna,
e. að leiðbeina um starfsval, m. a. með því að veita upplýsingar um vinnumarkaðinn og aðstoða við atvinnuleit fatlaðra, sbr. lög nr. 41/1983,
f. að inna af höndum önnur störf sem lög og reglugerðir ákveða.

9. gr.

Sveitarstjórnir, sem skylt er að annast vinnumiðlun samkvæmt 6. gr. þessara laga, skulu kjósa a. m. k. þrjá fulltrúa í stjórnarnefnd vinnumiðlunar í sveitarfélaginu. Auk þess tilnefna samtök verkafólks og atvinnurekenda í sveitarfélaginu einn fulltrúa af hvorra hálfu í nefndina. Ef fleiri en eitt stéttarfélag er starfandi í sveitarfélagi tilnefnir fulltrúaráð þeirra eða félögin sameiginlega fulltrúa.

Hlutverk stjórnarnefndar er að hafa umsjón með starfi vinnumiðlunar og vera vettvangur samráðs og skoðanaskipta milli sveitarstjórnar og aðila vinnumarkaðarins. Þá skal nefndin, eftir því sem tilefni gefst til, gera tillögur til sveitarstjórnar og annarra opinberra aðila um aðgerðir til styrktar eða eflingar atvinnulífi í sveitarfélaginu.

III. KAFLI
Framkvæmd vinnumiðlunar.

10. gr.

Vinnumiðlun samkvæmt lögum þessum skal vera frjáls, hlutlaus og endurgjaldslaus þjónusta við þá sem leita til vinnumiðlunar.

Allar upplýsingar, sem vinnumiðlun fær í starfi sínu hvort sem þær snerta einkamál eða viðskiptahagsmuni, skulu vera trúnaðarmál vinnumiðlunar og þess er upplýsingar veitir, að öðru leyti en því sem snertir bein tengsl við miðlun vinnu og starfsráðningar.

Með reglugerð skal ákveða nánar hvaða upplýsingar vinnumiðlun lætur umsækjendum um atvinnu og atvinnurekendum í té, svo og í hvaða formi slíkar upplýsingar skuli veittar.

11. gr.

a. Þjónusta við atvinnuleitendur:

Hver sá, sem leitar eftir vinnu, getur snúið sér til vinnumiðlunar í því sveitarfélagi þar sem hann á lögheimili, sbr. þó 6. gr., óskað eftir upplýsingum um laus störf og jafnframt óskað eftir aðstoð vinnumiðlunar við að finna starf við sitt hæfi. Nú getur vinnumiðlun ekki vísað atvinnuleitanda á vinnu innan sveitarfélags og skal þá skrá hann sem atvinnuumsækjanda eða eftir atvikum atvinnulausan nema unnt sé að vísa á vinnu utan umdæmisins sem atvinnuleitandi vilji taka.

Atvinnuleitandi getur krafist vottorðs vinnumiðlunar um atvinnu sína eða atvinnuleysi það tímabil sem hann hefur verið skráður hjá henni. Vinnumiðlun getur krafist þess að sá, sem óskar eftir slíku vottorði, mæti til skráningar eða hafi samband á annan hátt er vinnumiðlun ákveður og geri grein fyrir atvinnu sinni eða atvinnuleysi.

Vinnumiðlun skal láta atvinnuleitendum í té þær upplýsingar sem hún hefur á hverjum tíma um atvinnumöguleika í öðrum sveitarfélögum, ásamt upplýsingum um þá möguleika sem kunna að vera fyrir hendi um aðstoð við flutninga milli byggðarlaga, kjör og annað sem máli skiptir.

Sá, sem misst hefur vinnu í sveitarfélagi en á þar ekki lögheimili, skal eiga rétt á sömu þjónustu og heimamenn af hálfu vinnumiðlunar. Sama gildir um erlenda ríkisborgara sem starfa samkvæmt atvinnuleyfum, svo og norræna ríkisborgara sem njóta réttar samkvæmt samningi frá 6. mars 1982, um sameiginlegan norrænan vinnumarkað.

b. Þjónusta við atvinnurekendur:

Sérhver atvinnurekandi getur snúið sér til vinnumiðlunar í því sveitarfélagi þar sem atvinnurekstur hans fer fram og óskað upplýsinga um framboð á vinnuafli. Jafnframt getur atvinnurekandi óskað meðalgöngu vinnumiðlunar við útvegun starfsmanna. Geti vinnumiðlunin ekki vísað á umbeðið vinnuafl færir hún beiðnina á skrá yfir laus störf þar til ráðning hefur átt sér stað.

Vinnumiðlun skal láta atvinnurekanda í té þær upplýsingar, sem hún kann að hafa á hverjum tíma, um framboð vinnuafls í öðrum sveitarfélögum, svo og hafa milligöngu við aðrar vinnumiðlanir ef atvinnurekandi óskar þess.

c. Sérstök þjónusta:

Unglingar, fatlaðir og aldraðir geta leitað til vinnumiðlunar og óskað aðstoðar hennar við leit að vinnu við þeirra hæfi. Við atvinnuleit skal vinnumiðlun hafa samvinnu við samtök og stofnanir, sem einkum fjalla um málefni hlutaðeigandi hópa, sérstaklega í sambandi við mat á starfsgetu og þörf á endurhæfingu eða starfsþjálfun.

Vinnumiðlun skal eftir föngum leiðbeina unglingum varðandi starfsval, m. a. með því að afla og dreifa upplýsingum um helstu atvinnutækifæri og þær kröfur sem atvinnulífið gerir um menntun og starfsreynslu.

12. gr.

Vinnumiðlun lætur þeim, sem atvinnulausir eru og telja sig eiga rétt til bóta samkvæmt lögum nr. 64/1981, um atvinnuleysistryggingar, eða lögum nr. 22/1981, um viðauka við lög nr. 46/1973, um kjarasamninga opinberra starfsmanna, og lögum nr. 46/1981, um breyting og viðauka við lög nr. 29/1976, um kjarasamninga Bandalags starfsmanna ríkis og bæja, í té vottorð um skráð atvinnuleysi þess er hlut á að máli enda eigi sá, er vottorðs óskar, lögheimili í sveitarfélagi vinnumiðlunar eða hafi starfað þar þegar hann varð atvinnulaus.

Nánari ákvæði um framkvæmd ákvæða þessarar greinar skulu sett með reglugerð.

IV. KAFLI
Gagnavinnslukerfi og tilkynning um laus störf.

13. gr.

Félagsmálaráðherra getur ákveðið, að höfðu samráði við hlutaðeigandi aðila, að vinnumiðlun taki upp véltæka gagnavinnslu allra upplýsinga um atvinnuástand, atvinnuleysi, atvinnutækifæri og atvinnuleysisbætur.

Vinnumálaskrifstofan skal hafa yfirumsjón með gagnavinnslukerfi vinnumiðlunar og setur nánari reglur um meðferð þess og rekstur í samvinnu við sveitarfélögin og Atvinnuleysistryggingasjóð.

14. gr.

Þegar vinnumiðlun hefur komið á véltæku gagnavinnslukerfi getur ráðherra með reglugerð ákveðið að öllum, er hafa með höndum fastan atvinnurekstur með aðkeyptu vinnuafli og hafa 4 eða fleiri starfsmenn í þjónustu sinni, skuli skylt að tilkynna hlutaðeigandi vinnumiðlun öll laus störf á þeirra vegum enda sé tryggt að vinnumiðlunin geti tekið við slíkum upplýsingum með viðunandi hætti. Áður en slík reglugerð er gefin út skal leita umsagnar helstu samtaka atvinnurekenda.

15. gr.

Upplýsingum, sem vinnumiðlun berast um laus störf, skal hún með viðunandi hætti koma á framfæri við þá atvinnuleitendur sem að hennar mati fullnægja þeim kröfum er gerðar eru til hlutaðeigandi starfs samkvæmt starfslýsingu atvinnurekanda. Atvinnurekandi getur óskað nafnleyndar gagnvart atvinnuleitendum og er vinnumiðlun skylt að virða slík tilmæli.

16. gr.

Atvinnurekandi, sem tilkynnir vinnumiðlun laus störf, skal eiga rétt á að fá skrá yfir þá atvinnuleitendur er skráðir eru hjá vinnumiðlun og hún telur koma til greina í hlutaðeigandi starf, ásamt upplýsingum um menntun, starfsreynslu og annað, er máli skiptir, í sambandi við starfsráðningu. Aldrei má þó láta af hendi upplýsingar sem vinnumiðlun öðlast sem trúnaðarmál.

V. KAFLI
Ýmis ákvæði.

17. gr.

Fyrirtækjum og einstaklingum er heimilt að annast milligöngu um ráðningar, enda sé það gert á kostnað atvinnurekenda. Félagsmálaráðherra getur, að fengnum meðmælum hlutaðeigandi sveitarstjórnar, heimilað stéttarfélögum og félögum atvinnurekenda að annast miðlun vinnu fyrir félagsmenn enda hafi þau fastar starfsstöðvar og fullnægjandi aðstöðu að öðru leyti og veiti þjónustuna endurgjaldslaust. Sama gildir um samtök námsmanna.

Þeir aðilar, sem fá heimild til vinnumiðlunar samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar, eru bundnir af ákvæðum þessara laga, svo og reglugerða sem settar verða samkvæmt þeim.

18. gr.

Kostnaður við vinnumiðlun greiðist af hlutaðeigandi sveitarfélagi, sbr. þó 28. gr. laga nr. 41/1983, eða þeim aðilum sem um getur í 1. mgr. 17. gr. þegar það á við. Rekstrarkostnaður gagnavinnslukerfis, samkvæmt 13. gr., skal þó greiddur sameiginlega af ríkissjóði og Atvinnuleysistryggingasjóði eftir nánara samkomulagi aðila.

Vinnumálaskrifstofan gefur út nauðsynleg eyðublöð vegna vinnumiðlunar og greiðist sá kostnaður úr ríkissjóði.

19. gr.

Félagsmálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara, þar á meðal um samstarf sveitarfélaga á sama atvinnusvæði samkvæmt 7. gr. laganna.

20. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum. Sektirnar renna í ríkissjóð.

Mál út af brotum gegn lögum þessum sæta meðferð opinberra mála.

21. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 52 9. apríl 1956, lög nr. 71 28. maí 1969 og II. kafli laga nr. 94 30. desember 1975.

Gjört í Reykjavík, 21. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Alexander Stefánsson.

LÖG

um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1980.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Ríkisreikningurinn fyrir árið 1980 samþykkist með eftirgreindum niðurstöðum í þús. gkr.

	Gjöld:	Áætlun:	Reikningur:
00	Æðsta stjórn ríkisins	2 240 607	3 156 555
01	Forsætisráðuneyti	3 112 959	3 236 429
02	Menntamálaráðuneyti	50 556 805	60 881 300
03	Utanríkisráðuneyti	3 592 196	4 622 623
04	Landbúnaðarráðuneyti	16 301 237	17 453 255
05	Sjávarútvegsráðuneyti	5 818 831	7 099 695
06	Dóms- og kirkjumálaráðuneyti	15 780 526	22 499 501
07	Félagsmálaráðuneyti	10 579 277	10 439 697
08	Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti	115 672 645	138 734 965
09	Fjármálaráðuneyti	25 979 946	15 954 417
10	Samgönguráðuneyti	33 605 515	37 839 566
11	Iðnaðarráðuneyti	14 351 254	16 670 195
12	Viðskiptaráðuneyti	28 871 734	30 653 535
13	Hagstofa Íslands	265 587	313 740
14	Ríkisendurskoðun	346 737	400 296
15	Fjárlaga- og hagsýslustofnun	16 164 196	9 029 602
	Samtals	343 240 052	378 985 371

	Tekjur:	Áætlun:	Reikningur:
11	Skattar	340 084 100	382 775 803
12	Arðgreiðslur frá fyrirtækjum og sjóðum í ríkiseign, fluttar úr B-hluta ríkisreiknings	835 500	650 631
13	Ýmsar tekjur	5 257 700	9 456 067
	Mismunur	−2 937 248	−13 897 130
	Samtals	343 240 052	378 985 371

Gjört í Reykjavík, 28. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L.S.)

Albert Guðmundsson.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 50 1. júní 1984, um Lífeyrissjóð bænda.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. mgr. 8. gr. laganna orðist svo:

Til grundvallar stigaútreikningi skal reikna fyrir hvern almanaksmánuð til ársloka 1984 fast mánaðarkaup miðað við næstlægsta taxta Verkamannafélagsins Dagsbrúnar og fulla starfsaldurshækkun. Frá 1. janúar 1985 skulu laun þessi vera 14 100 kr. á mánuði miðað við þáverandi kauplag. Stjórn sjóðsins ákveður, að fenginni umsögn Kjararannsóknanefndar, breytingar á viðmiðunarlaunum þessum í samræmi við breytingar á launum verkamanna samkvæmt kjarasamningum. Verði grundvöllur þessi að dómi ráðherra ónothæfur sem mælikvarði á breytingar á almennum launakjörum í landinu skal hann að fengnum tillögum frá sjóðsstjórn og Hagstofu Íslands ákveða nýjan grundvöll, svo og tengingu hans við eldri grundvöll. Sama gildir ef stigagrundvöllur, sem ákveðinn hefur verið af ráðherra, reynist síðar ónothæfur.

2. gr.

Í stað „1985“ í 19. gr. laganna komi: 1989, og í stað „1986“ komi: 1990.

3. gr.

24. gr. laganna orðist svo:

Árin 1984—1989 skal lífeyrir, bæði samkvæmt I. og II. kafla, hvert ár miðast við viðmiðunarlaun undanfarinna fimm almanaksára.

4. gr.

2. málsliður 1. mgr. ákvæða til bráðabirgða orðist svo: Hinn 1. júlí 1984 hækki lífeyrir síðan í hlutfalli við hækkun viðmiðunarlauna frá 1. janúar til 1. júlí og eftir það með sama hætti hvern 1. janúar og 1. júlí árin 1985—1989.

Í stað „á árinu 1984“ í 2. mgr. ákvæða til bráðabirgða komi: árin 1984—1989.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 28. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L.S.)

Albert Guðmundsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 13 10. apríl 1979, um stjórn efnahagsmála o. fl.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

VIII. kafli laganna, **Um verðbætur á laun**, 48. til 52. gr., fellur niður. Jafnframt falla úr gildi hvers konar ákvæði kjarasamninga sem byggja á framangreindum lagaákvæðum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 6 — 1985

20. maí 1985 33 Nr. 22

LÖG

um breytingu á mörkum Garðabæjar og Kópavogs.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Mörk Garðabæjar og Kópavogskaupstaðar skulu breytast þannig að þau ákvarðist framvegis af eftirtöldum línum og bogum milli markapunkta með hnitum í hnitakerfi Reykjavíkur frá 1951.

Punktur nr.:		X-hnit:	Y-hnit:	P:
1	í Kópavoginum	22 000,00	13 540,00	1
2	sunnan Kópavogsbrúar	20 900,00	13 250,00	2
3	—	21 027,00	13 158,00	3
4	við Hafnarfjarðarveg	21 100,00	13 060,00	4
5	—	21 060,00	13 020,00	5
6	—	20 897,51	13 013,49	6
7	—	20 750,00	13 050,00	7
8	—	20 796,00	12 932,00	8
9	—	20 880,42	12 731,71	9
10	—	20 433,25	12 571,57	10
11	—	20 238,22	12 451,73	11
12	við Reykjanesbraut	20 102,78	12 386,66	12
13	—	20 113,58	12 354,27	13
14	—	19 776,47	12 317,32	14
15	—	19 681,07	12 331,04	15
16	krómstálbolti í 200 mm steyptum sökkli	19 265,44	12 231,34	16
17	krómstálbolti í 600 mm steyptum sökkli	19 315,74	11 972,63	17
18	krómstálbolti í 200 mm steyptum sökkli	18 925,10	11 725,20	18
19	Smalaholt — þríhyrningspunktur 1023	18 637,17	11 296,15	19
20	krómstálbolti í 600 mm steyptum sökkli	17 372,84	11 089,35	20
21	Arnarstapi — koparbolti í klöpp	17 152,36	8 938,40	21

Vestan við punkt 1 eru mörkin bein lína með hnit Y=13 540,00. Mörkin eru beinar línur eða hringbogar milli ofangreindra punkta og eru miðjur hringboganna ýmist til hægri

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

eða vinstri, miðað við að horft sé frá punkti með lægra númeri að punkti með hærra númeri, frá punkti n að punkti n+1, þannig:

Milli punkta	1 og	2	Bein lína, lengd 1137,58 m.
—	—	2 og 3	Hringbogi með radíus 200 m og miðju til hægri.
—	—	3 og 4	Hringbogi með radíus 100 m og miðju til vinstri.
—	—	4 og 5	Bein lína, lengd 56,57 m.
—	—	5 og 6	Hringbogi með radíus 250 m og miðju til vinstri.
—	—	6 og 7	Bein lína, lengd 151,96 m.
—	—	7 og 8	Hringbogi með radíus 200 m og miðju til hægri.
—	—	8 og 9	Hringbogi með radíus 400 m og miðju til vinstri.
—	—	9 og 10	Hringbogi með radíus 1155 m og miðju til hægri.
—	—	10 og 11	Bein lína, lengd 228,91.
—	—	11 og 12	Hringbogi með radíus 730 m og miðju til vinstri.
—	—	12 og 13	Bein lína, lengd 34,14 m.
—	—	13 og 14	Hringbogi með radíus 680 m og miðju til vinstri.
—	—	14 og 15	Bein lína, lengd 96,38 m.
—	—	15 og 16	Hringbogi með radíus 585 m og miðju til hægri.
—	—	16 og 17	Bein lína, lengd 263,55 m.
—	—	17 og 18	Bein lína, lengd 462,41 m.
—	—	18 og 19	Bein lína, lengd 516,71 m.
—	—	19 og 20	Bein lína, lengd 1281,13 m.
—	—	20 og 21	Bein lína, lengd 2162,12 m.

2. gr.

Nú kemur í ljós við nánari hönnun vegakerfis að ráðlegt þykir að víkja frá þeim mörkum sem um ræðir í 1. gr. milli punkta nr. 2 og 16 að báðum meðtöldum og er þá heimilt að gera það með reglugerð sem félagsmálaráðuneytið setur samkvæmt sameiginlegri tillögu bæjarstjórna Kópavogs og Garðabæjar, sbr. fskj. I með samningi þessara bæjarstjórna, dags. 18. maí 1983.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 20. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Alexander Stefánsson.

LÖG

um ríkisábyrgð á launum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

1. gr.

Ríkissjóður ábyrgist samkvæmt fyrirmælum laga þessara greiðslu vinnulaunakröfu launþega á hendur vinnuveitanda ef bú vinnuveitandans hefur verið tekið til gjaldþrotaskipta eða með dánarbú hans er farið sem skuldafrágöngubú.

2. gr.

Með framkvæmd laga þessara fer félagsmálaráðherra.

3. gr.

Með hugtakinu vinnulaun er í lögum þessum átt við endurgjald fyrir starf hjá vinnuveitanda sem stoð á í gildandi kjarasamningi eða vinnusamningi milli aðila er rýmri rétt veitir launþega. Til vinnulauna teljast samkvæmt lögum þessum hvorki greiðslur, sem vinnuveitandi hefur haldið eftir við útborgun launa, né greiðslur sem reiknast sem ákveðið hlutfall launa eða eru ákveðnar sem tiltekin fjárhæð og vinnuveitanda ber að lögum eða samkvæmt kjarasamningi að standa skil á til þriðja manns.

Með hugtakinu launþegi er í lögum þessum átt við hvern þann sem þegið hefur tíma-, viku- eða mánaðarlaun samkvæmt vinnusamningi við vinnuveitanda og gegnt hefur starfi sem veitir rétt til launa í uppsagnarfresti samkvæmt lögum eða kjarasamningi.

II. KAFLI

4. gr.

Ábyrgð ríkissjóðs tekur til eftirfarandi krafna í bú vinnuveitanda sem viðurkenndar hafa verið sem forgangskröfur í búið samkvæmt 84. gr. laga nr. 3/1878 (sbr. 1. gr. l. nr. 23/1979), sbr. þó 9. gr.:

a. kröfu launþega um vinnulaun fyrir sex síðustu starfsmánuði hans hjá vinnuveitanda, að því leyti sem það tímabil fellur innan tímamarka þeirra sem vinnulaunakröfu fylgir forgangsréttur í búi, þar með talinn hluti launa sem haldið hefur verið eftir af vinnuveitanda samkvæmt VII. kafla laga nr. 60/1984,
b. kröfu launþega um orlofsfé sem fallið hefur til vegna launa hans síðustu tólf starfsmánuði hjá vinnuveitanda, að því leyti sem það tímabil fellur innan tímamarka þeirra sem orlofsfjárkröfu fylgir forgangsréttur í búi,
c. kröfu viðurkennds lífeyrissjóðs vegna vangoldinna lífeyrissjóðsiðgjalda, bæði iðgjaldahluta launþega og vinnuveitanda, að því leyti sem það tímabil fellur innan tímamarka þeirra sem kröfunni fylgir forgangsréttur í búi,
d. bóta vegna riftunar eða uppsagnar vinnusamnings,
e. bóta til launþega eða þess sem tilkall á til bóta vegna dauðsfalls hans sem vinnuveitanda ber að greiða vegna tjóns af völdum vinnuslyss,
f. kostnaðar sem launþegi eða sá er krefst bóta samkvæmt e-lið hefur orðið að greiða vegna nauðsynlegra ráðstafana til innheimtu kröfu sinnar, enda sýni hann fram á að

tilraunir til innheimtu hafi hafist áður en starfsemi vinnuveitanda hætti að mestu eða öllu,

g. almennra sparisjóðsvaxta af kröfum samkvæmt stafliðum a-e, frá gjalddaga þeirra til þess dags sem félagsmálaráðherra ákveður að kröfuna skuli greiða úr ríkissjóði.

Ábyrgð ríkissjóðs nær til greiðslna samkvæmt stafliðum f og g þó að þær kröfur njóti ekki forgangsréttar í búi vinnuveitanda.

5. gr.

Eftirtaldir launþegar geta þó ekki krafið ríkissjóð um greiðslu krafna samkvæmt a-, b-, c- og d-liðum 1. mgr. 4. gr.:

a. Þeir sem sæti áttu í stjórn gjaldþrota félags eftir að fjárhag þess tók verulega að halla.
b. Þeir sem átt hafa 5% hlutafjár eða meira í gjaldþrota hlutafélagi.
c. Forstjóri gjaldþrota félags eða aðrir þeir, sem vegna starfa sinna hjá félaginu, mega hafa haft þá yfirsýn yfir fjárhag þess að þeim mátti ekki dyljast að gjaldþrot félagsins hafi verið yfirvofandi á þeim tíma sem unnið var fyrir vinnulaununum.
d. Maki þess sem ástatt er um sem segir í stafliðum a-c, svo og skyldmenni hans í beinan legg og maki skyldmennis í beinan legg.

III. KAFLI

6. gr.

Ef innköllun hefur verið gefin út í bú vinnuveitanda verður greiðslukrafa á hendur ríkissjóði því aðeins tekin til greina að hún berist félagsmálaráðherra innan 6 mánaða frá þeirri birtingu innköllunar í Lögbirtingablaði er ræður lokum kröfulýsingarfrests í búið. Félagsmálaráðherra er þó heimilt að taka til greina kröfu er berst innan tólf mánaða frá birtingu innköllunar ef sýnt er að kröfuna hafi ekki verið hægt að gera fyrr.

7. gr.

Greiðslukrafa á hendur ríkissjóði skal vera skrifleg. Í henni skal greina eftirfarandi svo glöggt sem við verður komið:

a. nafn, nafnnúmer og heimilisfang þess sem kröfu gerir,
b. nafn, nafnnúmer og heimilisfang vinnuveitanda og hvenær bú hans var tekið til skipta,
c. hverjum störfum launþegi gegndi, upphaf og lok starfstíma hans, hver launakjör hans hafi verið og eftir hverjum samningum þau fóru,
d. yfirlýsingu þess er kröfuna gerir sem gefin er að viðlögðum drengskap um að atvik þau, er í 5. gr. getur, séu kröfu hans ekki til fyrirstöðu.

Kröfubréfi til félagsmálaráðherra skulu fylgja afrit kröfulýsingar í bú vinnuveitandans og gögn sem varða meðferð kröfunnar við búskiptin.

Nú brestur á að fullnægt sé framangreindum atriðum og skal þeim, er kröfuna gerir á sannanlegan hátt, vera gefinn kostur á úrbótum innan tiltekins frests, að því viðlögðu að krafa hans á hendur ríkissjóði teljist ella afturkölluð.

8. gr.

Er félagsmálaráðherra hefur borist greiðslukrafa samkvæmt lögum þessum skal hann leita umsagnar skiptaráðanda í búi vinnuveitandans um eftirtalin atriði:

a. hvort eða að hve miklu leyti viðurkenndur hafi verið forgangsréttur kröfunnar í búið,
b. hvenær búið hafi verið tekið til skipta og hver birtingardagur innköllunar hafi verið er ræður lokum kröfulýsingarfrests,
c. hvort kunnugt sé að þau atvik, er í 5. gr. getur, varði kröfuna.

Nú hefur skiptafundur ekki verið haldinn í búi vinnuveitandans til þess að taka afstöðu til viðurkenningar lýstra krafna en skiptaráðandi í búinu lýsir því yfir í umsögn sinni að í skrá um lýstar kröfur í búið hafi hann tekið eða muni fyrirsjáanlega taka þá afstöðu til viðurkenningar forgangsréttar greiðslukröfunnar í búið að hann sé samþykkur henni að einhverju leyti eða öllu og er þá félagsmálaráðherra heimilt að fara með greiðslukröfu á hendur ríkissjóði eins og fullnægt væri skilyrði a-liðar 1. mgr. Hafi krafa verið greidd úr ríkissjóði samkvæmt ákvörðun félagsmálaráðherra á grundvelli slíkrar yfirlýsingar skiptaráðanda en síðar kemur fram að hafnað sé viðurkenningu forgangsréttar kröfunnar í búið verður sú fjárhæð, sem ofgreidd hefur verið af þessum sökum, ekki endurkrafin.

9. gr.

Nú hefur skiptameðferð á búi vinnuveitandans verið lokið vegna eignaleysis þess án þess að innköllun hafi verið gefin út í búið og verður greiðslukrafa á hendur ríkissjóði þá að berast félagsmálaráðherra innan 6 mánaða frá birtingu auglýsingar um skiptalok í Lögbirtingablaði. Félagsmálaráðherra er þó heimilt að taka til greina kröfu er berst innan tólf mánaða frá birtingu innköllunar ef sýnt er að kröfuna hafi ekki verið hægt að gera fyrr.

Í greiðslukröfunni skal greina þau atriði er í 1. mgr. 7. gr. getur. Henni skulu fylgja nauðsynleg gögn til að staðreynt verði réttmæti hennar og hvort skilyrðum laga þessara sé fullnægt, þar á meðal launaseðlar eða uppgjör til launþega, kjarasamningur viðkomandi stéttarfélags, vinnusamningur og vottorð vinnuveitandans, eftir því sem við verður komið. Getur félagsmálaráðherra lagt fyrir launþega að afla þeirra gagna sem hann telur nauðsynleg í þessu skyni.

Leita skal félagsmálaráðherra umsagnar skiptaráðanda, er með bú vinnuveitandans fór, um þau atriði varðandi kröfuna sem hann getur vottað um á grundvelli gagna sem fram hafa komið við skiptameðferðina.

10. gr.

Hafi krafa samkvæmt lögum þessum á hendur ríkissjóði verið framseld glatast réttur til greiðslu hennar úr ríkissjóði. Þetta á þó ekki við ef krafan hefur verið framseld stéttarfélagi launþegans eftir að skiptameðferð á búi vinnuveitandans hófst.

11. gr.

Innan fjögurra vikna, frá því að fengin hefur verið umsögn skiptaráðanda um kröfuna, ber félagsmálaráðherra að taka ákvörðun um hvort hún verði greidd úr ríkissjóði. Komi fram í umsögn skiptaráðanda að ágreiningur sé um kröfuna í bú vinnuveitandans hefst frestur þessi þann dag sem ráðherra verður kunnugt um lyktir ágreiningsins.

Telji félagsmálaráðherra að skilyrðum laga þessara sé ekki fullnægt til þess að krafa verði greidd úr ríkissjóði skal ákvörðun hans um synjun á greiðsluskyldu vera rökstudd. Er þeim, er kröfuna gerir, heimilt að leita úrlausnar dómstóla um greiðsluskylduna og má veita honum gjafsóknarleyfi þótt ekki sé fullnægt skilyrðum 172. gr. laga nr. 85 frá 1936 til þess.

12. gr.

Áður en greiðsla á kröfu verður innt af hendi úr ríkissjóði skal staðreyna hvort greiðsla hafi fengist á henni að einhverju eða öllu leyti úr búi vinnuveitandans og skulu þær greiðslur dragast að fullu frá greiðslu úr ríkissjóði.

13. gr.

Félagsmálaráðherra skal tilkynna bréflega þeim er kröfu gerir og skiptaráðanda í búi vinnuveitandans um niðurstöðu sína um greiðsluskyldu ríkissjóðs. Í tilkynningu ráðherra skal sundurliða þá fjárhæð sem greiða á.

Frá því að skiptaráðanda í búi vinnuveitandans berst tilkynning félagsmálaráðherra um fyrirhugaða greiðslu kröfunnar úr ríkissjóði fer fjármálaráðherra með fyrirsvar fyrir kröfunni, að því leyti sem ríkissjóður leysir hana til sín. Nýtur krafa ríkissjóðs sömu stöðu í skuldaröð í búinu og krafa sú, er hann hefur leyst til sín, hefði ella notið.

14. gr.

Hafi greiðslu samkvæmt lögum þessum verið aflað úr ríkissjóði með því að gefnar hafi verið rangar upplýsingar um atriði eða leynt hafi verið atriðum sem leitt hefðu til að synjað hefði verið um greiðslu úr ríkissjóði ef ljós hefðu verið ber þeim, er greiðslu fékk, að endurgreiða ríkissjóði þá fjárhæð sem hann hefur ranglega fengið.

Telji fjármálaráðherra að sá, er greiðslu fékk, hafi af ásetningi veitt rangar upplýsingar eða leynt upplýsingum og þannig fengið greiðslu úr ríkissjóði skal hann tilkynna það ríkissaksóknara og skal um slíkt brot fjalla í opinberu máli. Varða slík brot sektum til ríkissjóðs er numið geta allt að tífaldri þeirri fjárhæð sem ranglega hefur fengist greidd nema þyngri refsing liggi við að lögum.

IV. KAFLI

15. gr.

Við gildistöku laga þessara falla niður lög nr. 31 28. mars 1974, um ríkisábyrgð á launum við gjaldþrot, með breytingum gerðum með lögum nr. 8 15. mars 1979, svo og þær reglugerðir sem settar hafa verið með stoð í þeim lögum.

16. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Beita skal þó ákvæðum eldri laga um hverjar greiðslur njóti ríkisábyrgðar og um fresti til kröfugerðar á hendur ríkissjóði varðandi þær kröfur sem fallið hafa í gjalddaga fyrir gildistöku laga þessara nema reglur laga þessara séu þeim, er kröfu gerir, til hagsbóta.

Gjört í Reykjavík, 28. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L.S.)

Alexander Stefánsson.

Nr. 24 28. maí 1985

LÖG

um starfsheiti og starfsréttindi heilbrigðisstétta.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lög þessi taka til starfsheita og starfsréttinda þeirra heilbrigðisstétta sem sérlög gilda ekki um og heilbrigðismálaráðherra ákveður hverju sinni að fella undir lögin, sbr. 2. gr.

Sé um að ræða heilbrigðisstéttir sem lokið hafa viðurkenndu námi fyrir tæknimenntað starfsfólk við lækningar skal nota orðið heilbrigðistæknir í lögum þessum sem sameiginlegt starfsheiti þeirra.

2. gr.

Rétt til þess að starfa hér á landi sem starfsmaður heilbrigðisstéttar skv. lögum þessum hefur sá einn sem lokið hefur prófi í einhverri grein heilbrigðisfræði og fengið löggildingu heilbrigðismálaráðherra að loknu námi.

Ráðherra setur reglur með nánari ákvæðum um nám og menntunarskilyrði fyrir hverja stétt er hann ákveður að fella undir þessi lög, að fengnum tillögum viðkomandi starfsstétta og umsögn landlæknis. Ráðherra er heimilt að setja sem skilyrði fyrir fullu starfsleyfi að viðkomandi sé íslenskur ríkisborgari.

Í þeim tilvikum, þar sem um er að ræða fólk er starfað hefur í starfsgrein án þess að hafa tilskilda starfsmenntun, skal ætíð leita umsagnar viðkomandi starfsstéttar og landlæknis áður en leyfi er veitt.

Gerist Ísland aðili að milliríkjasamningi um gagnkvæma viðurkenningu á starfsréttindum heilbrigðisstétta er undir lög þessi falla skal fara eftir ákvæðum þessarar greinar eftir því sem við getur átt og samrýmst viðkomandi milliríkjasamningi.

3. gr.

Rétt til þess að nota hér á landi starfsheiti sem heilbrigðismálaráðherra ákveður að fella undir lög þessi, sbr. 2. gr., hafa þeir einir sem hlotið hafa til þess löggildingu heilbrigðismálaráðherra.

4. gr.

Þær stéttir, er falla undir lög þessi, starfa við heilbrigðisstofnanir, kennslustofnanir heilbrigðisstétta eða matvælastofnanir. Starfa þær ýmist á eigin ábyrgð eða undir handleiðslu og á ábyrgð læknis eða annars sérfræðings á viðkomandi sviði.

5. gr.

Óheimilt er að ráða til þeirra starfa, sem undir þessi lög heyra, aðra en þá sem heilbrigðismálaráðherra hefur veitt löggildingu skv. lögum þessum og reglugerðum sem settar kunna að verða skv. þeim.

6. gr.

Um þær starfsstéttir, er falla undir lög þessi, gilda að öðru leyti og eftir því sem við á ákvæði læknalaga, nr. 80/1969, með síðari breytingum.

Reglur læknalaga gilda og um viðurlög við brotum í starfi, sviptingu löggildingar starfsréttinda og endurveitingu þeirra.

7. gr.

Auk þeirra reglna, sem kveðið er á um í 2. gr., getur ráðherra sett nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd laga þessara.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 64/1971, um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir.

Gjört í Reykjavík, 28. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

LÖG

um kirkjusóknir, safnaðarfundi, sóknarnefndir, héraðsfundi o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Umdæmaskipting þjóðkirkjunnar.

1. gr.

Landinu er skipt í kirkjusóknir. Sóknir mynda prestaköll, prófastsdæmi og biskupsdæmi, svo og kjördæmi vegna kosninga til kirkjuþings.

Mörk sókna og prestakalla og prófastsdæma skulu óbreytt vera, svo sem þau hafa mótast af lögum og í lagaframkvæmd, en um breytingar á þeim fer eftir því, sem greinir í lögum þessum og í öðrum lögum, er við eiga, sbr. einkum lög nr. 35/1970.

Um mörk vígslubiskupsdæma fer eftir því sem segir í lögum nr. 38/1909 og um kjördæmi vegna kosninga til kirkjuþings svo sem greinir í lögum nr. 48/1982.

Landið allt er eitt biskupsdæmi uns önnur skipan kann að verða á því gerð.

II. KAFLI

Um kirkjusóknir og skipan þeirra.

a. Almenn ákvæði.

2. gr.

Kirkjusókn er félag þess fólks innan þjóðkirkjunnar, sem býr innan sóknarmarka.

Kirkjusókn er sjálfstæð fjárhags- og félagsleg eining, en tengist öðrum sóknum innan prófastsdæmis með sameiginlegum héraðsfundi og með annars konar samstarfi, sem héraðsfundur kann að mæla fyrir um, eða einstakar sóknarnefndir stofna til.

Sóknarmenn eiga rétt á kirkjulegri þjónustu í sókn sinni, sbr. 8. og 9. gr., og bera sameiginlegar skyldur eftir því sem nánar er kveðið á um í lögum eða með lögmætum ákvörðunum.

b. Stærð kirkjusókna, sóknarmörk og breytingar á þeim.

3. gr.

Í kirkjusókn skulu að jafnaði eigi vera fleiri en 4000 sóknarmenn og eigi færri en 100. Nú verða sóknir mannfleiri eða mannfærri, og skal héraðsfundur þá gera tillögur um, hvernig við skuli bregðast, að fengnum tillögum sóknarnefnda og aðalsafnaðarfunda.

Sóknarmörk skulu vera glögg. Við ákvörðun þeirra skal taka tillit til félagslegra aðstæðna, samgangna, staðhátta og hefðar.

Við skipulagningu í þéttbýli skal taka mið af líklegri skipan sókna og staðsetningu kirkna og höfð í því efni samráð við sóknarprest, sóknarnefndir og prófast.

4. gr.

Aðalsafnaðarfundur eða aðalsafnaðarfundir, ef mál varðar fleiri sóknir en eina, gera tillögur til héraðsfunda um skiptingu kirkjusóknar, sameiningu sókna og um sóknarmörk, svo og um niðurlagningu kirkju eða tilfærslu. Héraðsfundur (safnaðarráð) getur einnig átt

frumkvæði að tillögum í þessu efni, einkum er 1. málsgr. 3. gr. á við, en mál skal þá leggja fyrir aðalsafnaðarfund (aðalsafnaðarfundi) til samþykktar.

Ákvarðanir samkvæmt 1. málsgr. taka gildi, ef aðalsafnaðarfundur samþykkir þær eða meiri hluti aðalsafnaðarfunda, ef því er að skipta, svo og héraðsfundur. Nú ná tillögur um þessi efni eigi samþykki allra þeirra aðilja, sem greindir voru, og sker kirkjumálaráðherra þá úr, að fengnum tillögum biskups.

Þegar ný sókn er löglega stofnuð, er presti þess prestakalls, sem hin nýja sókn tekur yfir, skylt að annast þar kirkjulega þjónustu.

Nú er hin nýja sókn hluti af tveimur prestaköllum, og ákveður þá kirkjumálaráðherra, að fengnum tillögum biskups, hvor hinna tveggja presta á að þjóna sókninni. Sama er, ef sókn er hluti úr fleiri en tveimur prestaköllum.

5. gr.

Nú er kirkjusókn skipt og tekin upp ný sókn eða sóknarmörk færð til, og skal þá miða fjárskipti sóknanna við hlutfallslegan fjölda þeirra sóknarmanna sem breytingin tekur til. Ef aðilja greinir á um fjárskiptin, geta viðkomandi sóknarnefndir krafist þess, að kirkjumálaráðherra skipi tvo menn í nefnd með prófasti, er útkljái ágreiningsefnið til fullnaðar. Prófastur er formaður nefndarinnar. Sé prófastur sóknarprestur í kirkjusókn sem skipta á er honum rétt að víkja sæti og skal biskup skipa annan í hans stað. Nefndin veitir aðiljum færi á að skýra mál sitt, og kannar hún málsefni eftir föngum. Hún kveður að svo búnu á um fjárskiptin, þ. á m. um greiðslukjör.

6. gr.

Nú er sókn aflögð með því að hún sameinast annarri sókn eða sóknum, og skulu eignir hennar þá renna til þeirrar sóknar eða þeirra sókna, sem sóknarmenn hinnar aflögðu sóknar hverfa til, og skiptast á milli þeirra í réttu hlutfalli við fjölda sóknarmanna, er hverri sókn bætist.

Þegar sókn er aflögð vegna þess að hún eyðist af fólki, skal prófastur varðveita eignir hennar, en lausafé skal þá ávaxtað í Hinum almenna kirkjusjóði með bestu fáanlegu kjörum. Nú er aflögð sókn endurreist og veitt sóknarréttindi á ný með samþykki héraðsfundar, og á sú sókn þá rétt til framangreindra eigna.

Sé um bændakirkju að ræða er leggja skal niður og söfnuður hennar sameinast annarri sókn, en bændur eða bóndi á bæði kirkjuhúsið og alla muni kirkjunnar, skal hann þá hafa ráðstöfunarrétt á eign þeirri. Þó skal honum skylt að hafa samráð við prófast um slík mál og getur prófastur, ef ekki næst samkomulag milli hans og kirkjubónda, vísað ágreiningsmálum til biskups sem tekur lokaákvörðun í hverju slíkra mála nema ákvæði annarra laga grípi þar inn í.

Þegar sókn er aflögð samkvæmt ákvæðum 1. og 2. málsgr., getur biskup, að fengnum tillögum aðalsafnaðarfundar og héraðsfundar, þá mælt svo fyrir, að sóknarkirkjan verði greftrunarkirkja.

III. KAFLI

Um sóknarmenn og rétt þeirra til kirkjulegrar þjónustu.

a. Sóknarmenn.

7. gr.

Sóknarmenn eru allir þeir, sem lögheimili eiga í sókn, miðað við 1. desember næst liðinn, hafa hlotið skírn og eru skráðir í þjóðkirkjunni. Um skráningu óskírðra í þjóðkirkjunni fer að öðru leyti eftir ákvörðun laga um trúfélög, nr. 18/1975.

b. Réttur sóknarmanna á kirkjulegri þjónustu o. fl.

8. gr.

Sóknarmenn eiga rétt á kirkjulegri þjónustu í sókn sinni og þátttöku í almennu safnaðarstarfi. Þeir sóknarmenn, sem ekki geta notið kirkjulegrar þjónustu í sókn sinni, svo sem vegna vistunar á stofnunum utan sóknar eða vegna dvalar utan sóknar ella, t. d. vegna sjúkleika eða af atvinnuástæðum, eiga rétt á slíkri þjónustu í þeirri sókn, sem þeir búa í eða dveljast.

9. gr.

Sóknarmenn eiga rétt á guðsþjónustum í sóknum sínum, er skal að jafnaði miða við eftirfarandi tilhögun:

A. Ef sóknarmenn eru 600 hið fæsta skal almenn guðsþjónusta haldin hvern helgan dag. Ef tveir prestar þjóna sömu sókn, skulu a. m. k. vera tvær guðsþjónustur hvern helgan dag.

B. Í sókn með 300 til 600 sóknarmönnum skal vera almenn guðsþjónusta annan hvern helgan dag.

C. Í sókn með 100 til 300 sóknarmönnum skal vera almenn guðsþjónusta fjórða hvern helgan dag.

D. Í sókn með færri en 100 sóknarmönnum skal vera almenn guðsþjónusta áttunda hvern helgan dag.

Prófastur endurskoðar þjónusturétt vegna fjölgunar eða fækkunar sóknarmanna eigi sjaldnar en fimmta hvert ár og kveður á um hann, að fengnum tillögum sóknarnefnda.

10. gr.

Sóknarmenn njóta kosningarréttar og kjörgengis á safnaðarfundum og í öðrum opinberum kosningum innan þjóðkirkju, þegar þeir eru fullra 16 ára.

Sóknarmönnum er skylt að hlíta þeim skyldum, sem á þá eru lagðar með lögum og lögmætum samþykktum safnaðarfunda og ákvörðunum kirkjustjórnar, sem stoð eiga í lögum.

IV. KAFLI

Um safnaðarfundi.

11. gr.

Aðalsafnaðarfund skal halda ár hvert. Þar skulu rædd málefni sóknarinnar, þar á meðal þau mál, sem lögmælt er, að undir hann beri, svo og þau mál, sem héraðsfundur, sóknarprestur, prófastur, biskup eða kirkjumálaráðherra skýtur þangað. Aðalsafnaðarfundur er vettvangur starfsskila og reikningsskila af hendi sóknarnefndar og einstakra nefnda innan sóknarinnar.

Aðalsafnaðarfundur fer með æðsta ákvörðunarvald innan sóknarinnar í málum þeim, sem undir fundinn heyra samkvæmt lögum eða lögmætum ákvörðunum.

Aðra safnaðarfundi skal halda, ef meiri hluti sóknarnefndar óskar þess eða einn fjórði hluti sóknarmanna, sem atkvæðisrétt eiga á safnaðarfundum, sbr. 1. málsgr. 10. gr.

12. gr.

Sóknarnefnd boðar safnaðarfundi með þriggja daga fyrirvara hið skemmsta á sama hátt og tíðkanlegt er um messuboð í sókninni.

Fundarefni skal kynnt í fundarboði.

Fundur er ályktunarfær, ef rétt er til hans boðað. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á safnaðarfundum.

V. KAFLI

Um sóknarnefndir, skipun, störf og starfshætti.

a. Sóknarnefndir, skipun og verkaskipting. Endurskoðendur.

13. gr.

Í hverri kirkjusókn er sóknarnefnd, sem annast framkvæmdir á vegum sóknarmanna og styður kirkjulegt starf í sókninni ásamt sóknarpresti eða sóknarprestum og starfsmönnum sóknarinnar.

14. gr.

Sóknarnefndarmenn eru þrír í sóknum, þar sem sóknarmenn eru færri en 300, en ella fimm, þó svo að þegar sóknarmenn eru 1000 hið fæsta mega sóknarnefndarmenn vera sjö, og níu, ef sóknarmenn eru 4000 eða fleiri, allt miðað við 1. desember næst liðinn. Fjölga skal sóknarnefndarmönnum, ef því er að skipta, á næsta aðalsafnaðarfundi, þegar kjör sóknarnefndarmanna á fram að fara, eftir að þeir verða 1000 eða 4000 hið fæsta. Nú fækkar sóknarmönnum niður fyrir greind mörk, og ákveður aðalsafnaðarfundur þá, hvort fækka skuli sóknarnefndarmönnum.

Kjósa skal a. m. k. jafnmarga varamenn og aðalmenn eru, og taka þeir sæti í forföllum aðalmanna eftir þeirri röð, sem þeir voru kosnir í.

Heimilt skal sóknarnefnd að kveðja varamenn sér til liðsinnis, þegar hún telur ástæðu til.

15. gr.

Sóknarnefnd skal kosin til fjögurra ára í senn, sbr. þó 3. málsgr.

Á fyrsta aðalsafnaðarfundi, sem haldinn er eftir gildistöku laga þessara, skal kjósa sóknarnefndir samkvæmt þeim í öllum kirkjusóknum landsins, og fellur umboð sóknarnefndar niður, þegar ný sóknarnefnd hefur verið kosin samkvæmt þessu.

Að tveimur árum liðnum frá kosningunni skal nokkur hluti kjörinna aðalmanna og varamanna ganga úr nefndinni, þ. e. einn af þremur, tveir af fimm, þrír af sjö og fjórir af níu, og ræður hlutkesti, nema samkomulag sé um þetta innan nefndarinnar. Kjörtímabili hins hluta nefndarinnar lýkur eftir fjögur ár frá frumkosningu. Skal þessi kjörtilhögun síðan gilda til frambúðar að breyttu breytanda.

Nú andast sóknarnefndarmaður, flytur úr sókninni eða hverfur úr sóknarnefnd af öðrum ástæðum. Skal þá kjósa aðalmann í hans stað á næsta aðalsafnaðarfundi fyrir þann hluta kjörtímabilsins, sem þá er eftir, að því er þann mann varðar. Varamaður hans gegnir starfi uns sú kosning fer fram.

16. gr.

Sóknarmönnum er skylt að taka við kjöri í sóknarnefnd. Sóknarmenn, sem hafa náð sextugsaldri, geta þó skorast undan kosningu. Sá, sem átt hefur sæti í sóknarnefnd, getur vikist undan endurkosningu um jafnlangan tíma og hann gegndi þar störfum.

Aðalsafnaðarfundi er heimilt að kveða svo á, að hver sóknarnefndarmaður hafi ákveðið verksvið í safnaðarstarfinu. Skal það þá kynnt á aðalsafnaðarfundi, áður en kosning fer fram.

Sóknarnefnd skiptir að öðru leyti með sér verkum formanns, gjaldkera og ritara þegar eftir að kjör í sóknarnefnd hefur farið fram. Skipa þeir framkvæmdanefnd, þegar sóknarnefndarmenn eru fleiri en fimm.

Sóknarnefnd getur skipað nefndir úr sínum hópi eða utan hans til að fjalla um einstök málefni, þ. á m. um byggingarframkvæmdir.

Aðalsafnaðarfundur kýs tvo menn og aðra tvo til vara til fjögurra ára í senn til að endurskoða reikninga sóknarinnar og kirkjubyggingareikninga, ef því er að skipta.

b. Starfshættir og verkefni sóknarnefnda.

17. gr.

Formaður boðar fundi í sóknarnefnd og stýrir þeim. Fundur er ályktunarfær, ef meiri hluti nefndarmanna sækir fundinn. Sóknarprestur skal að jafnaði sitja sóknarnefndarfundi. Enn fremur organisti, meðhjálpari, hringjari, kirkjuvörður og formenn kirkjulegra félaga, sem tengjast sókninni, ef málefni þessara aðilja eru sérstaklega til umræðu þar.

18. gr.

Sóknarnefnd vinnur að þeim verkefnum, sem henni eru ætluð í lögum og stjórnvaldsreglum eða fengin henni með samþykktum safnaðarfunda, svo og að málum, sem héraðsfundur, sóknarprestur, prófastur eða biskup vísar til hennar.

19. gr.

Sóknarnefnd er í fyrirsvari fyrir sóknina gagnvart stjórnvöldum og einstökum mönnum og stofnunum. Hún hefur umsjón með kirkju safnaðarins, svo og safnaðarheimili, og ræður því, ásamt sóknarpresti, hvernig afnotum af þeim skuli háttað.

Sóknarnefnd skal gæta að réttindum kirkju og gera prófasti viðvart, ef út af bregður.

20. gr.

Sóknarnefnd sér um, að viðunandi húsnæði og búnaður sé til guðsþjónustuhalds og annars safnaðarstarfs í sókninni. Skal hún ásamt sóknarpresti hafa forustu um kirkjubyggingu, endurbyggingu kirkju eða stækkun kirkju og byggingu safnaðarheimilis, eftir því sem aðalsafnaðarfundur mælir fyrir um.

Sóknarnefnd sér um, að kirkju sé vel við haldið og búnaði hennar, og skal leitast við að fegra og prýða kirkju og umhverfi hennar eftir því sem kostur er. Á þetta einnig við um safnaðarheimili.

Sóknarnefnd annast vörslu og ávöxtun á lausafé kirkjunnar (safnaðarheimilis) og ber ábyrgð á fjárreiðum sóknarinnar og skal reikningsfærsla öll vera skipuleg og glögg. Sóknarnefnd leggur fram á aðalsafnaðarfundi endurskoðaða reikninga sóknarinnar fyrir umliðið ár. Að fenginni samþykkt þeirra skulu reikningarnir sendir áritaðir af sóknarnefnd til prófasts eigi síðar en 1. júní ár hvert, nema prófastur veiti rýmri frest. Nú gerir prófastur athugasemdir við reikning, sem sóknarnefnd getur eigi fallist á, og er henni þá kostur að láta fylgja skýringar sínar og andsvör til héraðsfundar, er úrskurðar reikninginn, sbr. 32. gr.

21. gr.

Sóknarnefnd er sóknarpresti og starfsfólki sóknarinnar til stuðnings í hvívetna og stuðlar að eflingu kristinnar trúar og siðgæðis meðal sóknarmanna.

Um afskipti sóknarnefndar af álagningu kirkjugjalda og innheimtu þeirra er mælt í lögum.

Um ráðningu starfsmanna sókna eru ákvæði í 25. gr.

Um störf sóknarnefndar í sambandi við veitingu prestsembætta fer svo sem fyrir er mælt í lögum.

c. Safnaðarfulltrúar.

22. gr.

Aðalsafnaðarfundur kýs safnaðarfulltrúa og annan til vara til setu á héraðsfundi. Þá skal kjósa til fjögurra ára í senn. Umboð núverandi safnaðarfulltrúa fellur niður er nýr safnaðarfulltrúi hefur verið kosinn samkvæmt lögum þessum.

Sóknarnefnd sendir prófasti starfsskýrslu sóknarinnar eigi síðar en þremur vikum áður en héraðsfundur er haldinn. Safnaðarfulltrúi gerir grein fyrir störfum og samþykktum héraðsfundar á næsta safnaðarfundi eftir að héraðsfundur var haldinn.

d. Bókhald og erindisbréf.

23. gr.

Sóknarnefnd heldur þessar bækur:

1. Gerðabók, og skulu þar bókaðar fundargerðir sóknarnefnda og safnaðarfunda. Ef byggingarnefnd kirkju er skipuð, skal hún halda sérstaka gerðabók.
2. Bréfabók, þar sem varðveitt skulu bréf til sóknarnefndar og afrit af bréfum, er hún ritar.
3. Sjóðsbók, þar sem bókfærð eru öll útgjöld sóknarinnar og tekjur, gjafir, áheit og annað, er fjármál varðar, og vísað til fylgiskjala.
4. Kirkjubók, og skal í hana rita allar kirkjuathafnir og greina í megindráttum frá öðrum safnaðarstörfum.
5. Kirkjuskrá um sóknarkirkju, byggingarsögu hennar, viðhald kirkju og réttindi hennar o. fl.

Bækur samkvæmt 1.–3. tölulið löggildir prófastur, en sóknin kostar andvirði þeirra. Bækur samkvæmt 4. og 5. tölulið löggildir biskup og leggur sókninni til.

24. gr.

Biskup Íslands setur sóknarnefndum almennt erindisbréf, að fenginni umsögn prófastsfundar og kirkjuráðs.

VI. KAFLI

Um starfsmenn kirkjusókna.

25. gr.

Sóknarnefnd ræður organista, meðhjálpara, hringjara og umsjónarmann kirkju (kirkjuvörð) og semur um kaup þeirra, kjör og ráðningartíma. Rétt er sóknarnefnd að ráða starfsmenn til að annast ákveðin safnaðarstörf, enda hafi safnaðarfundur heimilað það. Um kaup og kjör og ráðningartíma fer sem í 1. málsgr. greinir.

Biskup Íslands staðfestir erindisbréf sóknarnefndar fyrir þessa starfsmenn.

Starfsmenn sókna, sem ráðnir eru í hálft starf hið minnsta, eiga rétt á setu á héraðsfundi með málfrelsi og tillögurétt, sbr. 31. gr.

26. gr.

Stofna skal til námskeiða fyrir sóknarnefndarmenn, safnaðarfulltrúa og aðra starfsmenn sókna, eftir því sem fé er veitt til þess, og skal þar fjallað um almenn safnaðarstörf eða sérstaka þætti þeirra. Námskeiðin skulu haldin á vegum prófastsdæmis, biskupsdæmis eða kirkjulegra samtaka.

27. gr.

Aðalsafnaðarfundur getur kveðið svo á, að mynda skuli starfsmannanefnd innan sóknar. Þar eiga sæti sóknarprestur (sóknarprestar), sóknarnefnd, formenn safnaðarfélaga og kirkjukórs og starfsmenn sóknarinnar, sem ráðnir eru í hálft starf hið minnsta. Starfsmannanefnd fjallar um störf og starfsháttu starfsmanna sóknarinnar, starfsskilyrði þeirra og það, sem til umbóta horfir og samræmingar í þeim efnum. Formaður sóknarnefndar boðar fundi starfsmannanefndar, er haldnir skulu a. m. k. einu sinni á ári, en skylt er að boða til fundar, ef þrír þeirra, sem sæti eiga í nefndinni, æskja þess. Starfsmannanefnd heldur sérstaka gerðabók. Samþykktir hennar eru ekki bindandi, nema safnaðarfundur staðfesti þær.

28. gr.

Nú kemur upp ágreiningur varðandi störf starfsmanna innan sóknar og verður eigi leystur þar á vettvangi. Er þá rétt að vísa málinu til prófasts, sem leitar lausnar í samráði við sóknarprest. Ef eigi tekst að leysa málið skal ágreiningnum vísað til biskups til fullnaðarúrlausnar.

VII. KAFLI

Um héraðsfundi og héraðsnefndir.

a. Um héraðsfundi.

29. gr.

Héraðsfundi skal halda í prófastsdæmi eigi síðar en 31. október ár hvert, en til aukahéraðsfunda skal stofna samkvæmt því, sem segir í 33. gr.

Héraðsfundur er vettvangur prófastsdæmis til umræðna um sameiginleg málefni þjóðkirkjunnar í prófastsdæminu. Þar skulu rædd þau málefni, sem lög leggja til héraðsfunda eða stjórnvöld kirkjumála vísa þangað til umfjöllunar, umsagnar eða úrlausnar eða safnaðarfundir, sóknarnefndir, sóknarprestar og starfsmenn sókna óska, að þar séu rædd.

30. gr.

Prófastur boðar héraðsfund skriflega með hálfs mánaðar fyrirvara og skal fundarboð, er greini fundarefni, sent öllum þeim, sem rétt eiga til setu á héraðsfundi, sbr. 31. gr.

Fundur er ályktunarfær, ef rétt er til hans boðað. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á héraðsfundi.

Mál, sem eigi eru greind í fundarboði, verða eigi tekin til umræðu, nema tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra fundarmanna samþykki.

31. gr.

Atkvæðisrétt á héraðsfundi eiga þjónandi prestar prófastsdæmis og safnaðarfulltrúar. Á héraðsfundi Reykjavíkurprófastsdæmis skulu safnaðarráðsfulltrúar hafa atkvæðisrétt.

Sóknarnefndarmenn og aðrir þeir, sem sæti eiga í starfsmannanefnd sóknar, sbr. 27. gr., eiga rétt á fundarsetu og hafa þar málfrelsi og tillögurétt.

32. gr.

Prófastur leggur fram á héraðsfundi endurskoðaða reikninga kirkna í héraðinu fyrir næst liðið reikningsár til umræðu og úrskurðar. Á héraðsfundi skal enn fremur gerð grein fyrir starfsemi og fjárreiðum héraðssjóðs á umliðnu starfsári, ef slíkum sjóði er til að dreifa, og fjárreiðum prófastsdæmis.

33. gr.

Prófastur boðar aukahéraðsfund, ef þurfa þykir. Skylt er að boða slíkan fund, ef ¼ hluti atkvæðisbærra fundarmanna óskar þess. Um fundarboðun fer samkvæmt 30. gr.

34. gr.

Hver sá, sem rétt á til setu á héraðsfundi, getur óskað að bera þar upp tillögur sínar um kirkjuleg málefni, sem heyra undir starfssvið héraðsfunda. Hann skal mælast til þess við héraðsnefnd, að málefni þessi verði rædd þar og greind í fundarboði.

35. gr.

Þeir fundarmenn á héraðsfundi, sem verða í minni hluta við einstakar samþykktir fundarins, geta óskað þess, að sérálit þeirra fylgi ályktunum fundarins til biskups, ef um er að ræða málefni, sem til úrskurðar hans eða kirkjumálaráðherra kemur.

b. Um héraðsnefnd.

36. gr.

Héraðsnefnd prófastsdæmis skal starfa milli héraðsfunda og er hún framkvæmdanefnd héraðsfunda. Prófastur er formaður héraðsnefndar, en héraðsfundur kýs aðra nefndarmenn, einn safnaðarfulltrúa og einn prest, til fjögurra ára í senn og varamenn þeirra með sama hætti.

Héraðsfundur kýs tvo endurskoðendur reikninga héraðssjóðs og tvo til vara til fjögurra ára í senn.

Héraðsnefnd fylgir eftir samþykktum héraðsfunda og sendir þær biskupi og öðrum, sem eiga hlut að máli. Hún er í fyrirsvari fyrir prófastsdæmið gagnvart stjórnvöldum og einstökum mönnum og stofnunum að því er varðar sameiginleg málefni prófastsdæmisins. Héraðsnefnd fer með stjórn héraðssjóðs og gerir tillögur um kirkjulega starfsemi á vegum prófastsdæmisins. Er henni heimilt með samþykki héraðsfundar að ráða starfsmenn til að gegna einstökum verkefnum. Héraðsnefnd undirbýr héraðsfundi.

Prófastur kveður héraðsnefnd saman til fundar svo oft sem þörf krefur. Nefndarmenn fá greidda reikninga fyrir útlagðan kostnað úr héraðssjóði.

VIII. KAFLI

Stjórnvaldsreglur, gildistaka og brottfallin lög.

37. gr.

Kirkjumálaráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um einstök atriði, er varða framkvæmd laga þessara, að fengnum tillögum biskups og kirkjuráðs.

38. gr.

Lög þessi taka þegar gildi, og skulu kosningar safnaðarfulltrúa og kosningar í sóknarnefndir og héraðsnefndir prófastsdæma fara fram jafnskjótt og föng eru á, en umboð núverandi sóknarnefndarmanna og safnaðarfulltrúa fellur niður, þegar slík kosning hefur farið fram, sbr. 15. og 22. gr.

Við gildistöku laganna falla úr gildi 4. gr. tilskipunar um tilhlýðilegt helgihald sabbatsins og annarra helgra daga á Íslandi, lög nr. 36 16. nóvember 1907, um skipun sóknarnefnda og héraðsnefnda, og lög nr. 71/1941 og nr. 39/1961, um breytingu á þeim lögum, og enn fremur 11.—13. gr. laga nr. 35/1970, um skipun prestakalla og prófastsdæma og um Kristnisjóð. Enn fremur önnur þau ákvæði laga, er eigi fá samrýmst ákvæðum laga þessara.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. haldast ákvæði lokamálsgreinar 1. gr. laga nr. 35/1970, þó svo, að í stað tölunnar 5000 kemur talan 4000.

Gjört í Reykjavík, 3. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

FJÁRAUKALÖG

fyrir árið 1980.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Til viðbótar við gjöld 2. gr. fjárlaga 1980 er veitt:

		Þús. gkr.
00	Æðsta stjórn ríkisins	915 948
01	Forsætisráðuneyti	123 470
02	Menntamálaráðuneyti	10 324 495
03	Utanríkisráðuneyti	1 030 427
04	Landbúnaðarráðuneyti	1 152 018
05	Sjávarútvegsráðuneyti	1 280 864
06	Dóms- og kirkjumálaráðuneyti	6 718 975
08	Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti	23 062 320
10	Samgönguráðuneyti	4 234 051
11	Iðnaðarráðuneyti	2 318 941
12	Viðskiptaráðuneyti	1 781 801
13	Hagstofa Íslands	48 153
14	Ríkisendurskoðun	53 559
	Samtals	53 045 022

Gjört í Reykjavík, 4. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Albert Guðmundsson.

Nr. 27 4. júní 1985

LÖG

um breyting á lögum nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. mgr. 5. gr. orðist svo:

Ríkissaksóknari getur kveðið svo á að rannsókn máls og meðferð, annað hvort eða hvort tveggja, skuli fara fram í Reykjavík eða annars staðar á landinu þar sem honum þykir best við eiga, enda þótt það skyldi annars sæta rannsókn og meðferð dómara í öðru lögsagnarumdæmi, ef mál er vandasamt eða umfangsmikið. Mál vegna meiri háttar skatta- og efnahagsbrota skulu að jafnaði sæta meðferð í Reykjavík.

4. mgr. 5. gr. orðist svo:

Dómur getur kvatt einn eða tvo kunnáttumenn til dómsstarfa með sér í málum þar sem sérkunnáttu þykir sérstök þörf. Sitji tveir menn í dómi og ágreiningur verður á milli þeirra ræður atkvæði dómsformanns.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 4. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Helgason.

4. júní 1985 Nr. 28

LÖG

um varnir gegn snjóflóðum og skriðuföllum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Vinna skal að vörnum gegn tjóni og slysum af völdum snjóflóða og skriðufalla svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Samheitið ofanflóð er hér eftir notað um snjóflóð og skriðuföll.

2. gr.

Meta skal hættu á ofanflóðum í þeim sveitarfélögum þar sem ofanflóð hafa fallið á byggð eða nærri henni eða hætta er talin á slíku.

Hættumat skal ná til byggðra svæða, svo og annarra svæða sem skipuleggja skal.

Taka skal fullt tillit til hættumats við skipulagningu nýrra svæða og skal matið lagt fram sem fylgiskjal með skipulagstillögu.

3. gr.

Almannavarnir ríkisins skulu annast hættumat, setja reglur um forsendur og aðferðir við gerð þess, um flokkun hættusvæða og nýtingu þeirra, svo og gerð varnarvirkja.

Reglur þessar skulu staðfestar af félagsmálaráðherra.

Almannavarnir ríkisins skulu einnig annast gerð neyðaráætlana og sjá um leiðbeiningar og almenningsfræðslu um hættu af ofanflóðum.

4. gr.

Sérstök nefnd, ofanflóðanefnd, skal vera Almannavörnum ríkisins til ráðuneytis um þessi mál.

Almannavarnir ríkisins, Raunvísindastofnun Háskóla Íslands, Skipulagsstjórn ríkisins, Veðurstofa Íslands og Viðlagatrygging Íslands tilnefna sinn manninn hver í nefndina. Fulltrúi Almannavarna ríkisins skal vera formaður.

Verkefni ofanflóðanefndar er að fjalla um tillögur sem berast og gera endanlegar tillögur til Almannavarna ríkisins um allt sem varðar varnir gegn ofanflóðum.

5. gr.

Veðurstofa Íslands skal annast öflun gagna um snjóflóð og snjóflóðahættu og úrvinnslu úr þeim. Hún skal annast mælingar á snjóalögum og rannsóknir á þeim með sérstöku tilliti til snjóflóðahættu og gefa út viðvaranir um hana.

6. gr.

Í sveitarfélagi, þar sem hætta er talin á snjóflóðum, sbr. 2. gr., skal sveitarstjórn fela sérstökum starfsmanni að fylgjast með snjóalögum. Skal sá starfsmaður starfa að fyrirmælum Veðurstofu Íslands sem greiðir helming launa hans fyrir þessi störf samkvæmt samkomulagi þar um.

7. gr.

Sveitarstjórn lætur gera tillögu að varnarvirkjum fyrir hættusvæði sem byggð eru eða byggð verða samkvæmt aðalskipulagi.

Ekki má hefja byggingar á óbyggðum hættusvæðum né þétta þá byggð, sem fyrir er á hættusvæðum, fyrr en tilskildum varnarvirkjum hefur verið komið upp.

8. gr.

Tillögur sveitarstjórnar ásamt framkvæmda- og kostnaðaráætlun skulu lagðar fyrir Almannavarnir ríkisins og öðlast gildi að fengnu samþykki þeirra og staðfestingu félagsmálaráðherra.

9. gr.

Sveitarstjórnir skulu annast framkvæmdir hver í sínu umdæmi í samræmi við samþykktar áætlanir. Framkvæmdir skulu unnar á grundvelli útboða þar sem því verður við komið. Áður en framkvæmdir hefjast skal liggja fyrir staðfesting ráðherra, sbr. 8. gr.

10. gr.

Stofna skal sérstakan sjóð, ofanflóðasjóð, er sé í vörslu Viðlagatryggingar Íslands. Tekjur sjóðsins skulu vera:

1) 5% af árlegum heildariðgjaldatekjum Viðlagatryggingar Íslands.
2) Árlegt framlag á fjárlögum í samræmi við framkvæmdaáætlun sem lögð skal fram við gerð fjárlaga hverju sinni.
3) Aðrar tekjur.

11. gr.

Fé ofanflóðasjóðs, sbr. 10. gr., skal notað til að greiða kostnað við varnir gegn ofanflóðum sem hér segir:

1) Greiða skal allan kostnað við gerð hættumats.
2) Greiða má allt að 4/5 hlutum af kostnaði við undirbúning og framkvæmdir við varnarvirki. Kostnaður við kaup á löndum, lóðum og fasteignum vegna varna telst með framkvæmdakostnaði.

3) Greiða má allt að ⅘ hlutum kostnaðar við kaup og uppsetningu á tækjum og búnaði sem sérstaklega er aflað til rannsókna á snjóalögum með tilliti til snjóflóðahættu.

Félagsmálaráðherra ákveður úthlutun úr sjóðnum að fengnum tillögum Almannavarna ríkisins.

12. gr.

Fella skal niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af efni og tækjum sem flutt eru sérstaklega til landsins til varna gegn ofanflóðum.

13. gr.

Kostnaður vegna ofanflóðanefndar, sbr. 4. gr., greiðist úr ríkissjóði.

14. gr.

Félagsmálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

15. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 4. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Alexander Stefánsson.

4. júní 1985 Nr. 29

LÖG

um breyting á erfðalögum, nr. 8/1962.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 3. mgr. 9. gr. laganna komi ný málsgrein er orðist svo:

Annað hjóna eða bæði geta þó ávallt mælt svo fyrir í erfðaskrá að það þeirra, sem lengur lifir, skuli hafa heimild til að sitja í óskiptu búi með niðjum beggja hvort sem þeir eru fjárráða eða ófjárráða. Ber skiptaráðanda þá að gefa út leyfi til setu í óskiptu búi til eftirlifandi maka eftir umsókn hans nema ákvæði 8. gr. standi í vegi fyrir því.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 4. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Helgason.

LÖG

um Veðurstofu Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Veðurstofa Íslands starfar undir yfirstjórn samgönguráðherra.

Hlutverk Veðurstofu Íslands er að annast veðurþjónustu fyrir Ísland og umhverfi þess, svo og vinna að rannsóknum á sviði veðurfræði og annarra þeirra fræðigreina er falla undir starfssvið hennar.

2. gr.

Veðurstofustjóri, sem ráðherra skipar til fimm ára í senn, hefur á hendi stjórn stofnunarinnar.

Ráðherra ræður annað starfsfólk stofnunarinnar að fengnum tillögum veðurstofustjóra.

Ákvæði um menntun starfsmanna skulu sett í reglugerð.

3. gr.

Verkefni Veðurstofunnar skulu vera sem hér segir:

1. að koma á fót veðurstöðvum og starfrækja þær, sjálfvirkar eða mannaðar, leiðbeina veðurathugunarmönnum og hafa eftirlit með störfum þeirra;
2. að safna daglega veðurskeytum, innlendum og erlendum, tiltækum veðurupplýsingum frá gervihnöttum og sjálfvirkum stöðvum, sjá um að úrvali innlendra veðurskeyta sé dreift til alþjóðanota, semja veðurspár og dreifa þeim og leiðbeina um veðurskilyrði á flugleiðum og flugvöllum fyrir innanlandsflug og millilandaflug;
3. að afla upplýsinga um hafís og senda út ísfregnir til skipa þegar ástæða þykir til;
4. að annast jarðskjálftamælingar og úrvinnslu þeirra og safna upplýsingum um jarðskjálfta og hægar jarðskorpuhreyfingar tengdar jarðskjálftum; enn fremur að safna upplýsingum um eldgos og öskufall þegar ástæða þykir til;
5. að safna gögnum til rannsókna á veðurfari Íslands, vinna úr veðurskýrslum og gefa út veðurfarsskýrslur;
6. að gera athuganir og mælingar á mengun í lofti og úrkomu;
7. að annast mælingar á snjóalögum og rannsóknir á þeim með sérstakri hliðsjón af snjóflóðahættu, gefa út viðvaranir um hættu á snjóflóðum eftir því sem við verður komið og vera stjórnvöldum til ráðuneytis um hvernig standa beri að tilhögun mannvirkjagerðar á hættusvæðum; jafnframt að rannsaka veðurfarsþætti og jarðfræðiþætti er valda skriðuföllum;
8. að fylgjast með framförum og þróun í veðurfræði og öðrum fræðigreinum á starfssviði sínu og vinna að rannsóknum á þeim er hafi það að höfuðmarkmiði að auka þekkingu á veðurfari landsins, bæta veðurþjónustuna og auka hæfni stofnunarinnar til að láta í té upplýsingar í þágu atvinnulífs, öryggismála og annarra þarfa landsmanna;
9. að annast samskipti við Alþjóðaveðurfræðistofnunina, svo og önnur milliríkjasamskipti innan verkahrings Veðurstofunnar;
10. annað það er ráðherra kann að ákveða að falli undir verksvið Veðurstofunnar.

4. gr.

Ráðherra ákveður í gjaldskrá greiðslur þær sem inna ber af hendi til Veðurstofu Íslands fyrir þá þjónustu sem hún veitir.

5. gr.

Ráðherra setur í reglugerð nánari fyrirmæli um málefni og starfsemi Veðurstofunnar.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 17 27. mars 1958, um Veðurstofu Íslands.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. um skipunartíma veðurstofustjóra skal skipun núverandi veðurstofustjóra halda gildi sínu.

Gjört í Reykjavík, 7. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

7. júní 1985 Nr. 31

LÖG

um Landmælingar Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Skipulag Landmælinga Íslands.

1. gr.

Landmælingar Íslands eru sjálfstæð stofnun sem heyrir undir samgönguráðuneytið.

2. gr.

Stjórn Landmælinga Íslands skal vera í höndum forstjóra sem ráðherra skipar til 5 ára í senn.

3. gr.

Ráðherra ræður aðra starfsmenn stofnunarinnar að fengnum tillögum forstjóra.

4. gr.

Um skipulag og starfsháttu Landmælinga Íslands skal nánar ákveðið í reglugerð, þ. á m. skulu vera ákvæði um að þeir aðilar, sem stunda landmælingar og kortagerð, hafi samráð sín á milli um samræmi í vinnubrögðum og skipulagi mælinga og kortagerðar.

II. KAFLI
Verkefni.

5. gr.

Verkefni Landmælinga Íslands eru:

1. Setning staðla fyrir landmælingar og kortagerð og gerð landfræðilegra og staðfræðilegra grundvallarmælinga til kortlagningar á Íslandi og umsjón með þeim. Mælingar skulu gerðar eftir skipulögðu mælingakerfi.
2. Taka loftmynda vegna landmælinga, kortagerðar eða annarra tækni- og vísindalegra nota.
3. Útgáfa almennra korta af Íslandi. Með almennu korti er átt við kort sem er til sölu og dreifingar á almennum markaði.
4. Endurskoðun útgefinna korta Landmælinga Íslands í þeim tilgangi að kortin sýni sem réttasta mynd af landinu.
5. Söfnun, varðveisla og skráning fjarkönnunargagna sem tengjast landmælingum, kortagerð og skyldum vísindagreinum.
6. Söfnun upplýsinga um örnefni og staðsetningu þeirra í samráði við Örnefnastofnun.
7. Annað það er ráðherra kann að ákveða.

6. gr.

Ríkisstofnanir og stofnanir, sem vinna fyrir almannafé, skulu tilkynna Landmælingum Íslands um fyrirhuguð meiri háttar mælinga- og kortagerðarverkefni og skila um þau áætlun.

7. gr.

Hverjum þeim aðila, er lætur mæla land, mynda eða gera uppdrætti þannig að gögn fáist sem hafa gildi fyrir landmælingar eða vísindagreinar tengdar landmælingum, er skylt að skila til skráningar og geymslu frumgögnum eða fullkomnum afritum ásamt kortum og uppdráttum til Landmælinga Íslands í því formi sem ákveðið er með reglugerð.

8. gr.

Landmælingar Íslands veita þeim aðilum, sem þess þurfa, upplýsingar og aðgang að gögnum í vörslu stofnunarinnar eftir reglum sem um það verða settar.

III. KAFLI
Verkefnaáætlun.

9. gr.

Landmælingar Íslands láta gera til fjögurra ára í senn áætlun um verkefni stofnunarinnar. Skal áætlunin byggjast á raunhæfum fjárhagsforsendum og skal framkvæmdum raðað eftir forgangsröð.

Áætlun þessa skal endurskoða árlega þannig að ávallt liggi fyrir áætlun til fjögurra ára.

Landmælingar Íslands skulu senda samgönguráðuneytinu verkefnaáætlunina eigi síðar en 31. maí á undan fyrsta ári áætlunartímabilsins. Samgönguráðherra leggur verkefnaáætlunina fyrir Alþingi og skal hún höfð til hliðsjónar við afgreiðslu fjárlaga.

IV. KAFLI
Höfunda- og útgáfuréttur.

10. gr.

Höfundaréttur og útgáfuréttur Landmælinga Íslands á öllu því efni, sem stofnunin hefur eignast, unnið eða gefið út í sambandi við kort eða ljósmyndir af Íslandi, er ótímabundinn.

Enginn má án leyfis Landmælinga Íslands fjölfalda eða gefa út kort eða ljósmyndir sem byggjast að hluta til eða öllu leyti á efni sem Landmælingar Íslands eiga útgáfurétt á.

11. gr.

Landmælingar Íslands geta leyft afnot af gögnum stofnunarinnar til korta- eða ljósmyndaútgáfu gegn greiðslu.

V. KAFLI
Fjármögnun.

12. gr.

Landmælingar Íslands afla sér tekna á eftirfarandi hátt:

Með sölu korta og þjónustu.

Með innheimtu sérstaks stimpilgjalds af hverju korti sem gefið er út af landinu öllu eða einstökum hlutum þess og boðið er til sölu eða dreift án endurgjalds.

Undanþegin greiðslu stimpilgjalds eru:

1. kort sem gefin eru út eða unnin af ríkisstofnunum eða sveitarfélögum eða fyrir þau,
2. uppdrættir í dagblöðum, tímaritum eða bókum sem framar öllu er ætlað að vera til skýringar á rituðum texta,
3. kort til notkunar í vísindalegum tilgangi eða til kennslu.

Gjöld samkvæmt 2. mgr. skulu innheimt til ríkissjóðs.

Tekjum samkvæmt þessari grein skal einungis varið til landmælinga og kortagerðar á vegum Landmælinga Íslands.

Kostnaður við starfrækslu Landmælinga Íslands umfram ofangreindar tekjur skal greiddur úr ríkissjóði.

13. gr.

Ráðherra ákveður með gjaldskrá stimpilgjald samkvæmt 12. gr.

Enn fremur skal söluverð korta og gjald fyrir þjónustu háð samþykki ráðherra.

VI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

14. gr.

Eigendum jarða og annarra landareigna og ábúendum jarða, svo og sveitarstjórnum sem afréttarlönd heyra undir, er skylt að heimila þá för um landareignina og uppsetningu mælingamerkja/punkta sem nauðsynleg getur talist vegna landmælinga.

15. gr.

Ráðherra setur nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

16. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. um skipunartíma forstjóra Landmælinga Íslands skal skipun núverandi forstjóra halda gildi sínu.

Lög þessi skal endurskoða eigi síðar en að þremur árum liðnum.

Gjört í Reykjavík, 7. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

STJÓRNARTÍÐINDI A 7 — 1985

19. júní 1985 57 Nr. 32

LÁNSFJÁRLÖG

fyrir árið 1985.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru.

I. KAFLI

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka lán á árinu 1985 að fjárhæð allt að 2 561 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

2. gr.

Lánsfé skv. 1. gr. skal ráðstafað í samræmi við ákvæði fjárlaga og fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar fyrir árið 1985.

3. gr.

Landsvirkjun er heimilt að taka lán á árinu 1985 að fjárhæð allt að 1 036 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt, til fjármögnunar á raforkuframkvæmdum fyrirtækisins. Gætt skal ákvæða 14. gr. laga nr. 42/1983 við þessar lántökur og teljast lán sem Landsvirkjun er heimilt að taka samkvæmt þeirri grein án samþykkis eignaraðila hluti af ofangreindri fjárhæð.

Jafnframt er Landsvirkjun heimilt, til viðbótar því sem greinir í 1. mgr., að taka lán allt að 82 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt semjist um stækkun álversins í Straumsvík á árinu 1985.

4. gr.

Fyrirtækjum með eignaraðild ríkissjóðs er heimilt að taka lán að fjárhæð allt að 74 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til endurfjármögnunar og framkvæmda.

5. gr.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að taka lán á árinu 1985 að fjárhæð allt að 40 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til fjármögnunar á hitaveitu- og raforkuframkvæmdum.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

6. gr.

Þróunarfélagi, sem stofnsett verður, er heimilt að taka lán á árinu 1985 að fjárhæð 190 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til að efla nýjungar í atvinnulífi.

7. gr.

Heimild er til lántöku vegna framkvæmda og skuldbreytingar hitaveitna sem hér segir:

1. Hitaveita Akraness og Borgarfjarðar, lán á árinu 1985 að fjárhæð 85 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
2. Fjarhitun Vestmannaeyja, lán á árinu 1985 að fjárhæð 82 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
3. Hitaveita Rangæinga, lán á árinu 1985 að fjárhæð 6 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
4. Hitaveita Siglufjarðar, lán á árinu 1985 að fjárhæð 6 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
5. Hitaveita Akureyrar, lán á árinu 1985 að fjárhæð 140 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
6. Hitaveita Egilsstaða og Fella, lán á árinu 1985 að fjárhæð 7 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

8. gr.

Framkvæmdasjóði Íslands er heimilt að taka erlent lán á árinu 1985 að fjárhæð 1 092 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

9. gr.

Iðnþróunarsjóði er heimilt að taka lán á árinu 1985 að fjárhæð 50 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

10. gr.

Útflutningslánasjóði er heimilt að taka lán á árinu 1985 að fjárhæð 120 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

11. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð eða taka lán, er komi að hluta eða öllu leyti í stað ríkisábyrgðar, og endurlána þeim aðilum sem nefndir eru í 3., 4., 5., 6. og 7. gr., með þeim kjörum sem og skilmálum sem fjármálaráðherra ákveður.

II. KAFLI

12. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. tl. 27. gr. laga nr. 97/1976, um Framkvæmdastofnun ríkisins, skal framlag ríkissjóðs til Byggðasjóðs eigi fara fram úr 78 500 þús. kr. á árinu 1985. Að auki er Byggðasjóði ætluð lántaka að fjárhæð allt að 120 000 þús. kr.

13. gr.

Þrátt fyrir 1. tl. 5. gr. laga nr. 94/1984, um kvikmyndamál, skal framlag ríkissjóðs til Kvikmyndasjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 18 000 þús. kr. á árinu 1985.

14. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. tl. 4. gr. laga nr. 45/1971 um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum, sbr. 1. gr. laga nr. 68/1973, skal framlag ríkissjóðs til Stofnlánadeildar landbúnaðarins ekki nema hærri fjárhæð en 30 800 þús. kr. á árinu 1985 og er framlagið vegna Lífeyrissjóðs bænda, en skv. lögum nr. 101/1970 skal Stofnlánadeild landbúnaðarins standa undir 37% lífeyrisgreiðslna til ársloka 1985.

15. gr.

Þrátt fyrir ákvæði c- og d-liðar 3. gr. laga nr. 44/1976, um Fiskveiðasjóð Íslands, og ákvæði laga nr. 52/1983, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, skal framlag ríkissjóðs til Fiskveiðasjóðs Íslands falla niður á árinu 1985.

16. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. tl. 9. gr. laga nr. 51/1983 um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins, sbr. ákvæði laga nr. 52/1983 um útflutningsgjald af sjávarafurðum, skal framlag ríkissjóðs falla niður á árinu 1985.

17. gr.

Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 5. gr. laga nr. 51/1972, um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 57/1980, skal framlag ríkissjóðs til Bjargráðasjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 19 800 þús. kr. á árinu 1985.

18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 35. gr. laga nr. 41/1983, um málefni fatlaðra, skal framlag ríkissjóðs til Framkvæmdasjóðs fatlaðra eigi fara fram úr 40 000 þús. kr. á árinu 1985.

19. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 2. gr. laga nr. 34/1979, um veðdeild Búnaðarbanka Íslands skal framlag ríkissjóðs til veðdeildar Búnaðarbanka Íslands falla niður á árinu 1985.

20. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 31. gr. hafnalaga nr. 69/1984 skal framlag ríkissjóðs til Hafnabótasjóðs eigi fara fram úr 10 000 þús. kr. á árinu 1985.

21. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 9. gr. laga nr. 60/1979, um Rafmagnseftirlit ríkisins, skal einungis þeirri fjárhæð, sem áætluð er í 4. gr. fjárlaga 1985, varið til rekstrar Rafmagnseftirlitsins en það sem umfram innheimtist skal renna í ríkissjóð.

22. gr.

Þrátt fyrir 8. gr. laga nr. 60/1976, um skipulag ferðamála, skal ráðstöfunarfé til ferðamála af sérstöku gjaldi samkvæmt fyrrgreindri lagagrein eigi fara fram úr 8 500 þús. kr. á árinu 1985. Framlag úr ríkissjóði skv. 25. gr. laga nr. 60/1976 til Ferðamálasjóðs skal falla niður á árinu 1985.

23. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 6. gr. laga nr. 58/1970, um skemmtanaskatt, skal framlag ríkissjóðs til Félagsheimilasjóðs ekki fara fram úr 7 000 þús. kr. á árinu 1985.

24. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 32. gr. vegalaga, nr. 6/1977, skal framlag til þjóðvega í kaupstöðum og kauptúnum eigi fara fram úr 96 000 þús. kr. á árinu 1985.

25. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 9. gr. laga nr. 73/1980, um tekjustofna sveitarfélaga, og ákvæði 2. mgr. 1. gr. laga nr. 10/1960, um söluskatt, með síðari breytingum, skulu greiðslur úr ríkissjóði til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga af söluskattstekjum á árinu 1985 eigi nema hærri fjárhæð en 635 000 þús. kr.

III. KAFLI

26. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að taka lán erlendis í því skyni að endurgreiða fyrir gjalddaga eftirstöðvar erlendra lána þegar lánstíminn er talinn of stuttur miðað við eðlilegan afskriftartíma mannvirkja sem fjármögnuð hafa verið með viðkomandi lánum.

Landsvirkjun er heimilt að taka erlend lán í því skyni að endurgreiða fyrir gjalddaga erlend lán þegar lánstíminn er talinn of stuttur miðað við eðlilegan afskriftartíma mannvirkja sem fjármögnuð hafa verið með viðkomandi lánum. Gætt skal ákvæða 14. gr. laga nr. 42/1983 þannig að fari samanlögð fjárhæð lána samkvæmt þessari grein og 3. gr. laga þessara fram úr 5% af höfuðstóli skal leitað samþykkis eignaraðila.

27. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð ríkissjóðs lán að fjárhæð 287 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt sem Byggingarsjóður ríkisins tók á árinu 1984.

Þá er fjármálaráðherra heimilt að veita sams konar ábyrgð vegna láns að fjárhæð 80 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt sem Endurlán ríkissjóðs tóku á árinu 1984 til að mæta innlausn eldri spariskírteina ríkissjóðs.

28. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast lán með sjálfskuldarábyrgð sem endurlánað verður vegna sölu fimm fiskiskipa (raðsmíðaðra skipa) sem hafa verið smíðuð innanlands á árunum 1982—1985. Ráðherra er heimilt að ákveða nánar framkvæmd lagagreinar þessarar með reglugerð.

29. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að yfirtaka eða ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð afurðalán allt að 250 000 þús. kr. sem veitt hafa verið skreiðarframleiðendum vegna óseldra skreiðarbirgða í árslok 1984. Ráðherra er heimilt að ákveða nánar framkvæmd lagagreinar þessarar með reglugerð.

30. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Þorvaldur Garðar Kristjánsson.** **Magnús Þ. Torfason.**

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 8 — 1985

19. júní 1985 61 Nr. 33

LÖG

um breytingu á lögum nr. 42 12. maí 1969, um afréttamálefni, fjallskil o. fl., með síðari breytingum.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru.

1. gr.

IX. kafli laganna, **Um mörk og markaskrár**, breytist og orðist svo:

a. (63. gr.)

Búfjármörk eru: eyrnamörk, brennimörk, frostmerkingar og plötumerki í eyra. Um liti, gerð og notkun plötumerkja eftir varnarhólfum fer eftir reglum sem sauðfjársjúkdómanefnd setur samkv. 12. gr. laga nr. 23 10. mars 1956, en heimilt er að ákveða í reglugerð að á tilteknum svæðum skuli allt fé merkt slíkum plötumerkjum.

Hver fjáreigandi er skyldur að hafa glöggt mark á búfé sínu. Lömb skulu eyrnamörkuð, þau er til næst, fyrir lok 12. viku sumars. Skylt er hverjum fjáreiganda að hafa hreppsmerki á fé sínu, brennimark á hyrndu fé eða plötu í eyra. Þá má í fjallskilasamþykkt veita undanþágur frá þessu ákvæði þar sem fjársamgöngur eru litlar og fé er ekki rekið til afréttar. Sömu reglur gilda um mörk á öðru búfé.

Í fjallskilasamþykkt er heimilt að setja sérákvæði um eyrnamörk, plötumerki og frostmerkingar á stórgripum. Í reglugerð skulu sett ákvæði um notkun auðkenna, framkvæmd frostmerkinga og skyldu eigenda til að láta frostmerkja stórgripi er ganga utan afgirtra svæða.

b. (64. gr.)

Búfé skal draga eftir mörkum. Mark helgar markeiganda eignarrétt nema sannist að annar eigi. Enginn má draga sér búpening sem eigi ber hans rétta mark. Við sönnun á eign á búpeningi er frostmerking rétthæst, þar næst brennimark, þá löggilt plötumerki og síðast eyrnamark. Eiganda rétthærra marks er skylt að gera grein fyrir eignarrétti sínum ef eigandi réttlægra marks krefst þess. Enginn má nota mark annars manns nema leyfi hans komi til.

c. (65. gr.)

Mörk ganga að erfðum. Gefa má mark og selja. Taka má upp nýtt mark, gerðarmark. Við framsal á marki og upptöku gerðarmarks skal þess gætt að gerð marksins sé í samræmi

við reglur fjallskilaumdæmisins og reglur um bann við sammerkingum skv. 68. gr. og ekki svo líkt öðru marki á svæðinu að hætt sé við misdrætti að dómi markavarðar.

Eigendaskipti að marki milli útgáfu markaskráa skulu tilkynnt markaverði. Sama gildir ef markeigandi flyst á milli fjallskiladeilda eða fjallskilaumdæma eða tekur upp nýtt mark. Geri markavörður ekki athugasemdir við markið, að höfðu samráði við hlutaðeigandi markaverði, birtir hann tilkynningu um það í Lögbirtingablaði eða í viðbæti við markaskrá umdæmisins á kostnað hins nýja eiganda. Hreppstjórar og markaverðir á viðkomandi svæðum skulu færa skrá yfir slík mörk og eigendur þeirra.

Ráðherra getur í reglugerð ákveðið að bannað sé að nota tiltekin mörk, en að öðru leyti skal í fjallskilasamþykkt tekið fram hvers konar mörk megi taka upp og nota.

d. (66. gr.)

Stjórn hvers fjallskilaumdæmis skal sjá um útgáfu á markaskrá fyrir umdæmið. Markaskrár skulu gefnar út samtímis um land allt og eigi sjaldnar en 8. hvert ár. Skulu markaskrár næst gefnar út 1988. Stjórnum fjallskilaumdæma er heimilt að sameinast um útgáfu markaskrár.

Stjórn fjallskilaumdæmis felur ákveðnum manni, markaverði, umsjón með mörkum og gerð og útgáfu markaskrár af sinni hálfu. Skal sem mest samræmi haft í gerð markaskráa um land allt og fylgt í því efni ákvæðum reglugerðar sem landbúnaðarráðherra setur um mörk og markaskrár.

Ráðherra getur með reglugerð falið Búnaðarfélagi Íslands að hafa umsjón með samræmingu á gerð og útgáfu markaskráa og upptöku nýrra marka og ákveðið að öll mörk í landinu skuli sameiginlega færð í tölvu í umsjá þess. Kostnað af starfi Búnaðarfélags Íslands vegna þessa verkefnis greiðir stjórn hvers fjallskilaumdæmis í hlutfalli við markafjölda. Þó er Búnaðarfélaginu heimilt, að fenginni sérstakri fjárveitingu á fjárlögum, að greiða að hluta tölvuvinnslu markaskránna í fyrsta sinn.

Stjórn fjallskilaumdæmis getur ákveðið eftirfarandi markagjöld:

a. Gjald fyrir skráningu á marki í markaskrá við útgáfu hverrar nýjar markaskrár. Skal gjaldið fylgja tilkynningu um mark. Heimilt er að ákveða stighækkandi gjald fyrir skráningu á marki þegar sami markeigandi á þrjú eða fleiri mörk og fyrir mark sem markeigandi hefur sannanlega ekki notað í átta ár eða lengur frá útgáfu síðustu markaskrár.
b. Gjald fyrir skráningu á eigendaskiptum eða upptöku á nýju marki milli útgáfu markaskráa.
c. Jöfnunargjald sem stjórn fjallskilaumdæmis er heimilt að leggja á í umdæminu í hlutfalli við fjölda skráðra marka. Jöfnunargjald skal þó því aðeins lagt á að gjöld samkvæmt a- og b-lið nægi ekki til að mæta kostnaði fjallskilaumdæmisins samkvæmt þessari grein.

Markeiganda er skylt að tilkynna markaverði mark sitt til skráningar í markaskrá fjallskilaumdæmisins og skal það gert innan tiltekins frests sem markavörður auglýsir, m. a. í Lögbirtingablaði.

e. (67. gr.)

Mark, sem hvorki er skráð í gildandi markaskrá né hefur verið auglýst í Lögbirtingablaði, sbr. 65. gr., eftir útgáfu síðustu markaskrár eða í viðbæti við markaskrá umdæmisins, skal talið niður fallið og er þá öðrum heimilt að taka það upp. Þó skal sá, sem áður átti markið, hafa forgangsrétt til þess ef hann tekur það upp innan átta ára frá útgáfu síðustu markaskrár og heldur það þá aldursrétti, sbr. 4. mgr. 68. gr.

Markavarsla fjallskilaumdæmis getur geymt mark, sem markeigandi tilkynnir ekki til skráningar í markaskrá, með því að skrá það og leyft öðrum á svæðinu að taka það upp þegar

átta ár eru liðin eða fyrr með samþykki fyrri eiganda. Hafi markavarsla geymt mark lengur en átta ár fellur aldursréttur þess niður.

f. (68. gr.)

Sammerking er óheimil innan sama fjallskilaumdæmis.

Landbúnaðarráðherra ákveður að öðru leyti í reglugerð, sem sett skal að höfðu samráði við sauðfjársjúkdómanefnd, á hvaða svæðum á landinu sammerkingar á sauðfé eru óheimilar en stjórnir fjallskilaumdæma ákveða slíkt varðandi annað búfé.

Það telst vera sammerking þegar tveir eða fleiri markeigendur eiga sama mark.

Markavörðum samliggjandi fjallskilaumdæma er skylt, eftir því sem nánar er ákveðið í reglugerð, að vinna saman að útrýmingu óleyfilegra sammerkinga sem nú fyrirfinnast og fyrirbyggja að nýjar sammerkingar myndist við upptöku nýrra marka eða flutning marka milli fjallskilaumdæma og skulu þeir í því starfi fylgja eftirfarandi reglum:

a. Ef tveir eða fleiri fjáreigendur á svæði, þar sem sammerkingar eru ekki leyfilegar, tilkynna sama mark til skráningar í markaskrá á viðkomandi svæði eða tilkynnt er um eigendaskipti að marki skal erfðamark ganga fyrir gjafamarki, gjafamark fyrir kaupamarki og kaupamark fyrir gerðarmarki. Sama gildir um óleyfilegar sammerkingar sem þegar eru fyrir hendi. Aðfluttur maður eða maður, sem öðlast hefur rétt á marki úr öðru fjallskilaumdæmi fyrir framsal, skal breyta marki sínu hvort sem markið er erfðamark, gjafamark eða kaupamark ef sammerkt á eða of námerkt á hinu nýja fjársamgöngusvæði að dómi markavarða. Sé um sama flokk marks að ræða sem ágreiningur er um þá á sá réttinn sem á eldra markið, þ. e. það mark sem lengur hefur verið samfellt í markaskrá umdæmisins. Sé ekki unnt að leysa úr ágreiningi um hver skuli halda marki á grundvelli framanskráðra reglna eða markaverðir verða ekki sammála um úrlausn máls skal vísa málinu til úrskurðar hjá markanefnd.
b. Sé ekki unnt að skera úr ágreiningi um hver skuli halda marki á grundvelli reglna a-liðar þessarar mgr. getur sá, er markið á að missa, umboðsmaður hans eða markavörður sama umdæmis, skotið málinu til úrskurðar markanefndar. Skal markanefnd ákveða hver skuli halda hinu umdeilda marki. Við úrskurð sinn skal nefndin m. a. taka tillit til þess hversu auðvelt hlutaðeigandi eigi með að láta af markinu með tilliti til fyrri notkunar þess og annarra marka hans.
c. Sá sem missir mark sitt vegna reglna í lögum þessum eða úrskurða markanefndar á ekki kröfu á bótum og honum er skylt að marka búfé sitt nýju marki.
d. Áður en markaverðir úrskurða hver skuli halda marki skal hlutaðeigendum gefinn kostur á að lýsa viðhorfum sínum skriflega um málið.

g. (69. gr.)

Ákvörðunum markavarðar eða fundar markavarða um skráningu á marki, synjun um skráningu og niðurfellingu marks vegna sammerkinga er heimilt að skjóta til markanefndar innan 45 daga frá því að ákvörðun var sannanlega tilkynnt hlutaðeiganda. Ef hann áfrýjar skal hann greiða gjald sem ráðherra ákveður með auglýsingu.

Landbúnaðarráðherra skipar þrjá menn í markanefnd til átta ára í senn. Skal einn skipaður eftir tilnefningu stjórnar Búnaðarfélags Íslands, annar eftir tilnefningu sauðfjársjúkdómanefndar og sá þriðji án tilnefningar og skal hann vera formaður nefndarinnar. Ráðherra skipar varamenn með sama hætti. Markanefnd skal fylgjast með framkvæmd laga, reglugerða og samþykkta um mörk og markaskrár og vera til ráðuneytis um þau mál. Ráðherra getur með reglugerð falið markanefnd tiltekin verkefni.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu skal fella þau ásamt lögum nr. 43 25. maí 1976 og 35. gr. laga nr. 10 14. mars 1983 inn í lög nr. 42 12. maí 1969 og gefa þau út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 19. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Þorvaldur Garðar Kristjánsson.** **Magnús Þ. Torfason.**

(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 34 19. júní 1985

SIGLINGALÖG

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru.

I. KAFLI

Gildissvið laganna o. fl.

1. gr.

Lög þessi gilda um öll skip sem skráð eða skráningarskyld eru á Íslandi. Þegar athafnir íslensks framkvæmdarvalds eða dómsvalds taka til erlendra skipa skal einnig beita ákvæðum laga þessara, eftir því sem við á, enda brjóti það ekki í bága við reglur þjóðaréttarins.

2. gr.

Skip er óbætandi:

1. er engri viðgerð verður við komið á því,
2. er ekki verður gert við það þar sem það er eða á neinum þeim stað er það verður flutt á eða
3. er skipið er ekki talið þess virði að við það sé gert.

Öll þau atriði, sem eru talin í 1. mgr., skulu sönnuð með skoðunargerð dómkvaddra manna eða annarra sem að lögum eru til þess bærir.

II. KAFLI

Um réttindi yfir skipum.

3. gr.

Um stofnun og vernd eignarréttar og eignarhafta á skrásettu skipi, sem er 5 rúmlestir eða stærra, eða hluta slíks skips, svo og á skrásettu, skráningarskyldu skipi sem er minna en 5 rúmlestir, fer eftir þinglýsingalögum, nr. 39/1978.

4. gr.

Lögleg eignarhöft á skipi, sem ekki er skrásett hér á landi, halda gildi sínu ef þeirra er getið í eignarheimild og skjöl um þau eru afhent dómara til þinglýsingar innan 3 mánaða frá

bráðabirgðaskráningu skipsins í íslenska skipaskrá eða frá fullnaðarskrásetningu þess ef það var ekki skrásett til bráðabirgða.

5. gr.

Nú missir skip rétt til að sigla undir íslenskum fána eða er af öðrum ástæðum fellt úr skipaskrá og hefur þetta engin áhrif á þinglesin eignarhöft. Þó fellur í gjalddaga skuld sem tryggð er með þinglesnu veði í skipi eða skipshluta um leið og skipið er fellt úr skrá yfir íslensk skip.

III. KAFLI

Um skipstjóra.

6. gr.

Skipstjóri annast um að skip sé haffært og að það sé vel útbúið, nægilega mannað og búið vatni og vistum til fyrirhugaðrar ferðar, auk öryggisbúnaðar eftir þeim ákvæðum í lögum og reglugerðum sem um hann gilda. Skylt er honum að annast um að skip sé vel búið til að taka við farmi og flytja hann, að skip sé ekki offermt, farmur sé vel búlkaður og lestarop tryggilega lukt miðað við þarfir og aðstæður.

Skylt er skipstjóra að gera allt það er hann má til að halda skipi haffæru á ferð. Nú hefur skip tekið grunn eða annað að borið svo að ætla má að skip hafi laskast og er skipstjóra þá skylt að láta rannsaka það þar sem því verður fyrst við komið eftir því sem mælt er fyrir um í lögum um eftirlit með skipum.

Samgönguráðherra setur reglur um birgðir skips af lyfjum og öðrum lækningaefnum. Auk þess getur samgönguráðherra sett reglur um fermingu, flutning og affermingu efna, sem sérstök hætta stafar af, og ábyrgist skipstjóri að þeim fyrirmælum sé hlýtt. Skipstjóri ber ábyrgð á að farið sé eftir lögum og reglum um varnir gegn mengun frá skipum. Það sem hér segir um hættuleg efni og mengun nær einnig til erlendra skipa sem fara um mengunarlögsögu Íslands.

7. gr.

Skipstjóri annast um að skipi sé stjórnað og með það farið í samræmi við góðar venjur og kunnáttu í siglingum og sjómennsku.

Skylt er skipstjóra, eftir því sem honum er unnt, að kynna sér ákvæði og fyrirmæli um siglingar er honum ber að gæta á viðkomustöðum skips eða á ferð þess.

8. gr.

Skipstjóra ber að fylgjast með því að skipsbækur séu færðar eftir því sem lög og reglur mæla fyrir um. Hann hefur yfirumsjón með færslu í bækurnar og með varðveislu þeirra.

Hafa skal skipstjóri á skipi öll nauðsynleg skipsskjöl og eintak af lögum þessum og þeim stjórnvaldsfyrirmælum sem sett hafa verið samkvæmt þeim.

9. gr.

Samgönguráðherra setur reglur um skipsbækur, færslu þeirra og varðveislu, sbr. þó síðari málsgreinar þessarar greinar.

Hver, sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta, getur krafist þess að fá að kynna sér efni skipsbóka, eftir því sem við verður komið, og að fá endurrit úr þeim ef honum er nauðsyn á því. Þetta á þó ekki við hafi skip rekist á erlent skip og ekki er á samsvarandi hátt veittur aðgangur að bókum þess skips nema samgönguráðuneytið mæli fyrir á annan veg.

Fullnotaðar skipsbækur skulu varðveittar eigi skemur en í þrjú ár frá því síðast var fært í þær. Sé áður höfðað mál sem tengist ferðum skipsins sem viðkomandi bók varðar skal hún geymd þar til fullnaðarlausn hefur fengist á því máli.

Ákvæði 2. og 3. mgr. gilda einnig um varðveislu færslna sjálfrita í skipi varðandi siglingu skips o. þ. h.

10. gr.

Skipstjóri annast um að fermingu og affermingu skips sé hraðað eftir þörfum og að ferð skips dragist ekki. Ekki má hann nauðsynjalaust víkja skipinu af réttri leið á ferð þess né tefja það á annan hátt nema honum sé rétt eða skylt að bjarga mönnum eða skipi úr sjávarháska.

11. gr.

Ef skip kemst í sjávarháska er skipstjóra skylt að gera allt, sem hann má, til bjargar mönnum, skipi, farmi og öðrum fjármunum sem á skipi eru og leita sér til þess hjálpar sem nauðsyn krefur. Hann skal gæta þess að skipsbókum og skipsskjölum sé eða verði vel borgið eftir því sem aðstæður frekast leyfa. Eigi skal hann yfirgefa skip meðan enn er raunhæf von um björgun þess nema honum sé sjálfum yfirvofandi lífsháski búinn.

12. gr.

Nú fer skipstjóri frá skipi og skal hann þá áður gefa hinum æðsta stýrimanni sem kostur er á eða að öðrum kosti, ef ekki næst til stýrimanns, öðrum skipverja eða skipverjum nauðsynleg fyrirmæli eða leiðbeiningar um það sem þörf er á.

Sé skip ekki fest í höfn eða við akkeri í tryggu lægi má skipstjóri ekki vera frá skipi nema að nauðsynjaerindum. Svo er og ávallt ef hætta er á ferðum.

Deyi skipstjóri eða verði hann óhæfur til skipstjórnar eða víki hann úr stöðu sinni kemur æðsti stýrimaður í hans stað þar til nýr skipstjóri tekur við skipstjórn. Útgerðarmanni skal þegar í stað tilkynnt um framangreind tilvik.

13. gr.

Skipstjóri hefur til þess umboð, samkvæmt stöðu sinni og fyrir hönd útgerðarmanns, að gera samninga varðandi meðferð skips, um framkvæmd ferðar þess, um flutning farms með því eða um flutning farþega sé skip til þess búið.

Skipstjóri er sóknaraðili útgerðarmanns í málum sem við koma skipinu.

Nú er fjár vant til framkvæmdar einhvers þess sem um getur í 1. og 2. mgr. og svo háttar að eigi verður beðið ákvörðunar útgerðarmanns í því efni og skal þá skipstjóri annast útvegun fjár með hentugum hætti. Er honum þá heimilt, eftir aðstæðum, að taka fé að láni, veðsetja eða selja fjármuni útgerðarmanns og jafnvel, ef í nauðir rekur, að selja af farmi. Þó að löggerningsins hafi ekki verið þörf bindur hann allt að einu útgerðarmann ef viðsemjandi var grandlaus.

Skylt er skipstjóra að skýra útgerðarmanni að staðaldri frá ásigkomulagi skips og hvernig ferðinni líður, hverjir löggerningar voru gerðir og frá öllum þeim atburðum í heild sinni sem máli skipta fyrir útgerðarmann. Hann skal og leita skipana útgerðarmanns um öll mikilsverð málefni að því er hann má við koma eða þess manns er útgerðarmaður vísar til.

14. gr.

Skipstjóri skal, meðan á ferð stendur, láta sér annt um farminn og gæta að öllu hagsmuna farmeiganda.

Skipstjóri hefur, samkvæmt stöðu sinni, umboð til að gera löggerninga og sækja mál fyrir hönd farmeiganda eftir samsvarandi reglum og segir í 52. — 54. gr. um farmflytjanda.

15. gr.

Ekki ábyrgist skipstjóri með sínu fé skuldbindingar þær sem hann gerir fyrir hönd útgerðarmanna eða farmeigenda sem skipstjóri.

16. gr.

Tjón það, sem skipstjóri veldur útgerðarmanni, farmeigendum eða öðrum með yfirsjónum eða vanrækslu við störf sín, er honum skylt að bæta.

Dómstólar geta þó lækkað bótafjárhæð með tilliti til þess hve mikil sökin var og tjónið, til efnahags skipstjóra og annarra atvika.

17. gr.

Skyldur er skipstjóri að gera reikningsskil svo oft sem útgerðarmaður krefst. Vilji útgerðarmaður mótmæla reikningi skal það gert áður en 6 mánuðir eru liðnir frá því er hann fékk reikninginn. Að þeim fresti liðnum eru mótmæli ólögmæt nema svik sannist.

Ef ekki er annan veg tilskilið skal skipstjóri telja með tekjum útgerðarmanns á reikningum hverja sérstaka greiðslu sem hann hefur tekið við af farmsendanda, farmeiganda, birgðasala eða öðrum þeim er hann átti skipti við sem skipstjóri.

18. gr.

Skipstjóra er óheimilt, án leyfis útgerðarmanns, að taka í skip söluvarning sinn eða annarra. Brjóti hann bann þetta skal hann greiða útgerðarmanni farmgjald og bæta honum tjón.

19. gr.

Skylt er skipstjóra að veita viðtöku íslenskum sjómönnum sem ræðismönnum er skylt að senda heim og flytja þá alla leið eða til annarrar hafnar, sem skip fer til í þeirri ferð, fyrir fargjald sem samgönguráðherra ákveður.

Skylt er skipstjóra að taka til flutnings, án endurgjalds, ósku látinna íslenskra sjómanna ásamt munum sem þeir hafa haft með sér ef þetta hefur ekki óhagræði í för með sér.

Samgönguráðherra getur mælt fyrir um að ákvæði 1. og 2. mgr. skuli einnig ná til erlendra sjómanna eftir því sem við getur átt.

20. gr.

Laskist skip á ferð svo bæta verði að mun eða tefja það í umtalsverðan tíma er skipstjóra skylt að láta skoðunar- og matsgerð fara fram. Skulu matsmenn kanna skemmdir og segja álit sitt um hvað aðhafast skuli til að bæta skip, hvað það muni kosta og hve mikils virði skipið sé þá óbætt.

Nú spillist farmur að mun á ferð eða ráða má af líkum að hann sé svo á sig kominn að nauðsyn beri til að afferma skipið eða gera aðrar ráðstafanir til að verja farminn skemmdum eða ryðja verður skipið sakir þess sjálfs og skal þá skipstjóri láta fara fram lögmæta skoðunar- og matsgerð. Reynist skemmd á farmi skulu matsmenn láta uppi álit sitt um það hvað ætla má að valdið hafi og hvernig hagkvæmast verði úr ráðið.

Kveðja skal matsmenn eftir því sem lög kveða á um eða venja er fyrir á þeim stað. Þar sem slík matskvaðning er ekki tíðkuð skal skipstjóri afla sér yfirlýsinga skynbærra manna.

Ef óttast má að farmur hafi spillst á ferð skal skipstjóri krefjast skoðunargerðar áður en farmur er fenginn í hendur viðtakanda.

IV. KAFLI

Um farmflutninga.

1. Upphafsákvæði.

21. gr.

Með „farmflytjanda“ er í kafla þessum átt við þann sem með samningi tekur að sér flutning farms með skipi fyrir annan, „farmsamningshafa“.

Um farmsamninga um tilteknar ferðir er að ræða þegar greiða á flutninginn fyrir hverja ferð en um farmsamninga um tiltekinn tíma er að ræða þegar greiða á flutninginn samkvæmt tímaeiningum.

Ákvæði um farmsamninga, sem gerðir eru um tilteknar ferðir skips, taka til þess er samið er um heilt skip, hluta af skipi eða sendingu stykkjavöru.

22. gr.

Með þeim undantekningum, sem leiðir af 118. gr. og 119. gr., skal beita ákvæðum þessa kafla nema um annað sé samið eða það leiði af venju.

Eigi skal beita ákvæðum þessa kafla ef flutningurinn er háður alþjóðlegum samningi um flutning með öðru farartæki.

23. gr.

Nú er samið um flutning með ákveðnu skipi og er þá farmflytjanda ekki heimilt að efna samninginn með öðru skipi.

24. gr.

Nú er samið um heilt skip eða fullfermi og er farmflytjanda þá óheimilt að flytja með því skipi vöru fyrir aðra menn en farmsamningshafa.

25. gr.

Nú framselur farmsamningshafi rétt sinn samkvæmt samningnum eða semur við aðra menn um flutning fyrir þá og ábyrgist hann eigi að síður efndir samningsins.

2. Flutningssamningar um ferð.

26. gr.

Farmflytjanda ber að sjá til þess, með eðlilegri árvekni, að skip sé haffært, nægilega mannað, birgt af vistum og búnaði og hafa lestarrými, kæli- og frystirými og aðra hluta skipsins, þar sem farmur er geymdur, í fullnægjandi ástandi til móttöku, flutnings og varðveislu farms.

Fermingarstaður.

27. gr.

Ef ekki er áskilinn sérstakur fermingarstaður í höfn skal skip liggja þar sem farmsamningshafi vísar til enda sé þar ekki tálmun fyrir, skip liggi þar á floti, því sé þar óhætt og komist þaðan hlaðið tálmunarlaust.

Nú hefur ekki verið vísað á tiltekinn stað í tæka tíð og skal þá velja skipi almennan fermingarstað. Ef það er ekki unnt skal farmflytjandi velja skipi stað þar sem hæfilegt má telja að ferming geti farið fram.

28. gr.

Farmsamningshafi hefur rétt til að fá skip flutt milli fermingarstaða innan hafnar hvort sem tiltekinn fermingarstaður hefur verið áskilinn eða ekki en bera skal hann kostnað af því.

29. gr.

Þegar samið er um flutning á stykkjavöru hefur farmsamningshafi ekki rétt til að vísa á fermingarstað né að fá skip flutt milli fermingarstaða nema það leiði af samningi eða venju.

Fermingartími.

30. gr.

Skylt er farmflytjanda að hafa skip búið til fermingar um ákveðinn fermingartíma sem felur í sér biðdaga og aukabiðdaga.

Farmflytjandi á rétt til sérstakrar þóknunar fyrir aukabiðdaga.

31. gr.

Telja skal þann tíma til biðdaga sem með sanngirni mátti gera ráð fyrir við samningsgerð að til fermingar gengi. Skal þá höfð hliðsjón af tegund og stærð skips og farms, fermingartækjum í skipi og í höfn og öðrum sambærilegum ástæðum.

Biðdaga skal telja í vinnudögum og vinnustundum.

32. gr.

Biðdaga skal telja frá því er sagt hefur verið til að skip sé búið til fermingar á fermingarstað. Beina skal tilkynningu til farmsamningshafa nema sagt hafi verið til um annan vörusendanda en þá skal tilkynna honum. Ekki skal tilkynning gefin fyrr en skip er komið á fermingarstað.

Biðdagatíma skal annaðhvort telja frá þeirri klukkustund, er hafnarvinna hefst eftir venju að morgni enda hafi þá verið sagt til skips fyrir lok skrifstofutíma næsta vinnudag á undan, eða frá þeirri stundu er hádegishléi lýkur enda hafi þá verið sagt til fyrir hádegi þann sama dag.

Nú er vörusendandi ekki á fermingarstað og skal þá líta svo á að honum hafi verið sagt til um skipið þegar tilkynning hefur verið send honum eða umboðsmanni hans með tilhlýðilegum hætti. Ef ekki er kunnugt um dvalarstað hans skal tilkynning auglýst eftir því sem við á þar á staðnum og hefur birting auglýsingar þá sömu áhrif og þegar tilkynning er send.

33. gr.

Ef aðstæður vörusendanda valda því að skip getur ekki lagst að á fermingarstað hefst biðdagatími þegar tilkynnt hefur verið að skip sé búið til fermingar.

Svo er einnig þegar ekki hefur verið samið um tiltekinn fermingarstað og tálmunin stafar af skipaþröng í höfn eða öðrum svipuðum atvikum sem farmflytjandi þurfti ekki að gera ráð fyrir við samningsgerð.

34. gr.

Til biðdaga telst sú töf sem leiðir af flutningi skips milli fermingarstaða í höfn en hins vegar ekki sá tími sem fer til ónýtis vegna tálmana af skipsins hálfu.

Nú er skipi valinn óvenjulegur fermingarstaður af ástæðum sem farmflytjandi mátti gera ráð fyrir við samningsgerð og telst þá ekki sá tími til biðdaga sem við það fer til ónýtis.

35. gr.

Aukabiðdagar skulu vera hálfu færri en biðdagar. Ef samið er um heilt skip skulu þeir vera 3 dagar hið fæsta.

Tímann skal reikna í vinnudögum og vinnustundum en þóknunina eftir samfelldum dögum og klukkustundum frá lokum biðdaga. Um aukabiðdaga og þóknun fyrir þá skal beita ákvæðum 34. gr. eftir því sem við á.

36. gr.

Þóknun fyrir aukabiðdaga skal ákveða með hliðsjón af farmgjaldi enda sé tekið tillit til aukinna útgjalda annars vegar og sparnaðar hins vegar sem af því leiðir fyrir skipið að það liggur í höfn.

Krefja má þóknunar að kvöldi fyrir hvern aukabiðdag.
Nú er þóknun ekki greidd eða trygging sett og má þá geta kröfunnar á farmskírteini.

37. gr.

Þegar tími til fermingar og affermingar er tiltekinn í einu lagi má ekki nota lengri tíma til fermingar en svo að hæfilegur tími verði eftir til affermingar.
Þóknun fyrir aukabiðdaga skal þó ekki reikna fyrr en hinn tiltekni biðtími er liðinn í heild.

38. gr.

Þegar samið er um flutning á stykkjavöru fer um lengd fermingartíma eftir aðstæðum. Tilkynning til vörusendanda skal gerð með hæfilegum fyrirvara. Ákvæði um aukabiðdaga taka ekki til slíkra flutninga.
Ákvæði um tilkynningar taka ekki til skipa sem eru í förum samkvæmt fastri áætlun.

Ferming.

39. gr.

Farmsamningshafi skal færa vöru að skipshlið en farmflytjandi annist fermingu hennar, búlkun alla, undirbreiður og refti.
Nú hefur skipi verið valinn óvenjulegur staður af ástæðum sem farmflytjandi mátti gera ráð fyrir við samningsgerð og er honum þá allt að einu skylt að taka við vöru á venjulegum fermingarstað.

40. gr.

Afhendingu vöru og viðtöku hennar skal hraða eftir föngum.
Vöru skal afhenda í þeirri röð og með þeim hætti sem haganlegast er fyrir flutning hennar á skip, búlkun og affermingu.

41. gr.

Óheimilt er að búlka vöru á þilfari nema það hafi næga stoð í samningi eða venju.

42. gr.

Sendandi skal sjá um að vara, sem er eldfim, hætt við sprengingu eða hættuleg að öðru leyti skipi eða áhöfn, sé merkt samkvæmt gildandi reglum um flutning á hættulegum varningi. Honum er einnig að öðru leyti skylt að veita þá fræðslu um vöruna sem nauðsynleg er til að varna tjóni.

43. gr.

Þegar sendir eru munir sem þarfnast sérstakrar umönnunar eða gætilegrar meðferðar skal frá því skýrt og munirnir merktir á þann hátt ef unnt er.
Segja skal til þess sérstaklega ef sendir eru peningar, verðbréf eða dýrgripir.

44. gr.

Skipstjóri, stýrimaður eða sá, sem til þess hefur umboð, skal veita viðurkenningu fyrir móttöku vöru jafnóðum og hún er afhent ef vörusendandi krefst þess.

45. gr.

Farmflytjandi, skipstjóri eða sá, sem farmflytjandi hefur veitt til þess umboð, skal, ef vörusendandi krefst þess og nauðsynleg gögn og upplýsingar liggja fyrir, gefa út viðtöku-farmskírteini fyrir vörunni þegar hann hefur tekið við vörunni í sína vörslu, sbr. 101. gr.
Að lokinni fermingu getur vörusendandi krafist þess að út verði gefið skipsfarmskírteini er sýni að ferming hafi farið fram, sbr. 101. gr. Hafi verið útbúið viðtökufarmskírteini handa vörusendanda skal hann skila því þegar hann fær skipsfarmskírteini afhent. Í stað þess að gefa út nýtt farmskírteini má rita á viðtökufarmskírteinið nafn þess skips eða nöfn þeirra

skipa sem vöru var skipað um borð í og dagsetningu fermingarinnar. Eftir áritun þá, sem lýst var, telst það vera skipsfarmskírteini.

Sendandi getur krafist sérstaks farmskírteinis fyrir einstaka hluta farms nema það baki farmflytjanda verulega fyrirhöfn eða óþægindi. Sendandi greiði aukakostnað sem af því kann að leiða.

Nú er farmskírteini útbúið samkvæmt farmsamningi með öðrum skilmálum en ákveðið var í samningnum þannig að ábyrgð farmflytjanda eykst við þetta og skal þá farmsamningshafi bæta honum það svo að hann verði skaðlaus.

46. gr.

Nú tefst brottför skips að fermingartíma loknum sökum þess að sendandi afhendir ekki í tæka tíð skjöl sem vöru skulu fylgja eða veitir ekki vitneskju um ákvörðunarstað eða annað sem ferð varðar og getur þá farmflytjandi krafist sömu þóknunar og fyrir aukabiðdaga. Ef hann bíður meira tjón á hann einnig rétt til að fá það bætt nema álíta megi að hvorki sendandi né menn, sem hann ber ábyrgð á, hafi valdið töfinni með yfirsjónum eða vanrækslu.

47. gr.

Þegar vara, sem afhent hefur verið, veldur farmflytjanda tjóni eða tjóni á skipi skal farmsamningshafi greiða bætur ef um er að kenna yfirsjónum eða vanrækslu hans sjálfs eða manna sem hann ber ábyrgð á.

Nú hlýst tjón af vöru sem er eldfim, hætt við sprengingu eða er hættuleg að öðru leyti og skipað var um borð án þess að farmflytjanda væri kunnugt um þessa eiginleika vörunnar og er þá farmsamningshafi ábyrgur fyrir öllu tjóni, jafnt beinu sem óbeinu, er hlýst af því að vörunni var skipað um borð, jafnvel þótt ekki sé um yfirsjón eða vanrækslu af hans hálfu að ræða.

Framkvæmd ferðar.

48. gr.

Ferð skal haldið áfram með hæfilegum hraða.

Sigling úr leið eða önnur töf er því aðeins heimil að bjarga þurfi mönnum úr lífsháska, að bjarga þurfi skipi eða farmi eða af öðrum réttmætum ástæðum.

49. gr.

Nú tefst skip á ferð sökum þess að vitneskja um ákvörðunarstað eða annað er ferð varðar barst ekki í tæka tíð og skal þá beita ákvæðum 46. gr. eftir því sem við á.

50. gr.

Farmflytjandi greiði skipsgjöld, hafnsögugjöld, dráttargjöld og annan þess háttar kostnað sem stofnast í ferð skipsins.

51. gr.

Farmflytjandi skal á eðlilegan og vandvirkan hátt ferma, meðhöndla, stúfa, flytja, varðveita, annast um og afferma vörur sem hann flytur.

Nú skemmist farmur svo nokkru nemi eða glatast og skal farmflytjandi þá við fyrsta tækifæri tilkynna farmeiganda um það en náist ekki til hans skal tilkynna vörusendanda.

52. gr.

Farmflytjanda er heimilt að gera, svo að bindandi sé fyrir eiganda farms, alla þá löggerninga sem miða að því að varðveita farm og koma honum áleiðis. Hann hefur og heimild til að vera sóknaraðili í málum sem farm snerta.

Nú skortir fé til framkvæmda einhverri nauðsyn sem í 1. mgr. getur og er farmflytjanda þá heimilt að taka fé að láni fyrir hönd farmeiganda eða selja af farmi. Þó að ekki hafi borið nauðsyn til samningsgerðar verður farmeigandi samt við löggerninginn bundinn ef viðsemjandi var grandlaus.

Nú er hætta á að farmur spillist eða rýrni verulega við geymslu eða flutning áleiðis eða svo reynist að kostnaður af geymslu hans eða flutningi muni fara mjög úr hófi fram og er þá farmflytjanda heimilt að selja hann.

53. gr.

Farmflytjandi skal leita fyrirmæla farmeiganda ef unnt er áður en hann gerir óvenjulegar ráðstafanir um farminn. Ekki skal farmflytjandi selja af farmi án slíkra fyrirmæla nema áður sé látin fara fram skoðunargerð eða aflað sé álitsgerðar sérfróðra manna. Sala skal fara fram á opinberu uppboði eða með öðrum jafntryggilegum hætti.

Ávallt skal tilkynna farmeiganda ráðstafanir þær sem gerðar voru um farminn.

54. gr.

Nú hefur farmflytjandi lagt fram fé eða játast undir skuldbindingar fyrir farmeiganda og ábyrgist þá farmeigandi kröfur farmflytjanda, sem af því rísa, aðeins með farminum.

Affermingarstaður, affermingartími og afferming.

55. gr.

Um affermingarstað skal beita ákvæðum 27.—29. gr. eftir því sem við á. Fyrirmæli, sem lúta að farmsamningshafa, skulu gilda hér um viðtakanda farms.

Nú eru viðtakendur farms samkvæmt sama farmsamningi fleiri en einn og hafa þeir þá því aðeins rétt til að vísa á affermingarstað eða til að fá skip flutt milli staða innan hafnar að þeir séu báðir eða allir sammála um það.

56. gr.

Um affermingartíma skal beita ákvæðum 30.—38. gr. eftir því sem við á. Fyrirmæli, sem þar lúta að vörusendanda, skulu gilda hér um viðtakanda farms.

57. gr.

Farmflytjandi lætur vöru af hendi við skipshlið og skal viðtakandi taka þar við henni.

Nú er ekki unnt að koma skipi á almennan affermingarstað í höfn af ástæðum sem farmflytjandi mátti gera ráð fyrir við samningsgerð og er honum þá allt að einu skylt að afhenda vöru á venjulegum affermingarstað.

58. gr.

Afhending vöru og viðtöku skal hraða eftir föngum. Skipa skal vöru upp í þeirri röð og með þeim hætti að haganlegt sé að taka við henni.

59. gr.

Nú lýkur affermingu ekki á réttum tíma og töfin stafar ekki af tálmunum af hálfu skipsins og skal þá beita ákvæðum 46. gr. eftir því sem við á.

60. gr.

Nú eru viðtakendur farms samkvæmt sama farmsamningi fleiri en einn og einn þeirra hefur greitt þóknun fyrir aukabiðdaga eða aðra töf sem orðið hefur vegna aðstæðna annars viðtakanda og á hann þá aðgang að hinum um greiðslu kostnaðarins.

Afhending farms.

61. gr.

Sá, sem sýnir heimild sína til viðtöku á farmi, hefur rétt til að skoða hann áður en hann tekur við honum.

62. gr.

Nú tekur viðtakandi við farmi og skuldbindur hann sig þá með því til að greiða farmgjöld og aðrar kröfur sem farmflytjandi getur krafist greiðslu á samkvæmt farmskírteini eða öðru skjali sem segir fyrir um flutning farmsins.

63. gr.

Farmflytjanda er ekki skylt að láta farm af hendi fyrr en viðtakandi greiðir eða greiðir á geymslureikning fé það sem honum ber að greiða eftir 62. gr. og aðrar kröfur sem á vöru hvíla. Varðandi sjótjónsframlag gilda ákvæði 156. gr.

Þegar farmurinn hefur verið afhentur getur farmflytjandi kallað til geymslufjárins enda tálmi viðtakandi því ekki með kyrrsetningu eða lögbanni.

64. gr.

Nú fullnægir viðtakandi ekki skilmálum fyrir afhendingu vörunnar eða tefur svo affermingu að henni getur ekki orðið lokið í tæka tíð og er farmflytjanda þá heimilt að færa vöru í land og koma henni í örugga geymslu á kostnað viðtakanda. Tilkynna skal viðtakanda geymslu vörunnar.

Ef neitað er að taka við vöru, viðtakandi er ókunnur eða finnst ekki skal farmflytjandi skýra sendanda frá því þegar er hann má. Nú segir viðtakandi ekki til sín svo fljótt að vara verði affermd í tæka tíð og skal farmflytjandi þá skipa upp vöru og fela hana til varðveislu svo sem fyrr var sagt. Tilkynna skal vörusendanda og farmsamningshafa þessa ráðstöfun á vörunni.

65. gr.

Þegar skip eru í förum samkvæmt fastri áætlun má skipa vöru upp og koma henni í örugga geymslu á kostnað viðtakanda enda sé hann ekki við því búinn að veita henni viðtöku þegar hún kemur í land.

Ef varan er ekki sótt innan hæfilegs frests skal tilkynna sendanda um geymsluna.

66. gr.

Þegar vara er látin til varðveislu er farmflytjanda heimilt að selja á opinberu uppboði eða með öðrum jafntryggilegum hætti svo mikið af henni sem þarf til lúkningar á kröfum sem á henni hvíla.

67. gr.

Ef kröfum á hendur farmsamningshafa er ekki fullnægt með sölu vörunnar ábyrgist hann það sem á skortir.

Hafi farmflytjandi afhent vöru á hann ekki kröfu á hendur farmsamningshafa um það fé sem viðtakanda var skylt að greiða nema leitt sé í ljós að greiðsla hefði ekki fengist við sölu á vörunni eða að farmsamningshafi mundi hagnast á kostnað farmflytjanda ef krafan félli niður.

Ábyrgð farmflytjanda á farmi.

68. gr.

Skemmist farmur eða glatist meðan hann er í vörslum farmflytjanda á skipi eða í landi ber honum að bæta tjón sem af því hlýst nema ætla megi að hvorki hann né neinn maður, sem hann ber ábyrgð á, eigi sök á tjóninu.

Farmflytjandi er ekki ábyrgur þegar hann getur sýnt fram á að tjónið stafar af:

a. yfirsjónum eða vanrækslu við stjórntök eða meðferð skips sem skipstjóra, skipshöfn, hafnsögumanni eða öðrum, sem inna starf af hendi í þágu skips, hefur orðið á,
b. bruna nema hann stafi af yfirsjón eða vanrækslu farmflytjanda sjálfs,
c. hættum eða óhöppum sem eru sérkennandi fyrir siglingar,
d. náttúruhamförum,
e. hernaðaraðgerðum,
f. sjóránum eða öðrum þjóðfélagsfjandsamlegum aðgerðum,
g. haldi sem lagt er á eða af öðrum skerðingum sem valdhafar, stjórnvöld eða þjóðir grípa til, svo og af haldi sem lagt er á samkvæmt réttarreglum,
h. sóttkvíartálmun,
i. athöfn eða athafnaleysi vörusendanda eða eiganda vöru, umboðsmanns hans eða fulltrúa,
j. verkfalli, verkbanni eða annars konar vinnuhindrun, án tillits til ástæðu eða umfangs,
k. óeirðum eða borgararóstum,
l. björgun mannslífa, björgun verðmæta á hafi úti eða tilraunum þar að lútandi,
m. rýrnun á vöru eða sérstökum eiginleika hennar eða eigin ágalla vörunnar,
n. ófullnægjandi pökkun,
o. ófullnægjandi eða ónákvæmri merkingu,
p. leyndum göllum á skipi sem ekki er unnt að komast að raun um með eðlilegri árvekni.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. er farmflytjandi ábyrgur fyrir tjóni er hlýst af óhaffærni skips ef hún er afleiðing þess að hann eða einhver, sem hann ber ábyrgð á, hefur ekki með eðlilegri árvekni séð til þess að skipið var haffært við upphaf ferðar. Sönnunarbyrði um að eðlilegrar árvekni hafi verið gætt hvílir á þeim sem heldur því fram að hann beri ekki ábyrgð.

Lækka má skaðabætur þær sem farmflytjanda ber að greiða eða fella þær niður ef hann sannar að farmsamningshafi eða einhver, sem hann ber ábyrgð á, hafi verið meðvaldur að tjóninu vegna yfirsjónar eða vanrækslu.

69. gr.

Hafi verið flutt á skip vara sem er eldfim, hætt við sprengingu eða hættuleg að öðru leyti án þess að farmflytjanda væri kunnugt um þessa eiginleika vörunnar er honum heimilt eftir atvikum að flytja vöruna í land, gera hana óskaðlega eða eyðileggja hana og er honum ekki skylt að greiða skaðabætur.

Nú er farmflytjanda kunnugt um eiginleika vörunnar við lestun og er honum engu síður eftir atvikum heimilt að flytja vöruna í land, gera hana óskaðlega eða eyðileggja hana ef síðar kemur upp slík hætta fyrir menn, skip eða vöru að óverjandi væri að varðveita vöruna um borð. Er honum þá ekki skylt að greiða aðrar skaðabætur en leiðir af reglunum um sameiginlegt sjótjón.

70. gr.

Bætur samkvæmt 68. gr. skal ákveða eftir því verðgildi sem varan mundi hafa haft ósköddud við afhendingu á réttum stað og tíma. Verðgildi vörunnar skal ákveða samkvæmt opinberri verðskráningu en sé henni ekki til að dreifa þá markaðsverði og sé hvorugu þessu til að dreifa þá venjulegu verði fyrir vöru sömu tegundar og af sömu gæðum.

Bæturnar geta þó ekki orðið hærri en 667 SDR fyrir hvert stykki eða flutningseiningu eða 2 SDR fyrir hvert brúttókíló vöru sem skemmist, glatast eða sem afhendingu seinkar á. Skal miða við þá fjárhæð sem hæst getur orðið samkvæmt þessu. Með SDR er átt við þá verðmæliseiningu sem greind er í 177. gr. Gengi þessarar verðmæliseiningar ræðst af þeirri dagsetningu sem löggjöf landsins, þar sem dæmt er í málinu, kveður á um.

Ef notaðir eru gámar, bretti eða svipaður flutningsbúnaður sem vöru er safnað í skal sérhvert stykki eða önnur eining, sem skráð er í farmskírteini eða í annað viðtökuskírteini

fyrir flutningnum og pökkuð er í þannig búnað, teljast eitt stykki eða flutningseining þegar beitt er ákvæðum 2. mgr. Með þeim undantekningum, sem að framan greinir, skal slíkur gámur, bretti eða flutningsbúnaður teljast vera ein eining eða stykki, sbr. 2. mgr.

Farmflytjandi og sendandi vöru mega semja um hærri hámarksbætur en nefndar eru í 2. mgr. og 3. mgr. um ábyrgð farmflytjanda. Hafi sendandi gefið upp tegund og verð vöru og þessar upplýsingar verið færðar án fyrirvara í farmskírteinið eða í annað viðtökuskírteini um flutninginn skal það verð lagt til grundvallar um mörk ábyrgðar farmflytjanda ef þetta leiðir til hærri ábyrgðarmarka en reglurnar í 2. og 3. mgr. Jafnframt skal þetta verð lagt til grundvallar sem verðmæti vöru ef eigi verða færðar sönnur á annað.

Farmflytjandi verður aldrei ábyrgur fyrir tjóni eða skemmd á vörunni ef sendandi hefur með sviksamlegum hætti gefið rangar upplýsingar um tegund eða verð í farmskírteini eða í öðru viðtökuskírteini um flutninginn.

Farmflytjandi getur ekki borið fyrir sig ábyrgðartakmörkun samkvæmt þessari grein ef það sannast að hann hafi sjálfur valdið tjóninu eða skaðanum af ásetningi eða stórfelldu gáleysi og honum mátti vera ljóst að tjón mundi sennilega hljótast af.

71. gr.

Nú hefur vara verið afhent án þess að viðtakandi hafi látið farmflytjanda í té skriflega tilkynningu um að tjón hafi orðið á vöru eða hún skemmst svo að viðtakandi vissi eða mátti vita og almennt um eðli tjónsins, og telst þá öll varan afhent í því ástandi sem lýst er í farmskírteini eða öðru viðtökuskírteini um flutninginn ef ekki eru færðar fram sannanir gegn því. Ef ekki hefði verið unnt að komast að raun um tjónið gildir hið sama hafi skrifleg tilkynning ekki verið afhent í síðasta lagi þremur dögum eftir afhendinguna.

Ekki er krafist skriflegrar tilkynningar ef ástand vörunnar hefur verið kannað sameiginlega við afhendinguna.

Þegar tjón hefur orðið á vöru eða hún skemmst eða ætla má að svo sé skulu farmflytjandi og viðtakandi vöru veita hvor öðrum færi á að skoða vöruna á hentugan hátt og ganga úr skugga um þyngd, mál og stykkjatölu.

72. gr.

Ákvæðunum um varnir af hálfu farmflytjanda og um ábyrgðartakmarkanir skal beita hvort heldur sem krafan byggist á samningi eða á ábyrgð utan samninga.

Ef þess háttar krafa er höfð uppi gagnvart einhverjum sem farmflytjandi ber ábyrgð á, sbr. 171. gr., á sá aðili rétt á að bera fyrir sig sömu mótmæli og sömu takmarkanir á ábyrgð og farmflytjandinn hefði getað borið fyrir sig. Samanlögð ábyrgð farmflytjandans og ofangreindra aðila skal í engu tilviki fara fram úr því marki sem greint er í 70. gr.

Nú sannast það að maður hefur valdið tjóni af ásetningi eða stórfelldu gáleysi og með vitund um það að tjón væri fyrirsjáanlegt og getur hann þá ekki borið fyrir sig ákvæði 2. mgr.

73. gr.

Annist einhver annar en farmflytjandi flutning vöru að nokkru eða öllu leyti er farmflytjandi ábyrgur fyrir tjóni eins og hann hefði sjálfur annast flutning vörunnar alla leið. Ákvæði þessa kafla gilda þá eftir því sem við á. Þetta gildir einnig eftir að farmskírteini hefur verið gefið út.

Við flutning, sem fram fer með skipi annars en farmflytjanda, er sá, sem annast flutninginn, ábyrgur fyrir sínum hluta flutningsins samkvæmt sömu ákvæðum og farmflytjandi. Ákvæði 72. gr. gilda eftir því sem við á.

Farmflytjandi og sá, sem ábyrgð ber samkvæmt 2. mgr., eru ábyrgir hvor fyrir annan. Sameiginleg ábyrgð þeirra getur ekki farið fram úr ábyrgðarmörkum þeim sem greind eru í 70. gr.

Flutningur.

74. gr.

Ef ekki hefur verið samið um fjárhæð farmgjalds skal greiða það gjald sem almennt var þegar ferming fór fram.

Nú hefur verið flutt á skip meira en um var samið af þeirri vöru sem samningur tekur til og skal þá gjalda fyrir það, sem umfram var, að réttri tiltölu við hitt sem um var samið.

75. gr.

Ekki skal greiða farmgjald fyrir vöru sem ekki kemur til skila við ferðalok nema hún hafi farist vegna ástands hennar sjálfrar eða af ónógum umbúnaði eða annarri yfirsjón eða vanrækslu sendanda, hún hafi verið seld í ferðinni fyrir hönd eiganda hennar eða flutt úr skipinu, gerð óskaðleg eða eyðilögð samkvæmt ákvæðum 69. gr.

Ef farmflytjandi á ekki rétt til farmgjalds eftir því sem nú var sagt skal hann endurgreiða farmgjald sem greitt hefur verið fyrir fram.

Seinkun og dráttur af hálfu farmflytjanda.

76. gr.

Nú kemur skip of seint til fermingarhafnar eða um aðra töf er að ræða af hálfu farmflytjanda og er farmsamningshafa þá heimilt að rifta samningi ef farmflytjanda mátti vera ljóst við samningsgerðina að töfin mundi valda því að farmsamningshafi næði ekki í verulegum atriðum tilgangi sínum með flutningnum. Ef farmflytjandi á sjálfur sök á drættinum getur farmsamningshafi riftað samningnum nema dráttur sé óverulegur.

Nú er áskilið í farmsamningi að skip skuli vera búið til að taka við farmi innan tiltekins tíma og hefur þá sérhver dráttur í för með sér heimild fyrir farmsamningshafa til riftunar á samningi.

Ef farmflytjandi tilkynnir að skip muni koma of seint til fermingarhafnar verður farmsamningshafi, ef hann vill rifta samningi, að gera það án óþarfrar tafar.

77. gr.

Nú er vara á skip komin og getur farmsamningshafi þá ekki riftað samningi ef afferming vöru mundi valda öðrum farmsamningshafa tjóni.

78. gr.

Nú gildir farmsamningur um tiltekið skip sem ferst eða er dæmt óbætandi og er þá farmflytjandi ekki skyldugur til að annast flutninginn.

79. gr.

Nú er hluta af ferð lokið þegar farmsamningi er slitið samkvæmt 76. gr. eða skylda farmflytjanda til að annast flutninginn fellur niður samkvæmt 78. gr. og á hann þá rétt til farmgjalds eftir vegalengd fyrir þá vöru sem til skila kemur.

Sama hlutfall skal vera milli farmgjalds eftir vegalengd og umsamins heildarfarmgjalds sem á milli leiðar þeirrar, sem farin var, og umsaminnar heildarferðar en jafnframt skal þó taka tillit til hversu miklum tíma var til varið og til sérstaks kostnaðar við sams konar ferðir. Ekki má farmgjald eftir vegalengd fara fram úr verðgildi farmsins.

Hvor aðila um sig á rétt til að fá farmgjald eftir vegalengd ákveðið af löggiltum niðurjöfnunarmanni sjótjóns. Bera má ákvörðun hans undir dómstóla.

80. gr.

Nú hlýst tjón af því að skip ferst eða er dæmt óbætandi eða það leiðir að öðru leyti af drætti af hálfu farmflytjanda og tjónið fellur ekki undir 68. gr. og skal þá beita ákvæðum 68. gr. eftir því sem við á.

Riftun og tálmanir af hálfu farmsamningshafa.

81. gr.

Ef farmsamningshafi riftar samningi áður en ferming hefst á farmflytjandi rétt til bóta fyrir missi farmgjalds og annað tjón.

Farmsamningshafi verður þó ekki bótaskyldur ef telja má ókleift að afhenda vöruna eða flytja eða koma henni á land á ákvörðunarstað vegna atvika sem ekki eru þess eðlis að hann hefði átt að hafa þau í huga við samningsgerð. Má til slíkra atvika telja útflutningsbann, innflutningsbann eða aðrar sambærilegar tálmanir af hálfu stjórnvalda, að allir hlutir af þeirri tegund vöru, sem flytja skyldi, hafi farist af hendingu eða hin tiltekna vara, sem samið var um að flytja, hafi farist af óhappatilviljun. Farmflytjanda er einnig heimilt að rifta samningi bótalaust ef flutningur vörunnar hefði í för með sér veigamikið óhagræði fyrir hann. Nú vill aðili rifta samningi af einhverjum sökum sem hér var greint og skal hann þá tilkynna hinum það án óþarfrar tafar.

Ef engin vara er til skips komin þegar fermingartíma lýkur skal líta svo á að farmsamningshafi hafi slitið samningi.

82. gr.

Nú lætur farmsamningshafi ekki af hendi alla þá vöru sem tilskilin var og skal þá líta svo á að hann hafi riftað samningi að því er tekur til þeirrar vöru sem ekki var afhent. Farmflytjandi á þá rétt til bóta fyrir missi farmgjalds og annað tjón nema atvik liggi svo til sem greint er í 2. mgr. 81. gr.

Hvort sem farmflytjandi kann að eiga bótarétt eða ekki getur hann neitað að flytja vöruna í heild ef bætur eru ekki greiddar eða trygging sett fyrir lok fermingartíma samkvæmt áskorun þar um.

Ef farmflytjandi riftar samningi um flutning vörunnar í heild á hann rétt til bóta fyrir missi farmgjalds og annað tjón nema atvik liggi svo til um vöru þá sem ekki var afhent sem greint er í 2. mgr. 81. gr.

83. gr.

Eftir að vara er komin á skip verður samningi ekki slitið í fermingarhöfn né á meðan ferð stendur ef afferming vöru hefur í för með sér verulegt óhagræði fyrir farmflytjanda eða mundi baka öðrum farmsamningshafa tjón. Beita skal hér, eftir því sem við á, ákvæðum 81. og 82. gr. um rétt farmflytjanda til bóta og riftunar samnings í heild.

Nú er vöru skipað upp í einhverri höfn á leið skipsins og á farmflytjandi þá ávallt rétt til farmgjalds eftir vegalengd.

84. gr.

Þegar ákveðin er fjárhæð bóta fyrir missi farmgjalds og annað tjón skal tillit tekið til þess hvort farmflytjandi hefur látið undir höfuð leggjast, án nægra ástæðna, að taka aðra vöru í hinnar stað.

Þó að farmflytjandi eigi ekki rétt til skaðabóta skal farmsamningshafi eigi að síður greiða þóknun, sem þegar er á fallin, fyrir aukabiðdaga og aðra töf.

Gagnkvæmur riftunarréttur.

85. gr.

Ef í ljós kemur eftir að samningur var gerður að skipi eða farmi mundi í hættu stofnað með ferðinni af völdum styrjaldar, herkvíunar, uppreisnar, innanlandsóeirða eða sjórána eða annarra vopnaðra árása eða hætta af þessum sökum hefur aukist til muna er bæði farmflytjanda og farmsamningshafa heimilt að rifta samningi bótalaust þó að ferð sé hafin. Sá, sem rifta vill farmsamningi, skal tilkynna það án óþarfrar tafar. Farist fyrir að tilkynna það skal hann bæta tjón sem af því leiðir.

Ef hættu verður afstýrt með því að skilja eftir eða afferma nokkurn hluta af farmi er riftun aðeins heimil að því er til þessa hluta tekur. Þó getur farmflytjandi, ef það bakar ekki öðrum farmsamningshafa tjón, riftað samningi í heild nema bætur séu greiddar eða trygging sett samkvæmt áskorun þar um.

Beita skal ákvæðum 79. gr. og 2. mgr. 84. gr. eftir því sem við á.

86. gr.

Nú tefur þess háttar tálmun, sem getið er í 85. gr., skipið í fermingarhöfn eftir að það hefur tekið farm eða á viðkomustað á leiðinni og skal þá kostnaði af töfinni jafnað niður á skip, farmgjald og farm eftir því sem mælt er fyrir um sameiginlegt sjótjón. Nú er samningi riftað og tekur þetta þá ekki til kostnaðar sem á fellur eftir það.

3. Tímabundnir farmsamningar.

87. gr.

Þegar gerður hefur verið tímabundinn farmsamningur skal farmflytjandi, á því tímabili sem er til ráðstöfunar fyrir farmsamningshafa, láta skip fara þær ferðir sem farmsamningshafi mælir fyrir um í samræmi við samninginn.

88. gr.

Farmflytjandi skal sjá um að skip sé svo mannað, birgt af vistum og búnaði og að öðru leyti í því ástandi að það fullnægi skilyrðum til almennra flutningaferða. Honum er þó ekki skylt að leggja til brennsluolíu.

89. gr.

Farmsamningshafi annast og kostar fermingu, búlkun og affermingu. Hann getur ekki krafist annarrar þjónustu af skipstjóra og skipshöfn en venjuleg er í flutningaferðum í sams konar siglingum. Farmsamningshafi ber kostnað af yfirvinnu og öðrum aukaútgjöldum við þá þjónustu.

Nú verður farmflytjandi að greiða eiganda vöru skaðabætur vegna þess að vara hefur skaddast eða farið forgörðum við fermingu, búlkun eða affermingu og á hann þá endurkröfu á hendur farmsamningshafa nema um sé að ræða sök skipstjóra eða skipshafnar við framkvæmd þess hluta verksins sem þeim var skylt að vinna.

90. gr.

Farmsamningshafa ber að greiða öll útgjöld við framkvæmd ferða sem ekki hvíla á farmflytjanda samkvæmt því er áður var greint.

91. gr.

Farmflytjanda er skylt að gefa úr farmskírteini fyrir vöru, sem á skip er komin, með þeim flutningsskilmálum sem venjulegir eru í sams konar siglingum. Ef hann bakar sér með því aukna ábyrgð ber farmsamningshafa að bæta honum þann kostnað.

92. gr.

Ekki er farmflytjanda skylt að láta skipið fara ferð sem hættuleg er skipi eða skipshöfn ef hann þurfti ekki að gera ráð fyrir þeirri hættu við samningsgerð. Honum er ekki heldur skylt að taka á skip eldfima muni eða muni sem hætt er við sprengingu eða sem hættulegir eru að öðru leyti.

93. gr.

Skylt er farmflytjanda að láta skipið hefja nýja ferð þó að henni verði ekki lokið á samningstímanum ef tími sá, sem skipið er til ráðstöfunar farmsamningshafa, lengist ekki meira við það en hóflegt má telja.

Fyrir þann tíma, sem umfram verður, skal greiða sama tímagjald og í samningi er áskilið.

94. gr.

Farmgjald samkvæmt tímabundnum farmsamningi skal greiða mánaðarlega fyrir fram.

Nú tefst skip vegna aðstæðna farmflytjanda, þar á meðal vegna viðhalds á skipi eða til að bæta úr tjóni sem ekki stafar af yfirsjón eða vanrækslu farmsamningshafa eða manna sem hann ber ábyrgð á, og ber þá ekki að greiða farmgjald meðan sú töf stendur yfir.

95. gr.

Ef skip týnist og ekki er vitað hvenær slysið bar að höndum skal greiða tímafarmgjald fyrir helming þess tíma sem skipið hefði þurft til ferðar sinnar til ákvörðunarstaðar frá þeim stað sem síðast spurðist til þess.

96. gr.

Nú er farmsamningshafa ekki fengið skip til ráðstöfunar í tæka tíð eða um annan drátt er að ræða af hálfu farmflytjanda og er farmsamningshafa þá heimilt að rifta samningi ef farmflytjanda mátti vera ljóst við samningsgerð að töfin mundi valda því að farmsamningshafi næði ekki í verulegum atriðum tilgangi sínum með samningnum. Ef farmflytjandi á sjálfur sök á drættinum getur farmsamningshafi riftað samningi nema töfin sé óveruleg.

Nú er áskilið í farmsamningi að skipið skuli vera fengið farmsamningshafa til ráðstöfunar innan tiltekins tíma og heimilar þá sérhver dráttur riftun.

Ef farmflytjandi tilkynnir að skip muni tefjast verður farmsamningshafi, ef hann vill rifta samningi, að gera það án óþarfrar tafar.

97. gr.

Farmflytjandi ber ábyrgð á tjóni sem leiðir af drætti af hans hálfu eða af því að skip ferst eða er dæmt óbætandi nema ætla megi að hvorki hann né neinn maður, sem hann ber ábyrgð á, eigi sök á tjóninu vegna yfirsjónar eða vanrækslu.

98. gr.

Nú er tímafarmgjald ekki greitt á réttum tíma og er farmflytjanda þá heimilt að rifta samningi og krefjast bóta fyrir missi farmgjalds og annað tjón.

99. gr.

Farmflytjandi á rétt til bóta fyrir tjón á skipi sem stafar af yfirsjónum eða vanrækslu farmsamningshafa eða manna sem hann ber ábyrgð á.

100. gr.

Framlög farmgjalds til sameiginlegs sjótjóns skal farmsamningshafi inna af höndum þegar um tímabundna farmsamninga er að ræða.

Hafi skip unnið til björgunarlauna skal endurgjald vegna eldsneytis og launa skipstjóra og skipshafnar, sbr. 1. mgr. 169. gr., falla til farmsamningshafa. Hlutur farmflytjanda í þeim hluta björgunarlaunanna, sem skiptast skal milli útgerðarmanns, skipstjóra og skipverja, sbr. 2. mgr. 169. gr., fellur að jöfnu til farmflytjanda og farmsamningshafa.

4. Farmskírteini.

Efni.

101. gr.

Með farmskírteini er átt við skjal sem gefið er út af farmflytjanda eða í hans umboði þar sem viðurkennt er að tekið hafi verið við vöru til flutnings eða að hún sé á skip komin þar sem tegund og magn er tilgreint, þó að því tilskildu að skjalið sé kallað farmskírteini eða gefi til kynna að varan verði látin af hendi gegn afhendingu skjalsins.

Í farmskírteini skal greina útgáfustað, útgáfudag og nafn farmsendanda. Í viðtökufarmskírteini skal greina viðtökustað vörunnar. Í skipsfarmskírteini skal greina nafn skipsins, þjóðerni og fermingarstað.

102. gr.

Í farmskírteini skal enn fremur greint ef farmsendandi krefst þess:

1. nánari lýsing á tegund vöru, þyngd, mál eða stykkjatala samkvæmt skriflegum upplýsingum sem farmsendandi lætur í té,
2. nauðsynleg auðkennismerki eins og farmsendandi tilgreinir skriflega í upplýsingum sem hann lætur í té áður en ferming hefst, þó að því tilskildu að þau séu greinileg á vörunni eða umbúðum hennar og verði við eðlilegar aðstæður auðlæsileg til loka ferðarinnar,
3. ástand vöru, eftir því sem séð verður,
4. í viðtökufarmskírteini skal greina þann dag sem vöru er veitt viðtaka en á skipsfarmskírteini skal greina þann dag sem fermingu lauk,
5. hvar afhenda eigi vöruna og hverjum,
6. fjárhæð farmgjalds og aðrir skilmálar flutnings vöru og afhendingar.

Farmflytjandi er þó ekki skyldur til, án fyrirvara í farmskírteini, að tilgreina upplýsingar um nánari lýsingu á vöru, merki, þyngd, mál og stykkjatölu ef hann hefur sanngjarna ástæðu til að efast um réttmæti þeirra eða ef hann hefur ekki fengið eðlilegt færi á að kanna framangreind atriði.

103. gr.

Vörusendandi ber ábyrgð gagnvart farmflytjanda á því að rétt sé sú tilgreining á vöru sem skráð er í farmskírteini samkvæmt ósk hans og upplýsingum.

104. gr.

Farmskírteini má stíla til ákveðins manns eða að tilvísun hans eða til handhafa. Framselja má farmskírteini nema það sé bannað í meginmáli þess, svo sem með orðunum „ekki til framsals“ eða á annan hátt.

105. gr.

Svo mörg eintök skulu gerð af farmskírteini sem sendandi æskir. Hvort sem eintök eru eitt eða fleiri skal eintakatala greind í meginmáli skírteinisins. Nú eru gefin út fleiri eintök en eitt og skulu þau þá öll vera samhljóða.

106. gr.

Nú kemur maður með farmskírteini sem hann er rétt að kominn eftir orðum þess sjálfs eða við framsal í óslitinni röð eða við eyðuframsal og getur hann þá krafist afhendingar vörunnar.

Þó að farmskírteini hafi verið gefið út í fleiri en einu eintaki þá nægir samt að sá, sem kallar eftir vörunni á ákvörðunarstað, sýni eitt eintak með þeirri heimild sem í 1. mgr. segir. Utan ákvörðunarstaðar er óheimilt að láta farm af hendi nema skilað sé aftur öllum eintökum farmskírteinisins eða trygging sett fyrir kröfum sem eigendur þeirra kynnu að koma fram með á hendur farmflytjanda.

107. gr.

Nú sýna fleiri menn en einn eintök af farmskírteini með heimild þeim til handa samkvæmt 106. gr. og skal þá koma farmi í örugga geymslu, á kostnað viðtakanda, og skýra þeim mönnum tafarlaust frá varðveislunni sem eintök höfðu sýnt.

108. gr.

Farmflytjanda er ekki skylt að láta farm af hendi nema viðtakandi hafi áður komið farmskírteini í geymslu (depositum) hjá öðrum aðila og gefi sérstök viðtökuvottorð jafnóðum og affermt er.

Þegar affermingu er lokið skal farmskírteini afhent farmflytjanda með áritaðri viðurkenningu um viðtöku vörunnar.

109. gr.

Um ógildingu glataðs eða horfins farmskírteinis fer eftir réttarfarsreglum um ógildingu skjala, sbr. XIX. kafla l. nr. 85/1936. Þegar stefna í ógildingarmáli hefur verið birt eða fyrr ef heimilað er með sérstökum dómsúrskurði getur höfðandi ógildingarmáls krafist afhendingar á farmi gegn því að sett sé trygging fyrir kröfum sem réttur eigandi farmskírteinis kynni að öðlast á hendur farmflytjanda.

Réttarsamband farmflytjanda og viðtakanda farms.

110. gr.

Farmskírteini er grundvöllur réttarstöðu farmflytjanda og viðtakanda farms sín á milli um flutning og afhendingu vörunnar. Ákvæði farmsamnings, sem ekki voru sett í farmskírteinið, eru ógild gagnvart viðtakanda nema til þeirra sé vitnað í farmskírteini.

Ekki verður viðtakandi krafinn um ógreitt aukabiðdagagjald né önnur gjöld sem af fermingu skipsins stafa nema kröfunnar sé getið í farmskírteini. Nú hefur tími til fermingar og affermingar verið tiltekinn í einu lagi og þarf viðtakandi þá ekki að hlíta því að of langur tími hafi til fermingar gengið nema greindur sé á farmskírteini sá tími sem fermingin tók.

111. gr.

Farmskírteinið er sönnun þess að farmflytjandi hafi veitt viðtöku og lestað vöru eins og greint er í farmskírteini nema annað sannist. Þó er gagnsönnun ekki heimil þegar farmskírteini hefur verið framselt grandlausum þriðja manni.

Farmflytjandi getur ekki borið fyrir sig rangar upplýsingar um vöru til að losna undan ábyrgð ef hann sá eða mátti sjá að rangt var frá skýrt nema hann hafi skráð um það beina athugasemd á farmskírteinið.

Ákvæði 1. mgr. gildir ef athugasemd um að vara sé sködduð eða óhæfilega sé um hana búið er ekki skráð á farmskírteini og farmflytjandi sá eða mátti sjá það.

112. gr.

Nú bíður þriðji maður tjón við að treysta réttmæti upplýsinga sem skráðar eru á farmskírteini sem hann framvísar og er farmflytjandi þá ábyrgur hafi hann séð eða mátt sjá að farmskírteinið, með þessum upplýsingum, væri villandi fyrir þriðja mann. Ákvæði 2. mgr. og 3. mgr. 111. gr. gilda þá á sama hátt.

113. gr.

Nú er vara ekki í samræmi við lýsingu í farmskírteini og er viðtakanda þá heimilt að krefjast þess af farmflytjanda að hann veiti upplýsingar um hvort sendandi hafi gefið út skaðleysisyfirlýsingu og hvert sé efni hennar.

Að öðlast rétt í grandleysi.

114. gr.

Ef einstök eintök farmskírteinis hafa verið framseld ýmsum mönnum fær sá bestan rétt sem fyrstur fékk grandlaus eintak í hendur. En hafi annar maður fengið vöruna afhenta á ákvörðunarstað samkvæmt sínu eintaki af farmskírteininu og þá verið grandlaus er honum ekki skylt að láta vöruna aftur af hendi.

115. gr.

Nú hefur maður farmskírteini í höndum með þeirri heimild sem í 106. gr. segir og er honum þá ekki skylt að láta það af hendi við þann sem misst hefur ef hann hefur eignast það með framsali og verið þá grandlaus.

116. gr.

Heimild þeirri, sem seljandi kann að hafa til að stöðva afhendingu á vöru til kaupanda eða bús hans eða til að fá vöru skilað aftur, verður ekki beitt gagnvart þriðja manni sem grandlaus hefur eignast farmskírteinið við framsal eftir þeirri heimild sem í 106. gr. segir.

Gagnfær farmskírteini.

117. gr.

Með gagnfæru farmskírteini er átt við farmskírteini þar sem greint er frá því að annar en farmflytjandi eigi að annast flutning vörunnar einhvern hluta leiðarinnar. Ákvæðin um farmskírteini gilda, eftir því sem við á, um gagnfær farmskírteini.

Nú hefur farmflytjandi gefið út gagnfært farmskírteini og síðan verður gefið út sérstakt farmskírteini fyrir einhvern hluta af leiðinni og skal þá farmflytjandi sjá til þess að á það verði skráð að varan sé flutt samkvæmt gagnfæru farmskírteini.

5. Gildissvið.

118. gr.

Eigi er heimilt með samningi að víkja frá ákvæðum 45. gr., 47. gr., 2. mgr. 48. gr., 1. mgr. 51. gr., 68.—73. gr., 102. gr., 111. gr., 112. gr., 7. tl. 215. gr. og fyrri málsliðar 216. gr. til tjóns fyrir vörusendanda, farmsamningshafa eða viðtakanda þegar beita skal íslenskum rétti samkvæmt 119. gr. Til samnings af þessu tagi telst t. d. fyrirvari um að framselja farmflytjanda rétt til skaðabóta samkvæmt vátryggingarsamningi eða svipaðir fyrirvarar.

Ákvæði 1. mgr. stendur ekki í vegi fyrir því að upp sé tekið ákvæði í farmsamning um sameiginlegt sjótjón, sbr. 151. gr., eða fyrirvari sé gerður um takmörkun ábyrgðar farmflytjanda um vöru áður en ferming vöru hefst eða eftir að affermingu lýkur eða um undanþágu ábyrgðar á flutningi á lifandi dýrum eða farmi sem samkvæmt farmsamningi átti að flytja á þilfari og er raunverulega fluttur á þilfari.

Hafi verið samið um eða leiði af aðstæðum að annar en farmflytjandi eigi að annast flutning vöru að nokkru eða öllu leyti getur farmflytjandi undanþegið sig ábyrgð á tjóni eða skemmdum sem verða á vörunni meðan hún er í vörslum hins flytjandans.

Nú er vara óvenjulegs eðlis eða ástand hennar eða aðstæður eru óvenjulegar eða skilyrði um flutning hennar sérstök og sanngjarnt þykir að semja um takmörkun á skyldum farmflytjanda eða aukningu á rétti hans og er samningurinn þá gildur svo framarlega sem ekki er gefið út farmskírteini en skilmálarnir skráðir í viðtökuvottorð sem ekki er viðskiptabréf og tilgreint sem slíkt.

119. gr.

Flutningur samkvæmt farmskírteini lýtur löggjöf þess ríkis þar sem farmskírteinið er gefið út ef það ríki á aðild að alþjóðasáttmála frá 25. ágúst 1924, um farmskírteini, með

viðauka frá 23. febrúar 1968, Haag—Visby-reglunum. Nú er farmskírteini gefið út í ríki sem ekki á aðild að sáttmálanum en varan er flutt frá ríki sem aðild á að honum og fer þá um flutninginn eftir löggjöf aðildarríkisins. Nú er farmskírteinið gefið út samkvæmt farmsamningi og gilda þá ákvæði 1. og 2. málsliðar aðeins að því leyti sem farmskírteinið ákvarðar réttarsamband farmflytjanda og handhafa farmskírteinis.

Ákvæði þessa kafla gilda um farmflutninga í innanlandssiglingum hvort sem farmskírteini hefur verið gefið út eða ekki.

Flutningur samkvæmt farmskírteini til hafnar hér á landi frá ríki sem ekki á aðild að sáttmála þeim, sem um ræðir í 1. mgr., lýtur ákvæðum þessa kafla.

Heimilt er, án tillits til ákvæða þessarar greinar, að ákveða í farmskírteini að flutningur skuli lúta reglum nefnds alþjóðasáttmála og viðauka eða löggjöf tiltekins ríkis.

V. KAFLI

Um flutning á farþegum og farangri.

1. Upphafsákvæði.

120. gr.

Með „farsala“ er í þessum kafla átt við þann sem í atvinnuskyni eða gegn þóknun í viðskiptaaugnamiði tekur að sér eftir samningi að flytja með skipi farþega eða farþega og farangur.

Með „farþega“ er átt við mann sem flytja á eða verður fluttur með skipi samkvæmt farsamningi og enn fremur þann sem með heimild farsala fylgir ökutæki eða lifandi dýri sem háð er samningi um vöruflutning.

Með „farangri“ er átt við sérhvern hlut, þ. m. t. ökutæki, sem fluttur er í tengslum við samning um farþegaflutning, auk þeirra dýrgripa sem greindir eru í 2. mgr. 138. gr. Með „handfarangri“ er átt við farangur sem farþegi hefur í vörslum sínum eða í klefa sínum eða sem hann flytur með sér í eða á ökutæki sínu. Reglur um farangur gilda ekki ef varan er flutt samkvæmt farmsamningi eða farmskírteini eða skjali sem notað er við vöruflutninga.

121. gr.

Með þeirri undantekningu, sem fram kemur í 127. gr. og sem leiðir af 149. og 150. gr., skal því aðeins beita ákvæðum þessa kafla að ekki leiði annað af samningi eða venju.

122. gr.

Ákvæðum þessa kafla verður ekki beitt ef flutningurinn er háður alþjóðasamningi um flutning með annars konar farartæki en skipi.

123. gr.

Nú fer einhver með skipi án þess að vera farþegi eða skipverji og hann bíður bana eða tjón eins og greint er í 137. og 138. gr. og gilda þá ákvæði þessa kafla um mótmæli og takmörkun ábyrgðar, eftir því sem við á, til hagsbóta fyrir þann sem bótaábyrgðinni er beint að.

2. Um flutninginn.

124. gr.

Farsali skal sjá um að skip sé haffært, nægilega mannað, birgt af vistum og búnaði og að öðru leyti til þess búið að veita farþegum viðtöku og flytja þá. Farsali skal annast öruggan flutning farþegans og farangurs hans og gæta hags hans að öðru leyti á fullnægjandi hátt.

Farsala er óheimilt að flytja farangur á þilfari nema það hafi stoð í samningi eða venju.

Ferð skal halda áfram með hæfilegum hraða. Sigling úr leið eða önnur töf er því aðeins heimil að bjarga þurfi mönnum úr lífsháska, að bjarga þurfi skipi eða farmi eða af öðrum réttmætum ástæðum.

125. gr.

Ef tiltekið skip er greint í samningi er farsala óheimilt að nota annað skip til efnda á samningnum.

126. gr.

Ef farsamningur hefur verið gerður um flutning á tilteknum manni er honum ekki heimilt að framselja rétt sinn samkvæmt samningnum. Aldrei er farþega unnt að framselja rétt samkvæmt farsamningi eftir að ferð er hafin.

127. gr.

Skylt er farþegum að fara að öllu leyti eftir fyrirmælum þeim sem gefin eru um góða háttsemi og reglu á skipi.

Ákvæði sjómannalaga um heimild til að grípa til ráðstafana gagnvart skipshöfninni, sem nauðsynlegar eru til að halda uppi reglu um borð og til að taka skýrslur af þeim, taka og til farþega eftir því sem við getur átt.

128. gr.

Farþegar mega hafa meðferðis farangur að hæfilegu marki.

Sé farþega kunnugt um að af farangri geti stafað hætta eða verulegt óhagræði fyrir skip, mannslíf eða aðra vöru skal hann skýra farsala frá því áður en ferð hefst. Sama gildir ef annar farangur en handfarangur þarfnast sérstaklega gætilegrar meðferðar. Eiginleikar farangurs, sem hér var lýst, skulu, eftir því sem unnt er, tilgreindir á viðkomandi munum áður en ferð hefst.

129. gr.

Farsala er heimilt að synja farþega um leyfi til að taka með sér farangur sem getur valdið hættu eða verulegum óþægindum fyrir menn, skip eða aðra vöru sem á skipi er.

Nú er búið að ferma þess háttar muni, sem um er rætt í 1. mgr., án þess að farsala sé kunnugt um ástand þeirra og getur hann þá eftir atvikum affermt þá, gert þá óskaðlega eða ónýtt þá bótalaust. Sama gildir þótt farsala hafi verið kunnugt um ástand farangurs við fermingu ef síðar kemur í ljós að af honum getur stafað hætta fyrir menn, skip eða aðra vöru sem á skipi er og eigi sé verjandi að geyma farangurinn um borð.

130. gr.

Hafi farangur valdið farsala tjóni ber farþeganum að greiða bætur ef um er að kenna yfirsjón eða vanrækslu hans sjálfs eða manna sem hann ber ábyrgð á.

131. gr.

Heimilt er farsala að halda öðrum farangri en handfarangri sem honum hefur verið falinn til varðveislu til þess er farþegi hefur greitt fargjaldið og andvirði þess er hann hefur neytt á skipi á leiðinni, svo og annan kostnað sem varð á leiðinni. Ef greiðsla er ekki innt af hendi má fela farangur til varðveislu, svo að öruggt sé, á kostnað farþega. Heimilt er þá farsala að láta selja á opinberu uppboði eða með öðrum jafntryggum hætti svo mikið af farangrinum sem nægir til lúkningar kröfu hans og kostnaði.

132. gr.

Nú gildir samningur um tiltekið skip en það ferst eða er dæmt óbætandi áður en ferð hefst og fellur þá niður skylda farsala til að annast flutninginn.

Farþegi getur riftað samningi ef brottför skips seinkar verulega frá þeim stað þar sem það átti að hefja ferðina.

133. gr.

Nú ferst skip eða er dæmt óbætandi eftir að ferð er hafin eða það verður fyrir slíkri töf á leiðinni að þess verður ekki vænst að farþegar bíði í skipi og er farsala þá, á eigin kostnað, skylt að sjá þeim og farangri þeirra fyrir hæfilegu fari með skipi eða öðru flutningstæki áfram til ákvörðunarstaðar. Láti farsali hjá líða að verða við þessu innan hæfilegs frests getur farþeginn riftað farsamningi.

Nú verður farþegi að dveljast í einhverri höfn á leið skipsins vegna sjótjóns eða annarra ástæðna er skip varða og skal farsali þá sjá honum fyrir fæði og gistingu við hæfi og standa straum af þeim kostnaði sem því fylgir.

134. gr.

Ef farþegi hættir við ferðina eða fer af skipinu á leiðinni á farsali rétt til umsamins fargjalds nema farþegi hafi látist eða sjúkdómur eða önnur lögmæt forföll hafi hindrað för hans enda sé farsala tilkynnt það án tafar. Frá fargjaldi skal þó draga útgjöld sem farsali sparar sér eða hefði getað sparað sér.

135. gr.

Nú kemur í ljós eftir að farsamningur er gerður að farþegum eða skipi mundi í hættu stofnað með ferðinni af völdum styrjaldar, herkvíunar, uppreisnar, innanlandsóeirða, sjóráns eða annarrar árásar vopnaðra manna eða hætta af þessum sökum hefur aukist til muna og er þá bæði farsala og farþegum heimilt að rifta samningi bótalaust þó að ferð sé hafin. Sá, sem rifta vill samningi, skal tilkynna það án óþarfrar tafar. Láti hann það hjá líða skal hann bæta tjón það sem af því leiðir.

136. gr.

Nú hefur nokkur hluti leiðar verið farinn þegar farþegi fer frá borði vegna atvika sem honum verða ekki gefin að sök, sbr. 134. gr., eða hann riftir farsamningi samkvæmt 133. gr. eða eftir að ferð er hafin samkvæmt því sem í 135. gr. segir og á farsali þá rétt til fargjalds eftir vegalengd samkvæmt því sem mælt er um í 2. og 3. mgr. 79. gr.

Hafi farsali fengið greitt meira gjald en honum ber réttur til samkvæmt 1. mgr. skal hann endurgreiða það sem umfram er.

3. Ábyrgð farsala á farþegum og farangri.

137. gr.

Farsala er skylt að bæta tjón er hlýst af því að farþegi lætur lífið eða slasast meðan á ferð stendur ef tjónið má rekja til yfirsjónar eða vanrækslu farsala sjálfs eða einhvers manns sem hann ber ábyrgð á. Hið sama gildir um tjón sem stafar af seinkun í sambandi við flutning á farþeganum.

138. gr.

Farsala er skylt að bæta tjón er hlýst af því að farangur týnist eða skemmist meðan á ferð stendur ef tapið eða tjónið hlýst af yfirsjón eða vanrækslu hans sjálfs eða einhvers manns sem hann ber ábyrgð á. Hið sama gildir um tjón sem hlýst af seinkun í sambandi við flutning eða afhendingu farangurs.

Farsali er ekki ábyrgur fyrir tapi eða tjóni á peningum, verðbréfum eða öðrum verðmætum, t. d. gulli, silfri, úrum, gimsteinum, skartgripum eða listmunum, nema hann hafi tekið við þeim til öryggisgeymslu.

139. gr.

Lækka má fébótaábyrgð farsala eða fella niður ef hann sannar að farþeginn hafi með yfirsjónum eða vanrækslu átt einhverja sök á því tapi eða tjóni sem greinir í 137. og 138. gr.

140. gr.

Sönnunarbyrði um það, hversu mikið tap eða tjón var, eða um það, að tapið eða tjónið hafi orðið af óhappatilviljun í flutningi, hvílir á þeim sem bóta krefst.

Við lífs- eða líkamstjón ber sá, sem bóta krefst, einnig sönnunarbyrði um að tjónið hafi stafað af yfirsjónum eða vanrækslu farsala eða einhvers manns sem hann ber ábyrgð á. Nú stafar tjón af eða er í tengslum við skipstapa, strand, árekstur, sprengingu, eldsvoða eða galla í skipinu og ber farsali þá sönnunarbyrði um að yfirsjónum eða vanrækslu sé ekki um að kenna.

Um tap eða tjón á handfarangri gilda ákvæði 2. mgr., eftir því sem við á. Fyrir tap eða tjón á öðrum farangri ber farsali sönnunarbyrði um að ekki sé um að kenna yfirsjónum eða vanrækslu.

Farsali ber sönnunarbyrði um að tjón, sem stafar af seinkun ferðar, hafi ekki hlotist vegna yfirsjónar eða vanrækslu hans sjálfs eða einhvers manns sem hann ber ábyrgð á.

141. gr.

Ábyrgð farsala skal eigi fara fram úr 100 000 SDR fyrir hvern farþega sem hefur látist eða slasast. Ábyrgð á seinkun í sambandi við flutning farþegans skal ekki fara fram úr 2000 SDR.

Ábyrgð farsala á tapi eða tjóni, sem hlýst af því að farangur glatast, skaddast eða kemur of seint fram, takmarkast við:

1. 1300 SDR fyrir handfarangur hvers farþega,
2. 5000 SDR fyrir verðmæti sem nefnd eru í 2. mgr. 138. gr.,
3. 8000 SDR fyrir hverja bifreið sem tapast eða skemmist,
4. 2000 SDR fyrir tap eða tjón á farangri hvers farþega.

Takmörk fjárhæða í 1. og 2. mgr. miðast við hverja einstaka ferð.

Í ábyrgðarfjárhæðum, sem greindar eru í 1. og 2 mgr., eru ekki meðtaldir vextir eða málskostnaður.

Verðmæliseiningin SDR er sú reiknieining sem greinir í 177. gr.

Með samningi er farþega og farsala heimilt að hækka ábyrgðarmörk þau sem greinir í 1. og 2. mgr.

142. gr.

Frá tjóni er hlýst getur farsali dregið allt að:

1. 150 SDR fyrir hverja bifreið sem tjón verður á,
2. 20 SDR fyrir tap eða tjón á öðrum farangri hvers farþega,
3. 20 SDR fyrir hvern farþega vegna tjóns sem hlýst af seinkun.

143. gr.

Farsala er óheimilt að takmarka ábyrgð sína samkvæmt 141. gr. eða draga frá tjóni fjárhæð samkvæmt 142. gr. ef það sannast að farsali hafi sjálfur valdið tjóni af ásetningi eða stórfelldu gáleysi og mátti vera ljóst að slíkt tjón mundi sennilega hljótast af.

144. gr.

Ákvæðin um mótmæli farsala og takmörk ábyrgðar hans eiga einnig við þótt krafan gegn honum sé ekki byggð á farsamningi.

145. gr.

Nú annast annar en farsali flutninginn að nokkru eða öllu leyti og er farsali eigi að síður ábyrgur sem hann hefði sjálfur annast flutninginn. Ákvæði þessa kafla skulu þá gilda, eftir því sem við á.

Við flutning, sem fram fer með skipi, er sá, sem annast flutninginn, ábyrgur eftir sömu reglum og farsali fyrir þeim hluta flutnings sem hann annast. Samningur, sem felur í sér að farsali taki á sig ríkari ábyrgð en í kafla þessum er ákveðin, er ekki bindandi fyrir þann sem annast flutninginn nema hann hafi samþykkt rýmkun ábyrgðarinnar.

Farsali og sá, sem ábyrgð ber samkvæmt 2. mgr., bera óskipta ábyrgð.

146. gr.

Ákvæðin um mótmæli og takmörkun ábyrgðar gilda, eftir því sem við á, um þann sem farsali ber ábyrgð á samkvæmt 171. gr. og 1. mgr. 145. gr. Samtala þeirra skaðabótafjárhæða, sem farsali og þeir menn, sem hann ber ábyrgð á, verða skyldaðir til að greiða, má ekki fara fram úr þeim ábyrgðarmörkum sem ákveðin eru fyrir farsalann. Sérhver þeirra er aðeins ábyrgur að því marki sem gildir fyrir hann.

Eigi getur sá borið fyrir sig ákvæði 1. mgr. sem valdið hefur tjóni af ásetningi eða stórfelldu gáleysi og mátti vera ljóst að slíkt tjón mundi sennilega hljótast af.

147. gr.

Hafi farþegi beðið líkamstjón eða annað tjón vegna seinkunar í sambandi við flutning getur einungis farþeginn sjálfur borið fram kröfu til bóta af þeim sökum eða sá sem öðlast hefur réttarstöðu hans.

Skaðabótakröfu vegna andláts farþega getur sá einn borið fram sem tekur við réttindum hins látna eða þeir sem voru á framfæri hans.

148. gr.

Mál vegna flutnings farþega eða farangurs má aðeins sækja fyrir:

1. dómstóli á þeim stað sem stefndi á heimili eða hefur aðalstarfsstofu,
2. dómstóli á brottfararstað eða ákvörðunarstað samkvæmt farsamningi,
3. dómstóli í ríki því sem stefnandi á heimili enda hafi stefndi starfsstofu þar og unnt sé að lögsækja hann í því ríki,
4. dómstóli í ríki því sem farsamningurinn var gerður í enda hafi stefndi starfsstofu í því ríki og unnt sé að lögsækja hann þar.

Eftir að tjón er orðið sem ágreiningi veldur geta þó aðilar samið um annað varnarþing en í 1. mgr. greinir eða vísað málinu í gerð.

4. Ýmis ákvæði.

149. gr.

Fyrir fram má ekki semja um frávik frá reglunum í 130.—148. gr., svo og 3.—5. tl. 215. gr. farþegum í óhag.

150. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 149. gr. er farsala heimilt, við farþegaflutning, að áskilja sér að vera laus við ábyrgð áður en að því kemur að farþegi stígi á skipsfjöl og eftir þann tíma að hann er farinn frá borði. Þó gildir þetta ekki ef um flutning á sjó milli skips og lands er að ræða og þessi flutningur er innifalinn í fargjaldinu eða flutningurinn fer fram með farartæki sem farsali leggur til.

Farsali getur undanþegið sig ábyrgð á handfarangri sem ekki er í eða á meðfylgjandi ökutæki áður en hann kemur um borð og eftir að hann er farinn frá borði, þó ekki ef um flutning á sjó milli skips og lands er að ræða eins og greinir í 1. mgr. eða fyrir þann tíma sem farangurinn er í vörslum farsala en farþeginn er staddur á hafnarbakka, í farþegastöð eða í öðrum hafnarmannvirkjum.

Nú á tiltekinn flutningsaðili, annar en farsali, að annast hluta flutningsins samkvæmt farsamningnum og getur farsali þá undanþegið sig ábyrgð á tapi eða tjóni sem hlýst á þeim hluta leiðarinnar sem annar flutningsaðili annast.

Farsala er ávallt heimilt að undanþiggja sig ábyrgð á lifandi dýrum sem eru flutt sem farangur.

VI. KAFLI

Um sjótjón.

151. gr.

Hafi eigi verið samið á annan veg gilda York—Antwerpen-reglurnar frá 1974 um alla þætti sameiginlegs sjótjóns.

Samgönguráðuneytið lætur gera handhæga útgáfu af reglum þessum, eins og þær eru á hverjum tíma, í íslenskri þýðingu.

152. gr.

Hafi eigi verið samið á annan veg fer fullnaðarmat og niðurjöfnun sameiginlegs sjótjóns fram á þeim stað sem útgerðarmaður velur.

Niðurjöfnun sjótjóna annast löggiltir niðurjöfnunarmenn sjótjóna eða, ef þess er alls ekki kostur, tveir dómkvaddir menn. Ágreining um réttmæti niðurjöfnunar má bera undir dómstóla.

153. gr.

Tjón á skipi og farmi, sem bæta skal í sameiginlegu sjótjóni, skulu meta þeir menn sem skipaðir eru eftir ákvæðum 20. gr. Sömu menn skulu meta verðmæti skips og farms til framlags í sameiginlegu sjótjóni.

154. gr.

Útgerðarmaður eða sá, sem annast rekstur skips í umboði hans, getur farið þess á leit að sameiginlegu sjótjóni verði jafnað niður. Hafi slík beiðni eigi komið fram innan tveggja vikna frá því að útgerðarmanni eða umboðsmanni hans barst áskorun um það frá einhverjum þeim, sem lögmætra hagsmuna hafa að gæta vegna sjótjónsins, getur hagsmunaeigandinn sjálfur farið þess á leit að sjótjóni verði jafnað niður.

155. gr.

Hver sá, sem sjótjónið snertir, er skyldur til að láta í té allar upplýsingar, skjöl og önnur sönnunargögn sem löggiltur niðurjöfnunarmaður eða dómkvaddir niðurjöfnunarmenn sjótjóns telja þörf.

156. gr.

Sjótjónsframlag af hálfu farms eða annarrar vöru ábyrgist eigandi hinna framlagsskyldu muna með þeim einum en ekki með öðrum eignum.

Eigi má afhenda farm sem er í ábyrgð fyrir sjótjónsframlagi fyrr en sjótjónsframlag er greitt eða fullnægjandi trygging fengin fyrir greiðslu.

157. gr.

Nú verður tjón á skipi eða öðrum munum eða kostnaður sem stafar af óhappi á ferð og telst ekki til sameiginlegs sjótjóns né skipað er fyrir um með sérstökum ákvæðum að farið skuli með eftir reglum um sameiginlegt sjótjón og skal það þá, sem einkasjótjón, koma niður á þeim munum, einum eða fleirum, sem skaði varð á eða kostnaður.

Nú telst kostnaður til einkasjótjóns og varð hann bæði á skipi og farmi sameiginlega eða á ýmsum hlutum farms og skal honum þá jafnað eftir sanngirni á þá fémuni sem kostnaðurinn reis af og skal þar þá farið, svo sem verða má, eftir reglunum um sameiginlegt sjótjón. Kostnaður af björgun farms kemur hlutfallslega niður á farminum og farmgjaldi því sem greitt er af munum þeim sem bjargað varð.

Um niðurjöfnun einkasjótjóns fer eftir ákvæðum 152. gr. ef einhver krefst þess sem hlut á að máli.

VII. KAFLI

Um tjón af árekstri o. fl.

158. gr.

Ef tjón verður á skipi, öðrum fjármunum eða á mönnum af því að skip rákust á og sökin liggur öll annars vegar þá bætir hinn seki skaða þann allan er af hlaust.

Nú er sökin beggja megin og skulu þá hinir seku bæta skaðann að réttri tiltölu við sök hvers þeirra. Ef atvik lágu svo til árekstrarins að ekki verður byggð á þeim skipting skaðabótanna í ákveðnum hlutföllum þá bæta hinir seku tjónið að jöfnum hlutum.

Hver hinna seku ábyrgist einungis sinn hluta skaðabótanna nema mannsbani hafi hlotist af árekstrinum eða tjón á líkama eða heilbrigði. Þá má sá, er skaðabótaréttinn á, krefja hvern hinna seku um allar skaðabæturnar. Ef einhver hinna seku hefur af þessum ástæðum orðið að greiða meiri bætur heldur en í hans hlut áttu að koma að réttri tiltölu þá á hann endurgjaldsrétt á hendur hinum á þeirri upphæð sem hann varð að greiða umfram sinn hlut. Sá, sem endurkröfu er beint til, getur beitt fyrir sig þeim rétti til undanþágu frá bótaskyldu eða þeim rétti til takmörkunar á bótaábyrgð sem hann gæti borið fyrir sig gagnvart tjónþola samkvæmt lögum eða samningi sem ekki girðir fyrir ábyrgð umfram það sem segir í 68., 70. og 137.—143. gr. eða í samsvarandi ákvæðum í rétti þess lands sem ræður réttarstöðu hans gagnvart tjónþola.

159. gr.

Þegar meta skal sök á árekstri samkvæmt 158. gr. skal dómari einkanlega gefa gaum að því hve langan tíma skipstjórnarmaður hafði til að gera sér grein fyrir aðstæðum.

160. gr.

Ef áreksturinn varð af óhappatilviljun eða það vitnast ekki að annar hvor aðila hafi átt sök á honum fær hvorugt skipið bættan skaða sinn.

161. gr.

Nú rekast skip á og er þá skipstjórum þeirra skylt að veita þeim skipum, skipshöfnum og farþegum, sem hætta stafar af árekstrinum, alla þá hjálp er þeir mega og nauðsyn er á til bjargar án þess þó að stofna í verulega hættu skipi sínu, skipshöfn eða farþegum. Skylt er einnig skipstjórum að segja hver öðrum nöfn og heimkynni skipa sinna, úr hvaða stað eða höfn þau koma og hvert þeim sé ætlað að fara.

162. gr.

Það, sem fyrir er mælt í 158.—161. gr. um árekstur skipa, kemur einnig til greina þá er skip, með siglingu sinni eða á líkan hátt, veldur tjóni á öðru skipi eða á mönnum eða fjármunum sem á því eru þótt ekki hafi skip rekist á.

VIII. KAFLI
Um björgun.

163. gr.

Skylt er sjófarendum að leitast við að bjarga mönnum, skipum eða fjármunum, sem á skipi eru, úr hættu verði það gert án þess að björgunarmönnum eða skipi þeirra sé stefnt í háska.

164. gr.

Hver sá, sem bjargar skipi sem farist hefur eða er statt í hættu eða fjármunum sem á því eru eða nokkru af því skipi eða þeim fjármunum, og hver sá, sem veitir að björguninni, á rétt til björgunarlauna. Sá, sem bjargar mönnum af skipinu meðan það var statt í hættu þeirri sem var tilefni björgunarinnar eða veitir að björgun mannanna, á rétt á hluta úr björgunarlaununum.

Nú tekur einhver þátt í björguninni gegn beru og réttmætu banni þess sem hefur stjórn skipsins á hendi og á hann þá engan rétt á björgunarlaunum.

Krefja má björgunarlauna jafnt þótt það skip, sem bjargaði, sé eign sama manns sem hitt er bjargað var.

Nú hefur einhver tekist á hendur leiðsögu skips eða að draga það eða veita því aðstoð á annan líkan hátt og skipið kemst í hættu og á hann þá aðeins rétt á björgunarlaunum að því leyti sem talið verður að aðstoð sú, sem hann veitir, hafi farið fram úr því sem honum bar skylda til samkvæmt því er honum bar að inna af hendi.

Nú verða málsaðilar ekki á eitt sáttir um hve mikil björgunarlaunin skuli vera og sker þá dómur úr.

Eigandi farms eða muna, sem til farms hafa talist, ábyrgist greiðslu björgunarlauna aðeins með þeim munum sem björgun tekur til en ekki með öðrum eignum.

165. gr.

Þá er björgunarlaun eru ákveðin skal þessa gætt:

1. í fyrsta lagi:
   a. að hve miklu leyti björgunin tókst,
   b. verklagni þeirrar og atorku sem björgunarmenn beittu við björgunina og tíma þess og fyrirhafnar sem til hennar var varið,
   c. hættu þeirrar sem skipið, er bjargað var, var statt í, skipshöfn þess, farþegar eða fjármunir sem á skipinu voru,
   d. hættu þeirrar sem björgunarmönnum og eignum þeirra var stofnað í,
   e. áhættu björgunarmanna að verða skaðabótaskyldir gagnvart þriðja manni eða bíða tjón á annan hátt,
   f. skaða þess sem björgunarmenn hafa beðið á lífi, heilsu eða fjármunum, fjártjóns þess eða tilkostnaðar sem þeir hafa haft og verðmætis björgunartækja þeirra sem notuð voru,
   g. hvort skipið, sem bjargaði, var sérstaklega útbúið til björgunar;
2. í öðru lagi verðmætis þess sem bjargað var; nú var skip það, er bjargað var, eigi statt í yfirvofandi hættu en gat þó eigi komist til hafnar fyrir eigin vélarafli og skal þá þessara atriða einkum gætt við ákvörðun björgunarlauna:
   a. að hve miklu leyti björgunin tókst,
   b. tíma þess og fyrirhafnar sem til björgunarinnar var varið,
   c. tilkostnaðar þess og fjártjóns sem björgunarmenn hafa haft og skal þá sérstaklega við það miðað að þeir, sem að björgun veita, bíði eigi fjártjón við að hverfa frá öðrum verkefnum til björgunarinnar,
   d. hvort skipið, sem bjargaði, var sérstaklega útbúið til björgunar.

Nú kemur í ljós að björgunarmaður átti sjálfur sök á hættu þeirri, sem var tilefni björgunarinnar, eða hefur orðið sekur um þjófnað, hylming eða aðra sviksamlega meðferð á fjármunum þeim sem bjargað var og má þá lækka eða fella að fullu niður björgunarlaun þess manns.

166. gr.

Ekki má ákveða björgunarlaun hærri en sem nemur verðmæti þess sem bjargað var, að meðtöldu flutningsgjaldi fyrir farm og farþega en að frádregnum tolli og öðrum opinberum gjöldum, svo og kostnaði við geymslu þess, virðingargerð og sölu.

Í björgunarlaunum felst einnig þóknun fyrir að flytja fjármuni þá, sem bjargað var, á tryggan stað, svo og þóknun fyrir afnot farartækja og annarra tækja sem notuð voru til þess.

167. gr.

Ef björgunarsamningur hefur verið gerður meðan hættan vofði yfir og undir áhrifum hennar þá má hver aðila sem er krefjast þess að dómur ógildi samninginn eða breyti honum ef telja verður að skilmálar hans séu ósanngjarnir.

Rétt er og dómi að ógilda björgunarsamning eða breyta honum ávallt þá er telja verður, að umsamin björgunarlaun séu bersýnilega ósanngjörn að tiltölu við hjálp þá sem veitt var, ef sá aðili, sem á var hallað, krefst þess.

Ákvæðið í síðari málsgrein 165. gr. kemur einnig til greina þá er samningur hefur verið gerður um björgun.

Mál til ógildingar björgunarsamnings eða til breytingar á honum skal höfða innan þriggja mánaða frá því að samningurinn var gerður.

168. gr.

Ef björgunarmenn greinir á sín á milli um skiptingu björgunarlauna þá skal skipt með dómi og gætt þeirra atriða sem talin eru í 165. gr.

169. gr.

Nú hefur skip bjargað einhverju á ferð og skal þá fyrst af björgunarlaununum bæta það tjón sem varð á því skipi, farmi þess eða á öðrum fjármunum sem á skipinu voru, ásamt útgjöldum vegna eldsneytis og launa skipstjóra og skipshafnar sem af björgunarstarfinu leiddi. Af óskiptum björgunarlaunum skal einnig greiða þóknun samkvæmt 3. málsgrein.

Því, sem þá er eftir af björgunarlaununum, skal skipt þannig að þrír fimmtu hlutar falli til útgerðarinnar en tveir fimmtu hlutar til áhafnarinnar. Hlut áhafnar skal skipt á þann veg að skipstjóri fái einn þriðja hluta en hin eiginlega skipshöfn tvo þriðju hluta. Milli skipshafnar skal skipt að réttri tiltölu miðað við föst laun hvers og eins eða hlutaskiptareglur, eftir því sem við á. Hlutur skipstjóra skal þó aldrei vera lægri en tvöfaldur hlutur þess skipverja sem hæst björgunarlaun fær. Leiðsögumaður um borð í skipi því, sem bjargar, fær skiptahlut í hluta skipshafnarinnar þótt hann sé ekki ráðinn hjá útgerðinni. Skal skiptahlutur hans vera jafn hæsta stýrimannshlut. Á skipum, þar sem tekjur skipstjóra og skipshafnar miðast hvorki við föst laun né tiltekinn hlut, skulu allir skipverjar, að skipstjóra meðtöldum, eiga jafna hlutdeild í björgunarlaunum.

Nú hefur einhver björgunarmanna skarað fram úr við björgunarstörfin, t. d. náð þar sérstaklega ríkum árangri eða stofnað sér í hættu umfram aðra, og má þá veita honum sérstaka aukaþóknun af þeim sökum. Útgerðarmaður getur greitt þessa þóknun ótilkvaddur en að öðrum kosti þarf rökstudd beiðni að hafa borist honum áður en mánuður er liðinn frá því að björgun lauk. Hafi skipverji, án nægra ástæðna, látið hjá líða að hlýðnast réttmætum fyrirmælum yfirmanns síns um að taka þátt í björgunarstörfum verður hann að hlíta því að hlutdeild hans í björgunarlaunum kunni að vera lækkuð eða jafnvel felld niður ef nægar ástæður eru og hækkar þá að sama skapi heildarskiptahlutur annarra skipverja, að skipstjóra frátöldum.

Jafnskjótt og björgunarlaun hafa verið ákvörðuð með samningi eða endanlegum dómi skal útgerðarmaður senda hverjum þeim, sem á hlutdeild í þeim björgunarlaunum, tilkynningu um upphæð þeirra ásamt áætlun um skiptingu þeirra. Mótmæli gegn skiptaáætlun útgerðarmanns skulu hafa borist honum áður en einn mánuður er liðinn frá því að framangreind tilkynning var send.

Samningsákvæði, sem mæla fyrir um að skipstjóri eða skipshöfn skuli hafa minni hlut í björgunarlaunum en 2. málsgrein mælir fyrir um, skulu vera ógild nema viðkomandi hafi verið ráðinn á skip til björgunarstarfa eða á skip sem sérstaklega var búið til björgunar eða samningurinn hafi verið gerður við ráðninguna og þá vegna tiltekinnar björgunaraðgerðar.

170. gr.

Björgunarmenn geta krafist þess að skip eða aðrir fjármunir, sem bjargað var, verði eigi færð á brott áður en þeim hafa verið greidd björgunarlaunin að fullu eða fullnægjandi trygging hefur verið sett fyrir greiðslu þeirra.

IX. KAFLI

Um ábyrgð útgerðarmanns og takmörkun ábyrgðar.

1. Ábyrgð útgerðarmanns á öðrum.

171. gr.

Útgerðarmaður ber ábyrgð á tjóni sem stafar af yfirsjónum eða vanrækslu í starfi hjá skipstjóra, skipshöfn, hafnsögumanni eða öðrum sem starfa í þágu skips.

Nú hefur útgerðarmaður greitt bætur af þessum sökum og getur hann þá endurkrafið þann, er valdur var að tjóninu, um bótaupphæðina, að því marki sem lög heimila.

2. Slys á skipverjum.

172. gr.

Útgerðarmaður ber ábyrgð á kröfum vegna lífs- eða líkamstjóns þeirra sem ráðnir eru í skiprúm hjá honum hafi slys borið að höndum er hlutaðeigandi var staddur á skipi eða vann í beinum tengslum við rekstur skips enda þótt slysið eða tjónið verði ekki rakið til bilunar á tækjum eða ónógra öryggisráðstafana né heldur yfirsjónar þeirra er starfa í þágu skips. Lækka má fébætur eða láta þær niður falla ef sá, sem fyrir slysi eða tjóni varð, sýndi vítavert gáleysi sem leiddi til slyssins eða tjónsins.

Skylt er útgerðarmanni að kaupa tryggingu fyrir dánarbótum og slysabótum er á hann kunna að falla samkvæmt 1. mgr. sem hér segir:

1. Dánarbætur:
   a. 360 000 kr. við andlát er greiðast eftirlifandi maka og börnum á sambærilegan hátt og almennar lögerfðarreglur mæla fyrir um. Með „maka“ er hér einnig átt við sambúðarmann eða sambúðarkonu samkvæmt reglum Tryggingastofnunar ríkisins, sbr. 52. gr. laga um almannatryggingar.
   b. 140 000 kr. til viðbótar greiðslu skv. a-lið ef bætur greiðast samkvæmt c- eða d-lið og skiptast á sama hátt og bætur samkvæmt a-lið.
   c. Mánaðarlegar bætur til eftirlifandi maka í þrjú ár ber að greiða samkvæmt a-lið 1. mgr. 35. gr. laga um almannatryggingar. Við andlát eftirlifandi maka ganga greiðslur þessar ekki í arf. Nú er eftirlifandi maki 45 ára eða eldri þegar slys ber að höndum og eigi með barn eða börn á framfæri sínu sem bætur taka eftir d-lið þessa töluliðar og skal hann þá njóta bótanna í sex ár frá því að slys varð. Ákvæði þessi skerða í engu réttindi maka vegna slysa sem orðið hafa fyrir gildistöku laga þessara.
   d. Mánaðarlegar bætur til barna að 18 ára aldri ber að greiða á hverjum tíma samkvæmt c-lið 1. mgr. 35. gr. laga um almannatryggingar.

2. Slysadagpeningar og örorkubætur:
   a. Dagpeningar sem greiðast eftir sömu reglum og dagpeningar samkvæmt 33. gr. laga um almannatryggingar, þó þannig að heildarupphæð dagpeninga sé aldrei hærri en þau laun sem hinn slasaði hafði fyrir slysið.
   b. Vegna varanlegrar örorku greiðast bætur á eftirfarandi hátt: 9100 kr. fyrir hvert örorkustig á bilinu frá 1—25%, 18 200 kr. á bilinu frá 26—50% og 27 300 kr. fyrir hvert örorkustig umfram 50%.

Frá eingreiðslu dánarbóta skal draga örorkubætur ef greiddar hafa verið.

Upphæðir þær, sem um ræðir í 2. mgr., skulu breytast í samræmi við breytingar á næstlægsta launaflokki Dagsbrúnar (efsta starfsaldursþrepi) og skal Hagstofa Íslands birta tilkynningar um breytingar á framangreindum upphæðum eigi sjaldnar en á þriggja mánaða fresti.

3. Um heimild til takmörkunar ábyrgðar.

173. gr.

Útgerðarmaður getur takmarkað ábyrgð sína eftir reglum þessa kafla. Sömu heimild hefur eigandi skips (sem ekki er útgerðarmaður), afnotahafi, farmsamningshafi, umráðamaður (disponent) og hver sá sem starfar í beinu sambandi við björgun skips, þ. m. t. störf sem getið er í 4., 5. og 6. tl. 1. mgr. 174. gr.

Þeir menn, sem útgerðarmaður eða aðrir, sem nefndir eru í 1. mgr., bera ábyrgð á, svo sem sjálfstæðir verktakar ef því er að skipta, geta einnig takmarkað ábyrgð sína samkvæmt reglum þessa kafla.

Sá, sem tekur að sér að tryggja gegn ábyrgð á kröfu sem sætir takmörkun ábyrgðar, hefur sömu heimild til að takmarka ábyrgðina og hinn tryggði sjálfur.

174. gr.

Heimild til takmörkunar á ábyrgð er fyrir hendi án tillits til þess á hvaða grundvelli ábyrgðin hvílir að því er varðar kröfur sem snerta:

1. tjón á mönnum eða munum þegar tjónið verður um borð í skipinu eða í beinum tengslum við rekstur skipsins eða björgun,
2. tjón er hlýst af seinkun flutninga á skipi með farm, farþega eða farangur þeirra,
3. tjón er hlýst af skerðingu réttinda utan samninga enda eigi tjónið rót sína að rekja til reksturs skipsins eða til björgunar,
4. það að skipi er lyft af hafsbotni, það flutt brott, eyðilagt eða gert óskaðlegt eftir að það hefur sokkið, strandað, verið yfirgefið eða er orðið að flaki og á þetta einnig við um það sem er eða hefur verið um borð í slíku skipi,
5. brottflutning farms, eyðileggingu hans eða það að farmur er gerður óskaðlegur,
6. úrræði sem gripið er til í því skyni að koma í veg fyrir eða takmarka tjón sem ella hefði sætt takmörkun á ábyrgð og enn fremur tjón sem hlýst af slíkum úrræðum.

Eigi sá, sem ábyrgur er, gagnkröfu á hendur kröfuhafa og báðar kröfurnar stafa af sama atburði nær takmörkun ábyrgðar aðeins til þess hluta aðalkröfu sem fer fram úr gagnkröfunni.

175. gr.

Réttur til að takmarka ábyrgð nær ekki til:

1. kröfu um björgunarlaun, framlag til sameiginlegs sjótjóns eða endurgjalds samkvæmt samningi vegna úrræða sem greind eru í 4., 5. eða 6. tl. 1. mgr. 174. gr.,
2. kröfu vegna tjóns eða útgjalda af því tagi sem nefnt er í alþjóðasamningi frá 29. nóvember 1969, um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, sbr. l. nr. 14/1979,

3. kröfu sem háð er alþjóðasamningi eða landslögum sem kveða á um eða banna takmörkun ábyrgðar á tjóni af völdum kjarnorku,
4. kröfu vegna tjóns af völdum kjarnorku er stafar frá kjarnorkuknúnu skipi,
5. kröfu vegna tjóns á mönnum eða munum er þeir verða fyrir sem ráðnir eru hjá manni sem greint er frá í 1. mgr. 173. gr. og sem rækja starf í þágu skips eða í sambandi við björgun, þó þannig að verði lífs- eða líkamstjón á mönnum sem ráðnir eru í skipsrúm hjá útgerðarmanni með þeim hætti sem frá er greint í 1. mgr. 172. gr. takmarkist hin hlutlæga bótaábyrgð útgerðarmanns við fjárhæðir þær sem um ræðir í 2. mgr. þeirrar greinar,
6. kröfu um vexti og málskostnað.

176. gr.

Þeim, sem ábyrgð ber, er óheimilt að takmarka ábyrgð sína ef það sannast að hann hafi sjálfur valdið viðkomandi tjóni af ásetningi eða stórfelldu gáleysi og að honum hafi mátt vera ljóst að slíkt tjón mundi sennilega hljótast af.

4. Upphæð takmörkunarfjárhæða.

177. gr.

Þegar krafa rís vegna þess að farþegi skipsins andast eða slasast eru ábyrgðarmörkin 46 666 SDR sem margfölduð eru með hæstri leyfilegri farþegatölu samkvæmt vottorðum skipsins, þó að hámarki 25 milljónir SDR.

Vegna annarra krafna, sem rísa út af líkamstjóni, eru ábyrgðarmörkin 333 000 SDR. Fyrir skip, sem stærri eru en 500 rúmlestir, hækka ábyrgðarmörkin sem hér segir:

1. fyrir hverja lest frá 501 að 3000 lestum, um 500 SDR;
2. fyrir hverja lest frá 3001 að 30 000 lestum, um 333 SDR;
3. fyrir hverja lest frá 30 001 að 70 000 lestum, um 250 SDR, og
4. fyrir hverja lest umfram 70 000 lestir, um 167 SDR.

Ábyrgðarmörk fyrir allar aðrar kröfur, svo og þann hluta krafna sem ekki fæst greiddur samkvæmt 2. mgr., eru 167 000 SDR. Fyrir skip stærri en 500 rúmlestir hækka ábyrgðarmörkin sem hér segir:

1. fyrir hverja lest frá 501 að 30 000 lestum, um 167 SDR;
2. fyrir hverja lest frá 30 001 að 70 000 lestum, um 125 SDR, og
3. fyrir hverja lest umfram 70 000 lestir, um 83 SDR.

Ábyrgðarmörkin í 1.—3. mgr. gilda fyrir samtölu allra krafna sem rísa vegna eins og sama atburðar gagnvart útgerðarmanni, eiganda, afnotahafa, farmsamningshafa og umráðamanni (disponent), auk þeirra manna sem þeir bera ábyrgð á.

Nú athafna björgunarmenn sig ekki frá skipi eða þeir athafna sig eingöngu frá því skipi sem björgunin tekur til og miðast þá ábyrgðarmörkin við 1500 lestir. Ábyrgðarmörkin gilda fyrir samtölu allra krafna sem rísa vegna eins og sama atburðar gagnvart björgunarmönnum og þeim sem þeir bera ábyrgð á.

Fyrir skip, sem notuð eru í opinberri þágu og í tilgangi sem ekki er viðskiptalegs eðlis, skulu ábyrgðartakmörkin aldrei miðast við minna en 5000 lestir og ekki er þá unnt að takmarka ábyrgð á tjóni sem stafar af sérstökum eiginleikum eða notkun skipsins. Þetta gildir þó ekki um skip sem einkum eru notuð í sambandi við björgun.

Þar sem nefnd er lestatala skips er átt við brúttórúmlestir sem reiknaðar eru eftir alþjóðlegum reglum um mælingu skipa. Með SDR er átt við þá alþjóðlegu verðmæliseiningu (sérstök dráttarréttindi) sem Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn notar. Reikna skal verðmæliseiningu þessa til íslensks gjaldeyris eftir gengi þann dag sem sett er trygging fyrir ábyrgð eða, ef trygging hefur ekki verið sett, eftir gengi þann dag er greiðsla fer fram. Nú er stofnaður takmörkunarsjóður samkvæmt þessum kafla, sbr. og X. kafla, og skal þá umreiknun miðuð við gengi þann dag er sjóðurinn var stofnaður nema áður hafi verið sett trygging fyrir ábyrgð.

5. Skipting takmörkunarfjárhæðanna.

178. gr.

Sérhver fjárhæð, sem sætir takmörkun ábyrgðar, skiptist milli kröfuhafa að tiltölu við kröfur þeirra.

Nú hrekkur fjárhæð samkvæmt 2. mgr. 177. gr. ekki til að fullnægja kröfum þeim sem þar greinir og skal þá fullnægja þeim hluta krafnanna, sem ekki fæst greiddur að réttri tiltölu við aðrar kröfur, af þeirri takmörkunarfjárhæð sem greinir í 3. mgr. 177. gr.

Sá, sem greitt hefur kröfu að nokkru eða öllu leyti áður en takmörkunarfjárhæðum er deilt niður, gengur inn í rétt kröfuhafa til að fá fullnægju að tiltölu við greidda fjárhæð.

Nú sýnir einhver fram á að hann verði síðar nauðbeygður til að greiða kröfu að nokkru eða öllu leyti og að hann gangi þar með inn í rétt kröfuhafa til fullnægju og má þá ákveða í dómi að haldið skuli eftir nægilegri fjárhæð þannig að hann geti síðar fengið kröfu sinni fullnægt samkvæmt 3. mgr. þessarar greinar.

6. Vernd gegn lögsókn með stofnun takmörkunarsjóða.

179. gr.

Nú er óskað kyrrsetningar hér á landi, mál er höfðað eða annarra réttaraðgerða er óskað vegna kröfu sem sætir takmörkun ábyrgðar og má þá stofna takmörkunarsjóð, sbr. nánar ákvæðin í X. kafla.

Sjóðurinn telst stofnaður fyrir alla þá sem geta borið fyrir sig sömu ábyrgðartakmörkun og til greiðslu á öllum kröfum sem ábyrgðartakmörkunin tekur til.

Eftir að takmörkunarsjóður, sem nefndur er í 1. mgr., hefur verið stofnaður er ekki unnt að höfða hér á landi sérstakt mál vegna kröfu sem sætir takmörkun ábyrgðar eða um það hvort þeir menn, sem sjóðurinn er stofnaður til hagsbóta fyrir, hafi rétt til ábyrgðartakmörkunar.

Um takmörkunarsjóði vísast að öðru leyti til X. kafla laganna.

180. gr.

Nú er krafa borin fram við takmörkunarsjóð sem stofnaður er samkvæmt 179. gr., sbr. X. kafla, eða samkvæmt sambærilegum reglum í öðru ríki sem er aðili að alþjóðasáttmála frá 19. nóvember 1976, um takmörkun á ábyrgð útgerðarmanns, og er þá ekki unnt að framkvæma kyrrsetningu, fjárnám eða aðra sambærilega réttarathöfn í skipi eða öðrum eignum neins þeirra sem sjóðurinn er stofnaður til hagsbóta fyrir og rétt eiga til ábyrgðartakmörkunar. Eftir að takmörkunarsjóður hefur verið stofnaður hér á landi er ekki unnt að fá kyrrsetningu framkvæmda né aðför eða aðra sambærilega réttarathöfn í skipi eða eignum neins þeirra, sem sjóðurinn er stofnaður til hagsbóta fyrir og sem rétt eiga til ábyrgðartakmörkunar, fyrir kröfum sem beint er gegn sjóðnum, sbr. þó 2. mgr. 182. gr. Nú hefur kyrrsetning verið framkvæmd í skipi eða annarri eign eða trygging verið sett til að afstýra kyrrsetningu og skal þá fella kyrrsetningu niður eða leysa tryggingu.

Eftir að stofnaður hefur verið takmörkunarsjóður í öðru ríki sem aðili er að alþjóðasáttmála þeim sem nefndur er í 1. mgr. getur dómstóll hafnað beiðni um kyrrsetningu eða fjárnám, sbr. þó 2. mgr. 182. gr. Hafi verið framkvæmd kyrrsetning eða trygging verið sett til að afstýra kyrrsetningu má fella kyrrsetninguna niður eða leysa trygginguna. Beiðni um kyrrsetningu skal vísa frá, kyrrsetning sem framkvæmd er eftir stofnun takmörkunarsjóðsins skal felld niður eða leysa skal tryggingu sem sett hefur verið til að afstýra slíkri kyrrsetningu ef sjóðurinn er stofnaður:

1. á hafnarstað þeim sem krafan varð til vegna atburðar er þar gerðist eða, hafi atburðurinn ekki gerst í höfn, á fyrsta hafnarstað sem skipið kom til eftir að atburðurinn gerðist,

2. á lendingarstað ef um kröfu vegna lífs- eða líkamstjóns er að ræða,
3. á affermingarstað ef krafan stafar af spjöllum á farmi.

Reglurnar í 1. og 2. mgr. gilda eftir því sem við á ef sýnt er fram á að takmörkunarsjóður, sem stofnaður hefur verið í ríki sem á ekki aðild að alþjóðasáttmála þeim sem um getur í 1. mgr., er sambærilegur við takmörkunarsjóð sem greint er frá í 179. gr.

Ákvæði 1.—3. mgr. eiga því aðeins við að kröfuhafi hafi borið kröfu fram gegn sjóðnum með formlega réttum hætti, að unnt sé að ganga að sjóðnum og að ráðstafa megi úr honum til að greiða kröfuna.

181. gr.

Nú er framkvæmd kyrrsetning enda þótt stofnaður hafi verið takmörkunarsjóður og skal þá höfða kyrrsetningarmálið fyrir bæjarþingi Reykjavíkur.

Nú er synjað um kyrrsetningu eða hún felld niður vegna þess að stofnaður er takmörkunarsjóður samkvæmt 179. gr. og skal þá í staðfestingarmáli kveða á um lögmæti umbeðinnar kyrrsetningar og hugsanlegar skaðabótagreiðslur vegna kyrrsetningarbeiðninnar.

7. Takmörkun ábyrgðar án þess að stofnaður sé takmörkunarsjóður.

182. gr.

Enda þótt ekki hafi verið stofnaður takmörkunarsjóður getur sá, sem ábyrgð ber, borið fyrir sig takmörkun ábyrgðar. Fyrir dómi verða þá aðeins teknar til greina þær kröfur sem bornar hafa verið fram í málinu. Að kröfu þess, sem ábyrgð ber, skal taka upp í dóminn fyrirvara um að aðrar kröfur, sem lúta sömu ábyrgðarmörkum, skuli reiknast með við takmörkun ábyrgðarinnar.

Fullnægja má dómi samkvæmt 1. mgr. eftir almennum réttarfarsreglum þar að lútandi. Hafi fyrirvari, sem nefndur var í 1. mgr., verið tekinn upp í dóminn og stofnaður hefur verið takmörkunarsjóður áður en liðinn er hæfilegur tími til að fullnægja hefði mátt dómnum gilda ákvæði 180. gr., þó eftir því sem við á.

8. Gildissvið.

183. gr.

Ákvæðin í 173.—182. gr. eiga alltaf við þegar útgerðarmaður eða annar, sem til þess hefur heimild, ber fyrir sig takmörkun ábyrgðar fyrir íslenskum dómstóli. Varðandi kröfu, sem nefnd er í fyrri hluta 5. töluliðar 175. gr., skal þó, við ákvörðun þess hvort ábyrgð sé takmörkuð og þá hver ábyrgðarmörkin séu, beita lögum þess ríkis sem eiga við um viðkomandi starfs- eða þjónustusamning ef hlutaðeigandi ríki er aðili að alþjóðasáttmála þeim sem um getur í 1. mgr. 180. gr.

Ákvæðin í 173.—182. gr. standa ekki í vegi fyrir því að öðrum lagaákvæðum sé beitt er veita heimild til að lækka ábyrgð tjónvalds gagnvart tjónþola.

X. KAFLI

Um takmörkunarsjóði.

184. gr.

Fyrirmæli þessa kafla gilda um takmörkunarsjóði sem stofnaðir eru samkvæmt 179. gr.

Takmörkunarsjóð skal varðveita í Seðlabanka Íslands eða öðrum þeim banka í Reykjavík sem hann ákveður og skal þess gætt að sjóðurinn sé ávaxtaður á eðlilegan hátt.

185. gr.

Takmörkunarsjóður samkvæmt 179. gr. skal ávallt nema fullri takmörkunarfjárhæð samkvæmt 177. gr. fyrir þeim kröfum sem takmörkun ábyrgðar lýtur að og stafa af sama

atburði. Sjóðurinn skal enn fremur taka til vaxta af takmörkunarfjárhæðinni frá því að atburður varð og fram til sjóðsstofnunarinnar, með fjárhæð sem svarar til almennra forvaxta (diskonto) á hverjum tíma að viðbættum 2% p. a.

186. gr.

Sá, er setur fram beiðni um stofnun takmörkunarsjóðs, skal leggja fram til vörslu sjóðsfjárhæðina, sbr. 185. gr., í reiðufé eða setja aðra nægilega tryggingu fyrir henni. Jafnframt ber honum að tilkynna Seðlabanka Íslands eða öðrum þeim banka, sem Seðlabankinn hefur ákveðið, sbr. 184. gr., um alla þá sem ætla má að leggja muni fram kröfu gegn sjóðnum ásamt greinargerð um ástæður að baki sjóðsstofnuninni.

187. gr.

Með úrskurði verður ákvarðað um upphæð framlags úr sjóðnum og enn fremur hvort tekin sé til greina trygging sem kann að verða boðin fram.

Ákveða skal í úrskurði hvort jafnframt skuli sett trygging fyrir viðbótarfjárhæð sem bætast kann við kostnað er stafar af umsjón með sjóðnum, þ. m. t. málskostnaður, og til að standa undir hugsanlegum vaxtakröfum. Einungis er unnt að krefjast tryggingar á vöxtum sem áfallnir eru eftir stofnun sjóðsins.

Nú kemur fram í úrskurðinum að fjárhæðir samkvæmt 185. gr. hafi verið geymslutryggðar í reiðufé, sbr. lög um geymslufé, nr. 9 frá 5. maí 1978, eða að önnur nægileg trygging hafi verið sett og telst sjóðurinn þá stofnaður við uppkvaðningu úrskurðarins. Annars telst sjóðurinn stofnaður þegar dómari staðfestir með áritun á úrskurðinn að greiðsla hafi farið fram eða trygging verið sett. Afrit úrskurðar skal þá þegar afhent Seðlabanka Íslands eða öðrum þeim banka sem Seðlabankinn hefur ákveðið, sbr. 184. gr.

Dómari getur með síðari úrskurði hækkað tryggingunga fyrir viðbótarfjárhæðinni samkvæmt 185. gr.

188. gr.

Dómari skal án tafar senda tilkynningu um sjóðsstofnunina til Lögbirtingablaðs þar sem lýst sé eftir að hugsanlegir kröfuhafar gefi sig fram innan tiltekins innköllunarfrests sem sé eigi skemmri en 2 mánuðir og lýsi þar kröfu í sjóðinn. Í innkölluninni skal vakin athygli á efni 3. mgr. 179. gr. og 196. gr.

Innköllunin skal enn fremur birt í öðrum fjölmiðlum eftir því sem dómurinn ákveður og einnig skal, ef ástæða er til, birta hana í öðru ríki þar sem tjón hefur orðið. Sérstaka innköllun skal senda í ábyrgðarbréfi öllum kröfuhöfum sem vitað er um.

189. gr.

Sá, sem lýsir kröfu, skal láta dómara í té nauðsynlegar upplýsingar um kröfuna, þ. á m. á hverju krafan sé byggð og upphæð hennar og hvort hún sé eða hafi verið andlag sérstakrar málssóknar.

190. gr.

Um kröfur, sem ekki hafa verið tilkynntar dómara áður en skipting sjóðsins er tekin til ákvörðunar fyrir dómi, gilda ákvæði 196. gr.

191. gr.

Dómari getur með úrskurði gefið sjóðinn lausan enda sé þá lýsingarfrestur liðinn og samþykki liggi fyrir frá stofnanda sjóðsins og kröfuhöfum lýstra krafna.

192. gr.

Að loknum lýsingarfresti ber dómara, eftir beiðni þess sem stofnaði sjóðinn eða þess sem tryggir gegn áhættunni eða þess sem kröfu á til greiðslu úr sjóðnum, að kveðja þá aðila, er málið snertir, saman til þinghalds til að fjalla um ábyrgðargrundvöllinn, um rétt til ábyrgðartakmörkunar, svo og um fjárupphæðir sem nefndar eru í 185. gr. og kröfur sem lýst hefur verið.

193. gr.

Í dómi skal tekin afstaða til mótmæla sem fram koma gegn rétti til ábyrgðartakmörkunar, gegn upphæð sjóðsins eða gegn kröfu sem lýst hefur verið.

194. gr.

Eftir lok lýsingarfrests er dómara heimilt að ákveða að fram skuli fara bráðabirgðaúthlutun.

195. gr.

Þegar öll ágreiningsmál eru til lykta leidd skal dómarinn úthluta sjóðnum samkvæmt 178. gr.

Úthluta skal sjóðnum og viðbótarfjárhæðinni þó svo að ekki liggi fyrir réttur til ábyrgðartakmörkunar. Samkvæmt beiðni getur dómari kveðið upp dóm fyrir þeim hluta af kröfunni sem ekki fæst greiddur af sjóðnum.

196. gr.

Þegar dómari hefur ákvarðað skiptingu sjóðsins með dómi verða allar ákvarðanir dómsins varðandi takmörkunarrétt, upphæð sjóðsins, lýstar kröfur og skiptingu sjóðsins skuldbindandi fyrir alla þá sem eiga kröfu gegn sjóðnum, án tillits til þess hvort kröfunni hafi verið lýst í sjóðnum.

Dómari getur falið löggiltum niðurjöfnunarmanni sjótjóna að gera tillögur um eða annast tiltekin og afmörkuð verkefni sem á dómara hvíla samkvæmt ákvæðum þessa kafla en þeir aðilar, sem hagsmuna hafa að gæta, geta þó ætíð borið ákvarðanir, tillögur eða athafnir niðurjöfnunarmanns undir dómara.

XI. KAFLI

Um sjóveðrétt o. fl.

1. Sjóveðréttur og önnur réttindi í skipum.

197. gr.

Eftirtaldar kröfur eru tryggðar með sjóðveðrétti í skipi:

1. Laun og önnur þóknun sem skipstjóri, skipverjar og aðrir þeir, sem á skip eru ráðnir, eiga rétt á fyrir störf um borð.
2. Bætur fyrir lífs- og líkamstjón sem hlotist hefur í beinu sambandi við rekstur skipsins.
3. Bætur fyrir eignartjón sem hlotist hefur í beinu sambandi við rekstur skipsins enda sé bótakrafan eigi byggð á samningi.
4. Björgunarlaun, bætur fyrir að fjarlægja skipsflak og framlög til sameiginlegs sjótjóns.
5. Skipagjöld.

Sjóveðréttur stofnast hvort heldur sem krafan beinist að útgerðarmanni viðkomandi skips, eiganda þess, afnotahafa, farmsamningshafa eða umráðamanni (disponent).

Sjóveðréttur stofnast um leið og krafa sú sem honum er ætlað að tryggja.

198. gr.

Sjóveðréttur í skipi gengur fyrir öllum öðrum eignarhöftum í því.

Kröfum, sem sjóveðréttur fylgir, skal fullnægja í þeirri röð töluliða sem þær eru taldar í 1. mgr. 197. gr. og þær, sem taldar eru í sama tölulið, eru jafnréttháar sín í milli. Þó skulu þær kröfur, sem taldar eru í 4. tölulið 1. mgr. 197. gr., ganga fyrir öðrum kröfum sem áður hafa stofnast og af þeim kröfum, sem taldar eru í 4. tölulið, ganga yngri kröfur fyrir eldri.

199. gr.

Sjóveðréttur helst áfram í skipi, að undanskildum tilvikum þeim sem í 202. gr. greinir, þó að eignarréttur yfir því færist til annarra eða breyting verði á skráningu þess. Sjóveðréttur í skipi fellur þó niður gagnvart grandlausum viðsemjendum eiganda skips ef hann hefur verið staðfestur með dómi eða dómsátt og útdrætti úr dóminum eða dómsáttinni hefur ekki verið þinglýst innan sex vikna frá því að dómur var upp kveðinn eða dómsátt gerð.

Nú hefur skip verið framselt við frjálst afsal til erlends aðila og það hefur í för með sér að veðréttur fyrir kröfu, sem framseljandi var ekki persónulega ábyrgur fyrir, fellur niður eða nýtur lakari forgangs og verður þá framseljandi persónulega ábyrgur fyrir kröfunni allt að verðmæti veðsins.

200. gr.

Sá, sem hefur smíðað skip eða framkvæmt viðgerð á því, getur beitt haldsrétti til tryggingar kröfu sinni vegna smíðinnar eða viðgerðarinnar enda hafi hann vörslu skipsins.

Haldsréttur tekur ekki til kröfu eða þess hluta kröfu sem ágreiningur er um ef haldsréttarþoli setur bankatryggingu eða aðra sambærilega tryggingu fyrir greiðslu kröfunnar eins og hún verður úrskurðuð eða dæmd.

Haldsréttur víkur fyrir sjóveðréttindum í skipi en gengur fyrir samningsbundnum veðréttindum og öðrum eignarhöftum.

201. gr.

Sjóveðréttur fyrnist ef honum er ekki fylgt eftir með lögsókn innan eins árs frá því að krafa stofnaðist.

202. gr.

Nú fer fram nauðungarsala á skipi hér á landi og falla þá niður sjóveðréttindi, annars konar veðréttindi og önnur eignarhöft í skipinu.

Nú er skip dæmt óbætandi og getur þá eigandi krafist þess að það verði selt á opinberu uppboði eftir reglum réttarfarslaga, með þeim afleiðingum að sjóveð, annars konar veðréttindi og önnur eignarhöft falla niður.

Við skiptingu söluandvirðis víkja sjóveð, annars konar veðréttindi og önnur eignarhöft í skipinu fyrir kostnaði þeim sem dómur hefur úrskurðað vegna kyrrsetningarinnar eða fjárnámsins og nauðungarsölunnar. Sjóveðhafar eiga heimtingu á að fá kröfur sínar greiddar af söluandvirði, miðað við fulla fjárhæð þeirra, en þó ekki fram yfir það sem reglur um takmarkaða ábyrgð segja til um.

Nú fer nauðungarsala á skipi fram í erlendu ríki og falla þá sjóveð, annars konar veðréttindi og önnur eignarhöft í skipinu niður, að því tilskildu að skipið sé statt í hlutaðeigandi ríki á þeim tíma sem salan fer fram og að salan hafi farið fram í samræmi við löggjöf þess ríkis.

203. gr.

Sjóveð í skipi nær einnig til skipsbúnaðar. Til skipsbúnaðar teljast ekki vistabirgðir, eldsneyti né aðrar vélarnauðsynjar.

2. Sjóveðréttur í farmi.

204. gr.

Eftirtaldar kröfur eru tryggðar með sjóveðrétti í farmi:

1. björgunarlaun og kröfur um framlög til sameiginlegs sjótjóns, svo og til kostnaðar sem jafnað er niður samkvæmt 86. gr. eða 2. mgr. 157. gr.,
2. kröfur sem stafa af ráðstöfunum eða skuldbindingum er farmflytjandi eða skipstjóri samkvæmt stöðuumboði sínu hefur gert fyrir hönd farmeiganda, svo og endurgjaldskröfur þeirra ef þeir hafa lagt fram fé til lúkningar kostnaði vegna farms; enn fremur bótakröfur farmeigenda fyrir vöru sem seld var í þágu annarra farmeigenda,
3. kröfur til farmgjalds, bóta fyrir missi farmgjalds og annað tjón sem af því stafar að vara er færð í land úr skipi í fermingarhöfn eða meðan á ferð stendur, svo og bætur fyrir aukabiðdaga og aðra töf við fermingu eða affermingu eða í ferð skipsins.

205. gr.

Sjóveð í farmi gengur fyrir öllum öðrum eignarhöftum sem á farmi hvíla, að undanskildum opinberum gjöldum.

Kröfunum skal fullnægja í þeirri röð sem þær eru taldar í 204. gr. Kröfur, sem taldar eru í sama tölulið, eru jafnréttháar en þó því aðeins þær sem taldar eru í 1. og 2. tölulið að þær stafi af sama atburði ella gengur yngri krafa fyrir eldri.

206. gr.

Sjóveðréttur í farmi fellur niður þegar vara hefur verið afhent. Svo er og ef varan er seld á nauðungaruppboði eða seld á ferð í þágu skips eða farms.

Sá, sem án leyfis kröfuhafa afhendir vöru sem honum er kunnugt um eða mátti vera kunnugt um að sjóveð hvílir á, ábyrgist kröfuna persónulega allt að verðmæti veðsins. Hafi viðtakandinn ekki verið persónulega ábyrgur fyrir kröfunni gildir hið sama um hann ef honum var kunnugt um kröfuna þegar varan var afhent.

Sá, sem afhendir vöru er sjóveð fyrir framlagi til sameiginlegs sjótjóns hvílir á, verður þó ekki persónulega ábyrgur fyrir þessari kröfu hafi eigandi vörunnar ábyrgst kröfuna persónulega og sett fullnægjandi tryggingu fyrir henni, sbr. 2. mgr. 156. gr.

207. gr.

Sjóveðréttur í farmi fyrnist á einu ári frá því að krafa stofnast ef honum er ekki fylgt eftir með lögsókn áður en sá tími er úti.

3. Ýmis ákvæði.

208. gr.

Samningsbundinn veðréttur í erlendu skipi er viðurkenndur gildur hér á landi ef:

1. veðrétturinn hefur stofnast og er skráður í samræmi við löggjöf þess ríkis sem skipið er skráð í,
2. skráin og skjöl þau, sem varðveita á, eru aðgengileg fyrir almenning og afla má endurrits skrárinnar og afrits þessara skjala á þeim stað og
3. skráin eða nefnd skjöl hafa upplýsingar að geyma um:
   a. nafn veðhafa og heimilisfang eða hvort veðbréf sé gefið út til handhafa,
   b. fjárhæðina sem veðrétturinn á að tryggja,
   c. dagsetningu og önnur atriði sem samkvæmt lögum í skráningarlandinu segja til um forgang veðréttarins gagnvart öðrum skráðum veðréttindum.

Eignarréttur að og veðréttur í skipi, sem er í byggingu erlendis, er viðurkenndur gildur hér á landi svo framarlega sem réttindin eru skráð í samræmi við löggjöf þess ríkis þar sem skip er byggt.

209. gr.

Sá, sem hefur fleiri veð fyrir kröfu sinni en eitt, getur gengið að hverju veðinu sem hann vill fyrir allri kröfunni.

Nú hefur hann í einu veðinu leitað sér lúkningar á meira fé en mundi koma á það veð að réttri tiltölu og getur þá sá eigandi, sem tjón bíður, svo og sá sjóveðhafi sem fékk veð sitt svo rýrt að ekki hrekkur til lúkningar kröfu hans, gengið að hinum öðrum veðum með sama rétti og fyrrgreindur kröfuhafi átti.

210. gr.

Við framsal eða önnur eigendaskipti að kröfu, sem tryggð er með sjóveðrétti, flyst sjóveðrétturinn til hins nýja kröfuhafa.

211. gr.

Sjóveðréttur nær ekki til krafna til skaðabóta fyrir missi eða tjón á skipi eða farmi. Hið sama gildir um kröfur samkvæmt vátryggingarsamningi.

Sjóveðréttur fyrir launakröfum samkvæmt 1. tölulið 1. mgr. 197. gr. skal þó einnig ná til vátryggingarfjár skips.

212. gr.

Mál til fullnustu kröfu, sem tryggð er með sjóveðrétti í skipi, má hvort heldur sem er höfða gegn eiganda skips eða skipstjóranum.

Mál til fullnægingar á sjóveðréttindum í farmi má höfða gegn skipstjóranum. Útgerðarmaður eða sá, sem útgerðarmaður hefur fengið skipið í hendur til siglinga fyrir eigin reikning, getur þó ekki höfðað þess háttar mál gegn skipstjóranum.

213. gr.

Ákvæði 197.—203. gr. og 209.—212. gr. gilda í öllum tilvikum þar sem sjóveðrétti, annars konar veðréttindum eða öðrum eignarhöftum í skipi er haldið fram fyrir íslenskum dómstóli, sbr. þó 2. og 3. mgr.

Löggjöf þess ríkis, sem skip er skráð í, gildir:

a. um innbyrðis röð veðréttinda í erlendu skipi sem viðurkennd eru samkvæmt 208. gr. og um áhrif þeirra gagnvart þriðja manni og
b. um lögbundin eignarhöft í skipi sem standa að baki skráðum veðréttindum.

Ákvæði 2. mgr. gilda, eftir því sem við á, um skip í smíðum. Innbyrðis röð milli haldsréttar og annarra eignarhafta í skipi í smíðum ræðst af löggjöf þess ríkis sem skip er smíðað í.

214. gr.

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglur sem mæli fyrir um að fullkomnar heimildir um öll skráð eignarhöft í skipum, þ. á m. skipum í smíðum sem skráð eða skráningarskyld eru hér á landi, séu varðveittar á einum stað og um skyldu viðkomandi embættismanna til að skila heimildunum á þann stað.

XII. KAFLI

Fyrning á sjókröfum.

215. gr.

Kröfur þær, er hér verða taldar, falla niður vegna fyrningar ef þeim er ekki fylgt eftir með lögsókn eða lýst fyrir þeim sem sjótjóni jafna niður, ef krafa varðar sjótjónið, innan þeirra tímamarka sem hér segir:

1. Krafa um björgunarlaun: innan tveggja ára frá því er björgunarstarfi lauk.
2. Skaðabótakrafa út af árekstri eða sjóslysi sem greint er í 162. gr.: innan tveggja ára frá því að atburður sá gerðist sem tjóni olli.

3. Skaðabótakrafa samkvæmt fyrri málslið 137. gr.: innan tveggja ára frá því að farþegi yfirgaf skip eða hafi andlát borið að höndum meðan á ferð stóð frá þeim degi er farþegi átti að yfirgefa skip. Hafi andlát borið að höndum eftir að farþegi yfirgaf skip miðast fyrningarfrestur við tvö ár frá dánardægri en getur þó aldrei verið lengri en þrjú ár frá þeim degi er farþegi yfirgaf skip.
4. Skaðabótakrafa eftir 138. gr.: innan tveggja ára frá því að farangur var fluttur í land eða hafi farangur glatast frá því að hann hefði átt að vera fluttur í land.
5. Skaðabótakrafa eftir síðari málslið 137. gr.: innan tveggja ára frá því að farþeginn yfirgaf skip.
6. Skaðabótakrafa út af því að vöru var skilað án þess að farmskírteini væri framvísað eða henni var skilað til rangs móttakanda: innan eins árs frá því er vöru bar að skila eða frá því er henni var skilað ef það gerist síðar.
7. Skaðabótakrafa eftir 68. gr. eða vegna rangrar eða ófullnægjandi tilgreiningar í farmskírteini: innan eins árs frá því að vöru var skilað eða henni bar að skila.
8. Krafa um framlag til sameiginlegs sjótjóns eða til kostnaðar sem jafna skal niður samkvæmt 86. gr. eða 2. mgr. 157. gr.: innan eins árs frá dagsetningu niðurjöfnunargerðar.
9. Krafa sem sætir takmarkaðri ábyrgð samkvæmt 173. gr.: innan þriggja ára frá því að hún féll í gjalddaga.
10. Krafa á hendur þeim, sem orðið hefur persónulega ábyrgur samkvæmt ákvæðum 199. eða 206. gr., fyrnist á sama tíma og sjóveðrétturinn.

216. gr.

Endurkröfur, er stofnast í tengslum við kröfur samkvæmt 2., 6. og 7. tölulið 215. gr., falla niður vegna fyrningar innan eins árs frá því að greiðsla fór fram eða lögsókn hófst til heimtu greiðslunnar. Fyrningarfrestur endurkröfu, er stofnast í tengslum við skaðabótakröfu vegna tjóns á mönnum samkvæmt 2. tölulið 215. gr., hefst þó í fyrsta lagi þann dag er skaðabótakrafan var greidd.

217. gr.

Ógildir eru samningar sem mæla fyrir um að kröfur þær, sem taldar eru í 215. gr., skuli ekki fyrnast eða að þeim skuli fylgja lengri fyrningarfrestur en þar er boðinn.

218. gr.

Þegar mál er rekið fyrir íslenskum dómstóli skal ávallt farið eftir íslenskum lögum um það hverjar athafnir rifta fyrningu, svo og um önnur atriði sem varða fyrningu á sjókröfum.

XIII. KAFLI

Um sjópróf o. fl.

219. gr.

Sjópróf skal halda:

1. þegar maður, sem ráðinn er til starfa á skipi, hefur andast um borð, horfið eða orðið fyrir meiri háttar líkamstjóni er skipið var statt utan íslenskrar hafnar,
2. þegar maður, sem er á skipi en eigi ráðinn í þjónustu þess, hverfur af skipi, drukknar eða verður fyrir meiri háttar líkamstjóni er skipið er statt utan hafnar eða skipalægis,
3. þegar skip hefur farist, árekstur hefur orðið með skipum, ásigling eða strand átt sér stað, skip hefur laskast að mun eða valdið umtalsverðu tjóni á verðmætum utan skips, svo og þegar skip hefur verið yfirgefið í hafi eða lent í bráðri hættu svo sem þegar sprenging eða eldsvoði verður um borð, þegar farmur hefur færst verulega úr stað eða aðrar sambærilegar hættur ber að.

220. gr.

Sjópróf skal haldið ef Siglingamálastofnun ríkisins, rannsóknarnefnd sjóslysa, útgerðarmaður eða skipstjóri fyrir hans hönd óska þess sérstaklega enda þótt um sé að ræða önnur tilvik en tilgreind eru í 219. grein.

Siglingamálastofnun ríkisins eða rannsóknarnefnd sjóslysa geta auk þess krafist þess að sjópróf séu haldin vegna slysa sem verða á erlendum skipum ef slys verður í íslenskri landhelgi, sbr. 1. gr. l. nr. 41/1979, enda komi skipið eða áhöfn þess í íslenska höfn. Skal þá utanríkisráðuneyti gert viðvart um fyrirhugað sjópróf.

Nú verður slys eða tjón í ferð erlends skips sem snertir verulega hagsmuni íslenskra aðila án þess þó að ákvæði 2. mgr. eigi við og getur þá Siglingamálastofnun ríkisins eða rannsóknarnefnd sjóslysa krafist þess að sjópróf séu haldin ef skipið er statt í íslenskri höfn.

Þegar skip, sem um ræðir í 2. og 3. mgr., er statt í íslenskri höfn getur Siglingamálastofnun ríkisins eða rannsóknarnefnd sjóslysa krafist þess að skipið fái eigi tollvegabréf fyrr en sjópróf hefur verið haldið.

Yfirvélstjóri, meiri hluti skipshafnar eða stéttarfélög viðkomandi sjómanna geta farið fram á að haldið verði sjópróf og skal þá leggja fram skriflega og rökstudda ósk þar um.

221. gr.

Tilgangur sjóprófs er að leiða í ljós, svo sem framast má verða, orsakir viðkomandi atburðar og aðrar staðreyndir sem máli skipta í því sambandi, þ. m. t. upplýsingar um allt það er varðar mat á haffærni skips eða öryggi á siglingu, svo og um allt er leitt gæti til aukins öryggis sjófarenda eða refsi- eða skaðabótaábyrgðar útgerðarmanns, skipstjóra, skipverja eða annarra manna.

Dómari sá, sem stjórnar sjóprófi, skal leita aðstoðar lögreglu við skýrslutöku, vettvangskönnun og aðra þætti málsrannsóknar eftir því sem frekast verður við komið, einkum þó ef manntjón hefur orðið eða meiri háttar líkamstjón. Skal lögð á það áhersla að lögregluranns6kn hefjist sem fyrst eftir að slys varð eða skip kom til hafnar. Lögregluyfirvöld skulu, svo fljótt sem við verður komið, hafa samband við Siglingamálastofnun ríkisins og rannsóknarnefnd sjóslysa og gefa fulltrúum þeirra kost á að vera viðstaddir frumrannsókn slyss, en eigi skal fresta upphafi lögregluranns6knar af þeim sökum einum að þessu skilyrði sé eigi fullnægt. Skulu skipstjóri og skipverjar, svo og útgerðarmaður skips, veita alla þá aðstoð er þeir geta í té látið vegna lögregluranns6knar. Niðurstöður og gögn lögregluranns6knar skulu lögð fram í sjóprófi svo skjótt sem auðið er, en eigi skal fresta upphafi sjóprófs af þeim sökum einum að þau liggi enn eigi fyrir.

Forðast skal að spilla eða afmá verksummerki eftir slys í skipi fyrr en lögregluyfirvöld hafa heimilað það.

Skipstjóra er skylt að óska eftir því að lögregluranns6kn vegna mannskaða eða meiri háttar líkamstjóns, sem greinir í 2. mgr., fari fram. Skipstjóri skal eigi halda skipi úr höfn þar sem lögregluranns6kn fer fram nema í samráði við lögregluyfirvöld.

Skipstjóra eða þeim, er kemur í hans stað, er skylt að annast skráningu og tilkynningu allra slysa er verða á skipi eftir nánari reglum er samgönguráðuneytið setur í samráði við Tryggingastofnun ríkisins. Skráningar- og tilkynningarskyldan tekur m. a. til hvers konar vinnuslysa á sjó, eitrana, atvinnusjúkdóma og annarra þeirra atvika sem þýðingu kunna að hafa í því sambandi.

222. gr.

Hafi sá atburður, sem tilefni gaf til sjóprófs, orðið meðan skip lá í höfn eða fyrst komið í ljós þar skal sjópróf haldið á þeim stað. Hafi atburður orðið meðan skip var í hafi skal sjópróf að jafnaði haldið þar sem skip tekur fyrst höfn eftir slys eða á ákvörðunarstað þess, sbr. þó 227. gr. Þó má fresta sjóprófi þar til skip eða áhöfn kemur til annars staðar ef við það

sparast tími eða fé eða það hefur í för með sér umtalsvert hagræði og ekkert mælir því í gegn. Hafi skip farist skal rannsókn fara fram þar sem hagkvæmast þykir. Útgerðarmaður skips eða skipstjóri skal þá þegar tilkynna Siglingamálastofnun ríkisins um þessa ráðstöfun.

223. gr.

Sjópróf skulu hér á landi fara fram á bæjarþingi eða aukadómþingi. Erlendis eru sjópróf haldin hjá þeim dómstól eða yfirvaldi sem þau embættisstörf ber undir á þeim stað eða ræðismanni Íslands ef hann hefur vald til þess. Ef sjópróf fer fram fyrir erlendum dómstól eða yfirvaldi skal hinum næsta íslenska ræðismanni tilkynnt um það þannig að hann geti verið viðstaddur. Ræðismaður sendir utanríkisráðuneytinu skýrslu um sjópróf hvort sem hann hefur haldið það sjálfur eða átt þess kost að vera viðstaddur en skýrslan skal síðan send Siglingamálastofnun ríkisins.

224. gr.

Skipstjóra er skylt að sjá til þess að sjópróf sé haldið svo skjótt sem auðið er. Hafi skip horfið eða megi ætla að öll áhöfn þess hafi farist hvílir þessi skylda á útgerðarmanni.

Hafi atburður sá, sem er tilefni sjóprófs, orðið meðan skip var í höfn skal beiðni um sjópróf borin fram innan 48 stunda rúmhelgra daga.

Til sjóprófs, sem haldið er hér á landi, skal eftir föngum boða þá sem vitað er eða sem ætla má að hafi verulegra hagsmuna að gæta vegna þess atburðar sem var tilefni sjóprófsins.

225. gr.

Skriflegri beiðni um sjópróf skal fylgja nákvæmt eftirrit eða skýrt ljósrit af því sem skráð er í skipsbækur um viðkomandi atburð og skrifleg skýrsla um atburðinn. Skýrslu þessari skal, ef ástæða er til, fylgja uppdráttur af aðstæðum öllum og útsetning í sjókort í stærsta mælikvarða. Einnig skal fylgja listi yfir áhöfn skips og þá menn sem ætla má að geti gefið upplýsingar sem að gagni koma og, ef því verður við komið, upplýsingar um þá sem hagsmuna hafa að gæta. Framangreind gögn skulu hafa borist dómara degi áður en sjópróf hefst nema dómari heimili styttri fyrirvara. Viðkomandi skipsbækur (frumgerð og hreinskrift ef því er að skipta) skulu sýndar við upphaf sjóprófs. Dómur metur að öðru leyti hverra gagna skuli aflað, svo sem um starfsréttindi og lögskráningu skipshafnar.

226. gr.

Þegar sjópróf fer fram hér á landi skal dómari bera saman skipsbækurnar og eftirrit þeirra er skipstjóri skal hafa með sér. Síðan spyr dómarinn skipstjóra, skipverja og önnur vitni og lætur þá skýra frá því er þeir vita og máli virðist skipta. Vitnaskýrslur skal bóka eða samandregin skýrsla dómara um framburð vitna hljóðrituð og síðan vélrituð nema dómari telji nauðsyn bera til að millilíðalaus hljóðritun sé notuð.

Um yfirheyrslur fer annars eftir ákvæðum laga nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála, eftir því sem við getur átt.

Dómari rannsakar eftir föngum öll þau atriði er máli skipta, svo sem um skip og útbúnað þess, farm, framferði skipstjóra og skipshafnar, hafnsögumanns o. s. frv.

Í tengslum við sjópróf skal dómurinn skoða skip ef telja má að slík skoðun geti skipt einhverju máli fyrir rannsókn slyss og jafnframt skal dómurinn framkvæma eða láta framkvæma aðra þá skoðun sem nauðsyn ber til.

Þegar halda skal sjópróf ber dómara að tilkynna Siglingamálastofnun ríkisins þar um.

Siglingamálastofnun ríkisins ber að láta starfsmann mæta við sjópróf ef um er að ræða strand skips, verulegar skemmdir á skipi eða farmi, manntjón eða veruleg meiðsl manna. Skal honum heimilt að kynna sér málsskjöl, bera fram tillögur um rannsóknina, spyrja þá sem koma fyrir dóm með milligöngu dómara eða beint með leyfi hans og fara fram á bókanir eftir því sem hann telur nauðsynlegt.

Það, sem í grein þessari segir um Siglingamálastofnun ríkisins, skal einnig eiga við um rannsóknarnefnd sjóslysa, sbr. 45. gr. l. nr. 52/1970.

Að sjópróf loknu skal dómari senda ríkissaksóknara, Siglingamálastofnun ríkisins og rannsóknarnefnd sjóslysa eftirrit af því.

227. gr.

Nú er sjópróf haldið vegna árekstrar milli skipa og skal þá leitast við að skýrslur, sem snerta bæði eða öll skipin, séu teknar á sama stað og á sama tíma, eftir nánari ákvörðun Siglingamálastofnunar ríkisins, og getur hún frestað sjóprófi af þessum sökum.

Ef sjópróf eru ekki haldin samtímis getur dómari, að beiðni útgerðarmanns þess skips sem fyrr er tekið til meðferðar í sjóprófi, úrskurðað að sjópróf verði haldið fyrir luktum dyrum og án aðgangs annarra en fulltrúa hins opinbera og útgerðarmanns skipsins. Ef sjópróf er haldið fyrir luktum dyrum skal því, sem þar kemur fram, haldið leyndu þar til haldið hefur verið sjópróf vegna hins skipsins. Fram til þess tíma hafa aðeins þeir, sem fengu að vera viðstaddir, heimild til þess að kynna sér framburð, framlögð skjöl og skipsbækur.

Ákvæði 1. og 2. mgr. eiga einnig við um árekstur við erlent skip og skal þá önnur rannsókn lögð að jöfnu við sjópróf að því er varðar hið erlenda skip. Ekki skal halda sjópróf nema Siglingamálastofnun krefjist þess eða útgerðarmaður samþykki þegar skip hefur lent í árekstri við erlent skip sem ekki er skylt að láta halda sjópróf samkvæmt reglum heimalands þess. Skal útgerðarmaður án tafar tilkynna Siglingamálastofnun um áreksturinn. Samgönguráðuneyti getur sett reglur um það til hvaða erlendra skipa þetta ákvæði nái.

228. gr.

Nú hefur sjópróf þegar farið fram en síðar koma fram nýjar upplýsingar sem miklu skipta eða í ljós kemur að mikilvægar upplýsingar skorti og getur þá Siglingamálastofnun, rannsóknarnefnd sjóslysa, útgerðarmaður eða skipstjóri krafist þess að sjópróf verði haldið að nýju.

229. gr.

Samgönguráðherra getur veitt undanþágu frá skyldu til að halda sjópróf eða frestað því ef talið er að annars konar en sambærileg rannsókn muni koma að sömu notum.

230. gr.

Samgönguráðherra er heimilt að skipa sérstaka nefnd kunnáttumanna til að rannsaka tiltekin sjóslys ef ríkar ástæður mæla með því, t. d. ef stórslys hefur orðið eða líkur benda til að rannsókn muni verða óvenju umfangsmikil. Hafi sjópróf eigi farið fram má láta það niður falla. Formaður nefndarinnar skal ætíð vera embættisdómari eða lögfræðingur með embættisgengi til dómarastarfa og með kunnáttu og reynslu í sjórétti ef kostur er en aðrir nefndarmenn skulu vera sérfróðir, hver á sínu sviði.

Nefnd, sem skipuð er skv. 1. mgr., skal í starfi sínu fylgja meginreglum laga þessara um sjópróf, eftir því sem við verður komið, og um skyldu manna til skýrslugjafar fyrir nefndinni og um öflun sönnunargagna almennt, svo og um vettvangskönnun, gilda sömu reglur og í opinberum dómsmálum, eftir því sem við getur átt. Nefndin ákveður sjálf hvort fundir hennar séu opnir eða lokaðir og hverjar upplýsingar séu veittar um framvindu rannsóknar. Nefndin getur leitað til Siglingamálastofnunar ríkisins og rannsóknarnefndar sjóslysa, sbr. 45. gr. l. nr. 52/1970, við rannsókn máls, eftir því sem tilefni er til. Embættisdómurum eða lögreglustjórum á hverjum stað er skylt að aðstoða nefndina við skýrslutöku og aðra þætti málsrannsóknar, eftir því sem aðstæður leyfa. Einnig getur nefndin kallað til sérfræðinga eða leitað aðstoðar rannsóknastofnana, svo og Landhelgisgæslu Íslands, í þágu rannsóknar máls og er þeim aðilum skylt að aðstoða nefndina við rannsóknina í heild eða einstaka þætti hennar.

Um starfshætti nefndarinnar skal nánar kveðið á í reglugerð sem samgönguráðherra setur.

Kostnaður vegna rannsóknar máls samkvæmt þessari grein skal greiðast úr ríkissjóði.

231. gr.

Rannsóknarnefnd, sem starfar eftir ákvæðum 230. gr., skal að rannsókn lokinni semja ítarlega skýrslu um rannsóknina og niðurstöður hennar og skal þar m. a. einkum greint frá sönnuðum eða líklegum orsökum tjóns.

Skýrslu rannsóknarnefndar skal skilað til samgönguráðuneytis. Þeim, sem hagsmuna hafa að gæta, er heimilt að fá endurrit skýrslunnar. Samgönguráðuneytið getur birt skýrsluna opinberlega ef nægar ástæður, svo sem almannahagsmunir, mæla með því.

XIV. KAFLI

Um lausn ágreiningsefna.

232. gr.

Samgönguráðherrra er heimilt að koma á fót föstum gerðardómi er skipaður sé einum eða fleiri óvilhöllum mönnum sem dæmi um ágreining út af lögskiptum eða stöðu manna sem lög þessi taka til ef báðir (eða allir) málsaðilar óska þess og verður þá úrskurður gerðardómsins um efnisatriði máls bindandi fyrir báða (eða alla) aðila eftir sömu reglum og almennt gilda um gerðardóma. Kostnaður við störf gerðardómsins greiðist úr ríkissjóði. Ef þinghöld fara fram utan Reykjavíkur skal sýslumönnum eða bæjarfógetum á hverjum stað skylt að aðstoða gerðardóminn varðandi aðstöðu til þinghalds, eftir því sem unnt er. Samgönguráðherra getur sett nánari reglur um starfsemi gerðardómsins og um kostnað við málsmeðferð.

XV. KAFLI

Um refsingar og önnur viðurlög.

233. gr.

Ef skipstjóri hefur ekki á skipi eintak af lögum þessum og reglugerðum og öðrum opinberum fyrirmælum samkvæmt þeim, sem um ræðir í 2. mgr. 8. gr., varðar það sektum.

234. gr.

Vanræki skipstjóri, stýrimaður, vélstjóri eða loftskeytamaður skráningu í bækur sem skylt er að halda, varðveislu þeirra eða sýningu, varðar það sektum eða varðhaldi.

235. gr.

Ef skipstjóri brýtur gegn skyldum samkvæmt 19. gr. um flutning sjómanna o. fl. varðar það sektum.

236. gr.

Vanræki skipstjóri að gefa sjóferðarskýrslu þegar honum er það skylt samkvæmt 225. gr. varðar það sektum eða varðhaldi.

237. gr.

Ef skipstjóri vanrækir að gegna þeim skyldum sem um ræðir í 161. og 162. gr. þegar árekstur eða svipað slys ber að höndum varðar það sektum eða varðhaldi.

238. gr.

Ef skipstjóri hefur orðið valdur að skipstrandi, árekstri eða öðru sjóslysi með yfirsjónum eða vanrækslu í starfi sínu varðar það sektum, varðhaldi eða fangelsi.

Ef skipstjóri neytir áfengis eða fíkniefna með þeim hætti að hann reynist ófær um að gegna starfi sínu á fullnægjandi hátt varðar það sektum eða varðhaldi.

Í refsidómi samkvæmt 1. og 2. mgr. má enn fremur, ef sérstaklega miklar sakir eru, ákveða að dómfelldi skuli sviptur rétti til skipstjórnar ákveðinn tíma, þó ekki í skemmri tíma en þrjá mánuði og allt að fimm árum eða ævilangt. Skal þá jafnframt tekið fram í dóminum hvort dómfelldi megi gegna stýrimannsstöðu meðan hann er sviptur skipstjóraréttindum. Dómstóll sá, er dæmir slíkan dóm, skal svo fljótt sem unnt er senda samgönguráðuneytinu eftirrit af dóminum, svo og skipstjóraskírteini dómfellda. Ef dómurinn heimilar dómfellda að gegna stýrimannsstöðu lætur ráðuneytið honum í té stýrimannsskírteini þar að lútandi. Hafi dómfelldi verið sviptur skipstjórnarréttindum tímabundið og tvö ár að minnsta kosti eru liðin frá dómsuppsögu og sérstakar ástæður mæla með því getur samgönguráðherra veitt dómfellda aftur rétt til skipstjórnar enda þótt sá tími, sem tilgreindur er í dóminum, sé eigi liðinn. Hafi dómfelldi verið sviptur skipstjórnarréttindum ævilangt getur samgönguráðherra, með sama skilorði og fyrr greinir, veitt honum aftur rétt til skipstjórnar þegar a. m. k. þrjú ár eru liðin frá dómsuppsögu.

Áfrýjun dóms frestar ekki framkvæmd réttindasviptingar. Nú telur meiri hluti dómenda í sjóprófi að skipstjóri hafi unnið til réttindasviptingar og að brýna nauðsyn beri til þeirrar sviptingar og getur hann þá svipt hann skipstjórnarréttindum til bráðabirgða með úrskurði en dómstóll sá, er fer með viðkomandi refsimál, getur þó hvenær sem er hrundið þeirri ákvörðun hans þannig að skipstjóri haldi réttindum sínum þar til dómur gengur.

Hafi meiri hluti dómenda í sjóprófi eigi beitt fyrrgreindri heimild sinni hefur viðkomandi dómstóll heimild til að ákvarða réttindasviptingu til bráðabirgða með sama skilorði og fyrr greinir.

Hafi skipstjóri verið sviptur skipstjórnarréttindum til bráðabirgða samkvæmt því sem fyrr segir skal ákveðið í dómi hvort sá tími skuli dragast frá endanlegum sviptingartíma.

239. gr.

Stórfelld eða endurtekin brot skipstjóra gegn öðrum skyldum samkvæmt lögum þessum en þeim, sem ákvæði 233.—238. gr. taka til, varða sektum eða varðhaldi.

240. gr.

Ákvæði þessa kafla taka einnig til manna sem gegna starfi skipstjóra í hans stað.

241. gr.

Vanræki útgerðarmaður að hafa líf- og slysatryggingu í gildi samkvæmt 2. mgr. 172. gr. varðar það sektum og varðhaldi ef um ítrekað brot er að ræða.

Ef útgerðarmaður, í merkingu laga þessara, er ekki einstaklingur eiga refsiákvæði 1. mgr. þessarar greinar við um framkvæmdastjóra viðkomandi útgerðarfyrirtækis.

242. gr.

Ákvörðun um fyrirhugaða málshöfðun út af brotum gegn ákvæðum þessa kafla skal tilkynnt samgönguráðuneyti.

XVI. KAFLI

Gildistaka og brottfallin lög.

243. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Jafnframt eru úr gildi numin siglingalög, nr. 66 frá 31. desember 1963, ásamt síðari breytingum, svo og önnur þau ákvæði í lögum sem ekki fá samrýmst ákvæðum laga þessara.

Með fjárkröfur, sem stofnast hafa fyrir gildistöku laga þessara, skal farið eftir fyrirmælum siglingalaga, nr. 66 frá 31. desember 1963, ásamt síðari breytingum.

Gjört í Reykjavík, 19. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Þorvaldur Garðar Kristjánsson.** **Magnús Þ. Torfason.**

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

Nr. 35 19. júní 1985

SJÓMANNALÖG

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Lög þessi gilda um alla sjómenn á íslenskum skipum. Samgönguráðherra getur sett reglur um að tiltekin ákvæði laga þessara eða lögin í heild taki ekki til sjómanna á einstökum flokkum skipa, svo og sjómanna á skipum sem eigi ná tiltekinni lágmarksstærð.

2. gr.

Eftirtalin ákvæði laga þessara gilda, eftir því sem við á, um menn sem ráðnir eru á skip af útgerðarmanni eða skipstjóra til annarra starfa en skipsstarfa og um menn sem ráðnir hafa verið á skip af öðrum en útgerðarmanni eða skipstjóra:

1. 2. mgr. 8. gr. um lágmarksaldur,
2. 3. mgr. 8. gr. og 33. gr. um læknisskoðun,
3. 17. gr. um rétt konu til að fara úr skiprúmi ef hún verður vanfær,
4. 26. gr. um rétt til launa, ferðakostnaðar o.fl. ef skip ferst eða verður dæmt óbætandi,
5. 5. mgr. 37. gr. um greiðsluskyldu ríkissjóðs á kostnaði vegna umönnunar og heimferðar sökum kynsjúkdóms og berkla,
6. 38. gr. um greiðsluskyldu ríkissjóðs á tilteknum kostnaði vegna sjómanns sem er veikur eða hefur slasast,
7. 39. gr. um skyldu skipstjóra til að annast um útför o. fl.,

8. 2. mgr. 41. gr. um greiðsluskyldu ríkissjóðs á kostnaði við útför,
9. 2. og 3. mgr. 57. gr. um varnir gegn slysum og heilsutjóni,
10. 58. gr. og 1. mgr. 60. gr. um almenna reglu á skipi og greiðslu skaðabóta,
11. 61. og 62. gr. um viðurværi og hreinlæti,
12. 64. gr. um hvíldar- og matartíma,
13. 67. gr. um heimild til að taka með sér varning o. fl.,
14. 68. gr. um eigur sem skildar eru eftir um borð,
15. 70. og 71. gr. um agavald skipstjóra,
16. V. kafli um brot á lögum þessum og um refsingar eftir því sem við getur átt.

3. gr.

Allir þeir, sem staddir eru um borð í skipi, eru skyldir til að vinna þau verk eftir megni sem skipstjóri metur nauðsynleg vegna öryggis skips eða manna sem á skipi eru.

4. gr.

Samtök sjómanna og útgerðarmanna geta samið um betri réttindi sjómönnum til handa en leiðir af ákvæðum laga þessara.

Ákvæði laga þessara um réttindi sjómanna skulu í engu skerða fyllri rétt þeirra samkvæmt kjarasamningum.

5. gr.

Með skipverja er í lögum þessum átt við hvern þann sjómann sem á skip er ráðinn til skipsstarfa.

Yfirmenn teljast: stýrimenn, vélstjórar, loftskeytamenn og brytar, svo og aðrir skipverjar sem skipstjóri eða útgerðarmaður hefur ráðið til sambærilegra og/eða sérhæfðra starfa.

II. KAFLI

Ráðningarsamningur o. fl.

1. Um samningsgerðina o. fl.

6. gr.

Útgerðarmaður skal sjá um að gerður sé skriflegur ráðningarsamningur (skiprúmssamningur) við skipverja. Samningur skal vera í tvíriti og heldur hvor sínu eintaki. Í samningnum skal meðal annars greina: 1. fullt nafn skipverja, fæðingarár og dag, heimili og nafnnúmer, 2. stöðu hans á skipinu, 3. nafn og heimilisfang nánasta aðstandanda eða ættingja, 4. ferð þá eða tímabil sem skipverjinn er ráðinn til, hvar ráðningu skuli slitið og uppsagnarfrest sé um það samið, 5. umsamið kaup, m. a. fyrir aukavinnu eða yfirvinnu, 6. önnur hlunnindi.

Samgönguráðuneytið getur sett nánari reglur um form og efni samninga samkvæmt 1. mgr. og getur jafnframt mælt fyrir um notkun sérstakra eyðublaða í þessu augnamiði og sér ráðuneytið þá einnig um útgáfu og dreifingu þeirra.

Skipstjóri getur, í umboði útgerðarmanns, ráðið skipverja og gilda þá um það ákvæði 1. mgr. Skipstjóri getur einnig, með sama skilorði, vikið skipverja úr skiprúmi eða sagt honum upp störfum, sbr. 23.—25. gr.

Eftir því sem við verður komið skal ráðgast við yfirvélstjóra um ráðningu skipverja til starfa í vélarrúmi, við fyrsta stýrimann um ráðningu háseta, við bryta um ráðningu aðstoðarmanna hans, svo og við aðra yfirmenn um ráðningu undirmanna þeirra.

Sérhver skipverji skal hafa sjóferðabók sem samgönguráðuneytið lætur gera. Skipstjóri geymir sjóferðabók skipverja meðan skipverji er í skiprúminu.

Samgönguráðherra setur nánari reglur um gerð sjóferðabóka.

Lögskráningarstjóra er skylt að afhenda sjóferðabók hverjum skipstjóra og skipverja í fyrsta sinn sem hann er lögskráður á íslenskt skip eða síðar ef sjóferðabók hefur glatast eða er fullnotuð. Skal sjóferðabókin ávallt sýnd við lögskráningu og þegar sanna á siglingatíma.

7. gr.

Samgönguráðuneytið skal láta útbúa og kosta hentuga útgáfu af sjómannalögum eins og þau eru á hverjum tíma.

Skipstjóri skal sjá til þess að um borð í skipi sé ætíð eintak af sjómannalögum, eins og þau eru á hverjum tíma, sem allir skipverjar geti kynnt sér.

8. gr.

Við ráðningu nýliða skal skipstjóri sjá um að nýliðanum sé leiðbeint um störf þau sem hann á að sinna. Enn fremur skal honum sýndur björgunarbúnaður sá og viðvörunarbúnaður sem á skipinu er og leiðbeint um grundvallaratriði við notkun þeirra.

Eigi má hafa yngri mann, karl eða konu, en 15 ára við vinnu á skipi nema um skólaskip eða æfingaskip sé að ræða. Samgönguráðherra getur sett reglur um hærra aldurslágmark skipverja við tiltekin störf allt fram til átján ára aldurs.

Útgerðarmaður getur krafist þess að sá sem vill ráða sig á skip leggi fram við ráðningu sína vottorð læknis þess efnis að hann sé ekki haldinn einhverjum sjúkdómi eða meiðslum sem geri hann ófæran til að gegna skipsstörfum.

Samgönguráðherra setur nánari reglur um læknisskoðun samkvæmt 3. mgr.

2. Um ráðningartímann.

9. gr.

Sé eigi á annan veg samið skal uppsagnarfrestur á skiprúmssamningum vera einn mánuður nema á íslenskum fiskiskipum sjö dagar. Uppsagnarfrestur er gagnkvæmur.

Uppsagnarfrestur á skiprúmssamningi yfirmanns skal vera þrír mánuðir nema um annað hafi sérstaklega verið samið og á það einnig við um skipverja sem starfað hefur sem afleysingamaður í yfirmannsstöðu í níu mánuði samfleytt hjá sama útgerðarmanni.

10. gr.

Hafi eigi verið samið um hvar skipverji fer af skipi verður samningi einungis sagt upp á þann veg að skipverji fari af skipi í íslenskri höfn sem skipið kemur til. Útgerðarmaður, sem sagt hefur skipverja upp starfi, skal greiða eðlilegan ferðakostnað hans til útgerðarstaðar skips eða til heimilis hans hafi það eigi í för með sér meiri kostnað.

Eigi skipverji ekki heimili á Íslandi eða hafi hann ekki verið ráðinn á skip í íslenskri höfn er unnt að segja samningi upp á þann veg að skipverji fari úr skiprúmi í erlendri höfn. Þetta á þó ekki við um hafnir þar sem skip kemur einungis til mjög stuttrar dvalar svo sem til að taka eldsneyti eða vistir, vegna minni háttar viðgerða eða til að færa sjúkan skipverja á land eða ef einungis er um neyðarhöfn að ræða.

Sé skipverji ráðinn um ákveðinn tíma eða hafi hann sagt upp stöðu sinni með tilteknum uppsagnarfresti og endi ráðningarsamningur meðan skip er í ferð þá skal samningurinn gilda þar til skipið kemur til hafnar. Þetta gildir þó ekki um þær hafnir erlendis sem um getur í 2. mgr.

Sé skipverji ráðinn um ákveðinn tíma eða til ákveðinnar ferðar og verði hann kyrr á skipinu eftir að ráðningartíminn er liðinn eða ferðinni er lokið en eigi gerður nýr samningur um höfn þá þar sem skipverji skal víkja úr skiprúmi gilda ákvæði 9. gr. og 1. og 2. mgr. þessarar greinar eftir atvikum.

11. gr.

Skipverji, sem verið hefur í sama skiprúmi eða verið hefur á skipum sama útgerðarmanns í níu mánuði og sem sagt hefur upp samningi sínum með umsömdum uppsagnarfresti, getur, þó að annað hafi verið ákveðið í samningi, farið úr skiprúmi í hvaða höfn sem vera skal nema erindi skips í höfn sé það sem um getur í 2. mgr. 10. gr.

12. gr.

Ef gefa skal sjóferðaskýrslu eða halda sjóferðapróf er skipverji skyldur til að dvelja þar á staðnum þar til því er lokið gegn kaupi og dvalarkostnaði þann tíma.

13. gr.

Skipverja, sem rétt hefur til að fara úr skiprúmi, skal skylt að vinna nauðsynleg störf á skipinu sé þess krafist, þó eigi lengur en í 48 stundir frá því að skip kom til hafnar. Þetta á þó eigi við um lausn úr skiprúmi skv. 18. gr.

14. gr.

Ef yfirvöld í erlendri höfn, þar sem skipverji skyldi fara úr skiprúmi af hvaða ástæðu sem er, banna honum landvist eða heimta þær tryggingar fyrir landvistarleyfi hans er hann eigi getur sett getur hann krafist þess að vera enn um sinn á skipinu þar til það kemur til hafnar þar sem hann getur yfirgefið skipið en skylt er honum þá að gegna áfram stöðu sinni á skipinu fram til þess tíma eftir ákvörðun skipstjóra.

15. gr.

Skipverji, sem á lögheimili á Íslandi og hefur ekki getað farið úr skiprúmi í íslenskri höfn á síðustu fjórum mánuðum, á rétt á ókeypis heimferð ef hann hefur verið á sama skipi eða hjá sama útgerðarmanni samfleytt í níu mánuði.

Ríkissjóður og útgerðarmaður greiða ferðakostnað til helminga.

Heimilt er að draga heimsendingu í allt að einn mánuð ef þess má vænta að skipið komi innan þess tíma til hafnar þaðan sem töluvert ódýrara eða auðveldara er að hefja heimferðina.

Skipverja ber að tilkynna skipstjóra um vilja sinn til heimferðar með minnst 20 daga fyrirvara.

3. Um rétt skipverja til að krefjast lausnar úr skiprúmi.

16. gr.

Ef skipverji sannar að hann hafi, eftir að ráðningarsamningur var gerður, fengið kost á hærri stöðu á öðru skipi eða aðstæður hans hafa breyst svo frá því að hann réð sig á skipið að það sé velferðarmál fyrir hann að geta losnað úr skiprúmi þá á hann rétt til þess að krefjast lausnar úr skiprúmi ef hann fær annan dugandi mann í sinn stað enda auki það ekki útgerðarmanni kostnað.

Þegar þannig stendur á á skipverji aðeins rétt á kaupi fyrir þann tíma sem hann er í skiprúminu.

17. gr.

Ef kona, sem er skipverji, verður vanfær getur hún krafist lausnar úr skiprúmi ef hagsmunir hennar eða barnsins krefjast þess og á hún þá aðeins rétt á kaupi fyrir þann tíma sem hún var í skiprúminu.

18. gr.

Ef skipverji fær, eftir að skiprúmssamningur var gerður, vitneskju um að maki hans, barn eða foreldri hafi látist eða orðið fyrir alvarlegu slysi eða veikindum getur hann krafist lausnar úr skiprúmi og á hann þá aðeins rétt á kaupi fyrir þann tíma sem hann var í skiprúminu.

19. gr.

Skipverji getur krafist lausnar úr skiprúmi ef:

1. skipið verður óhaffært eða íbúðir skipverja eru heilsuspillandi að mati réttra yfirvalda og skipstjóri bætir eigi úr því,
2. skipstjóri neitar að skoðun fari fram samkvæmt 63. gr. eða
3. skipverji hefur orðið að þola misþyrmingar á skipinu og skipstjóri veitir honum eigi vernd þótt eftir því hafi verið leitað.

Skipverji, sem fær lausn úr skiprúmi eftir ákvæðum 1. mgr., á rétt á bótum, ferðakostnaði og fæðiskostnaði eftir því sem segir í 25. gr.

20. gr.

Skipverji getur krafist lausnar úr skiprúmi ef í ljós kemur eftir að hann var ráðinn í skiprúm að:

1. hætta er á að skipið verði hernumið eða verði fyrir tjóni af völdum hernaðar eða þess háttar hætta eykst til muna frá því sem áður var eða
2. illkynjuð farsótt geisar á áætlunarstað skipsins eða á öðrum þeim stað þar sem skipinu er ætluð viðkoma.

Skipverji skal bera fram kröfu um lausn af þessum sökum svo skjótt sem við verður komið eftir að hann fær vitneskju um aðstæður. Sé ferð þá eigi hafin hefur hann rétt til að krefjast lausnar þegar í stað en ella í fyrstu höfn sem skipið kemur í eftir að hann fékk vitneskju um þessi atvik.

Fái skipverji lausn af þeim ástæðum sem frá er greint í 1. mgr. á hann rétt á að útgerðarmaður greiði helming ferðakostnaðar hans til heimilis hans eða til ráðningarstaðar ef útgerðarmaður kýs það heldur. Hafi útgerðarmaður eða skipstjóri vitað af ástandi því sem greinir í 1. mgr. skal útgerðarmaður greiða allan ferðakostnað skipverja.

Ákvæði 3. mgr. á þó ekki við ef unnt reynist að útvega skipverja sambærilega stöðu á öðru íslensku skipi eða á skipi, sem tekið hefur verið á leigu af íslenskum útgerðarmanni, þar í höfn sem skipverji fer úr skiprúmi.

21. gr.

Ef skipverji er ráðinn til ákveðinnar ferðar og ferðinni er breytt til muna á hann rétt á að krefjast lausnar úr skiprúmi með skilmálum 2. mgr. 20. gr.

Fái skipverji lausn úr skiprúmi af þessum sökum á hann rétt á kaupi fyrir 15 daga eftir að hann fer úr skiprúmi en á íslenskum fiskiskipum skal þó miðað við 7 daga. Auk þess á hann rétt á ferðakostnaði og fæðispeningum til ráðningarstaðar ef hann fer úr skiprúmi áður en ferð hefst en ella til þess staðar þar sem samið var um að hann færi úr skiprúmi.

22. gr.

Ef skip missir rétt til að sigla undir íslenskum fána á skipverji rétt á að krefjast lausnar úr skiprúmi nema um annað hafi sérstaklega verið samið. Um greiðslu á kaupi, ferðakostnaði og fæðispeningum fer þá sem segir í 25. gr.

Sé skip selt öðrum innlendum útgerðarmanni er skipverja heimilt að krefjast lausnar úr skiprúmi en segja verður þá skipverji skiprúmi sínu lausu þegar eftir að hann fær vitneskju um þetta.

Eigi skipverji rétt á lausn úr skiprúmi af þessum sökum á hann rétt til kaups í sex vikur nema uppsagnarfrestur sé skemmri tími. Innan þess tíma ber skipverja að vinna venjuleg skipsstörf uns skipið er afhent hinum nýja eiganda. Ákvæði þessarar málsgreinar eiga því aðeins við að skipið sé afhent hinum nýja eiganda áður en ráðningu hefði lokið fyrir uppsögn.

Eigi heimilar það skipverja að krefjast lausnar úr skiprúmi þótt skipstjóraskipti verði á skipinu.

4. Um rétt skipstjóra til að víkja skipverja úr skiprúmi.

23. gr.

Skipstjóri getur vikið skipverja úr skiprúmi ef:

1. skipverji verður lengur en um stundarsakir ófær til vinnu vegna veikinda eða slysa,
2. skipverji er haldinn sjúkdómi sem öðrum mönnum á skipi stafar hætta af,
3. læknisskoðun skv. 33. gr. leiðir í ljós að skipverji er eigi fær til að vinna starf sitt þótt eigi sé hann sjúkur.

Ákvæði 36. gr. um rétt skipverja til launa o. fl. eiga við um brottvikningu úr skiprúmi eftir 1. mgr.

24. gr.

Skipstjóri getur enn fremur vikið skipverja úr skiprúmi ef:

1. skipverji reynist óhæfur til þess starfa sem hann var ráðinn til,
2. skipverji kemur ekki til skips á ákveðnum tíma og skipið á að láta úr höfn eða ráða verður annan mann í hans stað,
3. skipverji verður sekur um mikil afglöp í starfi sínu svo sem það að hann óhlýðnast ítrekað skipunum yfirmanna sinna eða beitir aðra menn ofbeldi sem á skipi eru staddir,
4. skipverji er ítrekað drukkinn um borð, nema brot sé því alvarlegra, eða er undir áhrifum fíkniefna um borð,
5. skipverji verður sekur um þjófnað eða annan meiri háttar glæp eða leynir manni á skipsfjöl,
6. skipverji leynir tollskyldum varningi eða þeim varningi sem útflutningsbann gildir um á fráfararstað skipsins eða innflutningsbann á ákvörðunarstað þess eða
7. skipverji ber ágreining, sem rís af starfi hans á skipinu, undir erlend stjórnvöld.

Ef skipstjóri vill víkja skipverja úr skiprúmi skv. 3.—7. tl. 1. mgr. skal hann skýra skipverja frá því hið fyrsta og eigi síðar en 7 dögum eftir að hann fékk vitneskju um þau atvik sem brottvikning byggist á nema sérstakar ástæður réttlæti lengri frest.

Skipverji, sem vikið er úr skiprúmi samkvæmt þessari grein, á ekki rétt á kaupi lengur en hann gegndi starfi sínu. Ef skipverji gat ekki komið til skips vegna veikinda eða meiðsla, sem hann á ekki sök á, skal hann þó eiga rétt til kaups samkvæmt fyrirmælum 36. gr.

25. gr.

Ef skipverja er vikið úr skiprúmi áður en ráðningartími hans er liðinn og án þess að heimild sé til þess í 23. eða 24. gr. á hann rétt á kaupi þann tíma sem mælt er fyrir um í 9. gr. Hafi skipverja, sem starfað hefur samfellt í þjónustu sama útgerðarmanns í 15 ár eða lengur, verið vikið úr starfi án nægrar ástæðu skal hann auk þessa eiga rétt á sérstakri uppbót sem nemi eins mánaðar launum sé um yfirmann að ræða en ella skal miðað við laun fyrir 15 daga.

Hafi verið samið við skipverja um tiltekinn stað þar sem hann skyldi víkja úr skiprúmi á hann, auk þess sem fyrr var greint, rétt á ferðakostnaði og fæðispeningum til þess staðar. Verði ráðningarsamningi eigi sagt upp nema skipverji geti vikið úr skiprúmi í íslenskri höfn, sbr. 1. mgr. 10. gr., á hann rétt á ferðakostnaði og fæðispeningum til íslenskrar hafnar eða til heimilis síns eigi hann heimili á Íslandi.

Ákvæði 1. og 2. mgr. eiga þó ekki við ef skipverji víkur úr skiprúmi eftir uppsögn á þeim stað sem fyrir fram hafði verið um samið eða sem leiðir af reglum 10. gr. samkvæmt ákvörðun skipstjóra áður en uppsagnarfrestur er úti þannig að skipverji haldi kaupi og öðrum fríðindum þar til fresturinn er á enda runninn.

26. gr.

Farist skip eða verði það fyrir sjótjóni og sé dæmt óbætandi eða verði af óviðráðanlegum ástæðum tekið úr þjónustu útgerðarmanns um ófyrirsjáanlegan tíma, þó ekki

skemmri tíma en þrjá mánuði, er skiprúmssamningi slitið nema öðruvísi sé um samið. Skipverja er þó skylt að taka þátt í björguninni og að vera viðstaddur er sjóferðaskýrsla er tekin og á hann rétt á kaupi og dvalarkostnaði þann tíma er hann þarf að bíða á staðnum þess vegna eða hann þarf að bíða eftir ferð heimleiðis.

Ef skiprúmssamningi er slitið af þeim sökum sem segir í 1. mgr. á skipverji rétt á ferðakostnaði, nauðsynlegum klæðnaði og fæðispeningum til heimilis síns og greiðir ríkissjóður þann kostnað.

Verði skiprúmssamningi slitið erlendis af þeim ástæðum sem greinir í 1. mgr. á skipverji rétt til launa á meðan hann er atvinnulaus af þessum sökum, þó ekki lengur en í tvo mánuði frá ráðningarslitum ef hann er stýrimaður, vélstjóri, bryti eða loftskeytamaður, en í einn mánuð frá sama tíma ef hann gegnir annarri stöðu á skipi.

5. Um kaup skipverja.

27. gr.

Skipverji tekur kaup frá og með þeim degi sem hann kemur til vinnu á skipinu. Þurfi hann að ferðast frá ráðningarstað til skips tekur hann kaup frá og með þeim degi er sú ferð hefst.

Skipverji tekur kaup til þess dags og að honum meðtöldum er ráðningu hans lýkur samkvæmt ráðningar- eða kjarasamningi og skiptir þá ekki máli þótt hann hafi áður verið afskráður. Um vinnu skipverja fer sem segir í kjarasamningum og lögum þessum.

Skipverji á ekki rétt á kaupi fyrir þann tíma sem hann hliðrar sér hjá að vinna án þess að næg ástæða sé til.

28. gr.

Við útreikning kaups fyrir hluta úr mánuði skal við það miðað að kaup fyrir hvern dag sé 1/30 af mánaðarkaupi eða samkvæmt kjarasamningi eftir því sem við á.

Standi ferð lengur yfir en áætlað var við ráðningu á skipverji rétt á tiltölulegri viðbót við kaupið hafi eigi verið á annan veg samið.

29. gr.

Fækki skipverjum meðan ferð stendur yfir skulu kaupgreiðslur, sem af því leiðir, skiptast á milli þeirra sem eftir eru að tiltölu við aukna vinnu hvers þeirra um sig hafi þeir eigi fengið hana greidda sem yfirvinnu.

Fækki stýrimönnum meðan ferð stendur yfir skulu kaupgreiðslur, sem af því leiðir, skiptast á milli skipstjóra og stýrimanns eða stýrimanna í hlutfalli við aukna vinnu hvers þeirra um sig hafi þeir eigi fengið hana greidda sem yfirvinnu.

30. gr.

Um rétt til greiðslu í erlendri mynt fer eftir því sem landslög ákveða á hverjum tíma.

Skipverji getur krafist þess að kaup hans sé greitt mánaðarlega eftir ávísun til nafngreinds manns hér á landi eða lagt inn á íslenska innlánsstofnun.

Skipverji getur, sér að kostnaðarlausu, sent kaup sitt heim til Íslands með tilstilli íslensks ræðismanns. Ríkissjóður ber þann kostnað sem af þessu leiðir og ábyrgist peningasendingarnar.

31. gr.

Skipverji getur krafist þess að 2/3 hlutar af ógreiddu kaupi hans séu greiddir nafngreindum manni gegn umboði.

Greiðslur samkvæmt 1. mgr. má eigi stöðva né lækka án samþykkis skipverjans fyrr en ráðningu hans er slitið nema svo sé að annar hluti kaupsins hrökkvi eigi fyrir greiðslum á skaðabótakröfum er útgerðarmaður á á hendur honum og rísa af starfi hans á skipinu,

kröfum yfirvalda á hendur honum sem útgerðarmanni að lögum er skylt að tryggja með því að halda eftir kaupi skipverjans eða um sé að ræða kröfu útgerðarmanns vegna tjóns sem leiðir beint af tollalagabroti skipverja.

Heimilt er að halda eftir þriðjungi af þeim hluta kaups er skipverji sjálfur getur tekið á móti þar til skipverji fer úr skiprúmi, þó aldrei hærri upphæð en hálfsmánaðarkaupi.

32. gr.

Mánaðarlega skal skipverja látið í té sundurliðað launauppgjör til hans nema kjarasamningar mæli fyrir um skemmri uppgjörsfrest.

Komi það í ljós er reikningar eru gerðir upp að skipverji hafi fengið meira greitt en honum bar þá er það fé eigi afturkræft ef svo er að ráðningu skipverja sé slitið af þeim ástæðum einhverjum sem ræðir um í 19., 22. gr., 1. tl. 23. gr., 25., 26. og 40. gr.

6. Umönnun og kaup sjúkra skipverja.

33. gr.

Skyldur er skipverji til að láta lækni rannsaka heilsufar sitt ef skipstjóri krefst þess.

Hafi skipstjóri ástæðu til að ætla að skipverji sé sjúkur skal hann sjá til þess að skipverji gangist undir læknisskoðun sé þess kostur.

Læknisskoðun samkvæmt 1. og 2. mgr. skal framkvæmd skipverja að kostnaðarlausu.

34. gr.

Veikist skipverji eða slasist skal skipstjóri sjá um að hann fái nauðsynlega umönnun á skipinu eða í landi, þar með talið hjúkrun, læknishjálp, lækningaefni og framfæri, sé hann utan heimilis síns enda getur skipstjóri, ef um skammtímaforföll er að ræða, skyldað skipverja til að dvelja á útgerðarstað skips.

Ef ástæða er til að ætla að skipverji sé haldinn sjúkdómi sem hætta stafar af fyrir aðra menn á skipinu skal skipstjóri láta flytja sjúklinginn í land ef eigi reynist unnt að verjast smithættu á skipinu.

Geti sjúkur skipverji eigi sjálfur gætt muna sinna skal skipstjóri sjá um að þeirra sé gætt.

Sé sjúkur eða slasaður skipverji skilinn eftir erlendis skal skipstjóri fela hann umsjá íslensks ræðismanns eða sjá honum sjálfur fyrir góðri umönnun ef ræðismaður er eigi á þeim stað og tilkynna þetta þeim ræðismanni sem næstur er og jafnframt nánustu aðstandendum skipverja ef hann óskar þess.

35. gr.

Sé sjúkur eða slasaður skipverji skilinn eftir erlendis í umsjá íslensks ræðismanns getur ræðismaðurinn krafist tryggingar vegna þeirra útgjalda sem útgerðarmaður skal standa skil á samkvæmt 37. og 41. gr. varðandi umönnun og greftrun skipverja.

Skipverji getur krafist þess að hann fái í hendur kaupgreiðslur sem hann á rétt til nema telja verði að fé það skuli ganga til greiðslu útgjalda sem skipverji á að bera sjálfur eða hann sé af heilsufarsástæðum óhæfur til að ráðstafa fjármunum sínum.

36. gr.

Ef skipverji verður óvinnufær vegna sjúkdóms eða meiðsla sem hann verður fyrir meðan á ráðningartíma stendur skal hann eigi missa neins í af launum sínum í hverju sem þau eru greidd svo lengi sem hann er óvinnufær af framangreindum ástæðum, þó ekki lengur en tvo mánuði. Sé skipverji í launalausu fríi er hann veikist eða slasast tekur hann laun frá þeim tíma er hann skyldi hefja störf að nýju. Skipverji, sem forfallast vegna veikinda, á þó ekki rétt til launa í fleiri daga en hann hefur verið í þjónustu útgerðarmanns.

Hafi skipverji verið ráðinn á sama skip eða hjá sama útgerðarmanni í tvö ár samfellt skal hann, auk þess sem í 1. mgr. segir, halda föstu kaupi, kauptryggingu eða sérlega umsömdu veikindakaupi í allt að einn mánuð en í allt að tvo mánuði eftir fjögurra ára samfellda ráðningu hjá sama útgerðarmanni.

Skipverji, sem forfallast frá vinnu vegna slysa við vinnu, á leið til eða frá vinnu eða vegna atvinnusjúkdóma sem stafa af vinnunni skal fá greitt fast kaup, kauptryggingu eða sérlega umsamið veikindakaup í allt að þrjá mánuði til viðbótar greiðslum samkvæmt 1. mgr. og 2. mgr.

Skipverji á ekki rétt á kaupi þann tíma, sem hann hliðrar sér ólöglega hjá að inna störf sín af hendi, né fyrir þann tíma sem hann er óstarfhæfur vegna sjúkdóms eða meiðsla sem hann hefur leynt vísvitandi við ráðningu sína. Sama gildir ef skipverji er ekki starfhæfur vegna sjúkdóms eða meiðsla sem hann hefur sjálfur bakað sér af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

Nú vill skipverji neyta réttar síns samkvæmt 1., 2. og 3. mgr. og skal hann þá, ef atvinnurekandi óskar þess, afhenda honum vottorð læknis um veikindin eða slysið er sýni að hann hafi verið óvinnufær vegna veikindanna eða slyssins.

37. gr.

Með þeim undantekningum, sem greindar eru í 4.—6. mgr., greiðir útgerðarmaður allan eðlilegan kostnað af umönnun sjúkra skipverja meðan ráðningu þeirra er ekki slitið, sbr. 1. mgr. 34. gr.

Sé skipverji veikur eða slasaður er ráðningu hans er slitið á hann rétt á að útgerðarmaður kosti umönnun hans í veikindunum í allt að sex vikur eða í allt að tólf vikur sé skipverji íslenskur og njóti umönnunar erlendis. Þetta tímabil telst frá því að skipverji er skráður úr skiprúmi eða frá því að skipið lét úr höfn hafi hann eigi verið skráður úr skiprúmi. Sé íslenskur skipverji skilinn eftir erlendis á hann auk þess rétt á ferðakostnaði og fæðispeningum til heimilis síns hér á landi. Sé hægt að útvega honum stöðu eigi lægri en þá er hann áður hafði og eigi verr launaða á skipi sem fara á hingað til lands eða til hafnar sem hægara er að senda hann frá heim til sín þá er hann skyldur að taka þeirri stöðu ef heilsa hans leyfir.

Fari skipverji úr skiprúmi vegna veikinda eða meiðsla eða sé hann við fráför úr skiprúmi haldinn þess háttar veikindum eða lemstrum sem réttlætt geta uppsögn úr skiprúmi á skipverji, auk þess sem fyrr greinir, rétt á að útgerðarmaður greiði ferðakostnað og fæðiskostnað til útgerðarstaðar skips eða til heimilis hans hafi það eigi í för með sér aukinn kostnað. Eigi skipverji ekki heimili á Íslandi getur útgerðarmaður þó valið þann kost að greiða ferðakostnað og fæðispeninga skipverja þangað sem skipverji var staddur þegar hann réðst í skiprúm nema yfirvöld á þeim stað neiti honum um landgöngu eða banni honum landvist eða heimti þær tryggingar fyrir landvistarleyfi hans er hann eigi getur sett.

Ef skipverji á sjálfur sök á veikindunum eða meiðslunum af ásetningi eða stórfelldu gáleysi eða hafi hann leynt þeim sviksamlega er hann réðst á skipið á hann ekki rétt á að útgerðarmaður greiði honum ferðakostnað eða fæðispeninga eftir 1.—3. mgr.

Sé skipverji, sem er heimilisfastur á Íslandi, haldinn berklum eða kynsjúkdómi greiðir ríkissjóður kostnað við umönnun og heimferð skipverjans eftir 2. og 3. mgr.

Greiðslur, sem skipverji fær af þessum sökum frá sjúkrasamlagi eða almannatryggingum eða vegna slysatryggingar sem keypt hefur verið honum til handa, skulu dregnar frá þeirri upphæð sem útgerðarmanni eða ríkissjóði er skylt að inna af hendi samkvæmt 2. og 3. mgr.

38. gr.

Hafi skipstjóri, við fráför veiks eða slasaðs skipverja úr skiprúmi erlendis, orðið að reiða af hendi fé vegna heimferðar skipverja, umönnunar hans eða honum til aðstoðar á annan hátt, eftir lögum eða fyrirmælum sem gilda á þeim stað en útgerðarmanni ber ekki að greiða eftir íslenskum rétti, skal ríkissjóður bæta útgerðarmanni skipsins þau útgjöld sem óhjákvæmileg voru í þessu sambandi.

Samgönguráðherra getur sett nánari reglur um umönnun sjúkra eða slasaðra skipverja og um heimsendingu þeirra.

7. Andlát skipverja og greftrun.

39. gr.

Ef skipverji deyr skal skipstjóri tilkynna einhverjum hinna nánustu vandamanna hins látna um andlátið svo skjótt sem við verður komið. Skipstjóri sér um útför hins látna eða líkbrennslu hafi venslamenn eigi gert aðrar ráðstafanir. Andist skipverji erlendis skal hinum næsta íslenska ræðismanni einnig tilkynnt um andlátið. Hafi líkbrennsla farið fram skal skipstjóri annast heimsendingu öskunnar.

Svo skjótt sem við verður komið skal skipstjóri láta gera skrá yfir muni þá sem hinn látni hefur látið eftir sig í skipinu og skal skrá þessi staðfest af tveimur vottum. Hafi skipverji andast erlendis skal skipstjóri senda eða afhenda hinum næsta íslenska ræðismanni skrá þessa eða staðfest eftirrit hennar. Sé miklu óhagræði bundið að geyma muni hins látna um borð skulu þeir einnig afhentir hinum næsta íslenska ræðismanni.

40. gr.

Deyi skipverji telst kaup hans til dánardags og að þeim degi meðtöldum enda hafi hann eigi áður misst rétt til kaups vegna sjúkleika eða af öðrum ástæðum.

Nú hverfur skip í hafi án þess að upplýst verði hvenær skiptapann ber að höndum og skulu lok launagreiðslna til horfinna skipverja þá miðast við þann tíma sem telja mátti eðlilegan fyrir það skip að ná til næsta áfangastaðar frá þeim stað sem síðast spurðist um skipið.

Deyi skipverji á þeim tíma er hann á rétt til kaups samkvæmt 27. gr. eða 36. gr. á eftirlifandi maki eða börn, sem eru á framfæri hins látna eftir almennum framfærslureglum, rétt til launa fyrir einn mánuð umfram það sem segir í 1. og 2. mgr. enda hafi skipverjinn verið í þjónustu útgerðarmanns í síðustu sex mánuði áður en hann andaðist. Hafi skipverji verið samfellt í starfi hjá sama útgerðarmanni í fjögur ár eða lengur skal, auk þess sem fyrr segir, greiða eins mánaðar kaup sem hjá fiskimönnum miðist við kauptryggingu fyrir einn mánuð eins og hún er á hverjum tíma en hjá farmönnum skal greiðslan vera sem nemur eins mánaðar grunnlaunum viðkomandi skipverja.

Óheimilt er að framselja eða veðsetja samningsbundnar dánarbætur og ekki má leggja á þær löghald né gera í þeim fjárnám eða lögtak né halda bótagreiðslu til opinberra gjalda.

41. gr.

Útgerðarmaður greiðir allan venjulegan kostnað við greftrun skipverja eða líkbrennslu, svo og þann kostnað er leiðir af heimsendingu ösku eða líkamsleifa ef því er að skipta, hafi skipverji andast meðan útgerðarmanni bar að kosta umönnun hans.

Ríkissjóður greiðir þau útgjöld sem um ræðir í 1. mgr. ef skipverji hefur við andlát sitt átt rétt til umönnunar samkvæmt 5. mgr. 37. gr. Ákvæðum 6. mgr. 37. gr. og 38. gr. skal beitt eftir því sem við getur átt um útgjöld vegna andláts eða greftrunar skipverja.

Samgönguráðherra getur sett nánari reglur um ráðstafanir vegna andláts skipverja.

8. Ráðningarsamningur skipstjóra.

42. gr.

Útgerðarmaður skal sjá um að gerður sé skriflegur ráðningarsamningur við skipstjóra þar sem kveðið sé á um ráðningarkjör hans.

43. gr.

Ákvæði laga þessara um skiprúmssamninga skulu gilda eftir því sem við getur átt um ráðningarsamning við skipstjóra með þeim breytingum sem leiðir af 44.—48. gr.

44. gr.

Sé eigi annað ákveðið í samningnum um lengd ráðningartímans getur hvor aðili um sig sagt samningnum upp með þriggja mánaða fyrirvara.

45. gr.

Útgerðarmaður getur vikið skipstjóra úr stöðu hans hvenær sem er.

Sé skipstjóra vikið úr stöðu áður en ráðningartími hans er úti og án þess að heimild sé til þess samkvæmt 47. gr. á hann rétt á bótum fyrir það tjón sem frávikningin bakar honum.

Sé eigi annað sannað um upphæð tjónsins á skipstjóri rétt á þriggja mánaða kaupi og auk þess ferðakostnaði og fæðispeningum til hafnar þeirrar er ráðningunni skyldi slitið í samkvæmt samningnum eða til íslenskrar hafnar hafi honum verið vikið úr stöðu erlendis.

Sé skipstjóra heitið hluta af farmgjaldi eða afla skips eða af öðrum tekjum af ferðinni eða af ágóða útgerðarmanns af útgerðinni og ráðningu er slitið áður en ferðinni er lokið eða reikningsárið liðið á hann rétt til að fá svo mikinn hluta þessarar þóknunar sem svarar til aflafengs hans ef um hluta af afla er að ræða ella til starfstíma hans að tiltölu við ferðina alla eða reikningsárið allt.

46. gr.

Skipstjóri skal hafa sama rétt og skyldur og aðrir skipverjar í veikinda- og slysatilvikum og um getur í 36. gr.

47. gr.

Sé skipstjóra vikið úr stöðu sinni vegna ódugnaðar, óráðvendni eða vegna stórkostlegra yfirsjóna eða hirðuleysis við starf hans á hann ekki rétt til launa lengur en hann gegnir starfi.

48. gr.

Farist skip eða verði það fyrir sjótjóni og sé dæmt óbætandi eða verði af óviðráðanlegum ástæðum tekið úr þjónustu útgerðarmanns um ófyrirsjáanlegan tíma, þó ekki skemmri tíma en þrjá mánuði, er ráðningu skipstjóra þar með slitið sé eigi annað ákveðið í samningi. Skipstjóri er þó skyldugur til að dvelja á staðnum þar til skipverjum, skipi og farmi hefur verið ráðstafað og á hann þá rétt á launum þann tíma og dvalarkostnaði.

III. KAFLI

Um skipsstörfin.

1. Yfirmenn og stjórn.

49. gr.

Skipstjóri hefur í öllum efnum hið æðsta vald á skipinu.

50. gr.

Stýrimenn eru skipstjóra til aðstoðar við siglingu skipsins og þær athuganir og útreikninga sem tilheyra henni og við bókun í leiðarbók og dagbók skipsins. Stýrimenn skulu auk þess sinna öðrum þeim störfum sem skipstjóri felur þeim.

Riti stýrimaður í leiðarbók eða dagbók ábyrgist hann að rétt sé ritað.

Í umboði skipstjóra hefur fyrsti stýrimaður eftirlit með öðrum skipverjum, skipi, áhöldum þess og útbúnaði, að svo miklu leyti sem annað leiðir ekki af 53., 54. og 55. gr. Hann skal sjá um nauðsynlega skráningu á mótteknum og afhentum farmi og hafa eftirlit með lestun, losun og búlkun farms.

Forfallist 1. stýrimaður eða sé hann fjarverandi kemur næstæðsti stýrimaður, sem er til staðar, í hans stað.

51. gr.

Ef skipstjóri forfallast eða sé hann fjarverandi og beri eitthvað það að höndum sem hann hefur enga fyrirskipun gert um skal æðsti stýrimaður, sem er til staðar, ráða fram úr því sem ekki má fresta.

52. gr.

Deyi skipstjóri eða verði hann óhæfur til skipstjórnar eða víki hann úr stöðu sinni kemur æðsti stýrimaður í hans stað þar til nýr skipstjóri tekur við skipstjórn. Útgerðarmanni skal þegar í stað tilkynnt um framangreind tilvik.

53. gr.

Yfirvélstjóri stjórnar og ber ábyrgð á vélgæslunni. Hann skal sjá um óaðfinnanlegan rekstur, meðferð og viðhald á vélbúnaði skipsins, tilheyrandi lögnum og útbúnaði, svo og á þeim hluta af bol skipsins sem lykur um vélarúm, ásamt tilheyrandi geymum og göngum.

Hann hefur umsjón með eldsneytisforða skipsins og öðrum nauðsynjum til reksturs og viðhalds véla, veitir þeim móttöku og athugar magn þeirra og gæði.

Hann ákveður verkaskiptingu og starfstilhögun hinna vélstjóranna og annarra starfsmanna í vél.

Yfirvélstjóri skal tafarlaust tilkynna skipstjóra ef hann verður var við galla eða bilun á þeim hlutum skipsins, áhöldum og útbúnaði sem að framan greinir.

Yfirvélstjóri ber ábyrgð á fyrirskipuðum skoðunum og eftirliti á vélbúnaði skipsins. Ef yfirvélstjóri forfallast eða sé hann fjarverandi og beri eitthvað það að höndum sem hann hefur enga fyrirskipun gert um skal sá æðsti hinna vélstjóranna, sem til staðar er, ráða fram úr því sem ekki má fresta.

Vélstjóri ritar í vélabók og ábyrgist að rétt sé ritað.

54. gr.

Bryti skal einkum sjá um matargerð og framreiðslu matar. Hann hefur umsjón með vistum og sér um hreingerningu á þeim rýmum sem skipstjóri ákveður.

55. gr.

Loftskeytamaður sér einkum um fjarskiptaþjónustu, auk annarra starfa sem skipstjóri felur honum.

Hann ber ábyrgð á rekstri, meðhöndlun og viðhaldi á fjarskiptabúnaði skipsins ásamt tilheyrandi útbúnaði og varahlutum.

Verði loftskeytamaður var við galla eða bilun í þeim útbúnaði sem að framan greinir skal hann láta skipstjóra vita af því tafarlaust.

Loftskeytamaður heldur sérstaka dagbók og ábyrgist að rétt sé ritað.

56. gr.

Um frekari starfsskyldur þeirra yfirmanna, sem frá er greint í 50.—55. gr., svo og um starfsskyldur annarra yfirmanna fer eftir ráðningarsamningi eða kjarasamningi, venju eða reglum sem samgönguráðherra setur.

2. Starfstilhögun og varúðarreglur.

57. gr.

Þegar verkum er skipt skal taka tillit til stöðu hvers skipverja á skipinu og þess gætt eftir föngum að hann taki framförum í kunnáttu í starfi sínu.

Þeim manni er verkum stjórnar er skylt að gæta þess að fylgt sé nauðsynlegum varúðarreglum gegn slysum og sjúkdómum. Á sama hátt er skipverja skylt að hlýðnast fyrirmælum um notkun öryggisbúnaðar og öðrum varúðarreglum.

Samgönguráðherra getur sett reglur til varnar sjúkdómum og slysum í skipum.

3. Almennar starfsskyldur.

58. gr.

Skipstjóri og aðrir yfirmenn skulu koma sómasamlega fram við undirmenn sína. Líkamlegri refsingu má aldrei beita.

Allir skulu skipsmenn hegða sér sómasamlega, kurteislega og friðsamlega og gæta nákvæmlega þeirra fyrirmæla sem sett verða um góða siði og reglu á skipinu. Þegar skipverji fær skipun frá yfirboðara sínum skal hann láta á sér skilja með skýrum svörum að hann hafi skilið skipunina.

Skipverji skal hlýða skipunum yfirboðara sinna er að starfinu lúta, vera umhyggjusamur um skip og farm og vinna störf sín með áhuga og trúmennsku.

4. Um upphaf vistar skipverja og fjarveru hans.

59. gr.

Skipverji er skyldur að koma á ákveðnum tíma í skiprúmið. Eftir það má hann ekki fara frá skipi leyfislaust.

Skipverja, sem ekki er staddur á skipi en veit eða má vita að hann muni bráðlega verða kvaddur til skips, er skylt, eftir því sem honum er unnt, að fylgjast með ferðum skipsins og vera tilbúinn að taka upp störf sín að nýju þegar þess er þörf enda skal útgerðarmaður eða skipstjóri veita honum greiðar upplýsingar um ferðir skips, eftir því sem frekast er unnt.

Geti skipverji ekki mætt til skips á réttum tíma skal hann tafarlaust skýra skipstjóra frá því.

Skipverji, sem ekki kemst til skips af ástæðum sem útgerðarmanni verður ekki um kennt, skal sjálfur bera hallann af.

5. Bótaskylda skipverja.

60. gr.

Tjón það, er skipverji veldur með yfirsjónum eða vanrækslu við störf sín, skal honum skylt að bæta. Dómstólar geta þó lækkað bótaupphæðina með hæfilegu tilliti til þess hve mikil sökin var og tjónið, til efnahags skipverja og annarra atvika. Þegar sérstaklega stendur á má einnig fella bótaskyldu niður með öllu.

Fari skipverji fyrirvaralaust úr starfi eða áður en uppsagnarfrestur er liðinn án lögmætrar ástæðu á útgerðarmaður rétt á bótum úr hendi skipverja er nemi launum fyrir hálfan uppsagnarfrest eða helming þess tíma sem eftir er af uppsagnarfrestinum, þó aldrei lægri fjárhæð á fiskiskipum en sem nemur sjö daga kauptryggingu en föstum launum í sjö daga á kaupskipum.

6. Viðurværi skipverja og aðbúð.

61. gr.

Skipstjóri skal sjá um að skipverjar fái nægan mat og góðan. Samgönguráðherra getur sett nánari reglur um það efni.

Ef nauðsyn ber til að matur sé dreginn af skipverjum á ferð skal greiða þeim sanngjarnar bætur af þeim sökum.

62. gr.

Skipstjóri skal hafa eftirlit með heilbrigðismálum og hreinlæti á skipinu.

Samgönguráðherra getur sett reglur um vistarverur skipverja, viðhald á þeim og hreinlæti í þeim.

7. Haffærisskoðun.

63. gr.

Ef meiri hluti skipshafnar ber sig upp við skipstjóra yfir því að skipið sé ekki haffært í ferð þá sem því er ætluð þá er skipstjóra skylt að láta fara fram aukaskoðun á skipinu samkvæmt því sem fyrir er mælt í lögum um eftirlit með skipum og reglugerðum sem settar kunna að vera samkvæmt þeim lögum. Komi kvörtunin fram í erlendri höfn þar sem aukaskoðun getur eigi farið fram samkvæmt áðurnefndum reglum skal skipstjóri snúa sér til réttra yfirvalda þar á staðnum og fara fram á að skoðunarmenn séu útnefndir til að dæma um haffæri skipsins.

Ákvæði 1. mgr. eiga einnig við ef kvörtun, sem þar segir, er borin fram af yfirvélstjóra eða fyrsta stýrimanni og hún lýtur að þeim hluta skips, áhalda þess eða útbúnaðar er viðkomandi yfirmaður hefur umsjón með.

Komi fram við skoðunina að umkvartanir um óhaffæri skipsins höfðu eigi við skynsamleg rök að styðjast skulu þeir sem kærðu greiða kostnaðinn við skoðunina og skaðabætur svo sem segir í 60. gr.

Ef skoðunargerð fer fram erlendis samkvæmt grein þessari skal ræðismaður sá, er málið hefur haft með höndum, en ella skipstjóri, tafarlaust senda Siglingamálastofnun skýrslu um skoðunina.

8. Hvíldar- og matartími o. fl.

64. gr.

Skipverjum skal ætlaður hæfilegur tími til hvíldar og matar.

Um lágmarkshvíldartíma skipverja fer eftir ákvæðum í lögum og kjarasamningum.

65. gr.

Á sunnudögum eða öðrum helgidögum, sem lögteknir eru hér á landi, má eigi setja skipverja til vinnu við þau störf sem fresta má.

Skipverjum skal, ef þess er kostur, gefið tækifæri til að halda guðsþjónustu á skipinu á helgidögum þessum.

9. Landgönguleyfi skipverja.

66. gr.

Eigi má neita skipverja um landgönguleyfi í frístundum hans nema því aðeins að nauðsynlegt sé að hann fari eigi frá skipinu vegna öryggis skips, farms eða manna sem á skipinu eru vegna nauðsynlegra skipsstarfa, eða vegna þess að skipið er búið til brottferðar eða flytja á það til innan hafnar.

Skipstjóri skal, ef nauðsyn krefur og þess er kostur, sjá til þess að skipverjar í landgönguleyfi séu ferjaðir til og frá skipi þeim að kostnaðarlausu.

Ákvæði 2. mgr. 59. gr. á einnig við um skipverja í landgönguleyfi, eftir því sem við verður komið.

10. Farangur skipverja og aðrar eigur þeirra.

67. gr.

Skipverja er heimilt að hafa með sér á skipinu hæfilega mikið af farangri er hann þarf til eigin nota enda sé það eigi til baga fyrir skip eða farm og eigi hætt við að af því stafi óregla á skipinu. Söluvarning fyrir sig eða aðra má hann eigi hafa á skipinu nema með leyfi skipstjóra.

Skipverja er skylt að greiða venjulegt farmgjald fyrir varning sem hann hefur ólöglega með sér á skipinu og bæta skaða þann er af því hlýst.

Skipverja er óheimilt að hafa með sér á skipi fíkniefni eða hættuleg efni. Sama gildir um vopn og skotfæri nema skipstjóri gefi sérstakt leyfi til þess.

Ef skipstjóri hefur rökstuddan grun um að ólöglegur varningur sé á skipinu getur hann látið rannsaka hirslur skipverja. Skipverjar þeir, er rannsakað er hjá, mega vera viðstaddir rannsóknina. Varning, sem skipverji hefur með sér ólöglega, getur skipstjóri tekið í sínar vörslur, látið flytja á land eða varpa útbyrðis ef nauðsyn krefur.

68. gr.

Skipstjóri skal taka í gæslu sína þá muni sem skipverji skilur eftir í skipinu við ráðningarslit. Skal hann, svo fljótt sem unnt er, gera skrá um muni þessa sem staðfest sé og undirrituð af tveimur vottum.

Telji skipstjóri vandkvæðum bundið að geyma munina getur hann komið þeim í geymslu á kostnað eiganda eða selt þá fyrir reikning eiganda en að frádregnum kostnaði. Hið sama á við hafi skipverji eigi, áður en þrír mánuðir eru liðnir frá því að hann yfirgaf skip, snúið sér til skipstjóra eða útgerðarmanns með ósk um að fá munina afhenta sér.

69. gr.

Útgerðarmaður bætir skipverjum þær eigur þeirra sem farist hafa eða skemmst við skiptapa, eldsvoða í skipi eða annað sjótjón eftir reglum sem samgönguráðherra setur.

11. Um agavald skipstjóra.

70. gr.

Skipstjóri eða sá, sem gengur í hans stað í fjarveru hans eða forföllum, getur þröngvað skipverjum til hlýðni með valdi ef það er nauðsynlegt til að halda góðri reglu á skipinu.

Þá er skip er í háska statt eða skipverjar gera samblástur eða önnur nauðsyn rekur til er leyft að grípa til hvers kyns nauðsynjaúrræða til að koma á hlýðni og góðri reglu og er hver af skipverjum skyldur til að veita yfirmanni sínum aðstoð sína, jafnvel ótilkvaddur.

Bíði sá tjón við þetta sem mótþróann sýndi ber enginn ábyrgð á því ef eigi var beitt meira harðræði en atvik kröfðu.

71. gr.

Sé skipverji grunaður um að hafa drýgt meiri háttar glæp og sé skipið eigi statt í innlendri höfn skal skipstjóri, svo fljótt sem auðið er, taka bráðabirgðaskýrslu um málið samkvæmt því sem fyrir er mælt í 75. gr. Ef meintur glæpur var unninn í landi eða landhelgi annars ríkis skal rannsókn þessi því aðeins fara fram að yfirvöld á þeim stað annist eigi meðferð málsins.

Þar til íslenskur ræðismaður eða íslensk yfirvöld geta tekið málið í sínar hendur skal skipstjóri gæta þess eftir föngum að hinn grunaði hverfi eigi af skipi og er heimilt að byrgja hann inni eða hefta á annan hátt ef þörf krefur og ábyrgist skipstjóri að hann sé eigi beittur óþörfu harðræði af þeim sökum.

IV. KAFLI

Ágreiningur út af starfsskyldum eða réttarstöðu sjómanna.

72. gr.

Samgönguráðherra er heimilt að koma á fót föstum gerðardómi er skipaður sé einum eða fleiri óvilhöllum mönnum sem dæmi um ágreining út af reikningsgerð útgerðarmanns eða skipstjóra eða um ágreining sem rís af starfi skipverja ef báðir (eða allir) málsaðilar óska þess og verður þá úrskurður gerðardómsins um efnisatriði máls bindandi fyrir báða aðila eftir sömu reglum og almennt gilda um gerðardóma. Kostnaður við störf gerðardómsins greiðist úr ríkissjóði. Ef þinghöld fara fram utan Reykjavíkur skal sýslumönnum eða bæjarfógetum á hverjum stað skylt að aðstoða gerðardóminn varðandi aðstöðu til þinghalds, eftir því sem unnt er. Samgönguráðherra getur sett nánari reglur um starfsemi gerðardómsins og um kostnað við málsmeðferð.

Ef skip er statt erlendis og ágreiningur rís út af reikningsgerð skipstjóra eða útgerðarmanns eða út af starfi skipverja má leggja þann ágreining undir úrskurð þess ræðismanns íslensks sem fyrst næst til. Er báðum aðilum þá skylt að hlíta úrskurði ræðismannsins þar til íslenskur dómstóll eða gerðardómur samkvæmt 1. mgr. hefur lagt dóm á málið.

V. KAFLI

Um brot á lögum þessum og um refsingar.

1. Almenn ákvæði.

73. gr.

Refsiákvæðum þessa kafla skal því aðeins beitt að aðrar og þyngri refsingar liggi eigi við broti samkvæmt öðrum lögum.

Ákvæði 2. tl. 4. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940, eiga við um brot á lögum þessum.

74. gr.

Yfirsjónir þær, sem ræðir um í 1. mgr. 80. gr. og í 81. gr., skulu eigi sæta opinberri málssókn nema skipstjóri eða útgerðarmaður krefjist þess. Krafa um málssókn skal gerð svo fljótt sem unnt er og í síðasta lagi áður en ár er liðið frá því að yfirsjónin var drýgð.

Mál út af brotum gegn 76., 77., 79. og 85. gr. skulu lögð fyrir samgönguráðuneytið til umsagnar áður en málshöfðun er ákveðin. Sé um algeran skiptapa að ræða, hafi skip steytt á grunni og orðið að leita hjálpar annarra eða hafi annað sjóslys orðið er manntjón hlaust af eða annað verulegt tjón má eigi fella niður málssókn fyrr en leitað hefur verið umsagnar samgönguráðuneytisins.

Um rannsókn og málsmeðferð út af brotum samkvæmt ákvæðum þessa kafla fer annars að hætti opinberra mála.

75. gr.

Skipstjóri eða sá, sem kemur í hans stað, framkvæmir ef nauðsyn ber til og eftir því sem við verður komið frumrannsókn á meintum brotum skipverja. Ef unnt er skulu tveir óvilhallir vottar vera viðstaddir rannsóknina og sé annar þeirra úr hópi yfirmanna. Skyldir eru skipverjar að aðstoða skipstjóra við rannsókn þessa.

Við rannsóknina skal yfirheyra skipverja þann er fyrir sök er hafður, svo og vitni þau er með þarf til sönnunar í málinu, en einnig skulu önnur sönnunargögn könnuð eftir því sem ástæða þykir til og er þá einnig heimilt að leggja hald á muni ef óhjákvæmilegt er vegna sönnunar. Rannsóknarvottar geta látið skipstjóra leggja spurningar fyrir þá sem yfirheyrðir eru.

Framburður hinna yfirheyrðu skal ritaður í leiðarbók skipsins eða dagbók eða í sérstaka prófbók og skal lesa það sem bókað var upp fyrir þeim sem hlut eiga að máli. Skipstjóri og vottarnir staðfesta með undirskrift sinni að rétt sé bókað og geta vottarnir látið bóka þær athugasemdir er þeim þykir rannsóknin gefa tilefni til.

Er íslensk rannsóknaryfirvöld eða erlend rannsóknaryfirvöld, sem til þess hafa lögsögu og heimild, æskja þess skal skipstjóra skylt að leggja fram þær prófanir sem um getur í 1.—3. mgr. og veita aðra aðstoð við framhaldsrannsókn málsins.

2. Refsiákvæði.

76. gr.

Ef skipstjóri misbeitir agavaldi sínu eða beiti hann ónauðsynlegri harðneskju við skipverja, vanræki skyldur sínar við veika eða slasaða skipverja eða láti hann skipverja eigi fá lögboðið viðurværi varðar það sektum, varðhaldi eða fangelsi ef miklar sakir eru.

77. gr.

Í refsidómi samkvæmt 76. gr. má enn fremur, ef sérstaklega miklar sakir eru, ákveða að dómfelldi skuli sviptur rétti til skipstjórnar ákveðinn tíma eða ævilangt. Skal þá jafnframt tekið fram í dóminum hvort dómfelldi megi gegna stýrimannsstöðu meðan hann er sviptur skipstjóraréttindum.

Dómstóll sá, er dæmir slíkan dóm, skal, svo fljótt sem unnt er, senda samgönguráðuneytinu eftirrit af dóminum, svo og skipstjóraskírteini dómfellda. Ef dómurinn heimilar dómfellda að gegna stýrimannsstöðu lætur ráðuneytið honum í té stýrimannsskírteini þar að lútandi.

Þegar tvö ár að minnsta kosti eru liðin frá dómsuppsögn og sérstakar ástæður mæla með því getur samgönguráðherra veitt dómfellda aftur rétt til skipstjórnar enda þótt sá tími, sem tilgreindur er í dóminum, sé eigi liðinn.

78. gr.

Brjóti útgerðarmaður eða skipstjóri annars á móti skyldum þeim sem honum eru lagðar á herðar í lögum þessum varðar það sektum.

79. gr.

Ákvæði 76.—78. gr. gilda einnig um þann mann sem gengur í stað skipstjóra í forföllum hans eða fjarveru.

80. gr.

Ef skipverji annaðhvort vanrækir að koma til skips á ákveðnum tíma eða hverfur frá skipi í þeim tilgangi að koma sér hjá vinnu skal hann sæta sektum.

Strjúki skipverji eða fari frá skipi þegar svo er ástatt að skipi eða mönnum er með því stefnt í voða eða séu að öðru leyti miklar sakir getur refsingin orðið varðhald eða fangelsi allt að einu ári.

Strjúki skipverji með kaup er hann hefur eigi unnið fyrir skal honum refsað fyrir svik hvort sem hann er kominn í skiprúmið eða eigi nema ætla megi að tilgangur hans hafi eigi verið sá að draga sér kaup það sem hann hafði fengið greitt en hafði eigi enn unnið fyrir.

81. gr.

Ef skipverji rís upp á móti skipstjóra eða þeim manni sem er í skipstjóra stað eða skorast undan hlýðni við þá en beitir þó eigi ofbeldi eða ógnar með því sætir hann sektum eða varðhaldi ef sakir eru miklar.

Hið sama gildir ef skipverji óhlýðnast réttmætum fyrirmælum hvers þess yfirmanns sem segja má honum fyrir verkum.

82. gr.

Ef skipverji ræðst á skipstjóra eða annan yfirmann með ofbeldi eða hótunum um ofbeldi varðar það varðhaldi eða fangelsi allt að tveimur árum ef miklar sakir eru. Séu málsbætur má beita sektum.

83. gr.

Ef skipverjar eða nokkur hluti þeirra gerir samblástur þá varðar það varðhaldi eða sektum ef málsbætur eru. Þó getur refsing hvatamanns eða foringja samblástursins orðið fangelsi allt að 6 árum, svo og refsing annarra samblástursmanna, ef þeir hafa beitt líkamlegu ofbeldi eða mikið fjártjón hefur hlotist af samblæstrinum.

84. gr.

Ef skipverjar krefjast skoðunargerðar á skipi samkvæmt 63. gr. og það reynist við skoðunargerðina að engin skynsamleg rök voru til að telja skipið óhaffært varðar það sektum.

85. gr.

Verði skipverji valdur að sjóslysi með hirðuleysi sínu, óvarkárni eða vanrækslu á skyldustörfum sínum varðar það sektum, varðhaldi eða fangelsi.

Sé hinn seki stýrimaður eða vélstjóri má enn fremur ákveða í dóminum að hann skuli sviptur rétti til stýrimennsku eða vélstjórnar um ákveðinn tíma eða ævilangt. Í dóminum má þó heimila honum að gegna lægri stýrimanns- eða vélstjórastöðu en þeirri er hann áður hafði þann tíma sem tiltekinn er í dóminum. Um eftirrit af dóminum og um atvinnuskírteini dómfellda fer svo sem segir í 77. gr.

Þegar eitt ár að minnsta kosti er liðið frá dómsuppsögn getur samgönguráðherra, ef ástæða þykir til þess, veitt stýrimanni eða vélstjóra, sem sviptur hefur verið rétti til stýrimennsku eða vélstjórnar, heimild til að gegna nánar tiltekinni lægri stýrimanns- eða vélstjórastöðu eða jafnvel, ef sérstakar ástæður mæla með því, veitt honum aftur að fullu atvinnuréttindi þau er hann var sviptur, hvort tveggja enda þótt sá tími, sem til var greindur í dóminum, sé eigi liðinn.

Ákvæði 2. og 3. mgr. eiga einnig eftir atvikum við um aðra yfirmenn.

86. gr.

Hafi skipverji óleyfilegan varning með sér á skip og skipi eða farmi stendur háski eða áhætta af varningi þessum þá varðar það sektum eða varðhaldi ef sakir eru miklar.

87. gr.

Verði sjómaður, sem ákvæði þessara laga taka til, sekur um yfirsjón í skyldustörfum sínum með öðrum hætti en áður var sagt eða raski hann góðri háttsemi eða reglu varðar það sektum eða varðhaldi ef sakir eru miklar.

88. gr.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í ríkissjóð.

VI. KAFLI

Gildistaka o. fl.

89. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Jafnframt eru úr gildi fallin frá sama tíma sjómannalög, nr. 67/1963, með áorðnum breytingum.

Reglur, sem samgönguráðherra hefur sett með heimild í l. nr. 67/1963, skulu þó halda gildi sínu, eftir því sem við getur átt, þar til nýjar reglur verða settar í þeirra stað.

Ákvæði 2. mgr. 8. gr. laga þessara um lágmarksaldur sjómanna skulu ganga framar ákvæði um sama efni í 2. mgr. 41. gr. l. nr. 53/1966, um vernd barna og ungmenna.

Gjört í Reykjavík, 19. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Þorvaldur Garðar Kristjánsson.** **Magnús Þ. Torfason.**

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

Nr. 36 11. júní 1985

LÖG

um breyting á lögum nr. 98 3. maí 1935, um virkjun Fljótaár.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 5. gr. laganna komi ný málsgrein, svohljóðandi:

Virkjun sú, sem rekin er samkvæmt lögum þessum, Skeiðsfossvirkjun, er undanþegin tekjuskatti, eignarskatti, stimpilgjöldum vegna lána, sem virkjunin tekur, eða vegna eignaafsala til fyrirtækisins, útsvari, aðstöðugjaldi, svo og öðrum gjöldum til sýslusjóða og sveitarfélaga. Þó skal Skeiðsfossvirkjun greiða til sveitarfélaga þau opinber gjöld sem gert er að greiða af húseignum virkjunarinnar skv. öðrum lagafyrirmælum.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986.

Gjört í Reykjavík, 11. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sverrir Hermannsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 58 frá 4. júní 1981, um lagmetisiðnað og Þróunarsjóð lagmetisiðnaðarins, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað „31. desember 1985“ í 13. gr. laganna (sbr. l. nr. 77/1983) komi: 31. desember 1988.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 11. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sverrir Hermannsson.

LÖG

um tannlækningar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Rétt til að stunda tannlækningar hér á landi og kalla sig tannlækni hefur sá einn sem til þess hefur fengið leyfi heilbrigðisráðherra.

2. gr.

Leyfi samkvæmt 1. gr. skal veita þeim umsækjanda sem lokið hefur prófi frá tannlæknadeild Háskóla Íslands.

Áður en leyfi er veitt samkvæmt þessari grein skal leita umsagnar tannlæknadeildar Háskóla Íslands um hæfni umsækjanda til tannlæknisstarfa. Heimilt er ráðherra að synja um leyfi ef umsögn er neikvæð.

3. gr.

Veita má þeim leyfi samkvæmt 1. gr. sem að mati tannlæknadeildar Háskóla Íslands hefur lokið sambærilegu prófi og um getur í 2. gr. Tannlæknadeild Háskóla Íslands getur sett það skilyrði fyrir meðmælum sínum að umsækjandi sanni deildinni hæfni sína með prófi. Sé um erlendan ríkisborgara að ræða skal hann enn fremur sanna fullnægjandi kunnáttu sína í íslenskri tungu. Binda má leyfið við ákveðinn tíma. Leita skal umsagnar Tannlæknafélags Íslands og landlæknis.

Gerist Ísland aðili að milliríkjasamningi um gagnkvæma viðurkenningu á starfsréttindum tannlækna skal fara eftir ákvæðum þessarar greinar eftir því sem við getur átt og samrýmist viðkomandi milliríkjasamningi.

4. gr.

Heimilt er að synja manni um tannlækningaleyfi eigi 2. málsgr. 68. gr. almennra hegningarlaga við um hagi hans.

5. gr.

Enginn tannlæknir má kalla sig sérfræðing nema hann hafi fengið til þess leyfi ráðherra. Ráðherra setur reglur um nám sérfræðinga sem skulu samdar af nefnd er ráðherra skipar. Sú nefnd skal einnig fjalla um umsóknir um sérfræðileyfi. Nefndin skal þannig skipuð að deildarforseti tannlæknadeildar Háskóla Íslands er formaður hennar, annar er yfirtannlæknir heilbrigðisráðuneytisins og hinn þriðji skal tilnefndur af Tannlæknafélagi Íslands til þriggja ára í senn. Nefndin skal enn fremur kveðja til tvo sérfróða tannlækna til þátttöku í meðferð einstakra mála er varða sérgrein þeirra og fá þeir þá einnig atkvæðisrétt í nefndinni.

6. gr.

Verksvið tannlækna tekur til varna, greiningar og meðferðar á tannskemmdum, tannskekkju og tannleysi, til sjúkdóma, slysa og galla er þessu tengjast, þar með talið í mjúkvefjum og beinum.

7. gr.

Um lyfjaávísanir tannlækna fer samkvæmt lyfjalögum, nr. 108/1984, og reglugerðum settum samkvæmt þeim.

8. gr.

Tannlæknum er heimilt að hafa aðstoðarfólk. Um sérhæft aðstoðarfólk fer samkvæmt lögum um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir.

9. gr.

Aðstoðarfólk samkvæmt 8. gr. skal ávallt starfa undir handleiðslu og á ábyrgð tannlæknis. Það hefur ekki heimild til að taka að sér sjálfstæð verkefni á neinu sviði sem undir tannlækningar falla.

Öðrum en tannlæknum og sérhæfðu aðstoðarfólki undir þeirra stjórn er óheimilt að stunda tannlækningar.

10. gr.

Sérhverjum tannlækni er skylt að gæta þagmælsku um atriði sem hann fær vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara samkvæmt lögum eða eðli málsins.

Sama þagnarskylda hvílir á öllu aðstoðarfólki tannlækna og helst þagnarskyldan þótt viðkomandi láti af starfi.

11. gr.

Tannlæknum eru óheimilar hvers konar auglýsingar um starfsemi sína sem tannlæknar. Við opnun tannlæknastofu má þó auglýsa það með látlausri auglýsingu í blöðum sem mest má birta þrisvar sinnum. Tannlæknum og stéttarfélagi þeirra ber að vinna gegn því að eftir þeim séu birt ummæli eða samtöl eða um þá ritaðar greinar í blöð eða tímarit í auglýsingaskyni. Verði ekki komið í veg fyrir það ber þeim eða stéttarfélagi þeirra jafnskjótt að leiðrétta það sem ofmælt kann að hafa verið.

12. gr.

Ef landlæknir verður þess var að tannlæknir vanrækir skyldur sínar, fer út fyrir verksvið sitt eða brýtur í bága við fyrirmæli heilbrigðislaga landsins skal hann áminna viðkomandi og skýra jafnframt heilbrigðisráðuneytinu og Tannlæknafélagi Íslands frá áminningunni og tilefni hennar.

Komi áminningin ekki að haldi ber landlækni að kæra málið fyrir ráðherra. Getur þá ráðherra úrskurðað að viðkomandi skuli sviptur tannlækningaleyfi, en skjóta má þeim úrskurði til dómstólanna.

13. gr.

Sérhverjum tannlækni ber að viðhalda þekkingu sinni. Telji landlæknir að tannlæknir hafi sýnt að hann uppfylli ekki lengur þau skilyrði sem krefjast beri af honum skýrir hann ráðherra frá málavöxtum. Ráðherra leitar álits tannlæknadeildar Háskóla Íslands. Fallist hún á álit landlæknis má svipta viðkomandi tannlækningaleyfi, en skjóta má þeim úrskurði til dómstólanna.

14. gr.

Tannlæknar skulu færa sjúkraskrár yfir sjúklinga sem þeir annast. Óheimilt er að ónýta slíkar skrár nema með leyfi heilbrigðisráðherra að fengnum tillögum landlæknis. Þegar tannlæknir lætur af störfum skal sjúkraskrám, sem hann hefur fært, komið í umsjá landlæknis.

15. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara varða, auk sviptingar tannlækningaleyfis, sbr. 12. og 13. gr., sektum, varðhaldi eða fangelsi.

Að öðru leyti gilda ákvæði 18. greinar læknalaga, nr. 80/1969, eftir því sem við á.

16. gr.

Ákvæði læknalaga, nr. 80 frá 23. júní 1969, skulu gilda að öðru leyti, eftir því sem við getur átt, um tannlækna og sérmenntað aðstoðarfólk þeirra.

17. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 7/1929, um tannlækningar, með síðari breytingum.

Gjört í Reykjavík, 12. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

LÖG

um kerfisbundna skráningu á upplýsingum er varða einkamálefni.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Gildissvið laganna.

1. gr.

Lög þessi taka til hvers konar kerfisbundinnar skráningar á upplýsingum varðandi einkamálefni einstaklinga, svo og fjárhagsmálefni einstaklinga, stofnana, fyrirtækja eða annarra lögpersóna, sem sanngjarnt og eðlilegt er að leynt fari. Lögin taka bæði til skráningar af hálfu atvinnurekenda, fyrirtækja, félaga og stofnana og til skráningar á vegum opinberra aðila. Með kerfisbundinni skráningu upplýsinga er átt við söfnun og skráningu ákveðinna og afmarkaðra upplýsinga í skipulagsbundna heild.

Ákvæði laganna eiga við um upplýsingar um einkamálefni, er varða tiltekinn aðila, þótt hann sé ekki nafngreindur, ef hann er sérgreindur með nafnnúmeri eða skráningarauðkenni, sem unnt er að persónugreina með eða án greiningarlykils.

2. gr.

Æviskrárritun samkvæmt lögum nr. 30/1956 fellur utan marka laga þessara, svo og skráning í þágu ættfræðirannsókna og æviskrárrita.

II. KAFLI
Heimild til skráningar.

3. gr.

Kerfisbundin skráning upplýsinga, er 1. gr. tekur til, er því aðeins heimil að slík skráning sé eðlilegur þáttur í starfsemi viðkomandi aðila og taki einungis til þeirra, er tengjast starfi hans eða verksviði, svo sem viðskiptamanna, starfsmanna eða félagsmanna.

4. gr.

Óheimilt er að skrá upplýsingar, er varða þjóðflokk manna, kynþátt og litarhátt, svo og skoðanir þeirra á stjórnmálum eða einstökum stjórnmálalegum efnum og á trúmálum, nema sérstök lagaheimild standi til þess. Skráning er þó heimil, ef hinn skráði hefur látið í té upplýsingar eða þeirra er aflað með samþykki hans og við þær aðstæður, að honum getur eigi dulist, að ætlunin er að skrá þær með þeim hætti, er greinir í 3. gr. Það er enn fremur skilyrði, að aðila sé brýn nauðsyn vegna starfsemi sinnar að skrá upplýsingarnar.

Ákvæði 1. málsgr. eiga einnig við um upplýsingar varðandi brotaferil manna, kynlíf þeirra og heilsuhagi, notkun þeirra á áfengi og öðrum vímugjöfum og svipuð einkalífsatriði. Opinberum aðilum, þ. á m. læknum og sjúkrahúsum, er þó heimil skráning án vitundar eða samþykkis hins skráða, standi til þess sérstök lagaheimild eða skráning sé ótvírætt nauðsynleg vegna notagildis skránna, sbr. 3. gr.

5. gr.

Söfnun og skráning upplýsinga, sem varða fjárhag manna og lögpersóna eða lánstraust, er óheimil án starfsleyfis er tölvunefnd veitir, enda sé ætlunin að veita öðrum fræðslu um þau efni.

Eigi er heimilt að færa í skrá samkvæmt 1. málsgr. aðrar upplýsingar en nafn manns eða fyrirtækis, heimilisfang, nafnnúmer eða fyrirtækjanúmer, stöðu, atvinnu og upplýsingar, sem tiltækilegar eru á opinberum skrám, án þess að skýra viðkomandi frá. Ef önnur atriði eru tekin á skrá ber aðila að skýra viðkomandi, sem greindur er í fyrsta skipti á skrá, frá því innan fjögurra vikna frá skráningu og gera honum grein fyrir heimild hans til að fá skýrslu um efni skráningar, sbr. 11. gr.

Upplýsingar um fjárhag og atriði, er varða mat á lánstrausti, má aðeins láta öðrum í té bréflega. Þegar fastir viðskiptamenn eiga í hlut, má þó veita upplýsingar munnlega, en nafn og heimilisfang fyrirspyrjanda skal þá skráð og gögn um það varðveitt í a. m. k. 6 mánuði.

Skriflegar upplýsingar, sem veittar eru samkvæmt 3. málsgr., skulu vera dagsettar og eðlilegs fyrningartíma þeirra getið.

6. gr.

Eigi er heimilt að tengja saman skrár, er falla undir ákvæði laga þessara, nema um sé að ræða skrár sama skráningaraðila. Með sama skráningaraðila er hér átt við sama fyrirtæki, félag eða stofnun hins opinbera. Með samtengingu skráa er hér jafnt átt við vélræna sem og handunna færslu upplýsinga milli skráa.

Þrátt fyrir ákvæði 1. málsgr. er heimilt að tengja við skrá upplýsingar um nafn, nafnnúmer, fæðingarnúmer, fyrirtækjanúmer, svo og heimilisfang, aðsetur og póstnúmer, enda þótt slíkar upplýsingar séu sóttar í skrá annars aðila.

Tölvunefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum 1. málsgr. þegar sýnt er fram á að brýna nauðsyn beri til, sbr. 3. gr. og 4. málsgr. 16. gr.

III. KAFLI
Skráning upplýsinga og varðveisla þeirra.

7. gr.

Beita skal virkum ráðstöfunum, er komi í veg fyrir að upplýsingar séu misnotaðar eða komist til óviðkomandi manna.

Afmá skal skráðar upplýsingar, sem vegna aldurs eða af öðrum ástæðum hafa glatað gildi sínu, miðað við það hlutverk, sem skrá er ætlað að gegna. Skrár, sem sífellt eru í notkun, skulu geyma upplýsingar, sem á hverjum tíma eru réttar, en úreltar upplýsingar skal afmá.

Tölvunefnd getur leyft að afrit eða útskriftir úr skrám verði varðveittar í Þjóðskjalasafni eða öðrum skjalasöfnum með nánar ákveðnum skilmálum.

8. gr.

Nú hafa upplýsingar eða mat varðandi fjárhag og lánstraust verið látnar í té til annarra og þær reynast rangar eða villandi. Er ábyrgum aðila samkv. 5. gr. þá skylt að senda án tafar öllum þeim, sem fengið hafa slíkar upplýsingar frá honum síðustu 6 mánuði, svo og hinum skráða, skriflega leiðréttingu. Hinn skráði skal og fá í hendur greinargerð frá aðila um, hverjum leiðréttingar hafi verið sendar.

9. gr.

Nú geyma tilteknar skrár upplýsingar, sem líklegt þykir, að muni hafa notagildi fyrir erlend ríki, og skal þá koma við öryggisráðstöfunum, sem gera kleift að eyðileggja skrár án tafar, ef styrjöld brýst út eða uggvænt þykir, að til styrjaldarátaka komi.

IV. KAFLI
Um rétt skráðra aðila.

10. gr.

Nú telur aðili að upplýsingar um einkamálefni hans séu færðar í tiltekna skrá. Getur hann þá óskað þess við þann, sem ábyrgur er fyrir skráningu, að honum sé skýrt frá efni upplýsinganna. Er skylt að verða við þeim tilmælum án ástæðulausrar tafar.

Nú telur maður, að upplýsingar um hagi hans séu ritaðar í sjúkraála eða önnur sjúkraregistur eða sjúkraskrár, og vill hann fá vitneskju um efni þeirra. Skal hann þá óska þess við heimilislækni sinn, eða annan þann lækni, sem fjallað hefur um heilsuhagi hans, að hann leiti eftir upplýsingum þessum frá þeim, sem ábyrgur er fyrir skráningu. Þessi aðili skýrir lækninum frá upplýsingunum, svo að honum sé kleift að koma þeim á framfæri við viðkomanda.

Ákvæði 1. málsgr. gildir ekki, ef hagsmunir hins skráða af því að fá vitneskju um efni upplýsinga þykja eiga að víkja að nokkru eða öllu fyrir ótvíræðum almenningshagsmunum eða öðrum veigamiklum einkahagsmunum. Ef svo er háttað um nokkurn hluta upplýsinga, en eigi aðra hluta þeirra, þá skal beiðanda veitt vitneskja um þá hluta, sem eigi þykir varhugavert að skýra frá.

Tölvunefnd getur ákveðið, að skrár séu þegnar undan ákvæðum þessum, ef ætla má, að sérregla 3. málsgr. muni hafa í för með sér, að tilmælum um upplýsingar úr slíkum skrám verði almennt hafnað.

11. gr.

Nú telur aðili að upplýsingar um hann séu skráðar samkvæmt 5. gr. og er þá skráningaraðila skylt að beiðni hans að skýra honum frá efni þeirra upplýsinga og þess mats, sem aðilinn hefur látið frá sér fara til annarra á síðustu 6 mánuðum varðandi hagi beiðanda. Aðilanum er einnig skylt að greina hinum skráða frá því, hverjar upplýsingar eru skráðar um hagi hans, þar með talið mat á fjárhag hans.

Nú hefur aðili samkv. 5. gr. í vörslum sínum frekari gögn um skráðan mann eða stofnun en þau, sem beiðni lýtur að, og er honum þá skylt að gera beiðanda grein fyrir þeim.

Hinn skráði aðili á eigi kröfu til þess, að honum sé skýrt frá því, hvaðan upplýsingarnar stafa.

12. gr.

Nú óskar sá, sem tekinn hefur verið á skrá samkv. 5. gr., að skráningaraðili afmái eða leiðrétti atriði, er varða fjárhag hans eða mat á lánstrausti hans, og er honum þá skylt að svara því án ástæðulausrar tafar og í síðasta lagi innan 4 vikna frá því, að tilmæli bárust.

Nú synjar aðili, sem er ábyrgur fyrir skráningu, tilmælum samkv. 1. málsgr., og getur hinn skráði þá innan 4 vikna frá móttöku svars eða innan 4 vikna frá lokum svarafrests samkv. 1. málsgr. óskað eftir því við tölvunefnd, að hún skeri úr um kröfu um afmáingu upplýsinga eða leiðréttingu þeirra. Ákvæði 8. gr. eiga við, ef fallist er á kröfuna.

13. gr.

Nú telur skráður aðili, að upplýsingar um hann í skrám, er lög þessi taka til, séu efnislega rangar eða villandi, og getur hann þá krafist þess, að sá, sem ábyrgur er fyrir skráningu, færi þær í rétt horf eða afmái þær.

Nú telur maður eða fyrirsvarsmaður félags, fyrirtækis eða stofnunar, að nafn hans eða félags o. s. frv. sé fært á skrá, sem notuð er til útsendingar dreifibréfa, tilkynninga, auglýsinga eða áróðurs, og getur hann þá óskað þess, að nafnið sé afmáð af viðkomandi skrá, og er þá skylt að verða við því.

Nú neitar sá, sem ábyrgur er fyrir skrá, að fallast á kröfu samkv. 1. eða 2. málsgr. eða hefur eigi svarað slíkri kröfu innan 4 vikna, og getur aðili þá krafist þess, að tölvunefnd kveði á um, hvort kröfu um afmáingu upplýsinga eða leiðréttingu þeirra beri að taka til greina.

Nú fellst tölvunefnd á kröfu manns um leiðréttingu eða afmáingu, og leggur hún þá fyrir skráningaraðila að leiðrétta upplýsingar eða afmá þær.

Þeir, sem framkvæma neytenda- og skoðanakannanir um atriði sem falla undir ákvæði laga þessara, skulu við kannanirnar gæta eftirtalinna atriða: Gera skal þeim, sem spurður er, grein fyrir því hver fyrirspyrjandi er og kynna hinum spurða að honum sé hvorki skylt að svara einstökum spurningum né spurningalista í heild. Séu svörin ekki eyðilögð að könnun lokinni skulu þau geymd þannig frá gengin, að ekki megi rekja þau til ákveðinna aðila. Aldrei skal spyrja annarra spurninga en þeirra, sem hafa greinilegan tilgang með hliðsjón af viðfangsefni því, sem verið er að kanna.

14. gr.

Nú rís ágreiningur eða vafamál vakna í sambandi við heimild manna til að fá upplýsingar samkvæmt 1. málsgr. 10. gr. eða 11. gr., og má þá leggja málið fyrir tölvunefnd til úrlausnar.

15. gr.

Heimilt er skráningaraðila að krefjast sanngjarns gjalds fyrir veitingu upplýsinga samkvæmt 1. málsgr. 10. gr. eða 11. gr.

Tölvunefnd getur sett ákvæði um hámarksgjald í þessu sambandi.

V. KAFLI

Upplýsingar látnar í té öðrum en hinum skráða.

16. gr.

Eigi má skýra frá upplýsingum úr skrám, er lög þessi taka til, nema með samþykki hins skráða aðila eða skráðra upplýsinga hafi verið aflað með vitund þess skráða og á þann hátt, að honum gat ekki dulist að ætlunin væri að veita öðrum aðgang að upplýsingunum, enda falli slík upplýsingamiðlun undir eðlilega starfsemi skráningaraðilans.

Heimilt er að skýra frá upplýsingum, ef ekki er unnt að rekja þær til ákveðinna einstaklinga eða lögpersóna.

Um miðlun upplýsinga úr skrám, er falla undir 1. málsgr. 5. gr., gilda ákvæði þeirrar greinar. Enn fremur skal virða ákvæði 3. málsgr. 10. gr. Þá skerði ákvæði 1. málsgr. ekki ákvæði 3. málsgr. 7. gr.

Heimilt er að skýra frá upplýsingum, sbr. 1. málsgr., leiði slíkt af öðrum lögum eða stjórnvaldsreglum. Enn fremur er heimilt að veita stjórnvaldsstofnun upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna eðlilegrar starfsemi stofnunarinnar. Ekki má þó láta í té upplýsingar, sem sérstök þagnarskylda hvílir á samkv. lögum eða stjórnvaldsreglum.

17. gr.

Heimilt er að veita lækni eða tannlækni, sem hefur mann til læknismeðferðar, upplýsingar úr sjúkraál sjúkrahúss eða öðrum sjúklingaskrám þess varðandi mann þennan. Upplýsingar geta einnig, þegar læknir á í hlut, tekið til annarra manna, einkum vandamanna viðkomandi manns, þegar slíkt er talið skipta máli vegna læknismeðferðar á hinum skráða manni.

18. gr.

Nú er sýnt fram á af hálfu einstaklings, fyrirtækis, félags eða stofnunar, að þessum aðilum sé þörf á tilteknum skráðum upplýsingum vegna ákveðins dómsmáls eða annarra slíkra laganauðsynja, og er þá heimilt að láta í té upplýsingar til þess, sem lagahagsmuni hefur af upplýsingum, enda sé ótvírætt, að þörfin á að fá þær vegi þyngra en tillitið til þess, að upplýsingum sé haldið leyndum. Þetta á þó ekki við um upplýsingar, sem þagnarskylda ríkir um samkvæmt sérstökum lagaákvæðum eða stjórnvaldsreglum.

VI. KAFLI
Um tölvuþjónustu.

19. gr.

Einstaklingum, fyrirtækjum eða stofnunum, sem annast tölvuþjónustu fyrir aðra aðila, er óheimilt að varðveita eða vinna úr upplýsingum um einkamálefni sem falla undir sérákvæði 4. gr., eða 5. gr., eða undanþáguákvæði 3. málsgr. 6. gr., nema hafa til þess starfsleyfi er tölvunefnd veitir.

Með tölvuþjónustu er átt við sérhvern starfsþátt í sjálfvirkri gagnavinnslu með tölvutækni.

Aðili samkvæmt 1. málsgr. má ekki án samþykkis verkbeiðanda nota upplýsingar, sem hann fær í sambandi við framkvæmd umbeðins verks, í öðru skyni en til að leysa það sérstaka verkefni, sem verkbeiðni lýtur að. Er honum óheimilt að varðveita gögn um þær hjá öðrum eða láta þær öðrum í hendur. Þegar sérstaklega stendur á, svo sem vegna skyndilegrar bilunar í tölvubúnaði, er aðila þó heimilt að láta framkvæma tölvuvinnslu hjá öðrum, enda þótt síðargreindi aðilinn hafi ekki starfsleyfi til slíkrar vinnslu. Gögnin og vinnsla þeirra skulu þó eftir sem áður vera á ábyrgð þess, sem upphaflega tók að sér verkið, að því er varðar ákvæði laga þessara.

Tölvunefnd getur sett almennar reglur um vörslu og meðferð tölvugagna hjá þeim, sem annast tölvuþjónustu fyrir aðra.

20. gr.

Starfsmenn við tölvuþjónustufyrirtæki samkvæmt 19. gr. eru þagnarskyldir um þau atriði, sem þeir komast að við störf sín, og skulu undirrita þagnarheit, áður en þeir taka til starfa.

Nú vinnur tölvuþjónustufyrirtæki, sem ekki er rekið af opinberum aðila, að verkefnum fyrir slíka aðila, og eru starfsmenn þess þá þagnarskyldir um þau atriði, sem þeir komast að við framkvæmd verkefnisins, með sama hætti og þeir opinberu starfsmenn, sem unnið hafa að því. Brot starfsmanns á þagnarskyldu varðar, þegar svona stendur á, refsingu samkvæmt 136. gr. almennra hegningarlaga.

VII. KAFLI
Söfnun upplýsinga hér á landi til tölvuúrvinnslu erlendis.

21. gr.

Kerfisbundin söfnun og skráning upplýsinga um einkamálefni til geymslu eða úrvinnslu erlendis er óheimil. Tölvunefnd getur þó heimilað hana, ef sérstaklega hagar til.

Skrá eða frumgögn, sem geyma upplýsingar þær, er greinir í 4. gr., má eigi láta af hendi til geymslu eða úrvinnslu erlendis, nema samþykki tölvunefndar komi til.

Leyfi samkv. 1. og 2. málsgr. má því aðeins veita, að tölvunefnd telji, að afhending skráa eða gagna skerði ekki til muna vernd þá, sem lögin búa skráðum mönnum eða lögpersónum.

Dómsmálaráðherra getur, að fenginni umsögn tölvunefndar, ákveðið í reglugerð, að ákvæði 1. og 2. málsgr. eigi ekki við um tilteknar skrár eða upplýsingasvið eða að ákvæðin gildi ekki gagnvart ákveðnum löndum, ef þjóðréttarsamningar lúta að slíku eða tillit til alþjóðlegs samstarfs mælir með því.

VIII. KAFLI
Um eftirlit með lögum þessum.

22. gr.

Dómsmálaráðherra skal skipa 3 manna nefnd, sem kölluð er tölvunefnd í lögum þessum. Nefndin skal skipuð til 4 ára í senn. Formaður hennar skal vera lögfræðingur, sem fullnægir skilyrðum til að vera dómari. Einn nefndarmaður skal vera sérfróður um tölvu- og skráningarmálefni. Hann skal tilnefndur af Skýrslutæknifélagi Íslands. Varamenn eru skipaðir með sama hætti til fjögurra ára í senn, og skulu varamenn fullnægja sömu skilyrðum sem aðalmenn.

Starfsmaður dómsmálaráðuneytisins skal vera ritari nefndarinnar.

Tölvunefnd hefur eftirlit með framkvæmd laga þessara og leysir úr ágreiningsefnum, svo sem greinir í lögum þessum.

23. gr.

Tölvunefnd veitir starfsleyfi samkvæmt 5. og 19. gr. og heimildir samkvæmt 3. málsgr. 6. gr., 3. málsgr. 7. gr. og 21. gr.

Dómsmálaráðherra getur ákveðið eðlilegt gjald er greiða skal fyrir veitingu leyfa og heimilda samkvæmt 1. málsgr.

24. gr.

Ákvæði þessarar greinar gilda um skráningarstarfsemi er fellur undir ákvæði 4. gr. eða 1. málsgr. 5. gr.

Tölvunefnd getur lagt fyrir aðila að hætta skráningu eða láta ekki öðrum í té upplýsingar úr skrám sínum eða gögnum, enda gangi starfsemin í berhögg við ákvæði laga þessara að mati tölvunefndar, svo og að einstakar upplýsingar á skrám séu afmáðar eða skrár í heild sinni séu eyðilagðar.

Tölvunefnd getur enn fremur lagt fyrir ábyrgan skráningaraðila að afmá skráningu um einstök atriði eða leiðrétta hana, enda sé um atriði að ræða, sem annaðhvort er óheimilt að taka á skrá eða tölvunefnd telur röng eða villandi.

Tölvunefnd getur bannað að viðhafa nánar tiltekna aðferð við söfnun upplýsinga til tölvuvinnslu eða við að koma á framfæri upplýsingum til annarra, enda telji hún, að aðferð sú, sem viðhöfð er, hafi í för með sér verulega hættu á, að skráning eða upplýsingamiðlun verði röng eða villandi eða að um sé að ræða atriði, sem eigi má taka á skrá.

Tölvunefnd getur lagt fyrir aðila, sem ábyrgð ber á starfsemi, er lýtur lögunum, að koma við sérstökum úrræðum til tryggingar því, að eigi verði skráð atriði, sem óheimilt er að taka á skrá, eða miðlað verði upplýsingum um slík atriði. Hinu sama gegnir um atriði, sem eru röng eða villandi. Enn fremur er tölvunefnd rétt að krefjast þess af ábyrgum skráningaraðila, að hann hlutist til um ráðstafanir, sem komi í veg fyrir eða dragi úr hættu á, að skráðar upplýsingar verði misnotaðar eða komist til vitundar óviðkomandi mönnum.

25. gr.

Úrlausnir tölvunefndar verða eigi bornar undir aðrar stjórnvaldsstofnanir.

26. gr.

Tölvunefnd getur sett reglur um form og efni tilkynninga og umsókna samkvæmt lögum þessum.

Nú er tölvunefnd ætlað að veita samþykki til einstakra aðgerða samkvæmt lögum þessum, og er henni þá heimilt að binda samþykkið skilyrðum og tímabinda það.

27. gr.

Tölvunefnd skal árlega birta skýrslu um starfsemi sína. Í skýrslunni skal birta þau starfsleyfi, sem nefndin hefur veitt, reglur, sem hún hefur sett, og úrskurði, sem hún hefur kveðið upp. Í ársskýrslu tölvunefndar skal og greina frá þeirri starfsemi nefndarinnar annarri, er ætla má að almenningur láti sig varða eða hafi hagsmuni af að vita.

IX. KAFLI
Um refsingar og önnur viðurlög við brotum á lögunum.

28. gr.

Brot á 3.—6. gr., 8. gr., 11. gr., 1. málsgr. og 2. málslið 2. málsgr. 12. gr., 3. málsgr. 13. gr., 1. málsgr. 16. gr., 1. og 3. málsgr. 19. gr., 1. málsgr. 20. gr., svo og 1. og 2. málsgr. 21. gr. varða sektum eða varðhaldi, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Sömu refsingu varðar að vanrækja að fara eftir úrlausn tölvunefndar samkvæmt 2. málsgr. 12. gr. og 4. málsgr. 13. gr.

Sömu refsingu varðar enn fremur að virða ekki skilyrði, sem sett er fyrir leyfi til starfrækslu, er lýtur lögum þessum eða stjórnvaldsreglum, settum samkvæmt þeim, svo og að sinna ekki boði eða banni, sem uppi hefur verið haft samkvæmt lögum þessum eða stjórnvaldsreglum, settum samkvæmt þeim.

Nú er brot framið í starfsemi, sem hlutafélag, samvinnufélag eða annað atvinnufyrirtæki hefur með höndum, og má þá leggja sektarrefsingu á félagið sem slíkt.

29. gr.

Þann, sem rekur starfsemi eða tekur þátt í starfsemi, sem greind er í 5. eða 19. gr., án leyfis, má auk refsingar svipta rétti til starfrækslu þeirrar, sem hann hefur með höndum, enda gefi brot til kynna nærlæga hættu á misnotkun manns í sambandi við skráningarstarfsemi. Sama er um brot á 4. gr. Að öðru leyti eiga ákvæði 1. og 2. málsgr. 68. gr. almennra hegningarlaga hér við.

Gera má upptæk með dómi tæki, sem stórfelld brot á lögum þessum eru framin með, svo og hagnað af broti, og eiga ákvæði 69. gr. alm. hegningarlaga hér við.

X. KAFLI
Lagaframkvæmd og gildistaka.

30. gr.

Dómsmálaráðherra er heimilt að setja reglugerð um framkvæmd laga þessara.

31. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986 og falla úr gildi 31. desember 1989. Dómsmálaráðherra skal endurskoða lög þessi og leggja fram nýtt frumvarp á Alþingi í þingbyrjun haustið 1988.

Gjört í Reykjavík, 15. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

LÖG

um Þroskaþjálfaskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkið rekur skóla sem hefur það hlutverk að veita nemendum fræðilega þekkingu og starfsþjálfun til þess að stunda þroskaþjálfun hvar sem hennar er þörf. Enn fremur skal skólinn annast símenntun þroskaþjálfa í samráði við Félag þroskaþjálfa.

2. gr.

Skólinn heitir Þroskaþjálfaskóli Íslands og starfar undir stjórn heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.

3. gr.

Ráðherra skipar fimm manna skólastjórn. Þrír skulu skipaðir án tilnefningar og skal einn vera formaður. Einn skal skipaður samkvæmt tilnefningu Félags þroskaþjálfa og einn samkvæmt tilnefningu Félags þroskaþjálfanema.

Um skipan skólastjórnar, starfsemi og starfshætti skal að öðru leyti ákveðið í reglugerð.

4. gr.

Ráðherra skipar skólastjóra og fastráðna kennara. Skólastjóri skal hafa lokið háskólaprófi í uppeldis- og sálarfræði eða sambærilegu prófi frá viðurkenndum háskóla. Skólastjóri skal hafa staðgóða þekkingu á uppeldi og umönnum fólks með sérþarfir.

Fastráðnir kennarar skulu hafa lokið háskólaprófi eða öðru viðurkenndu prófi í kennslugrein sinni.

Skólastjórn ræður kennara að skólanum eftir ábendingum skólastjóra. Skólastjóri ræður annað starfslið skólans.

5. gr.

Inntökuskilyrði í skólann eru:

a. 18 ára aldur,
b. stúdentspróf eða hliðstætt nám; þó skal annað nám viðurkennt ef skólastjórn metur það gilt,
c. störf í a. m. k. sex mánuði með fötluðum.

6. gr.

Í reglugerð skulu vera nánari ákvæði um kennara, námstíma, námsefni og námsmat og frekari ákvæði um framkvæmd laga þessara, svo sem um undanþágur frá skilyrðum um menntun eftir því sem þurfa þykir.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. september 1985. Frá og með sama tíma falla úr gildi lög nr. 12/1977, um breyting á lögum nr. 53/1967, um fávitastofnanir.

Gjört í Reykjavík, 14. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

LÖG

um breyting á lögum um tekjuskatt og eignarskatt, nr. 75/1981, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

8. tl. A-liðar 30. gr. laganna orðist svo:

Helming greiddra meðlaga með barni sem er innan 18 ára aldurs, þó að hámarki sömu fjárhæð og helming barnalífeyris sem greiddur er skv. 14. gr. laga um almannatryggingar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og skulu koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts á árinu 1985 vegna tekna ársins 1984.

Gjört í Reykjavík, 14. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

Nr. 42 10. júní 1985

LÖG

um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19/1940, með áorðnum breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Úr 11. gr. falli niður orðin: „og 9. gr.“

2. gr.

33. gr., sbr. lög nr. 100/1951, orðist svo:

Refsivist skal taka út í þeim stofnunum sem til þess eru ætlaðar samkvæmt lögum um fangelsi og vinnuhæli og skal ákveðið nánar í reglugerð hvernig úttektin fer fram.

Þegar fullnægja á refsivist er heimilt að handtaka dómþola og gilda þá ákvæði VII. og VIII. kafla laga um meðferð opinberra mála eftir því sem við á.

3. gr.

37. gr., sbr. lög nr. 100/1951, orðist svo:

Vinnuskylda fylgir fangelsisvist. Fanga skal greiða laun fyrir vinnuna. Vinnulaun má taka til greiðslu á skaðabótum eða öðrum útgjöldum sem fanginn verður ábyrgur fyrir meðan hann er að afplána refsinguna.

Heimila má fanga að stunda vinnu, nám eða starfsþjálfun utan fangelsis og ákveður fangelsisstjóri í samráði við dómsmálaráðneytið hvernig gæslu skuli hagað.

Veita má fanga leyfi til dvalar utan fangelsis um skamman tíma, einkum þegar slíkt telst heppilegt sem þáttur í refsifullnustu.

Nánari reglur um vinnu fanga, vinnulaun, dvöl utan fangelsis og leyfi samkvæmt þessari grein skal setja í reglugerð.

4. gr.

40. gr., sbr. lög nr. 16/1976, breytist svo:

a. Í stað töluorðsins „3“ í 1. mgr. komi töluorðið 2.

b. Á eftir 2. mgr. komi ný málsgrein svohljóðandi:

Reynslulausn verður eigi veitt ef eftirstöðvar refsitímans eru skemmri en 30 dagar.

5. gr.

4. mgr. 42. gr., sbr. lög nr. 16/1976, orðist svo:

Nú er ákveðið að láta aðila taka út eftirstöðvar refsitíma, sbr. 2. mgr., og má þá veita reynslulausn þótt eigi sé fullnægt tímaskildögum þeim sem greinir í 1. og 2. mgr. 40. gr. Í þessu tilviki gilda ákvæði 41. gr. um reynslutíma. Sé aðili látinn hefja afplánun að nýju vegna rofa á öðrum skilyrðum en þeim að fremja ekki nýtt brot á reynslutímanum skal dreginn frá sá tími sem hann hefur notið reynslulausnar áður.

6. gr.

47. gr., sbr. lög nr. 100/1951, orðist svo:

Beita má fanga eftirtöldum agaviðurlögum:

1. Svipting réttinda sem fangar almennt njóta samkvæmt reglugerð.
2. Svipting vinnulauna.
3. Einangrun í allt að 60 daga fyrir varðhaldsfanga og allt að 90 daga fyrir fanga sem eru í fangelsisvist.
4. Enn fremur má svipta varðhaldsfanga rétti til þess að útvega sér eða taka við öðru fæði en því sem fangelsið veitir.

Beita má fleiri en einni tegund viðurlaga samtímis.

Einangrun má ekki lengja refsivist fanga um meira en þriðjung dæmds refsitíma nema samþykki dómsmálaráðherra sé fengið og aldrei um meira en helming dæmds refsitíma.

Í reglugerð skal setja nánari ákvæði um beitingu agaviðurlaga.

7. gr.

50. gr., sbr. lög nr. 75/1982, orðist svo:

Eigi má beita hærri fésekt en 4 milljónum króna nema heimild sé til þess í öðrum lögum.

8. gr.

Í 1. mgr. 83. gr. a., sbr. lög nr. 20/1981, komi í stað töluorðsins „5 000“ töluorðið 20 000.

9. gr.

Í 110. gr. falli niður orðin „í 6 mánuði og.“

10. gr.

180. gr. falli niður.

11. gr.

2. mgr. 256. gr., sbr. lög nr. 69/1964, orðist svo:

Ef tjón af brotinu nemur ekki yfir 7000 krónum og engin sérstök atvik auka saknæmi þess og sökunautur hefur ekki áður reynst sekur um auðgunarbrot skal mál eigi höfðað nema almenningshagsmunir krefjist þess.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 10. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Jón Helgason.

Nr. 43 4. júní 1985

LÖG

um Verðlagsráð sjávarútvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Skipan Verðlagsráðs og verkefni.

1. gr.

Verðlagsráð sjávarútvegsins annast meginframkvæmd laga þessara. Sjávarútvegsráðherra skipar Verðlagsráð eftir tilnefningu eftirtalinna aðila, þannig:

A. Af hálfu fiskseljenda:
2 fulltrúar tilnefndir af Landssambandi íslenskra útvegsmanna.
1 fulltrúi tilnefndur af Sjómannasambandi Íslands.
1 fulltrúi tilnefndur af Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands.

B. Af hálfu fiskkaupenda:
1 fulltrúi tilnefndur af Sölusambandi íslenskra fiskframleiðenda.
1 fulltrúi tilnefndur af Sjávarafurðadeild S.Í.S.
2 fulltrúar tilnefndir af Sölumiðstöð hraðfrystihúsanna.
2 fulltrúar tilnefndir af Félagi rækju- og hörpudiskframleiðenda.
2 fulltrúar tilnefndir af Félagi síldarsaltenda á Norður- og Austurlandi.
2 fulltrúar tilnefndir af Félagi síldarsaltenda á Suðvesturlandi.
4 fulltrúar tilnefndir af Félagi íslenskra fiskmjölsframleiðenda.

Fulltrúar í Verðlagsráði skulu skipaðir til tveggja ára í senn. Varamenn skulu tilnefndir á sama hátt og taka sæti í Verðlagsráði í forföllum aðalmanna. Verðlagsráð kýs sér formann og ritara til eins árs í senn, annan úr hópi fiskseljenda og hinn úr hópi fiskkaupenda. Skulu þeir ásamt framkvæmdastjóra undirbúa fundi ráðsins.

Heimilt er þeim, sem tilnefna eiga fulltrúa samkvæmt þessari grein, að skipta um fulltrúa sína í Verðlagsráði, eftir því sem rétt þykir, til þess að sjónarmið þeirra fiskseljenda og fiskkaupenda, sem hlut eiga að máli við hverja verðákvörðun, komi sem best fram.

Verðlagsráði er heimilt með samþykki ráðherra að ráða sér framkvæmdastjóra og annað starfsfólk er annist dagleg störf eftir því sem þörf krefur.

2. gr.

Við ákvörðun um verð á sjávarafla skal Verðlagsráð skipað 8 fulltrúum, jafnmörgum frá fiskseljendum og fiskkaupendum skv. 1. gr.

3. gr.

Fiskideild. Þegar ákveða skal verð á sjávarafla, öðrum en þeim sem tilgreindur er í 4. og 5. gr., skal Verðlagsráð skipað 4 fulltrúum fiskseljenda samkvæmt 1. gr. og 4 fulltrúum fiskkaupenda, þannig: 1 frá Sölusambandi íslenskra fiskframleiðenda og 1 frá Sjávarafurðadeild S.Í.S. og 2 frá Sölumiðstöð hraðfrystihúsanna.

Þegar ákveða skal verð á rækju og hörpudiski skal Verðlagsráð skipað 4 fulltrúum fiskseljenda samkvæmt 1. gr. og 4 fulltrúum fiskkaupenda, þannig: 2 frá Félagi rækju- og hörpudiskframleiðenda, 1 frá Sjávarafurðadeild S.Í.S. og 1 frá Sölumiðstöð hraðfrystihúsanna.

Þegar ákveða skal verð á lifur og fiskúrgangi úr sjávarafla, öðrum en síld, skal Verðlagsráð skipað 6 fulltrúum; 3 fulltrúum seljenda, þannig:

1 fulltrúi tilnefndur af Landssambandi íslenskra útvegsmanna.

1 fulltrúi tilnefndur sameiginlega af Sjómannasambandi Íslands og Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands.

1 fulltrúi tilnefndur sameiginlega af fulltrúum Sölumiðstöðvar hraðfrystihúsanna, Sölusambandi íslenskra fiskframleiðenda og Sjávarafurðadeild S.Í.S. í Verðlagsráði og má hann ekki eiga aðild að kaupum á fiskúrgangi, vera félagsbundinn eða hafa hagsmuna að gæta í samtökum verksmiðja þeirra er tilnefna fulltrúa kaupenda samkvæmt þessari málsgrein;

og 3 fulltrúum kaupenda tilnefndum af Félagi íslenskra fiskmjölsframleiðenda.

Þegar ákveða skal verð á síldarúrgangi skal Verðlagsráð skipað 6 fulltrúum; 3 fulltrúum seljenda, þannig:

1 fulltrúi tilnefndur sameiginlega af Sjómannasambandi Íslands og Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands.

1 fulltrúi tilnefndur af Landssambandi íslenskra útvegsmanna.

1 fulltrúi tilnefndur sameiginlega af fulltrúum Félags síldarsaltenda á Norður- og Austurlandi og Félags síldarsaltenda á Suðvesturlandi. Þessi fulltrúi má ekki eiga aðild að kaupum á síldarúrgangi, vera félagsbundinn eða hafa hagsmuna að gæta í samtökum verksmiðja þeirra er tilnefna fulltrúa kaupenda samkvæmt 2. mgr.;

og 3 fulltrúum kaupenda tilnefndum af Félagi íslenskra fiskmjölsframleiðenda.

4. gr.

Síldarsöltunardeild. Þegar ákveða skal verð á síld til söltunar skal Verðlagsráð skipað 4 fulltrúum fiskseljenda samkvæmt 1 gr. og 4 fulltrúum fiskkaupenda, þannig: 2 frá Félagi síldarsaltenda á Norður- og Austurlandi og 2 frá Félagi síldarsaltenda á Suðvesturlandi.

5. gr.

Bræðsludeild. Þegar ákveða skal verð á síld og loðnu til bræðslu, svo og öðrum fiski sem veiddur er eingöngu eða að verulegu leyti til bræðslu, skal Verðlagsráð skipað 4 fulltrúum fiskseljenda samkvæmt 1. gr. og 4 fulltrúum fiskkaupenda tilnefndum af Félagi íslenskra fiskmjölsframleiðenda.

Með reglugerð má ákveða að verðlagning samkvæmt 4. og 5. gr. sé bundin við ákveðið verðlagssvæði.

6. gr.

Aðalverkefni Verðlagsráðs eru:

1. Að ákveða lágmarksverð á öllum tegundum fersks sjávarafla, úrgangsfiski og fiskúrgangi sem seldur er til vinnslu hér á landi eða selja skal í skip eða annað flutningstæki til útflutnings óunninn, sbr. þó ákv. 2. mgr. þessarar greinar.
2. Að fylgjast með markaðsverði sjávarafurða á erlendum mörkuðum á hverjum tíma.
3. Að safna gögnum um framleiðslukostnað einstakra greina veiða og vinnslu, svo og að safna öðrum þeim gögnum sem ákvarðandi kunna að vera um verð á sjávarafla.

Verðlagsráði er heimilt að gefa verðlagningu á tilteknum fisktegundum frjálsa ef sérstaklega stendur á að mati ráðsins enda sé um það einróma samkomulag í ráðinu.

7. gr.

Skylt skal öllum opinberum aðilum, svo sem Fiskifélagi Íslands og Hagstofu Íslands, ásamt útflutningssamtökum fiskframleiðenda, svo og öðrum þeim aðilum sem hafa með höndum sölu og/eða vinnslu sjávarafurða, að láta Verðlagsráði í té allar upplýsingar er því geta að gagni komið við störf þess og þessir aðilar geta veitt. Samtökum útvegsmanna skal á sama hátt skylt að láta Verðlagsráði í té allar upplýsingar um reksturskostnað fiskiskipa.

II. KAFLI

Um verðákvarðanir Verðlagsráðs.

8. gr.

Verðlagsráð skal við ákvarðanir sínar um lágmarksverð á sjávarafla meðal annars hafa hliðsjón af markaðsverði sjávarafurða á erlendum mörkuðum, svo og framleiðslukostnaði þeirra. Jafnframt skal Verðlagsráð haga verðákvörðunum sínum þannig að þær stuðli að bættri meðferð afla, þ. e. tekið verði mið af gæðum sjávarafla eftir því sem markaðsaðstæður bjóða.

Skal Verðlagsráð leitast við að ná samkomulagi um lágmarksverð fisktegunda. Verðlagsráð kveður sjálft á um verðlagstímabil.

9. gr.

Verðlagsráð skal í störfum sínum vinna að verðákvörðunum svo tímanlega að verðlagning sjávarafla liggi fyrir áður en nýtt verðlagstímabil hefst. Ákveða skal með reglugerð hvenær verðákvörðun skuli liggja fyrir í síðasta lagi.

10. gr.

Nú næst ekki einróma samkomulag í Verðlagsráði um verð í einstökum atriðum eða um verð sjávarafla í heild fyrir tilskilinn tíma og skal þá vísa ágreiningsatriðunum til sérstakrar yfirnefndar með greinargerð um þau atriði sem samkomulag er um. Yfirnefndin skal skipuð fimm mönnum, tveimur tilnefndum af fiskseljendum og skal annar tilnefndur úr hópi fulltrúa L.Í.Ú. — og má hann ekki eiga aðild að fiskkaupum, vera félagsbundinn eða hafa hagsmuna að gæta í samtökum fiskkaupenda þeirra sem tilnefna menn í Verðlagsráð skv. B-

lið 1. gr. — en hinn úr hópi sjómannafulltrúa, tveimur tilnefndum af þeim aðila sem ágreiningur er við og einum oddamanni sem skal vera forstöðumaður Þjóðhagsstofnunar eða fulltrúi hans.

Þannig skipuð fellir yfirnefndin fullnaðarúrskurð um ágreiningsatriði og ræður meiri hluti atkvæða úrslitum.

11. gr.

Ákvarðanir Verðlagsráðs eru bindandi sem lágmarksverð og má enginn selja sjávarafla undir því verði sem ákveðið hefur verið samkvæmt ákvæðum þessara laga.

III. KAFLI
Ýmis ákvæði.

12. gr.

Sjávarútvegsráðherra ákveður verðlagsráðsmönnum þóknun fyrir störf þeirra og greiðist hún úr ríkissjóði ásamt öðrum kostnaði við ráðið og starfsemi þess.

13. gr.

Sjávarútvegsráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara að fengnum tillögum Verðlagsráðs.

14. gr.

Með mál út af brotum á lögum þessum og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, skal farið að hætti opinberra mála og varða brot sektum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Nú tregðast aðili, sem samkvæmt lögum þessum er skylt að gefa Verðlagsráði skýrslu eða upplýsingar, við að láta þær í té og má þá beita dagsektum frá 500 kr. til 5000 kr. þar til hann uppfyllir skyldur sínar.

15. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 81 23. júlí 1974, sbr. l. nr. 27/1978 og l. nr. 15/1983.

Ákvæði til bráðabirgða I.

Sjávarútvegsráðherra skal skipa í Verðlagsráð eftir tilnefningu aðila samkvæmt ákvæðum laga þessara og komi hin nýja skipan til framkvæmda frá og með 1. mars 1985. Jafnframt falli þá niður umboð þeirra aðila sem skipaðir voru í Verðlagsráð samkvæmt lögum nr. 81/1974 frá 1. október 1983.

Ákvæði til bráðabirgða II.

Verðlagsráð sjávarútvegsins skal ákveða nýtt lágmarksverð á öllum sjávarafla er gildi fyrir tímabilið 21. nóvember 1984 til 31. ágúst 1985, með heimild til uppsagnar á verðtímabilinu, þó ekki fyrr en frá 1. júní 1985 varðandi almennt fiskverð.

Gjört í Reykjavík, 4. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

LÖG

um breytingu á barnalögum, nr. 9/1981.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru.

1. gr.

Á eftir 2. málsgr. 29. gr. laganna komi ný málsgr. svohljóðandi:

Hafi foreldrar barns fengið skilnað erlendis og svo háttar til að því foreldri, sem ekki hefur forsjá barns, hefur ekki verið gert að greiða meðlag með því, t. d. vegna fjárhagsörðugleika, getur valdsmaður úrskurðað meðlag til forsjárforeldris á hendur Tryggingastofnun ríkisins, enda leggi það fram hið erlenda skilnaðarleyfi eða skilnaðardóm fyrir valdsmanninn. Ríkissjóður endurgreiðir þessar fjárhæðir en Innheimtustofnun sveitarfélaga innheimtir þær eftir því sem fært reynist.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Ólafur Þ. Þórðarson.** (L. S.) **Magnús Þ. Torfason.**

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 45 24. júní 1985

LÖG

um veitingu ríkisborgararéttar.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru.

1. gr.

Ríkisborgararétt skulu öðlast:

1. Adamsson, Doris Anita, húsmóðir í Öngulsstaðahreppi, f. 30. mars 1960 í Svíþjóð.
2. Anna Lísa Siti Jóhannsdóttir, barn í Svíþjóð, f. 16. júlí 1983 í Indónesíu.
3. Anoruo, Fidelia Emmanuel, verkakona í Reykjavík, f. 12. apríl 1952 í Nígeríu.
4. Ballzus, Claus Carl, verkfræðingur í Reykjavík, f. 11. mars 1950 í Þýskalandi.

5. Belomajova, Tatjana Veselinova, húsmóðir í Reykjavík, f. 20. mars 1949 í Búlgaríu.
6. Clinceanu, Eugenia-Dorina, einkaritari í Reykjavík, f. 1. mars 1945 í Rúmeníu.
7. Fucci, Cosimo, nemi í Reykjavík, f. 22. febrúar 1962 á Ítalíu.
8. Hafdell, Jeanette Ann, kennari í Kópavogi, f. 29. janúar 1944 í Bandaríkjunum.
9. Haní, Abdelazíz, iðnnemi í Reykjavík, f. 2. janúar 1954 í Marokkó.
10. Hansen, Rikhard Dürke, vélvirki á Ísafirði, f. 9. mars 1954 á Íslandi.
11. Hentze, Artha, húsmóðir í Reykjavík, f. 2. janúar 1941 í Færeyjum.
12. Hübner, Tryggvi Júlíus, nemi í Kópavogi, f. 11. janúar 1957 á Íslandi.
13. Jósep Þorbjörnsson, verkamaður í Keflavík, f. 4. desember 1966 á Spáni.
14. Jurczak, Krystyna Anna, húsmóðir í Reykjavík, f. 22. júlí 1953 í Póllandi.
15. Jünemann, Ursula Elisabeth, kennari í Mosfellssveit, f. 28. desember 1950 í Þýskalandi. Fær réttinn 27. nóvember 1985.
16. Kowalk, Bent, verkstjóri í Svalbarðsstrandarhreppi, f. 29. september 1962 í Þýskalandi.
17. Lund, Hermod Ingemar Jakob, verkstjóri á Patreksfirði, f. 20. mars 1933 í Noregi.
18. Mellk, Marilyn Herdís, húsmóðir í Reykjavík, f. 4. febrúar 1961 í Bandaríkjunum. Fær réttinn 31. desember 1985.
19. Middleton, Inga Lísa, nemi í Reykjavík, f. 9. desember 1964 í Englandi.
20. Mileris, Maria Carmen, húsmóðir í Reykjavík, f. 12. ágúst 1949 á Spáni.
21. Moustacas, Ilias Karolos, nemi í Reykjavík, f. 21. maí 1963 á Íslandi.
22. Nilssen, Erna, húsmóðir í Gerðahreppi, f. 18. ágúst 1948 á Íslandi.
23. Nilssen, Gyða Minny, húsmóðir í Gerðahreppi, f. 26. apríl 1951 á Íslandi.
24. Paulsen, Ingrid Marie, kennari í Garðabæ, f. 4. nóvember 1936 í Þýskalandi.
25. Ponzi, Tómas Atli, nemi í Mosfellssveit, f. 10. júní 1959 á Íslandi.
26. Popović, Sava, tækniteiknari í Reykjavík, f. 28. október 1945 í Júgóslavíu.
27. Richardson, Paul, kennari í V-Skaftafellssýslu, f. 2. ágúst 1943 í Skotlandi.
28. Smíd, Pavel, tónlistarmaður í Reykjavík, f. 6. janúar 1949 í Tékkóslóvakíu.
29. Smídová-Mintcheva, Violeta, tónlistarmaður í Reykjavík, f. 22. ágúst 1944 í Búlgaríu.
30. Sólheim, Edgar, verkamaður í Neskaupstað, f. 1. janúar 1960 á Íslandi.
31. Stupcanu, Ioan, tónlistarmaður í Reykjavík, f. 11. október 1948 í Rúmeníu.

2. gr.

Nú fær n aður, sem heitir erlendu nafni, íslenskt ríkisfang með lögum og skulu þá börn hans, fædd síðan, heita íslenskum nöfnum samkvæmt lögum um mannanöfn en hann skal, þá er hann hlýtur íslenskt ríkisfang, taka sér íslenskt eiginnafn — ásamt því sem hann ber fyrir — er börn hans taka sem kenningarnafn. Honum skal þó heimilt, ef hann kýs heldur, að breyta svo eiginnafni sínu að það fullnægi kröfum laga um mannanöfn.

Þeim, sem hafa áður fengið íslenskt ríkisfang með lögum með því skilyrði að þeir breyttu nafni sínu í samræmi við ákvæði þeirra laga sem verið hafa með öðrum hætti í því efni en hér að ofan greinir, skal heimilt, til ársloka 1985, að fá nöfnum sínum breytt þannig að þau samrýmist ákvæðum þessara laga.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Ólafur Þ. Þórðarson.** (L. S.) **Magnús Þ. Torfason.**

Steingrímur Hermannsson.

LÖG

um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Tilgangur laganna og orðaskýringar.

1. gr.

Tilgangur þessara laga er:

a. að stuðla að framförum og aukinni hagkvæmni í búvöruframleiðslu og vinnslu og sölu búvara til hagsbóta fyrir framleiðendur og neytendur,
b. að framleiðsla búvara til neyslu og iðnaðar verði í sem nánustu samræmi við þarfir þjóðarinnar og tryggi ávallt nægjanlegt vöruframboð við breytilegar aðstæður í landinu,
c. að nýttir verði sölumöguleikar fyrir búvörur erlendis eftir því sem hagkvæmt er talið,
d. að kjör þeirra sem landbúnað stunda verði í sem nánustu samræmi við kjör annarra stétta,
e. að innlend aðföng nýtist sem mest við framleiðslu búvara, bæði með hliðsjón af framleiðsluöryggi og atvinnu,
f. að stuðla að jöfnuði á milli framleiðenda í hverri búgrein hvað varðar afurðaverð og markað.

2. gr.

Merking orða í lögum þessum er sem hér segir:

Afurðastöð er hver sú atvinnustarfsemi lögaðila eða einstaklings sem tekur við búvörum úr höndum framleiðenda til vinnslu, flokkunar, pökkunar, geymslu, heildsölu og/eða dreifingar.

Búvörur teljast í lögum þessum afurðir búfjár, þ. m. t. afurðir nautgripa, sauðfjár, hrossa, svína, alifugla og loðdýra, afurðir nytjajurta og afurðir hlunninda. Lög þessi taka ekki til afurða alifiska.

Fóður merkir í lögum þessum vöru sem notuð er til fóðrunar búfjár við búvöruframleiðslu.

Framleiðandi er hver sá, sem á eigin vegum hefur með búvöruframleiðslu að gera, hvort sem er einstaklingur, lögaðili, aðili að félagsbúi eða ríkisbú.

Lögbýli eða jörð er í lögum þessum skilgreint skv. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64 31. maí 1976, með síðari breytingum.

Sláturleyfishafi er hver sá aðili sem hefur löggildingu eða undanþáguleyfi til slátrunar búfjár skv. lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum.

Verðlagsár er tímabilið frá 1. september til 31. ágúst árið eftir.

Rísi ágreiningur um hvað falla skuli undir hugtök þessi sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi.

II. KAFLI

Yfirstjórn og samtök framleiðenda.

3. gr.

Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn þeirra mála sem lög þessi taka til.

4. gr.

Stéttarsamband bænda fer með fyrirsvar framleiðenda búvara við framkvæmd laga þessara nema öðru vísi sé kveðið á um í lögum þessum.

Ráðherra getur, að fengnu samþykki Stéttarsambands bænda, viðurkennt einstök landssamtök framleiðenda búvara til að fara með fyrirsvar vegna framleiðenda í viðkomandi grein við gerð samninga skv. a-lið 30. gr. og aðrar ákvarðanir skv. lögum þessum.

Stéttarsamband bænda eða landssamtök skv. 2. mgr. skulu velja sér samninganefnd sem fer með umboð þeirra til samningsgerðar. Samtökin skulu tilkynna landbúnaðarráðherra um nöfn formanns og varaformanns samninganefndar eigi síðar en 1. júní vegna samninga fyrir næstkomandi verðlagsár.

Framleiðandi búvöru, sem lög þessi taka til, á rétt til að vera félagsmaður í Stéttarsambandi bænda eða viðurkenndum samtökum búvöruframleiðenda skv. 2. mgr. þessarar greinar eftir nánari reglum í samþykktum Stéttarsambands bænda.

Samningar, sem Stéttarsamband bænda eða viðurkennd samtök skv. 2. mgr. gera skv. a-lið 30. gr., skulu vera bindandi fyrir framleiðendur viðkomandi búvara hvort sem þeir eru félagar í Stéttarsambandi bænda, samtökum skv. 2. mgr. eða standa utan þessara félagssamtaka.

III. KAFLI

Um skipan og verkefni Framleiðsluráðs.

5. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins er samstarfsvettvangur allra búvöruframleiðenda í landinu og samtaka þeirra.

Framleiðsluráð skal skipað fimmtán mönnum. Skulu tólf menn kjörnir af Stéttarsambandi bænda á fulltrúafundi þess. Af þeim skulu fimm vera fulltrúar búgreinasambanda. Þá skipar stjórn Stéttarsambands bænda tvo menn í Framleiðsluráð, einn samkvæmt tilnefningu félagsráðs Osta- og smjörsölunnar og einn samkvæmt tilnefningu allra sláturleyfishafa í landinu. Skulu þessir tveir fulltrúar tilnefndir úr hópi starfandi búvöruframleiðenda. Þá tilnefnir landbúnaðarráðherra einn mann í Framleiðsluráð. Velja skal jafnmarga varamenn í Framleiðsluráð með sama hætti.

Framleiðsluráð skal skipað til tveggja ára í senn. Framleiðsluráð kýs sér formann og varaformann til sama tíma.

Þegar rætt er um málefni er varða aðrar búgreinar en fulltrúa eiga í Framleiðsluráði ber að gefa fulltrúum félaga þeirra, einum frá hverju, kost á að sitja fund Framleiðsluráðs með málfrelsi og tillögurétti.

Framleiðsluráð kýs úr sínum hópi fimm menn í framkvæmdanefnd og jafnmarga til vara. Verkefni nefndarinnar er að taka ákvörðun um og afgreiða mál sem ekki þykir fært að fresta til fundar Framleiðsluráðs. Jafnframt getur Framleiðsluráð falið framkvæmdanefnd framkvæmd einstakra mála.

Framleiðsluráð ræður sér framkvæmdastjóra og annað starfslið eftir því sem þörf krefur.

6. gr.

Verkefni Framleiðsluráðs landbúnaðarins eru, auk þess sem mælt er fyrir í lögum þessum, eftirfarandi:

1. Að stuðla að því að framleiðsla og vinnsla búvara verði í samræmi við ákvæði 1. gr.
2. Að annast stjórn búvöruframleiðslunnar eftir því sem nánar er mælt fyrir í lögum þessum og fyrirmælum sem sett eru á grundvelli þeirra.
3. Að annast verðskráningu búvara og auglýsa verð á þeim.
4. Að gera áætlanir um framleiðslu og sölu búvara.

5. Að vera umsagnaraðili um skipulag vinnslu búvara og hafa eftirlit með því að starfsemi afurðastöðva sé sem hagkvæmust.
6. Að halda skýrslur um framleiðslu og sölu búvara og að gefa út ársrit um þróun og hag landbúnaðarins.
7. Að annast kynningar- og fræðslustarf um landbúnaðinn og framleiðsluvörur hans.
8. Að rækja önnur verkefni sem landbúnaðarráðherra kann að fela því.

IV. KAFLI

Um verðskráningu á búvörum.

7. gr.

Verðlagsnefnd búvara, skipuð sex mönnum tilnefndum af samtökum framleiðenda og neytenda, skal ákveða afurðaverð til búvöruframleiðenda. Af hálfu framleiðenda hefur stjórn Stéttarsambands bænda rétt til þess að tilnefna þrjá fulltrúa í nefndina en af hálfu neytenda hefur stjórn Alþýðusambands Íslands rétt til að tilnefna tvo fulltrúa og stjórn Bandalags starfsmanna ríkis og bæja einn fulltrúa í nefndina. Tilnefningu fulltrúa í verðlagsnefnd skal lokið 15. júní ár hvert. Nú notar einhver aðili ekki rétt sinn til tilnefningar og skal landbúnaðarráðherra þá tilnefna í stað þeirra samtaka framleiðenda en félagsmálaráðherra á sama hátt í stað samtaka neytenda. Nefndin skal fullskipuð 1. júlí ár hvert.

Hagstofustjóri og forstöðumaður Búreikningastofu landbúnaðarins skulu vera verðlagsnefnd til aðstoðar.

8. gr.

Til ákvörðunar á verði búvöru til framleiðenda skal verðlagsnefnd semja um verðlagsgrundvöll er sýni áætlaða vinnuþörf, fjármagnskostnað, rekstrargjöld, launakostnað og afurðir bús sem næst meðalbúi að stærð í nautgripa- og sauðfjárrækt og er rekið við eðlilegar framleiðsluaðstæður. Verðlagsnefnd skal semja um sérstakan verðlagsgrundvöll fyrir hvora þessara búgreina verði hún sammála um það eða komi ósk þess efnis frá Stéttarsambandi bænda. Á sama hátt skal verðlagsnefnd semja um verðlagsgrundvöll og ákveða verð á afurðum annarra búgreina enda komi fram um það óskir frá Stéttarsambandi bænda og viðurkenndum samtökum búvöruframleiðenda í viðkomandi grein skv. 2. mgr. 4. gr.

Nú er sauðfé slátrað utan tímabilsins 1. september til 30. nóvember og geta Stéttarsamband bænda eða samtök framleiðenda þá óskað eftir því að verðlagsnefnd ákveði sérstakt verð til framleiðenda sauðfjárafurða. Skal nefndin þá ákveða slíkt verð er gildi fram til næstu reglulegrar verðlagningar.

Nú næst ekki meiri hluti í verðlagsnefnd varðandi ákvörðun verðlagsgrundvallar og skal þá vísa ágreiningnum til sáttasemjara ríkisins. Heimilt er þó að vísa ágreiningnum beint til yfirnefndar enda séu allir nefndarmenn sammála um þá málsmeðferð. Skal sáttasemjari leitast við að finna málamiðlun í ágreiningsatriðum og leggja fram tillögur þeim til úrlausnar er meiri hluti fæst fyrir í nefndinni. Heimilt er sáttasemjara að leita álits þeirra aðila, er annast tilnefningu í verðlagsnefnd, um ágreiningsatriði varðandi ákvörðun verðlagsgrundvallar eða verðlagningu búvara. Beri sáttaumleitanir ekki árangur innan tíu daga skal skipa þriggja manna nefnd er felli fullnaðarúrskurð. Hvor nefndarhluti verðlagsnefndar hefur rétt til þess að tilnefna mann í þá nefnd, þó ekki úr hópi nefndarmanna, en oddamaður skal tilnefndur af Hæstarétti. Nú notar annar eða báðir nefndarhlutar ekki rétt sinn til tilnefningar og tilnefnir þá landbúnaðarráðherra af hálfu framleiðenda ef þeir nota ekki rétt sinn en félagsmálaráðherra af hálfu neytenda. Þó er ráðherrum eigi heimilt að tilnefna menn sem eiga sæti í verðlagsnefnd.

Nú dregst verðlagning vegna starfa sáttasemjara og yfirnefndar svo að hún getur eigi tekið gildi á réttum degi og gildir þá framreikningur Hagstofunnar skv. 10. gr. þar til samkomulag næst eða úrskurður fellur.

9. gr.

Verð búvöru til framleiðenda skal miðast við það að tekjur þeirra, er landbúnað stunda, verði í sem nánustu samræmi við tekjur annarra stétta. Í verðlagsgrundvelli skal, sbr. ákvæði 8. gr., tilfæra ársvinnu á búi af stærð sem miðað er við hverju sinni og virða vinnutíma til samræmis við kjör þeirra sem vinna sambærileg störf og hafa svipaða menntun, sérhæfni og ábyrgð í starfi á almennum vinnumarkaði. Samhliða skulu ákveðnar reglur um hvernig haga skuli breytingum á launum við búvöruframleiðslu skv. 12. gr.

10. gr.

Verðlagsgrundvöllur til ákvörðunar búvöruverðs til framleiðenda skv. 8. gr. gildir fyrir tvö ár í senn frá byrjun verðlagstímabils 1. september og skal hann vera tilbúinn fyrir þann tíma ár hvert nema annað sé ákveðið með samkomulagi í verðlagsnefnd. Þó skal taka inn verðlagsbreytingar vegna fjármagns- og reksturskostnaðar svo og launabreytingar skv. ákvæðum 12. gr. Verðlagsgrundvöllur hvers tímabils framlengist sjálfkrafa um tvö ár í senn ef honum er ekki sagt upp af fulltrúum samningsaðila fyrir 1. júní á því ári sem óskað er breytinga á honum. Þó getur nefndin komið sér saman um annan frest. Þegar verðlagsgrundvelli hefur ekki verið sagt upp færir Hagstofa Íslands hann fram til viðkomandi verðlagsárs í samræmi við áorðnar breytingar á verðlagi og kaupgjaldi eftir reglum sem ákveðnar hafa verið af verðlagsnefnd.

11. gr.

Hagstofa Íslands skal fyrir 15. júlí ár hvert afla fullnægjandi gagna handa verðlagsnefnd um framleiðslukostnað búvara og afurðamagn, svo og tekjur annarra stétta á undangengnu ári, sbr. ákvæði 9. gr.

Búreikningastofa landbúnaðarins skal afla árlega rekstursreikninga frá bændum, nægilega margra að dómi Hagstofu Íslands, er sýni raunverulegan framleiðslukostnað hinna ýmsu búvara. Skulu þeir vera tilbúnir og uppgerðir fyrir 15. júní ár hvert fyrir næsta ár á undan. Reikningar þessir skulu vera til afnota fyrir Hagstofu Íslands og verðlagsnefnd. Stjórn Búreikningastofu landbúnaðarins, ásamt Hagstofu Íslands, skipuleggur þetta starf hennar í samráði við verðlagsnefnd.

Verðlagsnefnd getur ákveðið að efna til sérstakra rannsókna í því skyni að fá betri upplýsingar um þau atriði er máli skipta fyrir verðlagningu búvara. Skylt er að stofna til slíkra rannsókna ef þrír nefndarmenn eða fleiri krefjast þess. Skal nefndin í því efni leita samstarfs við Hagstofu Íslands, Búreikningastofu landbúnaðarins og aðrar opinberar stofnanir, svo og Framleiðsluráð landbúnaðarins að því leyti sem rannsóknir þessar snerta starfssvið viðkomandi stofnana. Telji umræddar stofnanir sig ekki geta látið í té starfslið til þess að framkvæma þær rannsóknir er verðlagsnefnd hefur ákveðið að fram skuli fara er nefndinni heimilt að ráða til þess nauðsynlegt starfslið enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

Skylt er einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum að láta þeim, er rannsóknir framkvæma, í té nauðsynlegar upplýsingar.

12. gr.

Verðlagsnefnd gerir ársfjórðungslega, 1. desember, 1. mars og 1. júní, breytingar á verðlagsgrundvelli og afurðaverði til framleiðenda þegar breytingar verða á fjármagns- og rekstrarkostnaði við búvöruframleiðslu skv. upplýsingum sem Hagstofa Íslands aflar og launum í samræmi við reglur lokaákvæðis 9. gr.

13. gr.

Heildsöluverð búvara skal ákveðið af nefnd fimm manna er í eiga sæti, undir forsæti verðlagsstjóra eða fulltrúa hans, tveir fulltrúar neytenda og tveir fulltrúar afurðastöðva fyrir búvörur. Fulltrúar neytenda skulu tilnefndir af sömu aðilum og tilnefna fulltrúa neytenda í Verðlagsráð. Samtök afurðastöðva skulu tilnefna tvo fulltrúa í nefndina. Fulltrúar afurðastöðva skulu tilnefndir af samtökum þeirra þannig að þegar fjallað er um heildsöluverð og verðmiðlunargjöld taki sæti í nefndinni fulltrúar frá þeirri vinnslugrein sem um er rætt hverju sinni.

Tilnefningu fulltrúa í fimmmannanefnd skal vera lokið fyrir 15. júní ár hvert. Nú notar einhver aðili neytenda eða afurðastöðva ekki rétt sinn til tilnefningar og skal landbúnaðarráðherra þá tilnefna í stað þeirra samtaka afurðastöðva er ekki nota rétt sinn en viðskiptaráðherra á sama hátt í stað neytenda. Nefndin skal fullskipuð 1. júlí ár hvert.

14. gr.

Fimmmannanefnd skal leitast við að ná samkomulagi um heildsöluverð búvara þar sem gengið er út frá því afurðaverði til framleiðenda sem ákveðið hefur verið skv. 7.—12. gr. og rökstuddum upplýsingum um kostnað við vinnslu og dreifingu búvara. Nefndin gerir jafnframt tillögu til ráðherra um verðmiðlunargjöld í samráði við Framleiðsluráð landbúnaðarins. Nefndin getur ákveðið að efna til sérstakra rannsókna í því skyni að fá betri upplýsingar um þau atriði er máli skipta fyrir ákvörðun heildsöluverðs á búvörum með hliðstæðum hætti og til er tekinn í 11. gr.

Skal það samkomulag um heildsöluverð, sem stutt er meiri hluta fimmmannanefndar, gilda sem heildsöluverð á viðkomandi búvöru frá byrjun viðkomandi verðlagsárs.

15. gr.

Heimilt er fimmmannanefnd að breyta heildsöluverði á búvörum þegar breytingar verða á afurðaverði til búvöruframleiðenda, sbr. 12. gr., svo og rekstrarkostnaði og vinnulaunum við vinnslu búvara samkvæmt upplýsingum sem Hagstofa Íslands aflar.

16. gr.

Fimmmannanefnd getur að fenginni umsögn Framleiðsluráðs ákveðið að undanskilja einstakar vörutegundir verðlagningarákvæðum skv. 13.—15. gr. þegar samkeppni er að mati nefndarinnar næg til þess að tryggja æskilega verðmyndun og sanngjarnt verðlag. Fimmmannanefnd skal tilkynna verðlagsráði um ákvarðanir skv. þessari grein og geta fimmmannanefnd og Verðlagsstofnun skyldað hlutaðeigandi aðila til að tilkynna um verðhækkanir viðkomandi búvara.

Sé verð búvara til framleiðenda ekki ákveðið skv. 8. gr. skal fara um verðlagningu þeirra, þ. m. t. í heildsölu, skv. lögum nr. 56 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, með síðari breytingum.

17. gr.

Um ákvörðun smásöluverðs þeirra búvara, sem verðlagðar eru í heildsölu skv. lögum þessum, skal fara eftir lögum nr. 56 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, með síðari breytingum.

Ákvæði IV. til og með IX. kafla laga nr. 56 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, með síðari breytingum, skulu gilda um viðskipti með búvörur, að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum, reglugerðum eða öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim. Áður en verðlagsráð og Verðlagsstofnun taka ákvarðanir skv. ákvæðum nefndra kafla laganna skal leitað umsagnar Framleiðsluráðs landbúnaðarins og samtaka framleiðenda í viðkomandi búgrein skv. 47. gr. þeirra laga.

18. gr.

Enginn má kaupa eða selja búvöru innanlands á öðru verði en ákveðið hefur verið samkvæmt ákvæðum þessara laga.

Óheimilt er að bæta upp söluverð búvara á erlendum mörkuðum með því að hækka söluverð þeirra innanlands.

V. KAFLI

Um verðmiðlun.

19. gr.

Verðmiðlun á búvörum skal haga þannig að afurðastöðvum sé gert kleift að greiða framleiðendum sama verð fyrir sams konar búvörur. Í því skyni skal innheimt verðmiðlunargjald af þeim búvörum sem fimmmannanefnd ákveður heildsöluverð á og skal gjald þetta teljast til heildsölu- og dreifingarkostnaðar. Landbúnaðarráðherra ákveður upphæð gjaldsins hverju sinni en gjaldið má þó aldrei vera hærra en 5½% af heildsöluverði viðkomandi búvöru. Fimmmannanefnd skal um leið og heildsöluverð er ákveðið, að höfðu samráði við Framleiðsluráð, gera tillögu til ráðherra um innheimtu verðmiðlunargjalda, sbr. 14. gr., og skiptingu tekna af þeim milli framleiðsluvara og afurðastöðva. Skylt er að leggja samkomulag eða ákvörðun skv. 48. og 51. gr. til grundvallar ákvörðun verðmiðlunargjalda skv. þessari grein.

Tekjum af verðmiðlunargjaldi skal m. a. varið þannig:

a. til verðmiðlunar á milli afurðastöðva til þess að jafna flutningskostnað frá framleiðendum að afurðastöð í þeim tilgangi að auðvelda hagkvæman rekstur stöðvanna,
b. til þess að koma á hentugri verkaskiptingu á milli afurðastöðva,
c. til að jafna aðstöðu afurðastöðvanna til að koma framleiðsluvörum sínum á markað,
d. til þess að greiða nauðsynlega flutninga á milli svæða þar sem vöntun kann að vera á einstökum afurðum, sbr. 49. gr.

20. gr.

Framleiðendur mjólkur- og sauðfjárafurða skulu fá sama verð fyrir þann hluta framleiðslunnar sem seldur er á erlendan markað og er umfram verðábyrgð ríkisins skv. 36. gr. enda sé heildsöluverð viðkomandi búvöru ákveðið skv. 13.—15. gr.

Til verðmiðlunar í þessu skyni er heimilt að innheimta eftirtalin framleiðslugjöld:

a. gjald af því framleiðslumagni sem er umfram það sem framleiðanda er ákveðið fullt verð fyrir skv. b-lið 30. gr.,
b. gjald af viðkomandi búvöru sé heimildinni í b-lið 30. gr. um skiptingu framleiðslumagns ekki beitt.

Framleiðslugjöld skv. þessari grein skulu reiknuð af afurðaverði til framleiðenda. Skulu þau aldrei vera hærri en sem nemur grundvallarverði viðkomandi búvöru.

Landbúnaðarráðherra ákveður innheimtu framleiðslugjalda að fengnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

21. gr.

Til verðmiðlunar vegna uppgjörs viðbótargreiðslu skv. 3. tl. 1. mgr. 29. gr. skal innheimt verðmiðlunargjald hjá heildsöluaðilum sem nema má allt að þeim hluta heildsöluverðs sauðfjárafurða er svarar til hækkunar afurðaverðs til framleiðenda við næst liðna ársfjórðungslega breytingu verðlagsgrundvallar skv. 12. gr.

Landbúnaðarráðherra ákveður upphæð verðmiðlunargjalds skv. þessari grein að fengnum tillögum Framleiðsluráðs og sláturleyfishafa.

22. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 29. gr. getur landbúnaðarráðherra ákveðið, að fenginni tillögu Framleiðsluráðs landbúnaðarins og samtaka afurðastöðva í mjólkuriðnaði, að útborgunarverð til framleiðenda skuli vera mismunandi hátt eftir árstímum. Sé útborgunarverðið ákveðið lægra en grundvallarverð skv. 8. gr. skal mismunurinn innheimtur sem verðmiðlunargjald. Skal tekjum af gjaldinu varið til að greiða framleiðendum álag á grundvallarverð á öðrum árstíma. Gjald þetta skal ekki hafa áhrif á útsöluverð mjólkurvara til neytenda. Gjaldið má vera allt að 15% af grundvallarverði viðkomandi búvöru á hverjum tíma.

23. gr.

Verðmiðlunargjöld og framleiðslugjöld skv. kafla þessum mega annaðhvort vera tiltekin fjárhæð á hverja þyngdareiningu viðkomandi búvöru eða tiltekið hlutfall af því verði vörunnar sem viðkomandi gjald er reiknað af. Þó mega gjöld aldrei vera hærri en ákveðið er skv. 19.—22. og 25. gr.

24. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast framkvæmd verðmiðlunar, þar með talið innheimtu, vörslu og reikningshald vegna verðmiðlunar og framleiðslugjalda skv. kafla þessum. Reikningum hvers verðmiðlunargjalds skal haldið sérgreindum. Kostnaður af starfi Framleiðsluráðs landbúnaðarins að þessum verkefnum skal greiddur af innheimtum verðmiðlunar- og framleiðslugjöldum skv. kafla þessum eftir reikningi sem ráðherra staðfestir.

Gögn um innheimtu og álagningu, svo og reikningar þeirra gjalda sem innheimt eru skv. kafla þessum, skulu endurskoðuð af tveim löggiltum endurskoðendum og skal annar tilnefndur af landbúnaðarráðherra en hinn af Framleiðsluráði landbúnaðarins. Ársreikningar vegna þessara gjalda skulu birtir í Stjórnartíðindum.

Afurðastöðvar og heildsöluaðilar, sem versla með gjaldskyldar búvörur, skulu standa Framleiðsluráði skil á verðmiðlunar- og framleiðslugjöldum svo og þeim gjöldum sem á eru lögð skv. 25. gr. Selji framleiðandi búvörur sínar beint til neytanda ber honum að standa skil á gjöldum þessum til Framleiðsluráðs.

25. gr.

Til að standa straum af kostnaði Framleiðsluráðs landbúnaðarins við framkvæmd laga þessara, umfram þann kostnað sem það fær greiddan skv. öðrum ákvæðum þessara laga, er landbúnaðarráðherra heimilt að fenginni tillögu Framleiðsluráðs að ákveða að innheimt skuli gjald af heildsöluverði þeirra búvara sem lög þessi taka til.

Gjald þetta má vera mishátt eftir einstökum tegundum búvara en þó aldrei hærra en 0,25% af heildsöluverði þeirra.

Framleiðsluráði er heimilt að fengnu samþykki ráðherra að láta hluta af gjaldi, sem innheimt er skv. þessari grein, renna til samtaka framleiðenda í viðkomandi búgrein enda annist þau samtök sambærileg verkefni og Framleiðsluráði eru ætluð í lögum þessum vegna búgreinarinnar.

26. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast öflun þeirra gagna sem þörf er til framkvæmdar verðmiðlunar skv. kafla þessum og lætur fimmmannanefnd í té slíkar upplýsingar. Fimmmannanefnd getur óskað eftir því að Framleiðsluráð afli tiltekinna gagna vegna þessa og leggi þau fyrir nefndina.

Aðilum, er annast vinnslu og sölu búvara, er skylt að veita Framleiðsluráði upplýsingar er að þessu lúta og þeir geta látið í té. Neiti aðili eða sinni því ekki að láta í té umbeðin gögn

er heimilt að fresta greiðslu verðmiðlunargjalda eða framleiðslugjalda skv. kafla þessum til viðkomandi þar til fullnægjandi skil hafa verið gerð auk þess sem heimilt er að beita dagsektum, sbr. 59. gr.

27. gr.

Verðmiðlunargjöld, framleiðslugjöld og gjald til Framleiðsluráðs skv. kafla þessum má taka lögtaki.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um gjaldskyldu, innheimtu, gjalddaga, lögvernd, álagningu gjaldanna skv. áætlun og annað sem lýtur að framkvæmd á innheimtu gjaldanna.

Þá setur ráðherra í reglugerð ákvæði um framkvæmd uppgjörs og greiðslu tekna af verðmiðlunar- og framleiðslugjöldum skv. kafla þessum til afurðastöðva og framleiðenda og um uppgjörstímabil.

VI. KAFLI

Um greiðslu afurðaverðs.

28. gr.

Afurðastöð er skylt að haga greiðslum til framleiðanda fyrir innlagðar búvörur í samræmi við ákvæði þessara laga og þeirra samninga og ákvarðana sem teknar eru með heimild í þeim.

29. gr.

Nú er ákveðið það magn búvöru sem hverjum framleiðanda er tryggt fullt verð fyrir skv. heimild í 30. gr. og verð hennar til framleiðenda er ákveðið skv. 8. gr. og er þá afurðastöð skylt að greiða framleiðanda fullt verð skv. gildandi verðlagsgrundvelli á innleggsdegi, sbr. þó 22. gr., fyrir búvörur, aðrar en þær sauðfjárafurðir sem lagðar eru inn í haustsláturtíð, 1. sept. til 30. nóv. Ber að inna greiðslu af hendi eigi síðar en 10. dag næsta mánaðar eftir innleggsmánuð. Fyrir sauðfjárafurðir lagðar inn í haustsláturtíð ber að greiða með eftirgreindum hætti:

1. Frumgreiðsla í síðasta lagi 15. október til þeirra sem slátra fyrir þann dag. Þeir, sem slátra síðar, hljóti greiðsluna í síðasta lagi tíu dögum eftir innleggsdag. Framleiðsluráð setur nánari reglur um greiðslurnar.
2. Fullnaðargreiðsla haustgrundvallarverðs (verð ákveðið 1. september) eigi síðar en 15. desember.
3. Viðbótargreiðslur vegna hækkana, sem verða kunna við ársfjórðungslegar breytingar verðlagsgrundvallar í hlutfalli við óseldar birgðir í landinu 1. desember, 1. mars og 1. júní, er inntar séu af hendi eigi síðar en 15. mars, 15. júní og 15. september. Ráðherra setur í reglugerð, að fengnum tillögum Framleiðsluráðs og sláturleyfishafa, nánari reglur um framkvæmd viðbótargreiðslna og jöfnun á milli afurðastöðva vegna mismunandi söluhlutfalls við hvert ársfjórðungsuppgjör.

Heimilt er einstökum framleiðendum að semja um annan hátt á greiðslum en að ofan greinir.

Greiðslur skv. þessari grein skulu miðaðar við framleiðsluheimild hvers framleiðanda skv. 30. gr.

VII. KAFLI

Um stjórn búvöruframleiðslunnar.

30. gr.

Til þess að hafa stjórn á framleiðslu búvara þannig að hún verði í samræmi við tilgang laga þessara er landbúnaðarráðherra:

a. rétt að leita eftir samningum fyrir hönd ríkisstjórnarinnar við Stéttarsamband bænda um magn mjólkur- og sauðfjárafurða sem framleiðendum verður ábyrgst fullt verð fyrir á samningstímanum skv. 8. gr. Samningarnir skulu gerðir fyrir 1. ágúst ár hvert og gilda næsta verðlagsár. Heimilt er að semja til lengri tíma í einu og að binda samninga við einstakar búvörur.

Ríkissjóður leggur fram fjármagn til að greiða framleiðendum mismun á fullu verði skv. ofangreindum samningum og þess verðs sem fæst fyrir búvörurnar við sölu á innlendum og erlendum mörkuðum í samræmi við ákvæði 36. gr. á meðan ákvæði þeirrar greinar halda gildi sínu en síðan í samræmi við samninga hverju sinni;

b. heimilt að ákveða að framleiðendur búvara skuli fá fullt grundvallarverð skv. 8. gr. fyrir ákveðinn hluta framleiðslunnar en skert verð fyrir það sem umfram er og er heimilt að innheimta sérstakt framleiðslugjald, sbr. 20. gr., til verðjöfnunar í þessu skyni. Á sama hátt má ákveða hvernig verðábyrgð ríkissjóðs skv. 36. gr. skuli skipt milli framleiðenda;

c. heimilt að ákveða skiptingu framleiðslu einstakra búvara, þ. m. t. þeirra sem um er samið skv. a-lið eða ákveðin skv. b-lið, eftir héruðum. Skal sú skipting miðuð við félagssvæði búnaðarsambandanna en ráðherra er þó heimilt að ákveða aðra svæðaskiptingu að fengnu samþykki Framleiðsluráðs landbúnaðarins og viðkomandi búnaðarsambanda.

Heimilt er að skipta framleiðslu innan hvers svæðis eftir reglum sem settar eru samkvæmt b-lið eða fela stjórn viðkomandi búnaðarsambands eða samtaka framleiðenda, sem viðurkennd eru skv. 2. mgr. 4. gr., að skipta framleiðslunni milli einstakra framleiðenda skv. reglugerð er ráðherra setur;

d. heimilt að innheimta eftirtalin fóðurgjöld af innfluttu fóðri og hráefnum í það:

1. Grunngjald sem má nema allt að 50% af tollverði hinnar innfluttu vöru.
2. Sérstakt fóðurgjald sem má nema allt að 150% af tollverði hinnar innfluttu vöru.

Fóðurgjöld skv. þessari grein mega vera tiltekin fjárhæð á hverja þyngdareiningu fóðurs eða tiltekið hlutfall af tollverði þess. Heimilt er að ákveða fóðurgjöldin mishá eftir fóðurtegundum.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um gjaldskyldu og er þar heimilt að undanskilja einstakar tegundir fóðurs gjaldskyldu, þ. m. t. fóður sem nýtt er til fóðrunar gæludýra og loðdýra. Heimilt er að endurgreiða framleiðendum búvara hið sérstaka fóðurgjald eða hluta þess og skal miða endurgreiðslur við framleiðslumagn sem ákveðið er eftir þörf markaðarins fyrir viðkomandi búvöru eða ákveðið skv. b- og c-lið þessarar greinar. Heimilt er að fela Framleiðsluráði landbúnaðarins að annast endurgreiðslur skv. þessari grein í samræmi við ákvæði reglugerðar þar um og skal ríkisendurskoðun þá endurskoða reikninga yfir endurgreiðsluféð. Kostnaður við framkvæmd endurgreiðslna skal greiddur af tekjum af hinu sérstaka fóðurgjaldi.

Hið sérstaka fóðurgjald, sem kemur til endurgreiðslu skv. þessari grein, skal ekki leiða til hækkunar á búvöruverði.

Ráðherra getur í reglugerð ákveðið að innflytjendur fóðurs skuli fá tiltekinn gjaldfrest á þeim hluta hins sérstaka fóðurgjalds sem kann að koma til endurgreiðslu enda sé sett fullnægjandi trygging fyrir gjaldinu.

Heimilt er að beita ofangreindum heimildum samtímis.

31. gr.

Ráðherra skipar nefnd fimm manna til þess að úrskurða um rétt einstakra framleiðenda samkvæmt ákvæðum b- og c-liðar 30. gr. og reglugerða sem settar eru um framkvæmd þeirra. Nefndin skal skipuð til tveggja ára í senn og skulu þrír fulltrúar tilnefndir af Stéttarsambandi bænda, einn fulltrúi tilnefndur af Búnaðarfélagi Íslands og formaður sem

ráðherra skipar án tilnefningar. Ákvarðanir nefndarinnar eru bindandi en viðkomandi framleiðandi eða Framleiðsluráð landbúnaðarins geta þó skotið málinu til úrskurðar ráðherra innan 30 daga frá því að nefndin kvað upp úrskurð sinn.

Í reglugerð skulu sett nánari ákvæði um starf nefndarinnar.

32. gr.

Sé ákveðið að lækka fóðurgjöld sem lögð hafa verið á samkvæmt heimild í d-lið 30. gr. eða fella þau niður skal endurgreiða hlutfallslega það sem innheimt kann að hafa verið af birgðum sem til eru þegar lækkun eða niðurfelling er ákveðin. Á sama hátt skal taka gjald af birgðum sömu aðila í upphafi gjaldtímabils.

33. gr.

Tollstjórar annast innheimtu fóðurgjalda við innflutning og skulu gera reikningsskil fyrir gjöldunum til ríkissjóðs eftir því sem fjármálaráðuneytið og reglur um opinber reikningsskil mæla fyrir.

Að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum eða reglugerð eða öðrum fyrirmælum settum samkvæmt lögum þessum um ákvörðun tollverðs, vöruflokkun, gjalddaga, innheimtu, lögvernd gjaldsins, refsingar og aðra framkvæmd varðandi fóðurgjöld skulu gilda eftir því sem við geta átt ákvæði laga nr. 120/1976, um tollskrá o. fl., laga nr. 59/1969, um tollheimtu og tolleftirlit, og laga nr. 47/1960, um tollvörugeymslur o. fl., með síðari breytingum.

34. gr.

Tekjur af grunngjaldi skv. 1. tl. d-liðar 30. gr. renna í ríkissjóð.

Tekjur af hinu sérstaka fóðurgjaldi, að frádregnum þeim hluta sem varið er til endurgreiðslna skv. d-lið 30. gr., skulu renna til Framleiðnisjóðs landbúnaðarins. Framleiðnisjóður landbúnaðarins skal ráðstafa tekjum af gjaldinu, að fenginni staðfestingu landbúnaðarráðherra, sem lánum eða framlögum til eflingar nýrra viðfangsefna í landbúnaði og til stuðnings við búgreinar og breytingar búskaparhátta á lögbýlum. Tekjum af hinu sérstaka fóðurgjaldi skal haldið sérgreindum í reikningum Framleiðnisjóðs og skal ríkisendurskoðun endurskoða þann hluta reikninga sjóðsins, auk lögboðinna endurskoðenda hans.

35. gr.

Ákvarðanir um beitingu heimilda, sem felast í ákvæðum þessa kafla, skulu teknar með reglugerð. Skal réttur framleiðenda þar ákveðinn með tilliti til framleiðslu þeirra á búvöru á tilteknu tímabili. Þá er heimilt í reglugerð að ákveða að réttur framleiðenda skuli vera mismunandi eftir bústærðum, búrekstraraðstöðu, fjármagnskostnaði vegna framkvæmda á ábýlisjörð, búskapartíma vegna frumbýlinga og ættliðaskipta á jörðum og þegar framleiðsla er dregin saman eða búskap hætt. Enn fremur má þar ákveða að réttur framleiðenda skuli skerðast vegna aðstoðar sem Framleiðnisjóður landbúnaðarins veitir til nýrra búgreina eða búháttabreytinga.

Áður en reglugerðir um beitingu ákvæða þessa kafla eru gefnar út skal leitað tillagna Framleiðsluráðs landbúnaðarins, Stéttarsambands bænda og samtaka framleiðenda í viðkomandi búgrein.

VIII. KAFLI
Um aðlögun búvöruframleiðslunnar.

36. gr.

Á árunum 1986—1990 skal dregið úr greiðslum til að bæta þann halla sem bændur verða fyrir af útflutningi búvara með hliðsjón af samningum bænda og ríkisstjórnarinnar um framleiðslumagn mjólkur- og sauðfjárafurða.

Greiðsla útflutningsbóta skal að hámarki nema eftirfarandi hlutföllum af heildarverðmæti búvöruframleiðslunnar:

1986 ... 7%
1987 ... 6%
1988 ... 5%
1989 ... 5%
1990 ... 4% og gildir það uns endurskoðun samkv. 38. gr. hefur farið fram.

Þó skal jafnan tryggt að staðið verði af hálfu ríkissjóðs við samning skv. a-lið 30. gr.

Nú nást ekki samningar samkv. a-lið 30. gr. og skulu útflutningsbætur þá greiddar framleiðendum búvara í samræmi við ákvæði 2. mgr. þessarar greinar.

Heildarverðmæti búvöruframleiðslunnar skal miðað við afurðir nautgripa, sauðfjár, hrossa, svína og alifugla, svo og garðávexti, gróðurhúsaframleiðslu og afurðir hlunninda á því verði sem framleiðendur fá greitt fyrir þessar búvörur. Hinar árlegu greiðslur skulu miðaðar við heildarverðmæti búvöruframleiðslu þess verðlagsárs er lýkur á hverju hinna tilgreindu ára.

Hagstofa Íslands reiknar út heildarverðmæti búvöruframleiðslunnar skv. ofanskráðu.

37. gr.

Ríkissjóður skal leggja fram fjármagn til þess að mæta áhrifum samdráttar í framleiðslu mjólkur- og sauðfjárafurða. Fjármagni þessu skal varið til eflingar nýrra búgreina, markaðsöflunar og til fjárhagslegrar endurskipulagningar búreksturs á lögbýlum. Fjármagnið skal renna í Framleiðnisjóð landbúnaðarins sem úthlutar því samkvæmt ákvæðum reglugerðar er landbúnaðarráðherra setur.

Fjármagn til verkefna skv. 1. mgr. skal nema eftirfarandi hlutföllum af heildarverðmæti búvöruframleiðslunnar sem ákveðið er á sama hátt og í 36. gr.:

1986 ..... 2%
1987 ..... 3%
1988 ..... 4%
1989 ..... 4%
1990 ..... 5%

38. gr.

Ákvæði 36. og 37. gr. skulu tekin til endurskoðunar að liðnum fjórum árum frá gildistöku þessara laga með tilliti til aðstæðna í markaðsmálum og uppbyggingu nýrra búgreina.

IX. KAFLI
Um vinnslu og sölu búvara.

39. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal stuðla að fjölbreyttu framboði búvara á hverjum tíma, svo og framförum og aukinni hagkvæmni búvöruframleiðslunnar, þannig að hún verði í samræmi við þarfir markaðarins.

40. gr.

Byggingu og staðsetningu afurðastöðva skal haga á þann hátt sem hagkvæmastur er fyrir heildarskipulag viðkomandi búgreinar.

Áður en opinber lánastofnun tekur ákvörðun um veitingu lána til að reisa eða endurbyggja afurðastöð fyrir búvörur skal stofnunin leita umsagnar Framleiðsluráðs landbúnaðarins um hina fyrirhuguðu framkvæmd.

Við löggildingu sláturhúsa samkv. lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum, skal gætt ákvæða 1. mgr. þessarar greinar.

41. gr.

Áður en ákvarðanir eru teknar um inn- og útflutning landbúnaðarvara skulu aðilar, sem með þau mál fara, leita álits og tillagna Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Innflutningur landbúnaðarvara skal því aðeins leyfður að Framleiðsluráð staðfesti að innlend framleiðsla fullnægi ekki neysluþörfinni.

42. gr.

Landbúnaðarráðherra veitir leyfi til að flytja til landsins kartöflur, nýtt grænmeti, sveppi og blóm. Ráðherra getur, að fengnum meðmælum þeirrar nefndar sem starfar skv. 3. mgr., ákveðið að innflutningur tiltekinna vara, sem greinin tekur til, skuli tímabundið vera undanþeginn leyfisveitingu. Innflutningur þeirra vara, sem greinin tekur til, skal því aðeins leyfður að innlend framleiðsla fullnægi ekki eftirspurn.

Ákvæði þessarar greinar tekur þó ekki til skipa og flugvéla sem koma í landhelgi og hafa innanborðs þær vörur sem um getur í 1. mgr. ef birgðirnar eru, að áliti hlutaðeigandi tollyfirvalda, eigi meiri en svo að hæfilegur forði sé handa áhöfn og farþegum.

Áður en leyfi til innflutnings skv. 1. mgr. eru veitt skal ráðherra leita álits nefndar sem skipuð er tveimur fulltrúum framleiðenda tilnefndum af samtökum þeirra og tveimur fulltrúum innflytjenda þessara vörutegunda sem viðskiptaráðherra tilnefnir og oddamanni tilnefndum af landbúnaðarráðherra. Skal nefndin láta ráðherra í té rökstutt álit um hvort innflutnings sé þörf og hve mikils.

Ákvæði 41. gr. taka ekki til innflutnings á þeim vörum sem grein þessi tekur til.

43. gr.

Landbúnaðarráðherra getur með reglugerð ákveðið að mjólk og mjólkurvörur, egg, kartöflur, garðávextir og grænmeti, sem selja á innanlands eða flytja skal á erlendan

markað, skuli metið, flokkað og merkt eftir tegundum, gæðum og uppruna enda fullnægi varan reglum um heilbrigði og hollustuhætti sem settar eru á grundvelli laga nr. 50 29. maí 1981, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, og laga nr. 24 1. febrúar 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyslu- og nauðsynjavörum.

Til að standa straum af kostnaði við mat skv. þessari grein er ráðherra heimilt að láta innheimta sérstakt matsgjald af þeirri vöru sem matið tekur til og má gjaldið vera tiltekin krónutala á hverja þyngdareiningu eða hlutfall af verði vörunnar til framleiðanda. Matsgjaldið má þó aldrei vera hærra en sem nemur 1,5% af verði vörunnar til framleiðanda. Framleiðandi þeirrar vöru, sem tekin er til mats, er ábyrgur fyrir greiðslu matsgjalds. Gjald þetta má taka lögtaki. Heimilt er að ákveða að það skuli innheimt með búnaðarmálasjóðsgjaldi skv. lögum nr. 40 7. maí 1982.

Landbúnaðarráðherra ákveður yfirstjórn mats þeirra búvara sem ákveðið er að taka til mats skv. þessari grein.

Um löggildingu matsmanna fer eftir ákvæðum í reglugerð og er þar heimilt að ákveða að afurðastöð og söluaðilar skuli á sinn kostnað hafa í þjónustu sinni matsmenn til að framkvæma mat skv. þessari grein. Þá eina má skipa eða löggilda sem matsmenn sem hafa góða þekkingu á viðkomandi búvöru og reynslu í öllu er varðar meðferð varanna og mat á þeim.

Í reglugerð skulu sett ákvæði um matsreglur, gæðaflokkun, framkvæmd mats, yfirmat og annað sem lýtur að matinu.

Afurðastöðvum og öðrum, sem annast sölumeðferð þeirra búvara sem mat skv. þessari grein tekur til, er skylt að sjá matsmönnum fyrir aðstöðu til að framkvæma matið skv. nánari reglum sem settar skulu í reglugerð.

Við verðlagningu búvara skal verð þeirra ákveðið mismunandi eftir tegunda- og gæðaflokkum sem ákveðnir eru samkvæmt þessari grein, l. nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, l. nr. 22 10. maí 1976, um flokkun og mat á gærum, og öðrum lögum og reglum um sama efni.

44. gr.

Þeir sem versla með búvörur skulu fullnægja skilyrðum laga og annarra ákvarðana yfirvalda um slíka starfsemi og hafa fullnægjandi aðstöðu til meðferðar, flutnings og geymslu þeirrar vöru sem þeir taka til sölumeðferðar samkvæmt reglum heilbrigðisyfirvalda.

Nú selur framleiðandi eigin búvöruframleiðslu til smásöluverslunar eða neytenda og er honum þá skylt að fullnægja ákvæðum laga og annarra ákvarðana yfirvalda um flokkun, mat, flutning, geymslu og annað sem lýtur að meðferð vörunnar.

Skylt er seljanda og kaupanda að veita Framleiðsluráði landbúnaðarins allar umbeðnar upplýsingar um söluna, þ. á m. um uppruna vörunnar, svo að ganga megi úr skugga um að ofangreind skilyrði hafi verið uppfyllt.

45. gr.

Landbúnaðarráðherra er heimilt með reglugerð, að fenginni tillögu Framleiðsluráðs landbúnaðarins og samtaka afurðastöðva mjólkuriðnaðarins, að skipta landinu í mjólkursölusvæði eftir því sem best hentar framleiðslu- og markaðsaðstæðum.

Þegar ákveðin hefur verið skipting landsins í sölusvæði er afurðastöðvum á sölusvæðinu skylt að taka við mjólk frá framleiðendum innan sölusvæðisins enda fullnægi varan reglum um heilbrigði og gæði og sé innan marka heimilaðs framleiðslumagns, sbr. 30. gr.

46. gr.

Nú kemur upp deila á milli framleiðenda og afurðastöðvar innan sölusvæðis um móttöku mjólkur eða önnur atriði varðandi samskipti þessara aðila og er þá aðilum heimilt að leggja ágreining til úrskurðar þriggja manna nefndar. Skal einn nefndarmaður tilnefndur af Framleiðsluráði, annar tilnefndur af samtökum afurðastöðva í mjólkuriðnaði og oddamaður tilnefndur af landbúnaðarráðherra.

47. gr.

Nú hefur landbúnaðarráðherra ákveðið skiptingu landsins í sölusvæði fyrir mjólk, sbr. 45. gr., og skulu þá framleiðendur mjólkur á hverju mjólkursölusvæði kjósa sér stjórn er hefur á hendi umsjón mjólkurmálanna á því svæði.

Þar sem starfandi eru fleiri en eitt mjólkurbú á sama mjólkursölusvæði sem hafa á hendi daglega sölu á mjólk og mjólkurvörum skulu þau hafa sameiginlega yfirstjórn er nefnist samsölustjórn. Þau kjósa á aðalfundi mjólkurbúanna fulltrúa á sameiginlegan fulltrúafund fyrir mjólkursölusvæðið sem svo kýs stjórn samsölunnar á því svæði.

48. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins og samtök afurðastöðva í mjólkuriðnaði skulu gera samkomulag um verkaskiptingu á milli mjólkursamlaga að því er varðar framleiðslu einstakra mjólkurvara með tilliti til heildarafkomu framleiðslugreinarinnar og hagsmuna mjólkurframleiðenda og neytenda. Heimilt er að gera slíkt samkomulag til tiltekins tíma og skal aðilum heimilt að óska endurskoðunar á því vegna breyttra aðstæðna, eftir því sem nánar er tekið til í samkomulaginu. Samkomulagið öðlast ekki gildi fyrr en landbúnaðarráðherra hefur staðfest það.

Nú næst ekki slíkt samkomulag sem um ræðir í 1. mgr. eða ráðherra neitar að staðfesta það og skal ráðherra þá úrskurða framangreinda verkaskiptingu. Úrskurður þessi skal vera tímabundinn og má gilda í allt að tvö ár. Aðilum er á þessu tímabili frjálst að gera með sér samkomulag skv. 1. mgr. er komi í stað úrskurðar ráðherra.

49. gr.

Þar sem eitt mjólkurbú er starfandi eða samsölustjórn samkvæmt ákvæðum 47. gr. innan sölusvæðis sem ákveðið er skv. 45. gr. skal það eða hún annast alla heildsöludreifingu á nýmjólk, rjóma, súrmjólk og skyri. Heildsöluaðilinn skal sjá um að ætíð sé nóg af þessum vörum á sölusvæði hans sé þess nokkur kostur.

50. gr.

Mjólkursamlögum og verslunum, er selja mjólk og mjólkurvörur, ber að hlíta opinberum verðákvörðunum og má aldrei grípa til sölustöðvunar á mjólk og skyldum vörum þótt ósamkomulag kunni að koma upp út af verðlagningu þessara vara.

51. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins og sláturleyfishafar skulu gera samkomulag um verkaskiptingu á milli sláturleyfishafa vegna slátrunar og verkunar sauðfjár- og stórgripaafurða til sölu á erlenda markaði með tilliti til mismunandi heimilda þeirra til slátrunar og verkunar á þessum búvörum til útflutnings og þess að sala hvers sláturleyfishafa á innlendum markaði miðist við hlutfall heimilaðrar framleiðslu skv. 30. gr. þeirra framleiðenda sem eru í viðskiptum hjá sláturleyfishafa.

Heimilt er að gera slíkt samkomulag til tiltekins tíma og skal aðilum heimilt að óska endurskoðunar á því vegna breyttra aðstæðna, eftir því sem nánar er tekið til í samkomulaginu. Samkomulagið öðlast ekki gildi fyrr en landbúnaðarráðherra hefur staðfest það.

Nú næst ekki slíkt samkomulag sem um ræðir í 1. mgr. eða ráðherra neitar að staðfesta það skal ráðherra þá úrskurða framangreinda verkaskiptingu. Úrskurður þessi skal vera tímabundinn og má gilda í allt að tvö ár. Aðilum er á þessu tímabili frjálst að gera með sér samkomulag skv. 1. mgr. er komi í stað úrskurðar ráðherra. Í slíkum úrskurði er heimilt að kveða á um magn og verkun þessara búvara og skiptingu þeirra til sölu innan lands og utan.

Brjóti sláturleyfishafi gegn samkomulagi eða úrskurði skv. þessari grein er ráðherra heimilt að svipta viðkomandi sláturleyfi skv. lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, með síðari breytingum.

52. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins hættir rekstri Grænmetisverslunar landbúnaðarins frá og með 1. júní 1986.

Landbúnaðarráðherra er þó heimilt að ákveða að breyting skv. 1. mgr. verði fyrr enda hafi þá náðst samkomulag við aðila skv. 3. mgr. um yfirtöku á rekstri fyrirtækisins, sölu og leigu á eignum þess og að hið nýja fyrirtæki gefi fastráðnu starfsfólki Grænmetisverslunar landbúnaðarins kost á sambærilegum störfum. Skulu ákvæði 14. gr. laga nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, þá ekki ná til þeirra starfsmanna Grænmetisverslunar landbúnaðarins sem njóta lögkjara skv. þeim lögum.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að selja samtökum framleiðenda kartaflna og grænmetis eða hlutafélagi í eigu þessara aðila eignir Grænmetisverslunar landbúnaðarins, aðrar en fasteignir. Þá er ráðherra heimilt að leigja sömu aðilum núverandi fasteignir Grænmetisverslunar landbúnaðarins til reksturs dreifingar- og sölufyrirtækis með kartöflur og grænmeti.

Tekjur, sem fást við sölu og leigu á eignum skv. 3. mgr., ásamt sjóðum Grænmetisverslunar landbúnaðarins við starfslok, skulu lagðar í sérstakan sjóð sem hefur það verkefni að styrkja stofnræktun garðávaxta, rannsóknir og tilraunir með ræktun og meðferð garðávaxta og vöruþróun á þessu sviði. Sjóðurinn skal vera í vörslu Framleiðnisjóðs landbúnaðarins og annast stjórn hans úthlutun úr sjóðnum samkvæmt ákvæðum reglugerðar er landbúnaðarráðherra setur.

53. gr.

Þar sem afurðastöð búvara er í eigu aðila sem hefur með höndum annan rekstur er skylt að halda bókhaldi og fjárreiðum afurðastöðvarinnar aðgreindum frá öðrum rekstri viðkomandi aðila.

Þá getur fimmmannanefnd ákveðið að afurðastöðvar skuli setja reikninga sína upp með samræmdum hætti.

X. KAFLI
Ýmis ákvæði.

54. gr.

Framleiðsluráð lætur safna og gefa út ár hvert skýrslu um framleiðslu búvara, vinnslu þeirra og sölu, markaði, markaðshorfur og afkomu landbúnaðarins á hverjum tíma.

Skylt er öllum þeim, er hafa með höndum vinnslu eða sölu búvara, að láta ráðinu í té allar upplýsingar er því geta að gagni komið við störf þess og þeir geta veitt.

55. gr.

Kostnaður við framkvæmd IV. kafla þessara laga greiðist úr ríkissjóði. Ráðherra ákveður þóknun nefndarmanna í verðlagsnefnd og fimmmannanefnd.

56. gr.

Slátrun alifugla skal fara fram í löggiltum sláturhúsum, sbr. lög nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

57. gr.

Skattstjórar skulu fyrir 1. júní ár hvert ókeypis og ótilkvaddir gefa Framleiðsluráði upp, í því formi sem það ákveður, afurðamagn og bústofn á hverju lögbýli og hjá öðrum framteljendum sem hafa meiri hluta tekna sinna af landbúnaði. Einnig er þeim skylt að veita aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru í þessu sambandi.

Framleiðsluráð landbúnaðarins getur ákveðið að seljendur fóðurs skuli ársfjórðungslega senda ráðinu skrá yfir alla sölu. Tilgreina skal hverjir kaupendur eru, heildarmagn hvers kaupanda og einingaverð.

58. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

59. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, skal farið sem opinber mál. Varða brot sektum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Ef aðili, sem samkvæmt lögum þessum er skylt að gefa Framleiðsluráði skýrslu eða upplýsingar, tregðast við að láta þær í té má beita dagsektum frá 100—5000 kr., eftir því sem nánar er ákveðið í reglugerð.

60. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1985. Jafnframt falla þá úr gildi lög nr. 95 11. desember 1981, um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl., svo og önnur lagaákvæði sem brjóta í bága við lög þessi.

Ákvæði til bráðabirgða.

A.

Frá gildistöku þessara laga og þar til starfsemi Grænmetisverslunar landbúnaðarins verður hætt skv. 52. gr. skal fyrirtækið annast verslun með kartöflur og annað grænmeti. Framleiðsluráð landbúnaðarins fer með yfirstjórn og rekstur fyrirtækisins og annast uppgjör á rekstri þess í samræmi við nánari fyrirmæli sem landbúnaðarráðherra setur þar um.

B.

Við gildistöku þessara laga skulu reikningar vegna innheimtu á kjarnfóðurgjaldi skv. b-lið 2. gr. a laga nr. 95/1981, sbr. lög nr. 45/1981, gerðir upp. Skal því fé, sem þá kann að vera í sjóði eða óinnheimt, ráðstafað í samræmi við ákvæði laga nr. 95/1981.

C.

Þrátt fyrir ákvæði 60. gr. skulu ákvarðanir sexmannanefndar um verð á landbúnaðarvörum og aðrar verðlagsákvarðanir, sem teknar hafa verið skv. lögum nr. 95/1981, gilda þar til hlutaðeigandi aðilar taka nýjar ákvarðanir þar um skv. lögum þessum. Sama gildir um innheimtu verðmiðlunargjalda skv. 40. gr. laga nr. 95/1981.

Tekjum af verðmiðlunargjöldum, sem innheimt eru eftir 1. júlí 1985 og þar til landbúnaðarráðherra hefur ákveðið verðmiðlunargjald skv. V. kafla þessara laga, skal ráðstafað í samræmi við ákvæði 40. gr. laga nr. 95/1981.

D.

Útflutningsbætur skv. 12. gr. laga nr. 95/1981 fyrir verðlagsárið 1984—1985 skulu miðast við heildarverðmæti landbúnaðarframleiðslunnar á tímabilinu 1. september 1984 til 31. ágúst 1985.

E.

Reglugerðir, auglýsingar og önnur fyrirmæli sett skv. ákvæðum 2. gr. a laga nr. 95/1981, sbr. l. nr. 45/1981, um búmark, skulu halda gildi sínu þar til þau hafa sérstaklega verið felld úr gildi eða reglugerð sett um beitingu ákvæða b- og/eða c-liðar 30. gr., sbr. 35. gr. þessara laga.

F.

Verðlagsnefnd búvara skal í samræmi við ákvæði IV. kafla laga þessara semja um verðlagsgrundvöll er taki gildi 1. september 1985 þó að núgildandi verðlagsgrundvelli hafi eigi verið sagt upp í samræmi við 7. gr. laga nr. 95/1981.

G.

Á árinu 1985 breytast dagsetningar í eftirtöldum greinum sem hér segir:

a. Í 4. gr. breytist „1. júní“ í: 15. júlí.
b. Í 7. gr. breytist „15. júní“ í: 15. júlí og „1. júlí“ í: 1. ágúst.
c. Í 11. gr. breytist „15. júlí“ í: 15. ágúst og „15. júní“ í: 15. júlí.
d. Í 13. gr. breytist „15. júní“ í: 15. júlí og „1. júlí“ í: 1. ágúst.
e. Í a-lið 30. gr. breytist „1. ágúst“ í: 1. september.

H.

Þrátt fyrir ákvæði 5. gr. skal Framleiðsluráð landbúnaðarins, það sem nú situr skv. lögum nr. 95/1981, fara með verkefni Framleiðsluráðs landbúnaðarins skv. lögum þessum þar til fulltrúafundur Stéttarsambands bænda hefur kosið fulltrúa sína í ráðið skv. 5. gr., þó eigi lengur en til 15. september 1985.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Stjórnartíðindi A 8, nr. 33—46. Útgáfudagur 1. júlí 1985.

STJÓRNARTÍÐINDI A 9 — 1985

Nr. 47 164 26. júní 1985

LÖG

um breyting á lögum nr. 75 14. september 1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. mgr. 16. gr. laganna orðist svo:

Hagnaður af sölu íbúðarhúsnæðis telst mismunur á söluverði þess annars vegar og stofnverði þess að frádregnum áður fengnum söluhagnaði, sbr. 2. mgr., og 25% af innlausn innstæðu húsnæðissparnaðarreiknings, í tengslum við kaup, byggingu eða endurbætur íbúðarhúsnæðisins, sbr. 2. mgr. 3. gr. laga um húsnæðissparnaðarreikninga, hins vegar þegar stofnverðið, söluhagnaðurinn og 25% innstæðuinnlausnar hefur verið hækkað eða lækkað samkvæmt verðbreytingarstuðli eftir ákvæðum 26. gr.

2. gr.

Lokamálsliðir 1. mgr. 67. gr. laganna, sbr. 3. gr. l. nr. 121/1984, orðist svo:

Frá þannig reiknuðum tekjuskatti skal síðan dreginn skattafsláttur skv. 68. gr. Sú fjárhæð, sem þannig fæst, telst tekjuskattur ársins.

3. gr.

68. gr. laganna, sbr. 4. gr. l. nr. 121/1984, orðist svo:

Skattafsláttur manna, sem um ræðir í 1. mgr. 67. gr., skal annars vegar vera persónuafsláttur að fjárhæð 35 000 kr. en hins vegar 25% af því fé sem menn leggja á tekjuárinu inn á bundinn reikning vegna húsnæðissparnaðar skv. lögum um húsnæðissparnaðarreikninga, allt að því hámarki er þar getur.

Nemi skattafsláttur skv. 1. mgr. hærri fjárhæð en reiknaður skattur af tekjuskattsstofni skv. 1. málsl. 1. mgr. 67. gr. skal ríkissjóður leggja fram fé sem nemur allt að þeim mun og skal því ráðstafað fyrir hvern mann til að greiða eignarskatt hans á gjaldárinu og síðan sjúkratryggingagjald hans á gjaldárinu og því, sem þá kann að vera óráðstafað, til greiðslu útsvars hans á gjaldárinu. Sá skattafsláttur, sem enn er óráðstafað, fellur niður nema um sé að ræða óráðstafaðan skattafslátt annars hjóna sem skattlagt er samkvæmt ákvæðum 63. gr., og skal þá þessi óráðstafaði hluti skattafsláttar makans dragast frá reiknuðum skatti hins makans. Nemi þannig ákvarðaður skattafsláttur síðar nefnda makans í heild hærri fjárhæð en reiknaður skattur af tekjuskattsstofni hans skv. 1. málsl. 1. mgr. 67. gr. skal ríkissjóður leggja fram fé sem nemur allt að þeim mun til að greiða eignarskatt, sjúkratryggingagjald og útsvar hans á gjaldárinu. Sá hluti skattafsláttar, sem þá verður enn óráðstafað, fellur niður.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda vegna álagningar tekjuskatts á árinu 1986 á tekjur ársins 1985.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 54. gr. laganna, sbr. 10. gr. laga nr. 8/1984, þarf innlögn 50% fjárfestingarsjóðstillaga vegna rekstrarársins 1984 á bundinn reikning ekki að hafa átt sér stað fyrr en fyrir 1. júlí á árinu 1985. Innborganir á slíka reikninga í júnímánuði 1985 skulu bundnar í sex mánuði, talið frá innborgunardegi.

Meðan ákvæði laga um eignarskattsauka eru í gildi skal með hann fara á sama hátt og eignarskatt varðandi ráðstöfun ónýtts skattafsláttar, sbr. 1. og 3. málsl. 2. efnismgr. 3. gr. þessara laga (68. gr. laga nr. 75/1981).

Bráðabirgðaákvæði þessi skulu, þrátt fyrir ákvæði 4. gr., koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts á árinu 1985 á tekjur ársins 1984.

Gjört í Reykjavík, 26. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

24. júní 1985 Nr. 48

LÖG

um sérstaka fjáröflun vegna húsnæðismála á árunum 1985 og 1986.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á tímabilinu 1. júlí 1985 til 31. desember 1986 skal leggja 1% húsnæðisgjald á söluskattsstofn allra þeirra aðila sem lög nr. 10/1960, um söluskatt, með síðari breytingum, taka til. Gilda ákvæði þeirra laga og reglugerða settra samkvæmt þeim að fullu um álagningu og innheimtu þessa gjalds, svo og um aðra framkvæmd. Gjaldið rennur óskipt í ríkissjóð og skal því ráðstafað til útlána á vegum Byggingarsjóðs ríkisins.

2. gr.

Eignarskattsauki skal lagður á eignarskattsstofn, sbr. lög nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, gjaldárin 1985 og 1986 og skal hann vera þannig:

a. 0,25% á eignarskattsstofn manna, sbr. 80.—82. gr. laga nr. 75/1981, umfram 1600 þús. kr. gjaldárið 1985. Gjaldárið 1986 skal skattskylt mark til eignarskattsauka breytast með skattvísitölu, sbr. 121. gr. framangreindra laga. Þó skal ekki leggja eignarskattsauka á eignir manna sem eru 67 ára eða eldri.
b. 0,25% á eignarskattsstofn lögaðila, sbr. 2. gr. laga nr. 75/1981, og þeirra aðila sem takmarkaða skattskyldu bera, sbr. 3. gr. sömu laga.

Eignarskattsauki hefur engin áhrif á eignarskattsútreikning samkvæmt 83. og 84. gr. laga nr. 75/1981. Eignarskattsaukinn rennur í ríkissjóð og skal honum ráðstafað til húsnæðismála.

3. gr.

Af tekjuafgangi Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins skulu 30 millj. kr. renna til húsnæðismála árið 1985 og 60 millj. kr. árið 1986.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Albert Guðmundsson.

Nr. 49 26. júní 1985

LÖG

um húsnæðissparnaðarreikninga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Innlegg manna á húsnæðissparnaðarreikninga skapa rétt til skattafsláttar er nemur fjórðungi árlegs innleggs innan þeirra marka og með þeim skilyrðum er í lögum þessum greinir, sbr. 68. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, enda beri þeir ótakmarkaða skattskyldu hér á landi samkvæmt 1. gr. þeirra laga.

2. gr.

Húsnæðissparnaðarreikninga geta þeir menn, er um ræðir í 1. gr. og náð hafa 16 ára aldri á tekjuárinu, stofnað með samningi við innlenda viðskiptabanka og sparisjóði.

Í samningnum skal kveðið á um reglubundinn sparnað allan binditíma reikningsins skv. 3. gr. Á hverju heilu tekjuári skal lágmarksfjárhæð vera 12 000 kr. en hámarksfjárhæð 120 000 kr., sbr. þó 7. gr. um breytingar skv. byggingarvísitölu. Spariféð leggist inn á reikninginn eigi sjaldnar en á hverjum ársfjórðungi almanaksársins og nemi á ársfjórðungi eigi lægri fjárhæð en 3000 kr. og eigi hærri fjárhæð en 30 000 kr.

Samið skal fyrir fram til a. m. k. eins árs í senn um jöfn mánaðarleg eða ársfjórðungsleg innlegg en umsaminni fjárhæð má breyta árlega miðað við upphaf almanaksárs innan þeirra marka er getur í 2. mgr. Þó er heimilt að semja fyrir fram um lækkun á umsömdum sparnaði miðað við ársfjórðunga.

Hver maður getur aðeins átt einn húsnæðissparnaðarreikning í senn.

3. gr.

Húsnæðissparnaðarreikningar skulu bundnir til tíu ára, talið frá upphafi þess mánaðar er sparnaður hófst. Að þeim tíma liðnum er innstæða til frjálsrar ráðstöfunar reikningseiganda. Þeir, sem orðnir eru 67 ára eða eru 75% öryrkjar, geta þó fengið fé sitt til frjálsrar ráðstöfunar að fimm árum liðnum. Framlengja má binditíma umfram tíu ár um eitt ár í senn, þó mest um fimm ár.

Kaupi reikningseigandi íbúðarhúsnæði til eigin nota eða hefji byggingu slíks húsnæðis skal innstæðan þó laus frá þeim tíma er hann staðfestir kaupin eða bygginguna við banka eða

sparisjóð með framvísun kaupsamnings eða vottorðs byggingarfulltrúa um að bygging sé hafin, þó aldrei fyrr en full þrjú ár eru liðin frá því að fyrst var lagt inn á reikninginn. Sama gildir ef reikningseigandi hefur lagt í verulegar endurbætur á eigin íbúðarhúsnæði enda nemi kostnaður við endurbæturnar a. m. k. 20% af fasteignamati húsnæðisins í ársbyrjun og reikningseigandi framvísi vottorði skattstjóra þar að lútandi. Úttektarfjárhæð má þó eigi fara fram úr kostnaðinum við endurbæturnar.

4. gr.

Húsnæðissparnaðarreikningar eru sérstakir reikningar við innlenda banka eða sparisjóði sem bera skulu nafn og nafnnúmer eiganda. Bankar eða sparisjóðir skulu ókeypis og ótilkvaddir afhenda skattstjóra upplýsingar í því formi, sem ríkisskattstjóri ákveður, um innstæður hvers manns á slíkum reikningi, um innlegg á og úttekt af slíkum reikningum á árinu og önnur atriði er máli skipta.

Húsnæðissparnaðarreikningar skulu á hverjum tíma njóta bestu ávöxtunarkjara almennra innlánsreikninga í viðkomandi banka eða sparisjóði.

Í samningi um húsnæðissparnaðarreikning skal tekið fram hvort reikningseigandi eigi við úttekt af reikningnum rétt á láni frá viðkomandi banka eða sparisjóði, hvert hlutfall það lán sé af innstæðunni og með hvaða kjörum slík lán standi til boða.

Óski banki eða sparisjóður eftir að stofna innlánaflokk húsnæðissparnaðarreikninga í samræmi við ákvæði laga þessara skal hann fyrir fram leita staðfestingar fjármálaráðherra á að fyrirhugað reikningsform fullnægi skilyrðum laganna.

5. gr.

Dragist innborgun umsamins innleggs eða hluta þess fram yfir lok þess ársfjórðungs er það skyldi lagt inn skv. samningi við banka eða sparisjóð skv. 2. gr. skapar sá hluti innleggs, sem dregst fram yfir lok ársfjórðungs, ekki rétt til skattafsláttar.

Hafi ekki verið gerð skil á öllu umsömdu innleggi fyrir lok almanaksárs skapar innlegg ársins engan rétt til skattafsláttar og skal skattstjóri þá gera reikningseiganda að endurgreiða þann skattafslátt sem honum hefur nýst vegna innleggs á reikninginn á næstu tveim árum þar á undan að viðbættu 25% álagi. Sama gildir brjóti reikningseigandi að öðru leyti í verulegum atriðum þau skilyrði sem um reikningana gilda.

Verði ekki af kaupum, þrátt fyrir gerð kaupsamnings samkvæmt 2. mgr. 3. gr., skal leggja úttekið fé aftur inn á reikning innan þriggja mánaða frá því að ljóst er að ekki varð af kaupunum. Ella skal endurgreiða allan nýttan skattafslátt að viðbættu 25% álagi, sbr. þó 1. mgr. 97. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt.

Hafi gjaldþol manns skerst verulega vegna þeirra atvika er greinir í 66. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, eftir að samið var um stofnun húsnæðissparnaðarreiknings skulu ákvæði 2. mgr. þó ekki gilda ef ætla má að þessi atvik hafi gert honum ókleift að standa við samning um reglubundinn sparnað.

Brot á samningi um reglubundinn sparnað breytir engu um binditíma reiknings skv. 3. gr.

6. gr.

Reikningseigandi getur ekki framselt, veðsett né á annan hátt ráðstafað innstæðu sinni á húsnæðissparnaðarreikningi. Innstæðan er undanþegin aðför skuldheimtumanna. Verði reikningseigandi gjaldþrota fellur binding innstæðu niður. Við andlát innstæðueiganda rennur innstæðan til dánarbúsins án bindingar. Komi til skilnaðar má skipta inneign á reikningum milli hjónanna en slík skipting hefur engin áhrif á binditíma reikninganna.

7. gr.

Fjárhæðir þær, er um getur í 2. mgr. 2. gr., skulu vera grunnfjárhæðir. Skulu þær breytast árlega í samræmi við breytingar er verða kunna á byggingarvísitölu, í fyrsta skipti vegna innborgana á árinu 1986 miðað við breytingu á byggingarvísitölu frá 31. des. 1984 til 31. des. 1985. Ríkisskattstjóri skal fyrir upphaf tekjuárs birta nýju fjárhæðirnar.

8. gr.

Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda um innlegg á húsnæðissparnaðarreikninga frá 1. júlí 1985. Skattafsláttur skv. 1. gr. vegna innleggs á tveim síðustu ársfjórðungum ársins 1985 kemur til framkvæmda við álagningu tekjuskatts 1986.

Gjört í Reykjavík, 26. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Albert Guðmundsson.

Nr. 50 12. júní 1985

LÖG

um breyting á lögum nr. 41 2. maí 1968, um verslunaratvinnu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 1. mgr. 2. gr. laganna bætist ný mgr. er orðist svo:
Lög þessi taka einnig til leigu myndbanda.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Aðilar, sem sannanlega stunda leigu myndbanda í atvinnuskyni við gildistöku laganna eða hafa á þeim tíma sannanlega lagt í umtalsverðan kostnað við undirbúning slíks reksturs án þess að hafa verslunarleyfi, skulu innan þriggja mánaða frá gildistöku laganna sækja um slíkt leyfi. Skal leyfið veitt þótt þeir fullnægi ekki kröfum 4. gr. laganna að öllu leyti.

Gjört í Reykjavík, 12. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Matthías Á. Mathiesen.

LÖG

um ríkislögmann.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Embætti ríkislögmanns er sjálfstæð stofnun og heyrir undir fjármálaráðherra.

Forseti Íslands skipar ríkislögmann. Hann skal fullnægja lagaskilyrðum til skipunar í dómaraembætti í Hæstarétti. Hann skal enn fremur hafa réttindi til málflutnings fyrir Hæstarétti.

2. gr.

Ríkislögmaður fer með uppgjör bótakrafna sem beint er að ríkissjóði. Ráðherrar geta óskað lögfræðilegs álits hans um einstök málefni og aðstoðar við vandasama samningagerð.

Ríkislögmaður fer með vörn þeirra einkamála fyrir dómstólum og gerðardómum sem höfðuð eru á hendur ríkinu og sókn þeirra einkamála sem ríkið höfðar á hendur öðrum.

Ríkislögmaður gerir fyrir hönd ríkisins kröfur einkaréttarlegs eðlis í opinberum málum.

Utan starfssviðs ríkislögmanns falla dómsmál sem ríkisbankar eða fjárfestingarlánasjóðir í eigu ríkisins eiga aðild að. Enn fremur dómsmál til innheimtu opinberra gjalda, orlofsfjár, viðskiptaskulda eða hliðstæðra krafna nema ráðherra, sem hlut á að máli, óski atbeina ríkislögmanns við meðferð einstakra mála. Hið sama gildir um mál sem rekin eru fyrir Kjaranefnd eða Kjaradómi.

3. gr.

Við embætti ríkislögmanns starfa auk hans allt að þrír lögfræðingar sem ríkislögmaður getur falið einstök mál sem embættið hefur til meðferðar enda fullnægi þeir lagaskilyrðum til að flytja slík mál.

Ríkislögmaður getur enn fremur falið hæstaréttar- eða héraðsdómslögmönnum utan embættisins meðferð einstakra mála að fengnu samþykki þeirrar ríkisstofnunar sem hlut á að máli.

4. gr.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um framkvæmd laga þessara, þ. á m. um skiptingu kostnaðar af málefnum sem ríkislögmanni eru falin.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986.

Gjört í Reykjavík, 24. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

Stjórnartíðindi A 9, nr. 47—51. Útgáfudagur 28. júní 1985.

STJÓRNARTÍÐINDI A 10 — 1985

Nr. 52 170 14. júní 1985

LÖG

um þingsköp Alþingis.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. ÞINGSKIPUN.

1. gr.

Þegar Alþingi kemur saman við þingsetningu skal elsti þingmaðurinn stjórna umræðunum, þangað til forseti sameinaðs þings er kosinn, og standa fyrir kosningu hans.

Til þess að prófa kjörbréf og kosningu nýkjörinna þingmanna og varaþingmanna eftir hverjar almennar kosningar til Alþingis ganga þingmenn eftir hlutkesti í þrjár jafnar deildir meðan til vinnst. Fyrsta deild fær annarri deild, önnur deild þriðju deild og þriðja deild fyrstu deild kjörbréf þeirra þingmanna sem eru í hverri þeirra fyrir sig. Hver deild rannsakar kjörbréf þau, er hún tekur við, og kosningu þingmanna og kjörgengi, kýs sér framsögumann og gerir tillögu til þingsins um hvort kosning og kjörgengi þingmanns skuli talin gild. Tillögurnar má bera upp munnlega, án nokkurs fyrirvara, og ræður afl atkvæða um gildi kosninga og kjörgengi, svo og hvort fresta skuli úrskurði þar um, sbr. 46. gr. stjskr.

Umræður á þingsetningarfundum fara fram eftir fyrirmælum 36. og 38. gr.

2. gr.

Sérhver nýr þingmaður skal vinna eið eða drengskaparheit að stjórnarskránni undir eins og búið er að viðurkenna að kosning hans sé gild skv. 47. gr. stjskr.

3. gr.

Þá skal kjósa forseta sameinaðs þings og gengst hann fyrir kosningu tveggja varaforseta, fyrsta og annars, og tveggja skrifara.

Rétt kjörinn forseti er sá er hefur meira en helming greiddra atkvæða þeirra er á fundi eru. Verði þeim atkvæðafjölda eigi náð við fyrstu kosningu skal kosið að nýju óbundnum kosningum. Fái þá heldur enginn nógu mörg atkvæði skal kjósa um þá tvo þingmenn er flest fengu atkvæði við síðari óbundnu kosninguna; hafi við þá kosningu fleiri fengið jafnmörg atkvæði ræður hlutkesti um hverja tvo skuli kjósa. Ef þeir fá báðir jafnmörg atkvæði við bundnu kosninguna ræður hlutkesti hvor þeirra verði forseti.

Sömu reglu skal fylgt við kosningu varaforseta.

Skrifarar skulu kosnir hlutbundinni kosningu, sbr. 49. gr.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

4. gr.

Þá skal kjósa nefnd til þess að prófa kjörbréf er síðar koma fram en svo að þau verði prófuð eftir 1. gr. svo og til þess að rannsaka kosningar og kjörgengi, er þingið hefur frestað að taka gild, og kærur yfir kosningum eða kjörgengi er þegar eru tekin gild. Í þessa nefnd kýs þingið sjö menn eftir reglum um nefndarkosningar skv. 16. og 49. gr.

Ef nefnd þessi lætur uppi skriflega tillögu eða ef hún leggur til að kosning skuli teljast ógild skulu tillögur hennar ræddar eftir reglunum um 2. umr. lagafrumvarpa skv. 21. gr. Ella fer um tillögur hennar eftir því sem ákveðið er um tillögur kjördeildanna í 1. gr.

5. gr.

Þingið getur við rannsókn þá, er ræðir um í 1. gr., úrskurðað kosningu ógilda þótt eigi hafi hún kærð verið og einnig frestað að taka kosningu gilda til þess að fá skýrslur. Svo er og um kosningu þingmanns er eigi er kominn, eða kjörbréf hans, þá er þing er sett.

Sama er um kjörgengi.

Að öðru leyti tekur þingið eigi upp hjá sjálfu sér að rannsaka kosningar eða kjörgengi en gerir það því aðeins að kært sé yfir þeim.

Kæru yfir kosningu þingmanns eða kjörgengi skal því aðeins taka til greina að hún sé komin til Alþingis í byrjun þings næst á eftir kosningu eða áður en kosning þingmanns er tekin gild á Alþingi.

Við prófun kosninga og kjörgengis hefur sérhver þingmaður fullan þingmannsrétt. En fresti þingið úrskurði um það þá tekur hann engan þátt í störfum þingsins uns það mál er útkljáð og kosning hans og kjörgengi viðurkennd.

6. gr.

Eftir kosningar þær, sem um ræðir í 3. og 4. gr., skal velja til efri deildar þá tölu þingmanna er þar skulu eiga sæti. Skal hverjum þingflokki skylt að tilnefna á lista þá tölu þingmanna sinna er honum ber í hlutfalli við atkvæðamagn hans í sameinuðu þingi. Ef tveir eða fleiri þingflokkar hafa með sér bandalag um kjör til efri deildar, eða þingflokkur (eða flokkar) og menn utan flokka, skal tala á listanum miðuð við samanlagt atkvæðamagn bandalagsins.

Ef atkvæðamagn tveggja eða fleiri kjöraðila er jafnt við kosningu síðasta manns til efri deildar skal hvor (hver) þeirra tilnefna mann í vafasætið en hlutkesti ráða úrslitum.

Nú skýtur einhver kjöraðili sér undan skyldu um tilnefningu til efri deildar og tilnefnir forseti þá þingmann eða þingmenn úr þeim flokki eða bandalagi í réttu hlutfalli við atkvæðamagn. Ef þá er vafi um eitt sæti skal hlutkesti ráða. Forseti tilkynnir síðan hverjir þingmenn hafa þannig verið tilnefndir og teljast þeir rétt kjörnir eða skipaðir til efri deildar, sbr. 32. gr. stjskr.

7. gr.

Síðan setjast þingdeildirnar niður, efri og neðri. Í hvorri deild gengst elsti þingmaðurinn fyrir kosningu forseta deildarinnar en forseti síðan fyrir kosningu tveggja varaforseta, fyrsta og annars, og tveggja skrifara. Um þessar kosningar fer eftir ákvæðum 3. gr. um sams konar kosningu í sameinuðu þingi.

Þegar þessum kosningum er lokið skal hluta um sæti þingmanna, annarra en forseta, skrifara og ráðherra, nema þingflokkar hafi komið sér saman um að skipa sér í sæti eftir flokkum.

8. gr.

Kosning forseta, varaforseta og skrifara, í sameinuðu þingi og báðum deildum, er fyrir allt það þing. Kosning til efri deildar er fyrir allt kjörtímabilið. Svo er og um kosningu kjörbréfanefndar samkv. 4. gr.

Þó er hverjum embættismanni þingsins heimilt að leggja niður starf sitt, ef meiri hluti leyfir, í þingdeild eða sameinuðu þingi; svo getur og þingdeild eða sameinað Alþingi vikið hverjum embættismanni sínum frá en þó þarf til þess samatkvæði ⅔ þingmanna eða deildarmanna.

9. gr.

Nú losnar sæti þingmanns og skal þá varamaður, er í hans stað kemur, taka sæti í þeirri deild er hann var í.

10. gr.

Aldursforseti, bæði í sameinuðu þingi, sbr. 1. gr., og í þingdeild, sbr. 7. gr., hefur, meðan hann skipar forsetasæti, allan sama rétt og skyldur sem forseti.

11. gr.

Forsetar stjórna umræðum og sjá um að allt fari fram með góðri reglu. Forsetar sameinaðs þings og hvorrar deildar fyrir sig taka við öllum erindum til sameinaðs þings og deilda og annast um afgreiðslu þeirra mála er frá sameinuðu þingi og deildum eiga að fara. Forsetar skýra á fundi frá erindum sem send eru sameinuðu þingi og þingdeildum og því sem útbýtt er í þeim. Nú vill forseti, hvort heldur sameinaðs þings eða deildar, taka þátt í umræðum frekar en forsetastaða hans krefur og víki þá á þingmannabekk en varaforseti tekur forsetasæti á meðan.

Forsetar hafa sameiginlega umsjón með starfi þingnefnda. Þeir skipa fyrir um fasta fundatíma nefndanna þannig að fundir rekist ekki á. Þeir halda skrá um þingmál, sem til nefndanna hefur verið vísað, og fylgjast með gangi mála svo sem nauðsynlegt kann að vera til þess að geta skipað málum niður á dagskrá þingfunda í hagkvæmri tímaröð.

Forsetar fara sameiginlega með framkvæmdastjórn Alþingis. Þeir hafa umsjón með eignum þess og fjárreiðum.

Forsetar skipa í sameiningu skrifstofustjóra þingsins. Skrifstofustjóri hefur á hendi daglegan rekstur þingsins og er forsetum til aðstoðar í öllu er varðar framkvæmdastjórn þingsins. Forsetar skulu setja skrifstofustjóra erindisbréf.

Forsetar skipa eða ráða aðra starfsmenn þingsins.

12. gr.

Í forföllum forseta ganga varaforsetar að öllu leyti í þeirra stað.

13. gr.

Skrifararnir halda gjörðabók, undir umsjón forsetans, og geta í henni mála þeirra, er rædd eru á fundum, og úrslita þeirra.

Í byrjun fundar skal gjörðabók frá síðasta fundi samþykkt og undirskrifuð af forseta og öðrum skrifaranum. Þingmenn skulu eiga kost á að kynna sér gjörðabók í skrifstofunni að minnsta kosti tveim tímum áður en næsti fundur byrjar.

Skrifararnir telja saman atkvæði við atkvæðagreiðslur og kosningar. Sömuleiðis sjá þeir með forseta um að ályktanir séu skrásettar og ritar forsetinn og annar skrifarinn undir þær. Störfum skipta skrifarar milli sín eftir samkomulagi við forseta.

14. gr.

Ákvæði 12. og 13. gr. eiga jafnt við um forseta, varaforseta og skrifara í sameinuðu þingi sem í deildum.

II. NEFNDIR.

15. gr.

Á 2. fundi sameinaðs Alþingis skulu kosnar þessar fastanefndir:

1. fjárveitinganefnd, skipuð níu mönnum,
2. utanríkismálanefnd, skipuð sjö mönnum og sjö til vara,
3. atvinnumálanefnd, skipuð sjö mönnum,
4. allsherjarnefnd, skipuð sjö mönnum,
5. félagsmálanefnd, skipuð sjö mönnum.

Fjárveitinganefnd fjallar um frumvörp til fjárlaga og fjáraukalaga og þingsályktunartillögur sem til hennar kann að vera vísað og fara fram á útgjöld úr ríkissjóði. Til utanríkismálanefndar skal vísa utanríkismálum. Utanríkismálanefnd starfar einnig milli þinga og er ríkisstjórninni til ráðuneytis um meiri háttar utanríkismál enda skal ríkisstjórnin ávallt bera undir hana slík mál jafnt milli þinga sem á þingtíma. Nefndarmenn eru bundnir þagnarskyldu um þá vitneskju sem þeir fá í nefndinni ef formaður eða ráðherra kveður svo á. Til atvinnumálanefndar skal vísa þeim málum sem landbúnaðar-, sjávarútvegs- og iðnaðarnefndir í deildum mundu fjalla um ef borin væru fram í frumvarpsformi. Til félagsmálanefndar skal vísa þeim málum sem félagsmála-, heilbrigðis- og tryggingga- og menntamálanefndir í deildum mundu fjalla um ef borin væru fram í frumvarpsformi. Til allsherjarnefndar skal vísa þeim málum sem þingið ákveður.

Fjárveitinganefnd getur ákveðið að skipa úr sínum hópi undirnefnd til að starfa milli þinga að sérstökum verkefnum.

Hvor þingdeild skal og kjósa fastanefndir til að fjalla um ákveðnar tegundir mála og skal það gert á öðrum þingfundi hvorrar deildar. Fastanefndir skulu í hvorri deild vera sem hér segir, skipaðar allt að sjö mönnum hver nefnd:

1. fjárhags- og viðskiptanefnd,
2. samgöngunefnd,
3. landbúnaðarnefnd,
4. sjávarútvegsnefnd,
5. iðnaðarnefnd,
6. félagsmálanefnd,
7. heilbrigðis- og tryggingganefnd,
8. menntamálanefnd,
9. allsherjarnefnd.

Hver fastanefnd þingsins kýs sér formann, varaformann og fundaskrifara.

Fastanefndir þingsins skulu leitast við að skipa afgreiðslu þingmála í tímaröð svo að verkefni þingfunda í sameinuðu þingi og þingdeildum megi, eftir því sem við verður komið, dreifast sem jafnast á þingtímann.

Nú þykir nauðsyn til bera vegna vinnubragða að hafa mannaskipti í nefndum, lengur eða skemur, og skulu forsetar þá hlutast til um að mannaskiptin komist á, þó svo að viðkomandi fastanefndir samþykki. Náist ekki samkomulag mega forsetar skjóta ágreiningnum undir úrskurð sameinaðs þings eða þingdeildar.

Til fastanefndanna getur sameinað þing og hvor þingdeild vísað þeim þingmálum sem lögð eru fram og þörf þykir að nefnd íhugi. Að jafnaði skal vísa hverju máli til sömu fastanefndar í báðum deildum. Það er samvinnunefnd ef samkynja fastanefndir beggja deilda vinna saman að athugun mála sem vísað hefur verið til annarrar nefndarinnar.

Heimilt er þó sameinuðu þingi eða hvorri deild að kjósa sérnefndir til að íhuga einstök mál. Hver slík nefnd kýs sér formann, varaformann og fundaskrifara. Einnig er sameinuðu þingi eða hvorri deild heimilt að ákveða að fastanefnd vinni að athugun máls milli þinga.

Nefndir kjósa sér framsögumann fyrir hvert mál sem þær fjalla um.

Vísa má máli til nefndar á hverju stigi þess. Sé það gert áður en umræðu er lokið þá skal henni frestað.

16. gr.

Nefndir skulu kosnar hlutbundnum kosningum, sbr. 49. gr.

17. gr.

Sá kveður þingnefnd saman í fyrsta sinn, er fyrst var kosinn, og lætur kjósa formann, varaformann og skrifara nefndarinnar.

Nefndin lætur uppi álit sitt og skal prenta það og útbýta því meðal þingmanna á fundi. Eigi má taka málið að nýju til umræðu fyrr en að minnsta kosti einni nóttu síðar en nefndarálitinu var útbýtt.

III. ÞINGMÁL.

18. gr.

Lagafrumvörp skulu vera samin með lagasniði og skal prenta þau og útbýta þeim meðal þingmanna á fundi. Hverju frumvarpi skal fylgja stutt greinargerð fyrir tilgangi þess yfirleitt og skýring á höfuðákvæðum. Eigi má taka frumvarp til umræðu fyrr en liðin er að minnsta kosti ein nótt frá því er því var útbýtt.

Lagafrumvörp, sem útbýtt er sex mánuðum eftir þingsetningu, verða því aðeins tekin til meðferðar að meiri hluti þingmanna í þeirri deild, sem frumvarpið er borið upp í, samþykki það.

19. gr.

Ekki er lagafrumvarp samþykkt til fullnaðar fyrr en það hefur verið rætt þrisvar sinnum í hvorri þingdeild eða þrisvar sinnum í sameinuðu þingi þegar um er að ræða frumvarp til fjárlaga og fjáraukalaga, sbr. 44. og 45. gr. stjskr.

20. gr.

Við fyrstu umræðu skal ræða frumvarpið í heild sinni. Þá er þeirri umræðu er lokið er leitað atkvæða um hvort það eigi að ganga til annarrar umræðu og nefndar.

21. gr.

Önnur umræða fer eigi fram fyrr en einni nóttu eftir fyrstu umræðu og skal þá ræða greinar frumvarpsins hverja fyrir sig og breytingartillögur við þær. Síðan skal greiða atkvæði um hverja grein og breytingartillögur við hana, ef fram hafa komið, og loks um það hvort frumvarpið eigi að ganga til þriðju umræðu.

22. gr.

Þriðja umræða má eigi fara fram fyrr en einni nóttu eftir aðra umræðu. Þá skal ræða breytingartillögur og greinar er þær eiga við svo og frumvarpið allt í heild. Þá er umræðum er lokið skal leita atkvæða um breytingartillögurnar og síðan um frumvarpið í heild sinni eins og það þá er orðið.

23. gr.

Þá er frumvarp hefur þannig verið samþykkt við þrjár umræður í deild sendir forseti hennar það forseta hinnar deildarinnar með tilmælum um að hann leggi það fyrir þá deild, sbr. 45. gr. stjskr., og sætir það síðan sömu meðferð þar sem í deild þeirri er það kom frá.

Ef frumvarpið er samþykkt óbreytt í þessari deild sendir forseti hennar ríkisstjórninni það.

24. gr.

Ef deildin breytir aftur á móti frumvarpinu í smáu eða stóru sendir forseti hennar það til baka forseta hinnar deildarinnar, sbr. 45. gr. stjskr. Hafi nefnd fjallað um það þar sendir forseti henni það þegar. Hún lætur uppi álit sitt um það. Þá er liðin er að minnsta kosti ein nótt frá því er frumvarpinu, eins og það kom frá hinni deildinni, var útbýtt meðal þingmanna á fundi, eða, ef um nefndarálit um það er að ræða, þá frá því er því var útbýtt, skal frumvarpið tekið til umræðu í deildinni á sama hátt og áður við þriðju umræðu skv. 22. gr.

Ef deildin samþykkir frumvarpið óbreytt eins og það kom frá hinni deildinni sendir forseti ríkisstjórn það. En sé því breytt sendir forseti það, eins og það þá er orðið, hinni deildinni, sbr. 45. gr. stjskr., og skal þar enn fara með það eftir ákvæðum 22. gr. Fallist deildin á frumvarpið óbreytt sendir forseti ríkisstjórn það. Nú breytir deildin því og sendir þá forseti það forseta sameinaðs þings og mælist til að það verði lagt fyrir sameinað þing.

25. gr.

Frumvarpinu, í þeirri mynd sem það hafði síðast fengið, er nú útbýtt meðal allra þingmanna og skal lagt fyrir sameinað Alþingi til einnar umræðu minnst einni nóttu síðar. Við umræðurnar skal fara eftir því sem fyrir er mælt í 22. gr. og er þeim lýkur skal greiða atkvæði um breytingartillögurnar og síðan um frumvarpið í heild sinni.

Þá er Alþingi, sem nú segir, skipar eina málstofu þarf, til þess að gerð verði fullnaðarályktun um mál, meira en helmingur þingmanna úr hvorri deild að vera á fundi og eiga þátt í atkvæðagreiðslu, sbr. 45. gr. Ræður þá afl atkvæða um einstök málsatriði. En til þess að lagafrumvarp, að undanskildum frumvörpum til fjárlaga og fjáraukalaga, verði samþykkt í heild sinni verða aftur á móti að minnsta kosti tveir þriðjungar atkvæða, sem greidd eru, að vera með frumvarpinu, sbr. 45. gr. stjskr.

Ef frumvarp er samþykkt í sameinuðu þingi sendir forseti það ríkisstjórninni. Ella fellur það niður.

26. gr.

Lagafrumvarp, er felur í sér tillögu um breytingu á stjórnarskránni eða viðauka við hana, skal í fyrirsögninni nefnt frumvarp til stjórnarskipunarlaga. Hafi það eigi þá fyrirsögn vísar forseti því frá.

Breytingartillögu, sem felur í sér tillögu um breytingu á stjórnarskránni eða viðauka við hana, má aðeins gera við frumvarp til stjórnarskipunarlaga. Sé hún gerð við annað frumvarp vísar forseti henni frá.

27. gr.

Lagafrumvarp, er önnur deildin hefur fellt, má eigi bera upp aftur á sama þingi.

28. gr.

Tillögur til þingsályktunar skal bera upp í sameinuðu þingi og skulu þær vera í ályktunarformi. Skal prenta þær og útbýta þeim meðal þingmanna á þingfundi. Umræða má eigi fara fram fyrr en í fyrsta lagi daginn eftir.

Ekki er þingsályktunartillaga samþykkt til fullnaðar fyrr en hún hefur verið rædd tvisvar.

Við fyrri umræðu hefur flutningsmaður allt að fimmtán mínútum til framsögu fyrir tillögunni og aðrir þingmenn og ráðherrar allt að átta mínútum. Hver ræðumaður má tala tvisvar. Þá er þessari umræðu er lokið er leitað atkvæða um hvort tillagan eigi að ganga til annarrar umræðu og nefndar. Forseti getur ákveðið frávik frá þessari málsmeðferð ef fyrir liggur rökstudd beiðni þingflokks þar að lútandi. Hver þingflokkur hefur rétt til að bera slíka beiðni fram við forseta einu sinni á hverju þingi.

Síðari umræða fer eigi fram fyrr en einni nóttu eftir fyrri umræðu eða útbýtingu nefndarálits. Skal þá ræða tillögugreinar og breytingartillögur við þær. Þá er umræðu er lokið skal greiða atkvæði um hverja tillögugrein og breytingartillögur við þær og loks tillöguna í heild sinni. Við umræðuna gilda ákvæði 36. gr.

Um þingsályktunartillögur, er fjalla um stjórnskipun, utanríkis- eða varnarmál, staðfestingu framkvæmdaáætlana, alþjóðasáttmála eða milliríkjasamninga, gilda ákvæði 36. gr. við báðar umræður.

Þingsályktunartillögur, sem útbýtt er sex mánuðum eftir þingsetningu, verða því aðeins teknar til meðferðar að meiri hluti sameinaðs þings samþykki það.

Ályktunartillögur, sem bornar eru upp í þingdeild, lúta í öllu sömu reglum um málsmeðferð sem þingsályktunartillögur.

29. gr.

Ef ráðherra óskar að gera grein fyrir opinberu málefni gerir hann það með skýrslu til Alþingis er skal prentuð og útbýtt meðal þingmanna á fundi.

Ef ráðherra óskar skal skýrslan tekin til umræðu. Sama gildir ef níu þingmenn óska þess. Ráðherrann gerir grein fyrir skýrslunni og er þingmönnum þá rétt að taka þátt í umræðunni. Þingmenn, aðrir en ráðherrar, mega þó ekki tala oftar en tvisvar.

Ef ekki verður komið við að prenta og útbýta skýrslu skv. 1. mgr. eða ekki þykir ástæða til getur ráðherra gert grein fyrir opinberu málefni með munnlegri skýrslu til Alþingis. Fer þá um umræðu sem um skriflega skýrslu.

Við umræðu um skýrslu má engar ályktanir gera.

30. gr.

Níu þingmenn geta óskað skýrslu ráðherra um opinbert málefni. Skal beiðnin vera skrifleg og beint til forseta og má fylgja henni stutt greinargerð. Skal beiðnin prentuð og útbýtt meðal þingmanna á fundi. Á næsta fundi í sameinuðu þingi ber forseti það undir atkvæði umræðulaust hvort beiðnin skuli leyfð eða ekki. Forseti tilkynnir hlutaðeigandi ráðherra um beiðni um skýrslu sem leyfð hefur verið.

Er ráðherra hefur lokið skýrslugerðinni skal skýrslan prentuð og útbýtt meðal þingmanna á fundi.

Ef ráðherra eða skýrslubeiðendur, einn eða fleiri, óska þess skal skýrslan tekin til umræðu. Ráðherra gerir grein fyrir henni. Þingmenn mega taka þátt í umræðunni en aðrir en ráðherra mega þó ekki tala oftar en tvisvar.

Við umræðu um skýrslu má engar ályktanir gera.

Rétt er alþingismönnum einnig að nota sér heimild 54. gr. stjskr. um að beiðast skýrslu ráðherra í þingdeildum.

31. gr.

Vilji alþingismaður óska upplýsinga ráðherra eða svars um opinbert málefni eða einstakt atriði þess gerir hann það með fyrirspurn í sameinuðu þingi er afhent sé forseta. Fyrirspurn skal vera skýr, um afmörkuð atriði eða mál sem ráðherra ber ábyrgð á og sé við það miðað að hægt sé að svara henni í stuttu máli. Alþingismaður segir til um það hvort hann óskar skriflegs eða munnlegs svars. Stutt greinargerð má fylgja fyrirspurn ef óskað er skriflegs svars.

Forseti ákveður samdægurs hvort fyrirspurn skuli leyfð eða ekki. Ef vafi er getur forseti þó borið málið umræðulaust undir atkvæði á næsta fundi í sameinuðu þingi. Skal það einnig gert ef fyrirspyrjandi óskar þess er forseti synjar fyrirspurn.

Fyrirspurn skal prentuð og útbýtt meðal þingmanna á fundi. Fyrirspurn, sem leyfð hefur verið, skal send hlutaðeigandi ráðherra eða ráðherrum.

Á sérstökum fundi í sameinuðu þingi skal forseti taka á dagskrá munnlegar fyrirspurnir er leyfðar hafa verið í síðasta lagi fjórum virkum dögum fyrir fundinn. Fyrirspurn skal þó að jafnaði ekki tekin á dagskrá síðar en átta virkum dögum eftir að hún var leyfð.

Fyrirspyrjandi eða framsögumaður fyrirspyrjenda mælir fyrir fyrirspurn. Ráðherra, er hlut á að máli, svarar síðan fyrirspurn. Hvor um sig, fyrirspyrjandi og ráðherra, má ekki tala oftar en tvisvar, fyrirspyrjandi eigi lengur en tvær mínútur og ráðherra eigi lengur en fimm mínútur í senn. Öðrum þingmönnum er heimilt að gera stutta athugasemd.

Ef óskað er skriflegs svars sendir ráðherra forseta það að jafnaði eigi síðar en sex virkum dögum eftir að fyrirspurn var leyfð. Forseti sendir fyrirspyrjanda svarið. Skal prenta fyrirspurn og svar í Alþingistíðindum.

Við umræður um fyrirspurnir má engar ályktanir gera.

32. gr.

Í allt að hálftíma á venjulegum fundartíma í sameinuðu þingi geta þingmenn fengið tekið fyrir mál utan dagskrár hvort heldur er í formi yfirlýsingar eða fyrirspurnar. Skal þá þingmaður bera fram við forseta ósk sína hér um eigi síðar en tveim klukkustundum áður en þingfundur hefst. Í upphafi þingfundar skal forseti tilkynna hvaða mál fyrirhugað er að taka til umræðu utan dagskrár. Málshefjandi hvers máls má eigi tala lengur en þrjár mínútur og aðrir eigi lengur en tvær mínútur í senn. Enginn má tala oftar en tvisvar.

Forseti getur leyft að tekið sé fyrir mál utan dagskrár sem í senn er svo mikilvægt að ekki rúmast innan ramma 1. mgr. og svo aðkallandi að ekki geti beðið meðferðar skv. 31. gr. eða annarra formlegra þingmála. Fer þá um umræðu málsins skv. 36. gr. eftir því sem við á.

33. gr.

Breytingartillögur við lagafrumvörp og þingsályktunartillögur skulu vera prentaðar og þeim útbýtt ekki síðar en daginn áður en þær koma til umræðu. Ráðherra og hver þingmaður má koma fram með breytingartillögur við hverja umræðu sem er.

Breytingartillögu við breytingartillögu má þingmaður bera upp við byrjun þess fundar er hún skal tekin til umræðu. Þó skal þá vera búið að útbýta henni. Nefnd getur einnig borið upp breytingartillögu með jafnstuttum fresti en aðrir því aðeins að deildin samþykki það.

Breytingartillögu um atriði, sem búið er að fella í deild, má eigi bera upp aftur í sömu deild á sama þingi, en heimilt er að bera hana upp í hinni deildinni og sameinuðu þingi ef tækifæri er til þess eftir þingsköpum. Forseti úrskurðar hvort það er sama atriði, sem liggur fyrir, og atriði er áður hefur verið fellt í sömu þingdeild og er þingdeildarmönnum skylt að hlíta þeim úrskurði. Þegar lagafrumvörp koma í sameinað þing frá annarri hvorri þingdeildinni má þó eigi gera breytingartillögur um önnur atriði en þau er sú deildin, er síðast hafði frumvarpið til meðferðar, breytti við þá umræðu. Forseti sameinaðs þings sker til fullnustu úr ágreiningi í þessu efni.

IV. FUNDARSKÖP.

34. gr.

Skylt er þingmönnum að sækja alla þingfundi nema nauðsyn banni. Forföll skal tilkynna forseta svo fljótt sem unnt er og metur hann nauðsynina.

Ef þingmaður forfallast svo að nauðsyn krefji að varamaður hans taki sæti hans á meðan skal hann tilkynna forseta það bréflega og jafnframt gera grein fyrir í hverju forföllin eru fólgin og hversu lengi þau muni vara. Forseti kynnir bréfið viðkomandi þingdeild eða sameinuðu þingi. Þingmaður nýtur ekki þingfararkaups meðan varamaður hans situr á þingi nema fjarvist sé vegna veikinda eða þingmaður sé fjarverandi í opinberum erindum.

Þegar fundur er settur skal samþykkja gerðabók frá síðasta fundi, sbr. 13. gr. Þar næst skýrir forseti frá erindum þeim sem honum hafa borist eða útbýtt hefur verið. Þá er gengið til dagskrár.

35. gr.

Þingmaður, sem hefur óskað að taka til máls og fengið leyfi til þess, skal ávallt mæla úr ræðustól. Sama gildir um ráðherra. Ræðumaður skal jafnan víkja ræðu sinni til forseta eða fundarins. Eigi má hann annars ávarpa nokkurn einstakan þingmann og kenna skal þingmann við kjördæmi hans eða kosningu. Við útvarpsumræður skulu þó þingmenn jafnan nefndir fullu nafni.

36. gr.

Framsögumaður meiri og minni hluta nefndar, svo og flutningsmaður máls, en eigi nema einn þótt fleiri flytji, mega við hverja umræðu um mál tala þrisvar. Ef tveir eða fleiri eru flutningsmenn skal sá, er fyrstur stendur á skjalinu, teljast framsögumaður nema annar sé tilnefndur. Aðrir mega ekki tala oftar en tvisvar. Þó er jafnan heimilt að gera stutta athugasemd um atkvæðagreiðslu, um gæslu þingskapa og til þess að bera af sér sakir.

Ráðherrar mega tala svo oft sem þeim þykir þurfa, sbr. þó næstu málsgr. hér á eftir og niðurlagsákvæði 38. gr.

Þegar útvarpað er umræðum um þingmál skal farið eftir reglum V. kafla.

37. gr.

Forseti gefur þingmönnum venjulega færi á að taka til máls í þeirri röð er þeir beiðast þess. Þó getur hann vikið frá þeirri reglu við ráðherra og framsögumann svo og til þess að ræður með og móti málefni skiptist á eða til þess að þingmaður geti gert stutta leiðréttingu eða athugasemd er snertir sjálfan hann.

38. gr.

Ef umræður dragast úr hófi fram getur forseti úrskurðað að ræðutími hvers þingmanns skuli ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd.

Forseti getur stungið upp á að umræðum sé hætt og einnig getur forseti lagt til, hvort heldur í byrjun umræðu eða síðar, að umræðum um mál skuli lokið að liðnum ákveðnum tíma. Eigi má þó, meðan nokkur þingmaður kveður sér hljóðs, takmarka ræðutíma við nokkra umræðu svo að hún standi skemur en þrjár klukkustundir alls. Tillögur forseta skulu umræðulaust bornar undir atkvæði í þingdeild þeirri sem hlut á að máli, eða sameinuðu þingi, og ræður afl atkvæða úrslitum.

Sömuleiðis geta þrír þingmenn í efri deild, sex í neðri deild og níu í sameinuðu þingi krafist þess að greidd séu atkvæði um það umræðulaust hvort umræðu skuli lokið, umræðutími eða ræðutími hvers þingmanns takmarkaður. Nöfn þeirra þingmanna skulu lesin upp og rituð í gjörðabókina.

Nú hefur verið samþykktur takmarkaður umræðutími eða ákveðinn ræðutími hvers þingmanns og skal þá forseti skipta umræðutímanum í heild sem jafnast á milli fylgismanna og andstæðinga máls þess, sem er til umræðu, án þess að hann sé bundinn við í hvaða röð þingmenn hafa kvatt sér hljóðs, eða milli flokka ef hentara þykir.

Ákvæði þessarar greinar ná einnig til ræðutíma ráðherra.

39. gr.

Eigi má, nema með leyfi forseta, lesa upp prentað mál.

40. gr.

Skylt er þingmanni að lúta valdi forseta í hvívetna er að því lýtur að gætt sé góðrar reglu. Skyldi almenn óregla koma upp er það skylda forseta að gera hlé á fundinum um stundarsakir eða, ef nauðsyn er til, slíta fundinum.

41. gr.

Frumvörp, hvort heldur eru frá ríkisstjórn eða þingmönnum, svo og tillögur til þingsályktunar og breytingartillögur, má kalla aftur á hverju stigi umræðu sem vill. En heimilt er hverjum þingmanni að taka það jafnskjótt upp aftur á sama fundi. Fyrirspurn má og afturkalla.

42. gr.

Þyki eigi ástæða til að gera ályktun um eitthvert málefni sem á dagskrá er getur sameinað þing eða viðkomandi deild vísað því til ríkisstjórnarinnar eða einstakra ráðherra, sbr. 56. gr. stjskr.

43. gr.

Heimilt er þingmanni að krefjast þess að gengið sé til atkvæða um eitthvert þingmál umræðulaust, en það skal því aðeins gert að ⅔ fundarmanna séu því samþykkir.

Meðan á umræðum stendur má gera rökstudda tillögu um að taka skuli fyrir næsta mál á dagskránni og skal þá afhenda forseta tillöguna um það skrifaða. Slíka tillögu má og gera í prentuðu þingskjali.

44. gr.

Forseti ákveður dagskrá hvers fundar. Þó má ákveða dagskrá næsta fundar eftir ályktun sameinaðs þings og þingdeildar eftir því sem við á.

Forseti getur breytt röðinni á þeim málum sem eru á dagskrá og einnig tekið mál út af dagskrá. Mál, sem eigi er á dagskrá, verður því aðeins tekið fyrir að til þess fáist samþykki ¾ þeirra sem á fundi eru, sbr. 69. gr.

45. gr.

Eigi má gera neina ályktun nema meira en helmingur þingmanna í sameinuðu þingi eða viðkomandi deild sé á fundi og greiði þar atkvæði, sbr. 53. gr. stjskr. Þingmaður, sem er á fundi en greiðir ekki atkvæði við nafnakall, án lögmætra ástæðna, telst taka þátt í atkvæðagreiðslunni.

Engin ályktun er lögmæt nema meira en helmingur fundarmanna, þeirra sem atkvæðisbærir eru, greiði atkvæði með henni.

Skylt er þingmanni, hvort heldur í deild eða sameinuðu þingi, að vera viðstaddur og greiða atkvæði nema hann hafi lögmæt forföll eða fararleyfi.

Enginn þingmaður má greiða atkvæði með fjárveitingu til sjálfs sín.

46. gr.

Forseti ræður því hvernig atkvæðagreiðslu er skipt og hvernig hún fer fram. Þó getur þingdeild eða sameinað þing, ef þrír í efri deild, sex í neðri deild og níu í sameinuðu þingi krefjast þess, breytt ákvörðun forseta.

47. gr.

Þá er forseti hefur ástæðu til að ætla að allir séu á einu máli má hann lýsa því yfir að gert sé út um atriði án atkvæðagreiðslu ef enginn krefst þess að hún fari fram og skal þá sú yfirlýsing forseta koma í stað atkvæðagreiðslu. Um lagafrumvörp og þingsályktunartillögur verður hann þó jafnan að hafa atkvæðagreiðslu við allar umræður, sbr. 20.—25. og 28. gr.

Atkvæðagreiðslan fer fram á þann hátt að hver þingmaður réttir upp hægri hönd sína hvort sem hann greiðir atkvæði með eða móti máli. Skrifarar telja atkvæðin en forseti skýrir frá úrslitum atkvæðagreiðslunnar eftir að atkvæða hefur verið leitað með og móti. Hafi atkvæðagreiðslan fallið þannig að málið sé hvorki samþykkt né fellt lætur forseti nafnakall fara fram. Sömuleiðis er forseta heimilt að láta atkvæðagreiðslu fara fram með nafnakalli annaðhvort þegar í stað eða ef atkvæðagreiðsla hefur áður farið fram en verið óglögg. Komi fram ósk um nafnakall skal við henni orðið.

Þegar komið hefur verið upp rafeindabúnaði fyrir atkvæðagreiðslur skal hverfa frá þeim reglum sem settar eru um atkvæðagreiðslur í 2. mgr.

Við nafnakall skal farið eftir tölusettri nafnaskrá í stafrófsröð og hluta um í hvert sinn á hverri raðtölunni skuli byrja nafnakallið.

Forseti skal jafnan greiða atkvæði síðastur.

48. gr.

Afl atkvæða ræður um úrslit mála og málsatriða nema öðruvísi sé ákveðið í stjórnarskránni eða þingsköpunum, sbr. 25. gr.

49. gr.

Um kosningar fer eftir því sem fyrir er mælt í 3. gr. að því viðbættu að þegar kjósa á um tvo menn eða fleiri í sameinuðu þingi eða þingdeild, hvort heldur er til starfa innan þings eða utan, skal forseti beita hlutfallskosningu með aðferð þeirri er kennd er við de Hondt (listakosning).

Aðferðin er þessi:

Þeir þingmenn, er komið hafa sér saman um að kjósa allir sömu menn í sömu röð, afhenda forseta, þegar til kosninga kemur, lista yfir þá í þeirri röð. Þegar hann hefur tekið við listunum merkir hann hvern þeirra bókstaf, A, B, C o. s. frv., eftir því sem sjálfur hann ákveður eða ákveðið hefur verið með samkomulagi eitt skipti fyrir öll þann þingtíma. Síðan les forseti upphátt stafnafn hvers lista og nöfn þau er á honum standa. Þá kjósa þingmenn þannig að hver ritar á kjörmiða aðeins stafnafn (A, B o. s. frv.) þess lista er hann vill kjósa eftir. Kjörmiðarnir eru afhentir forseta og nefnir hann upphátt bókstaf hvers miða en skrifararnir rita jafnóðum og telja saman hve mörg atkvæði hafa fallið á hvern lista, hve mörg á A, hve mörg á B o. s. frv. Tölu þeirri, sem hver listi fær þannig, er svo skipt, fyrst með 1, síðan 2, síðan með 3 o. s. frv. eftir því sem með þarf. Hlutatölur hvers lista eru ritaðar í röð hver niður undan annarri og yfir dálkinum er ritaður bókstafur þess lista.

Kosning fer eftir hlutatölunum þannig að sá listi fær fyrsta mann er hæsta á hlutatöluna, sá listi næsta mann er á næsthæsta hlutatölu o. s. frv. þar til fullskipað er. Ef jafnháar hlutatölur koma á tvo eða fleiri lista skal varpa hlutkesti um hvor eða hver listanna skuli koma að manni.

Af hverjum lista skulu menn hljóta kosningu í þeirri röð sem þeir standa á listanum.

Ef kjósa skal einnig varamenn skal listi, sem hlotið hefur mann eða menn, eiga rétt til jafnmargra varamanna í þeirri röð sem þeir standa á listanum.

50. gr.

Fundir, bæði sameinaðs þings og þingdeilda, skulu haldnir í heyranda hljóði. Þó getur forseti lagt til eða þingmaður óskað þess að öllum utanþingsmönnum sé vísað á braut og sker þá þingið úr því hvort svo skuli gert og umræður fara fram í heyranda hljóði eða fyrir luktum dyrum, sbr. 57. gr. stjskr.

51. gr.

Forseti skipar fyrir um hvernig mönnum skuli gefinn kostur á að vera við fundi þá er haldnir eru í heyranda hljóði. Áheyrendur eru skyldir til að vera kyrrir og hljóðir. Brjóti nokkur móti því getur forseti látið vísa honum á braut og, ef þörf er á, öllum áheyrendum.

V. ÚTVARP UMRÆÐU.

52. gr.

Útvarpa skal þingsetningu og þinglausnum.

53. gr.

Útvarpa skal innan tveggja vikna frá þingsetningu stefnuræðu forsætisráðherra og umræðu um hana en eftirrit af ræðunni skal afhent þingmönnum sem trúnaðarmál eigi síðar en viku áður en hún er flutt. Umferðir skulu vera tvær. Í fyrri umferð hefur forsætisráðherra til umráða allt að hálfri klukkustund og fulltrúar annarra þingflokka en forsætisráðherrans 20 mínútur hver. Í annarri umferð hefur hver flokkur 10 mínútur til umráða.

54. gr.

Á síðari hluta þings skal útvarpa almennri stjórnmálaumræðu. Fer um þessa umræðu eins og þegar útvarpað er umræðu um þingmál, sbr. 59. gr.

55. gr.

Útvarpa skal umræðu um vantraust ef níu þingmenn krefjast þess.

56. gr.

Nú óskar þingflokkur að umræðu um þingmál verði útvarpað og snýr þá formaður þingflokksins tilmælum sínum til forseta. Skal forseti þegar tilkynna það formönnum annarra þingflokka en þeir leita samþykkis flokks síns svo fljótt sem auðið er. Útvarpa skal umræðu þegar samþykki allra flokka kemur til. Sama gildir ef þingflokkur óskar að útvarpað verði umræðum á þingfundi eða hluta af þingfundi.

57. gr.

Nú næst ekki samkomulag milli þingflokka um útvarp umræðu og skal forseti þá tilkynna það þeim sem kröfuna átti. Ef þingflokkur ítrekar kröfu sína skal umræðunni útvarpað. Réttur til útvarps án samþykkis annarra þingflokka gildir þó aðeins um tvær umræður umfram þann flokk sem sjaldnast hefur neytt þess réttar.

58. gr.

Þegar útvarpað er umræðu um þingmál skulu þingflokkar hafa rétt til jafnlangs ræðutíma og forsetar gefa þingmönnum færi á að taka til máls þannig að flokkarnir skiptist á. Við útvarpsumræðu gilda ekki ákvæði 36. gr. um málfrelsi ráðherra. Rétt skal þingmönnum utan flokka að eiga þátt í útvarpsumræðum, þó þannig að enginn þeirra fái lengri tíma en helming þess er hver þingflokkur hefur til umráða og ekki skulu þingmenn utan flokka, ef fleiri eru en tveir, fá lengri tíma samanlagt við útvarpsumræðu en hver einstakur þingflokkur.

59. gr.

Þegar útvarpað er umræðu um þingmál fær hver þingflokkur til umráða þrjátíu mínútur. Forseti getur, með samþykki allra þingflokka, ákveðið að ræðutími skuli vera annar.

Þegar útvarpi umræðu um þingmál er lokið getur umræða haldið áfram eftir venjulegum reglum.

Forseti ákveður í samráði við þingflokka tölu umferða og ræðutíma í einstökum umferðum. Það er umferð þegar fulltrúar allra þingflokka hafa tekið til máls og þeir þingmenn utan flokka sem þátt taka í umræðum.

60. gr.

Nú óskar Ríkisútvarpið að útvarpa umræðu um þingmál, þá beinir það tilmælum sínum til hlutaðeigandi forseta.

Ef um er að ræða umræðu skv. 59. gr. ákveður forseti í samráði við þingflokkana hvort orðið skuli við tilmælunum.

Ef Ríkisútvarpið óskar hins vegar að útvarpa venjubundinni umræðu eða hluta af umræðu tekur forseti þau tilmæli á dagskrá og ákveður þingið eða þingdeild án umræðu hvort leyfð skuli. Þegar útvarpað er umræðu á þennan hátt skal þess gætt að ræðutími skiptist sem jafnast milli flokka eða mismunandi sjónarmiða.

61. gr.

Dag og stund útvarpsumræðu skal tilkynna í útvarpi og á þingfundi svo fljótt sem unnt er.

62. gr.

Umræðum skal útvarpa í sömu röð og kröfur um útvarp bárust forseta enda sé að öðru leyti fullnægt ákvæðum þingskapa. Forseti getur þó vikið frá þessari röð ef sérstakar ástæður liggja til.

63. gr.

Formenn þingflokka eru réttir aðilar gagnvart forseta og þingmönnum flokksins um allt það er að útvarpi umræðu lýtur.

64. gr.

Forseti sker úr ágreiningi sem verður um skilning á reglum þessum eða framkvæmd þeirra.

65. gr.

Í þessum kafla er orðið útvarp notað um hljóðvarp og enn fremur um sjónvarp eftir því sem við á.

Þar sem segir að útvarpa skuli, sbr. 52. gr., 53. gr., 54. gr. og 55. gr., er skyldan bundin við hljóðvarp.

VI. ÝMISLEG ÁKVÆÐI.

66. gr.

Hvorki sameinað þing né þingdeild má taka við nokkru málefni nema einhver þingmanna eða ráðherra taki það að sér til flutnings, sbr. 55. gr. stjskr.

67. gr.

Umræður sameinaðs Alþingis og þingdeildanna, ásamt þingskjölum og atkvæðagreiðslum, skal prenta í Alþingistíðindum.

Í Alþingistíðindunum má ekkert undan fella, það er þar á að standa og fram hefur komið í þinginu og gjörðabækur þingsins og handrit af umræðum í þinginu bera með sér. Engar breytingar má gera á hvorugu þessu nema leiðrétta þurfi auðsæjar og sannanlegar villur. Engu má bæta inn í Alþingistíðindin, hvort sem það varðar menn eða málefni, nema þess sé óhjákvæmilega þörf eða í því felist sjálfsögð leiðrétting.

68. gr.

Ef þingmaður talar óvirðulega um forseta Íslands eða ber þingið eða ráðherra eða einhvern þingmann brigslyrðum eða víkur með öllu frá umtalsefninu þá skal forseti kalla til hans: „Þetta er vítavert“, og nefna þau ummæli sem hann vítir. Nú er þingmaður víttur tvisvar á sama fundi og má þá forseti, með samþykki fundarins, svipta þingmanninn málfrelsi á þeim fundi.

69. gr.

Eftir uppástungu forseta eða skriflegri uppástungu frá þrem þingmönnum í efri deild, sex þingmönnum í neðri deild og níu í sameinuðu þingi má bregða út af þingsköpum þessum ef ¾ þeirra þingmanna, er um það greiða atkvæði, samþykkja. Um stjórnarfrumvörp eða frumvörp, sem flutt eru fyrir hönd ríkisstjórnarinnar, ræður þó einfaldur meiri hluti.

70. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1985. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 115 frá 19. nóv. 1936, um þingsköp Alþingis, og lög um breytingar á þeim lögum.

Gjört í Reykjavík, 14. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 53 25. júní 1985

LÖG

um breyting á orkulögum, nr. 58/1967, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 1. gr. laganna bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Ráðherra skipar þrjá menn í stjórn Orkustofnunar til tveggja ára í senn. Í skipunarbréfi skal nánar kveðið á um starfssvið, starfshætti og starfskjör stjórnarmanna.

2. gr.

Við I. kafla orkulaga bætast þrjár nýjar greinar, sem verða 7., 8. og 9. grein, og breytist röð annarra greina samkvæmt því.

a. (7. gr.)

Iðnaðarráðherra er heimilt að stofna hlutafélag til að markaðsfæra erlendis þá þekkingu sem Orkustofnun ræður yfir á sviði rannsókna, vinnslu og notkunar jarðhita, vatnsorkurannsókna og áætlunargerðar í orkumálum, svo og á öðrum sviðum eftir því sem fært þykir.

Hlutafélagi skv. 1. mgr. er ætlað að standa undir rekstri sínum með tekjum af verkefnum erlendis. Allt starf að markaðsfærslu á sérþekkingu Orkustofnunar erlendis og öll rannsóknar- og ráðgjafarverk hennar erlendis skulu unnin af og á ábyrgð hlutafélagsins. Ábyrgð Ríkissjóðs Íslands á félaginu takmarkast alfarið við framlagt hlutafé.

Hlutafélaginu er heimilt að fengnu leyfi ráðherra að taka þátt í stofnun fyrirtækja ásamt með íslenskum og erlendum samstarfsaðilum í því skyni að vinna sameiginlega að öflun og úrlausn verkefna skv. 2. mgr.

b. (8. gr.)

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. laga um hlutafélög, nr. 32/1978, gildir ekki um tölu stofnenda hlutafélagsins og 1. mgr. 17. gr. sömu laga gildir ekki um tölu hluthafa. Sú undantekning skal gilda frá 2. mgr. 47. gr. laga nr. 32/1978 að á aðalfundi skal kjósa stjórn Orkustofnunar til að vera stjórn hlutafélagsins. Að öðru leyti gilda ákvæði hlutafélagalaga um félagið og fer ráðherra sá, sem fer með orkumál, með eignaraðild ríkisins að hlutafélaginu.

c. (9. gr.)

Orkustofnun er heimilt, með leyfi ráðherra, að lána hlutafélagi skv. 7. gr. starfsfólk til starfa við erlend verkefni sem félagið tekur að sér. Slíkt starfsfólk Orkustofnunar telst starfsfólk hlutafélagsins á lánstímanum og skal starfstími hjá hlutafélaginu reiknast með starfstíma viðkomandi sem ríkisstarfsmanns varðandi þau réttindi sem tengd eru starfsaldri. Jafnframt skulu þeir starfsmenn, sem þess óska, halda aðild að lífeyrissjóði ríkisstarfsmanna, enda haldi greiðslur áfram með sama hætti á lánstímanum og verið hefði ef starfsmaður hefði unnið óslitið hjá Orkustofnun. Um réttindi starfsfólksins fer að öðru leyti samkvæmt ráðningarsamningi.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1985.

Ákvæði til bráðabirgða.

Ríkissjóður leggur hlutafélaginu til stofnfé eftir því sem nánar er kveðið á um í fjárlögum, allt að jafnvirði 4 000 000,00 kr. (miðað við verðlag í janúar 1985) árlega árin 1986, 1987 og 1988.

Gjört í Reykjavík, 25. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sverrir Hermannsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 11 — 1985

14. júní 1985 185 Nr. 54

FORSETABRÉF

um þinglausnir.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Að ég veiti hér með forsætisráðherra, Steingrími Hermannssyni, umboð til þess að slíta Alþingi 107. löggjafarþingi, fimmtudaginn 20. júní 1985 eða síðar.

Gjört í Reykjavík, 14. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

18. júní 1985 Nr. 55

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fór í dag til útlanda.
Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 18. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Benediktsson.

A 24

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, er komin úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Forsætisráðuneytið, 25. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Benediktsson.

Nr. 57 19. júní 1985

LÖG

um breytingu á lögum nr. 53 28. maí 1980, um jöfnun og lækkun hitunarkostnaðar.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS
samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

16. gr. laganna orðist svo:
Iðnaðarráðherra fer með framkvæmd laganna og er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þeirra.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Ólafur Þ. Þórðarson.** **Magnús Þ. Torfason.**

(L.S.)

Matthías Á. Mathiesen.

LÖG

um lífeyrisréttindi húsmæðra, breytingu á lögum nr. 55 frá 9. júní 1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Á eftir 5. gr. laganna komi ný gr. er orðist svo:

Nú ákveður félagi í lífeyrissjóði, sem á rétt á töku fæðingarorlofs skv. lögum nr. 97/1980, að hverfa úr fyrra starfi að hluta eða öllu leyti og til heimilisstarfa vegna barnsburðar og er þá þeim lífeyrissjóði, sem viðkomandi er félagsmaður í, skylt að veita félagsmanninum heimild til áframhaldandi aðildar að sjóðnum á óbreyttum grundvelli í allt að 7 ár, enda taki félagsmaður þá að sér að greiða iðgjaldahlut atvinnurekanda ásamt sínum eigin. Slíkur félagsmaður nýtur allra sömu réttinda í lífeyrissjóðnum og aðrir félagsmenn, þ. á m. lánsréttinda.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Þorvaldur Garðar Kristjánsson.** **Magnús Þ. Torfason.**

(L.S.)

Matthías Á. Mathiesen.

19. júní 1985 Nr. 59

LÖG

um breyting á lögum nr. 9 13. febrúar 1970, um Iðnþróunarsjóð, sbr. lög nr. 43/1980.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru.

1. gr.

Aftan við 1. gr. laganna komi tvær nýjar málsgreinar, svohljóðandi:

Ríkisstjórninni er heimilt að staðfesta fyrir Íslands hönd breytingar á samningi, dags. 12. desember 1969, um stofnun norræns iðnþróunarsjóðs fyrir Ísland, sbr. viðbótarsamning, dags. 29. apríl 1980.

Texti breytinganna fylgir lögum þessum og teljast þær hluti af þeim. Þegar þær hafa öðlast gildi að því er Ísland varðar skulu ákvæði samningsins þannig breytt hafa lagagildi hér á landi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. júní 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Þorvaldur Garðar Kristjánsson.** **Magnús Þ. Torfason.**

(L.S.)

Matthías Á. Mathiesen.

Fylgiskjal.

A. 1. liður samningsins orðist svo:

Tilgangur.

Tilgangur sjóðsins er að stuðla að uppbyggingu alhliða og samkeppnishæfs atvinnulífs á Íslandi og skal hann leggja megináherslu á tækni- og iðnþróun og samvinnu á sviði iðnaðar og viðskipta milli Íslands og hinna Norðurlandanna.

B. 3. liður samningsins orðist svo:

Gengisákvæði.

Reikningseining sjóðsins skal vera jöfn einum bandaríkjadal. Lán, sem tekin eru í öðrum gjaldmiðli en bandaríkjadal, skulu endurlánuð í sama gjaldmiðli. Lán, sem veitt eru af eigin fé sjóðsins, má veita í öðrum gjaldmiðli eftir ákvörðun stjórnar sjóðsins.

C. 4. liður samningsins orðist svo:

Starfshættir.

Sjóðurinn starfar að verkefni sínu með því:

a) að veita lán til ákveðinna verkefna, annaðhvort einn eða í samvinnu við aðra aðila,
b) að ábyrgjast lán sem veitt eru af öðrum aðilum,
c) að kaupa í sérstökum tilvikum hlutabréf í nýjum og starfandi fyrirtækjum, enda verði að því stefnt að selja hlutabréfin strax og aðstæður leyfa og hagkvæmt þykir,
d) að veita í sérstökum tilvikum lán með hagstæðum kjörum eða framlög, m. a. til tækniaðstoðar, rannsókna, vöruþróunar og markaðsathugana. Slík lán eða framlög mega samtals ekki nema meira en 10% af stofnfénu. Frá og með árinu 1980 er í sama tilgangi heimilt að ráðstafa til viðbótar 10% af eigin fé sjóðsins eins og það var í byrjun ársins 1980, auk 10% af rekstrarafgangi hvers árs, í fyrsta skipti af rekstrarafgangi ársins 1980.

Fé til ofangreindrar starfsemi fær sjóðurinn af stofnfé sínu, tekjum og með lántökum. Ákvarðanir um lánveitingar, hlutabréfakaup og ábyrgðir skulu vera í samræmi við almenn viðskiptasjónarmið.

Sjóðurinn skal stefna að því að tryggja eðlilega ávöxtun stofnfjár og eigin fjár. Lán, framlög eða ábyrgðir má veita til fyrirtækja í einkaeign eða í eigu opinberra aðila og til fjárfestingarlánasjóða sem hafa sama tilgang og sjóðurinn. Sama gildir um kaup á hlutabréfum.

Þess skal ávallt gætt að á móti óendurgreiddum stofnframlögum og lánum til sjóðsins standi lán með fullnægjandi tryggingum.

Sjóðurinn skal hafa náið samstarf við íslenskar lánastofnanir.

LÖG

um breyting á lögum nr. 107 27. desember 1973, um þörungavinnslu við Breiðafjörð, sbr. lög nr. 14/1975.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við lögin bætist ný gr., 8. gr., sem orðist þannig:

Ríkisstjórninni er heimilt að semja við hlutafélag, sem aðilar í Austur-Barðastrandarsýslu hafi frumkvæði um að stofnað verði, um kaup eða leigu á eignum félagsins á því verði og með þeim kjörum sem um semst. Sú kvöð skal vera á eignunum að þær séu nýttar við áframhaldandi þörungavinnslu á Reykhólum í Austur-Barðastrandarsýslu.

Heimilt er að lána kaupanda andvirði eignanna til allt að 15 ára og má lánið vera víkjandi þannig að greiðslubyrði verði háð afkomu hins nýja fyrirtækis. Verði gerður leigusamningur um eignir félagsins skal heimilt að semja svo um að hluti leigunnar gangi upp í kaupverð eignanna.

Verði um sölu á eignum Þörungavinnslunnar hf. að ræða skal hlutafélaginu Þörungavinnslunni hf. formlega slitið. Um félagsslit skal fara samkvæmt XIV. kafla laga nr. 32/1978, um hlutafélög, þó þannig að ríkissjóður ábyrgist greiðslur á réttmætum kröfum á hendur félaginu öðrum en hlutafé en yfirtekur jafnframt eignir þess.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 25. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Sverrir Hermannsson.

27. júní 1985 Nr. 61

LÖG

um breytingu á lögum nr. 77 1. október 1981, um dýralækna, sbr. lög nr. 69 18. maí 1982, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 2. gr. laganna, sbr. l. nr. 69/1982, bætast þrjár nýjar málsgr. er orðist svo:

Þá skal skipaður sérstakur dýralæknir fisksjúkdóma. Dýralæknirinn skal hafa aflað sér sérmenntunar á sviði fisksjúkdóma og hafa réttindi og skyldur héraðsdýralækna. Hann skal, undir stjórn yfirdýralæknis, sinna vörnum, sjúkdómsgreiningu og reglubundnu eftirliti á

sviði fisksjúkdóma og skal honum sköpuð starfsaðstaða í tengslum við fisksjúkdómadeild Tilraunastöðvar Háskólans í meinafræði að Keldum.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að ráða dýralækni án fastrar búsetu til þess að gegna dýralæknisþjónustu í forföllum héraðsdýralæknis eða þegar sérstakt annríki eða vanda ber að höndum í einstökum héruðum.

Við Tilraunastöð Háskólans í meinafræði að Keldum skulu að jafnaði starfa að minnsta kosti tveir dýralæknar sem aflað hafa sér sérþekkingar að loknu dýralæknisprófi.

2. gr.

1. málsgr. 5. gr. laganna orðist svo:
Forseti skipar yfirdýralækni, héraðsdýralækna og dýralækni fisksjúkdóma.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 62 15. maí 1985

LÖG

um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 5. gr. laga nr. 41 25. maí 1984 hef látið fella meginmál laga nr. 23 10. maí 1977, laga nr. 58 24. október 1977, laga nr. 22 18. maí 1981 og laga nr. 41 25. maí 1984 inn í lög nr. 46 25. apríl 1973, um kjarasamninga opinberra starfsmanna, og gef þau út svo breytt:

I. KAFLI

1. gr.

Lög þessi taka til allra starfsmanna, sem eru skipaðir, settir eða ráðnir í þjónustu ríkisins, ríkisstofnana eða atvinnufyrirtækja ríkisins með föstum tíma-, viku- eða mánaðarlaunum, enda verði starf þeirra talið aðalstarf.

Ákvæði laganna taka þó ekki til:

1. ráðherra, hæstaréttardómara, ríkissaksóknara, ráðuneytisstjóra, rektors Háskóla Íslands, lögreglustjórans í Reykjavík, ríkisskattstjóra, biskups Íslands, póst- og símamálastjóra, yfirsakadómara í Reykjavík, yfirborgardómara í Reykjavík, yfirborgarfógeta í Reykjavík, tollstjórans í Reykjavík, tollgæslustjóra, borgardómara, borgarfógeta, sakadómara, sýslumanna, bæjarfógeta, héraðsdómara, rannsóknarlögreglustjóra, lögreglustjórans á Keflavíkurflugvelli, flugmálastjóra, forstjóra ríkisspítala, orkumálastjóra, rafmagnsveitustjóra ríkisins, vegamálastjóra, sendiherra, skattrannsóknastjóra,

verðlagsstjóra né þeirra ríkisskattanefndarmanna sem hafa nefndarstörfin að aðalstarfi;
2. ríkisstarfsmanna, sem eru félagar í Bandalagi starfsmanna ríkis og bæja eða félagi innan vébanda þess, en um laun þeirra og starfskjör fer samkvæmt sérstökum lögum;
3. starfsmanna ríkisbanka né lánastofnana ríkisins;
4. iðnaðarmanna, sjómanna, verkafólks né starfsfólks í iðjuverum, en um kaup þeirra og kjör fer eftir kjarasamningum stéttarfélaga þeirra og vinnuveitenda, sbr. lög nr. 80/1938.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar.

2. gr.

Fjármálaráðherra fer með fyrirsvar ríkissjóðs að því er varðar kjarasamninga og aðrar ávarðanir af hendi ríkisvalds samkvæmt lögum þessum. Hann getur skipað nefnd þriggja til fimm manna til að annast samninga af sinni hendi.

3. gr.

Heildarsamtök starfsmanna ríkisins, sem fjármálaráðherra hefur veitt viðurkenningu, fara með fyrirsvar ríkisstarfsmanna um gerð aðalkjarasamninga og aðrar ákvarðanir í því sambandi.

Heildarsamtök þessi skulu velja sér samninganefnd, sem fer með umboð þeirra til samningagerðar. Samtökin skulu tilkynna fjármálaráðherra formann og varaformann samninganefnda eigi síðar en við uppsögn samninga, sbr. 2. mgr. 8. gr.

Stjórnir einstakra félaga innan viðurkenndra heildarsamtaka eða til þess kjörnar nefndir fara með fyrirsvar þeirra, að því er varðar þann þátt samninga, sem um ræðir í 6. gr. Stjórnir viðurkenndra heildarsamtaka skulu tilkynna fjármálaráðherra eigi síðar en við uppsögn kjarasamnings, hvaða félög hafi á hendi þennan samningsrétt.

Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 3. mgr. er fjármálaráðherra heimilt að veita Læknafélagi Íslands, að beiðni hlutaðeigandi heildarsamtaka, rétt til að fara með kjarasamninga fyrir þá félagsmenn sína, sem ráðnir eru með skemmri uppsagnarfresti en þriggja mánaða. Tekur þetta bæði til aðalkjarasamninga og sérkjarasamninga.

Ríkisstarfsmaður, sem lög þessi taka til, sbr. 1. gr., á rétt til að vera félagsmaður viðurkenndra samtaka, sbr. 1. mgr., eða félags innan vébanda þeirra, eftir nánari reglum í samþykktum samtakanna. Ríkisstarfsmaður má eigi vera félagi eða aðili að félagi innan nema eins hinna viðurkenndu heildarsamtaka.

Ríkisstarfsmaður, sem eigi er innan vébanda heildarsamtaka þeirra, sem viðurkenningu hafa hlotið, sbr. 1. mgr., skal greiða til þeirra heildarsamtaka og aðildarfélags, sbr. 3. mgr., sem hann ætti að tilheyra, gjald, sem er jafnt og það, er mönnum í sambærilegri stöðu er gert að greiða, séu þeir innan heildarsamtaka.

II. KAFLI

4. gr.

Launakjör ríkisstarfsmanna, sbr. 1. gr., skulu ákveðin með kjarasamningum aðila þeirra, sem um ræðir í 2. og 3. gr.

Launakjör ríkisstarfsmanna, sem eigi eru innan vébanda heildarsamtaka þeirra, sem viðurkenningu hafa hlotið, sbr. 3. mgr. 3. gr., skulu ákveðin af fjármálaráðherra án samninga. Slíkar ákvarðanir skulu tilkynntar stjórnum viðurkenndra heildarsamtaka.

Launakjör ráðherra, hæstaréttardómara, ríkissaksóknara, ráðuneytisstjóra, rektors Háskóla Íslands, lögreglustjórans í Reykjavík, ríkisskattstjóra, biskups Íslands, póst- og símamálastjóra, yfirsakadómara í Reykjavík, yfirborgardómara í Reykjavík, yfirborgarfógeta í Reykjavík, tollstjórans í Reykjavík, tollgæslustjóra, borgardómara, borgarfógeta,

sakadómara, sýslumanna, bæjarfógeta, héraðsdómara, rannsóknarlögreglustjóra, lögreglustjórans á Keflavíkurflugvelli, flugmálastjóra, forstjóra ríkisspítala, orkumálastjóra, rafmagnsveitustjóra ríkisins, vegamálastjóra, sendiherra, skattrannsóknastjóra, verðlagsstjóra og þeirra ríkisskattanefndarmanna, sem hafa nefndarstörfin að aðalstarfi, skulu ákveðin af kjaradómi.

5. gr.

Í aðalkjarasamningi, sbr. 1. og 2. mgr. 3. gr., skal kveðið á um fjölda launaflokka, meginreglur til viðmiðunar um skipan í launaflokka, föst laun, vinnutíma, laun fyrir yfirvinnu og orlof. Þá skal þar kveða á um greiðslu ferðakostnaðar.

Aðalkjarasamningur tekur ekki til lífeyrisréttinda, launa í veikindaforföllum, aukatekna og annarra hlunninda, sem líkt er farið.

6. gr.

Einstök félög, sbr. 3. mgr. 3. gr., skulu semja um skipan starfsheita og manna í launaflokka, sérákvæði um vinnutíma, ef um sérstakar aðstæður er að ræða, fæðisaðstöðu og fæðiskostnað, svo og önnur kjaraatriði, sem aðalkjarasamningur tekur ekki til og eigi eru lögbundin.

7. gr.

Kjarasamningar skulu vera skriflegir. Kveðið skal á um lengd samningstímabils í aðalkjarasamningi.

Nú verða almennar og verulegar kaupbreytingar á samningstímabili, og má þá krefjast endurskoðunar aðalkjarasamnings án uppsagnar. Sá aðili, sem endurskoðunar krefst, skal senda gagnaðila sínum, sáttasemjara ríkisins og Kjaradómi skriflega kröfugerð. Gagnaðili skal innan viku frá móttöku bréfanna hafa tekið skriflega afstöðu til þeirra. Náist ekki samkomulag innan tveggja vikna frá kröfugerð, skal sáttasemjari ríkisins sjálfkrafa taka deiluna til meðferðar og reyna sættir. Hafi deila eigi verið leyst innan fjögurra vikna frá kröfugerð, tekur Kjaradómur við málinu til úrskurðar. Kjaradómur skal hafa lagt dóm á ágreiningsefnið innan mánaðar frá því, að hann tók við meðferð málsins. Að öðru leyti skulu ákvæði III. og IV. kafla laga þessara gilda um meðferð þessara mála. Þó skal samningur eða dómur Kjaradóms gilda frá þeim tíma, sem um semst eða Kjaradómur ákveður.

8. gr.

Uppsagnarfrestur kjarasamnings af hendi beggja aðila skal eigi vera skemmri en 3 mánuðir. Uppsögn aðalkjarasamnings felur í sér uppsögn sérsamninga samkvæmt 6. gr.

Uppsögn skal vera skrifleg og send í ábyrgðarbréfi eða kynnt viðtakanda á annan sannanlegan hátt.

9. gr.

Kjarasamningur framlengist um eitt ár í senn, m. a. með óbreyttum uppsagnarfresti, hafi honum eigi verið sagt upp réttilega.

10. gr.

Aðili, sem segir upp kjarasamningi, skal samtímis uppsögn senda gagnaðila sínum tillögur um nýjan aðalkjarasamning og megintillögur um sérkjarasamninga. Samningaviðræður skulu þegar upp teknar. Gagnaðili skal innan þriggja vikna frá uppsögn samninga hafa tekið skriflega afstöðu til tillagna að nýjum aðalkjarasamningi og innan sex vikna til megintillagna að nýjum sérkjarasamningum.

11. gr.

Endurrit af uppsögn aðalkjarasamnings svo og tillögur og kröfugerð um nýja samninga skal senda sáttasemjara ríkisins í vinnudeilum og Kjaradómi samtímis og gögn þessi eru send gagnaðila.

III. KAFLI

12. gr.

Aðili aðalkjarasamnings getur, er slitnað hefur upp úr samningaumleitunum, vísað kjaradeilu til meðferðar sáttasemjara ríkisins í vinnudeilum.

Þegar þrjár vikur uppsagnarfrests eru liðnar, skal sáttasemjari ríkisins sjálfkrafa taka kjaradeilu til meðferðar og reyna sættir, hafi deilu eigi verið vísað til hans eða samningur komist á fyrir þann tíma. Sáttasemjari getur þó frestað aðgerðum allt að viku, ef sérstaklega stendur á.

Sáttasemjari ríkisins skal kveðja tvo menn sér til aðstoðar við sáttastarfið. Menn þessir hafi réttindi og skyldur sáttasemjara í starfi sínu.

13. gr.

Sáttasemjari ríkisins getur lagt fram miðlunartillögu í kjaradeilu.

Leynileg atkvæðagreiðsla starfandi ríkisstarfsmanna, er í hlut eiga, fer fram um miðlunartillögu undir yfirstjórn og eftirliti sáttasemjara. Það fer eftir ákvæðum laga um stéttarfélög og vinnudeilur nr. 80/1938, hvort tillaga telst samþykkt eða felld.

Fjármálaráðherra greiðir fyrir hönd ríkissjóðs atkvæði um miðlunartillögu. Skal hann greiða atkvæði sitt leynilega, áður en allsherjaratkvæðagreiðslu samkvæmt 2. málsgr. lýkur.

Ákvæði laga nr. 80/1938 gilda að öðru leyti, eftir því sem við á, um sáttastarf samkvæmt lögum þessum.

14. gr.

Nú er deila um aðalkjarasamninga eigi til lykta leidd að liðnum sex vikum uppsagnarfrests, og tekur Kjaradómur þá við máli. Aðilar skulu þá þegar senda Kjaradómi greinargerðir um málið, enda er þá sáttameðferð þess á vegum sáttasemjara lokið.

Deila um sérkjarasamninga skal ganga til Kjaradóms að liðnum átta vikum uppsagnarfrests, og skulu þá aðilar senda Kjaradómi greinargerð um málið.

Aðilar geta vísað kjaradeilu til Kjaradóms fyrr á stigi máls en í 1. og 2. málsgr. segir, ef þeir eru um það sammála.

Eftir að sáttasemjari hefur fengið mál til meðferðar, getur hann og vísað máli til Kjaradóms án atbeina aðila, þegar hann telur sýnt, að frekari sáttaumleitanir verði árangurslausar.

IV. KAFLI

15. gr.

Kjaradómur skal skipaður fimm dómendum og jafnmörgum varadómendum.

Hæstiréttur skipar þrjá dómendur. Skal einn þeirra vera lögfræðingur og formaður dómsins.

Fjármálaráðherra skipar einn dómanda.

Heildarsamtök þau, er viðurkenningu hafa hlotið, sbr. 1. mgr. 3. gr., skulu nefna einn dómanda hver. Dómandi tekur sæti í dóminum, þegar fjallað er um mál, sem þau heildarsamtök, er nefndu hann, eru aðilar að.

Sömu aðilar skipa varadómendur.

Dómendur skulu skipaðir til fjögurra ára í senn.

Kjaradómur setur sér sjálfur starfsreglur, þar á meðal hvernig hann skuli skipaður, þegar teknar eru ákvarðanir þær, er greinir í 3. mgr. 4. gr.

16. gr.

Kjaradómur tekur kjaradeilur til meðferðar samkvæmt 14. gr. Hann leitar sátta en kveður upp dóm um ágreiningsefni aðalkjarasamnings eigi síðar en viku fyrir lok uppsagnarfrests.

Að ósk beggja aðila og með samþykki Kjaradóms má þó fresta dómsuppkvaðningu fram yfir þennan tíma, þó ekki lengur en tvær vikur í senn. Ósk um slíkan frest skal koma fram með minnst tveggja vikna fyrirvara.

17. gr.

Kjaradómur skal hafa kveðið upp dóm um ágreining um sérkjarasamninga eigi síðar en mánuði eftir lok uppsagnarfrests eða gerð aðalkjarasamnings, hvort sem síðar reynist. Að ósk beggja aðila og með samþykki Kjaradóms má þó lengja þennan frest um einn mánuð.

Hafi náðst samkomulag um aðalkjarasamning en ekki sérkjarasamninga, skal ágreiningsefnum um þá samninga vísað til Kjaradóms. Um málsmeðferð alla skal fara eftir ákvæðum þessa kafla eftir því sem við á.

Sérkjarasamningar eða úrskurðir Kjaradóms samkvæmt þessari grein skulu koma til framkvæmda um leið og aðalkjarasamningur eða dómur Kjaradóms, sbr. 1. málsgr. 7. gr. og 2. málsgr. 22. gr.

18. gr.

Aðilar skulu leggja ágreiningsefni skilmerkilega fyrir Kjaradóm. Þeir skulu tjá sig rækilega um kjaraatriði, lýsa því, sem þeir eru sammála um, og setja fram sjónarmið sín ásamt rökstuðningi og rækilegri málsreifun.

19. gr.

Kjaradómur aflar sér af sjálfsdáðum nauðsynlegra gagna og upplýsinga, og er honum rétt að krefjast skýrslna, munnlegra og skriflegra, af einstökum mönnum og embættismönnum.

20. gr.

Kjaradómur getur kvatt sérfróða menn til starfa í þágu dómsins og ráðuneytis um úrlausn mála.

21. gr.

Kjaradómur skal gæta þess við úrlausnir sínar, að ríkisstarfsmenn njóti sambærilegra kjara og þeir menn með svipaða menntun, sérhæfni og ábyrgð, sem vinna hliðstæð störf hjá öðrum en ríkinu. Þá skal hafa hliðsjón af almennum afkomuhorfum þjóðarbúsins.

22. gr.

Dómur Kjaradóms er fullnaðarúrlausn kjaradeilu.

Í dómi Kjaradóms skal ákveðið hvenær hann skuli koma til framkvæmda, og gildir hann í eitt ár frá lokum gildistíma síðasta samnings.

Dómur bindur aðila á sama hátt sem samningur þeirra, og gilda um uppsögn kjaraákvæða hans og framlengingu ákvæði laga þessara, sbr. II. kafla.

V. KAFLI

23. gr.

Stjórn viðurkenndra heildarsamtaka tekur ákvörðun um uppsögn kjarasamninga. Nú kemur fram ósk innan stjórnar heildarsamtakanna um, að um þá ákvörðun fari fram allsherjaratkvæðagreiðsla, og skal þá slík atkvæðagreiðsla fara fram meðal ríkisstarfsmanna innan þeirra heildarsamtaka, er hlut eiga, til samþykktar eða synjunar.

VI. KAFLI

24. gr.

Kjaradómur sker til fullnaðar úr ágreiningi samningsaðila um:

1. Skipan einstakra manna í launaflokka kjarasamnings.
2. Hver aukastörf sé rétt að telja til aðalstarfs og hver beri að launa sérstaklega.
3. Vinnutíma, yfirvinnu og yfirvinnukaup einstakra starfsmanna eða starfshópa.
4. Ágreining um fæðisaðstöðu og fæðiskostnað einstakra starfsmanna eða starfshópa.

Einstök félög fara með fyrirsvar starfsmanna fyrir Kjaradómi, sbr. 3. málsgr. 3. gr. og 6. gr.

VII. KAFLI

25. gr.

Félagsdómur dæmir í málum, sem rísa milli samningsaðilja út af brotum á lögum þessum, ágreining um skilning á kjarasamningi og gildi hans og um félagsréttindi ríkisstarfsmanna, sbr. 5. mgr. 3. gr.

Þegar Félagsdómur fer með slík mál, nefna heildarsamtök þau, sem viðurkenningu hafa hlotið, og eru aðilar máls, svo og fjármálaráðherra, dómendur til setu í dómnum í stað þeirra dómenda, er nefndir hafa verið af Alþýðusambandi Íslands og Vinnuveitendasambandi Íslands.

Heildarsamtök, er viðurkenningu hafa hlotið, reka mál fyrir Félagsdómi vegna sjálfs sín, félaga innan vébanda sinna svo og starfsmanna er í hlut eiga. Að öðru leyti gilda ákvæði 45. gr. laga nr. 80/1938 um sóknaraðild máls fyrir Félagsdómi.

VIII. KAFLI

26. gr.

Ríkisstarfsmenn einir skulu velja menn í samninganefndir og í þeim mega ríkisstarfsmenn einir eiga sæti. Sama gildir, þegar stjórnir félaga fara með samninga, og aðrar þær ákvarðanir eru teknar, er varða kjör ríkisstarfsmanna.

Enginn ríkisstarfsmaður má taka þátt í atkvæðagreiðslu eða ákvörðun um kjaramál í nema einu félagi innan heildarsamtaka sinna.

27. gr.

Ákvæði í ráðningarsamningi er ógilt, ef það brýtur í bága við kjarasamning starfsmanni í óhag.

28. gr.

Nú er sett á fót ný ríkisstofnun, og skal þá ákveða kjör starfsmanna hennar með samkomulagi milli fjármálaráðherra og þeirra aðildarfélaga viðurkenndra heildarsamtaka, sem í hlut eiga.

Náist ekki samkomulag milli þessara aðila, skal Kjaradómur skera úr deilunni.

Sama gildir, ef stofnaðar eru nýjar stöður við stofnanir ríkisins.

29. gr.

Heildarsamtök þau, er viðurkenningu hafa hlotið, og fjármálaráðherra, skulu hver um sig nefna einn mann í samstarfsnefnd. Hlutverk nefndarinnar skal vera að stuðla að samræmdri framkvæmd laga þessara.

30. gr.

Kostnaður við Kjaradóm, þar á meðal laun dómenda eftir ákvörðun ráðherra, greiðist úr ríkissjóði.

31. gr.

Starfsmenn borgar-, bæjar- og sveitarstjórna, svo og sýslufélaga hafa samningsrétt samkvæmt ákvæðum laga þessara að því breyttu, að einstök félög starfsmanna, sem hlutaðeigandi sveitarstjórnir eða sýslunefndir viðurkenna, fara með allan samningsrétt. Skal nánar kveðið á um þetta í reglugerð, er félagsmálaráðherra skal setja að höfðu samráði við stjórnir heildarsamtaka þeirra, er viðurkenningu hafa hlotið, sbr. 1. mgr. 3. gr. Í reglugerð þessari má kveða á um aðra fresti en ákveðnir eru í lögum þessum.

32. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 55 28. apríl 1962, um kjarasamninga opinberra starfsmanna, svo og lög nr. 97 20. des. 1962 og lög nr. 65 28. maí 1969, um breyting á þeim lögum.

IX. KAFLI

33. gr.

Þeir félagar BHM í þjónustu ríkisins, sem ekki njóta ákvæða 14. gr. laga nr. 38/1954, skulu njóta atvinnuleysisbóta sambærilegra við annað launafólk, í samræmi við gildandi lög og framkvæmd þeirra á hverjum tíma, sbr. einkum IV. og V. kafla laga um atvinnuleysistryggingar. Bótaréttur skal m. a. háður því skilyrði, að atvinnulaus starfsmaður hafi sannanlega ekki neitað annarri vinnu, sem boðist hefur, sbr. 16. gr. laga um atvinnuleysistryggingar og túlkun hennar á liðnum árum.

34. gr.

Sérstök nefnd ákveður atvinnuleysisbætur og úrskurðar annan ágreining, sem upp kann að koma. Nefndin skal skipuð einum fulltrúa frá BHM, einum frá fjármálaráðuneyti, og einn skal skipaður af Hæstarétti.

Ákvæði til bráðabirgða.

Sýslumenn, bæjarfógetar og aðrir uppboðshaldarar skulu, meðan þeir sitja í því embætti sem þeir eru nú skipaðir í, eiga rétt á, ef þeir óska þess, að halda áfram sömu lögkjörum og þeir nú njóta, þó ekki lengur en til ársloka 1990.

Gjört í Reykjavík, 15. maí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

LÖG

um greiðslujöfnun fasteignaveðlána til einstaklinga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Tilgangur laga þessara er að jafna greiðslubyrði af fasteignaveðlánum einstaklinga sem tekin eru til öflunar íbúðarhúsnæðis til eigin nota. Skal misgengi, sem orsakast af hækkun lánskjaravísitölu eða annarri viðmiðunarvísitölu lána umfram hækkun launa og/eða af hækkuðum raunvöxtum, ekki valda því að greiðslubyrði af greindum lánum þyngist.

2. gr.

Lög þessi taka til fasteignaveðlána einstaklinga sem tekin eru til öflunar íbúðarhúsnæðis til eigin nota hjá byggingarsjóðum ríkisins og sams konar lána hjá öðrum sjóðum og stofnunum eftir því sem um semst milli lántaka og lánveitanda.

Lögin geta einnig tekið til almennra lána vegna fasteignaviðskipta þar sem samið er sérstaklega um að ákvæðum um greiðslujöfnun við endurgreiðslu eftirstöðva kaupverðs skuli beitt.

Lög þessi taka eingöngu til verðtryggðra lána, en viðskiptaráðherra er heimilt að setja reglur um sambærileg lánskjör óverðtryggðra lána.

3. gr.

Við gerð lánssamnings skal ákveða greiðslumark fyrir lánið:

a. Greiðslumark af verðtryggðu láni með jöfnum afborgunum er gjaldfallin afborgun og upphaflega umsamdir vextir á hverjum gjalddaga á verðlagi við lántöku.
b. Greiðslumark af verðtryggðum jafngreiðslulánum er ársgreiðslan á verðlagi við lántöku miðað við upphaflega umsamda vexti.

4. gr.

Greiðslumark af fullverðtryggðum lánum, sem tekin hafa verið á tímabilinu frá 1. mars 1982 til gildistöku laga þessara, er gjaldfallin afborgun og vextir á verðlagi við lántöku.

Greiðslumark af fullverðtryggðum lánum, sem tekin voru fyrir 1. mars 1982, er gjaldfallin afborgun og gildandi vextir á verðlagi 1. mars 1982.

Greiðendum lána, er um ræðir í þessari grein sem eiga í umtalsverðum greiðsluerfiðleikum að mati Húsnæðisstofnunar, skal gefinn kostur á að fresta greiðslum af þessum lánum skv. ákvæðum 5. gr. þessara laga, enda berist stofnuninni umsókn þar að lútandi fyrir 1. september 1985.

5. gr.

Á gjalddaga láns er greiðslumark framreiknað miðað við breytingu á launavísitölu skv. 6. gr. og borið saman við gjalddagafjárhæð lánsins sem er samanlögð fjárhæð afborgunar, verðtryggingarþáttar (verðbóta) og vaxta samkvæmt lánssamningi án greiðslujöfnunar.

Sé framreiknað greiðslumark lægra en gjalddagafjárhæð gjaldfellur einungis sá hluti gjalddagafjárhæðar sem samsvarar greiðslumarki. Greiðslu á ógreiddum hluta gjalddagafjárhæðar er frestað og myndar hann skuld á sérstökum jöfnunarreikningi sem telst hluti af höfuðstól lánsins.

Sé greiðslumark hærra en gjalddagafjárhæð skal heildargreiðslan miðuð við greiðslumark að því marki sem skuld er á jöfnunarreikningi, en sé jöfnunarreikningur skuldlaus skal gjalddagafjárhæð ráða greiðslu.

Ef skuld er á jöfnunarreikningi eftir að upprunalegum lánstíma er lokið skal endurgreiða hana á sama gjalddaga (gjalddögum) ársins miðað við framreiknað greiðslumark á síðasta gjalddaga lánsins.

Lánskjör, þ. m. t. vextir og verðtrygging vegna skuldar á jöfnunarreikningi, skulu vera þau sömu og af upprunalegu láni.

6. gr.

Hagstofa Íslands skal reikna út og birta mánaðarlega launavísitölu til greiðslujöfnunar. Launavísitalan skal miðuð við upphaf hvers mánaðar og gilda við útreikning greiðslumarks lána frá og með fyrsta degi næsta mánaðar. Vísitala þessi skal að jöfnu samsett úr vísitölu atvinnutekna á mann og vísitölu meðalkauptaxta allra launþega. Vísitala atvinnutekna skal byggð á áætlunum Þjóðhagsstofnunar um mánaðarlegar breytingar atvinnutekna á mann. Launavísitalan skal sett 100 í júní 1979 og reiknuð fyrir hvern mánuð frá þeim tíma.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Greiðendum fullverðtryggðra lána, sem um ræðir í 4. gr. þessara laga, skal gefinn kostur á að fresta greiðslu afborgana og vaxta (verðbóta) á næsta heila ári hvers láns. Frestun greiðslu af slíku láni, að teknu tilliti til áður fenginna skuldbreytinga, skal heimil allt að þeirri fjárhæð sem á jöfnunarreikningi stæði ef ákvæði þessara laga hefðu gilt frá lántöku og einungis taka til þeirra sem nú eiga í greiðsluerfiðleikum og æskja frestunar af þeim sökum. Húsnæðisstofnun skal kynna nánari reglur og viðmiðanir um skilyrði fyrir frestun ekki síðar en 15. júlí 1985. Umsóknir skulu hafa borist stofnuninni fyrir 1. september 1985.

Gjört í Reykjavík, 26. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Alexander Stefánsson.

Nr. 64 1. júlí 1985

LÖG

um Byggðastofnun.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Hlutverk og skipulag.

1. gr.

Byggðastofnun er sjálfstæð stofnun í eigu íslenska ríkisins og heyrir undir forsætisráðherra.

2. gr.

Hlutverk Byggðastofnunar er að stuðla að þjóðfélagslega hagkvæmri þróun byggðar í landinu.

3. gr.

Byggðastofnun fylgist með þróun byggðar í landinu. Stofnunin getur gert eða látið gera áætlanir um þróun byggða og atvinnulífs í þeim tilgangi að treysta búsetu og atvinnu í byggðum landsins.

Í samræmi við hlutverk stofnunarinnar veitir hún lán eða annan fjárhagslegan stuðning í því skyni meðal annars að bæta aðstöðu til búsetu í einstökum byggðarlögum og koma í veg fyrir að óæskileg byggðaröskun eigi sér stað eða lífvænlegar byggðir fari í eyði.

4. gr.

Stjórn Byggðastofnunar skal skipuð 7 mönnum, kosnum hlutfallskosningu í sameinuðu Alþingi að afstöðnum almennum þingkosningum. Kosnir skulu jafnmargir varamenn. Forsætisráðherra skipar formann og varaformann úr hópi hinna þingkjörnu stjórnarmanna. Formaður stjórnarinnar boðar hana til funda. Á stjórnarfundum ræður afl atkvæða. Forsætisráðherra ákveður þóknun stjórnarinnar.

5. gr.

Verkefni stjórnar Byggðastofnunar eru meðal annars þessi:

1. Að ráða forstjóra.
2. Að ákveða starfsskipulag stofnunarinnar að því leyti sem það hefur ekki verið gert í reglugerð.
3. Að ákveða starfsáætlun fyrir stofnunina til eins árs í senn, þar á meðal hverjar byggðaáætlanir skuli gerðar á vegum hennar. Starfsáætlun skal endurskoða á árinu eftir því sem þurfa þykir.
4. Að ákveða rekstraráætlun fyrir stofnunina til eins árs í senn.
5. Að fjalla um allar byggðaáætlanir sem gerðar eru á vegum stofnunarinnar eða lagðar eru fyrir stjórnina til samþykktar, sbr. 9. gr. laga þessara.
6. Að fjalla um skýrslur stofnunarinnar um starfsemi hennar.
7. Að taka ákvarðanir um lántöku, sbr. 16. gr. laga þessara.
8. Að setja reglur um lánakjör stofnunarinnar.
9. Að taka ákvarðanir um veitingu lána og ábyrgða, svo og óafturkræf framlög samkvæmt lögum þessum.

6. gr.

Stjórn Byggðastofnunar ræður forstjóra til að annast daglega stjórn stofnunarinnar. Ráðning forstjóra miðast við 6 mánaða gagnkvæman uppsagnarfrest.

7. gr.

Verkefni forstjóra Byggðastofnunar eru meðal annars þessi:

1. Að stjórna daglegum rekstri stofnunarinnar.
2. Að gera tillögur til stjórnar um starfsskipulag stofnunarinnar.
3. Að gera tillögur til stjórnar um áætlanagerð á vegum stofnunarinnar.
4. Að gera tillögur um afgreiðslu á byggðaáætlunum sem lagðar eru fyrir stjórn stofnunarinnar, sbr. 9. gr. laga þessara.
5. Að gera tillögur um árlega heildarútlánaáætlun, svo og tillögur um veitingu einstakra lána, ábyrgða og óafturkræfra framlaga stofnunarinnar.
6. Að ráða stofnuninni starfsfólk innan ramma fjárhagsáætlunar. Stjórn stofnunarinnar skal staðfesta ráðningu helstu starfsmanna samkvæmt nánari ákvörðun stjórnarinnar.

II. KAFLI
Starfsemi.

8. gr.

Byggðastofnun fylgist með byggðaþróun og fjallar um áhrif opinberra aðgerða á hana. Getur hún gert tillögur til úrbóta ef þörf þykir.

Stofnunin skal afla upplýsinga, er hún þarf á að halda vegna starfsemi sinnar, í samráði við Hagstofu Íslands, Þjóðhagsstofnun, Seðlabanka Íslands og aðra aðila sem hliðstæðum upplýsingum safna.

9. gr.

Stjórn Byggðastofnunar fjallar um byggðaáætlanir sem unnar hafa verið á vegum stofnunarinnar. Stjórnin getur jafnframt fjallað um byggðaáætlanir sem aðrir aðilar, svo sem sveitarstjórnir eða landshlutasamtök, hafa gert og lagt fyrir hana til samþykktar. Heimilt er stjórninni að ákveða að stofnunin skuli taka þátt í kostnaði við slíka áætlanagerð.

Byggðaáætlanir, sem stjórnin hefur samþykkt, skulu sendar forsætisráðherra og gerir hann ríkisstjórn og Alþingi grein fyrir þeim.

Byggðastofnun fylgist með framkvæmd þeirra byggðaáætlana sem samþykktar hafa verið af stjórn stofnunarinnar. Áætlanir til lengri tíma en eins árs, sem gerðar hafa verið á vegum stofnunarinnar, skal endurskoða eftir því sem tilefni gefast.

10. gr.

Byggðastofnun veitir lán eða ábyrgðir í samræmi við hlutverk sitt, sbr. 2. gr. laga þessara. Veiting lána, ábyrgða og óafturkræfra framlaga skal byggjast á umsóknum, nema verið sé að afstýra neyðarástandi í atvinnu- og byggðamálum.

Stjórn Byggðastofnunar ákveður lánakjör stofnunarinnar. Skal í því efni bæði höfð hliðsjón af fjárhagsstöðu stofnunarinnar á hverjum tíma og tilganginum með lánveitingum hennar.

11. gr.

Byggðastofnun getur, í samræmi við hlutverk sitt, stuðlað að stofnun nýrra fyrirtækja samkvæmt ákvörðun stjórnar stofnunarinnar.

12. gr.

Með tilliti til hlutverks Byggðastofnunar, sbr. 2. gr. þessara laga, er stjórn stofnunarinnar heimilt að ákveða að stofnunin taki þátt í fjárfestingar- eða þróunarfélögum. Þá skal stofnunin hafa samstarf við fjárfestingarsjóði og lánastofnanir, eftir því sem við á, um fyrirgreiðslu til verkefna sem samrýmast hlutverki hennar.

III. KAFLI
Önnur ákvæði.

13. gr.

Forsætisráðherra skal gefa Alþingi árlega skýrslu um starfsemi stofnunarinnar.

Ársreikningum skal fylgja skrá yfir lánveitingar og óafturkræf framlög Byggðastofnunar.

14. gr.

Byggðastofnun tekur við öllum eignum Byggðasjóðs samkvæmt lögum nr. 97/1976, svo og skuldbindingum sjóðsins, við gildistöku laga þessara.

15. gr.

Tekjur Byggðastofnunar eru:

1. Eignir Byggðasjóðs samkvæmt lögum nr. 97/1976.
2. Framlag úr ríkissjóði eins og ákveðið er í fjárlögum hverju sinni.
3. Fjármagnstekjur.

16. gr.

Byggðastofnun er heimilt innan ramma lánsfjárlaga að taka lán til starfsemi sinnar innanlands eða erlendis, annaðhvort í eigin nafni eða fyrir milligöngu annarra aðila, þannig að ráðstöfunarfé stofnunarinnar verði a. m. k. 0,5 af hundraði þjóðarframleiðslu.

17. gr.

Ef veð er selt á nauðungaruppboði eða við gjaldþrotaskipti ber uppboðshaldara að geta þess í uppboðsgerðinni að eignin sé veðsett Byggðastofnun og skal stofnuninni gert viðvart svo tímanlega að hún geti látið fulltrúa sinn vera við uppboðið.

18. gr.

Handbært fé Byggðastofnunar skal geyma á reikningum í bönkum eða sparisjóðum samkvæmt ákvörðun stjórnar Byggðastofnunar.

19. gr.

Byggðastofnun er undanþegin öllum opinberum gjöldum og sköttum til ríkissjóðs eða sveitarsjóða eða annarra stofnana.

20. gr.

Stjórnarmenn og allir starfsmenn Byggðastofnunar eru bundnir þagnarskyldu um atriði sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara samkvæmt lögum, fyrirmælum yfirboðara eða eðli málsins. Þagnarskylda helst þótt látið sé af starfi.

21. gr.

Sameinað Alþingi kýs tvo endurskoðendur til að endurskoða reikninga Byggðastofnunar.

22. gr.

Nánari ákvæði um skipulag Byggðastofnunar og framkvæmd laga þessara má setja með reglugerð.

23. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. október 1985.

Með lögum þessum eru felldir úr gildi III. og VI. kafli laga nr. 97/1976, um Framkvæmdastofnun ríkisins, og önnur ákvæði þeirra laga sem varða byggðadeild Framkvæmdastofnunar og Byggðasjóð og verkefni Framkvæmdastofnunar á sviði byggðamála.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 4. gr. skal stjórn stofnunarinnar kosin í fyrsta sinn með hlutfallskosningu í sameinuðu Alþingi eftir samþykkt þessara laga.

Gjört í Reykjavík, 1. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

LÖG

um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Tilgangur laga þessara er að koma á jafnrétti og jafnri stöðu kvenna og karla á öllum sviðum.

2. gr.

Konum og körlum skulu með stjórnvaldsaðgerðum tryggðir jafnir möguleikar til atvinnu og menntunar.

3. gr.

Hvers kyns mismunun eftir kynferði er óheimil. Þó teljast sérstakar tímabundnar aðgerðir, sem ætlaðar eru til að bæta stöðu kvenna til að koma á jafnrétti og jafnri stöðu kynjanna, ekki ganga gegn lögum þessum. Það telst ekki mismunun að taka sérstakt tillit til kvenna vegna þungunar eða barnsburðar.

II. KAFLI

Atvinna.

4. gr.

Konum og körlum skulu greidd jöfn laun og skulu njóta sömu kjara fyrir jafnverðmæt og sambærileg störf.

Með „jöfnum launum til karla og kvenna fyrir jafnverðmæt og sambærileg störf“ er í lögum þessum átt við launataxta sem settir eru án þess að gerður sé greinarmunur á kynjum.

Með „kjörum“ í lögum þessum er átt við lífeyris-, orlofs- og veikindaréttindi og hvers konar önnur samningsréttindi.

5. gr.

Atvinnurekendum er óheimilt að mismuna starfsfólki eftir kynferði og gildir það m. a. varðandi:

1. Laun, launatengd fríðindi og hvers konar aðra þóknun fyrir vinnu.
2. Ráðningu, setningu eða skipun í starf.
3. Stöðuhækkun og stöðubreytingar.
4. Uppsögn úr starfi.
5. Vinnuaðstæður og vinnuskilyrði.
6. Veitingu hvers konar hlunninda.

6. gr.

Starf, sem laust er, skal standa opið jafnt konum sem körlum.

Óheimilt er að auglýsa eða birta auglýsingu um laust starf þar sem gefið er til kynna að fremur sé óskað starfsmanns af öðru kyninu en hinu.

Ákvæði þetta gildir ekki ef tilgangur auglýsandans er að stuðla að jafnari kynjaskiptingu innan starfsgreinarinnar og skal það þá koma fram í auglýsingunni.

7. gr.

Nú er umsækjandi um auglýst starf kona en það hefur verið veitt karlmanni og skal þá Jafnréttisráð, sé þess óskað, fara fram á það við hlutaðeigandi atvinnurekanda að hann veiti því skriflegar upplýsingar um hvaða menntun, starfsreynslu og aðra sérstaka hæfileika sá hefur til að bera er ráðinn var í starfið.

Sama rétt skal karlmaður, sem er umsækjandi um starf, hafa ef konu er veitt starfið.

8. gr.

Konur og karlar skulu njóta sömu möguleika til framhaldsmenntunar og/eða starfsþjálfunar og til að sækja námskeið er haldin eru til að auka hæfni í starfi eða til undirbúnings annarra starfa.

9. gr.

Atvinnurekendur skulu vinna markvisst að því að jafna stöðu kynjanna innan fyrirtækis síns eða stofnunar og stuðla að því að störf flokkist ekki í sérstök kvenna- og karlastörf.

III. KAFLI

Menntun.

10. gr.

Í skólum og öðrum mennta- og uppeldisstofnunum skal veita fræðslu um jafnréttismál. Kennslutæki og kennslubækur, sem þar eru notuð, skulu vera þannig úr garði gerð að kynjum sé ekki mismunað.

Við náms- og starfsfræðslu í skólum skal leitast við að breyta hinu venjubundna starfs- og námsvali kvenna og karla til samræmis við tilgang laga þessara. Menntamálaráðuneytið ber ábyrgð á framkvæmd þessa ákvæðis í samráði við Jafnréttisráð.

IV. KAFLI

Önnur svið.

11. gr.

Auglýsandi og sá, sem hannar eða birtir auglýsingu, skal sjá til þess að auglýsingin sé öðru kyninu ekki til minnkunar, lítilsvirðingar eða stríði gegn jafnri stöðu og jafnrétti kynjanna á nokkurn hátt.

12. gr.

Leitast skal við að hafa sem jafnasta tölu kynjanna í stjórnum, nefndum og ráðum á vegum ríkis, sveitarfélaga og félagasamtaka þar sem því verður við komið.

V. KAFLI

Framkvæmd laganna.

13. gr.

Jafnréttisráð skal annast framkvæmd laga þessara.

Jafnréttisráð skal skipað sjö mönnum og jafnmörgum til vara til tveggja ára í senn og skulu þeir skipaðir þannig: Einn skipaður af Hæstarétti, er hann formaður ráðsins, einn skipaður af félagsmálaráðherra og er hann varaformaður, einn skipaður af Bandalagi starfsmanna ríkis og bæja, einn skipaður af Alþýðusambandi Íslands, einn af Vinnuveitendasambandi Íslands, einn af Kvenréttindafélagi Íslands og einn af Kvenfélagasambandi Íslands.

Jafnréttisráð hefur skrifstofu og ræður framkvæmdastjóra og aðra starfsmenn eftir þörfum. Einn starfsmanna skal hafa lokið embættisprófi í lögum og skal hann annast

lögfræðiráðgjöf og önnur lögfræðistörf á vegum Jafnréttisráðs vegna ætlaðra brota á lögum þessum.

Kostnaður við Jafnréttisráð greiðist úr ríkissjóði.

14. gr.

Á vegum Jafnréttisráðs starfar sjö manna ráðgjafarnefnd og skal hún vinna að sérstökum jafnréttisverkefnum samkvæmt nánari ákvörðun Jafnréttisráðs. Ráðið ákveður hvernig nefnd þessi skuli skipuð.

15. gr.

Verkefni Jafnréttisráðs eru að:

1. Sjá um að ákvæðum 2.—12. gr. laga þessara sé framfylgt.
2. Vera stefnumótandi aðili í jafnréttismálum hér á landi. Skal ráðið vinna framkvæmdaáætlun til fjögurra ára í senn og leggja fyrir félagsmálaráðherra. Þar skal kveðið á um aðgerðir til að koma á jafnrétti kynjanna.
3. Vera ráðgefandi gagnvart stjórnvöldum, stofnunum og félögum í málefnum er varða jafna stöðu og jafnrétti með konum og körlum.
4. Sjá um fræðslu og upplýsingastarfsemi til félagasamtaka og almennings.
5. Fylgjast með þjóðfélagsþróuninni, sem m. a. varðar þetta lagaefni, og gera tillögur til breytinga til samræmis við tilgang laganna.
6. Stuðla að góðri samvinnu við samtök atvinnurekenda og launafólks og önnur félagasamtök svo að stefnu og markmiði þessara laga verði náð með sem eðlilegustum hætti.
7. Taka til rannsóknar af sjálfsdáðum stöðu kvenna og karla að því leyti er lög þessi varðar. Opinberum stofnunum, atvinnurekendum og félagasamtökum á vinnumarkaði er skylt að veita Jafnréttisráði hvers konar upplýsingar hér að lútandi.
8. Taka við ábendingum um brot á ákvæðum þessara laga og rannsaka málið af því tilefni og senda að rannsókn lokinni niðurstöður til þeirra aðila sem málið snertir.
9. Hafa samband við jafnréttisnefndir sveitarfélaga.

16. gr.

Nú telur Jafnréttisráð að ákvæði 2.—12. gr. laga þessara séu brotin og beinir þá ráðið rökstuddum tilmælum um ákveðnar úrbætur til viðkomandi aðila.

VI. KAFLI

Viðurlög og réttarfar.

17. gr.

Fallist viðkomandi aðili ekki á tilmæli ráðsins skv. 16. gr. er ráðinu heimilt að höfða mál til viðurkenningar á rétti aðila í samráði við hann. Gildir það einnig þótt ekki sé um skaðabótakröfu að ræða.

18. gr.

Sá, sem af ásettu ráði eða gáleysi brýtur gegn lögum þessum, er skaðabótaskyldur samkvæmt almennum reglum.

19. gr.

Brot á lögum þessum skal varða fésektum nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Félög, fyrirtæki og stofnanir má dæma í fésektir hafi brot á lögum þessum verið framið á þeirra vegum, þau átt þátt í því eða hagnast á brotinu.

20. gr.

Þegar héraðsdómari fer með mál vegna brota á lögum þessum kveður hann til tvo meðdómendur.

Kveðja skal öðrum fremur til menn sem hafa víðtæka þekkingu á jafnréttismálum og á öðrum þeim sviðum sem málið varða.

VII. KAFLI

Önnur ákvæði.

21. gr.

Félagsmálaráðherra setur nánari reglur um framkvæmd þessara laga í reglugerð að fengnum tillögum Jafnréttisráðs.

22. gr.

Félagsmálaráðherra skal leggja fyrir ríkisstjórnina framkvæmdaáætlun til fjögurra ára í senn. Þar skal kveðið á um aðgerðir sem fyrirhugaðar eru til að ná fram jafnrétti kynjanna.

Við gerð hennar skal höfð hliðsjón af áætlun Jafnréttisráðs, sbr. 2. tl. 15. gr.

Áætlun þessa skal senda öllum jafnréttisnefndum sveitarfélaga.

Áætlunina skal ráðherra leggja fyrir Alþingi til umræðu. Félagsmálaráðherra skal á tveggja ára fresti leggja fram á Alþingi skýrslu um stöðu og þróun jafnréttismála.

23. gr.

Lög þessi skal endurskoða eftir 5 ár.

24. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Með lögum þessum eru numin úr gildi lög nr. 78 31. maí 1976, um jafnrétti kvenna og karla.

Gjört í Reykjavík, 28. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Alexander Stefánsson.

27. júní 1985 Nr. 66

LÖG

um Þjóðskjalasafn Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Þjóðskjalasafn Íslands er sjálfstæð skjalavörslustofnun undir yfirstjórn menntamálaráðuneytisins.

Heimilisfang þess er í Reykjavík.

Kostnaður við rekstur safnsins greiðist úr ríkissjóði samkvæmt árlegum fjárveitingum í fjárlögum.

Forseti Íslands skipar þjóðskjalavörð samkvæmt tillögu menntamálaráðherra að fenginni umsögn stjórnarnefndar safnsins. Þjóðskjalavörður annast daglegan rekstur og stjórn safnsins og kemur fram fyrir hönd þess út á við.

Menntamálaráðherra setur eða skipar skjalaverði að fenginni tillögu stjórnarnefndar. Aðra fasta starfsmenn ræður þjóðskjalavörður með samþykki stjórnarnefndar. Við safnið starfi skjalfræðingur eða sagnfræðingur með skjalfræðimenntun.

2. gr.

Stjórnarnefnd Þjóðskjalasafns hefur yfirumsjón með rekstri safnsins. Stjórnarnefndin markar safninu stefnu, hefur yfirumsjón með gerð fjárhagsáætlunar og framkvæmd hennar. Einnig fjallar nefndin um eyðingu gagna í skjalasöfnum sem lög þessi taka til.

Menntamálaráðuneytið skipar stjórnarnefndina til fjögurra ára í senn. Nefndin skal þannig skipuð: Þjóðskjalavörður á sæti í nefndinni samkvæmt stöðu sinni. Einn nefndarmaður skal tilnefndur af Sagnfræðistofnun Háskóla Íslands. Einn tilnefnir fastráðið starfsfólk Þjóðskjalasafns og einn í nefndinni skal skipaður án tilnefningar. Menntamálaráðuneytið skipar formann úr hópi nefndarmanna.

Nefndin heldur fundi þegar þurfa þykir. Halda skal gerðabók um störf nefndarinnar. Nefndarmenn eiga rétt á að fá bókuð stutt sérálit í gerðabókina. Afl atkvæða ræður úrslitum mála í nefndinni. Verði atkvæði jöfn ræður atkvæði formanns.

3. gr.

Hlutverk Þjóðskjalasafns er söfnun og varðveisla skjala og annarra skráðra heimilda þjóðarsögunnar til notkunar fyrir stjórnvöld, stofnanir og einstaklinga til þess að tryggja hagsmuni og réttindi þeirra og til notkunar við vísindalegar rannsóknir og fræðiiðkanir.

Þegar talað er um skjöl og skráðar heimildir í lögum þessum er átt við hvers konar gögn, jafnt rituð sem í öðru formi, er hafa að geyma upplýsingar og orðið hafa til við starfsemi á vegum stofnunar eða einstaklings hvort sem um er að ræða skrifleg gögn, uppdrætti, ljósmyndir, filmur, örglærur, hljóðupptökur, gataspjöld, segulbönd eða önnur hliðstæð gögn.

Ríkisútvarp (hljóðvarp og sjónvarp) skal varðveita myndir, plötur og hljómbönd eftir því sem útvarpsstjóri og útvarpsráð ákveða í samráði við þjóðskjalavörð.

4. gr.

Hlutverki sínu skal Þjóðskjalasafn meðal annars gegna á þann hátt að:

1. heimta inn og varðveita skjöl þeirra aðila sem eru afhendingarskyldir samkvæmt 5. gr. þessara laga,
2. líta eftir skjalasöfnum afhendingarskyldra aðila, láta þeim í té ráðgjöf, gefa út leiðbeiningar um skjalavörslu og tölvuskráningu og ákveða ónýtingu skjala sem ekki er talin ástæða til að varðveita til frambúðar,
3. gangast fyrir fræðslu um skjalavörslu fyrir fólk sem á að annast skjalavörslu í opinberum stofnunum, svo sem með námskeiðum og leiðbeiningarritum,
4. skrásetja varðveitt skjalasöfn og gefa út prentaðar eða fjölritaðar skrár um þau til leiðbeiningar um notkun þeirra,
5. koma upp handbókasafni um skjalfræðileg og sagnfræðileg efni,
6. líta eftir starfsemi héraðsskjalasafna og annarra skjalavörslustofnana sem varðveita opinber skjöl,
7. leiðbeina safngestum um notkun varðveittra skjala og heimilda safnsins, vísa safngestum á heimildir eftir því sem kostur er, efla þekkingu á þjóðarsögunni og stuðla að rannsóknum á henni,
8. halda opnum lestrarsal fyrir almenning þar sem unnt sé að sinna fræðistörfum og færa sér í nyt varðveitt skjöl og aðrar heimildir safnsins,
9. safna öðrum skráðum heimildum þjóðarsögunnar innanlands og utan, þ. á m. ljósritum og öðrum afritum ef frumheimilda er eigi kostur, og stuðla að varðveislu þeirra,
10. reka viðgerðar- og bókbandsstofu og taka í þjónustu safnsins þá tækni sem á hverjum tíma telst æskileg til þess að fullkomna starfsemi þess.

5. gr.

Eftirgreindir aðilar skulu afhenda Þjóðskjalasafni skjöl sín til varðveislu: Embætti forseta Íslands, Alþingi, Hæstiréttur, Stjórnarráðið og þær stofnanir sem undir það heyra, svo og aðrar stofnanir ríkisins, fyrirtæki í eigu ríkisins, félagasamtök sem fá meiri hluta rekstrarfjár síns með framlagi á fjárlögum og félög sem njóta verulega styrks af opinberu fé.

Sveitarfélög og stofnanir þeirra skulu og afhenda Þjóðskjalasafni skjöl sín ef þau eru ekki aðilar að héraðsskjalasafni og afhenda skjöl sín þangað.

Safninu er heimilt að taka við gögnum annarra en afhendingarskyldra aðila.

6. gr.

Skilaskyld skjöl skal afhenda Þjóðskjalasafni að jafnaði eigi síðar en þegar þau hafa náð þrjátíu ára aldri. Er þá miðað við síðustu innfærslu í bók eða síðasta bréf afgreidds máls. Þjóðskjalavörður getur lengt þennan frest eða stytt í einstökum tilvikum ef sérstakar ástæður mæla með því.

Forstöðumenn skilaskyldra stofnana bera ábyrgð á skjalavörslu stofnananna.

Afhendingarskyldir aðilar eru skyldugir að hlíta fyrirmælum safnsins um skráningu, flokkun og frágang skjala.

Ný skjalavistunarkerfi og skjalageymslur skulu samþykkt af Þjóðskjalasafni áður en þau eru tekin í notkun.

7. gr.

Afhendingarskyldum aðilum er óheimilt að ónýta nokkurt skjal í skjalasöfnum sínum nema heimild Þjóðskjalasafns komi til eða samkvæmt sérstökum reglum sem settar verða um ónýtingu skjala.

8. gr.

Afhendingarskyldir aðilar eiga rétt á að fá lánuð skjöl eða að fá ljósrit skjala sem þeir hafa afhent Þjóðskjalasafni þurfi þeir á þeim að halda við störf sín.

Heimilt er að lána skjöl til notkunar í lestrarsal Landsbókasafns og í opinber skjalasöfn, bókasöfn og rannsóknarstofnanir ef aðstaða er þar til að varðveita skjöl tryggilega að mati þjóðskjalavarðar. Önnur útlán eru að jafnaði óheimil. Stofnanir, sem fá skjöl að láni, bera ábyrgð á varðveislu þeirra og skilum á tilteknum tíma.

9. gr.

Um aðgang að skjölum, sem varðveitt eru í Þjóðskjalasafni, og notkun þeirra skal ákveðið í reglugerð sem menntamálaráðuneytið setur að fengnum tillögum þjóðskjalavarðar.

10. gr.

Mikilvægustu skjöl safnsins skulu vera til á filmum og eintak af þeim varðveitt á öruggum stað utan húsakynna safnsins.

11. gr.

Þegar skjöl, sem að dómi þjóðskjalavarðar hafa fræðilegt gildi en eru í eigu einkaaðila, eru flutt úr landi skal tilkynna það Þjóðskjalasafni og safnið hafa heimild til að semja um ljósritun þeirra eða afritun með öðrum hætti áður en farið er með skjölin úr landi.

12. gr.

Stjórnarnefnd Þjóðskjalasafns getur heimilað sýslunefndum og bæjarstjórnum að koma á fót héraðsskjalasöfnum til að varðveita skjöl viðkomandi bæjarfélaga, sýslufélaga og hreppsfélaga ef fullnægjandi húsnæði og önnur skilyrði eru fyrir hendi að mati þjóðskjalavarðar. Heimilt er sýslunefndum og bæjarstjórnum að stofna sameiginlegt héraðsskjalasafn fyrir fleiri en eina sýslu eða kaupstað. Er safnið þá sameign þessara aðila og skulu þeir koma sér saman um stjórnarfar og rekstur og gera um það samning sem bera skal undir þjóðskjalavörð til staðfestingar.

13. gr.

Falli héraðsskjalasafn í vanhirðu eða séu ekki lengur fyrir hendi þau skilyrði sem voru forsenda fyrir leyfi til stofnunar safnsins skal þjóðskjalavörður vekja athygli stjórnar safnsins á því sem aflaga er talið fara og æskja úrbóta. Sé endurtekinni viðvörun ekki sinnt skal þjóðskjalavörður láta flytja safngögnin í Þjóðskjalasafn á kostnað þeirra aðila sem að héraðsskjalasafninu stóðu.

14. gr.

Þar sem héraðsskjalasöfn starfa skulu renna til þeirra skjöl sýslunefnda, bæjarstjórna, hreppsnefnda og hreppstjóra á safnsvæðinu. Þangað skulu einnig renna embættisskjöl allra stofnana og starfsmanna á vegum þessara aðila, skjöl félaga og samtaka sem njóta verulega styrks af opinberu fé og starfa eingöngu innan umdæmis héraðsskjalasafnsins.

Um afhendingu skjala til héraðsskjalasafns gilda sömu reglur og um afhendingu til Þjóðskjalasafns.

Nánari ákvæði um héraðsskjalasöfn, þ. á m. hverjir séu afhendingarskyldir til þeirra, skal setja í reglugerð.

15. gr.

Um lán skjala úr héraðsskjalasafni og notkun þeirra gilda sömu reglur og um Þjóðskjalasafn.

16. gr.

Héraðsskjalasöfn skulu njóta árlegs styrks úr ríkissjóði samkvæmt því sem ákveðið er í fjárlögum hverju sinni.

17. gr.

Menntamálaráðuneytið setur í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

18. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Samtímis falla úr gildi lög nr. 7 frá 12. febrúar 1947, um héraðsskjalasöfn, og lög nr. 13 frá 17. mars 1969, um Þjóðskjalasafn Íslands.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

Nr. 67 28. júní 1985

LÖG

um veitinga- og gististaði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Samgönguráðherra fer með yfirstjórn mála samkvæmt lögum þessum.

Lög þessi taka til sölu á gistingu, sölu veitinga annarra en áfengis og leigu á samkomusölum í atvinnuskyni.

Enginn má stunda rekstur skv. 2. mgr. nema hafa til þess leyfi.

2. gr.

Til þess að öðlast leyfi samkvæmt lögum þessum þarf umsækjandi að:

a. vera fjárráða,
b. hafa forræði á búi sínu,
c. vera heimilisfastur á Íslandi og hafa verið það síðustu ár.

Leyfi samkvæmt lögum þessum má veita félagi fullnægi ábyrgðarmaður þess ofangreindum skilyrðum.

Nafn á fyrirtæki og/eða atvinnustarfsemi skal falla að hljóðkerfi og beygingum í íslensku máli.

Ágreiningi, sem rísa kann út af nafni, má skjóta til nefndar þeirrar sem starfar samkvæmt lögum nr. 35/1953.

Ráðherra er heimilt að setja í reglugerð ákvæði um menntun starfsfólks veitinga- og gististaða sem lög þessi taka til og binda leyfi skv. lögum þessum skilyrðum er að því lúta.

3. gr.

Lögreglustjóri veitir leyfi samkvæmt lögum þessum, að fenginni umsögn sveitarstjórnar, eldvarnaeftirlits, heilbrigðisnefndar og vinnueftirlits.

Leyfið er veitt til fjögurra ára í senn og skal þá endurnýjað. Leyfið skal vera bundið við stað og nafn og er ekki framseljanlegt.

Synja má leyfisumsókn geri sérstakar aðstæður starfsemina óæskilega. Umsækjanda skal tilkynnt slík ákvörðun skriflega og ástæður tilgreindar.

Synjun eða veitingu leyfis má skjóta til ráðuneytis.

4. gr.

Taki nýr aðili við rekstri sem leyfi þarf til skv. lögum þessum skal sótt um nýtt leyfi. Meðan umsókn er til afgreiðslu gildir fyrra leyfi.

5. gr.

Þrotabúi leyfishafa er heimilt að halda starfsemi áfram meðan á skiptum stendur.

6. gr.

Dánarbúi leyfishafa eða erfingjum er heimilt að halda starfsemi áfram í allt að eitt ár eftir andlát leyfishafa án nýs leyfis.

7. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að afturkalla leyfi er hann hefur veitt:

a. ef skilyrðum 2. gr. er ekki lengur fullnægt,
b. ef leyfishafi hefur verið dæmdur til refsingar fyrir brot gegn lögum þessum eða reglum sem settar eru samkvæmt þeim.

Úrskurði lögreglustjóra um afturköllun leyfis má skjóta til ráðuneytis innan 14 daga frá uppkvaðningu og heldur leyfishafi rétti sínum óskertum þar til úrskurður ráðuneytis er fenginn. Kærufrestur telst frá þeim degi er leyfissvipting var tilkynnt leyfishafa skriflega.

8. gr.

Flokkun gististaða er sem hér segir:

a. Hótel.
Gististaður þar sem gestamóttaka er opin allan sólarhringinn og morgunverður framreiddur. Fullbúin snyrting skal vera með hverju herbergi. Undanþágu má þó veita fyrir hluta herbergja. Þó skal alltaf vera handlaug í hverju herbergi og fullbúin snyrting nærliggjandi.

b. Gistiheimili.
Gististaður með takmarkaða þjónustu. Handlaug skal vera í hverju herbergi og salerni nærliggjandi. Jafnframt skulu gestir eiga aðgang að fullbúinni baðaðstöðu.
c. Gistiskáli.
Svefnpokagisting í herbergjum eða svefnskálum.
d. Gisting á einkaheimilum.
Gisting á heimili leigusala.
Gistileyfi veitir einnig rétt til veitingasölu samkvæmt ákvæðum þar um.

9. gr.

Flokkun veitingastaða er sem hér segir:
a. Veitingahús.
Veitingastaður með fjölbreyttar veitingar í mat og drykk og fullkomna þjónustu.
b. Skemmtistaður.
Veitingastaður með reglubundna skemmtistarfsemi, fjölbreyttar veitingar í mat og/eða drykk og fullkomna þjónustu.
c. Veitingastofa, greiðasala.
Veitingastaður með fábreyttar veitingar í mat og/eða drykk og takmarkaða þjónustu.
d. Veisluþjónusta, veitingaverslun.
Máltíðasala, ekki til neyslu á staðnum.
e. Einkasalir, félagsheimili og útisamkomur.
Tækifærisveitingar á opinberum samkomum eða einkasamkomum. Leyfi bundin við einstök tækifæri.

10. gr.

Rekstraraðilar, er undir þessi lög falla, skulu veita stjórnvöldum upplýsingar skv. nánari fyrirmælum Hagstofu Íslands. Slíkar upplýsingar skulu einungis notaðar til könnunar og skipulagningar á ferðaþjónustunni almennt og/eða rekstri veitinga- og gistihúsa sérstaklega sem atvinnugreinar.

11. gr.

Lögreglustjóri heldur skrá yfir veitt leyfi skv. lögum þessum. Á skránni skal vera nafn leyfishafa, hvar starfsemin er rekin, hvenær leyfið var afhent, hvenær það gekk í gildi og annað það er ráðuneytið kann að ákveða.

12. gr.

Um eftirlit fer skv. lögum og reglugerðum um hollustuhætti og heilbrigðismál, eftirlit og aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og brunamál.

13. gr.

Gististað er heimilt að halda farangri gesta til tryggingar ógreiddum og ófrágengnum skuldum.
Sé skuld ekki gerð upp er heimilt að selja viðkomandi eigur til skuldalúkningar.

14. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari reglur um framkvæmd laga þessara eigi síðar en sex mánuðum eftir gildistöku þeirra. Um gerð reglugerðarinnar skal hafa samráð við Samband veitinga- og gistihúsa og Hollustuvernd ríkisins.

15. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum settum með heimild í þeim varða sektum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 53/1963 og 2. gr. laga nr. 57/1982.

Ákvæði til bráðabirgða.

Gistihúsa- og veitingaleyfi samkvæmt ákvæðum laga nr. 53 20. apríl 1963 skulu halda gildi sínu þann tíma sem þau kveða á um.

Gjört í Reykjavík, 28. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

27. júní 1985 Nr. 68

ÚTVARPSLÖG

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Réttur til útvarps.

1. gr.

Með útvarpi, hljóðvarpi eða sjónvarpi, er í lögum þessum, sem sett eru með hliðsjón af lögum um fjarskipti, nr. 73/1984, hvað varðar tæknilega eiginleika, átt við hvers konar dreifingu dagskrárefnis handa almenningi með rafsegulöldum hvort heldur í tali, tónum eða myndum, um þráð eða þráðlaust.

Það telst eigi útvarp í skilningi laga þessara ef útsending nær aðeins til þröngs hóps innan heimilis eða húsakynna fyrirtækis eða stofnunar, svo sem í sjúkrahúsi, gistihúsi, skóla eða verksmiðju.

2. gr.

Ríkisútvarpið annast útvarp í samræmi við ákvæði III. kafla laga þessara.

Öðrum aðilum má veita leyfi til útvarps. Skal starfa sérstök nefnd, útvarpsréttarnefnd, sem veitir slík leyfi samkvæmt 3.—6. grein þessara laga og fylgist með að reglum þeirra sé fylgt.

Útvarpsréttarnefnd skipa sjö menn. Skulu þeir, ásamt jafnmörgum varamönnum, kosnir hlutfallskosningu á Alþingi til fjögurra ára. Menntamálaráðherra skipar formann og varaformann úr hópi hinna kjörnu nefndarmanna.

3. gr.

Útvarpsréttarnefnd getur veitt sveitarfélögum og öðrum lögaðilum tímabundið leyfi til útvarps fyrir almenning á afmörkuðum svæðum.

Slík leyfi eru háð eftirfarandi almennum skilyrðum:

1. Útvarpa má eingöngu á metra- og desimetrabylgju samkvæmt úthlutun Póst- og símamálastofnunarinnar á senditíðnum í samræmi við alþjóðasamþykktir. Póst- og

símamálastofnunin gefur út leyfisbréf til handa þeim aðilum sem fengið hafa lögmætt leyfi til útvarps. Í leyfisbréfi skal kveðið á um tæknilega eiginleika í samræmi við settar reglur og alþjóðasamþykktir, svo sem um tíðni og útgeislað afl. Þó er heimilt í undantekningartilvikum að veita heimild til að útvarpa á miðbylgjum þar sem landfræðilegar aðstæður torvelda útsendingar á metra- og desimetrabylgju.

2. Óheimilt er að veita erlendum aðila leyfi til útvarpsrekstrar, né félagi eða stofnun þar sem eignarhlutdeild erlendra aðila er meiri en 10%.
3. Útvarpsstöðvar skulu stuðla að almennri menningarþróun og efla íslenska tungu. Útvarpsstöðvar, er leyfi fá til útvarps, skulu í öllu starfi sínu halda í heiðri lýðræðislegar grundvallarreglur. Þeim ber að virða tjáningarfrelsi og stuðla að því að fram komi í dagskrá rök fyrir mismunandi skoðunum í umdeildum málum.

   Þeir aðilar, einstaklingar, félög eða stofnanir, sem telja að útvarpsstöð hafi ekki uppfyllt framangreind skilyrði gagnvart þeim og hún synjar þeim um að koma sjónarmiðum sínum á framfæri í dagskrá með hætti sem þeir vilja við una, geta lagt málið fyrir útvarpsréttarnefnd. Nefndin skal þá, eins fljótt og við verður komið, fella úrskurð um kæruefnið og er sá úrskurður bindandi fyrir málsaðila.
4. Skylt er útvarpsstöðvum að lesa tilkynningar frá almannavörnum, löggæslu, slysavarnafélögum eða hjálparsveitum og gera hlé á dagskrá ef brýna nauðsyn ber til og almannaheill krefst.
5. Útvarpsstöðvar bera ábyrgð á því efni, sem þær senda út, í samræmi við lög um vernd barna og ungmenna, hegningarlög eða önnur lög eftir því sem við á.
6. Útvarpsstöðvar, er leyfi fá til útvarps, skulu gera útvarpsréttarnefnd grein fyrir þeirri dagskrárstefnu sem fyrirhuguð er. Áður en útvarpsstöð tekur til starfa skulu fyrirsvarsmenn hennar tilkynna útvarpsréttarnefnd hver sé útvarpsstjóri er beri ábyrgð á útvarpsefni samkvæmt VI. kafla laga þessara. Breyting í þeim efnum skal og tilkynnt útvarpsréttarnefnd.
7. Óheimilt er að aðrir aðilar en sá, sem leyfi hefur til útvarpsrekstrar, kosti almenna dagskrárgerð þótt ekki gildi það um einstaka dagskrárliði.
8. Gerður skal samningur milli útvarpsréttarnefndar og útvarpsstöðvar er leyfi fær þar sem nánar er kveðið á um hver sé handhafi útvarpsleyfis, reglur, samningstíma og leyfisgjald. Þar skal enn fremur kveða á um fjárhagslega ábyrgð, svo og eftirlit með fjárreiðum og dagskrárefni.

4. gr.

Útvarpsstöðvum er heimilt að afla tekna með auglýsingum, afnotagjaldi eða sérstöku gjaldi vegna útsendingar fræðslu- og skýringarefnis. Auglýsingar skulu vera skýrt afmarkaðar frá öðrum dagskrárliðum. Gjaldskrár fyrir auglýsingar skulu háðar samþykki útvarpsréttarnefndar.

5. gr.

Fyrir útvarp um þráð gilda eftirtaldar reglur sérstaklega, sbr. þó skilyrði í 3. grein:

1. Leyfi til útvarps um þráð er háð því að sveitarstjórnir heimili lagningu þráðar um lönd sín.
2. Lagning og not þráðar í því skyni eingöngu að dreifa viðstöðulaust útvarpsefni útvarpsstöðva óbreyttu er aðeins háð skilyrðum 1. töluliðar þessarar greinar. Samgönguráðuneytið skal setja reglur um gerð og notkun slíkra kerfa og eftirlit með þeim. Áskilja má að notkun þessara kerfa sé háð leyfi Póst- og símamálastofnunar.
3. Útvarp um þráð er ekki háð skilyrðum í 3., 6., 7. og 8. töluliðum 3. greinar sé móttaka bundin við íbúðasamsteypu, 36 íbúðir eða færri, sem eru innan samfellds svæðis. Sama gildir innan stofnunar, t. d. sjúkrahúss, skóla eða gistihúss, eða vinnustaðar.

6. gr.

Móttaka eða sending útvarpsefnis um gervihnött milli fastra stöðva er háð samningi sendanda og móttakanda og samþykki Póst- og símamálastofnunar. Öðrum aðilum er óheimil móttaka slíkra sendinga.

Heimil er öllum móttaka dagskrár sem send er um gervihnetti gagngert til dreifingar til almennings.

Dreifing þráðlaust eða um þráð á dagskrá, sem komin er til móttökustöðvar um gervihnött, er óheimil nema með samningi við viðkomandi útvarpsstöð, er dagskrána sendi, og með samþykki Póst- og símamálastofnunar. Útvarpsstöð, sem einungis dreifir efni sem móttekið er um gervihnött, er háð skilyrðum 3. og 5. greinar laga þessara eftir því sem við á. Þó eru auglýsingar, sem fylgja dagskrá um gervihnött, heimilar brjóti þær ekki í bága við íslensk lög.

7. gr.

Útvarpsstöð er heimilt að reisa sendistöð og endurvarpsstöð, eiga og reka senditæki, viðtæki og önnur slík tæki sem eru sérstaklega framleidd fyrir útvarpssendingar enda fullnægi tækin reglum sem Póst- og símamálastofnunin setur um öldutíðni, útgeislun og fleira í samræmi við settar reglur og alþjóðasamþykktir varðandi fjarskipti sem Ísland er aðili að.

8. gr.

Heimilt er með reglugerð að setja nánari ákvæði um framkvæmd 3.—7. greina.

Útvarpsréttarnefnd getur afturkallað leyfi til útvarps séu reglur brotnar, enda sé um alvarleg og ítrekuð brot að ræða.

II. KAFLI
Menningarsjóður útvarpsstöðva.

9. gr.

Stofna skal Menningarsjóð útvarpsstöðva.

10. gr.

Hlutverk Menningarsjóðs útvarpsstöðva er að veita framlög til eflingar innlendri dagskrárgerð, þeirri er verða má til menningarauka og fræðslu.

11. gr.

Tekjur Menningarsjóðs útvarpsstöðva eru sérstakt gjald, menningarsjóðsgjald, sem skal vera 10% og leggjast á allar auglýsingar í útvarpi.

Af gjaldi þessu skal greiðast hlutur Ríkisútvarpsins af rekstrarkostnaði Sinfóníuhljómsveitar Íslands, sbr. lög nr. 36/1982, áður en til úthlutunar á styrkjum til útvarpsstöðva kemur.

Sinfóníuhljómsveitinni er rétt að gera samning við Ríkisútvarpið um réttindi þess varðandi flutning á tónlistarefni hljómsveitarinnar gegn eðlilegu gjaldi og sé í samningunum miðað við þá hefð og venjur sem í þeim efnum hafa mótast á undanförnum árum.

12. gr.

Stjórn Menningarsjóðs útvarpsstöðva skipa þrír menn, einn tilnefndur af útvarpsráði, einn sameiginlega af öðrum útvarpsstöðvum en Ríkisútvarpinu eða af útvarpsréttarnefnd, ef þær koma sér ekki saman, og einn af menntamálaráðherra og skal hann vera formaður nefndarinnar.

Stjórn Menningarsjóðs útvarpsstöðva skal skipuð til tveggja ára í senn.

13. gr.

Menntamálaráðherra skal kveða nánar á um starfsreglur Menningarsjóðs útvarpsstöðva í reglugerð.

III. KAFLI
Ríkisútvarpið.

14. gr.

Ríkisútvarpið er sjálfstæð stofnun í eigu íslenska ríkisins.

15. gr.

Ríkisútvarpið skal leggja rækt við íslenska tungu, sögu þjóðarinnar og menningararfleifð.

Ríkisútvarpið skal halda í heiðri lýðræðislegar grundvallarreglur og mannréttindi og frelsi til orðs og skoðana. Það skal gæta fyllstu óhlutdrægni í frásögn, túlkun og dagskrárgerð.

Ríkisútvarpið skal m. a. veita almenna fréttaþjónustu og vera vettvangur fyrir mismunandi skoðanir á þeim málum sem efst eru á baugi hverju sinni eða almenning varða. Það skal flytja fjölbreytt skemmtiefni við hæfi fólks á öllum aldri. Sérstaklega skal þess gætt að hafa á boðstólum fjölbreytt efni við hæfi barna, jafnt í hljóðvarpi og sjónvarpi. Ríkisútvarpið skal flytja efni m. a. á sviði lista og bókmennta, vísinda og sögu auk tónlistar. Það skal veita almenna fræðslu og gera sjálfstæða dagskrárþætti er snerta Ísland eða Íslendinga sérstaklega.

Útvarpsefni skal miða við fjölbreytni íslensks þjóðlífs. Veita skal alla þá þjónustu sem unnt er með tækni útvarpsins og þjóðinni má að gagni koma.

16. gr.

Ríkisútvarpið skal senda út til alls landsins og næstu miða tvær hljóðvarpsdagskrár og minnst eina sjónvarpsdagskrá árið um kring.

Heimilt er Ríkisútvarpinu að senda út fleiri dagskrár hljóðvarps eða sjónvarps, í lengri eða skemmri tíma, til alls landsins eða hluta þess samkvæmt ákvörðunum útvarpsstjóra og útvarpsráðs.

Ríkisútvarpið annast hljóðvarp til annarra landa samkvæmt ákvörðunum útvarpsstjóra og útvarpsráðs.

Ríkisútvarpið reisir eftir þörfum sendistöðvar og endurvarpsstöðvar að fenginni heimild Póst- og símamálastofnunarinnar fyrir tíðni og útgeislað afl í samræmi við settar reglur og alþjóðasamþykktir.

Heimilt er Ríkisútvarpinu að hafa samvinnu við aðra aðila um dagskrárgerð og útsendingar.

Ríkisútvarpið skal stefna að því að koma upp aðstöðu til dagskrárgerðar og hljóðvarps í öllum kjördæmum landsins.

Ríkisútvarpið skal starfrækja fræðsluútvarp í samvinnu við fræðsluyfirvöld og skal veita til þess fé á fjárlögum.

Heimilt er Ríkisútvarpinu að leigja öðrum aðilum afnot af tækjabúnaði sínum til útsendingar. Þjónusta Ríkisútvarpsins skal í engu minnkuð frá því sem nú er hjá Ríkisútvarpinu.

17. gr.

Ríkisútvarpinu ber að stuðla að því að frumflutt dagskrárefni stofnunarinnar verði varðveitt til frambúðar. Ríkisútvarpinu er rétt að hafa til útlána eða sölu dagskrárefni sem flutt hefur verið, enda sé gengið frá samningum við rétthafa efnis um að slíkt sé heimilt.

18. gr.

Forseti Íslands skipar útvarpsstjóra sem annast rekstur Ríkisútvarpsins, sér um fjárreiður þess og semur ár hvert fjárhagsáætlun þess.

Útvarpsstjóri undirbýr og stjórnar framkvæmd dagskrár og gætir þess að settum reglum um hana sé fylgt.

Útvarpsstjóri gefur út reglur um fréttaflutning og auglýsingar í hljóðvarpi og sjónvarpi, þar á meðal auglýsingatíma, að fengnu samþykki útvarpsráðs.

19. gr.

Útvarpsráð skipa sjö menn. Skulu þeir, ásamt jafnmörgum varamönnum, kosnir hlutfallskosningu á Alþingi eftir hverjar alþingiskosningar. Menntamálaráðherra skipar formann og varaformann úr hópi hinna kjörnu útvarpsráðsmanna.

Útvarpsstjóri á sæti á fundum útvarpsráðs og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

20. gr.

Útvarpsráð tekur ákvarðanir um hversu útvarpsefni skuli haga í höfuðdráttum innan marka fjárhagsáætlunar.

Ráðið setur reglur, eins og þurfa þykir, til gæslu þess að fylgt sé ákvæðum 15. gr. Ákvarðanir útvarpsráðs um útvarpsefni eru endanlegar. Útvarpsstjóri getur þó stöðvað gerð þegar samþykkts dagskrárefnis þyki sýnt að það reynist fjárhagslega ofviða.

21. gr.

Undir yfirstjórn útvarpsstjóra starfar Ríkisútvarpið í þremur deildum, fjármáladeild, hljóðvarpsdeild og sjónvarpsdeild.

Fjármáladeild fjallar um sameiginleg mál stofnunarinnar, gerð fjárhagsáætlana og eftirlit með framkvæmd þeirra.

Hljóðvarpsdeild og sjónvarpsdeild annast öflun og útsendingu dagskrárefnis samkvæmt ákvörðunum útvarpsstjóra og útvarpsráðs. Gerð dagskrárefnis getur farið fram í deildunum sjálfum eða utan þeirra samkvæmt sérstökum verksamningum. Kappkosta skal að hlutur innlends efnis í dagskránni verði ætíð sem mestur og til þess vandað svo sem verða má, sbr. 20. gr.

Framkvæmdastjóri er fyrir hverri deild.

Framkvæmdastjórn Ríkisútvarpsins skipa útvarpsstjóri, framkvæmdastjórar og formaður útvarpsráðs. Útvarpsstjóri er formaður stjórnarinnar. Skal framkvæmdastjórn vinna að samræmingu á starfi deilda og gera tillögur um önnur mál sem fyrir hana verða lögð. Tveir fulltrúar starfsmanna Ríkisútvarpsins, annar frá hljóðvarpi, hinn frá sjónvarpi, eiga sæti á fundum framkvæmdastjórnar og hafa þar málfrelsi og tillögurétt.

Starfsmenn Ríkisútvarps, aðrir en framkvæmdastjórar, skulu ráðnir af útvarpsstjóra, þó að fengnum tillögum útvarpsráðs ef um starfsfólk dagskrár er að ræða. Framkvæmdastjórar skulu skipaðir af menntamálaráðherra að fengnum tillögum útvarpsstjóra og útvarpsráðs.

IV. KAFLI
Fjármál Ríkisútvarpsins.

22. gr.

Ríkisútvarpið hefur sjálfstæðan fjárhag. Tekjum þess má eingöngu verja í þágu útvarpsstarfsemi.

Megintekjustofnar Ríkisútvarpsins eru gjöld fyrir útvarpsafnot, gjöld fyrir auglýsingar í hljóðvarpi og sjónvarpi, aðflutningsgjöld af hljóðvarps- og sjónvarpstækjum og hlutum í þau og aðrir tekjustofnar sem Alþingi kann að ákveða.

Útvarpsstjóri kynnir fjárhagsáætlun fyrir útvarpsráði en sendir hana menntamálaráðherra. Alþingi staðfestir áætlunina endanlega í fjárlögum.

Menntamálaráðherra staðfestir útvarpsgjald að fengnum tillögum útvarpsstjóra.

Útvarpsstjóri staðfestir auglýsingataxta og aðrar gjaldskrár eftir tillögu framkvæmdastjóra fjármáladeildar.

23. gr.

Í sjóð, sem nefnist Framkvæmdasjóður Ríkisútvarpsins, skal leggja 10% af bruttótekjum stofnunarinnar.

Aðflutningsgjöld af hljóðvarps- og sjónvarpstækjum og hlutum í þau renni óskipt í sjóðinn.

Fé Framkvæmdasjóðs skal verja til að tryggja viðunandi húsnæði, tækjakost og dreifikerfi fyrir starfsemi Ríkisútvarpsins.

24. gr.

Eigandi viðtækis, sem nýta má til móttöku á útsendingum Ríkisútvarpsins, skal greiða afnotagjald, útvarpsgjald, af hverju tæki. Þó skal aðeins greiða eitt útvarpsgjald fyrir einkaafnot fjölskyldu á heimili. Afslátt skal veita þeim, sem aðeins geta nýtt sér svart/hvíta móttöku sjónvarpsefnis, og þeim sem einungis geta nýtt sér hljóðvarpssendingar. Einnig er heimilt að veita fyrirtækjum og stofnunum afslátt vegna fjölda tækja á sama stað. Nánari ákvæði um afslátt og skilgreiningu á heimili skal setja í reglugerð.

25. gr.

Eigandi, sem breytir afnotum sínum, sbr. 24. gr., skal tilkynna það Ríkisútvarpinu þegar í stað.

Hver sá, er fæst við sölu viðtækja, skal tilkynna innheimtudeild Ríkisútvarpsins í fyrstu viku næsta mánaðar eftir sölumánuð hverjir séu kaupendur. Í tilkynningunni skal greina fullt nafn, nafnnúmer og heimilisfang kaupanda og seljanda, enn fremur aðrar upplýsingar samkvæmt reglugerð.

26. gr.

Ríkisútvarpið heldur skrá yfir öll viðtæki sem notuð eru hér á landi og í íslenskum skipum og flugvélum og nota má til móttöku útvarpsefnis.

Afmá skal viðtæki af skrá ef sönnur, sem innheimtustjóri metur gildar, eru á það færðar að tækið sé orðið ónýtt eða verði af öðrum ástæðum ekki lengur notað til móttöku útsendingar Ríkisútvarpsins.

27. gr.

Útvarpsgjaldi ásamt dráttarvöxtum, öðru vangreiðsluálagi og öllum innheimtukostnaði fylgir lögveðsréttur í viðkomandi viðtæki sem helst þótt eigendaskipti verði. Gengur veðið fyrir hvers konar eldri sem yngri samningsveðum, dómveðum og öðrum höftum sem á viðtæki kunna að hvíla, nema eignarréttarfyrirvörum.

Lögveðið helst í þrjú ár frá gjalddaga.

Eigendur viðtækja bera ábyrgð á greiðslu útvarpsgjalda af þeim til Ríkisútvarpsins sem á hafa fallið áður en tilkynning um eigendaskipti skv. 25. gr. hefur borist Ríkisútvarpinu.

28. gr.

Innheimtustjóri Ríkisútvarpsins skal fullnægja almennum dómaraskilyrðum.

29. gr.

Fyrsta virkan dag eftir eindaga leggst á útvarpsgjald 10% álag vegna kostnaðar af innheimtu.

Þegar mánuður er liðinn frá eindaga útvarpsgjalda getur innheimtustjóri krafist lögtaks fyrir ógreiddum gjöldum ásamt vöxtum og kostnaði og skal úrskurður auglýstur eins og fyrir er mælt um opinber gjöld.

30. gr.

Innheimtustjóri getur framkvæmt eða látið framkvæma innsiglun á viðtæki:

1. ef það er hagnýtt til móttöku án þess að það hafi verið tilkynnt til Ríkisútvarpsins,
2. ef vanskil eru orðin á greiðslu útvarpsgjalds,
3. ef hlutaðeigandi aðili hefur sagt upp útvarpsnotum.

Nú eru fyrir hendi skilyrði samkvæmt 1. tölulið 1. mgr. eða gert hefur verið lögtak í viðtæki fyrir vangreiddu útvarpsgjaldi og getur þá innheimtustjóri tekið eða látið taka viðtækið úr vörslu eiganda eða annars vörslumanns.

Viðkomandi héraðsdómari kveður upp dómsúrskurði ef nauðsyn ber til vegna framangreindra framkvæmda.

V. KAFLI

Dreifing og réttindi.

31. gr.

Ríkisútvarpið, útvarpsréttarnefnd og Póst- og símamálastofnunin skulu hafa náið samstarf til að tryggja að útvarps- og fjarskiptastarfsemi verði í heild sem hagstæðust fyrir þjóðina.

Heimilt er útvarpsstjóra, að fengnu samþykki menntamálaráðherra, að semja við Póst- og símamálastofnunina um að reisa og reka sendistöðvar og endurvarpsstöðvar Ríkisútvarpsins.

32. gr.

Ríkisútvarpið hefur sama rétt og Póst- og símamálastofnunin um nauðsynlegar lagnir um lönd manna, lóðir og byggingar vegna starfsemi sinnar. Óheimilt er að leggja svo nýjar lagnir að þær trufli lagnir eða tæki Ríkisútvarpsins. Reynist raflagnir, vélar eða tæki fyrirtækja, sem stofnsett eru í nágrenni útvarpsstöðva, valda truflunum á starfsemi Ríkisútvarpsins eða útvarpsstöðva er leyfi hafa til útsendinga, sbr. 3. gr., er viðkomandi stöðvum heimilt að gera eða fyrirskipa á kostnað eiganda nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra slíkar truflanir. Sama gildir ef fyrirtæki breyta starfsemi eða vélabúnaði sínum þannig að truflunum valdi. Starfsmönnum Póst- og símamálastofnunarinnar er heimilt að fara tálmunarlaust um lönd manna til eftirlits eða athugana á þessum efnum, en skulu forðast að valda eigendum eða íbúum meiri óþægindum en brýnasta nauðsyn krefur.

33. gr.

Óheimilt er útvarpsnotanda að hagnýta sér útvarpsefni til fjárgróða, t. d. með upptöku þess, útgáfu eða með því að selja aðgang að viðtæki sínu.

VI. KAFLI

Ábyrgð á útvarpsefni.

34. gr.

Hver sá, sem heimild hefur til rekstrar útvarps samkvæmt lögum þessum, skal varðveita í a. m. k. 18 mánuði hljóðupptöku af öllu frumsömdu útsendu efni. Þó skal heimilt að varðveita fréttir í handriti. Skylt er að láta þeim, sem telur misgert við sig í útsendingu, í té afrit af hljóðupptöku þeirrar útsendingar.

35. gr.

Ef útsending á útvarpsefni brýtur í bága við lög fer um refsi- og fébótaábyrgð svo sem hér segir:

Sá sem flytur sjálfur efni í eigin nafni ber ábyrgð á því. Gildir það bæði um efni sem útvarpað er samtímis því að það er flutt og efni sem útvarpað er samkvæmt áður gerðri upptöku. Ákvæði þessarar mgr. taka einnig til samtals í útvarpi, þannig að hver, sem tekur þátt í samtali í eigin nafni, ber ábyrgð á sínu framlagi í því.

Flytjandi ber ábyrgð á efni sem annar maður hefur samið.

Á samsettu dagskrárefni ber sá ábyrgð sem útsendingu stjórnar hverju sinni, enda sé ekki um að ræða flutning eða samtal sem ábyrgðarreglur 2. eða 3. mgr. taka til. Jafnan skal skrá fyrir fram í gerðabók hver sé stjórnandi útsendingar.

Auglýsandi ber ábyrgð á auglýsingu.

Útvarpsstjóri ber ábyrgð á öðru efni.

Nú hefur tiltekinn starfsmaður útvarpsstöðvar, sbr. 4. mgr., eða útvarpsstjóri, sbr. 6. mgr., orðið fébótaskyldur og ber útvarpsstöðin þá ásamt honum ábyrgð á greiðslu bóta.

36. gr.

Engan skal dæma til ábyrgðar vegna útsendingar á útvarpsefni né fyrir hlutdeild í útsendingu annan en þann sem ábyrgð ber eftir ákvæðum 35. gr.

Skylt er útvarpsstöð að veita hverjum þeim, sem telur rétti sínum hafa verið hallað með útsendingu á útvarpsefni, fullnægjandi upplýsingar um hver hafi borið ábyrgð á útsendingunni samkvæmt ákvæðum 35. gr.

Um rétt til málssóknar út af brotum í sambandi við útsendingu útvarpsefnis fer eftir almennum reglum laga. Refsiábyrgð og fébótaskylda falla niður ef 6 mánuðir líða frá útsendingu án þess að einkamál sé höfðað, krafa hafi verið borin fram um opinbera málssókn, þegar það á við, eða hafin sé opinber réttarrannsókn út af broti ef það á að sæta skilyrðislausri opinberri saksókn.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

37. gr.

Óheimil hagnýting útvarpsefnis samkvæmt 33. gr. varðar sektum. Beita má varðhaldsrefsingu ef sök er stórfelld. Upptæk má gera viðtæki sem notuð hafa verið til hagnýtingar á útvarpsefni í fjárgróðaskyni, sbr. 33. gr.

Vanræksla á tilkynningum samkvæmt 25. gr. varðar sektum.

Um önnur brot á lögum þessum fer eftir ákvæðum almennra hegningarlaga.

38. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laganna í heild eða einstakra kafla þeirra. Ákveða má í reglugerð að brot gegn ákvæðum hennar varði refsingu samkvæmt lögum.

39. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986. Falla þá jafnframt úr gildi útvarpslög, nr. 19/1971, svo og lög um breyting á þeim lögum, nr. 8/1975 og 49/1979.

Ákvæði til bráðabirgða.

Leyfi til útvarps, sem veitt verða fyrsta sinni samkvæmt ákvæðum 3. gr., má ekki veita til lengri tíma en þriggja ára.

Útvarpsréttarnefnd skal kjörin fyrsta sinni við gildistöku laga þessara og sitja til ársloka 1989.

Stjórn Menningarsjóðs útvarpsstöðva skal skipuð fyrsta sinni fyrir árslok 1985.

Þrátt fyrir það sem segir í 2. tl. 3. gr. er utanríkisráðuneytinu heimilt að veita varnarliðinu leyfi til áframhaldandi útvarpsrekstrar, sbr. lög nr. 110/1951 og lög nr. 106/1954, og skal þá tekið mið af ákvæðum I. kafla að svo miklu leyti sem við getur átt.

Lög þessi skal endurskoða innan þriggja ára frá setningu þeirra.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

1. júlí 1985 Nr. 69

LÖG

um þátttöku ríkisins í hlutafélagi til að örva nýsköpun í atvinnulífi og um heimildir annarra aðila til þátttöku í félaginu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórnin skal beita sér fyrir stofnun hlutafélags er hafi það markmið að örva nýsköpun í íslensku atvinnulífi og efla arðsama atvinnustarfsemi. Hlutafé félagsins verði að minnsta kosti 200 milljónir króna.

2. gr.

Til samvinnu um stofnun og starfrækslu hlutafélags samkvæmt 1. gr. skal kveðja innlenda aðila sem áhuga hafa á málinu.

3. gr.

Viðskiptabönkum, vátryggingafélögum, líftryggingafélögum og fjárfestingarlánasjóðum skal, þrátt fyrir ákvæði í lögum sem hamla eða banna þessum aðilum hlutabréfakaup í eigin nafni, heimilt að gerast hluthafar í hlutafélagi því sem stofnað verður samkvæmt 1. gr.

4. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt í þeim tilgangi sem ræðir um hér að framan:

1. Að leggja fram í reiðufé 100 milljónir króna sem hlutafé í félagi samkvæmt 1. gr. Ef nauðsynlegt reynist til þess að náð verði því lágmarkshlutafé sem greinir í 1. gr. skal ríkisstjórninni heimilt að leggja fram sem hlutafé allt að 100 milljónum króna til viðbótar framangreindu 100 milljóna króna framlagi. Framlag ríkissjóðs skal tekið af fé ríkissjóðs eða af lánsfé sem ríkisstjórninni skal heimilt að afla ríkissjóði í því skyni.
2. Að veita einstaklingum og félögum í atvinnurekstri lán til allt að fjögurra ára til kaupa á hlutabréfum í hlutafélagi skv. 1. gr. Skal heimilt að lána af fé ríkissjóðs eða af lánsfé, sem ríkisstjórninni skal heimilt að afla ríkissjóði í því skyni, til greiðslu á allt að helmingi

hlutafjárloforða þessara aðila enda séu boðnar fram fullnægjandi tryggingar. Lánin skulu vera verðtryggð og bera venjulega vexti.

3. Að ábyrgjast lán að fjárhæð allt að 500 milljónum króna er hlutafélagið tekur til starfsemi sinnar. Leitað skal heimildar til lántöku í lánsfjárlögum hverju sinni.

5. gr.

Hlutabréf í hlutafélagi samkvæmt 1. gr. skulu undanþegin stimpilgjöldum.

6. gr.

Forsætisráðherra fer með mál er varða eignaraðild ríkisins að hlutafélagi samkvæmt 1. gr.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Fjöldi stofnenda hlutafélagsins og hluthafa í félaginu má vera óháður takmörkunum 2. mgr. 3. gr. og 1. mgr. 17. gr. laga nr. 32/1978, um hlutafélög. Að öðru leyti fer um stofnun og stjórn félagsins samkvæmt hlutafélagalögum.

Gjört í Reykjavík, 1. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 70 1. júlí 1985

LÖG

um Framkvæmdasjóð Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Framkvæmdasjóður Íslands (á ensku The Development Fund of Iceland) er eign ríkisins og heyrir undir forsætisráðherra.

Ríkissjóður ábyrgist allar skuldbindingar Framkvæmdasjóðs.

2. gr.

Hlutverk Framkvæmdasjóðs er að annast innan ramma lánsfjárlaga og annarra laga, eftir því sem við á, milligöngu um lántökur fyrir fjárfestingarlánasjóði og aðra sambærilega aðila sem þess óska. Má sjóðurinn í því sambandi taka erlend lán í eigin nafni og endurlána.

3. gr.

Forsætisráðherra skipar sjóðnum stjórn þriggja manna til fjögurra ára í senn, einn samkvæmt tilnefningu Seðlabanka Íslands, einn samkvæmt tilnefningu fjármálaráðherra og einn án tilnefningar og skal hann vera formaður stjórnarinnar.

4. gr.

Framkvæmdasjóður tekur við öllum eignum Framkvæmdasjóðs Íslands og Mótvirðissjóðs samkvæmt lögum nr. 97/1976, svo og skuldbindingum þeirra.

5. gr.

Tekjur Framkvæmdasjóðs eru:

1. Eignir Framkvæmdasjóðs Íslands og Mótvirðissjóðs samkvæmt lögum nr. 97/1976, sbr. 4. gr. laga þessara.
2. Tekjur af starfsemi samkvæmt 2. gr. laga þessara.
3. Fjármagnstekjur.

6. gr.

Stjórn sjóðsins ræður forstöðumann til að annast daglega stjórn Framkvæmdasjóðs. Forstöðumaður ræður sjóðnum annað starfsfólk.

7. gr.

Ef veð er selt á nauðungaruppboði eða við gjaldþrotaskipti ber uppboðshaldara að geta þess í uppboðsgerðinni að eignin sé veðsett Framkvæmdasjóði og skal sjóðnum gert viðvart svo tímanlega að hann geti látið fulltrúa sinn vera við uppboðið.

8. gr.

Forsætisráðherra skal árlega gefa Alþingi skýrslu um starfsemi Framkvæmdasjóðs.

9. gr.

Framkvæmdasjóður er undanþeginn öllum opinberum gjöldum og sköttum til ríkissjóðs eða sveitarsjóðs eða annarra stofnana.

10. gr.

Sameinað Alþingi kýs tvo endurskoðendur til að endurskoða reikninga Framkvæmdasjóðs. Forsætisráðherra staðfestir reikninga sjóðsins að fengnum úrskurði endurskoðenda. Ársreikninga sjóðsins skal birta í Stjórnartíðindum.

11. gr.

Nánari ákvæði um skipulag Framkvæmdasjóðs og framkvæmd laga þessara má setja með reglugerð.

12. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. október 1985.

Með lögum þessum eru felld úr gildi lög nr. 97/1976, um Framkvæmdastofnun ríkisins.

Gjört í Reykjavík, 1. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

LÖG

um breytingu á jarðræktarlögum, nr. 79 29. maí 1972.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað ákvæða 10. gr. skulu eftirtalin bráðabirgðaákvæði gilda um framlög til búnaðarframkvæmda sem unnar eru á árunum 1985 og 1986:

I. **Til undirbúnings ræktunar.**

a. Vélgrafnir skurðir og plógræsi, allt að 70% kostnaðar við gröft, plægingu og sprengingu berghafta úr skurðum.

b. Framræsla vegna endurræktunar, þ. m. t. hreinsun og dýpkun skurða, allt að 70% kostnaðar.

Heildarframlag ríkissjóðs skv. þessum stafliðum skal að hámarki svara til 7,0 millj. m^3 skurðgraftar og 1200 km plógræslu á árunum 1985 og 1986. Búnaðarfélag Íslands gerir áætlun um framræslu vegna ræktunar samkvæmt könnun héraðsráðunauta á framræsluþörf á einstökum búnaðarsambandssvæðum. Framræsla vegna endurræktunar situr fyrir framlögum skv. þessum töluliðum reynist framræsluþörf meiri en hámark heimildar. Landbúnaðarráðherra setur í reglugerð ákvæði um undirbúning framræsluframkvæmda, útboð þeirra, svo og umsjón og eftirlit með þeim.

c. Lokræsi með pípum í ræktuðu landi, 50 kr. pr. m.

II. **Til jarðræktar.**

a. Túnrækt á þurrkuðu mýrlendi (nýrækt og endurræktun) 12 000 kr. pr. ha

b. Túnrækt á þurrlendi (nýrækt og endurræktun) 8 000 kr. pr. ha

c. Korn- og fræakrar 4 000 kr. pr. ha

Framlag skv. þessum staflið er ekki greitt til kornræktar grænfóðurverksmiðja.

d. Grænfóðurrækt 4 000 kr. pr. ha

Framlag skv. þessum staflið er bundið því að um sé að ræða ræktun til þess að bæta úr fóðurskorti vegna kals og annarra ræktunaráfalla af völdum harðinda. Enn fremur er framlagið bundið því að ræktunarþörfin hafi verið metin og viðurkennd af jarðræktarráðunaut Búnaðarfélags Íslands áður en í framkvæmdir er ráðist.

III. **Grjótnám úr ræktunarlandi,** þar sem grjót er ekki seljanlegt, kr. 65 pr. m^3.

IV. **Girðingar um ræktunarlönd,** fullgildar með föstum horn- og hliðstólpum, kr. 10 pr. m.

V. **Áburðargeymslur.**

Áburðarhús alsteypt og áburðarkjallarar, kr. 350 pr. m^3.

VI. **Til hey- og garðávaxtageymslna, svo og verkfærageymslna.**

a. Votheyshlöður úr varanlegu efni 400 kr. pr. m^3

b. Þurrheyshlöður úr varanlegu efni með súgþurrkunarkerfi 600 kr. pr. m^2

c. Súgþurrkunarblásari með aflvél, kælivél vegna garðávaxtageymslu og rafstrengur sem lagður er sérstaklega í þessu skyni — framlag allt að 40% af innkaupsverði tækja og búnaðar.
d. Garðávaxtageymslur úr varanlegu efni með viðeigandi loftræstibúnaði 600 kr. pr. m^2
e. Verkfærageymslur úr varanlegu efni 200 kr. pr. m^2

VII. **Vatnsveitur til heimilis- og búsþarfar.**
Helmingur kostnaðar við vatnsupptöku, þar með talin borun eftir vatni, vatnsgeymar og leiðsla frá vatnsbóli að bæjarvegg. Framlag þetta greiðist því aðeins að við framkvæmdir sé farið eftir áætlun sem Búnaðarfélag Íslands lætur gera eða samþykkir.

VIII. **Til kölkunar á túnum,** þar sem rannsóknir hafa að dómi ráðunauta Búnaðarfélags Íslands sýnt að hennar sé þörf, er heimilt að greiða 50% af kostnaðarverði viðurkennds áburðarkalks eins og það er á hafnarstað að viðbættum eðlilegum flutningskostnaði umfram 50 km til viðkomandi bónda. Skilyrði er að kölkunin sé framkvæmd eftir ráðleggingum héraðsráðunautar og undir eftirliti hans og skal hún við það miðuð að nægja til a. m. k. 5 ára.

IX. **Til uppeldishúsa á garðyrkjubýlum.**
a. Til byggingar uppeldishúsa með lýsibúnaði:
Framlag 1250 kr. pr m^2, allt að 150 m^2 að flatarmáli á býli.
b. Til lýsingar í eldri húsum. Framlag 250 kr., allt að 150 m^2 að flatarmáli á býli.

X. **Til loðdýrabygginga.**
Framlag má nema allt að 30% af áætluðu kostnaðarverði þessara bygginga, allt að 600 m^2 að flatarmáli á býli.

XI. **Til ræktunar skjólbelta.**
Framlag má nema allt að 75% kostnaðar við trjáplöntukaup og 50% kostnaðar við nauðsynlegar girðingar vegna ræktunarinnar. Skilyrði fyrir framlagi er að verkið sé unnið í samræmi við áætlun sem héraðsráðunautur og ráðunautur Skógræktar ríkisins um skjólbeltarækt hafa gert og Skógrækt ríkisins samþykkt.

Ráðherra er heimilt að höfðu samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands og stjórn Stofnlánadeildar landbúnaðarins að ákveða stærðarmörk framkvæmda sem framlags njóta skv. þessari grein.

Búnaðarfélag Íslands áætlar fjárþörf til framkvæmda skv. lögum þessum og gerir tillögur til landbúnaðarráðuneytis um fjárveitingu á næsta ári áður en framvarp til fjárlaga er lagt fyrir Alþingi. Í því skyni er ráðherra heimilt með reglugerð að ákveða fyrir hvaða tíma úttekt árlegrar jarðræktar og húsabóta skuli lokið.

2. gr.

Við 12. gr. bætist svofellt ákvæði til bráðabirgða:

Á framlög skv. 1. gr., vegna framkvæmda sem unnar verða árin 1985 og 1986, skal greiða verðlagsuppbót samkvæmt vísitölu er sýni breytingar á tilkostnaði framkvæmda frá

meðalkostnaði þeirra á árinu 1984 í samræmi við önnur ákvæði 12. gr. jarðræktarlaga, nr. 79 29. maí 1972.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 1. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

Nr. 72 1. júlí 1985

LÖG

um viðauka við lög nr. 44 25. maí 1976, um Fiskveiðasjóð Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á árinu 1985 er stjórn Fiskveiðasjóðs Íslands heimilt að kaupa skuldabréf af viðskiptabönkum og sparisjóðum fyrir allt að 500 milljónir króna eða jafnvirði þeirrar upphæðar í erlendri mynt. Fjár til kaupanna skal sjóðurinn afla með yfirtöku lána úr Framkvæmdasjóði Íslands, sbr. lög nr. 43 30. maí 1984 og bráðabirgðalög nr. 102 30. júlí 1984.

Þrátt fyrir ákvæði laga nr. 36/1978, um stimpilgjald, sbr. lög nr. 82/1980, er heimilt að fella niður stimpilgjald af skuldabréfalánum samkvæmt 1. mgr. í samræmi við reglur sjávarútvegsráðuneytisins.

2. gr.

Við kaup á skuldabréfum samkvæmt 1. gr. er stjórn Fiskveiðasjóðs óbundin af ákvæðum 11. og 12. gr. laga nr. 44/1976, en skuldabréf þessi skulu vera tryggð með veði í fiskiskipum og/eða fasteignum og á þann hátt sem stjórn sjóðsins metur fullnægjandi.

3. gr.

Fiskveiðasjóði er heimilt að veita lán eða ábyrgðir vegna stofnframkvæmda við fiskeldisstöðvar með veði í fasteignum eða gegn ábyrgðum sem stjórn Fiskveiðasjóðs metur fullnægjandi og er hún í þeim efnum óbundin af ákvæðum 11. og 12. gr. l. nr. 44/1976.

4. gr.

Sjávarútvegsráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 1. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Ásgrímsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

13. gr. laganna orðist svo:

Greiða má maka elli- og örorkulífeyrisþega makabætur allt að 80% af grunnlífeyri og tekjutryggingu ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

26. júní 1985 Nr. 74

AUGLÝSING

um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1985 — 1988.

Alþingi hefur hinn 23. maí samþykkt þingsályktun þá sem hér fer á eftir um vegáætlun fyrir árin 1985 — 1988.

Alþingi ályktar, samkvæmt III. kafla vegalaga, nr. 6/1977, að árin 1985 — 1988 skuli framkvæmdum í vegamálum hagað og vegir flokkaðir samkvæmt eftirfarandi vegáætlun:

I. ÁÆTLUN UM FJÁRÖFLUN

(Fjárhæðir í m.kr.)

	1985	1986	1987	1988
1.1. Markaðar tekjur:				
1. Tekjur af bensíni				
Bensíngjald	845	990	1 010	1 030
Aðrar tekjur af bensíni	130	150	155	155
2. Þungaskattur	410	480	490	500
	1 385	1 620	1 655	1 685
1.2. Önnur framlög	265	810	825	845
Samtals	1 650	2 430	2 480	2 530

II. SKIPTING ÚTGJALDA.

(Fjárhæðir í m. kr.)

	1985		1986		1987		1988	
2.1. Stjórn og undirbúningur:								
1. Skrifstofukostnaður	36		46		46		47	
2. Tæknilegur undirbúningur	38		52		53		54	
3. Umferðartalning og vegaeftirlit	6		7		7		8	
4. Eftirlaunagreiðslur	3		4		4		4	
		81		109		110		113
2.2. Viðhald þjóðvega:								
1. Sumarviðhald								
1. Viðhald malarvega	156		206		215		226	
2. Viðhald vega með bundið slitlag	113		147		167		174	
3. Viðhald brúa	29		30		31		33	
4. Viðhald varnargarða	3		4		4		4	
5. Heflun vega	86		118		117		123	
6. Rykbinding	32		43		45		47	
7. Vinnsla efnis	80		109		109		114	
8. Vatnask. og ófyrirséð	19		24		25		26	
9. Vegmerkingar	4		5		6		6	
	522		686		719		753	
2. Vetrarviðhald	139		218		219		224	
		661		904		938		977
2.3. Til nýrra þjóðvega:								
1. Stofnbrautir								
1. Stofnbrautir almennt	203		330		335		320	
2. Bundin slitlög	145		230		232		230	
3. Sérstök verkefni	157		266		273		264	
4. Ó-vegir	42		44		50		80	
	547		870		890		894	
2. Þjóðbrautir	105		171		175		176	
3. Bundin slitlög á þjóðvegi í kaupstöðum og kauptúnum	16		26		27		27	
4. Girðingar og uppgræðsla	10		15		15		15	
		678		1 082		1 107		1 112
2.4. Til brúagerða:								
1. Brýr 10 m og lengri	47,7		70		71		71	
2. Smábrýr	10		12		13		13	
3. Gilsfjörður (rannsóknir)	0,3		1					
		57		83		84		84
2.5. Til fjallvega o. fl.:								
1. Aðalfjallvegir	3,4		5		5		6	
2. Aðrir fjallvegir	3,4		5		5		5	
3. Þjóðgarðavegir o. fl.	3,2		4		4		4	
4. Bláfjallavegur	8,6		11					
5. Reiðvegir	0,4		1		1		1	
		19		26		15		16
2.6. Til sýsluvega:		45		65		65		65
2.7. Til vega í kaupstöðum og kauptúnum:		96		137		137		137
2.8. Til vélakaupa og áhaldahúsa:								
1. Til véla- og verkfærakaupa	3,2		6		6		7	
2. Til byggingar áhaldahúsa	4,8		10		10		10	
		8		16		16		17
2.9. Til tilrauna:		5		8		8		9
Samtals		1 650		2 430		2 480		2 530

SUNDURLIÐUN.
2.3. Til nýrra þjóðvega.
1. Stofnbrautir.
1.1. Almenn verkefni.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
1	Suðurlandsvegur			
14—16	Vík—Skógar	10,6	17,0	2,0
22—28	Hvolsvöllur—Þjórsá	2,1		
30	Skeiðavegur			
02	Ólafsvallavegur—Skálholtsvegur	1,4		
31	Skálholtsvegur			
01	Skeiðavegur—Hvítá	0,6		1,0
03	Spóastaðir—Biskupstungnabraut			3,0
35	Biskupstungnabraut			
02—03	Þingvallavegur—Laugarvatnsvegur	5,5		
39	Þrengslavegur			
01	Suðurlandsvegur—Þorlákshafnarvegur	1,3		
1	Vesturlandsvegur			
12	Höfðabakki—Úlfarsárvegur	1,5		
17	Eyrarfjallsvegur—Kjósarskarðsvegur			22,0
40	Hafnarfjarðarvegur			
02	Fossvogslækur—Kópavogslækur	0,5		
41	Reykjanesbraut			
04	Hafnarfjarðarvegur—Krýsuvíkurvegur	2,8	1,0	
07	Grindavíkurvegur—Hafnavegur			3,5
08	Hafnavegur—Sjávargata	1,6		
10	Sjávargata—Hafnargata Keflavík	3,0		
411	Arnarnesvegur			
04	Bæjarbraut—Reykjanesbraut			8,0
416	Álftanesvegur			
02	Landakot—Bessastaðavegur	2,1		
431	Hafravatnsvegur			
02	Úlfarsárvegur—Vesturlandsvegur			1,5
1	Vesturlandsvegur			
02	Kalastaðahæð—Galtarholt		15,1	
02	Galtarholt—Laxá	4,3		
08	Hamarslækur—Gufá	11,1		
12	Um Litluá			1,8
51	Akranesvegur			
01	Vesturlandsvegur—slitlagsendi	1,3		
54	Ólafsvíkurvegur			
02—03	Borg—Hítará			18,0
06	Stóra-Púfa—Grímsá		6,1	
10	Fróðárheiði	1,4		
11	Snæfellsnesvegur—Fossá			13,3
55	Heydalsvegur			
01—02	Ólafsvíkurvegur—Snæfellsnesvegur	6,0		

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
56	Stykkishólmsvegur			
03	Vogsbotn—Stykkishólmur	4,7		
57	Snæfellsnesvegur			
08	Stykkishólmsvegur—Hraunháls		13,3	
10	Framsveitarvegur—Grundarfjörður	10,9		
12	Grundarfjörður—Kvíabryggja		10,8	
60	Vestfjarðavegur			
07	Hjarðarholtsvegur—Ljá			4,9
09	Víðir—Hvoll		8,7	
60	Vestfjarðavegur			
03	Tröllatunguvegur—Reykhólasveitarvegur			9,5
05	Þorskafjarðarvegur—Gröf	7,4	12,0	
14	Vatnsdalsá—Flókalundur			6,0
22	Dýrafjörður	2,0		
23	Lambadalur—Hjarðardalur		8,0	
61	Djúpvegur			
16	Seljaland—Súðavík		10,0	
21	Tunga—Ísafjörður		2,0	
62	Barðastrandarvegur			
01	Um Pennu	1,4		
05	Örlygshafnarvegur—Vesturbotn		11,0	
63	Bíldudalsvegur			
02	Patreksfjörður—Tálknafjarðarvegur	8,2		
64	Flateyrarvegur			
01	Vestfjarðavegur—Flateyri	1,5		
65	Súgandafjarðarvegur			
02	Laugar—Suðureyri	5,6		
68	Hólmavíkurvegur			
05—06	Guðlaugsvík—Stikuháls			8,5
617	Tálknafjarðarvegur			
01	Bíldudalsvegur—Tálknafjörður			4,0
1	Norðurlandsvegur			
01	Sýslumörk—Hrútatunga		3,6	
04	Miðfjarðará—Hvammstangavegur	6,8		
05	Hvammstangavegur—Vatnsnesvegur	2,2	8,5	6,7
06	Vatnsnesvegur—Víðidalsvegur eystri	0,4		
07	Víðidalsvegur eystri—Gljúfurá	2,0	5,4	
13	Hvammur—Svínvetningabraut	1,1		
15	Sýslumörk—Skagafjarðarvegur		6,2	
16—17	Skagafjarðarvegur—Húseyjarkvísl	2,2		
18	Siglufjarðarvegur—Miklibær			8,5
75	Sauðárkróksbraut			
02	Norðurlandsvegur—Sæmundarhlíðarvegur	1,7		
03	Sæmundarhlíðarvegur—Sauðárkrókur	3,2		
76	Siglufjarðarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Framnes	2,5	7,4	
04	Sleitustaðir—Hofsós	1,0		6,8
10	Um Mánárskriður		2,9	

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
1	Norðurlandsvegur			
04	Hörgárdalsvegur—Ólafsfjarðarvegur			26,0
10	Eyjafjarðarbraut eystri—Vaðlaheiði	23,9		
12	Svalbarðseyrarvegur—Grenivíkurvegur		31,0	
15	Fnjóskadalsvegur eystri—Norðausturvegur	1,0	1,0	18,0
16	Norðausturvegur—Bárðardalsvegur eystri		4,0	
18	Aðaldalsvegur—Brún			3,0
82	Ólafsfjarðarvegur			
03	Þorvaldsdalsá—Dalvík	5,1	5,0	
85	Norðausturvegur			
01	Norðurlandsvegur—Fellssel	6,0		
19	Melrakkaslétta	1,4		
21	Raufarhöfn—Hóll		9,0	
22	Ytri-Hálsar	1,4		
821	Eyjafjarðarbraut vestri			
01	Norðurlandsvegur—Kristnesvegur			12,0
1	Austurlandsvegur			
11	Rangá—Fellabær		7,0	
14	Höfði—Úlfsstaðir	4,7		
17	Haugar—Víðigróf	3,4		
20	Um Tinnu	1,6		
22	Skrúðskambur—Núpur	1,6	8,0	11,0
40—41	Kolgríma—Tröllaskörð	3,5	5,0	
47	Gljúfurá—Bakkalækur			8,0
85	Norðausturvegur			
01	Um Geysirófu			5,0
03	Merkilækur—Hrafnsvík	4,1		
05	Hundsvatnslækur—sæluhús			6,0
06	Um Nýpslón	4,1		
10	Hof—Sunnudalsvegur		8,0	
92	Norðfjarðarvegur			
04	Neðstabrú—Melshorn	8,1	17,0	
07	Hólmaháls		4,0	
07	Um Bleiksá		5,0	
09	Eskifjörður—Sandskeið			11,0
93	Seyðisfjarðarvegur			
01	Um Eyvindará		5,0	
02	Steinholt—Langahlíð			4,0
03	Neðri-Stafur—Fjarðarsel	3,2		
96	Suðurfjarðavegur			
01	Norðfjarðarvegur—Handarhald		4,5	4,0
03	Um Torfneslæk		1,5	
04—05	Skriður—Brimnes			3,0
05	Brimnes—Búðir	8,0		
11	Kambanesskriður			11,0
		203,0	264,0	251,0

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
	Suðurland, óráðstafað		7,6	10,8
	Reykjanes, óráðstafað		5,7	8,7
	Vesturland, óráðstafað		12,7	11,8
	Vestfirðir, óráðstafað		11,7	15,5
	Norðurland vestra, óráðstafað		6,9	7,1
	Norðurland eystra, óráðstafað		10,4	15,0
	Austurland, óráðstafað		11,0	15,1
	Samtals	203,0	330,0	335,0

1.2. Bundin slitlög.

1		Suðurlandsvegur			
	03—04	Dverghamrar—Hörgsá	1,7		
	14—16	Vík—Skógar	10,5	4,0	14,0
31		Skálholtsvegur			
	01	Skeiðavegur—Hvítá			2,0
35		Biskupstungnabraut			
	02—03	Þingvallavegur—Laugarvatnsvegur	2,5	15,0	2,0
1		Vesturlandsvegur			
	17	Eyrarfjallsvegur—Kjósarskarðsvegur			4,0
	18	Kjósarskarðsvegur—Hvítanes	4,5		
	19	Hvítanes—sýslumörk	2,5		
416		Álftanesvegur			
	02	Landakot—Bessastaðavegur	1,9		
1		Vesturlandsvegur			
	01	Um Olíustöð		1,9	
	02	Kalastaðahæð—Galtarholt		11,8	
	02—03	Galtarholt—Laxá	5,2		
	08	Hamarslækur—Gufá	7,3	1,6	
51		Akranesvegur			
	01	Vesturlandsvegur—slitlagsendi	1,9		
54		Ólafsvíkurvegur			
	02—03	Borg—Hítará			8,0
	06	Stóra-Púfa—Fáskrúðarbakki		15,2	
	11	Snæfellsnesvegur—Fossá			5,7
56		Stykkishólmsvegur			
	03	Vogsbotn—Stykkishólmur	5,4		
57		Snæfellsnesvegur			
	10	Framsveitarvegur—Grundarfjörður		8,7	
	12	Grundarfjörður—Kvíabryggja		6,8	
60		Vestfjarðavegur			
	07	Hjarðarholtsvegur—Ljá			6,3
1		Vesturlandsvegur			
	01	Sýslumörk—Miklagil		11,0	
60		Vestfjarðavegur			
	23	Lambadalur—Hjarðardalur			12,0
	24	Gemlufallsheiði—Bjarnardalur	7,2		

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
61	Djúpvegur			
16	Seljaland—Súðavík			11,5
18	Utan Súðavíkur	3,5		
18	Arnarneshamar—Arnardalur	2,2		
19	Arnardalur—Kirkjubólshlíð	4,5		
62	Barðastrandarvegur			
05	Örlygshafnarvegur—Vesturbotn			3,0
63	Bíldudalsvegur			
02	Patreksfjörður—Tálknafjarðarvegur	11,6		
03—04	Við Bíldudal	1,0		
64	Flateyrarvegur			
01	Vestfjarðavegur—Flateyri	8,6		
65	Súgandafjarðarvegur			
02	Laugar—Suðureyri			4,5
68	Hólmavíkurvegur			
10	Hvalsá—Tröllatunguvegur		11,0	
617	Tálknafjarðarvegur			
01	Bíldudalsvegur—Tálknafjörður			3,0
1	Norðurlandsvegur			
01	Sýslumörk—Hrútatunga		3,1	
04	Miðfjarðará—Hvammstangavegur		3,9	
05	Hvammstangavegur—Vatnsnesvegur		3,0	5,5
06	Vatnsnesvegur—Víðidalsvegur eystri	2,5		
07	Víðidalsvegur eystri—Gljúfurá	3,3	4,2	
13	Hvammur—Svínvetningabraut	5,0		
15	Sýslumörk—Skagafjarðarvegur		8,0	7,9
16—17	Skagafjarðarvegur—Húseyjarkvísl	1,4		
74	Skagastrandarvegur			
01	Vatnahverfi—Þverárfjallsvegur			10,5
75	Sauðárkróksbraut			
02	Norðurlandsvegur—Sæmundarhlíðarvegur	8,6		
03	Sæmundarhlíðarvegur—Sauðárkrókur		4,6	
76	Siglufjarðarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Framnes		3,2	
04	Sleitustaðir—Hofsós	1,8		
11	Gangamunni—Siglufjörður			2,1
1	Norðurlandsvegur			
01	Sýslumörk—Öxnadalsá		10,0	
04	Hörgárdalsvegur—Krossastaðaá			10,0
09	Eyjafjarðarbraut vestri—Eyjafjarðarbraut eystri			4,0
12	Svalbarðseyri—Grenivíkurvegur			10,0
15	Fornhólar—Norðausturvegur	3,0		6,0
16	Norðausturvegur—Bárðardalsvegur eystri	1,3	6,0	

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
82	Ólafsfjarðarvegur			
03	Þorvaldsdalsá—Dalvík	5,0		
85	Norðausturvegur			
01	Norðurlandsvegur—Háls	9,4	4,0	
1	Austurlandsvegur			
11	Rangá—Fellabær			5,0
14	Höfði—Úlfsstaðir	8,0		
39	Viðborð—Djúpá	2,1	3,0	
50	Skeiðarársandur		4,0	
85	Norðausturvegur			
06	Um Nýpslón		7,0	
91	Hafnarvegur í Bakkafirði			
01	Flugvöllur—þorp		4,0	
92	Norðfjarðarvegur			
01—02	Egilsstaðir—Háls	3,2		
04	Neðstabrú—Melshorn		7,0	10,0
07	Um Hólmaháls			4,0
93	Seyðisfjarðarvegur			
01	Um Eyvindará			12,0
03	Neðri-Stafur—Seyðisfjörður	2,9	2,0	
94	Borgarfjarðarvegur			
08	Framnes—Bakkagerði		6,0	
96	Suðurfjarðavegur			
01	Norðfjarðarvegur—Sléttukrókur		3,0	
04—05	Skriður—Brimnes			6,0
05	Brimnes—Búðir		7,0	
07	Búðir—Sævarendi	4,6		
08	Gvendarnes—Merkigil	0,9		
10	Stöðvará—Kambanes		4,0	
931	Upphéraðsvegur			
08	Hallormsstaður—Hafursá			5,0
		145,0	184,0	174,0
	Suðurland, óráðstafað		5,3	7,5
	Reykjanes, óráðstafað		4,0	6,0
	Vesturland, óráðstafað		8,8	8,1
	Vestfirðir, óráðstafað		8,2	10,7
	Norðurland vestra, óráðstafað		4,8	5,0
	Norðurland eystra, óráðstafað		7,2	10,3
	Austurland, óráðstafað		7,7	10,4
	Samtals	145,0	230,0	232,0

1.3. Sérstök verkefni.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.	1988 fjárv. m. kr.
34	Eyrarbakkavegur				
05	Um Ölfusárós		18	60	60
35	Biskupstungnabraut				
01	Suðurlandsvegur—Þingvallavegur	10			
36	Þingvallavegur				
06—01	Kárastaðir—Stardalur	20	18	9	14
41	Reykjanesbraut				
02—03	Reykjavík—Hafnarfjörður	24	41	28	11
1	Vesturlandsvegur				
05	Um Borgarfjörð	5	4		
14	Um Holtavörðuheiði	11	22	19	21
60	Vestfjarðavegur				
22	Um Dýrafjörð				12
61	Djúpvegur				
01—05	Tenging Inn-Djúps	12	26	23	10
1	Norðurlandsvegur				
15	Sýslumörk—Skagafjarðarvegur	10	11	11	11
17	Um Héraðsvötn	3	3		
1	Norðurlandsvegur				
09—10	Eyjafjarðarbraut vestri—Vaðlaheiðarvegur		40	24	28
13	Grenivíkurvegur—Illugastaðavegur	30			
1	Austurlandsvegur				
30—32	Hof—Össurá	24	18	19	19
		149	201	193	186
	Þjóðvegir í Reykjavík	8	12	12	12
	Óráðstafað		53	68	66
	Samtals	157	266	273	264

1.4. Ó-vegir.

574	Útnesvegur				
07	Um Ólafsvíkurenni	7			
61	Djúpvegur				
25	Um Óshlíð	30	35	27	10
82	Ólafsfjarðarvegur				
06	Um Ólafsfjarðarmúla	5		10	50
		42	35	37	60
	Óráðstafað		9	13	20
	Samtals	42	44	50	80

2. Þjóðbrautir.

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
25	Þykkvabæjarvegur			
01—02	Suðurlandsvegur—Þykkvibær	4,0	5,0	
26	Landvegur			
01	Suðurlandsvegur—Hagabraut		1,0	8,0
204	Meðallandsvegur			
01	Ýmsir staðir	0,2	2,0	
205	Klausturvegur			
01	Um Kirkjubæjarklaustur	1,0		
214	Kerlingardalsvegur			
01	Suðurlandsvegur—Kerlingardalur	2,0		
215	Reynishverfisvegur			
01	Suðurlandsvegur—Presthús	0,4	0,5	2,0
240	Stórhöfðavegur			
02	Strandvegur—Stórhöfði	2,4	4,0	
252	Landeyjavegur			
01	Ýmsir staðir	1,4	1,0	2,0
261	Fljótshlíðarvegur			
02	Sámsstaðir—Hlíðarendi	2,0	4,5	4,0
264	Rangárvallavegur			
02—03	Gunnarsholt—Suðurlandsvegur		1,0	4,0
30	Hrunamannavegur			
04	Stóra-Laxá—Flúðir	1,1	6,0	
32	Þjórsárdalsvegur			
01	Hrunamannavegur—Stóra-Núpsvegur	3,0		5,0
33	Gaulverjabæjarvegur			
01	Suðurlandsvegur—Votmúlavegur			2,0
35	Biskupstungnabraut			
05	Skálholtsvegur—Reykjavegur	3,5	3,0	
37	Laugarvatnsvegur			
03	Um Laugardalshóla		6,0	
305	Villingaholtsvegur			
01	Ýmsir staðir	1,4	1,0	
358	Einholtsvegur			
01	Um Tungufljót			6,0
42	Krýsuvíkurvegur			
01	Reykjanesbraut—Vatnsskarð	3,4	5,3	
48	Kjósarskarðsvegur			
01	Vesturlandsvegur—Meðalfellsvegur	0,7		
425	Nesvegur			
02	Reykjanesviti—Grindavík		2,7	8,0
431	Hafravatnsvegur			
01	Suðurlandsvegur—Úlfarsfellsvegur	1,5		

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
50	Borgarfjarðarbraut			
01	Um Þverá hjá Geitabergi			2,2
02	Um Brennigil			2,8
02	Um Hestháls		7,9	
04	Um Kleppjárnsreyki		2,3	
05	Um Hvítá hjá Kljáfossi	3,5		
05	Um Stafholtsveggi			3,1
53	Hvítárvallavegur			
01	Um Andakílsárbrú	0,4		
56	Stykkishólmsvegur			
01	Vegamót—Hjarðarfell			4,6
01	Um Stórholt	4,7		
502	Svínadalsvegur			
01	Snjóastaðir			2,0
504	Leirársveitarvegur			
01	Snjóastaðir			0,9
505	Melasveitarvegur			
01	Snjóastaðir			2,0
506	Grundartangavegur			
01—02	Akranesvegur—Grundartangi	1,4	2,9	
511	Hvanneyrarvegur			
01	Hvítárvallavegur—Hvanneyri		3,6	
518	Hálsasveitarvegur			
03	Um Húsafellsskóg, Snjóastaðir			2,0
527	Varmalandsvegur			
01	Einifell—Svartagil			0,5
539	Staðarhraunsvegur			
01	Snjóastaðir			0,6
540	Hraunhreppsvegur			
01—03	Snjóastaðir			1,2
574	Útnesvegur			
04	Utan Gufuskála			1,0
581	Hörðudalsvegur eystri			
01	Um Geirshlíð		1,9	
586	Haukadalsvegur			
01	Vatn—Vatnsendi		2,9	
589	Sælingsdalsvegur			
01	Vestfjarðavegur—skóli		2,4	
590	Klofningsvegur			
02	Hafnarháls—Hóll	5,1		
04	Hnúkur—Klofningur			4,1
07	Um Tjaldanes		4,1	
59	Laxárdalsvegur			
01	Sýslumörk—Hólmavíkurvegur	5,0		
633	Vatnsfjarðarvegur			
03—04	Vatnsfjörður—Djúpvegur		14,0	

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
643	Strandavegur			
02	Um Selá	2,1		
645	Drangsnesvegur			
01	Strandavegur—Drangsnes	3,2		13,0
704	Miðfjarðarvegur			
01—02	Norðurlandsvegur—Bjarg	2,5		
711	Vatnsnesvegur			
07	Síðuvegur—Norðurlandsvegur		3,5	3,5
731	Svínvetningabraut			
02—03	Reykjabraut—Langamýri	0,4	3,0	
03	Langamýri—Norðurlandsvegur	3,0	1,5	2,5
734	Svartárdalsvegur			
01	Um Fjósaklif			2,0
745	Skagavegur			
06—07	Keta—Skefilsstaðir	2,5		
09	Þverárfjallsvegur—Sauðárkrókur	0,2	1,0	
752	Skagafjarðarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Héraðsdalsvegur		2,5	
754	Héraðsdalsvegur			
01	Um Stapasneiðing		1,2	
758	Austurdalsvegur			
01	Skagafjarðarvegur—Merkigilsvegur	1,0		
767	Hólavegur			
01	Víðinesá—Hólar		0,5	
02	Um Hóla		1,0	
769	Ásavegur			
01	Siglufjarðarvegur—Neðri-Ás			2,2
783	Höfðastrandarvegur			
01	Enni—Siglufjarðarvegur			2,5
787	Flókadalsvegur			
01	Siglufjarðarvegur—Siglufjarðarvegur	1,9	1,8	
792	Flugvallarvegur í Siglufirði			
02	Siglufjörður—flugvöllur			3,3
83	Grenivíkurvegur			
01	Norðurlandsvegur—Ystavík		12,0	
02	Um Fagrabæ		2,5	
806	Tunguvegur			4,5
811	Hjalteyrarvegur			
01	Ólafsfjarðarvegur—Bakkavegur	3,6		
813	Möðruvallavegur	0,8		
814	Staðarbakkavegur			1,5
821	Eyjafjarðarbraut vestri			
05	Eyjafjarðarbraut eystri—Saurbær		4,0	
822	Kristnesvegur	1,0		
824	Finnastaðavegur	0,7		
829	Eyjafjarðarbraut eystri			
02	Syðra-Laugaland—Klauf	3,4		

Vegnr. Kaflanr.	Vegheiti Kaflaheiti	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
833	Illugastaðavegur		0,5	
842	Bárðardalsvegur vestri			
04	Við Mýri	0,6		
844	Bárðardalsvegur eystri			
01	Kálfborgará—Arnarstaðir			6,7
848	Mývatnssveitarvegur			
01	Skútustaðir—Garður			4,7
851	Út-Kinnarvegur			0,6
852	Sandsvegur			1,0
858	Flugvallarvegur Aðaldal	1,4		
864	Hólsfjallavegur			
04	Hafursstaðir—Norðausturvegur		1,0	
870	Kópaskersvegur	1,2		
94	Borgarfjarðarvegur			
01	Mýnes—Eiðar			3,0
05	Um Bóndastaðaháls	3,2		
08	Skriður—Framnes		4,0	
929	Fellavegur		1,5	
931	Upphéraðsvegur			
08	Hallormsstaður—Mjóanes	4,0	5,0	
934	Múlavegur			2,0
943	Hjaltastaðarvegur			4,0
953	Mjóafjarðarvegur		2,5	
954	Helgustaðavegur		2,0	
955	Flugvallarvegur Norðfirði			2,0
961	Flugvallarvegur Breiðdalsvík		1,0	
964	Breiðdalsvegur			4,0
966	Flugvallarvegur Djúpavogi	3,0		
	Vegir í jaðarbyggðum:			
612	Örlygshafnarvegur			
03	Um Örlygshöfn	6,6		
745	Skagavegur			
03—04	Krókssel—sýslumörk	3,9		
94	Borgarfjarðarvegur			
05	Um Bóndastaðaháls	3,2		
917	Hlíðarvegur			
02	Um Sleðbrjót	3,5		
		105,0	137,0	131,0

	1985 fjárv. m. kr.	1986 fjárv. m. kr.	1987 fjárv. m. kr.
Suðurland, óráðstafað		8,6	11,2
Reykjanes, óráðstafað		2,1	2,7
Vesturland, óráðstafað		6,9	9,0
Vestfirðir, óráðstafað		3,5	4,6
Norðurland vestra, óráðstafað		4,0	5,2
Norðurland eystra, óráðstafað		5,0	6,3
Austurland, óráðstafað		3,9	5,0
Samtals	105,0	171,0	175,0

2.4. Til brúagerða.
1. Til brúa 10 m og lengri.

Stóra-Laxá (30)	20,2		
Laxá hjá Hækingsdal (sýsluv. Kj.)	2,7		
Hvítá (50)	4,7		
Kverná (57)	4,0		
Selá (643)	7,4		
Vesturá (704)	0,7		
Einarsstaðaár (96)	4,0		
Bjarnardalsá (60)	2,7	3,1	3,1
Gilsá (96)	1,3	2,5	
Elliðaár (411)		4,7	
Tungufljót á Einholtsvegi (358)		10,7	
Kirkjufellsá (57)		3,3	
Kaldá hjá Hraunsmúla (sýsluv. Snæ.)		1,2	
Sandá í Dýrafirði (622)		5,8	
Dynjandisá (60)		4,1	
Ósá (62)		6,6	
Hofsá (783)		3,3	
Branda (sýsluv. Eyj.)		2,5	
Brýr á Gæsavatnaleið (F98)		4,9	
Varmá í Hveragerði (sýsluv. Árn.)		3,3	
Litlaá (1)			7,4
Þverá hjá Geitabergi (50)			4,1
Fróðá (54)			9,1
Vatnsdalsá (60)			9,9
Guðlaugsvíkurá (68)			5,8
Hofsá á Hofsósi (Þ. Þ.)			13,8
Óráðstafað		14,0	17,8
Samtals	47,7	70,0	71,0

III. FLOKKUN VEGA.
3.1. ÞJÓÐVEGIR EFTIR KJÖRDÆMUM.

Suðurlandskjördæmi.

1 Suðurlandsvegur: Af sýslumörkum á Skeiðarársandi, um Fljótshverfi og Síðu, yfir Eldhraun og Skaftártungu, um Mýrdalssand, Mýrdal, Sólheimasand, Eyjafjöll, Rangárvelli, Holt, Þjórsá, Flóa, Ölfus, Hellisheiði að sýslumörkum við Sandskeið.

22 Dalavegur: Frá Básaskersbryggju í Vestmannaeyjum um Heiðarveg að flugstöð.

25 Þykkvabæjarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Ytri-Rangá á Ásveg hjá Miðkoti í Þykkvabæ.

26 Landvegur: Af Suðurlandsvegi í Holtum upp Holt og Land um Galtalæk austan við Þjórsá hjá Búrfelli nálægt Tungnaá hjá Haldi um Hrauneyjafossvirkjun að Sigölduvirkjun.

202 Prestbakkavegur: Af Suðurlandsvegi austan Breiðbalakvíslar, um Prestbakkavöll, að heimreið að Prestbakka.

203 Geirlandsvegur: Af Suðurlandsvegi austan Skaftárbrúar, um brú á Stjórn að heimreið að Geirlandi.

204 Meðallandsvegur: Af Suðurlandsvegi við Skaftárbrú, niður Landbrot austanvert, um Eldvatnsbrú hjá Syðri-Fljótum, um Langholt og Leiðvöll í Meðallandi, á Suðurlandsveg austan Eldvatns.

205 Klausturvegur: Af Suðurlandsvegi við Skaftárbrú að Kirkjubæjarklaustri.

208 Búlandsvegur: Af Suðurlandsvegi austan við Tungufljótsbrú í Skaftártungu að Skaftárdal.

210 Ljótarstaðavegur: Af Búlandsvegi nálægt Gröf, um Gröf og Borgarfell, um brú á Tungufljóti undan Snæbýli að vegamótum að Snæbýli.

211 Álftaversvegur: Af Suðurlandsvegi við Skálmarbrú á Mýrdalssandi, um Herjólfsstaði á Hryggjaveg hjá Þykkvabæjarklaustri.

212 Hryggjavegur: Af Álftaversvegi nálægt Holti um Jórvíkurhryggi á Álftaversveg hjá Þykkvabæjarklaustri.

214 Kerlingardalsvegur: Af Suðurlandsvegi að Kerlingardal.

215 Reynishverfisvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Fossholtum að Presthúsum.

216 Reynisvegur: Af Reynishverfisvegi norðan Lækjarbakka, um Þórisholt á Reynishverfisveg hjá Reynisdal.

218 Dyrhólavegur: Af Suðurlandsvegi hjá Litla-Hvammi í Mýrdal að heimreið að Dyrhólum.

219 Péturseyjarvegur: Af Suðurlandsvegi austan Péturseyjar, um Pétursey og Eyjarhóla, á Suðurlandsveg vestan Péturseyjar.

240 Stórhöfðavegur: Af Dalavegi (Skildinganesvegi) ofan Básaskersbryggju, meðfram vesturmörkum byggðar að Stórhöfðavita.

242 Raufarfellsvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Kaldaklifsár, um Raufarfellsbæi, á Suðurlandsveg austan Svaðbælisár.

243 Leirnavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Svaðbælisár, um Rauðsbakka og Leirnahverfi, á Suðurlandsveg austan við Steina.

245 Hverfisvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Holtsár, um Holtshverfi, á Suðurlandsveg austan Írár.

246 Skálavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Holtsár, um Skálabæi, á Suðurlandsveg austan við Hvamm.

247 Sandhólmavegur: Af Suðurlandsvegi við Hvamm, um Efraholt, á Suðurlandsveg hjá Fitjamýri.

248 Markarvegur: Af Suðurlandsvegi austan Markarfljóts að Stóru-Mörk.
249 Þórsmerkurvegur: Af Suðurlandsvegi austan Markarfljóts, um Merkurengjar í Húsadal í Þórsmörk.
250 Dímonarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Markarfljóts, norður Markarfljótsaura hjá Stóra-Dímon á Fljótshlíðarveg við Merkjaá.
251 Hólmabæjarvegur: Af Suðurlandsvegi á Markarfljótsaurum um Dalsel og Borgareyrar á Landeyjaveg nálægt Sandtjörn.
252 Landeyjavegur: Af Suðurlandsvegi austan Affalls, um Miðey, Bergþórshvol, Púfu og Fróðholt á Suðurlandsveg austan Þverár.
253 Gunnarshólmavegur: Af Landeyjavegi hjá Votmúlastöðum um Sel á Landeyjaveg hjá Gunnarshólma.
254 Hólmavegur: Af Landeyjavegi sunnan Álftarhóls að Hólmum.
255 Akureyjarvegur: Af Suðurlandsvegi við Hemlu, um Strönd á Landeyjaveg nálægt Akurey.
261 Fljótshlíðarvegur: Af Suðurlandsvegi á Hvolsvelli inn Fljótshlíð um Múlakot að Háamúla.
262 Vallarvegur: Af Fljótshlíðarvegi hjá Sunnuhvoli um Efra-Hvol að Markaskarði.
264 Rangárvallavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Eystri-Rangár upp Rangárvelli, um Keldur og Gunnarsholt niður Rangárvelli á Suðurlandsveg vestan Varmadals.
266 Oddavegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Strönd að Odda.
267 Selalækjarvegur: Af Suðurlandsvegi við Varmadal að Selalæk.
268 Þingskálavegur: Af Rangárvallavegi vestan Gunnarsholts, um Þingskála og Hóla, um brú á Rangá ofan við Galtalæk á Landveg norðan Galtalækjarskógar.
271 Árbæjarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Ytri-Rangár, um Árbæ, Snjallsteinshöfða og Lækjarbotna á Landveg hjá Púfu.
273 Bugavegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Lyngás að Vetleifsholti.
275 Ásvegur: Af Suðurlandsvegi við Landvegamót, um Áshverfi, Sandhólaferju, Háfshverfi og Þykkvabæ að Húnakoti.
282 Ásmundarstaðavegur: Af Suðurlandsvegi við Áshól að Ásmundarstöðum.
284 Heiðarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Einbúa um Heiði, Kamb og Gíslholt, á Hagabraut.
286 Hagabraut: Af Landvegi ofan Lýtingsstaða um Rafholt, Haga og Stúfholt á Landveg neðan við Köldukinn.
288 Kálfholtsvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Einbúa um Hamra og Kálfholt á Suðurlandsveg á Lónsheiði.
30 Skeiða- og Hrunamannavegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa, um Skeið, hjá Reykjum, um brú á Stóru-Laxá, hjá Hrepphólum, um Flúðir, Skipholt og yfir Hvítá hjá Brúarhlöðum á Biskupstungnabraut hjá Kjóastöðum.
31 Skálholtsvegur: Af Skeiða- og Hrunamannavegi hjá Reykjum, um Laugarás og Skálholt á Biskupstungnabraut hjá Spóastöðum.
32 Þjórsárdalsvegur: Af Hrunamannavegi á Sandlækjarholti, um Þjórsárholt sunnan Miðfells, upp Þjórsárdal, um Skeljafell norðan Bjarnalóns, yfir Þjórsá hjá Sandafelli, og á Landveg litlu austar.
33 Gaulverjabæjarvegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa um Gaulverjabæ og Stokkseyri á Eyrarbakkaveg ofan Eyrarbakka.
34 Eyrarbakkavegur: Af Suðurlandsvegi austan Ölfusárbrúar á Selfossi um Eyrarbakka og Ölfusárós, á Þorlákshafnarveg.
35 Biskupstungnabraut: Af Suðurlandsvegi vestan Selfoss, um brú á Sogi, Svínavatn, brú á Brúará, Vatnsleysu, Múla og Geysi að Gullfossi.

36 Þingvallavegur: Af Biskupstungnabraut austan við Sog, um Ljósafoss, austan Þingvallavatns, um Gjábakka og Þingvöll, að sýslumörkum á Mosfellsheiði.
37 Laugarvatnsvegur: Af Biskupstungnabraut hjá Svínavatni, um Laugarvatn á Biskupstungnabraut hjá Múla.
38 Þorlákshafnarvegur: Af Suðurlandsvegi nálægt Hveragerði til Þorlákshafnar.
39 Þrengslavegur: Af Suðurlandsvegi í Svínahrauni, um Þrengsli á Þorlákshafnarveg í Ölfusi.
302 Urriðafossvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Þjórsár, um Urriðafoss yfir Villingaholtsveg, um Gafl á Hamarsveg hjá Skógsnesi.
303 Ölvisholtsvegur: Af Suðurlandsvegi við Kjartansstaði um Miklaholtshelli að vegamótum við Ölvisholt.
304 Oddgeirshólavegur: Af Suðurlandsvegi hjá Hraungerði um Oddgeirshóla og Langholt á Suðurlandsveg nálægt Túni.
305 Villingaholtsvegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa um Villingaholt, suður með Þjórsá um Fljótshóla, á Gaulverjabæjarveg norðan Loftsstaða.
308 Hamarsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi hjá Gaulverjabæ, um Hamar og Skógsnes, á Villingaholtsveg hjá Sýrlæk.
309 Kolsholtsvegur: Af Villingaholtsvegi hjá Vatnsenda að vegamótum að Kolsholtshelli.
310 Votmúlavegur: Af Eyrarbakkavegi hjá Geirakoti um Votmúla á Gaulverjabæjarveg við Smjördali.
311 Önundarholtsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi norðan Meðalholts, um Súluholt, á Villingaholtsveg norðan Önundarholts.
312 Vorsabæjarvegur í Flóa: Af Gaulverjabæjarvegi móts við Seljatungu um Vorsabæ á Hamarsveg við Syðri-Velli.
314 Holtsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi nálægt Klængsseli um Holt á Gaulverjabæjarveg á Stokkseyri.
316 Kaldaðarnesvegur: Af Eyrarbakkavegi nálægt Sandvík að vegamótum að Hreiðurborg.
321 Skeiðháholtsvegur: Af Skeiðavegi við Kílhraun, um Skeiðháholt á Skeiðaveg móti Löngumýri.
322 Ólafsvallavegur: Af Skeiðavegi að Ólafsvöllum.
324 Vorsabæjarvegur: Af Skeiðavegi hjá Brautarholti að vegamótum að Fjalli.
325 Gnúpverjavegur: Af Þjórsárdalsvegi vestan Kálfár um Hamarsheiði á Þjórsárdalsveg vestan Þverár.
326 Hælsvegur: Af Gnúpverjavegi vestan Kálfár, hjá Hæl að heimreið að Lækjarbakka.
328 Stóra-Núpsvegur: Af Þjórsárdalsvegi hjá Minna-Núpi á Gnúpverjaveg við Ásaskóla.
329 Mástunguvegur: Af Gnúpverjavegi ofan við Ása um Stóru-Mástungu að Laxárdal.
340 Auðsholtsvegur: Af Hrunamannavegi austan Stóru-Laxár, um Syðra-Langholt að Auðsholti.
341 Langholtsvegur: Af Hrunamannavegi hjá Flúðum á Auðsholtsveg hjá Langholti.
343 Álfsstétt: Af Eyrarbakkavegi að Eyrarbakka.
344 Hrunavegur: Af Hrunamannavegi við Flúðir um Hruna á Hrunamannaveg vestan Kirkjuskarðs.
345 Kaldbaksvegur: Af Hrunavegi hjá Hruna að heimreið að Þverspyrnu.
349 Tungufellsvegur: Af Hrunamannavegi við Dalsá að Tungufelli.
350 Grafningsvegur neðri: Af Biskupstungnabraut við Alviðru á Grafningsveg efri við Úlfljótsvatn.
351 Búrfellsvegur: Af Þingvallavegi hjá Ásgarði um Búrfell og Klausturhóla á Biskupstungnabraut austan Seyðishóla.

353 Kiðjabergsvegur: Af Biskupstungnabraut austan Seyðishóla að heimreið að Gelti.
354 Sólheimavegur: Af Biskupstungnabraut við Minni-Borg um Sólheima, á Biskupstungnabraut austan Svínavatns.
355 Reykjavegur: Af Biskupstungnabraut hjá Torfastöðum á Laugarvatnsveg hjá Brúará.
356 Tjarnarvegur: Af Biskupstungnabraut hjá Vatnsleysu á Reykjaveg á Tjörn.
358 Einholtsvegur: Af Biskupstungnabraut við Tungufljótsbrú, um Einholt á Hrunamannaveg sunnan Gýgjarhóls.
359 Bræðratunguvegur: Af Einholtsvegi norðan Tungufljóts að Ásakoti.
360 Grafningsvegur efri: Af Þingvallavegi við Írafoss, um Grafning á Þingvallaveg norðan Heiðarbæjar.
364 Eyjavegur: Af Laugarvatnsvegi norðan við Djúpin að heimreið að Útey.
365 Gjábakkavegur: Af Laugarvatnsvegi hjá Laugarvatni á Þingvallaveg við Gjábakka.
366 Böðmóðsstaðavegur: Af Laugarvatnsvegi undan Efstadalsfjalli að Böðmóðsstöðum.
374 Hvammsvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Kögunarhóls um Nýbýlahverfi og Gljúfur á Suðurlandsveg vestan Kotstrandar.
375 Arnarbælisvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Sandhóli að Auðsholti.
42 Krýsuvíkurvegur: Frá sýslumörkum í Herdísarvíkurhrauni, um Selvogsheiði á Þorlákshafnarveg við Þrengslaveg.
48 Kjósarskarðsvegur: Frá sýslumörkum vestan Stíflisdalsvatns, um Fellsenda á Þingvallaveg á Mosfellsheiði.
52 Uxahryggjavegur: Frá sýslumörkum á Sæluhúsahæðum, um Brunna og Tröllháls á Þingvallaveg á Þingvöllum.

Reykjaneskjördæmi.

1 Suðurlandsvegur: Frá sýslumörkum við Sandskeið um Lækjarbotna til Reykjavíkur.
1 Vesturlandsvegur: Frá Reykjavík um Mosfellssveit og Kjalarnes, inn Hvalfjörð, að sýslumörkum í Hvalfjarðarbotni.
36 Þingvallavegur: Frá sýslumörkum á Mosfellsheiði á Vesturlandsveg nálægt Köldukvísl.
40 Hafnarfjarðarvegur: Frá Reykjavík um Kópavog og Garða á Reykjanesbraut við Kaplakrika.
41 Reykjanesbraut: Frá Reykjavík, austan Kópavogs og Hafnarfjarðar, um Vatnsleysustrandarheiði, Keflavík og Miðnesheiði til Sandgerðis.
42 Krýsuvíkurvegur: Af Reykjanesbraut sunnan við Hafnarfjörð, um Krýsuvík að sýslumörkum í Herdísarvíkurhrauni.
43 Grindavíkurvegur: Af Reykjanesbraut á Vogastapa til Grindavíkur.
44 Hafnarvegur: Á Reykjanesbraut í Njarðvíkur að Höfnum.
45 Garðskagavegur: Af Reykjanesbraut norðan Keflavíkur um Gerðar og Sandgerði að heimreið að Nýlendu á Stafnesi.
48 Kjósarskarðsvegur: Frá sýslumörkum vestan Stíflisdalsvatns, um Fellsenda á Þingvallaveg á Mosfellsheiði.
410 Elliðavatnsvegur: Af Arnarnesvegi við Dimmu um Vatnsenda á Reykjanesbraut ofan Hafnarfjarðar.
411 Arnarnesvegur: Af Suðurlandsvegi við Rauðavatn, um norðurhlíðar Vatnsendahvarfs og Rjúpnahæðir yfir Reykjanesbraut við Hnoðraholt á Hafnarfjarðarveg á Arnarneshæð.
412 Vífilsstaðavegur: Af Hafnarfjarðarvegi sunnan Silfurtúns, um Garða og Vífilsstaði á Elliðavatnsveg við Vífilsstaðavatn.
415 Bessastaðavegur: Af Hafnarfjarðarvegi í Engidal að Bessastöðum.

416 Álftanesvegur: Af Bessastaðavegi nálægt Bessastöðum, um Landakot og Sviðholt og aftur að vegamótum Bessastaðavegar við Bessastaði.
420 Vatnsleysustrandarvegur: Af Reykjanesbraut við Kúagerði, um Vatnsleysuströnd að Vogum.
421 Vogavegur: Af Reykjanesbraut móti Vogum að Vogakauptúni.
422 Njarðvíkurvegur: Af Reykjanesbraut vestan Vogastapa að Innri-Njarðvík.
425 Nesvegur: Af Hafnavegi í Höfnum um Reykjanes, Grindavík og Ísólfsskála á Krýsuvíkurveg sunnan Krýsuvíkur.
430 Úlfarsárvegur: Af Vesturlandsvegi norðan brúar á Úlfarsá sunnan Úlfarsfells á Hafravatnsveg.
431 Hafravatnsvegur: Af Suðurlandsvegi norðan Hólmsár, um Miðdal, á Vesturlandsveg við Þverholt.
433 Reykjalundarvegur: Af Hafravatnsvegi að Reykjalundi.
458 Brautarholtsvegur: Af Vesturlandsvegi norðan Klébergs að Brautarholti.
460 Eyrarfjallsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Kiðafelli, sunnan Eyrarfjalls á Vesturlandsveg hjá Felli.
461 Meðalfellsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Skorá, norðan Meðalfellsvatns á Kjósarskarðsveg sunnan brúar á Laxá hjá Vindáshlíð.

Vesturlandskjördæmi.

1 Vesturlandsvegur: Frá sýslumörkum í Hvalfjarðarbotni, út fyrir Hafnarfjall, yfir brú á Borgarfjörð hjá Borgarnesi, um Eskiholt, Norðurárdal, að sýslumörkum á Holtavörðuheiði.
50 Borgarfjarðarbraut: Af Vesturlandsvegi við Ferstiklu, um Dragháls, Hestháls og Bæjarsveit, yfir brú á Hvítá hjá Kljáfossi, um Stafholtstungur á Vesturlandsveg hjá Haugum.
51 Akranesvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Lambhaga að Akranesi.
52 Uxahryggjavegur: Af Hvítárvallavegi við Hvítárvelli, um Hest, Götuás, Lundarreykjadal og Uxahryggi að sýslumörkum hjá Sæluhúsahæðum.
53 Hvítárvallavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Seleyri um Andakíl, yfir brú á Hvítá hjá Hvítárvöllum á Vesturlandsveg norðan Eskiholts.
54 Ólafsvíkurvegur: Af Vesturlandsvegi við Borgarnes, um Mýrar, Vegamót og Fróðárheiði til Ólafsvíkur.
55 Heydalsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Kolbeinsstöðum, um Hnappadal og Heydal, á Snæfellsnesveg vestan Bíldhóls.
56 Stykkishólmsvegur: Af Ólafsvíkurvegi við Vegamót, yfir Kerlingarskarð, um Helgafellssveit til Stykkishólms.
57 Snæfellsnesvegur: Af Vestfjarðavegi við Stóraskóg, um Hörðudal, Skógarströnd, Helgafellssveit og Grundarfjörð á Ólafsvíkurveg við Fróðá.
59 Laxárdalsvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Saurum, um Laxárdal, að sýslumörkum á Laxárdalsheiði.
502 Svínadalsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Miðfelli, norður yfir Laxá hjá Hóli, um Eyri á Borgarfjarðarbraut gegnt Geitabergi.
503 Akrafjallsvegur: Af Grundartangavegi hjá Klafastöðum um Innra-Hólm að Akranesi.
504 Leirársveitarvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Leirárbrú, um Leirá á Svínadalsveg vestan við Hól.
505 Melasveitarvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Skorholti, um Melasveit á Vesturlandsveg hjá Belgsholti.

506 Grundartangavegur: Af Akranesvegi hjá Litlu-Fellsöxl að Grundartangahöfn.
507 Mófellsstaðavegur: Af Hvítárvallavegi sunnan Andakílsár, um Mófellsstaði á Borgarfjarðarbraut sunnan Skorradalsvatns.
508 Skorradalsvegur: Af Hvítárvallavegi norðan brúar á Andakílsá, um Fossabæi, með Skorradalsvatni að norðan að Fitjum.
510 Vatnshamravegur: Af Skorradalsvegi hjá Vatnshömrum um Heggsstaði á Uxahryggjavegi hjá Hatti.
511 Hvanneyrarvegur: Af Vesturlandsvegi að Hvanneyrarskóla.
512 Lundarreykjadalsvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Fossatúni, um Lundarreykjadal norðanverðan og brú á Grímsá hjá Oddsstöðum á Uxahryggjaveg hjá Brautartungu.
513 Bæjarsveitarvegur: Af Borgarfjarðarbraut vestan við Varmalæk að Hvítárbakka.
514 Laugarholtsvegur: Af Bæjarsveitarvegi að Laugarholti.
515 Flókadalsvegur: Af Borgarfjarðarbraut norðan Varmalækjar um Múlastaði, Skóga, Brennistaði á Borgarfjarðarbraut hjá Litla-Kroppi.
516 Stóra-Kroppsvegur: Af Borgarfjarðarbraut um flugvöll á Kálfanesmelum, um Stóra-Kropp á Borgarfjarðarbraut á Hamramelum.
517 Reykdælavegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Kleppjárnsreykjum, um Reykholtsdal sunnanverðan, yfir brú á Reykjadalsá hjá Steindórsstöðum á Reykholtsdalsveg við Úlfsstaði.
518 Hálsasveitarvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Gróf, um Reykholt og Úlfsstaðaháls, Stóra-Ás, Húsafell og Kalmanstungu á Hvítársíðuveg hjá Bjarnastöðum.
519 Reykholtsdalsvegur: Af Hálsasveitarvegi hjá Úlfsstöðum, inn Reykholtsdal og fram hjá Giljum á Hálsasveitarveg hjá Stóra-Ási.
522 Þverárhlíðarvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Síðumúla um Norðtungu og Hjarðarholt á Borgarfjarðarbraut vestan Þverár.
523 Hvítársíðuvegur: Af Þverárhlíðarvegi hjá Síðumúla, um Hvítársíðu og brú á Hvítá hjá Bjarnastöðum á Hálsasveitarveg hjá Stóra-Ási.
524 Þverárvegur: Af Þverárhlíðarvegi sunnan Litlu-Þverár að Kvíum.
525 Grjóthálsvegur: Af Þverárhlíðarvegi norðan brúar á Litlu-Þverá um Grjót á Norðurárdalsveg hjá Hafþórsstöðum.
526 Stafholtsvegur: Af Borgarfjarðarbraut austan Arnarholts, um Stafholt að Svarfhóli.
527 Varmalandsvegur: Af Borgarfjarðarbraut austan Arnarholts, um Varmaland og Einifell á Norðurárdalsveg hjá Glitstöðum.
528 Norðurárdalsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Brekku, um brýr á Norðurá hjá Glitstöðum, um sunnanverðan Norðurárdal á Vesturlandsveg hjá Króki.
530 Ferjubakkavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Brennistöðum, um Ferjubakka, á Hvítárvallaveg vestan Ferjukotssíkis.
531 Borgarnesbraut: Af Vesturlandsvegi að Borgarnesi.
532 Þursstaðavegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Borgar að Rauðanesi.
533 Álftaneshreppsvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Langár, suður fyrir Hólsvatn um Krossnes og Þverholt á Ólafsvíkurveg hjá Arnarstapa.
534 Álftanesvegur: Af Álftaneshreppsvegi hjá Kolviðarholti að heimreið að Miðhúsum.
535 Grímsstaðavegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Urriðaárbrú um Árbæ að vegamótum að Grenjum.
536 Laxholtsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Galtarholti um Laxholt og Stangarholt á Ólafsvíkurveg austan Langár.
537 Sauravegur: Af Ólafsvíkurvegi á Raftási hjá Hraunhreppsveg hjá Jaðri.
539 Staðarhraunsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Raftási að Staðarhrauni.

540 Hraunhreppsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Fíflholtum um Stóra-Kálfalæk, Akra og Þverholt á Álftaneshreppsveg hjá Hrafnkelsstöðum.
566 Hítarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi sunnan Kaldár að vegamótum við Krossholt.
567 Kolviðarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Gerðubergslækjar að Laugagerðisskóla.
568 Skógarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan við Rauðkollsstaði að Hausthúsum.
571 Ölkelduvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Ölkeldu að Hóli.
572 Lýsuhólsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Hraunsmúla, um Lýsudal og Lýsuhól á Ólafsvíkurveg vestan Vatnsholtsár.
574 Útnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi sunnan Fróðárheiðar, um Breiðuvík, Hellissand og Rif að Ólafsvík.
575 Flugvallarvegur Rifi: Af Útnesvegi nálægt Rifi að flugvelli.
576 Framsveitarvegur: Af Snæfellsnesvegi hjá Vindási, um Setberg, út fyrir Eyrarfjall á Snæfellsnesveg hjá Eiði.
577 Helgafellssveitarvegur: Af Snæfellsnesvegi við Mjósund, um Berserkjahraun á Stykkishólmsveg norðan Kerlingarskarðs.
579 Flugvallarvegur Stykkishólmi: Af Stykkishólmsvegi við Nesvog að flugvelli.
580 Hörðudalsvegur vestri: Af Snæfellsnesvegi við Blönduhlíð að Seljalandi.
581 Hörðudalsvegur eystri: Af Snæfellsnesvegi hjá Hörðuból um Tungu að Seljalandi.
582 Hálsabæjarvegur: Af Vestfjarðavegi sunnan brúar á Reykjadalsá, um Hundadal og Bæ á Snæfellsnesveg vestan Miðár.
585 Hlíðarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Fellsenda um Kolsstaði og Kringlu á Vestfjarðaveg norðan Tunguár.
586 Haukadalsvegur: Af Vestfjarðavegi sunnan Haukadalsárbrúar um Haukadal að Smyrlahóli.
587 Hjarðarholtsvegur: Af Vestfjarðavegi vestan Búðardals, um Hjarðarholt að Lambastöðum.
588 Gillastaðavegur: Af Laxárdalsvegi hjá Dönustöðum, um brú á Laxá, um Gillastaði að Lambastöðum.
589 Sælingsdalsvegur: Af Vestfjarðavegi norðan Leysingjastaða að Laugaskóla.
590 Klofningsvegur: Af Vestfjarðavegi norðan Ásgarðs um Fellsströnd, Klofning og Skarðsströnd á Vestfjarðaveg í Saurbæ.
593 Efribyggðarvegur: Af Klofningsvegi við Hellu, um Túngarð og Stóru-Tungu á Klofningsveg vestan Kjarlaksstaðaár.
594 Staðarhólsvegur: Af Klofningsvegi hjá Kirkjuhvoli, um Staðarhól, um brú á Staðarhólsá að vegamótum við Bjarnastaði.
60 Vestfjarðavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Dalsmynni um Bröttubrekku, Búðardal og Svínadal að sýslumörkum í Gilsfjarðarbotni.
69 Steinadalsvegur: Af Vesturlandsvegi í Gilsfirði að sýslumörkum.

Vestfjarðakjördæmi.

1 Vesturlandsvegur: Frá sýslumörkum á Holtavörðuheiði að sýslumörkum við Hrútafjarðará.
59 Laxárdalsvegur: Frá sýslumörkum á Laxárdalsheiði á Hólmavíkurvegi norðan Borðeyrar.
60 Vestfjarðavegur: Frá sýslumörkum í Gilsfjarðarbotni, um Þorskafjörð, Skálanes, Kletthás, Vattarfjörð, Litlanes, Hjarðarnes og fyrir Vatnsfjarðarbotn, um Helluskarð, Dynjandisheiði, Arnarfjörð, Hrafnseyrarheiði, Dýrafjörð, Gemlufallsheiði, Önundarfjörð, Breiðadalsheiði og á Djúpveg í Skutulsfirði.

61 Djúpvegur: Af Hólmavíkurvegi við Hólmavík um Staðardal, Steingrímsfjarðarheiði og Langadal, fyrir Ísafjörð, um Eyrarfjall og Ögur, fyrir Skötufjörð, Hestfjörð og Álftafjörð, um Súðavík, Ísafjörð og Óshlíð til Bolungarvíkur.
62 Barðastrandarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Flókalundi í Vatnsfirði, um Barðaströnd yfir Kleifaheiði að Patreksfirði.
63 Bíldudalsvegur: Af Barðastrandarvegi við Patreksfjörð, um Mikladal, fyrir Tálknafjarðarbotn, um Hálfdán til Bíldudals, um Suðurfirði til Trostansfjarðar, þaðan á Vestfjarðaveg rétt norðan við Helluskarð.
64 Flateyrarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Breiðadal til Flateyrar.
65 Súgandafjarðarvegur: Af Vestfjarðavegi á Botnsheiði um Suðureyri fyrir Spilli að heimreið að Bæ.
68 Hólmavíkurvegur: Af Vesturlandsvegi vestan Hrútafjarðarár, út með Hrútafirði yfir Stikluháls, fyrir Bitrufjörð um Ennisháls, Kollafjörð, inn með Steingrímsfirði til Hólmavíkur.
69 Steinadalsvegur: Frá sýslumörkum á Steinadalsheiði á Hólmavíkurveg í Kollafirði.
605 Tröllatunguvegur: Af Vestfjarðavegi sunnan Bakkaár, nálægt Bakka, hjá Valshamri, um Tröllatunguheiði á Hólmavíkurveg hjá Húsavík.
607 Reykhólasveitarvegur: Af Vestfjarðavegi í Þorskafjarðarbotni út Barmahlíð um Reykhóla að Stað.
608 Þorskafjarðarvegur: Af Vestfjarðavegi í Þorskafjarðarbotni yfir Þorskafjarðarheiði á Djúpveg á Steingrímsfjarðarheiði.
609 Fjarðarhlíðarvegur: Af Vestfjarðavegi á Eiði við Vattarfjörð að Firði.
611 Siglunesvegur: Af Barðastrandarvegi norðan Haukabergsárbrúar um Holt að Skriðnafelli.
612 Örlygshafnarvegur: Af Barðastrandarvegi hjá Ósum við Patreksfjörð um Hvalsker, Sauðlauksdalsvaðal, Örlygshöfn og Hafnarfjall að Hvallátrum.
614 Rauðasandsvegur: Af Örlygshafnarvegi hjá Hvalskeri að Saurbæ.
615 Kollsvíkurvegur: Af Örlygshafnarvegi hjá Geitagili um Gjögur, Hænuvík, Hænuvíkurháls og Kóngshæð á Örlygshafnarveg á Aurholti.
616 Flugvallarvegur Patreksfirði: Af Örlygshafnarvegi innan Sauðlauksdals að flugvelli.
617 Tálknafjarðarvegur: Af Bíldudalsvegi norðan Tálknafjarðar um Sveinseyri að Stóra-Laugardal.
619 Ketildalavegur: Af Bíldudalsvegi um Bíldudal, út með Arnarfirði um Bakka að Selárdal.
620 Flugvallarvegur Bíldudal: Af Bíldudalsvegi að flugvelli.
622 Svalvogavegur: Af Vestfjarðavegi við Þingeyri um Haukadal, Keldudal og Svalvoga að Lokinhömrum.
623 Flugvallarvegur Dýrafirði: Af Svalvogavegi utan Þingeyrar að flugvelli.
624 Ingjaldssandsvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Gemlufalli um Núp, Alviðruvör og Sandsheiði að Sæbóli á Ingjaldssandi.
625 Valþjófsdalsvegur: Af Vestfjarðavegi nálægt Holti í Önundarfirði, um Hjarðardal að Kirkjubóli í Valþjófsdal.
626 Flugvallarvegur Önundarfirði: Af Valþjófsdalsvegi hjá Holti að flugvelli.
627 Önundarfjarðarvegur: Af Vestfjarðavegi á Mosvallahálsi að Vífilsmýrum.
631 Flugvallarvegur Ísafirði: Af Djúpvegi utan Kirkjubæjar í Skutulsfirði að flugvelli.
632 Laugardalsvegur: Af Djúpvegi hjá Hagakoti í Laugardal að Hrafnabjörgum.
633 Vatnsfjarðarvegur: Af Djúpvegi hjá Eyri við Ísafjörð um Vatnsfjörð, Skálavík og Hörgshlíð á Djúpveg í Mjóafjarðarbotni.

635 Snæfjallastrandarvegur: Af Djúpvegi um brú á Langadalsá utan við Neðri-Bakka, út með Langadalsströnd um Ármúla, fyrir Kaldalón út Snæfjallaströnd að Lyngholti.
638 Laugalandsvegur: Af Snæfjallastrandarvegi utan Melgraseyrar að heimreið að Laugarási.
641 Krossárdalsvegur: Af Hólmavíkurvegi sunnan Krossárbrúar að Gröf.
643 Strandavegur: Af Djúpvegi í botni Steingrímsfjarðar, um Bjarnarfjarðarháls, Bala, Veiðileysufjörð, Djúpuvík, fyrir Reykjarfjörð um Gjögur, Árnes, að bryggju í Norðurfirði.
645 Drangsnesvegur: Af Strandavegi hjá Hálsgötugili, sunnan við Bjarnarfjarðarháls, út Selströnd um Drangsnes og Kaldrananes á Strandaveg í Bjarnarfirði sunnan brúar á Bjarnarfjarðará.
646 Flugvallarvegur Gjögri: Af Strandavegi í Reykjafirði að flugvelli.
647 Munaðarnesvegur: Af Strandavegi í Norðurfirði að Munaðarnesi.

Norðurlandskjördæmi vestra.

1 Norðurlandsvegur: Frá sýslumörkum við Hrútafjarðará, um Hrútafjörð, yfir Hrútafjarðarháls, um Miðfjörð, Víðidal, Blönduós, Langadal, Stóra-Vatnsskarð, Vallhólm, Blönduhlíð, Norðurárdal að sýslumörkum á Öxnadalsheiði.
72 Hvammstangavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Stóra-Ósi að Hvammstanga.
74 Skagastrandarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Blönduósi að Skagaströnd.
75 Sauðárkróksbraut: Af Norðurlandsvegi við Varmahlíð, um Langholt, Sauðárkrók, Hegranes, á Siglufjarðarveg norðan Gljúfurár hjá Vatnsleysu.
76 Siglufjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi austan Héraðsvatnabrúar hjá Syðstu-Grund, um Blönduhlíð, Víðvíkursveit, Óslandshlíð, hjá Hofsósi, um Sléttuhlíð, Fljót og Almenninga að Siglufirði.
77 Hofsósbraut: Af Siglufjarðarvegi norðan Grafarár um Hofsós á Siglufjarðarveg sunnan Hofsár.
702 Heggstaðanesvegur: Af Norðurlandsvegi í Hrútafirði, nálægt Laugarstapa, um Mýrar, Bessastaði og Barð á Norðurlandsveg utan við Melstað.
703 Hálsbæjavegur: Af Norðurlandsvegi á Hrútafjarðarhálsi um Sveðjustaði á Miðfjarðarveg sunnan Melstaðar.
704 Miðfjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi austast á Hrútafjarðarhálsi, fram Miðfjörð vestan Miðfjarðarár, um brú á Núpsá hjá Haugi, út Miðfjörð að austan á Norðurlandsveg hjá Laugarbakka.
705 Vesturárdalsvegur: Af Miðfjarðarvegi norðan við brú á Vesturá, sunnan Brekkulækjar fram Vesturárdal, að vegamótum gegnt Skeggjastöðum.
706 Núpsdalsvegur: Af Miðfjarðarvegi hjá Haugi að Torfastöðum.
711 Vatnsnesvegur: Frá Hvammstanga út Vatnsnes, um Hindisvík yfir Þórsá, suður Vesturhóp á Norðurlandsveg hjá Vatnshorni.
712 Þorgrímsstaðadalsvegur: Af Vatnsnesvegi hjá Tjörn að Ásbjarnarstöðum.
714 Fitjavegur: Af Norðurlandsvegi á móts við Stórhól, suður Fitjárdal um Ásland yfir Miðfjarðarháls á Miðfjarðarveg sunnan við brú á Urriðaá.
715 Víðidalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi hjá Deildarhóli, um Víðidalstungu, yfir brú á Víðidalsá hjá Hvarfi að Kolugili.
716 Síðuvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan Víðidalsárbrúar á Steinsvaði, um Síðu á Vatnsnesveg hjá Grund.
717 Borgarvegur: Af Síðuvegi hjá Síðu, yfir Faxalæk um Stóru-Borg, á Vatnsnesveg hjá Þorfinnsstöðum.

718 Víðidalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi vestan Lækjamóta, austan Víðidalsár á Víðidalsveg vestri hjá Hvarfi.
721 Þingeyravegur: Af Norðurlandsvegi vestan við Sveinsstaði að vegamótum við Leysingjastaði.
722 Vatnsdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Sveinsstöðum fram Vatnsdal, vestan ár um brú á Vatnsdalsá hjá Undirfelli og út austan ár á Norðurlandsveg nálægt Aralæk.
723 Grímstunguvegur: Af Vatnsdalsvegi hjá Undirfelli fram Vatnsdal, um Grímstungu og Marðarnúp á Vatnsdalsveg hjá Bakka.
724 Reykjabraut: Af Norðurlandsvegi fyrir norðan Giljá, um Reyki, norðan Svínavatns á Svínvetningabraut hjá Tindum.
725 Miðásavegur: Af Norðurlandsvegi nálægt Torfalæk að Hæl.
726 Auðkúluvegur: Af Reykjabraut við Reyki, vestan Svínavatns um Auðkúlu á Svínvetningabraut sunnan Svínavatns.
727 Svínadalsvegur: Af Auðkúluvegi hjá Grund að Ljótshólum.
728 Flugvallarvegur Blönduósi: Af Norðurlandsvegi vestan Blönduóss að flugvelli.
731 Svínvetningabraut: Af Norðurlandsvegi á Blönduósi, austan Laxárvatns og Svínavatns, um brú á Blöndu hjá Löngumýri á Norðurlandsveg norðan Svartárbrúar.
732 Kjalvegur: Af Svínvetningabraut hjá Syðri-Löngumýri að vegamótum Eiðsstaðavegar.
733 Blöndudalsvegur: Af Svínvetningabraut austan Blöndubrúar hjá Löngumýri að Austurhlíð.
734 Svartárdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Bólstaðarhlíð, um Bergsstaði og Hvamm að Stafni.
741 Neðribyggðarvegur: Af Skagastrandarvegi hjá Enni, um Sölvabakka á Skagastrandarveg sunnan Neðri-Lækjardals.
742 Mýravegur: Af Skagastrandarvegi hjá Lækjardal um Mýrar og brú á Laxá og Norðurá á Þverárfjallsveg.
744 Þverárfjallsvegur: Af Skagastrandarvegi utan við brú á Laxá um Norðurárdal og Þverárfjall á Skagaveg hjá Skíðastöðum.
745 Skagavegur: Af Skagastrandarvegi hjá Skagaströnd, um Kálfshamarsvík, Hafnir, Ketu, Laxárdal, Laxárdalsheiði og Gönguskörð á Sauðárkróksbraut hjá Sauðárkróki.
748 Reykjastrandarvegur: Af Skagavegi hjá Skarði að Hólakoti.
749 Flugvallarvegur Sauðárkróki: Af Sauðárkróksbraut á Borgarsandi að flugvelli.
751 Efribyggðarvegur: Af Skagafjarðarvegi hjá Álftagerði, um Efribyggð á Skagafjarðarveg norðan Mælifells.
752 Skagafjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan Varmahlíðar, um Mælifell, Tungusveit og Vesturdal að Giljum.
753 Vallhólmsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Völlum, um Stokkhólma að Vindheimum.
754 Héraðsdalsvegur: Af Skagafjarðarvegi vestan Svartárbrúar hjá Reykjum, um Stapa að Héraðsdal.
755 Svartárdalsvegur: Af Skagafjarðarvegi hjá Breiðagerði að Ánastöðum.
758 Austurdalsvegur: Af Skagafjarðarvegi í Vesturdal, austan við Jökulsá vestri um Bústaði að vegamótum hjá Skuggabjörgum.
759 Kjálkavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Skeljungshöfða, um Kjálka að Keldulandi.
761 Fjallsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Arnarstapa að Fjalli.
762 Sæmundarhlíðarvegur: Af Sauðárkróksbraut hjá Geitagerði, um Sæmundarhlíð að Fjalli.
764 Hegranesvegur vestri: Af Sauðárkróksbraut á vestanverðu Hegranesi um Helluland á Hegranesveg eystri við Ketu.
765 Hegranesvegur eystri: Af Sauðárkróksbraut hjá Garði að Eyhildarholti.

766 Brimnesvegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Narfastöðum, um Brimnes á Siglufjarðarveg hjá Miklahóli.
767 Hólavegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Miklahóli, um Viðvík og brú á Hjaltadalsá á Laufskálaholti, um Hóla og brú á Hjaltadalsá í Klukkuhvammi á Hjaltadalsveg.
768 Hjaltadalsvegur: Af Hólavegi sunnan brúar á Hjaltadalsá við Laufskálaholt að Hrafnhóli.
769 Ásvegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Gálga á Hólaveg við brú á Hjaltadalsá á Laufskálaholti.
781 Deildardalsvegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Gröf, yfir Grafará hjá Kambi á Siglufjarðarveg norðan Ártúns.
783 Höfðastrandarvegur: Af Siglufjarðarvegi sunnan Hofsár, yfir Hofsá hjá Enni, um Engihlíð á Siglufjarðarveg hjá Litlubrekku.
784 Bæjarvegur: Af Siglufjarðarvegi norðan Hofsár, um Bæ, á Siglufjarðarveg hjá Mýrarkoti.
786 Sléttuhlíðarvegur: Af Siglufjarðarvegi yfir Langalæk, um Skálá austan Sléttuhlíðarvatns á Siglufjarðarveg norðan Keldnakots.
787 Flókadalsvegur: Af Siglufjarðarvegi á Móshöfða, um Austarahól og Barð, á Siglufjarðarveg hjá Sólgörðum.
789 Sléttuvegur: Af Siglufjarðarvegi vestan Fljótaárbrúar um Sléttu og Skeiðsfossvirkjun, á Ólafsfjarðarveg nálægt Hvammi.
792 Flugvallarvegur Siglufirði: Frá Siglufirði yfir Fjarðará að flugvelli.
82 Ólafsfjarðarvegur: Frá sýslumörkum á Lágheiði, um Stíflu, á Siglufjarðarveg á Ketilási.

Norðurlandskjördæmi eystra.

1 Norðurlandsvegur: Frá sýslumörkum á Öxnadalsheiði, um Öxnadal, Þelamörk og Kræklingahlíð til Akureyrar, um Svalbarðsströnd, Víkurskarð, Ljósavatnsskarð, Fljótsheiði, Reykjadal, Mývatnsheiði, Mývatnssveit norðan Mývatns, Mývatnsöræfi, Jökulsárbrú, Grímsstaði á Fjöllum, að sýslumörkum á Biskupshálsi.
82 Ólafsfjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi á Moldhaugnahálsi, um Arnarneshrepp og Árskógsströnd, um Dalvík, fyrir Ólafsfjarðarmúla, um Ólafsfjörð að sýslumörkum á Lágheiði.
83 Grenivíkurvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Miðvík, um Dalsmynni, Höfðahverfi og Grenivík að Melum.
85 Norðausturvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Krossi í Ljósavatnsskarði, um Köldukinn, Aðaldalshraun, Húsavík, Tjörnes, Kelduhverfi og Jökulsárbrú í Öxarfirði, um Kópasker, Melrakkasléttu og Raufarhöfn, um Þistilfjörð að sýslumörkum á Brekknaheiði.
87 Mývatnsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Grímsstöðum í Mývatnssveit, um Hólssand, Hvammsheiði og Reykjahverfi, á Norðausturveg hjá Laxamýri.
803 Kleifavegur: Af Ólafsfjarðarvegi í Ólafsfjarðarkaupstað um brú á Ólafsfjarðarós meðfram flugvelli að Sólheimum.
804 Flugvallarvegur Ólafsfirði: Af Kleifavegi við Ós að flugvelli.
805 Svarfaðardalsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Árgerði, um Urðir að Atlastöðum.
806 Tunguvegur: Af Svarfaðardalsvegi hjá Hreiðarsstöðum á Skíðadalsveg hjá Hvarfi.
807 Skíðadalsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hrísum, um brú á Skíðadalsá hjá Hvarfi, um Skíðadal að vestan og austur yfir Skíðadalsá á brú sunnan við Hnjúk að vegamótum Klængshóls- og Hlíðarvegar.
808 Árskógssandsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Litla-Árskógi að Árskógssandshöfn.
809 Hauganesvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Stærra-Árskógi að Hauganesi.
811 Hjalteyrarvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Skriðulandi að Hjalteyri.

812 Bakkavegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hofi, um Arnarnes, á Ólafsfjarðarveg hjá Kambhóli.
813 Möðruvallavegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hofi, um Möðruvelli á Hörgárdalsveg hjá Björgum.
814 Staðarbakkavegur: Af Hörgárdalsvegi um brú á Hörgá hjá Skugga á Flögu.
815 Hörgárdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Bægisá, um brú á Helguhyl og norður Hörgárdal að vestan á Ólafsfjarðarveg norðan Hörgárbrúar.
816 Dagverðareyrarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Sólborgarhóli, um Dagverðareyri og Gásir á Ólafsfjarðarveg sunnan Hörgárbrúar.
817 Blómsturvallavegur: Frá brú á Lónslæk hjá Áslaksstöðum, norður hjá Syðsta-Samtúni, yfir Norðurlandsveg að Brávöllum.
820 Flugvallarvegur Akureyri: Af Norðurlandsvegi sunnan Akureyrar að flugvelli.
821 Eyjafjarðarbraut vestri: Af Norðurlandsvegi sunnan Akureyrar, um Grund og Saurbæ, að Hólsgerði.
822 Kristnesvegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri norðan Kristness, um Kristnes á Eyjafjarðarbraut vestri sunnan Kristness.
823 Miðbraut: Frá Eyjafjarðarbraut vestri við Hrafnagil að Eyjafjarðarbraut eystri við Laugaland.
824 Finnastaðavegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri skammt norðan Hólshúsa, um brýr á Finnastaðaá og Skjóldalsá á Dalsveg hjá Litla-Garði.
825 Dalsvegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri hjá Samkomugerði að Ytra-Dalsgerði.
826 Hólavegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri hjá Sandhólum, um brú á Eyjafjarðará, um Hóla á Eyjafjarðarbraut vestri á móts við Vatnsenda.
827 Sölvadalsvegur: Af Hólavegi hjá Gnúpufelli að Draflastöðum.
829 Eyjafjarðarbraut eystri: Af Norðurlandsvegi hjá Kaupangi, um Laugaland og brú á Eyjafjarðará hjá Möðruvöllum, á Eyjafjarðarbraut vestri norðan Saurbæjar.
830 Svalbarðseyrarvegur: Af Norðurlandsvegi að Svalbarðseyri.
831 Höfðavegur: Af Grenivíkurvegi við Gljúfurá að Hóli.
832 Vaðlaheiðarvegur: Af Norðurlandsvegi við Veigastaði, yfir Vaðlaheiði, Fnjóská, á Norðurlandsveg hjá Hálsi.
833 Illugastaðavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Nesi, yfir Vaðlaheiðarveg suður að Illugastöðum.
834 Fnjóskadalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi hjá Víðivöllum að Grímsgerði.
835 Fnjóskadalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi austan brúar á Fnjóská, um Fnjóskadal austanverðan, á Grenivíkurveg á Dalsmynni.
836 Vaglaskógarvegur: Af Vaðlaheiðarvegi austan við brú á Fnjóská, um Vaglaskóg að Lundi II.
841 Fremstafellsvegur: Af Norðurlandsvegi vestan Kvíslarbrúar, um brú á Djúpá, hjá Fremstafelli, á Norðausturveg hjá Landamóti.
842 Bárðardalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi að Kvíslarbrú vestan Skjálfandafljóts að Mýri.
843 Lundarbrekkuvegur: Af Bárðardalsvegi eystri hjá Sandkvísl, að Víðikeri.
844 Bárðardalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi hjá Fosshóli, um brú hjá Stóruvöllum á Bárðardalsveg vestri.
845 Aðaldalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Einarsstöðum á Norðausturveg hjá Tjörn.
846 Austurhlíðarvegur: Af Norðurlandsvegi gegnt Laugum, hjá Laugaskóla út Austurhlíð, yfir Reykjadalsá hjá Ökrum, á Aðaldalsveg móts við Hamra.
847 Stafnsvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan og neðan við Narfastaði að Stafni.

848 Mývatnssveitarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Arnarvatni um Skútustaði á Norðurlandsveg hjá Reykjahlíð.
849 Baldursheimsvegur: Af Mývatnssveitarvegi skammt austan Arnarvatns að Baldursheimi.
850 Flugvallarvegur Mývatnssveit: Af Norðurlandsvegi við Reynihlíð að flugvelli.
851 Út-Kinnarvegur: Af Norðausturvegi hjá Ófeigsstöðum að Björgum.
852 Sandvegur: Af Norðausturvegi norðan Knútsstaða að Sandi.
853 Hvammavegur: Af Aðaldalsvegi norðan Ytra-Fjalls, yfir Laxá hjá Hólmavaði, á Mývatnsveg austan Laxárvirkjunar.
854 Staðarbraut: Af Aðaldalsvegi sunnan Syðra-Fjalls, um Laxárvirkjun á Hvammaveg.
855 Fagranesvegur: Af Staðarbraut hjá Hellulandi að Fagranesi.
856 Laxárdalsvegur: Af Staðarbraut vestan Laxár, um brú á Laxá hjá Sogi að Kasthvammi.
858 Flugvallarvegur Aðaldal: Af Norðausturvegi í Aðaldalshrauni að flugvelli.
862 Uppsveitarvegur: Af Norðausturvegi norðan við Meiðavelli að Tóvegg.
864 Hólsfjallavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Grímsstöðum á Fjöllum, um Hólssand á Norðausturveg austan Jökulsárbrúar í Öxarfirði.
865 Gilsbakkavegur: Af Norðausturvegi hjá Lundi að Gilsbakka.
866 Austursandsvegur: Af Norðausturvegi skammt vestan Klifshaga, um Sandárbrú að Skógum.
867 Öxarfjarðarheiðarvegur: Af Norðausturvegi hjá Klifshaga, um Hrauntanga, á Norðausturveg austan Stóra-Viðarvatns.
868 Laxárdalsvegur: Af Norðausturvegi vestan Garðár í Þistilfirði að Holti.
869 Langanesvegur: Af Norðausturvegi við Þórshöfn um Þórshöfn og Sauðanes að Lóni.
870 Kópaskersvegur: Af Norðausturvegi um Kópasker að flugvelli.
873 Flugvallarvegur Raufarhöfn: Af Norðausturvegi norðan Ormarslóns að flugvelli.
875 Flugvallarvegur Þórshöfn: Af Langanesvegi hjá Sauðanesi að flugvelli.

Austurlandskjördæmi.

1 Austurlandsvegur: Frá sýslumörkum á Biskupshálsi, um Möðrudal, Jökuldalsheiði, Jökuldal, yfir Jökulsárbrú hjá Fossvöllum, um Hróarstungu yfir Lagarfljótsbrú hjá Egilsstöðum, um Velli, Skriðdal, Breiðdalsheiði, Breiðdal, Berufjörð, Geithellnahrepp, Hvalnesskriður, Lón, Almannaskarð, yfir Hornafjarðarfljótsbrú hjá Gildraskeri, um Mýrar, Suðursveit, Breiðamerkursand, Öræfi og Skeiðarársand að sýslumörkum Vestur-Skaftafellssýslu.
85 Norðausturvegur: Frá sýslumörkum á Brekknaheiði, um Bakkafjörð, Sandvíkurheiði, Vopnafjörð, Hofsárdal og Langadal á Austurlandsveg hjá Möðrudal.
91 Hafnarvegur í Bakkafirði: Af Norðausturvegi hjá Bakkaá að Hafnarkauptúni.
92 Norðfjarðarvegur: Af Austurlandsvegi hjá Egilsstöðum um Fagradal, Búðareyri við Reyðarfjörð, Hólmaháls, Eskifjörð, Oddsskarð og til Neskaupstaðar.
93 Seyðisfjarðarvegur: Af Norðfjarðarvegi hjá Egilsstöðum, um Fjarðarheiði til Seyðisfjarðar.
94 Borgarfjarðarvegur: Af Seyðisfjarðarvegi við Eyvindará, um Eiðaþinghá, Hjaltastaðaþinghá, yfir Selfljótsbrú hjá Heyskálum, Vatnsskarð og Njarðvík að Bakkagerði.
96 Suðurfjarðavegur: Af Norðfjarðarvegi í Reyðarfirði um suðurströnd Reyðarfjarðar fyrir Vattarnes, um Fáskrúðsfjörð, Gvendarnes, Stöðvarfjörð, Kambanes og á Austurlandsveg nálægt Heydölum.
97 Breiðdalsvíkurvegur: Af Suðurfjarðavegi hjá Þverhamri til Breiðdalsvíkur.
98 Djúpavogsvegur: Af Austurlandsvegi til Djúpavogskauptúns.
99 Hafnarvegur: Af Austurlandsvegi að Höfn.

913 Strandhafnarvegur: Af Norðausturvegi við Borgarlæk að Ljósalandi.
914 Torfastaðavegur: Af Vesturárdalsvegi innan Skógalóns um brú á Vesturá að Torfastöðum.
915 Vesturárdalsvegur: Af Norðausturvegi við Vopnafjarðarkauptún að Búastöðum.
916 Flugvallarvegur Vopnafirði: Af Hlíðarvegi norðan Hofsár að flugvelli.
917 Hlíðarvegur: Af Austurlandsvegi hjá Fossvöllum, um Jökulsárhlíð, yfir Hellisheiði á Norðausturveg hjá Vatnsdalsgerði.
919 Sunnudalsvegur: Af Hlíðarvegi austan við Hofsá, um brú á Sunnudalsá norðan Sunnudals, og á Norðausturveg nálægt Teigi.
923 Jökuldalsvegur: Af Austurlandsvegi við Gilsá um Hákonarstaði að Vaðbrekku.
924 Jökuldalsvegur eystri: Af Austurlandsvegi hjá Hjarðarhaga yfir Jökulsá og út Jökuldal austan Jökulsár á Austurlandsvegi í Dimmadal.
925 Hróarstunguvegur: Af Austurlandsvegi við Jökulsárbrú, um Litla-Bakka og Kirkjubæ, yfir Rangá á Austurlandsveg hjá Urriðavatni.
926 Húseyjarvegur: Af Hróarstunguvegi hjá Litla-Bakka að Geirastöðum.
927 Brekkubæjarvegur: Af Hróarstunguvegi hjá Þórisvatni um Brekku á Hróarstunguveg hjá Litla-Steinsvaði.
929 Fellavegur: Af Austurlandsvegi hjá Urriðavatni að Staffelli.
931 Upphéraðsvegur: Af Austurlandsvegi norðan Lagarfljótsbrúar um Fell, Fljótsdal, yfir Jökulsá í Fljótsdal, um Skóga og á Austurlandsveg hjá Úlfsstöðum á Völlum.
933 Norðurdalsvegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi nálægt Valþjófsstað að Þuríðarstöðum.
934 Múlavegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi austan Jökulsár um brú á Kelduá um Langhús að Glúmsstöðum.
935 Suðurdalsvegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi austan brúar á Kelduárkvísl að Víðivöllum fremri.
937 Skriðdalsvegur: Af Upphéraðsvegi vestan Grímsár inn Skriðdal um brýr á Geitdalsá og Múlaá á Austurlandsveg sunnan Jóku.
938 Múlavegur syðri: Af Skriðdalsvegi við Múlabrú að Birkihlíð.
939 Axarvegur: Af Austurlandsvegi í Víðigróf í Skriðdal um Öxi og á Austurlandsveg í Berufjarðarbotni.
941 Flugvallarvegur Egilsstöðum: Af Austurlandsvegi austan Lagarfljótsbrúar að flugvelli.
943 Hjaltastaðarvegur: Af Borgarfjarðarvegi sunnan við Bóndastaði um Hjaltastað að Dölum.
944 Lagarfossvegur: Af Borgarfjarðarvegi nálægt Ásgrímsstöðum um Ekru, yfir Lagarfljót hjá Fossi á Hróarstunguveg.
946 Hólalandsvegur: Af Borgarfjarðarvegi í Bakkagerði um Hólaland að vegamótum við Hvannstóð.
947 Desjarmýrarvegur: Af Borgarfjarðarvegi í Bakkagerði um brú á Fjarðará að heimreið að Sólbakka norðan við Hrafnárbrú.
951 Vestdalseyrarvegur: Af Seyðisfjarðarvegi í Seyðisfjarðarkaupstað um Vestdalseyri að Sunnuholti.
953 Mjóafjarðarvegur: Af Norðfjarðarvegi nálægt Köldukvíslarbrú um Mjóafjarðarheiði og norðurströnd Mjóafjarðar að Brekku.
954 Helgustaðavegur: Af Norðfjarðarvegi í Eskifjarðarkaupstað að Stóru-Breiðuvík.
955 Flugvallarvegur Norðfirði: Af Norðfjarðarvegi hjá Þrastarlundi að flugvelli.
956 Dalavegur: Af Suðurfjarðavegi norðan Dalsár að Hólagerði.
961 Flugvallarvegur Breiðdal: Frá Breiðdalsvík að flugvelli vestan kauptúns.
962 Norðurdalsvegur í Breiðdal: Af Austurlandsvegi í Breiðdal um Norðurdal að vegamótum við brú á Norðurdalsá.

964 Breiðdalsvegur: Af Austurlandsvegi innan Ásunnarstaða, yfir Breiðdalsá hjá Flögu, um Randversstaði á Austurlandsveg sunnan Breiðdalsárbrúar.
966 Flugvallarvegur Djúpavogi: Frá Djúpavogi að flugvelli sunnan kauptúns.
982 Flugvallarvegur Hornafirði: Af Austurlandsvegi hjá Laxá að flugvelli.
986 Rauðabergsvegur: Af Austurlandsvegi austan Djúpár að vegamótum að Holtaseli.
988 Flugvallarvegur Öræfum: Af Austurlandsvegi hjá Fagurhólsmýri að flugvelli.

3.2. FLOKKUN ÞJÓÐVEGA SKV. 3.1. Í UNDIRFLOKKA

3.2.1. Stofnbrautir.

1 Suðurlandsvegur.
30 Skeiða- og Hrunamannavegur:
Suðurlandsvegur — Flúðir.
31 Skálholtsvegur.
33 Gaulverjabæjarvegur:
Stokkseyri — Eyrarbakkavegur.
34 Eyrarbakkavegur.
35 Biskupstungnabraut:
Suðurlandsvegur — Skálholtsvegur.
36 Þingvallavegur.
37 Laugarvatnsvegur:
Biskupstungnabraut — Laugarvatn.
38 Þorlákshafnarvegur.
39 Þrengslavegur.
343 Álfsstétt.
1 Vesturlandsvegur.
40 Hafnarfjarðarvegur.
41 Reykjanesbraut.
43 Grindavíkurvegur.
44 Hafnavegur:
Reykjanesbraut — Keflavíkurflugvöllur.
45 Garðskagavegur:
Reykjanesbraut — Sandgerði.
411 Arnarnesvegur.
412 Vífilsstaðavegur.
415 Bessastaðavegur:
Hafnarfjarðarvegur — Álftanesvegur.
416 Álftanesvegur.
421 Vogavegur.
422 Njarðvíkurvegur.
431 Hafravatnsvegur:
Úlfarsárvegur — Vesturlandsvegur.
433 Reykjalundarvegur.
51 Akranesvegur.
54 Ólafsvíkurvegur.
55 Heydalsvegur.
56 Stykkishólmsvegur:
Snæfellsnesvegur — Stykkishólmur.
57 Snæfellsnesvegur.
574 Útnesvegur:
Hellissandur — Ólafsvík.
60 Vestfjarðavegur.
61 Djúpvegur.
62 Barðastrandarvegur.
63 Bíldudalsvegur.
64 Flateyrarvegur.
65 Súgandafjarðarvegur:
Vestfjarðavegur — Suðureyri.
68 Hólmavíkurvegur.
617 Tálknafjarðarvegur:
Bíldudalsvegur — Tálknafjörður.
1 Norðurlandsvegur.
72 Hvammstangavegur.
74 Skagastrandarvegur.
75 Sauðárkróksbraut.
76 Siglufjarðarvegur.
77 Hofsósbraut.
82 Ólafsfjarðarvegur.
85 Norðausturvegur.
808 Árskógssandsvegur.
821 Eyjafjarðarbraut vestri:
Norðurlandsvegur — Miðbraut.
823 Miðbraut.
829 Eyjafjarðarbraut eystri:
Norðurlandsvegur — Miðbraut.
845 Aðaldalsvegur.
1 Austurlandsvegur.
92 Norðfjarðarvegur.
93 Seyðisfjarðarvegur.
96 Suðurfjarðavegur.
97 Breiðdalsvíkurvegur.
98 Djúpavogsvegur.
99 Hafnarvegur.

3.2.2. Aðrir þjóðvegir eru þjóðbrautir.

3.3. AÐALFJALLVEGIR

F22 Fjallabaksleið nyrðri:
Af Þjórsárdalsvegi (32) við Sigöldu yfir Jökulgilskvísl hjá Landmannalaugum, Eldgjá og Skaftártungu á Búlandsveg (208) hjá Búlandi (84 km).

F28 Sprengisandsleið:
Af Þjórsárdalsvegi (32) við Sigölduvirkjun vestan Þórisvatns um Þveröldu, Tómasarhaga hjá Fjórðungsvatni um Kiðagilsdrög á Bárðardalsveg vestri (842) hjá Mýri í Bárðardal (197 km).

F35 Kaldadalsvegur:
Af Uxahryggjavegi (52) í Brunnum um Kaldadal á Hálsasveitarvegi (518) hjá Húsavelli (40 km).

F37 Kjalvegur:
Af Biskupstungnabraut (35) hjá Gullfossi um Bláfellsháls og Hveravelli á Kjalveg (732) hjá Eiðsstöðum í Blöndudal (165 km).

F72 Skagafjarðarleið:
Af Skagafjarðarvegi (752) hjá Giljum í Vesturdal, yfir brú á Jökulsá eystri á Austari-Bug, um Laugafell á Sprengisandsveg (F28) við Fjórðungsvatn (81 km).

F78 Vegur af Eyjafjarðarleið (F28) í Kiðagilsdrögum (18 km).

F82 Eyjafjarðarleið:
Af Eyjafjarðarbraut vestri (821) við Hólsgerði, um Eyjafjaðardal á Skagafjarðarleið (F72) vestan Laugafellsskála (42 km).

F98 Gæsavatnsleið:
Af Sprengisandsleið (F28) í Tómasarhaga um Urðarháls yfir Jökulsá hjá Upptyppingum, yfir brú á Kreppu um Grjót og á Austurlandsveg (1) austan Möðrudals (178 km).

Samgönguráðuneytið, 26. júní 1985.

Matthías Bjarnason.

Halldór S. Kristjánsson.

Nr. 75 14. júlí 1985

LÖG

um fjárhagslegan stuðning við tónlistarskóla.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Stofnun tónlistarskóla.

1. gr.

Með tónlistarskóla er í lögum þessum átt við skóla sem fullnægir eftirtöldum skilyrðum:

1. hefur a. m. k. einn fastan kennara auk stundakennara;
2. starfar minnst sjö mánuði á ári og lýkur með prófum og opinberum nemendatónleikum;

3. kennir skv. námsskrá útgefinni af menntamálaráðuneytinu eða námslýsingu sem hlotið hefur staðfestingu ráðuneytisins ef námsskrá skortir; hverjum nemanda skal veitt kennsla í aðalnámsgrein eina stund á viku; auk þess séu a. m. k. tvær aukanámsgreinar kenndar í hóptímum (tónfræði, tónheyrn, tónlistarsaga og samleikur);
4. hefur a. m. k. 30 nemendur sem stunda nám til viðurkenndrar prófraunar;
5. hefur hlotið sérstakt samþykki menntamálaráðuneytisins og jafnframt samþykki viðkomandi sveitarstjórnar ef skóli er rekinn af þriðja aðila.

2. gr.

Ef sveitarfélag vill koma á fót tónlistarskóla skal sveitarstjórn semja reglugerð um skólann sem ráðherra staðfestir. Skal þar m. a. kveðið á um yfirstjórn skólans og ráðningu starfsmanna sem teljast skulu starfsmenn sveitarfélagsins.

Ef fleiri en eitt sveitarfélag ákveða að koma á fót tónlistarskóla í sameiningu skal reglugerðin samin og samþykkt af viðkomandi sveitarstjórnum og þar m. a. kveðið á um skiptingu kostnaðar og ábyrgðar af skólahaldinu.

3. gr.

Aðrir aðilar en sveitarfélög geta sett á fót tónlistarskóla sem njóta skal styrks skv. ákvæðum laga þessara. Áður en slíkur skóli hefur starfsemi skal senda greinargerð um fyrirhugaða stofnun hans til viðkomandi sveitarfélags og til menntamálaráðuneytisins. Skal þar greint frá því m. a. hverjir séu stofn- og ábyrgðaraðilar skólans, hvaða húsnæði hann hafi til afnota og hvaða greinar tónlistar ætlunin sé að leggja áherslu á. Greinargerðin skal hafa borist viðkomandi sveitarfélagi eigi síðar en 15. apríl ásamt rekstraráætlun og drögum að starfsreglum fyrir skólann. Sveitarstjórn skal fjalla um greinargerðina og taka afstöðu til þess hvort hún fallist á greiðslur til skólans úr sveitarsjóði.

Ef fyrirhugað starfssvæði skólans er fleiri en eitt sveitarfélag skulu viðkomandi sveitarstjórnir fjalla um málið á sama hátt og skal þá jafnframt taka afstöðu til þess hvernig kostnaðarskipting skal vera milli sveitarsjóða og hver skal vera greiðsluaðili fyrir skólann.

Sveitarstjórn skal tilkynna menntamálaráðuneytinu um afstöðu sína til skólans og eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að greinargerð um skólann berst til sveitarstjórnarinnar. Sé sveitarstjórnin samþykk stofnun skólans fyrir sitt leyti og ráðuneytið fellst á að skilyrði séu fyrir hendi til skólahaldsins skal gera ráð fyrir kostnaði við rekstur skólans í tillögum til næstu fjárlaga og á fjárhagsáætlun sveitarfélagsins fyrir næsta ár. Ráðuneytið skal tilkynna um afstöðu sína eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að því hefur borist greinargerðin.

Skólanefnd, skipuð fulltrúum eignaraðila, fjallar um málefni skólans og fer með fjárreiður hans. Viðkomandi sveitarfélag skal ávallt eiga fulltrúa í nefndinni.

4. gr.

Stofnkostnaður tónlistarskóla greiðist af stofnendum hans, en veita skal styrk til hljóðfærakaupa og annars stofnkostnaðar eftir því sem fé er veitt til á fjárlögum. Skiptir menntamálaráðuneytið heildarupphæð styrkja í þessu skyni í samræmi við nánari reglur sem það setur, en styrkur til hljóðfærakaupa má nema allt að þriðjungi af kostnaðarverði.

5. gr.

Tónlistarskólar þeir, sem starfandi eru og styrk hafa hlotið fyrir gildistöku laga þessara, skulu halda staðfestingu sinni enda fullnægi þeir lágmarkskröfum skv. lögum þessum. Ef skóli er rekinn á vegum sveitarfélags skal semja reglugerð skv. ákvæðum 2. gr. eigi síðar en 6 mánuðum eftir gildistöku laganna. Ef skóli er rekinn á vegum annarra aðila, skal senda menntamálaráðuneytinu starfsreglur hans innan sama tíma.

6. gr.

Ef tónlistarskóli, sem styrks hefur notið, hættir störfum skal sveitarfélagið varðveita eignir skólans (hljóðfæri o. fl.) þar til eignanna er þörf við rekstur annars tónlistarskóla á sama starfssvæði.

II. KAFLI

Rekstur tónlistarskóla.

7. gr.

Tónlistarskólar, sem reknir eru af sveitarfélögum, skulu fá styrk frá ríkissjóði sem nemur 50% af launagreiðslum til kennara og skólastjóra. Skal þá miðað við að launagreiðslur séu í samræmi við þá kjarasamninga sem fjármálaráðuneytið og launanefnd sveitarfélaga gera við viðkomandi stéttarfélög starfsmanna á hverjum tíma, og að kennslumagn sé í samræmi við samþykkta kennsluáætlun. Skal senda áætlunina menntamálaráðuneytinu til staðfestingar eigi síðar en 15. maí ár hvert, og skal ráðuneytið tilkynna viðkomandi skólastjóra um afstöðu sína til áætlunarinnar eigi síðar en 15. júlí ár hvert.

8. gr.

Tónlistarskólar, sem eigi eru reknir af sveitarfélögum, skulu senda áætlun um kennslu á næsta fjárhagsári til viðkomandi sveitarstjórnar eigi síðar en 1. maí ár hvert. Skal jafnframt í greinargerð skýra fyrirhugaðar breytingar á kennslu og kennslumagni. Fallist sveitarstjórn á áætlunina skal hún send til menntamálaráðuneytisins til staðfestingar eigi síðar en 15. maí ár hvert, og skal ráðuneytið tilkynna viðkomandi skólastjóra og sveitarstjórn um afstöðu sína til áætlunarinnar eigi síðar en 15. júlí ár hvert.

9. gr.

Starfsmenn tónlistarskóla, sem eigi eru reknir af sveitarfélögum, en njóta styrks skv. lögum þessum, skulu njóta launa í samræmi við kjarasamninga sem fjármálaráðuneytið og launanefnd sveitarfélaga gera við stéttarfélög þeirra á hverjum tíma, en þeir teljast starfsmenn viðkomandi skóla nema öðruvísi sé um samið. Þeim er heimil þátttaka í söfnunarsjóði lífeyrisréttinda eða öðrum þeim lífeyrissjóði sem viðkomandi starfsmaður á aðgang að.

10. gr.

Tónlistarskólar, sem eigi eru reknir af sveitarfélögum, skulu fá greiddan úr sveitarsjóði launakostnað kennara og skólastjóra í samræmi við rekstraráætlun og þær breytingar sem verða á launatöxtum í samræmi við framangreinda kjarasamninga. Greiðsla skal fara fram mánaðarlega skv. nánara samkomulagi milli skólastjórnar og sveitarstjórnar. Ríkissjóður endurgreiðir sveitarfélagi helming útlagðs kennslukostnaðar skv. þessari grein skv. nánari reglum sem menntamálaráðuneytið setur í samráði við Samband ísl. sveitarfélaga.

11. gr.

Tónlistarskólar skulu innheimta skólagjöld. Skólagjöldum er ætlað að standa undir öðrum kostnaði við skólareksturinn en launakostnaði kennara og skólastjóra, að svo miklu leyti sem rekstrarkostnaðurinn er ekki borinn af styrktarmeðlimum eða annarri fjáröflun.

12. gr.

Menntamálaráðuneytið setur í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara. Skal þar m. a. fjalla um námsskrár við tónlistarkennslu, kennslumagn og próf og réttindi sem þau veita.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Falla þá jafnframt úr gildi lög nr. 22/1975, um fjárhagslegan stuðning við tónlistarskóla.

Gjört í Reykjavík, 14. júní 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

4. júlí 1985 Nr. 76

LÖG

um breyting á lögum nr. 34/1979, um veðdeild Búnaðarbanka Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. mgr. 4. gr. laganna orðist svo:

Til tryggingar vaxtabréfum og öðrum skuldbindingum deildarinnar er:

1. veðskuldabréf þau er veðdeildin fær frá lántakendum,
2. varasjóður deildarinnar,
3. ábyrgð Búnaðarbankans.

2. gr.

1. tölul. 5. gr. laganna orðist svo:

Að veita lán gegn veði í jörðum og hvers konar fasteignum.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 4. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Á. Mathiesen.

LÖG

um breytingu á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins, nr. 60 1. júní 1984.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 62. gr. laganna bætist ný mgr. er orðist svo:

Sveitarfélög eiga forkaupsrétt á íbúðum sem byggðar voru til útrýmingar heilsuspillandi húsnæðis fyrir gildistöku laga nr. 51/1980, enda hafi ríki og sveitarfélög lánað til kaupa þeirra íbúða og þau lán verið til 40 ára eða lengri tíma. Þar sem sérstakar matsnefndir hafa ekki verið skipaðar til að meta kaupverð slíkra íbúða við gildistöku laga þessara skulu sveitarstjórn og stjórn verkamannabústaða tilnefna hvor sinn mann í tveggja manna matsnefnd til að meta verð til seljenda þessara íbúða. Skal við matið taka fullt tillit til þeirra matsreglna sem gilt hafa við kaup íbúðanna. Óski sveitarstjórn eftir því er heimilt að endurfjármagna íbúðir þessar við endursölu skv. 49. gr. þessara laga. Sveitarstjórn getur samþykkt að gefa út kvaðalaust afsal fyrir þessum íbúðum áður en 30 ára eignarhaldstími er liðinn. Um íbúðir þessar skulu að öðru leyti gilda ákvæði þessa kafla eftir því sem við á.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 106/1970, um sölu á íbúðum sem byggðar eru af framkvæmdanefnd byggingaráætlunar í Reykjavík eða til útrýmingar heilsuspillandi húsnæðis.

Gjört í Reykjavík, 2. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Alexander Stefánsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 49/1974, um Lífeyrissjóð sjómanna, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. mgr. 11. gr. laganna orðist svo:

Til grundvallar stigaútreikningi skal fyrir hvert almanaksár til ársloka 1984 reikna árslaun miðað við fast dagvinnukaup 52 vikur á ári samkvæmt 2. taxta Dagsbrúnar með fullri starfsaldurshækkun. Frá 1. janúar 1985 skulu grundvallarlaun vera 14 100 kr. á mánuði miðað við þáverandi kauplag. Sjóðsstjórn ákveður, að fenginni umsögn Kjararannsóknanefndar, breytingar á grundvallarlaunum þessum í samræmi við breytingar á launum verkamanna samkvæmt kjarasamningum. Verði grundvöllur þessi að dómi ráðherra ónothæfur mælikvarði á breytingar á vinnutekjum sjómanna almennt skal hann, að fengnum tillögum sjóðsstjórnar, ákveða annan stigagrundvöll, svo og tengingu hans við fyrri grundvöll. Sama gildir ef stigagrundvöllur, sem ákveðinn hefur verið af ráðherra, reynist síðar ónothæfur.

2. gr.

1. mgr. 12. gr. laganna orðist svo:

Hver sjóðfélagi, sem orðinn er fullra 65 ára að aldri, á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum.

3. gr.

4. mgr. 12. gr. laganna (sbr. lög nr. 48/1981) orðist svo:

Heimilt er sjóðfélaga að fresta töku ellilífeyris allt til 75 ára aldurs og hækkar þá upphæð ellilífeyris vegna réttinda sem áunnin voru fram til 65 ára aldurs um ½% fyrir hvern mánuð sem töku hans er frestað fram yfir 65 ára aldur. Hafi sjóðfélagi öðlast rétt til töku ellilífeyris frá 60, 61 eða 62 ára aldri samkvæmt 3. mgr. 12. gr. hækkar upphæð ellilífeyris vegna réttinda, sem áunnin voru fram til 60, 61 eða 62 ára aldurs, um ½% fyrir hvern mánuð sem töku hans er frestað fram yfir þann aldur er réttur til töku ellilífeyris stofnast.

4. gr.

5. mgr. 12. gr. laganna orðist svo:

Haldi sjóðfélagi áfram að ávinna sér réttindi eftir að hann hefur hafið töku ellilífeyris skulu stig hans reiknuð á ný er hann hefur náð 65 ára aldri og síðan aftur við 70 og 75 ára aldur, en reikna skal með sama meðaltali launa, sbr. 2. mgr., og gert var við fyrri úrskurð.

5. gr.

1. mgr. 15. gr. laganna orðist svo:

Nú andast sjóðfélagi, sem greitt hefur iðgjöld til sjóðsins eða notið úr honum örorkulífeyris a. m. k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum, og eiga þá börn hans og kjörbörn, er hann lætur eftir sig og yngri eru en 18 ára, rétt á lífeyri úr sjóðnum til 18 ára aldurs. Veiti fráfall sjóðfélagans börnunum jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum lífeyrissjóði skal lífeyrir úr þessum sjóði þó bundinn því skilyrði að sjóðfélaginn hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

6. gr.

2. mgr. 17. gr. laganna orðist svo:

Falli iðgjaldagreiðslur niður í meira en 6 mánuði samfleytt af öðrum ástæðum en veikindum eða atvinnuleysi telst hlutaðeigandi ekki lengur til sjóðfélaga. Skulu áunnin stig geymd nema krafist sé endurgreiðslu iðgjalda samkvæmt 18. gr. Réttur til elli-, örorku- og makalífeyris fellur ekki niður þótt sjóðfélagi hætti iðgjaldagreiðslu en miðast einungis við áunnin geymd stig.

7. gr.

3. mgr. ákvæðis til bráðabirgða (sbr. lög nr. 48/1981) orðist svo:

Árin 1980—1989 skulu elli-, örorku- og makalífeyrisgreiðslur samkvæmt lögum þessum miðast við grundvallarlaun samkvæmt 2. mgr. 11. gr. eins og þau eru 1. janúar, 1. apríl, 1. júlí, 1. október og 1. desember 1980, 1. mars, 1. júní, 1. september og 1. desember hvert ár 1981—1984, en í byrjun hvers mánaðar árin 1985—1989.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 3. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

LÖG

um skipulag ferðamála.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Tilgangur og yfirstjórn.

1. gr.

Tilgangur laga þessara er að stuðla að þróun ferðamála sem atvinnugreinar og skipulagningu ferðaþjónustu fyrir íslenskt og erlent ferðafólk sem mikilvægs þáttar í íslensku atvinnu- og félagslífi, bæði með hliðsjón af þjóðhagslegri hagkvæmni og umhverfisvernd.

2. gr.

Samgönguráðuneytið fer með yfirstjórn mála þeirra sem lög þessi taka til.

II. KAFLI

Ferðamálaráð Íslands.

3. gr.

Ferðamálaráð Íslands fer með stjórn ferðamála undir yfirstjórn samgönguráðuneytisins.

Ferðamálaráð heldur fundi a. m. k. fjórum sinnum á ári.

4. gr.

Samgönguráðherra skipar menn í Ferðamálaráð til fjögurra ára í senn. Skulu fimm skipaðir án tilnefningar og skal einn þeirra vera formaður ráðsins og annar varaformaður.

Aðra fulltrúa í Ferðamálaráð skipar ráðherra eftir tilnefningu en eftirtaldir aðilar tilnefna einn mann hver:

1. Félag hópferðaleyfishafa.
2. Félag íslenskra ferðaskrifstofa.
3. Félag leiðsögumanna.
4. Félag sérleyfishafa.
5. Ferðafélag Íslands.
6. Flugleiðir hf.
7. Náttúruverndarráð.
8. Samband veitinga- og gistihúsa.
9. Önnur flugfélög en Flugleiðir hf.
10. Ferðaþjónusta bænda.
11. Reykjavíkurborg.
12. Ferðamálasamtök Vesturlands.
13. Ferðamálasamtök Vestfjarða.
14. Ferðamálasamtök Norðurlands vestra.
15. Ferðamálasamtök Norðurlands eystra.
16. Ferðamálasamtök Austurlands.

17. Ferðamálasamtök Suðurlands.
18. Ferðamálasamtök Suðurnesja.

Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.
Þóknun ráðsmanna greiðist af þeim aðilum sem hafa tilnefnt þá.

5. gr.

Samgönguráðherra skipar fimm manna framkvæmdastjórn til fjögurra ára.
Einn er formaður Ferðamálaráðs og skal hann vera formaður framkvæmdastjórnar.
Eftirtaldir aðilar skulu tilnefna einn mann hver: Félag íslenskra ferðaskrifstofa, Flugleiðir hf. og Samband veitinga- og gistihúsa. Einn skal skipaður til eins árs í senn, tilnefndur af Ferðamálaráði.
Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.
Ferðamálaráði er heimilt að skipa undirnefndir til þess að vinna að einstökum málaflokkum.
Ráðherra setur nánari ákvæði um starfsemi ráðsins í reglugerð.

6. gr.

Að fenginni umsögn Ferðamálaráðs ræður samgönguráðherra ferðamálastjóra sem annast daglega stjórn Ferðamálaráðs samkvæmt því sem ráðið ákveður. Ráðningartími ferðamálastjóra skal vera fjögur ár í senn.
Ferðamálastjóri situr fundi Ferðamálaráðs og framkvæmdastjórnar með málfrelsi og tillögurétti.

7. gr.

Verkefni Ferðamálaráðs eru þessi:
1. Skipulagning og áætlanagerð um íslensk ferðamál.
2. Landkynning og markaðsmál.
3. Þátttaka í fjölþjóðlegu samstarfi um ferðamál.
4. Ráðgjöf og aðstoð við aðila ferðaþjónustunnar og samræming á starfsemi þeirra.
5. Skipulagning náms og þjálfunar fyrir leiðsögumenn skv. sérstakri reglugerð þar að lútandi.
6. Skipulagning námskeiða fyrir aðila ferðaþjónustunnar um samskipti og þjónustu við ferðamenn.
7. Forganga um hvers konar þjónustu- og upplýsingastarfsemi fyrir ferðamenn.
8. Starfræksla sameiginlegrar bókunarmiðstöðvar í samvinnu við aðila ferðaþjónustunnar.
9. Samstarf við Náttúruverndarráð og aðra hlutaðeigandi aðila um að umhverfi, náttúru- og menningarverðmæti spillist ekki af starfsemi þeirri sem lög þessi taka til.
10. Frumkvæði að fegrun umhverfis og góðri umgengni á viðkomu- og dvalarstöðum ferðafólks. Samstarf við einkaaðila og opinbera aðila um snyrtilega umgengni lands í byggðum sem óbyggðum.
11. Könnun á réttmæti kvartana um misbresti á þjónustu við ferðamenn.
12. Undirbúningur og stjórn almennra ráðstefna um ferðamál.
13. Önnur þau verkefni sem Ferðamálaráði eru falin með lögum þessum eða á annan hátt.

8. gr.

Fríhöfnin í Keflavík skal greiða til Ferðamálaráðs gjald er nemur 10% af árlegri vörusölu. Fríhöfnin skal greiða gjald þetta beint til Ferðamálaráðs af sölu hvers mánaðar og fellur það í gjalddaga eigi síðar en 15 dögum eftir lok mánaðarins. Skal þessu fjármagni varið á eftirfarandi hátt:

a. Til að veita einkaaðilum og opinberum aðilum styrki til að koma upp eða endurbæta aðstöðu fyrir ferðamenn.
b. Til landkynningarverkefna á vegum Ferðamálaráðs.
c. Til Ferðamálasjóðs til styrkveitinga, sbr. 25. gr.

Ferðamálaráð gerir fjárhagsáætlun fyrir eitt ár í senn sem skal lögð fyrir samgönguráðherra en hann tekur endanlega ákvörðun.

Kostnaður af starfsemi Ferðamálaráðs skal að öðru leyti greiddur úr ríkissjóði samkvæmt ákvæðum fjárlaga.

III. KAFLI
Ferðaskrifstofa ríkisins.

9. gr.

Ríkisstjórnin skal beita sér fyrir stofnun hlutafélags um Ferðaskrifstofu ríkisins sem skal annast fyrirgreiðslu og skipulagningu ferða fyrir íslenska og erlenda ferðamenn. Heiti félagsins verði Ferðaskrifstofa ríkisins hf. Í því skyni er ríkisstjórninni heimilt:

a. að leggja Ferðaskrifstofu ríkisins, þ. e. allar eignir og fylgifé, til hins nýja félags,
b. að láta fara fram nákvæmt mat á eignum Ferðaskrifstofu ríkisins, þ. m. t. viðskiptavild, til viðmiðunar við ákvörðun um heildarhlutafjárhæð í hinu nýja hlutafélagi,
c. að ákveða fjárhæð hlutabréfa með það í huga að starfsfólk Ferðaskrifstofu ríkisins geti keypt bréf í hlutafélaginu,
d. að selja á næstu 5 árum allt að 30% af hlutafjáreign ríkissjóðs í Ferðaskrifstofu ríkisins til samtaka starfsmanna ferðaskrifstofunnar.

Verð hlutabréfa skal ákveðið skv. b- og c-lið hér að framan.

Þeir starfsmenn Ferðaskrifstofu ríkisins, sem notið hafa réttinda lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins og hefja störf hjá hinu nýja hlutafélagi eftir gildistöku þessara laga, skulu áfram eiga rétt á aðild að lífeyrissjóði.

10. gr.

Samgönguráðherra skipar 3 fulltrúa af 5 til setu á aðalfundum og hluthafafundum félagsins. Fer hver þeirra með ⅓ af atkvæðum ríkissjóðs í félaginu eins og þau eru á hverjum tíma.

11. gr.

Ákvæði 2. mgr. 3. gr. laga um hlutafélög, nr. 32/1978, gildir ekki um tölu stofnenda hlutafélagsins og 1. mgr. 17. gr. sömu laga gildir ekki um tölu hluthafa.

Lög þessi skulu koma í stað stofnsamnings skv. II. kafla hlutafélagalaga. Stofnfund hins nýja hlutafélags skal halda innan 3 mánaða frá gildistöku laganna og skal leggja drög að samþykktum fyrir félagið fram á fundinum.

Að öðru leyti gilda ákvæði hlutafélagalaga um hið nýja félag.

12. gr.

Við skipulagningu ferða skal Ferðaskrifstofa ríkisins hf. leitast við að nýta gisti- og veitingaþjónustu sem rekin er allt árið. Þar sem þörf krefur er henni þó heimilt að starfrækja sumarhótel í húsnæði heimavistarskóla eftir því sem um semst við forráðaaðila skólanna enda sé lágmarkskröfum um húsnæði og búnað skv. lögum og reglugerðum um veitinga- og gististaði fullnægt.

Við starfrækslu sumarhótela skal þess ávallt gætt að ekki sé efnt til óæskilegrar samkeppni við nærliggjandi hótel. Jafnframt skal þess gætt að þjónusta sumarhótela sé að öðru jöfnu til ráðstöfunar fyrir aðrar ferðaskrifstofur.

13. gr.

Stjórnin ræður forstjóra Ferðaskrifstofu ríkisins hf. Forstjóri ræður annað starfsfólk skrifstofunnar og stjórnar allri starfsemi hennar og ber ábyrgð gagnvart stjórninni.

IV. KAFLI

Almennar ferðaskrifstofur.

14. gr.

Ferðaskrifstofa merkir í lögum þessum fyrirtæki sem tekur að sér að veita í atvinnuskyni, að einhverju eða öllu leyti, eftirgreinda þjónustu fyrir almenning:

a. Upplýsingar um ferðir innanlands eða erlendis.
b. Hvers konar umboðssölu farmiða með skipum, bifreiðum, flugvélum eða járnbrautum.
c. Útvegun gistihúsnæðis.
d. Skipulagningu og sölu hópferða, innanlands eða erlendis, starfrækslu sætaferða og móttöku erlendra ferðamanna.

Í reglugerð skulu sett nánari ákvæði um með hverjum hætti skuli hafa eftirlit með þjónustu ferðaskrifstofa.

Samgönguráðuneytið sker úr ef ágreiningur verður um hvort starfsemi telst falla undir a- til d-lið hér að framan, svo og um það hvort um ferðaskrifstofustarfsemi sé að ræða í skilningi laga þessara.

15. gr.

Óheimilt er að stunda störf þau er greind eru í 14. gr., svo og að nota í nafni eða auglýsingum einstaklinga, félaga eða fyrirtækja orðið ferðaskrifstofa eða hliðstæð erlend heiti nema hafa til þess leyfi samgönguráðuneytisins.

16. gr.

Hver sá, sem vill reka ferðaskrifstofu, skal sækja um leyfi til ráðuneytisins. Leita skal umsagnar Ferðamálaráðs Íslands um allar slíkar umsóknir.

Skal ráðið ganga úr skugga um að öllum skilyrðum sé fullnægt.

17. gr.

Skilyrði til að geta öðlast leyfi til reksturs ferðaskrifstofu er að forstöðumaður hennar uppfylli eftirtalin skilyrði:

a. Fjárræði og forræði á búi sínu.
b. Búseta á Íslandi.

Enn fremur skal einn eða fleiri af starfsmönnum ferðaskrifstofunnar á hverjum tíma hafa að baki staðgóða reynslu við almenn ferðaskrifstofustörf.

Leyfi má veita félagi eða fyrirtæki, enda sé stjórnin innlend og aðsetur hér á landi, og gilda um slíka ferðaskrifstofu sömu ákvæði og að ofan greinir.

Nú telur ráðuneytið, að málavöxtum athuguðum, að ekki sé unnt að reka starfsemi þá sem sótt er um leyfi fyrir samkvæmt lögum þessum á viðunandi hátt og skal þá umsókninni synjað.

18. gr.

Leyfi til reksturs ferðaskrifstofu má því aðeins veita að umsækjandi setji bankatryggingu sem eigi sé lægri en 1,7 millj. kr.

Fjárhæð tryggingar skal endurskoðuð árlega og breytt ef þurfa þykir í samræmi við almennar verðlagsbreytingar.

Ráðuneytið getur krafist ársreikninga og annarra upplýsinga frá ferðaskrifstofum.

19. gr.

Ekki má greiða af tryggingafé samkv. 18. gr. aðrar kröfur en þær sem aðfararhæfur dómur er fenginn fyrir eða viðurkenning skiptaréttar, enda séu kröfurnar sprottnar af ferðaskrifstofurekstri tryggingafjáreiganda.

Þó má víkja frá skilyrði 1. mgr. komi það í ljós að ferðaskrifstofa geti vegna fjárhagsörðugleika ekki annast heimflutning viðskiptavina sinna. Getur ráðuneytið þá annnast eða falið öðrum að annast þennan flutning og greiðist kostnaður við hann af tryggingarfénu og hefur kostnaður af slíkum flutningum forgang fram yfir aðrar kröfur.

20. gr.

Leyfi til reksturs ferðaskrifstofu fellur niður:

a. Ef leyfishafi verður gjaldþrota eða sviptur fjárræði.
b. Ef trygging sú, sem sett er samkvæmt 18. gr., rýrnar, fellur niður eða fullnægir ekki þeim reglum sem ráðuneytið setur.
c. Ef leyfishafi hættir að hafa búsetu hér á landi.

Ef félag er leyfishafi eða annar en leyfishafi veitir daglegum rekstri ferðaskrifstofunnar forstöðu fellur leyfið niður ef einhverra þeirra skilyrða er misst sem uppfylla ber samkvæmt lögum þessum eða er forstöðumaður andast, enda sé ekki ráðinn nýr forstöðumaður sem uppfylli skilyrði laga þessara innan þess frests sem ráðuneytið setur.

21. gr.

Nú andast leyfishafi og er þá eftirlifandi maka hans, ef hann situr í óskiptu búi, heimilt að halda áfram rekstrinum í fimm ár enda sé fullnægt hinum almennu skilyrðum um ábyrgð og ekki ástæða til afturköllunar leyfis samkvæmt 20. gr.

22. gr.

Ákvæði þessa kafla taka ekki til Ferðaskrifstofu ríkisins. Ráðuneytið setur reglur um á hvern hátt eigendum og umráðamönnum samgöngutækja er heimilt að skipuleggja og selja farseðla í ferðir með slíkum samgöngutækjum þannig að fæði eða næturgisting fylgi. Binda má slíka heimild tilteknum skilyrðum um hreinlætisaðstöðu og annan aðbúnað, svo og tryggingarfé.

Ráðuneytið ákveður einnig hvaða íslensk ferðafélög eru undanþegin ákvæðum laga þessara, að því er lýtur að ferðum innanlands.

V. KAFLI

Ferðamálasjóður.

23. gr.

Ferðamálasjóður er eign ríkisins og lýtur stjórn samgönguráðherra.

Ferðamálasjóður er stofnlánasjóður þeirra starfsgreina sem ferðaþjónusta einkum byggist á. Hlutverk sjóðsins er að stuðla að þróun íslenskra ferðamála með lánum og styrkveitingum.

24. gr.

Samgönguráðherra skipar þrjá menn í stjórn Ferðamálasjóðs til fjögurra ára í senn. Þar af er einn skipaður án tilnefningar og er hann jafnframt skipaður formaður sjóðsstjórnar, en tveir fulltrúar skulu tilnefndir af Ferðamálaráði.

25. gr.

Fé Ferðamálasjóðs má ráðstafa á eftirgreindan hátt:

1. Sjóðurinn veitir einkaaðilum og opinberum aðilum lán til framkvæmda við gisti- og veitingastaði gegn fullnægjandi tryggingu.
2. Sjóðnum er heimilt að veita einkaaðilum og opinberum aðilum, gegn fullnægjandi tryggingu, lán til annarra þátta ferðamála en í 1. lið greinir, svo framarlega sem með lánveitingunni er stuðlað að þróun íslenskra ferðamála.
3. Sjóðnum er heimilt að veita óafturkræf framlög til byggingar gistirýmis eða gerast eignaraðili að gistiaðstöðu þar sem rekstri er haldið uppi allt árið. Framlag þetta má aldrei nema meira en 30% af byggingarkostnaði.
4. Sjóðnum er heimilt að veita óafturkræf framlög til einkaaðila og opinberra aðila sem með starfsemi sinni stuðla að þróun íslenskra ferðamála.

Samþykktir stjórnar Ferðamálasjóðs um lán- og styrkveitingar skulu lagðar fyrir Ferðamálaráð til kynningar og umfjöllunar.

26. gr.

Tekjur Ferðamálasjóðs eru þessar:

1. Árlegt framlag úr ríkissjóði, eigi lægra en 12 millj. kr.
2. Tekjur af starfsemi sjóðsins.

27. gr.

Ferðamálasjóði er heimilt, að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar, að taka allt að 60 millj. kr. lán eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt ef árlegt ráðstöfunarfé sjóðsins nægir ekki til að hann geti á viðunandi hátt gegnt hlutverki sínu.

Fjármálaráðherra er heimilt að ábyrgjast slíkt lán fyrir hönd ríkissjóðs.

28. gr.

Fela skal bankastofnun að annast umsjón Ferðamálasjóðs, vörslu hans, bókhald, innheimtu og útborganir.

29. gr.

Til engrar einstakrar framkvæmdar má á sama ári veita hærra lán en sem nemur ⅓ hluta þess fjármagns sem Ferðamálasjóður getur haft til umráða til útlána á árinu að lánsfé meðtöldu, nema sérstakar ástæður komi til.

30. gr.

Telji Ferðamálaráð að heimavistarbygging í þágu skóla, sem ríkissjóður kostar að einhverju leyti, henti til starfrækslu sumargistihúss getur það farið fram á að byggingarteikningum sé hagað svo að húsnæðið fullnægi þeim kröfum sem gerðar eru til rekstrar gistihúss, enda sé Ferðamálaráð eða viðkomandi byggingaraðili reiðubúinn að bera ábyrgð á þeim viðbótarkostnaði sem af breytingunum leiðir. Jafnframt er heimilt í þessu skyni að veita Ferðamálaráði eða viðkomandi byggingaraðila lán úr ríkissjóði fyrir milligöngu Ferðamálasjóðs, allt að 4 millj. kr. árlega.

31. gr.

Lán úr Ferðamálasjóði skulu veitt til allt að 15 ára. Lán má veita afborgunarlaust fyrstu tvö árin.

Ráðherra ákveður vexti og önnur kjör þeirra lána er sjóðurinn veitir.

Lánin skulu tryggð með veði í fasteign eða á annan jafntryggan hátt og heimilt er að binda greiðslur afborgana og vaxta vísitölu byggingarkostnaðar.

Nú tekur Ferðamálasjóður erlent lán og skal það þá endurlánað með gengistryggingu.

32. gr.

Við afgreiðslu lána skal þess gætt að lánveiting valdi ekki óeðlilegri samkeppni við fyrirtæki sem starfandi eru fyrir.

33. gr.

Ferðamálasjóður er undanþeginn öllum sköttum til ríkis og sveitarfélaga, svo og stimpilgjöldum af lánsskjölum varðandi eigin lántökur sjóðsins, en ekki útlánsskjölum.

34. gr.

Reikningar Ferðamálasjóðs skulu endurskoðaðir af ríkisendurskoðuninni.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

35. gr.

Ráðherra er heimilt að ákveða að þeir aðilar, sem skipuleggja hópferðir um Ísland, skuli, samkvæmt nánari reglum sem settar yrðu þar að lútandi, kaupa tryggingu hjá viðurkenndu tryggingarfélagi vegna kostnaðar sem hljótast kynni af leit eða björgun farþega sem ferðast á þeirra vegum.

Enn fremur er ráðherra heimilt að ákveða að sömu aðilar skuli hafa í nánar tilteknum ferðum leiðsögumenn sem hlotið hafa sérstaka þjálfun til þess starfa samkvæmt frekari ákvæðum í reglugerð.

36. gr.

Ráðherra er heimilt að ákveða, að fenginni umsögn Ferðamálaráðs, að greitt skuli sanngjarnt gjald fyrir þjónustu sem veitt er á stöðum í umsjá ríkisins, enda sé fé það, sem þannig safnast, að frádregnum innheimtukostnaði, eingöngu notað til verndar, fegrunar og snyrtingar viðkomandi staðar og til að bæta aðstöðu til móttöku ferðamanna.

Ákvæði þessi taka þó ekki til þjóðgarða eða annarra svæða á vegum Náttúruverndarráðs nema samþykki þess komi til.

37. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Með brot gegn lögunum skal farið að hætti opinberra mála.

38. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. október 1985.

Jafnframt falla úr gildi lög um skipulag ferðamála, nr. 60 31. maí 1976. Þó skal III. kafli þeirra laga um Ferðaskrifstofu ríkisins halda gildi sínu uns stofnfundur Ferðaskrifstofu ríkisins hf. hefur verið haldinn í samræmi við 11. gr. laga þessara.

Gjört í Reykjavík, 2. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

LÖG

um sóknargjöld o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Um sóknargjöld.

1. gr.

Hver maður í þjóðkirkjunni, sem orðinn er 16 ára á tekjuárinu og er heimilisfastur hér á landi samkvæmt ákvæðum 1. gr. laga nr. 75/1981 og á er lagt útsvar samkvæmt lögum nr. 73/1980, skal greiða sóknargjald ár hvert samkvæmt lögum þessum.

Sóknargjald rennur til þeirrar sóknar þar sem gjaldþegn átti lögheimili hinn 1. desember á tekjuárinu.

2. gr.

Sóknargjald skal vera 0,20—0,40% af útsvarsstofni hvers gjaldanda samkvæmt IV. kafla laga nr. 73/1980 og skal það lagt á í heilum tugum króna. Sóknarnefnd tekur ákvörðun um hundraðstölu innan greindra marka í samráði við héraðsprófast, en fyrir skal þá liggja fjárhagsáætlun sóknar. Sóknargjaldið skal að jafnaði vera hið sama innan hvers prófastsdæmis.

3. gr.

Nú hrökkva tekjur sóknarkirkju ekki fyrir nauðsynlegum útgjöldum að dómi sóknarnefndar og sóknarprests og er þá heimilt með samþykki safnaðarfundar að hækka sóknargjöld allt að tvöföldu, enda komi til samþykki kirkjumálaráðherra. Í Reykjavíkurprófastsdæmi tekur safnaðarráð, sbr. 2. gr. laga nr. 35/1970, ákvörðun um þetta efni að fengnum tillögum sóknarnefnda í prófastsdæminu og leitar samþykkis ráðherra.

II. KAFLI

Um gjöld manna sem standa utan þjóðkirkjunnar.

4. gr.

Hver sá, sem telst til skráðs trúfélags, sbr. lög nr. 18/1975, skal greiða til trúfélags síns eigi lægri fjárhæð en honum hefði annars borið að greiða til þjóðkirkjunnar, þó aldrei meira en 0,4 af hundraði af útsvarsstofni, sbr. 2. gr.

5. gr.

Nú er maður utan þjóðkirkjunnar og telst eigi til skráðs trúfélags, sbr. 4. gr., og skal hann þá greiða til Háskóla Íslands í Háskólasjóð fjárhæð er nemur sóknargjaldi því sem honum hefði borið að greiða til þjóðkirkjunnar ef hann hefði talist til hennar, þó aldrei meira en 0,4 af hundraði.

Gjöld samkv. 4. og 5. gr. skal greiða til trúfélags eða Háskólans í samræmi við trúfélagsskráningu á þjóðskrá 1. desember næst liðinn.

III. KAFLI

Um álagningu gjalda samkv. I. og II. kafla, innheimtu, ábyrgð á greiðslu þeirra o. fl.

6. gr.

Skattstjórar skulu leggja á gjöld samkvæmt I. og II. kafla laga þessara og skulu gjaldákvarðanir birtar með sama hætti og útsvör. Sóknarnefnd skal tilkynna skattstjóra ákvarðanir um gjöld þessi eigi síðar en 31. mars það ár sem gjald er á lagt, en með reglugerð, sbr. 9. gr., má ákveða tímamark fyrr á árinu. Með tilkynningu skal fylgja staðfesting kirkjumálaráðherra á heimild til álagningar gjalds eftir því sem við á.

Framangreind gjöld hlíta sömu reglum og útsvör eftir því sem við getur átt nema annars sé getið, þ. á m. um kærur og úrskurð þeirra. Um gjalddaga, ábyrgð kaupgreiðenda á gjöldum, innheimtuúrræði, þ. á m. tilkall innheimtumanns til greiðslu úr kaupi gjaldþegns og ábyrgð hjóna á gjöldum hvors annars, svo og um dráttarvexti og innheimtu að öðru leyti, skulu gilda ákvæði XIII. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum. Gjöld þessi og dráttarvextir eru lögtakskræf samkvæmt lögum nr. 29/1885.

Að lokinni álagningu gjalda skv. I. kafla laga þessara getur sóknarnefnd ákveðið, að fenginni umsókn gjaldanda, að lækka eða fella niður álögð gjöld skv. lögum þessum þegar svo stendur á sem greinir í 27. gr. laga nr. 73/1980. Á sama hátt getur stjórn skráðs trúfélags eða ríkisskattstjóri (háskólaráð) lækkað eða fellt niður álögð gjöld sem um er rætt í II. kafla laga þessara.

7. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs skulu annast innheimtu gjalda samkvæmt lögum þessum. Innheimtuþóknun skal vera 1% og rennur hún í ríkissjóð. Ríkssjóður skal ársfjórðungslega standa sóknarnefndum og öðrum þeim, sem gjald á að renna til, skil á innheimtu gjaldi samkvæmt lögum þessum.

IV. KAFLI

Um héraðssjóði og framlög til þeirra.

8. gr.

Héraðsfundi er heimilt að ákveða að allt að 5% af innheimtum sóknargjöldum samkvæmt I. kafla laga þessara renni í sérstakan sjóð, héraðssjóð, í vörslu prófasts. Sjóðnum er ætlað að standa undir kostnaði af sameiginlegum kirkjulegum verkefnum innan prófastsdæmisins eftir ákvörðun héraðsfundar og héraðsnefndar.

Ríkissjóður leggur fram fé til héraðssjóðs eftir því sem mælt er fyrir um í fjárlögum og úthlutar kirkjuráð því fé til sjóðanna og undirbýr tillögur til ráðuneytisins um fjárframlög.

Sóknarnefndum ber að gera stjórn sjóðsins skil á gjaldi samkvæmt 1. mgr. eigi síðar en 30. apríl næstan á eftir að gjöld eru fallin í gjalddaga.

Stjórn héraðssjóðs er í höndum héraðsnefndar sem skipuð er þremur mönnum. Formaður hennar er prófastur, en héraðsfundur kýs tvo nefndarmenn, leikmann og prest, til fjögurra ára í senn og varamenn með sama hætti. Héraðsfundur kýs enn fremur tvo endurskoðendur reikninga sjóðsins til fjögurra ára í senn og tvo til vara.

Héraðsnefnd ákveður úthlutanir úr sjóðnum á grundvelli samþykkta héraðsfunda og sér um reikningshald hans. Hún gerir grein fyrir starfsemi sjóðsins á héraðsfundi og leggur þar fram endurskoðaða reikninga til samþykktar.

V. KAFLI

Stjórnvaldsreglur, gildistaka og brottfallin lög.

9. gr.

Heimilt er að setja nánari reglur um gjöld þau er lög þessi taka til, svo og önnur atriði, er varða framkvæmd laganna, í reglugerð sem kirkjumálaráðherra setur, að fengnum

tillögum biskups og kirkjuráðs og að höfðu samráði við fjármálaráðherra varðandi atriði er snerta framkvæmd álagningar eða innheimtu.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi hinn 1. janúar 1986 og falla þá úr gildi lög nr. 36 1. apríl 1948, um sóknargjöld, svo og lög nr. 40 20. maí 1964, um breytingu á þeim lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á meðan innheimtumaður ríkissjóðs nýtur óbreyttra lögkjara samkvæmt bráðabirgðaákvæði I laga nr. 41/1984 skal þóknun fyrir innheimtu sóknargjalda renna til innheimtumanns og fara eftir því sem um semst.

Gjört í Reykjavík, 2. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

Nr. 81 4. júlí 1985

LÖG

um flutningsjöfnunarsjóð og innkaupajöfnun olíu og bensíns.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Greiða skal flutningsjöfnunargjald af öllu seldu magni af gasolíu, svartolíu, ljósaolíu, bifreiðabensíni, flugvélabensíni og flugsteinolíu, þó ekki flugvélabensíni og flugsteinolíu sem ætluð er til nota í utanlandsflugi. Gjald þetta ákveður verðlagsráð fyrir þrjá mánuði í senn. Verði upphæð þess miðuð við það að gjaldið nægi til að greiða flutningskostnað á því magni af ofangreindum olíuvörum sem þarf að flytja frá innflutningsstöðum til útsölustaða svo að fullnægt verði eftirspurn eftir þessum vörum hvar sem er á landinu. Gjaldið skal greiða í flutningsjöfnunarsjóð eigi sjaldnar en ársfjórðungslega.

2. gr.

Flutningsjöfnunarsjóður skal myndaður með flutningsjöfnunargjaldinu sem um ræðir í 1. gr.

Stjórn sjóðsins er skipuð þremur mönnum, sem sitja tvö ár í senn, verðlagsstjóra, einum manni sem viðskiptaráðherra skipar án tilnefningar og einum manni sem ráðherrann skipar samkvæmt tilnefningu olíuinnflytjenda. Verðlagsstjóri er formaður stjórnarinnar.

Fé sjóðsins skal ávaxta í banka á sérstökum reikningi. Nú verður tekjuafgangur á flutningsjöfnunarsjóði í árslok og skal hann þá yfirfærast til næsta árs. Ef tekjur sjóðsins eitthvert ár hrökkva ekki fyrir gjöldum skal greiða það, sem á vantar, af fyrstu tekjum sjóðsins næsta ár.

Stjórn flutningsjöfnunarsjóðs er heimilt að ákveða að í sjóðnum skuli vera sérdeild fyrir útgerð.

3. gr.

Flutningsjöfnunarsjóði skal varið til að endurgreiða þeim aðilum, er annast dreifingu á olíuvörum þeim sem um getur í 1. gr., flutningskostnað þeirra en hann skal samþykktur af verðlagsráði. Verðlagsstofnun annast þessar greiðslur eftir reglum sem stjórn sjóðsins setur. Heimilt er að ákveða tímabundna greiðslu úr flutningsjöfnunarsjóði til reksturs innflutningsstöðva sem reistar kunna að verða utan Faxaflóasvæðisins ef ætla má að flutningur á olíuvörum á viðkomandi svæði verði ódýrari með því.

4. gr.

Söluverð á ofangreindum olíuvörum skal vera hið sama til sömu nota hjá hverjum innflytjanda og útsölumönnum hans hvar sem er á landinu.

5. gr.

Allur kostnaður af starfsemi flutningsjöfnunarsjóðs greiðist af eigin fé og skal tekið tillit til þessa kostnaðar við ákvörðun flutningsjöfnunargjaldsins.

6. gr.

Sérstakur innkaupajöfnunarreikningur skal haldinn af sérhverjum innflytjanda sem starfar við endursölu á bifreiðabensíni, gasolíu, svartolíu eða öðrum olíutegundum eftir nánari ákvörðun Verðlagsstofnunar. Undanþegið innkaupajöfnun er flugbensín og flugsteinolía ásamt öðrum olíutegundum sem eru seldar úr landi til erlendra aðila.

7. gr.

Innflytjandi olíu skal halda aðskilinn reikning yfir innkaupajöfnun hverrar olíutegundar. Hann skal tilkynna Verðlagsstofnun breytingar á jöfnunarverði og gildistöku þess með nánar tilteknum fyrirvara sem stofnunin setur. Verðlagsstofnun skal setja innflytjendum samræmdar reglur um framkvæmd innkaupajöfnunar á hverjum tíma.

8. gr.

Innkaupajöfnun nær til kostnaðarverðs olíu sem komin er í geyma í innflutningshöfn hjá innflytjanda.

Jöfnunarverð hverrar olíutegundar er kostnaðarverð olíunnar að viðbættum jákvæðum eða neikvæðum mismun sem jafna skal kostnaðarverð milli einstakra farma eða hluta úr förmum. Staða innkaupajöfnunarreiknings er því uppsöfnun á jákvæðum eða neikvæðum mismun á kostnaðarverði og jöfnunarverði olíu á hverjum tíma.

9. gr.

Verðlagsráð eða Verðlagsstofnun skal samþykkja sérstakan innkaupahvata í kostnaðarverði hjá þeim innflytjanda sem hagstæð olíuinnkaup gerir á hverjum tíma.

Ákveðinn hluti hagstæðra olíuinnkaupa skal þó ávallt renna til neytenda í formi lægra kostnaðarverðs samkvæmt ákvörðun Verðlagsráðs eða Verðlagsstofnunar hverju sinni.

10. gr.

Verðlagning á olíuvörum skal að öðru leyti vera samkvæmt lögum nr. 56 frá 16. maí 1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. l. nr. 13/1979, l. nr. 52/1982 og l. nr. 33/1984.

11. gr.

Viðskiptaráðuneytið getur sett nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

12. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 34 18. febrúar 1953, um verðjöfnun á olíu og bensíni, með síðari breytingum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Flutningsjöfnunarsjóður tekur við réttindum og skuldbindingum verðjöfnunarsjóðs fyrir olíu og bensín.

Sameiginlegum innkaupajöfnunarreikningi Olíufélagsins hf., Olíufélagsins Skeljungs hf. og Olíuverslunar Íslands hf. á bensíni, gasolíu og svartolíu hjá Verðlagsstofnun skal skipt niður á hvert olíufélag þann 1. janúar 1986 samkvæmt ákvörðun Verðlagsstofnunar.

Verðlagsráð skal stefna að því að halli sá, sem við samþykkt þessara laga er á innkaupajöfnunarreikningum olíufélaganna, verði jafnaður fyrir gildistöku laganna.

Gjört í Reykjavík, 4. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Matthías Á. Mathiesen.

Nr. 82 1. júlí 1985

LÖG

um sjálfskuldarábyrgð ríkissjóðs á láni vegna byggingar stálvölsunarverksmiðju.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt, gegn þeim tryggingum sem hann metur gildar, að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð lán að fjárhæð allt að 1,55 millj. bandaríkjadala, eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í íslenskri mynt, sem tekin eru til byggingar stálvölsunarverksmiðju í Vatnsleysustrandarhreppi. Auk skilyrða laga nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, verði þess gætt að hlutafé fyrirtækisins sé a. m. k. 30% af stofnkostnaði verksmiðjunnar, að samningar séu fyrir hendi við banka er tryggi rekstrarfé til fyrirtækisins og að gætt verði náttúruverndarsjónarmiða.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 1. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Albert Guðmundsson.

LÖG

um breyting á lögum um almannatryggingar, nr. 67/1971, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. málsl. 6. mgr. 45. greinar laganna orðist svo:

Dagpeningar vegna starfa við eigið heimili, sem falla að fullu niður vegna veikinda, skulu nema helmingi fullra dagpeninga, að viðbættum ½ hluta sannaðrar greiðslu fyrir heimilishjálp til fólks utan heimilis umfram heimilishjálp ½ dag í viku, allt að fullum dagpeningum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

LÖG

um breyting á lögum nr. 52/1966, um ríkisbókhald, gerð ríkisreiknings og fjárlaga, sbr. lög nr. 31/1982, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

6. gr. laganna orðist svo:

Ríkisreikningur skiptist í tvo hluta, A-hluta og B-hluta.

A-hluti nær yfir fjárreiður ríkissjóðs og ríkisstofnana, þar með taldar almannatryggingar, en B-hluti yfir ríkisfyrirtæki og sjóði í ríkiseign samkvæmt nánari ákvörðun ríkisreikningsnefndar.

2. gr.

20. gr. laganna orðist svo:

Með sköttum er í 1. tölulið 19. gr. átt við þá fjárhæð sem ríkið leggur á einstaklinga og félög án þess að beint framlag komi á móti frá ríkinu.

Í fjárlögum skal áætla tekjur af fjáröflunareinkasölum ríkisins og skulu skil þeirra til ríkissjóðs talin með sköttum, sbr. 1. tölulið 19. gr., en ekki með arðgreiðslum annarra fyrirtækja og sjóða í ríkiseign, sbr. 2. tölulið 19. gr., enda þótt reikningar einkasalanna séu í B-hluta ríkisreiknings.

3. gr.

40. gr. laganna orðist svo:

Lán, sem ríkissjóður tekur til að endurlána ríkisfyrirtækjum eða öðrum aðilum, skal færa um endurlánareikning ríkissjóðs í A-hluta.

4. gr.

62. gr. laganna orðist svo:

Frumvarp til fjárlaga skal samið með tilliti til þjóðhagsáætlunar, svo sem kveðið er á um í 2. gr. l. nr. 13/1979. Skulu áætlanir um tekjur og gjöld í fjárlagafrumvarpi gerðar á sömu meginforsendum og þjóðhagsáætlun og þær spár sem eru hluti hennar, þar á meðal um breytingar verðlags og launa. Á sama hátt skulu þjóðhagsforsendur fjárlaga miðast við endurskoðaða þjóðhagsáætlun fyrir fjárhagsárið sem í hönd fer eins og hún liggur fyrir við afgreiðslu fjárlaga.

5. gr.

63. gr. laganna orðist svo:

Fjárlög skiptast í tvo hluta, A-hluta og B-hluta, á sama hátt og ríkisreikningur, sbr. 1. mgr. 6. gr.

6. gr.

64. gr. laganna orðist svo:

Í A-hluta fjárlaga skal áætla sundurliðuð gjöld og tekjur á rekstrarreikningi. Enn fremur skal áætla allar hreyfingar á innlendum og erlendum lánum ríkissjóðs, ríkisfyrirtækja og sjóða, svo og á lánum endurlánareiknings ríkissjóðs. Þó skal eigi getið lána sem greidd eru að fullu á sama ári og þau eru tekin.

7. gr.

65. gr. laganna orðist svo:

Í B-hluta fjárlaga skal áætla sundurliðuð gjöld og tekjur á rekstrarreikningi, lánahreyfingar og fjármunahreyfingar hvers aðila sérstaklega, og auk þess skal birta yfirlitsáætlanir, sbr. 51. gr., eftir því sem við verður komið.

8. gr.

66. gr. laganna orðist svo:

Fjárlagaárið skal afmarka eftir reglum sem um ræðir í II. kafla og allar sömu meginreglur skulu gilda um efnisskipun og sundurliðun fjárlaga og þær er gilda um ríkisreikning, að svo miklu leyti sem við á. Þó má sundurliðun í fjárlögum vera minni en í ríkisreikningi.

9. gr.

67. gr. laganna orðist svo:

Merkja skal sérstaklega þær fjárveitingar sem geyma má ef þær eru ónotaðar í lok reikningsárs. Geymsluheimildin skal gilda til fjögurra ára.

Ekki er heimilt að geyma fjárveitingar til venjulegs rekstrar ríkisstofnana eða annarra aðila sem slíkar fjárveitingar fá. Undanþágur má þó veita frá þessu ákvæði ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Fjármálaráðherra ákveður nánar um geymslu ónotaðra fjárveitinga.

10. gr.

68. gr. laganna orðist svo:

Heimilt er fjármálaráðherra að láta sérstök yfirlit, sams konar eða hliðstæð þeim sem getið er um í VII. kafla, fylgja fjárlagafrumvarpi og fjárlögum og jafnan skal fylgja skrá yfir ónotaðar fjárveitingar, sem gilda áfram sem fjárveitingarheimildir, og yfirlit um gjöld eftir eðli þeirra.

11. gr.

69. gr. laganna orðist svo:

Fjárlagafrumvarpi skal jafnan fylgja tölulegur samanburður við fjárlög síðasta reikningsárs og síðasta fullgerðan ríkisreikning.

12. gr.

Við lögin bætist ný grein sem verði 70. gr. og hljóði svo:

Með fjárlagafrumvarpi ár hvert skal leggja fram áætlun er lýsir í aðalatriðum meginstefnu í ríkisbúskapnum næstu þrjú árin eftir lok þess fjárhagsárs sem fjárlagafrumvarpið tekur til.

Með áætlun þessari skal sýna meðal annars:

1. Meginstefnu í ríkisfjármálum og þróun ríkisbúskaparins.
2. Samræmi milli stefnunnar í ríkisfjármálum og í efnahags- og atvinnumálum.
3. Stefnumótun um öflun tekna og skiptingu gjalda ríkisins.
4. Stefnumótun um framlög á fjárlögum til fjárfestingar ríkis, fjárfestingarsjóða, sveitarfélaga og einkaaðila.

13. gr.

Við lögin bætist ný grein er verði 71. gr. og hljóði svo:

Í frumvarpi til lánsfjárlaga skal leita heimilda til lántöku innanlands og utan, ábyrgðarheimilda og annarra nauðsynlegra fjármálaráðstafana að því marki sem slík ákvæði eru ekki í frumvarpi til fjárlaga. Sé í öðrum lögum en fjárlögum og lánsfjárlögum kveðið á um lántöku og ábyrgðarheimildir skal nýting þeirra ætíð vera innan þeirra marka sem sett eru í fjárlögum og lánsfjárlögum ár hvert. Í greinargerð með fjárlagafrumvarpinu skal ár hvert gerð grein fyrir heildarábyrgðarveitingum ríkissjóðs og skiptingu þeirra á helstu ábyrgðarflokka. Alþingi fjallar árlega um hámark veittra ábyrgða og setur mörk í lánsfjárlögum.

14. gr.

Við lögin bætist ný grein sem verði 72. gr. og hljóði svo:

Fjármálaráðherra skal leggja fyrir Alþingi fjárfestingar- og lánsfjáráætlun og skal hún vera hluti af greinargerð með fjárlagafrumvarpi hvers árs. Um áætlunina skal fjallað af fjárveitinganefnd Alþingis. Jafnhliða framlagningu fjárlagafrumvarps leggur fjármálaráðherra fyrir Alþingi frumvarp til lánsfjárlaga.

Undirbúningur áætlunarinnar skal vera á vegum fjármálaráðherra og skal Fjárlaga- og hagsýslustofnun hafa forgöngu um gerð áætlunarinnar í samvinnu við hlutaðeigandi aðila.

15. gr.

Við lögin bætist ný grein sem verði 73. gr. og hljóði svo:

Í fjárfestingar- og lánsfjáráætlun skulu m. a. eftirtalin atriði koma fram:

1. Áætlun um opinberar framkvæmdir og spá um heildarfjárfestingu. Tekur þetta m. a. til fjármögnunar og fjárráðstöfunar ríkissjóðs, ríkisfyrirtækja, sjóða, sveitarfélaga og annarra opinberra aðila.

2. Áætlun um lánveitingar og fjármögnun fjárfestingarlánasjóða og sjóðstreymi lífeyrissjóða.
3. Heildaráætlun um erlendar lántökur opinberra aðila, atvinnuvega og einkaaðila. Einnig yfirlit um skuldbindingar þjóðarbúsins út á við og áætlaðar greiðslur afborgana og vaxta af erlendum skuldum minnst þrjú ár fram í tímann.
4. Yfirlit og spár um lána- og peningamarkaðinn í heild.

16. gr.

Við lögin bætist ný grein sem verði 74. gr. og hljóði svo:

Til undirbúnings fjárfestingar- og lánsfjáráætlunum skulu einstök ráðuneyti, í samvinnu við Fjárlaga- og hagsýslustofnun, gera tillögur hvert á sínu verksviði um einstakar opinberar framkvæmdir og fjárfestingarframlög til atvinnuvega og framlög til fjárfestingarlánasjóða. Jafnframt skulu þau gera grein fyrir mati sínu á fjárfestingarhorfum og fjármögnunarþörfum atvinnugreina þeirra sem þau fjalla um. Fjármálaráðherra ákveður nánar til hvaða verksviða tillögur þessar og greinargerðir skulu ná. Tillögur þessar og greinargerðir skulu gerðar um leið og fjárlagatillögur ráðuneyta og ákveður fjármálaráðherra skiladag þeirra til fjármálaráðuneytisins.

17. gr.

Við lögin bætist ný grein sem verði 75. gr. og hljóði svo:

Til undirbúnings fjárfestingar- og lánsfjáráætlunum skal á vegum einstakra ráðuneyta og í samvinnu við Framkvæmdastofnun ríkisins eftir nánari ákvörðun þeirra gera áætlanir um þróun einstakra atvinnugreina og fjárfestingar þeirra, sbr. og II. kafla laga nr. 97/1976, um Framkvæmdastofnun ríkisins, og V. kafla laga nr. 13/1979.

18. gr.

Við lögin bætist ný grein sem verði 76. gr. og hljóði svo:

Ríkisendurskoðun skal fylgjast með framkvæmd fjárlaga í umboði Alþingis.

19. gr.

Við lögin bætist ný grein sem verði 77. gr. og breytist röð annarra greina í samræmi við það. Greinin orðist svo:

Fjárlaga- og hagsýslustofnun skal annast hagsýslustarfsemi fyrir ríkisbúskapinn í því skyni að auka á hagkvæmni og ráðdeild í ríkisbúskapnum og í meðferð opinberra fjármuna.

Meðal þess háttar verkefna Fjárlaga- og hagsýslustofnunar skulu vera, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð:

1. mat á fyrirhuguðum ríkisframkvæmdum með tilliti til arðsemi, kostnaðar, nytja og þjóðfélagslegs gildis;
2. mat á kostnaði sem frumvörp hafa í för með sér fyrir ríkissjóð; skal slíkt mat liggja fyrir áður en ákvarðanir eru teknar enda sé því skilað til þingnefndar á tilskildum tíma;
3. athuganir á hagkvæmni í rekstri ríkisstofnana og ríkisfyrirtækja í því skyni að bæta rekstur og draga úr útgjöldum;
4. athuganir á hagræðingu í starfsemi ríkisstofnana og fyrirtækja og í samskiptum einstaklinga og fyrirtækja við ríkið.

Þessi verkefni skal Fjárlaga- og hagsýslustofnun leysa í samráði við hlutaðeigandi ráðuneyti og fjárveitinganefnd Alþingis.

20. gr.

Heiti XII. kafla laganna verði: **Um efnisskipan fjárlaga, um lánsfjárlög og um fjárfestingar- og lánsfjáráætlun.**

21. gr.

Með lögum þessum eru felld úr gildi ákvæði III. og VI. kafla laga nr. 13/1979, um stjórn efnahagsmála o. fl.

22. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Albert Guðmundsson.

2. júlí 1985 Nr. 85

LÖG

um breyting á lögum nr. 94 29. desember 1962, um almannavarnir, sbr. lög nr. 30 29. apríl 1967 og lög nr. 55 30. maí 1979.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

4. gr. orðist svo:

Almannavarnir heyra undir dómsmálaráðherra, sbr. þó 5. gr. og VI. kafla.

Almannavarnaráð, sem dómsmálaráðherra skipar, stýrir starfsemi almannavarna og er til ráðuneytis um framkvæmd laga þessara. Í ráðinu eiga sæti forstjóri landhelgisgæslunnar, landlæknir, lögreglustjórinn í Reykjavík, póst- og símamálastjóri og vegamálastjóri. Ráðherra skipar einn þeirra formann ráðsins til þriggja ára í senn. Ráðherra getur sett almannavarnaráði starfsreglur með reglugerð.

2. gr.

Í stað „sjúkrahúsa“ í 2. mgr. 5. gr. komi: heilbrigðisstofnana.

3. gr.

6. gr. orðist svo:

Almannavarnaráð hefur með höndum heildarskipulagningu almannavarna í landinu. Það stýrir framkvæmdum á þeim þáttum sem undir ríkisvaldið falla, en þar á meðal er:

a. Fjarskipti milli umdæma.
b. Gagna- og upplýsingasöfnun um hættu.
c. Mælingar á geislavirkni.
d. Viðvörun og viðvörunarkerfi.
e. Leiðbeiningar og almenningsfræðsla.
f. Kennsla yfirmanna og leiðbeinenda.

g. Eftirlit og umsjón með ráðstöfunum á sviði almannavarna vegna æðstu stjórnar landsins og mikilvægra stofnana ríkisins samkvæmt nánari reglum sem ráðherra setur.
h. Söfnun birgða og varsla þeirra.
i. Skipulagning og yfirstjórn á flutningi fólks af hættusvæðum.
j. Yfirstjórn á aðstoð milli umdæma og aðstoð ríkisstofnana.
k. Umsjón með almannavörnum í héraði.
l. Aðrar ráðstafanir sem ráðherra ákveður.

Almannavarnaráð skal fylgjast með og stuðla að athugunum vegna hættu af ísalögum, eldgosum, jarðskjálftum, flóðum, snjóflóðum, skriðuföllum eða annarri vá.

Almannavarnaráð skal jafnframt stuðla að, fylgjast með og samræma ráðstafanir sem miða að því að draga úr líkum á líkams- eða eignatjóni af völdum náttúruhamfara eða af annarri vá, svo sem með gerð varnarvirkja eða með öðrum verndarráðstöfunum.

Ráðherra skipar framkvæmdastjóra almannavarnaráðs, að fengnum tillögum þess. Skipunin má vera tímabundin. Almannavarnaráð getur sett framkvæmdastjóra erindisbréf með samþykki dómsmálaráðherra. Í hverju kjördæmi skal vera minnst einn fulltrúi almannavarnaráðs skipaður af því. Fer hann með umsjón þeirra verkþátta sem undir ríkisvaldið falla og er lögreglustjórum og almannavarnanefndum til ráðuneytis. Hann skal vera búsettur í kjördæminu.

4. gr.

7. gr. orðist svo:

Lögreglustjórar fara með stjórn almannavarna, hver í sínu umdæmi.

Ráðherra er heimilt að ákveða að sveitarfélög, tvö eða fleiri, eða landshlutar hafi samstarf um almannavarnir og veiti gagnkvæma aðstoð.

5. gr.

8. gr. orðist svo:

Í hverju lögsagnarumdæmi skal vera almannavarnanefnd. Nefndin kýs sér sjálf formann og varaformann.

Í kaupstöðum skipar bæjarstjórn almannavarnanefnd. Í Reykjavík eiga sæti í nefndinni borgarlæknir, borgarstjóri, borgarverkfræðingur, lögreglustjóri, slökkviliðsstjóri og tveir menn sem borgarstjórn velur. Í öðrum kaupstöðum skal almannavarnanefnd skipuð bæjarstjóra, bæjarverkfræðingi eða bæjartæknifræðingi, héraðs- eða heilsugæslulækni, lögreglustjóra, slökkviliðsstjóra og tveimur mönnum sem bæjarstjórn velur.

Í sýslum skal almannavarnanefnd skipuð lögreglustjóra, svo og byggingarfulltrúa, héraðs- eða heilsugæslulækni og slökkviliðsstjóra, sem sýslumaður tilnefnir og þremur mönnum tilnefndum af hreppsnefndum í þremur fjölmennustu hreppum sýslunnar. Skipa má fleiri en eina almannavarnanefnd í sýslu í samræmi við samstarf um almannavarnir samkv. 2. mgr. 7. gr.

Í Reykjavík skipar borgarstjóri framkvæmdastjóra almannavarnanefndar. Á öðrum stöðum, þar sem eru yfir 5000 íbúar, skal ráðinn framkvæmdastjóri, eftir atvikum í hlutastarf, að fengnu samþykki viðkomandi sveitarstjórna.

6. gr.

9. gr. orðist svo:

Hlutverk almannavarnanefnda er að skipuleggja og annast björgunar- og hjálparstörf vegna hættu eða tjóns sem skapast hefur vegna hernaðarátaka, náttúruhamfara eða af annarri vá. Er almannavarnanefndum þannig falin skipulagning og framkvæmd eftirtalinna ráðstafana innan umdæma þeirra samkv. nánari reglum er ráðherra setur:

a. Skipulagning og samræming hjálparstarfs og hjálparliða, þjálfun þeirra og búnaður.

b. Eftirlit með einkavörnum í íbúðarhúsum, atvinnufyrirtækjum og stofnunum og leiðbeiningar á því sviði.
c. Bygging, búnaður og rekstur opinberra öryggisbyrgja samkvæmt áætlun sem ráðherra samþykkir.
d. Stjórnstöðvar.
e. Fjarskiptakerfi.
f. Birgðasöfnun og rekstur birgðastöðva.
g. Undirbúningur og aðstoð vegna brottflutnings fólks og móttöku fólks af hættusvæði.
h. Aðrar ráðstafanir sem ráðherra ákveður, að fengnum tillögum almannavarnaráðs.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um lágmarksviðbúnað að almannavörnum í héraði. Ráðherra er heimilt að ákveða að almannavarnaráð annist lágmarksviðbúnað almannavarna í héraði, á kostnað sveitarfélagsins, hafi ákvæðum um lágmarksviðbúnað ekki verið hlítt.

7. gr.

Við 11. gr. bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Á hættutímum er almannavarnaráði heimilt að ákveða að hjálparlið skuli flutt á milli umdæma til aðstoðar á hættusvæði, enda samþykki viðkomandi lögreglustjóri þá tilhögun. Á hættutímum getur almannavarnaráð lagt bann við því að hjálparlið sé flutt á milli umdæma.

8. gr.

Við 1. mgr. 15. gr. bætist: náttúruhamfara eða af annarri vá.

9. gr.

Á eftir V. kafla komi nýr kafli, VI. kafli. Hagvarnir, með fjórum nýjum greinum (23.—26. gr.), og breytist kaflaröð og greinaröð samkvæmt því:

a. (23. gr.)

Forsætisráðherra skal skipa hagvarnaráð er í eiga sæti ráðuneytisstjórar ráðuneytanna. Ráðuneytisstjóri forsætisráðuneytisins eða staðgengill hans er formaður hagvarnaráðs og ráðuneytisstjóri dómsmálaráðuneytisins er framkvæmdastjóri þess. Verkefni hagvarnaráðs er að vera ríkisstjórninni til ráðuneytis um hagvarnir. Heimilt er ríkisstjórninni að leita álits hagvarnaráðs á þáttum er snerta hollustu, heilbrigðis-, stjórnsýslu- og fræðsluviðbúnað vegna yfirvofandi hættu.

b. (24. gr.)

Hagvarnaráði ber að gera ráðstafanir til þess að í ráðuneytum og stofnunum ríkis og sveitarfélaga sé, eftir því sem við á, gerð áætlun um verkefni og viðbrögð á hættutímum. Jafnframt skal hagvarnaráð gera ráðstafanir til þess að á einn stað verði safnað saman skýrslum um þörf fyrir birgðir nauðsynja til að tryggja lífsafkomu þjóðarinnar á hættutímum og gera áætlun um öflun viðbótarbirgða og dreifingu þeirra eða skömmtun eftir atvikum. Öllum er skylt að gefa hagvarnaráði upplýsingar af þessu tagi, enda skal hagvarnaráð fara með þær sem trúnaðarmál.

c. (25. gr.)

Hagvarnaráð getur hvenær sem er gert tillögur til ríkisstjórnarinnar um aðgerðir eða ákvarðanir sem það telur nauðsynlegar til að tryggja þau markmið sem lýst er í 23. og 24. gr. gr. Ríkisstjórninni er heimilt, ef almannaheill krefur vegna hættu á hernaðaraðgerðum eða af annarri sambærilegri vá, að gefa út fyrirmæli um sölu og dreifingu nauðsynja sem til eru í landinu eða taka eignarnámi matvæli, eldsneyti, varahluti, lyf og aðrar nauðsynjar sem hætta er á að gangi fljótt til þurrðar.

d. (26. gr.)

Heimilt er að ákveða að starfsmaður almannavarnaráðs skuli starfa sérstaklega að þeim málefnum er undir hagvarnaráð falla, eftir því sem við verður komið að mati almannavarnaráðs.

10. gr.

23. gr., sem verður 27. gr., orðist svo:

Stofnunum ríkis og sveitarfélaga er skylt að ljá til almannavarna hús sín og tæki, eftir því sem við verður komið og án sérstaks endurgjalds.

Ráðherra getur krafist að ríki eða sveitarfélagi verði fengið til afnota eða umráða lausafjármunir og fasteignir eða hluti af þeim sem brýn þörf er á til almannavarna, enda komi sanngjarnt verð fyrir eftir samkomulagi eða að mati samkvæmt lögum um framkvæmd eignarnáms. Heimilt er að gera þær breytingar á eignum sem þörf er á til þess að þær komi að tilætluðum notum.

Stofnunum ríkis og sveitarfélaga, svo og fyrirtækjum og félagasamtökum, sem hlutverki hafa að gegna í skipulagi almannavarna samkvæmt samningi við almannavarnaráð, er skylt án endurgjalds að taka þátt í æfingum á sviði almannavarna í samræmi við slíkt skipulag. Ágreiningi um þátttöku í æfingu má skjóta til dómsmálaráðherra.

11. gr.

25. gr., sem verður 29. gr., orðist svo:

Kostnaður samkv. 5. og 6. gr. og VI. kafla greiðist úr ríkissjóði.

Kostnaður af öðrum ráðstöfunum til almannavarna en um getur í 1. mgr. greiðist af viðkomandi sveitarstjórnum, en ríkissjóður skal endurgreiða ⅔ kostnaðar af opinberum öryggisbyrgjum.

Sveitarfélög, sem hafa samstarf um almannavarnir, skulu skipta kostnaði samkvæmt íbúatölu.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

Nr. 86 4. júlí 1985

LÖG

um viðskiptabanka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Lög þessi gilda um viðskiptabanka í eigu ríkisins sem hér eftir verða nefndir ríkisviðskiptabankar og viðskiptabanka sem reknir eru af hlutafélögum, hér eftir nefndir hlutafélagsbankar.

Einungis hlutafélögum er heimilt að reka aðra viðskiptabanka en ríkisviðskiptabanka. Ákvæði laga um hlutafélög gilda um hlutafélagsbanka nema annað sé boðið í lögum þessum.

2. gr.

Ríkisviðskiptabankar eru sjálfstæðar stofnanir og lúta sérstakri stjórn samkvæmt lögum þessum.

Ríkissjóður ber ábyrgð á öllum skuldbindingum ríkisviðskiptabanka. Til þess að taka lán erlendis án tryggingar í sjálfs sín eigum þarf ríkisviðskiptabanki sérstaka lagaheimild hverju sinni.

3. gr.

Heimili og varnarþing ríkisviðskiptabanka er í Reykjavík. Um heimili og varnarþing hlutafélagsbanka fer eftir samþykktum þeirra. Viðskiptabanka er heimilt að starfrækja útibú vegna starfsemi sinnar þar sem bankaráð ákveður og að fullnægðum skilyrðum laga þessara.

4. gr.

Hlutverk viðskiptabanka er að hafa á hendi hvers konar viðskiptabankastarfsemi eins og hún er skilgreind í IV. kafla laga þessara. Önnur starfsemi er þeim óheimil.

Viðskiptabönkum er skylt og einum heimilt, nema lög ákveði annað, að nota í firma sínu eða til nánari skýringar á starfsemi sinni orðið *banki* eitt sér eða samtengt öðrum orðum.

II. KAFLI

Stofnun hlutafélagsbanka o. fl.

5. gr.

Stofnendur hlutafélagsbanka skulu eigi vera færri en 50. Hluthafar skulu jafnan vera 50 hið fæsta.

Hlutafé í hlutafélagsbanka skal skiptast í a. m. k. 50 hluti, nema minnst 100 000 000 kr. og allt vera í íslenskri eigu. Allt hlutafé skal vera greitt áður en bankinn er skráður í hlutafélagaskrá. Ekki skal skrá hækkun hlutafjár fyrr en hlutafjárauki er að fullu greiddur. Ráðherra skal breyta lágmarksfjárhæð hlutafjár samkvæmt þessari grein í hátt við almennar verðlagsbreytingar. Fjárhæðinni skal þó ekki breytt nema efni sé orðið til breytingar sem nemur a. m. k. 20% frá því breyting var síðast gerð. Lágmarksfjárhæðin skal jafnan standa á heilu hundraði þúsunda króna og taka gildi við upphaf árs.

6. gr.

Engar hömlur má leggja á viðskipti með hluti í hlutafélagsbanka.

Í samþykktum er óheimilt að veita tilteknum hlutum aukið atkvæðagildi eða skipta hlutum með öðrum hætti í sérstaka flokka. Enginn hluthafa má fara með fyrir sjálfs sín hönd eða annarra meira en 1/5 hluta samanlagðra atkvæða í bankanum.

7. gr.

Þótt hlutafélagsbanki sé skráður í hlutafélagaskrá má hann eigi hefja starfsemi fyrr en hann hefur fengið starfsleyfi sem ráðherra veitir.

8. gr.

Ráðherra getur veitt hlutafélagsbönkum, sem eiga lögheimili og varnarþing erlendis, leyfi til að starfrækja umboðsskrifstofur hér á landi. Hlutverk umboðsskrifstofa er að miðla upplýsingum, veita ráðgjöf og sinna annarri þjónustustarfsemi hér á landi á vegum erlendra banka. Umboðsskrifstofum er óheimilt að taka við innlánum, veita útlán eða stunda verðbréfaviðskipti.

Ákvæði XVII. kafla laga um hlutafélög gilda um þær umboðsskrifstofur sem settar eru á stofn samkvæmt 1. mgr. en að öðru leyti setur ráðherra nánari reglur um starfsemi þeirra að fengnum tillögum bankaeftirlitsins, þ. á m. um skilyrði fyrir leyfisveitingu og afturköllun leyfisins ef starfrækslan brýtur í bága við settar reglur. Ráðherra ákveður gjald fyrir veitingu leyfis til starfrækslu umboðsskrifstofu.

Tilkynningar, sem senda skal hlutafélagaskrá samkvæmt XVII. kafla laga um hlutafélög, skulu einnig sendar bankaeftirlitinu.

III. KAFLI
Stjórn.

Ríkisviðskiptabankar.

9. gr.

Yfirstjórn ríkisviðskiptabanka er í höndum viðskiptaráðherra og bankaráða svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Bankaráð ríkisviðskiptabanka skipa fimm menn kjörnir hlutbundinni kosningu af Alþingi til fjögurra ára í senn ásamt jafnmörgum til vara. Ráðherra skipar formann bankaráðs til fjögurra ára úr hópi hinna kjörnu aðalmanna og annan varaformann.

Ráðherra ákveður þóknun bankaráðsmanna og varamanna þeirra.

10. gr.

Ráðherra getur hvenær sem er krafið bankaráð upplýsinga um rekstur og hag bankans.

11. gr.

Bankastjórn ríkisviðskiptabanka skipuð þremur bankastjórum hefur með höndum framkvæmdastjórn bankans.

Bankaráð ræður bankastjóra og segir þeim upp starfi. Bankastjórar skulu eigi ráðnir til lengri tíma en sex ára í senn. Hafi bankastjóri brotið af sér í starfi getur bankaráð að höfðu samráði við ráðherra vikið honum frá fyrirvaralaust og án launa. Bankaráð skal skýra bankastjóra skriflega frá ástæðum fyrir frávikningu úr starfi.

12. gr.

Bankaráð ákveður laun og önnur ráðningarkjör bankastjóra. Við starfslok skulu bankastjórar fá greidd biðlaun í 12 mánuði sem eru jafnhá föstum launum er starfi þeirra fylgdu. Eigi bankastjóri rétt til eftirlauna fellur niður greiðsla biðlauna. Taki bankastjóri við annarri stöðu á biðlaunatíma fellur niður greiðsla biðlauna ef stöðunni fylgja jafnhá eða hærri laun ella greiðist launamismunurinn til loka biðlaunatímans. Bankaráð ákveður eftirlaun bankastjóra.

Bankaráð setur bankastjórum erindisbréf og ákveður verkaskiptingu þeirra að fengnum tillögum bankastjórnar.

13. gr.

Bankastjórum, aðstoðarbankastjórum og útibússtjórum er óheimilt að sitja í stjórn stofnana og atvinnufyrirtækja utan bankans eða taka þátt í atvinnurekstri að öðru leyti nema slíkt sé boðið í lögum eða um sé að ræða stofnun eða atvinnufyrirtæki sem bankinn á aðild að.

Bankaráð ákveður hver skuli taka sæti af hálfu bankans í stjórn stofnunar eða atvinnufyrirtækis nema lög kveði á um annað.

Hlutafélagsbankar.

14. gr.

Hluthafafundur fer með æðsta vald í málefnum hlutafélagsbanka samkvæmt því sem lög og samþykktir bankans ákveða. Málefni hlutafélagsbanka falla stjórnarfarslega undir viðskiptaráðherra.

15. gr.

Stjórn hlutafélagsbanka nefnist bankaráð. Bankaráðið fer með málefni hlutafélagsbanka milli hluthafafunda.

Bankaráð hlutafélagsbanka skal skipað eigi færri en þremur mönnum og jafnmörgum til vara. Bankaráð skal kjörið af hluthöfum á aðalfundi.

Aðalfundur hluthafa ákveður þóknun bankaráðsmanna og varamanna þeirra.

16. gr.

Bankastjórn skipuð einum eða fleiri bankastjórum hefur með höndum framkvæmdastjórn hvers banka. Bankaráð ræður bankastjóra og segir þeim upp starfi. Bankaráð ákveður laun og önnur ráðningarkjör bankastjóra.

Bankaráð setur bankastjórum erindisbréf og ákveður verkaskiptingu þeirra að fengnum tillögum bankastjórnar.

17. gr.

Bankastjórum, aðstoðarbankastjórum og útibússtjórum er óheimilt nema að fengnu leyfi bankaráðs að sitja í stjórn stofnana og atvinnufyrirtækja utan bankans eða taka þátt í atvinnurekstri að öðru leyti nema lög kveði á um annað.

Sameiginleg ákvæði.

18. gr.

Bankaráð hefur yfirumsjón með málefnum viðskiptabanka í samræmi við lög þessi, reglugerð eða samþykktir. Bankaráð hefur einnig með höndum almennt eftirlit með rekstri bankans.

19. gr.

Auk bankastjóra ræður bankaráð útibússtjóra og forstöðumann endurskoðunardeildar bankans og segir þeim upp starfi. Bankaráði er heimilt að ráða aðstoðarbankastjóra. Leita skal tillagna bankastjórnar áður en ráðið er í stöður aðstoðarbankastjóra og útibússtjóra. Bankaráð ákveður laun og önnur ráðningarkjör þessara starfsmanna.

20. gr.

Bankaráð ákveður hverjum sé heimilt að rita firma banka. Til að skuldbinda banka þarf undirskrift minnst tveggja starfsmanna nema undanþága hafi fengist hjá bankaeftirlitinu. Bankaráði er heimilt að ákveða aðrar takmarkanir á ritunarrétti.

21. gr.

Bankaráð tekur ákvarðanir um eftirtalin mál:

a. byggingu, kaup, sölu og veðsetningu á fasteignum bankans,
b. kaup og sölu hlutabréfa og annarra eignarhluta í félögum (stofnunum) sem bankinn á aðild að,
c. stofnun útibúa,
d. samruna bankans við aðrar innlánsstofnanir, sbr. 50. gr.,
e. afskriftir af útlánum bankans.

Bankaráð ríkisviðskiptabanka skal taka ákvörðun um ráðstöfun á tekjuafgangi til varasjóðs og annarra sjóða bankans. Bankaráð hlutafélagsbanka skal leggja fyrir aðalfund tillögu um ráðstöfun tekjuafgangs.

Áður en ákvörðun er tekin samkvæmt 1. og 2. mgr. skal leitað tillagna bankastjórnar.

Bankaráð mótar stefnu bankans í vaxtamálum. Bankaráð setur og að fenginni umsögn bankastjórnar almennar reglur um lánveitingar bankans sem sendar skulu bankaeftirlitinu.

Bankaráð fjallar einnig um önnur mál sem bankastjórn leggur fyrir ráðið eða það skal annast samkvæmt lögum þessum.

22. gr.

Við ákvörðun vaxta og þjónustugjalda er viðskiptabanka óheimilt að hafa samráð við aðrar innlánsstofnanir.

23. gr.

Bankastjórn viðskiptabanka annast daglega stjórn bankans. Hún tekur ákvarðanir um einstakar lánveitingar og stendur fyrir rekstri hans. Henni ber að sjá um að bankareksturinn sé í öllum greinum samkvæmt lögum þessum, reglugerð eða samþykktum og ákvörðunum bankaráðs.

24. gr.

Bankaráð heldur fundi eftir þörfum eða samkvæmt því sem ákveðið er í reglugerð eða samþykktum. Bankaráðsfund skal ætíð halda ef formaður ráðsins eða bankastjórn telur þess þörf eða meiri hluti bankaráðsmanna óskar þess.

Formaður bankaráðs og bankastjórn undirbúa bankaráðsfundi. Bankaráðsfundir eru lögmætir ef meiri hluti bankaráðsmanna er á fundi. Afl atkvæða ræður úrslitum við afgreiðslu máls.

Um það, sem gerist á bankaráðsfundum, skal haldin gerðabók sem undirrituð er af þeim er fund sitja. Bankastjórn skal reglulega gefa upplýsingar um rekstur og hag bankans á bankaráðsfundum.

Bankastjórar mega ekki eiga sæti í bankaráði. Þeir sitja fundi bankaráðs og taka þátt í umræðum nema bankaráð ákveði annað.

25. gr.

Bankaráðsmenn, bankastjórar og aðrir starfsmenn viðskiptabanka eru bundnir þagnarskyldu um allt það er varðar hagi viðskiptamanna bankans og um önnur atriði sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara samkvæmt lögum, fyrirmælum yfirboðara eða eðli málsins nema dómari úrskurði að upplýsingar sé skylt að veita fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

IV. KAFLI
Starfsemi.

26. gr.

Starfsemi viðskiptabanka er fólgin í geymslu og ávöxtun fjár, miðlun á peningum og annarri þjónustustarfsemi sem er í eðlilegum tengslum við slík viðskipti.

Viðskiptabönkum og öðrum, sem til þess hafa sérstaka lagaheimild, er einum heimilt að taka við innlánum frá almenningi til geymslu og ávöxtunar.

27. gr.

Viðskiptabanki hefur rétt til að versla með erlendan gjaldeyri innan marka sem bankastjórn Seðlabanka Íslands ákveður að fengnu samþykki ráðherra.

28. gr.

Viðskiptabanka er heimilt að eiga hlut í félögum (stofnunum) með takmarkaðri ábyrgð sem reka viðskiptabankastarfsemi, aðra starfsemi sem skyld er þeirri starfsemi eða í eðlilegum tengslum við hana. Bókfært virði á hlut viðskiptabanka í slíku félagi og lánum, sem bankinn hefur veitt félaginu, má eigi nema hærri fjárhæð en svarar 20% af eigin fé bankans miðað við upphaf reikningsárs. Bókfært heildarvirði á hlutum viðskiptabanka í félögum samkvæmt þessari mgr. og lánum, sem hann hefur veitt þeim, má eigi nema hærri fjárhæð en svarar 60% af eigin fé bankans. Ákvæði þetta tekur eigi til samruna banka samkvæmt 50. gr.

Viðskiptabanka er óheimilt að eiga hlut í félögum sem reka aðra starfsemi en um getur í 1. mgr. nema hlutafélögum er fullnægja skilyrðum 3. málsl. 18. gr. laga um hlutafélög. Bókfært virði á hlut viðskiptabanka í slíku hlutafélagi og lánum, sem bankinn hefur veitt félaginu, má eigi nema hærri fjárhæð en svarar 2% af eigin fé bankans miðað við upphaf reikningsárs. Bókfært heildarvirði á hlutum viðskiptabanka í hlutafélögum samkvæmt þessari mgr. má eigi nema hærri fjárhæð en svarar 15% af eigin fé bankans.

Að öðru leyti en um getur í 1. og 2. mgr. má viðskiptabanki ekki á neinn hátt bera ábyrgð sem þátttakandi eða meðeigandi í rekstri annarra félaga.

29. gr.

Viðskiptabanka er ekki heimilt að eiga aðrar fasteignir en þær sem nauðsynlegar eru vegna starfsemi bankans.

Viðskiptabanka er þó heimilt án takmarkana að yfirtaka eignir til að tryggja fullnustu kröfu. Eignirnar skulu seldar jafnskjótt og það er talið hagkvæmt að mati bankastjórnar.

30. gr.

Viðskiptabanki getur starfrækt veðdeild innan bankans.

31. gr.

Viðskiptabanki tekur við geymslufé (depositum).

Innlánsfé í viðskiptabanka ásamt vöxtum og verðbótum er undanþegið kyrrsetningu.

32. gr.

Glatist innlánsskilríki eða viðtökuskírteini er bankinn hefur gefið út fyrir handveði eða geymslufé getur bankastjórnin stefnt til sín handhafa nefndra skjala með þriggja mánaða fyrirvara frá síðustu birtingu áskorunar sem birt skal þrisvar sinnum í Lögbirtingablaði.

Gefi enginn sig fram áður en fyrirvarinn er liðinn falla niður öll réttindi á hendur bankanum samkvæmt innlánsskilríkinu eða viðtökuskírteininu. Skal bankinn þá að ósk upphaflegs eiganda hins fyrra innlánsskilríkis eða viðtökuskírteinis gefa út nýtt honum til handa eða þeim sem sannar að hann leiði rétt sinn löglega frá þessum aðila og skal hið nýja skjal vera með sömu skilmálum og hið fyrra.

33. gr.

Bankastjórar, aðstoðarbankastjórar og skoðunarmenn mega ekki vera skuldugir þeim banka sem þeir starfa við, hvorki sem aðalskuldarar né ábyrgðarmenn annarra. Hið sama gildir um maka þeirra. Að öðru leyti fer um viðskipti starfsmanna við bankann eftir reglum sem bankaráð setur að fengnum tillögum bankastjórnar.

Bankaráðsmenn, varamenn þeirra, skoðunarmenn og aðrir starfsmenn mega ekki koma fram sem umboðsaðilar annarra gagnvart bankastjórn.

34. gr.

Bækur viðskiptabanka, ávísanir og hvers konar skuldbindingar, sem gefnar eru út af bankanum og í nafni hans, svo og skuldbindingar sem veita bankanum handveðsrétt, arðmiðar af skuldabréfum bankans og framsöl þeirra skulu undanþegin stimpilgjaldi.

V. KAFLI

Um laust fé og eigið fé.

35. gr.

Viðskiptabanki skal kappkosta að hafa ætíð yfir að ráða nægilegu lausu fé til að geta innt af hendi úttektir á innlánsfé og aðrar greiðslur sem starfsemi bankans fylgja. Með lausu fé er átt við peninga í sjóði, óbundin nettóinnlán í innlendum og erlendum bönkum, ríkisvíxla og aðrar sambærilegar eignir.

36. gr.

Eigið fé viðskiptabanka má á hverjum tíma eigi vera lægra en sem svarar 5% af niðurstöðutölu efnahagsreiknings bankans. Við niðurstöðutölu efnahagsreiknings skal bæta samanlagðri fjárhæð veittra ábyrgða en draga frá eftirtalda liði:

a. eigið fé,
b. peninga í sjóði,
c. innlán í Seðlabanka Íslands,
d. innlán í öðrum innlendum og erlendum innlánsstofnunum.

Bókfært virði fasteigna og búnaðar, sem viðskiptabanki notar til starfsemi sinnar, má eigi vera hærra en sem nemur 65% af eigin fé bankans.

VI. KAFLI

Ársreikningur.

37. gr.

Reikningsár viðskiptabanka skal ákveðið í reglugerð eða samþykktum. Ársreikning skal semja fyrir hvert reikningsár. Ársreikningur skal hafa að geyma ársskýrslu, rekstrarreikning og efnahagsreikning.

Ársreikningur skal gerður samkvæmt lögum og góðri reikningsskilavenju bæði að því er varðar mat á hinum ýmsu liðum og framsetningu. Ráðherra setur nánari reglur um gerð ársreiknings.

38. gr.

Ársreikningur ríkisviðskiptabanka skal lagður fyrir skoðunarmenn eigi síðar en tveimur mánuðum eftir lok reikningsárs.

Ársreikningur skal undirritaður af bankaráði og bankastjórum. Hafi bankaráðsmaður eða bankastjóri athugasemdir fram að færa við ársreikning skal hann undirritaður með fyrirvara og gera skal grein fyrir því í ársskýrslu hvers eðlis fyrirvarinn er.

Endurskoðaður ársreikningur ríkisviðskiptabanka skal lagður fyrir ráðherra til staðfestingar eigi síðar en þremur mánuðum eftir lok reikningsárs.

39. gr.

Ársreikningur viðskiptabanka skal liggja frammi í afgreiðslu bankans og afhentur hverjum viðskiptaaðila sem þess óskar.

VII. KAFLI
Endurskoðun.

40. gr.

Endurskoðun hjá ríkisviðskiptabanka skal framkvæmd af tveimur skoðunarmönnum sem Alþingi kýs hlutbundinni kosningu til fjögurra ára í senn og skoðunarmanni sem er löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarstofu sem ráðherra skipar til sama tíma.

Á aðalfundi hlutafélagsbanka skulu kjörnir hlutbundinni kosningu a. m. k. tveir skoðunarmenn til eins árs í senn og skal annar eða einn þeirra vera löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarstofa. Í samþykktum hlutafélagsbanka má ákveða að löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarstofu skuli tilnefna á annan hátt.

Skoðunarmaður viðskiptabanka má ekki eiga sæti í bankaráði, vera starfsmaður bankans eða starfa í þágu hans að öðru en endurskoðun.

Þóknun skoðunarmanna ríkisviðskiptabanka er háð samþykki ráðherra að fengnum tillögum bankaráðs. Þóknun skoðunarmanna hlutafélagsbanka er háð samþykki aðalfundar að fengnum tillögum bankaráðs.

Skylt er að veita skoðunarmanni aðgang að öllum eigum, bókum, fylgiskjölum og öðrum gögnum bankans og jafnframt skulu bankaráð og starfsmenn bankans veita honum allar umbeðnar upplýsingar sem unnt er að láta í té.

41. gr.

Við viðskiptabanka skal starfa endurskoðunardeild sem annast um innri endurskoðun undir stjórn forstöðumanns, sbr. 19. gr.

Innri endurskoðun er hluti af skipulagi banka og þáttur í eftirlitskerfi hans.

42. gr.

Skoðunarmenn skulu framkvæma endurskoðun í samræmi við góðar endurskoðunarvenjur á hverjum tíma. Með endurskoðun sinni skulu þeir komast að rökstuddri niðurstöðu um áreiðanleika þeirra upplýsinga sem ársreikningurinn veitir. Þeir skulu ganga úr skugga um að ársreikningurinn sé gerður í samræmi við góða reikningsskilavenju og að fylgt hafi verið ákvæðum laga, reglna og samþykkta varðandi upplýsingaskyldu banka.

43. gr.

Skoðunarmenn skulu árita ársreikninginn og greina frá niðurstöðum endurskoðunarinnar. Þeir skulu gefa yfirlýsingu um að ársreikningurinn hafi verið endurskoðaður og að hann hafi verið saminn í samræmi við ákvæði laga, reglna og samþykkta. Þeir skulu láta í ljós álit á ársreikningnum og greina frá niðurstöðum endurskoðunarinnar að öðru leyti.

Telji skoðunarmenn að í ársreikningi séu ekki þær upplýsingar sem þar eiga að koma fram skulu þeir geta þess í áritun sinni og veita viðbótarupplýsingar ef þess er kostur. Að öðru leyti geta skoðunarmenn greint frá þeim atriðum í áritun sinni sem þeir telja eðlilegt að fram komi í ársreikningi.

Ábendingar og athugasemdir, sem skoðunarmenn vilja koma á framfæri við bankaráð eða bankastjórn, skal bera fram skriflega og skal veita þessum aðilum hæfilegan frest til svara.

Skoðunarmönnum er skylt að veita bankaeftirlitinu allar þær upplýsingar um málefni bankans og framkvæmd endurskoðunar sem það kann að óska eftir og þeir geta látið í té. Ef endurskoðun leiðir í ljós verulega ágalla í rekstri bankans varðandi innra eftirlit, greiðslutryggingar útlána eða önnur atriði sem veikt geta fjárhagslega stöðu bankans eða viðskiptatraust hans skulu skoðunarmenn gera bankaráði og bankaeftirlitinu viðvart.

Skoðunarmenn hafa rétt til að sitja bankaráðsfundi þar sem fjallað er um ársreikning. Einnig hafa þeir rétt til að sitja hluthafafundi hlutafélagsbanka.

44. gr.

Forstöðumaður endurskoðunardeildar skal gera bankaráði og skoðunarmönnum reglulega grein fyrir störfum deildarinnar. Hann skal jafnframt árita ársreikning bankans.

VIII. KAFLI

Slit og samruni viðskiptabanka.

45. gr.

Hafi bankaráð, bankastjórn eða skoðunarmenn viðskiptabanka ástæðu til að ætla að eigið fé hans sé undir því lágmarki sem ákveðið er í 36. gr. ber þeim þegar í stað að tilkynna það bankaeftirlitinu.

Er bankaeftirlitinu berst tilkynning að hætti 1. mgr. eða það telur af öðru tilefni ástæðu til að ætla að eigið fé viðskiptabanka sé undir lágmarki 36. gr. skal það krefja skoðunarmenn viðskiptabankans þegar í stað um reikningsuppgjör sem þeim ber að afhenda innan tveggja vikna frá því þeim berst krafan.

Komi fram í reikningsuppgjöri að hætti 2. mgr. að eigið fé hlutafélagsbanka fullnægi ekki ákvæðum 36. gr. skal bankaráð án tafar boða til hluthafafundar til ákvörðunar og afhenda síðan bankaeftirlitinu greinargerð þar sem fram kemur til hverra ráðstafana það hyggst grípa af þessu tilefni. Skal bankaeftirlitið þegar afhenda ráðherra reikningsuppgjör skoðunarmanna og greinargerð bankaráðs ásamt umsögn sinni.

Komi fram í reikningsuppgjöri að hætti 2. mgr. að eigið fé ríkisviðskiptabanka fullnægi ekki ákvæðum 36. gr. skal bankaeftirlitið tafarlaust krefja bankaráð um greinargerð þar sem fram kemur til hverra ráðstafana það hyggst grípa. Skal bankaeftirlitið þegar afhenda ráðherra reikningsuppgjör skoðunarmanna og greinargerð bankaráðs ásamt umsögn sinni. Skal ráðherra síðan leggja fyrir Alþingi tillögu um ráðstafanir er grípa skuli til af þessu tilefni.

Þegar ráðherra hafa borist gögn samkvæmt 3. mgr. eða lokið er meðferð samkvæmt 4. mgr. er honum heimilt að veita hlutaðeigandi viðskiptabanka frest í allt að sex mánuði til þess að auka eigið fé að lágmarki samkvæmt 36. gr. Séu til þess ríkar ástæður að mati ráðherra er honum heimilt að framlengja þennan frest í allt að sex mánuði til viðbótar. Ráðherra er heimilt að stytta áður ákveðinn frest eða fella hann niður ef honum þykir sýnt að viðleitni viðskiptabankans til úrbóta muni ekki bera árangur.

46. gr.

Bú viðskiptabanka verður ekki tekið til gjaldþrotaskipta að hætti III. kafla gjaldþrotalaga.

Slíta ber viðskiptabanka í eftirtöldum tilvikum:

a. ef ráðherra synjar viðskiptabanka um frest að hætti 5. mgr. 45. gr. eða frestur samkvæmt því ákvæði er á enda án þess að bankanum hafi tekist að auka eigið fé fram yfir lágmark samkvæmt 36. gr.,
b. ef skylt er að slíta hlutafélagsbanka samkvæmt lögum um hlutafélög eða samþykktum félagsins,
c. ef hluthafafundur ákveður að slíta hlutafélagsbanka,
d. ef Alþingi ákveður að ríkisviðskiptabanka verði slitið.

Í þeim tilvikum, sem getið er í b-, c- og d-liðum 2. mgr., skal bankaeftirlitið samkvæmt beiðni ráðherra afla reikningsuppgjörs skoðunarmanna hlutaðeigandi viðskiptabanka á sama hátt og samkvæmt 2. mgr. 45. gr. og afhenda það ráðherra ásamt álitsgerð sinni um það hvort eignir viðskiptabankans hrökkvi fyrir skuldum hans.

47. gr.

Þegar skylt er að slíta viðskiptabanka samkvæmt a-lið 2. mgr. 46. gr. eða fram kemur af álitsgerð bankaeftirlitsins í tilvikum sem eiga undir b-, c- eða d-lið sama ákvæðis að óvíst sé að eignir viðskiptabankans hrökkvi til greiðslu skulda hans skal ráðherra senda skiptaráðanda á varnarþingi viðskiptabankans kröfu um að bú viðskiptabankans verði tekið til gjaldþrotaskipta. Eru ákvæði 2. tl. 13. gr. gjaldþrotalaga ekki því til fyrirstöðu að slíkt sé gert varðandi ríkisviðskiptabanka.

Þegar skylt er að slíta viðskiptabanka samkvæmt b-, c- eða d-liðum 2. mgr. 46. gr. og bankaeftirlitið telur sýnt að eignir hans hrökkvi fyrir skuldum skal ráðherra senda skiptaráðanda á varnarþingi viðskiptabankans kröfu um að bú hans verði tekið til skipta til slita á viðskiptabankanum.

Er skiptaráðandi hefur kannað hvort fullnægt sé skilyrðum 46. gr. fyrir kröfunni skal hann kveða upp úrskurð um hvort orðið skuli við henni.

Þegar er úrskurður um töku bús viðskiptabanka til skipta er genginn skal skiptaráðandi auglýsa skiptin í Lögbirtingablaði með þeim hætti sem fyrir er mælt í 3. tl. 19. gr. gjaldþrotalaga og skal í auglýsingunni tekið fram hvort búið sé tekið til skipta að hætti 1. eða 2. mgr.

48. gr.

Leiði ekki annað af ákvæðum þessara laga skulu um skipti á búi viðskiptabanka gilda ákvæði IV.—XIX. kafla gjaldþrotalaga eftir því sem við á að því undanteknu að ákvæði VIII. kafla þeirra gilda ekki um skipti sem komin eru til samkvæmt 2. mgr. 47. gr.

Þegar ákvæði gjaldþrotalaga, sem vísað er til í 1. mgr., miða réttaráhrif við frestdag skal jafngilda þeim degi við skipti á búi viðskiptabanka sá dagur sem ráðherra hefur veitt frest að hætti 5. mgr. 45. gr. en sé slíkur frestur ekki undanfari skipta skal miðað við þann dag sem skiptaráðanda berst krafa ráðherra samkvæmt 1. eða 2. mgr. 47. gr.

49. gr.

Þegar skipt er búi ríkisviðskiptabanka skal viðskiptaráðherra njóta sömu heimilda til að sækja skiptafundi og til að halda þar uppi mótmælum eða gera kröfur og lánardrottinn sem fer með viðurkennda kröfu í búið.

50. gr.

Samruni hlutafélagsbanka, hvort sem er innbyrðis eða við aðrar innlánsstofnanir, má því aðeins fara fram að fengið sé leyfi ráðherra. Að öðru leyti gilda um samrunann ákvæði laga um hlutafélög eftir því sem við getur átt.

Hlutafélagsbanka, sem slitið er vegna samruna við annan hlutafélagsbanka eða aðra innlánsstofnun, er eigi skylt að gefa út innköllun til lánardrottna eða halda eignum sínum aðgreindum samkvæmt ákvæðum laga um hlutafélög.

Ríkisviðskiptabönkum er því aðeins heimilt að yfirtaka starfsemi annarra innlánsstofnana að fengið sé leyfi ráðherra.

IX. KAFLI

Tryggingarsjóður viðskiptabanka.

51. gr.

Tryggingarsjóður viðskiptabanka er sjálfstæð stofnun í eigu ríkisins með sérstakan fjárhag og hefur það markmið að tryggja full skil á innlánsfé þegar skipti á búi viðskiptabanka ber að samkvæmt 1. mgr. 47. gr. Stefnt skal að því að heildareign Tryggingarsjóðs nái 1% af heildarinnlánum viðskiptamanna bankanna á innlánsreikningum.

Í þessu skyni skal hver viðskiptabanki greiða eigi síðar en 1. mars ár hvert gjald til Tryggingarsjóðs er nemi allt að 0,15% af heildarinnlánum samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra.

Yfirstjórn Tryggingarsjóðs er í höndum viðskiptaráðherra og skal hann setja nánari ákvæði um sjóðinn í reglugerð, s. s. um skipan stjórnar og verksvið hennar, ákvöxtun á fé sjóðsins og tilhögun greiðslna úr sjóðnum er tryggi eigendum innlánsfjár sem skjótasta endurgreiðslu innlána þegar úrskurður um töku búss viðskiptabaka til skipta er genginn.

X. KAFLI

Refsiákvæði.

52. gr.

Um mál út af brotum á lögum þessum fer að hætti opinberra mála.

Fyrir brot á lögum þessum skal refsa með sektum eða varðhaldi liggi ekki þyngri refsing við broti samkvæmt öðrum lögum.

XI. KAFLI

Gildistaka o. fl.

53. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986.

Ákvæði VI. kafla um ársreikning taka gildi fyrir það reikningsár sem hefst á árinu 1985. Ákvæði 2. málsl. 2. mgr. 11. gr. tekur til þeirra sem ráðnir eru bankastjórar eftir gildistöku laga þessara. Ákvæði 1. mgr. 12. gr. skulu eigi skerða eftirlaun þeirra sem gegna stöðu bankastjóra sem föstu aðalstarfi við gildistöku laganna.

54. gr.

Viðskiptabankar, sem stofnaðir eru fyrir gildistöku laga þessara, og bankar, sem verða stofnaðir með samruna þessara banka, skulu koma eigin fé í það horf sem áskilið er samkvæmt 36. gr. innan fimm ára frá gildistöku laga þessara.

Hlutafé hlutafélagsbanka, sem stofnaðir eru fyrir gildistöku laga þessara, og banka, sem stofnaðir verða með samruna þessara banka, skal hafa náð því lágmarki sem ákveðið er í 2. mgr. 5. gr. innan fimm ára frá gildistöku laga þessara.

55. gr.

Innan árs frá gildistöku laga þessara skal ráðherra gefa út reglugerð er hafi að geyma nánari ákvæði um starfsemi ríkisviðskiptabanka. Leita skal tillagna ríkisviðskiptabankanna og umsagnar bankaeftirlitsins áður en reglugerðin er sett.

Samþykktir hlutafélagsbanka skulu staðfestar af ráðherra að fenginni umsögn bankaeftirlitsins. Hlutafélagsbankar, sem stofnaðir eru fyrir gildistöku laga þessara, skulu breyta samþykktum sínum til samræmis við ákvæði laganna á fyrsta aðalfundi eftir gildistöku þeirra.

56. gr.

Við gildistöku laga þessara falla úr gildi eftirtalin lög og lagaákvæði:

a. lög nr. 11/1961, um Landsbanka Íslands, sbr. lög nr. 35/1983, um breyting á þeim lögum,
b. lög nr. 12/1961, um Útvegsbanka Íslands, sbr. lög nr. 37/1983, um breyting á þeim lögum,
c. lög nr. 34/1957, um Útvegsbanka Íslands,

d. lög nr. 28/1976, um Búnaðarbanka Íslands, sbr. lög nr. 39/1983 og 89/1984, um breyting á þeim lögum,
e. lög nr. 113/1951, um stofnun og rekstur Iðnaðarbanka Íslands h/f, sbr. lög nr. 31/1963, 59/1984 og 88/1984, um breyting á þeim lögum,
f. lög nr. 46/1960, um Verslunarbanka Íslands h/f, sbr. lög nr. 93/1973,
g. lög nr. 46/1962, um Samvinnubanka Íslands h/f,
h. lög nr. 71/1970, um Alþýðubankann h.f.,
i. ákvæði 11. gr. laga nr. 63/1979, um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála,
j. lög nr. 51/1905, um heimild fyrir Íslandsbanka til að gefa út bankavaxtabréf sem hljóða upp á handhafa,
k. lög nr. 6/1921, um seðlaútgáfu Íslandsbanka, hlutafjárauka o. fl.,
l. lög nr. 62/1928, um hlunnindi fyrir lánsfélag,
m. lög nr. 31/1930, um sveitabanka,
n. lög nr. 49/1931, um Ríkisveðbanka Íslands,
o. lög nr. 51/1932, um hlunnindi fyrir annars veðréttar fasteignalánafélög.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Við gildistöku laga þessara starfa þrír ríkisviðskiptabankar, Landsbanki Íslands, Útvegsbanki Íslands og Búnaðarbanki Íslands. Enn fremur starfa fjórir hlutafélagsbankar, Iðnaðarbanki Íslands h/f, Verslunarbanki Íslands h/f, Samvinnubanki Íslands h/f og Alþýðubankinn h.f.

II.

Við gildistöku laga þessara skal Alþingi kjósa fimm menn í bankaráð hvers ríkisviðskiptabanka og jafnmarga til vara. Frá sama tíma fellur niður umboð þeirra er þá sitja í bankaráðum ríkisviðskiptabanka.

III.

Við gildistöku laga þessara skal Alþingi kjósa tvo skoðunarmenn fyrir hvern ríkisviðskiptabanka. Frá sama tíma fellur niður umboð þeirra endurskoðenda er síðast voru kjörnir af Alþingi.

IV.

Innan eins mánaðar frá gildistöku laga þessara skal viðskiptaráðherra setja reglugerð um Tryggingarsjóð viðskiptabanka. Ráðherra er heimilt að fela Seðlabanka Íslands vörslu sjóðsins.

Gjört í Reykjavík, 4. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Matthías Á. Mathiesen.

LÖG

um sparisjóði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Lög þessi gilda um sparisjóði og starfsemi þeirra.

Hlutverk sparisjóðs er að hafa á hendi hvers konar sparisjóðsstarfsemi eins og hún er nánar skilgreind í VII. kafla laga þessara. Önnur starfsemi er þeim óheimil.

Stofnfjáreigendur eða ábyrgðaraðilar, sem hér eftir nefnast sparisjóðsaðilar, bera ekki persónulega ábyrgð á skuldbindingum sparisjóðs umfram upphæð stofnfjárinneignar sinnar og inneignar í séreignarsjóði eða skráðra ábyrgða sinna.

Sparisjóðsaðilar hafa ekki rétt til ágóða af rekstrarafgangi sparisjóðs umfram það sem mælt er fyrir um í lögum þessum. Enn fremur er eignarréttur stofnfjáreigenda á stofnfé háður þeim takmörkunum sem lög þessi kveða á um.

2. gr.

Um heimili og varnarþing sparisjóðs fer eftir samþykktum sjóðsins. Sparisjóði er heimilt að starfrækja á starfssvæði sínu útibú vegna starfsemi sinnar þar sem sparisjóðsstjórn ákveður og að fullnægðum skilyrðum laga þessara.

3. gr.

Sparisjóðum er skylt og einum heimilt, nema lög ákveði annað, að nota í firma sínu eða til nánari skýringar á starfsemi sinni orðið *sparisjóður* eitt sér eða samtengt öðrum orðum.

II. KAFLI

Stofnun sparisjóðs.

4. gr.

Stofnun sparisjóðs er háð leyfi viðskiptaráðherra. Umsókn um leyfi til stofnunar sparisjóðs skulu fylgja upplýsingar um stofnendur, upphæð stofnfjár, starfssvæði ef fyrirhugað er að starfræksla verði bundin við ákveðið svæði, svo og aðrar þær upplýsingar sem taldar eru máli skipta.

Áður en ráðherra afgreiðir umsókn um leyfi til stofnunar sparisjóðs skal leitað umsagnar Seðlabanka Íslands og Tryggingarsjóðs sparisjóða. Skal sérstaklega gefa því gaum hvort stofnfé teljist í eðlilegu samræmi við væntanleg heildarviðskipti sjóðsins.

Ráðherra getur bundið leyfi til stofnunar sparisjóðs því skilyrði að hefji sparisjóður ekki starfsemi sína innan þess tíma sem ráðherra ákveður falli leyfið úr gildi.

5. gr.

Stofnendur sparisjóða skulu eigi vera færri en 30. Sparisjóðsaðilar skulu jafnan vera 30 hið fæsta.

Stofnendur og sparisjóðsaðilar geta verið fjárráða íslenskir ríkisborgarar, búsettir hér á landi, sýslufélög, sveitarfélög og starfandi sparisjóðir.

Á stofnfundi sparisjóðs fer hver stofnandi með eitt atkvæði. Stofnfundur setur sparisjóði samþykktir.

Þegar starfsemi sparisjóðs er bundin við ákveðið svæði skulu stofnendur, svo og aðrir sparisjóðsaðilar, vera búsettir eða reka atvinnu eða aðra starfsemi á því svæði.

6. gr.

Sparisjóð má ekki stofna með lægra stofnfé en kr. 3 000 000. Ráðherra skal breyta lágmarksfjárhæð stofnfjár í hátt við almennar verðlagsbreytingar. Fjárhæðinni skal þó ekki breytt nema efni sé orðið til breytingar sem nemur a. m. k. 20% frá því að breyting var síðast gerð. Lágmarksfjárhæðin skal jafnan standa á heilu hundraði þúsunda króna og taka gildi við upphaf árs.

Ráðherra er heimilt að fenginni umsögn bankaeftirlitsins og Tryggingarsjóðs sparisjóða að víkja frá ákvæðum 1. mgr. um lágmark stofnfjár til hækkunar eða lækkunar þegar sérstaklega stendur á að hans mati.

Stofnfé verður ekki endurgreitt til stofnfjáreigenda nema samkvæmt ákvæðum 64. gr.

Sparisjóður má ekki hefja starfsemi sína fyrr en minnst helmingur stofnfjár hefur verið greiddur. Stofnfé skal greitt að fullu í síðasta lagi innan árs eftir að starfsemi sparisjóðs hefst.

Stofnfé má aðeins greiða í reiðufé.

7. gr.

Samþykktir sparisjóðs og breytingar á þeim skulu staðfestar af ráðherra að fenginni umsögn bankaeftirlitsins og Tryggingarsjóðs sparisjóða.

Í samþykktum sparisjóðs skulu fyrst og fremst vera ákvæði sem varða sérstaklega hlutaðeigandi sparisjóð, svo sem:

a. heiti sparisjóðs,
b. heimili sparisjóðs og varnarþing,
c. heildarupphæð stofnfjár, skiptingu í stofnfjárhluti og atkvæðisrétt,
d. reglur um eigendaskipti að stofnfjárhlutum og aukningu stofnfjár,
e. heildarupphæð ábyrgða, lágmarksfjölda ábyrgðaraðila, reglur um brottfall ábyrgðar og tilkomu nýrra ábyrgðaraðila ef um er að ræða sparisjóð sem við gildistöku laga þessara er starfræktur án innborgaðs stofnfjár,
f. kosningu sparisjóðsstjórnar og störf hennar,
g. breytingu á samþykktum,
h. slit á sparisjóði og ráðstöfun eigin fjár í því sambandi.

Þegar öllum skilyrðum fyrir leyfisveitingu hefur verið fullnægt og samþykktir staðfestar gefur ráðherra út leyfi fyrir sparisjóð, sbr. 4. gr.

III. KAFLI

Stofnfjárhlutir o. fl.

8. gr.

Gefin skulu út stofnfjárbréf fyrir skráðum stofnfjárhlutum og skulu þau undirrituð af sparisjóðsstjórn. Þau má ekki afhenda fyrr en hlutur er að fullu greiddur. Stofnfjárbréf skulu hljóða á nafn og verða þau ekki framseld til handhafa þannig að gildi hafi gagnvart sparisjóðnum.

Í stofnfjárbréfi skal greina:

a. heiti sparisjóðs og heimilisfang,
b. númer og fjárhæð hlutar,

c. nafn, heimilisfang og nafnnúmer stofnfjáreiganda,
d. útgáfudag stofnfjárbréfs,
e. efni 9.—11. gr. laga þessara,
f. sérstök atriði er varða réttindi eða skyldur stofnfjáreigenda.

9. gr.

Sala eða annað framsal stofnfjárhlutar í sparisjóði er óheimilt nema með samþykki sparisjóðsstjórnar.

Veðsetning stofnfjárhlutar í sparisjóði er óheimil.

10. gr.

Stjórn sparisjóðs er heimilt að innleysa stofnfjárhlut í sparisjóði þegar svo stendur á sem hér segir:

a. við andlát stofnfjáreiganda,
b. við eigendaskipti á stofnfjárhlut vegna slita á félagsbúi hjóna,
c. við brottflutning stofnfjáreiganda af starfssvæði sjóðsins.

Stjórn sparisjóðs er skylt að innleysa stofnfjárhlut í eftirgreindum tilvikum:

a. þegar stofnun, sem er eigandi að stofnfjárhlut, er slitið eða hún lögð niður,
b. við gjaldþrot stofnfjáreiganda,
c. við aðför skuldheimtumanna stofnfjáreiganda í stofnfjárhlut hans.

11. gr.

Nú synjar sparisjóður um heimild til sölu stofnfjárhlutar, sbr. 1. mgr. 9. gr., eða neytir ekki heimildar til innlausnar samkvæmt 1. mgr. 10. gr. og skal hann þá, ef óskað er, hafa milligöngu um sölu hlutarins eða innleysa hann innan árs frá því er skrifleg beiðni kom fram um sölu eða innlausn, sbr. þó ákvæði 13. gr.

Fari innlausn stofnfjárhlutar fram skal hlutur innleystur á nafnverði að viðbættri inneign í séreignarsjóði. Skal þá stjórnin ráðstafa hlutnum að nýju svo fljótt sem auðið er á samsvarandi verði.

12. gr.

Færð skal skrá yfir stofnfjáreigendur eða ábyrgðaraðila sparisjóðs.

Í skránni skal tilgreina nafn, stöðu, heimilisfang og nafnnúmer stofnfjáreigenda eða ábyrgðaraðila ásamt stofnfjáreign eða ábyrgðarupphæð.

Verði eigendaskipti á stofnfjárhlut og ákvæði laga eða samþykkta eru þeim ekki til fyrirstöðu skal nafn hins nýja stofnfjáreiganda fært í skrána þegar hann tilkynnir eigendaskiptin og sannar rétt sinn. Enn fremur skal geta eigendaskiptadags og skráningardags. Þegar nafn nýs eiganda er fært í skrána skal stofnfjárbréfið einnig áritað um færsluna.

Skrána skal ætíð geyma í skrifstofu sparisjóðs og eiga allir sparisjóðsaðilar aðgang að henni og mega kynna sér efni hennar.

13. gr.

Sparisjóður má sjálfur ekki eiga meira en 10% af eigin stofnfé.

Verði sparisjóður sjálfur eigandi að meira en 10% af stofnfé sínu vegna ákvæða 10. og 11. gr. skal stjórn hans kappkosta að slíkt ástand vari sem skemmstan tíma með sölu stofnfjárhluta.

Óheimilt er að taka eigin stofnfjárbréf að veði til tryggingar skuldbindingum gagnvart sparisjóðnum.

IV. KAFLI

Aukning stofnfjár.

14. gr.

Aðalfundur getur ákveðið að auka stofnfé í starfandi sparisjóði. Aðalfundur setur reglur um áskrift nýrra stofnfjárhluta í samræmi við ákvæði í samþykktum.

Það verð, sem nýr stofnfjáreigandi skal greiða fyrir hlut, skal vera nafnverð hans að viðbættri greiðslu í séreignarsjóð að tiltölu við hlut eldri stofnfjáreigenda í sjóðnum.

15. gr.

Í starfandi sparisjóði, þar sem stofnfé hefur ekki verið lagt fram heldur einungis ábyrgðir, getur aðalfundur ákveðið að í stað ábyrgða komi innborgað stofnfé.

Ákvörðun samkvæmt 1. mgr. verður því aðeins gild að ábyrgðaraðilar, sem ráða yfir minnst ¾ hlutum heildaratkvæðamagns í sparisjóði, sæki aðalfundinn og minnst ⅘ hlutar þeirra gjaldi henni jákvæði. Verða hinir fyrri ábyrgðaraðilar þá stofnfjáreigendur í sparisjóðnum en ábyrgðir falla niður að sama skapi. Nú fæst ábyrgðarmaður ekki til þess að leggja fram stofnfé samkvæmt ákvæðum þessarar greinar og fellur hann þá úr aðilahópi. Ef sami aðili er bæði ábyrgðaraðili og eigandi að stofnfjárhlut og áframhaldandi óbreytt stofnfjáraðild hans samrýmist ekki ákvæðum laga þessara og samþykkt aðalfundar skal sparisjóður innleysa stofnfjárhlutinn og fer um það eftir ákvæðum 2. mgr. 11. gr.

Stofnfé, sem innborgað er samkvæmt 1. mgr., má ekki nema lægri fjárhæð en samanlagðri upphæð ábyrgða í sparisjóði. Ábyrgðaraðilar eiga rétt til stofnfjárins í hlutfalli við ábyrgðarfjárhæð sína.

V. KAFLI

Séreignarsjóður stofnfjáreigenda.

16. gr.

Séreignarsjóður stofnfjáreigenda myndast á eftirgreindan hátt:

a. með hluta þeirra vaxta er aðalfundur ákveður að greiða stofnfjáreigendum af árlegum tekjuafgangi, sbr. 42. gr.,
b. með upphæðum sem greiddar eru fyrir ný stofnfjárbréf umfram nafnverð, sbr. 14. gr.

Hver stofnfjáreigandi á í hlutfalli við stofnfjáreign sína ákveðinn hlut í séreignarsjóði og skal hlutur hans í sjóðnum sérgreindur í bókhaldi sparisjóðs.

Eigendaskipti á rétti stofnfjáreiganda yfir hlut sínum í séreignarsjóði geta ekki orðið nema eigendaskipti verði að stofnfjárbréfi skv. III. kafla og gilda reglur þess kafla um stofnfjárhluti jafnframt um hluti í séreignarsjóði.

Stofnfjáreigendur bera ábyrgð á skuldbindingum sparisjóðs með inneign sinni í séreignarsjóði á sama hátt og með upphæð stofnfjár síns.

Inneign í séreignarsjóði verður ekki greidd til stofnfjáreiganda nema við slit sparisjóðs samkvæmt ákvæðum 64. gr.

VI. KAFLI

Stjórn sparisjóðs.

17. gr.

Æðsta vald í málefnum sparisjóðs er í höndum aðalfunda og aukafunda. Stjórn sparisjóðs fer með málefni hans milli þeirra funda. Málefni sparisjóða falla stjórnarfarslega undir viðskiptaráðherra.

Aðalfund skal halda samkvæmt ákvæðum samþykkta.

Aukafund skal halda ef sparisjóðsaðilar, sem fara með minnst ⅓ hluta ábyrgðar- eða stofnfjár, krefjast þess skriflega og greina fundarefni. Skal þá sparisjóðsstjórn boða til fundar með sama hætti og til aðalfundar. Aukafund skal annars halda þegar sparisjóðsstjórn telur þess þörf.

18. gr.

Aðalfundir og aukafundir skulu boðaðir með þeim hætti sem samþykktir ákveða en þó með tíu daga fyrirvara hið skemmsta. Fundarboði skal fylgja dagskrá fundarins. Sparisjóðsaðila er óheimilt að fela öðrum umboð sitt á aðal- eða aukafundi nema slíkt sé sérstaklega leyft í samþykktum sparisjóðs.

Þegar aukins meiri hluta er krafist til þess að ákvörðun öðlist gildi skal hinn aukni meiri hluti reiknast af heildaratkvæðamagni í sparisjóði.

Afl atkvæða samkvæmt reglum 20. gr. ræður úrslitum á fundum nema öðruvísi sé mælt í lögum þessum.

Hver sparisjóðsaðili á rétt til að fá ákveðið mál tekið til úrlausnar á aðal- og aukafundum sparisjóðs ef hann gerir skriflega kröfu um það til sparisjóðsstjórnar með svo miklum fyrirvara að unnt sé að taka málið á dagskrá fundarins.

19. gr.

Á aðalfundi skal m. a. taka eftirgreind mál fyrir:

a. skýrslu stjórnar um starfsemi liðins starfsárs,
b. staðfestingu á endurskoðuðum ársreikningi og ráðstöfun tekjuafgangs að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar, sbr. 42. gr.,
c. kosningu sparisjóðsstjórnar, sbr. 21. gr., og endurskoðenda, sbr. 45. gr.,
d. þóknun stjórnarmanna, svo og þóknun skoðunarmanna að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar,
e. breytingar á samþykktum sparisjóðs,
f. önnur mál sem aðalfundur skal fjalla um samkvæmt lögum þessum eða sparisjóðsstjórn ákveður að leggja fyrir fundinn.

20. gr.

Sparisjóðsaðilar skulu allir eiga jafnan hlut nema samþykktir heimili annað.

Sparisjóðsaðilar skulu allir eiga jafnan atkvæðisrétt nema öðruvísi sé ákveðið í samþykktum sparisjóðs. Þó er einstökum sparisjóðsaðilum aldrei heimilt að fara með meira en 1/5 hluta af heildaratkvæðamagni í sparisjóði, sbr. þó 70. gr.

Óheimilt er að fara með atkvæðisrétt samkvæmt þeim stofnfjárbréfum sem sparisjóður á sjálfur, sbr. 13. gr.

Þar sem talað er um heildaratkvæðamagn í sparisjóði í lögum þessum er átt við heildaratkvæðamagn að frádregnum atkvæðum samkvæmt þeim stofnfjárbréfum sem sparisjóður á sjálfur.

21. gr.

Í stjórn sparisjóðs skulu sitja þrír eða fimm menn eftir því sem ákveðið er í samþykktum. Þar sem þrír menn sitja í stjórn kjósa sparisjóðsaðilar tvo stjórnarmenn en hlutaðeigandi bæjarstjórnir eða sýslunefndir tilnefna einn mann. Sitji fimm í stjórn sparisjóðs kjósa hlutaðeigandi bæjarstjórnir eða sýslunefndir tvo stjórnarmenn. Séu bæjar- og/eða sýslufélög einu sparisjóðsaðilarnir kjósa hlutaðeigandi bæjarstjórnir eða sýslunefndir alla stjórnina. Stjórnin kýs sér formann úr sínum hópi. Heimilt er að kjósa varamenn, jafnmarga aðalmönnum, eftir sömu reglum og gilda um kosningu aðalmanna. Kosning stjórnar skal vera hlutbundin ef óskað er.

Nú sameinast tveir eða fleiri sparisjóðir og er þá heimilt að ákveða í samþykktum að stjórn sparisjóðsins verði kosin hlutbundinni kosningu af sérstöku fulltrúaráði.

Fulltrúaráð skal þannig skipað:

a. að 3/5 hlutum af sparisjóðsaðilum hlutaðeigandi sparisjóða samkvæmt samningi þeirra þar um,
b. að 2/5 hlutum af hlutaðeigandi sýslunefndum og/eða bæjarstjórnum enda hafi þær áður kosið til stjórnar sparisjóðs.

Við sameiningu sparisjóða er heimilt að ákveða í samþykktum að starfa skuli staðbundnar stjórnir, 3—5 manna, á starfssvæði sparisjóðanna eins og það var fyrir sameiningu, kjörnar samkvæmt reglum 1. mgr. Stjórn sparisjóðsins setur staðbundnum stjórnum erindisbréf þar sem starfssviði þeirra er nánar lýst og skal það staðfest á aðalfundi.

Stjórnarmenn, sem ekki eru kosnir af sparisjóðsaðilum, sitja aðal- og aukafundi án atkvæðisréttar.

Umboð stjórnarmanns gildir þann tíma sem til er tekinn í samþykktum. Kjörtímabili skal vera lokið við lok aðalfundar í síðasta lagi fjórum árum eftir kjörið.

22. gr.

Sparisjóðsstjórn hefur yfirumsjón með málefnum sparisjóðs í samræmi við lög þessi og samþykktir sjóðsins. Stjórnin skal einnig hafa með höndum almennt eftirlit með rekstri sparisjóðsins.

Sparisjóðsstjórn heldur fundi eftir þörfum eða samkvæmt því sem ákveðið er í samþykktum. Fund skal ætíð halda ef formaður stjórnarinnar eða sparisjóðsstjóri telja þess þörf eða meiri hluti stjórnarmanna óskar þess. Formaður sparisjóðsstjórnar og sparisjóðsstjóri undirbúa stjórnarfundi. Stjórnarfundir eru lögmætir ef meiri hluti stjórnarmanna er á fundi. Afl atkvæða ræður úrslitum við afgreiðslu máls.

Um það sem gerist á stjórnarfundum skal haldin gerðabók sem undirrituð er af þeim er fundinn sitja. Sparisjóðsstjóri skal reglulega gefa upplýsingar um rekstur og hag sparisjóðsins á stjórnarfundum.

Sparisjóðsstjóri má ekki eiga sæti í sparisjóðsstjórninni. Hann situr fundi stjórnarinnar og tekur þátt í umræðum nema sparisjóðsstjórn ákveði annað.

23. gr.

Sparisjóðsstjórn ákveður hverjum sé heimilt að rita firma sparisjóðsins. Til að skuldbinda sparisjóð þarf undirskrift minnst tveggja starfsmanna nema undanþága hafi fengist hjá bankaeftirlitinu. Sparisjóðsstjórn er heimilt að ákveða aðrar takmarkanir á ritunarrétti.

24. gr.

Sparisjóðsstjórn tekur ákvörðun um eftirtalin mál:

a. byggingu, kaup og veðsetningu á fasteignum sparisjóðsins,
b. kaup og sölu hlutabréfa og annarra eignarhluta í félögum (stofnunum) sem sparisjóðurinn á aðild að,
c. stofnun útibúa,
d. samruna sparisjóðsins við aðra innlánsstofnun, sbr. 65. gr.,
e. afskriftir af útlánum sparisjóðsins.

Áður en ákvörðun er tekin samkvæmt 1. mgr. skal leitað tillagna sparisjóðsstjóra.

Sparisjóðsstjórn mótar stefnu sparisjóðsins í vaxtamálum. Sparisjóðsstjórn setur einnig að fenginni umsögn sparisjóðsstjóra almennar reglur um lánveitingar sparisjóðsins sem sendar skulu bankaeftirlitinu. Þá mótar hún með sama hætti meginreglur um tryggingar vegna lánveitinga og ábyrgða sem sparisjóðurinn veitir viðskiptaaðilum sínum.

Sparisjóðsstjórn fjallar einnig um önnur mál sem sparisjóðsstjóri leggur fyrir stjórnina eða hún skal annast samkvæmt lögum þessum eða samþykktum sparisjóðsins.

25. gr.

Við ákvörðun vaxta og þjónustugjalda er sparisjóði óheimilt að hafa samráð við aðrar innlánsstofnanir en sparisjóði. Sparisjóði er heimilt að fela Sambandi íslenskra sparisjóða og/eða Lánastofnun sparisjóðanna að leggja fyrir sparisjóðina leiðbeinandi tillögur um vexti og þjónustugjöld.

26. gr.

Framkvæmdastjórn hvers sparisjóðs er í höndum sparisjóðsstjóra. Stjórn sparisjóðs ræður sparisjóðsstjóra, einn eða fleiri, og ákveður laun þeirra og önnur ráðningarkjör. Með sama hætti er stjórn sparisjóðs heimilt að ráða aðstoðarsparisjóðsstjóra og útibússtjóra, starfræki sparisjóður útibú, en leita skal hún tillagna sparisjóðsstjóra áður en aðstoðarsparisjóðsstjóri og útibússtjóri eru ráðnir.

Sparisjóðsstjórn setur sparisjóðsstjóra erindisbréf. Erindisbréfið skal gilda tiltekinn tíma. Ráði sparisjóðsstjórn fleiri en einn sparisjóðsstjóra ákveður hún verkaskiptingu þeirra að fengnum tillögum þeirra. Skal formaður sparisjóðsstjórnar vera sparisjóðsstjórum til ráðuneytis um dagleg störf eftir því sem fram er tekið í erindisbréfi.

27. gr.

Sparisjóðsstjórar annast daglega stjórn sparisjóða, taka ákvarðanir um einstakar lánveitingar og standa fyrir rekstri þeirra. Sparisjóðsstjóra ber að sjá um að reksturinn sé í öllum greinum samkvæmt lögum þessum, samþykktum sparisjóðsins og ákvörðunum sparisjóðsstjórnar.

Útlánaákvarðanir sparisjóðsstjóra skulu staðfestar með áritun á lánsskjöl eða á annan sannanlegan hátt og gerð grein fyrir þeim á stjórnarfundum.

28. gr.

Sparisjóðsstjórum í fullu starfi, aðstoðarsparisjóðsstjórum og útibússtjórum er óheimilt, nema að fengnu leyfi sparisjóðsstjórnar, að sitja í stjórn stofnana og atvinnufyrirtækja utan sparisjóðsins eða taka þátt í atvinnurekstri að öðru leyti nema lög kveði á um annað.

Heimilt er að stjórnarmenn hafi með höndum öll dagleg störf í sparisjóði í forföllum sparisjóðsstjóra. Aðalfundur skal ákveða þóknun fyrir þessi störf.

29. gr.

Stjórnarmenn, sparisjóðsstjórar, aðrir starfsmenn sparisjóðs og skoðunarmenn eru bundnir þagnarskyldu um allt það er varðar hagi viðskiptamanna sparisjóðs og um önnur atriði sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara samkvæmt lögum, fyrirmælum yfirboðara eða eðli málsins nema dómari úrskurði að upplýsingar sé skylt að veita fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af störfum.

VII. KAFLI

Starfsemi.

30. gr.

Starfsemi sparisjóðs er fólgin í geymslu og ávöxtun fjár, miðlun á peningum og annarri þjónustustarfsemi sem er í eðlilegum tengslum við slík viðskipti.

Sparisjóðum og öðrum, sem til þess hafa sérstaka lagaheimild, er einum heimilt að taka við innlánum frá almenningi til geymslu og ávöxtunar.

31. gr.

Sparisjóðir og Lánastofnun sparisjóðanna hafa rétt til að versla með erlendan gjaldeyri innan marka sem bankastjórn Seðlabankans ákveður að fengnu samþykki ráðherra.

32. gr.

Sparisjóði er heimilt að eiga hlut í félögum (stofnunum) með takmarkaðri ábyrgð sem reka sparisjóðsstarfsemi, aðra starfsemi sem skyld er þeirri starfsemi eða í eðlilegum

tengslum við hana. Bókfært virði á hlut sparisjóðs í slíku félagi og lánum, sem sparisjóðurinn hefur veitt félaginu, má eigi nema hærri fjárhæð en svarar 20% af eigin fé sparisjóðsins miðað við upphaf reikningsárs. Bókfært heildarvirði á hlutum sparisjóðs í félögum samkvæmt þessari mgr. og lánum, sem hann hefur veitt þeim, má eigi nema hærri fjárhæð en svarar 60% af eigin fé sparisjóðsins. Ákvæði þetta tekur eigi til samruna samkvæmt 65. gr.

Sparisjóði er óheimilt að eiga hlut í félögum sem reka aðra starfsemi en um getur í 1. mgr. nema hlutafélögum er fullnægja skilyrðum 3. málsl. 18. gr. laga um hlutafélög. Bókfært virði á hlut sparisjóðs í slíku hlutafélagi og lánum, sem sparisjóðurinn hefur veitt félaginu, má ekki nema hærri fjárhæð en svarar 2% af eigin fé sparisjóðsins miðað við upphaf reikningsárs. Bókfært heildarvirði á hlutum sparisjóðs í hlutafélögum samkvæmt þessari mgr. má ekki nema hærri fjárhæð en svarar 15% af eigin fé sparisjóðsins.

Að öðru leyti en um getur í 1. og 2. mgr. má sparisjóður ekki á neinn hátt bera ábyrgð sem þátttakandi eða meðeigandi í rekstri annarra félaga, sbr. þó 33. gr.

33. gr.

Sparisjóði er ekki heimilt að eiga aðrar fasteignir en þær sem nauðsynlegar eru vegna starfsemi sjóðsins.

Sparisjóði er heimilt án takmarkana að yfirtaka eignir til að tryggja fullnustu kröfu. Eignirnar skulu seldar strax og það er talið hagkvæmt að mati sparisjóðsstjórnar.

34. gr.

Sparisjóður getur starfrækt veðdeild innan sjóðsins.

35. gr.

Sparisjóður tekur við geymslufé (depositum).

Innlánsfé í sparisjóði ásamt vöxtum og verðbótum er undanþegið kyrrsetningu.

36. gr.

Glatist innlánsskilríki eða viðtökuskírteini er sparisjóður hefur gefið út fyrir handveði eða geymslufé getur sparisjóðsstjórnin stefnt til sín handhafa nefndra skjala með þriggja mánaða fyrirvara frá síðustu birtingu áskorunar sem birt skal þrisvar sinnum í Lögbirtingablaði.

Gefi enginn sig fram áður en fyrirvarinn er liðinn falla niður öll réttindi á hendur sparisjóðnum samkvæmt innlánsskilríkinu eða viðtökuskírteininu. Skal sparisjóður þá að ósk þess sem fengið hafði hið fyrra innlánsskilríki eða viðtökuskírteini afhent úr sparisjóðnum gefa út nýtt honum til handa eða þeim sem sannar að hann leiði rétt sinn löglega frá þessum aðila og skal hið nýja skjal vera með sömu skilmálum og hið fyrra.

37. gr.

Sparisjóður skal að jafnaði krefjast fullnægjandi trygginga vegna skuldbindinga sem stofnað er til gagnvart sjóðnum. Sparisjóði er þó heimilt að leyfa viðskiptaaðila að stofna til skuldbindinga við sparisjóð án veðs eða ábyrgðar annarra enda hafi sjóðurinn aflað sér upplýsinga um hlutaðeigandi sem sýni að sérstakra trygginga sé ekki þörf. Sparisjóði er skylt að fylgjast reglulega með afkomu og efnahag viðskiptaaðila meðan skuldbinding varir þannig að í tæka tíð megi grípa til ráðstafana er tryggi hagsmuni sjóðsins ef þörf krefur.

Þegar um smávægilega fyrirgreiðslu er að ræða miðað við eigið fé sparisjóðs er heimilt að víkja frá ákvæðum 1. mgr. enda liggi fyrir að mati sparisjóðs fullnægjandi vitneskja um greiðslugetu viðskiptaaðila.

38. gr.

Sparisjóðsstjórar, aðstoðarsparisjóðsstjórar og skoðunarmenn sparisjóðs mega ekki vera skuldugir þeim sparisjóði sem þeir starfa við, hvorki sem aðalskuldarar né ábyrgðarmenn annarra. Ákvæði þetta gildir einnig um maka þeirra.

Að öðru leyti fer um viðskipti starfsmanna við sparisjóðinn eftir reglum sem sparisjóðsstjórn setur að fengnum tillögum sparisjóðsstjóra.

Stjórnarmenn sparisjóðs, varamenn þeirra og aðrir starfsmenn mega ekki koma fram sem umboðsaðilar annarra gagnvart sparisjóðsstjóra og sparisjóðsstjórn. Sama gildir um skoðunarmenn sparisjóða.

VIII. KAFLI

Laust fé og eigið fé.

39. gr.

Sparisjóður skal kappkosta að hafa ætíð yfir að ráða nægilegu lausu fé til að geta innt af hendi úttektir á innlánsfé og aðrar greiðslur sem starfsemi sparisjóðs fylgja. Með lausu fé er átt við peninga í sjóði, óbundin nettóinnlán í innlendum og erlendum bönkum, sparisjóðum og Lánastofnun sparisjóðanna, ríkisvíxla og aðrar sambærilegar eignir.

40. gr.

Eigið fé sparisjóðs má á hverjum tíma eigi vera lægra en sem svarar 5% af niðurstöðutölu efnahagsreiknings sjóðsins. Við niðurstöðutölu efnahagsreiknings skal bæta samanlagðri fjárhæð veittra ábyrgða en draga má frá eftirtalda liði:

a. eigið fé,
b. peninga í sjóði,
c. innlán í Seðlabanka Íslands,
d. innlán í öðrum innlendum og erlendum innlánsstofnunum og Lánastofnun sparisjóðanna.

Bókfært virði fasteigna og búnaðar, sem sparisjóður notar til starfsemi sinnar, má eigi vera hærri en sem nemur 65% af eigin fé sjóðsins.

IX. KAFLI

Ársreikningur.

41. gr.

Reikningsár sparisjóðs skal ákveðið í samþykktum. Ársreikning skal semja fyrir hvert reikningsár. Ársreikningur skal hafa að geyma ársskýrslu, rekstrarreikning og efnahagsreikning.

Ársreikningur skal gerður samkvæmt lögum og góðri reikningsskilavenju bæði að því er varðar mat á hinum ýmsu liðum og framsetningu. Ráðherra setur nánari reglur um gerð ársreiknings.

42. gr.

Tekjuafgangi sparisjóðs skal varið svo sem hér segir:

a. jafna skal tap fyrri ára,
b. helmingur tekjuafgangs sem þá verður eftir skal lagður í varasjóð,
c. eftir ráðstöfun skv. a- og b-lið getur aðalfundur ákveðið að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar að verja tekjuafgangi eða hluta hans til greiðslu vaxta af stofnfé og séreignarsjóði stofnfjáreigenda. Ársvextir mega ekki vera hærri en bestu innlánskjör hjá hlutaðeigandi sparisjóði á hverjum tíma. Ekki er heimilt að flytja framangreinda

vaxtagreiðsluheimild milli ára. Aðalfundur ákveður hve mikill hluti vaxtanna skal greiðast út til stofnfjáreigenda en sú upphæð má þó ekki vera hærri en svarar til vaxta af almennum sparisjóðsbókum á hverjum tíma sem reiknaðir séu bæði af stofnfé og séreignarsjóði. Sá hluti vaxtanna, sem ekki greiðist út, skal lagður í séreignarsjóð stofnfjáreigenda.

Tekjuafgang, sem ekki er ráðstafað skv. a-, b- og c-lið 1. mgr., skal leggja í varasjóð.

43. gr.

Gerð ársreiknings og endurskoðun reikningsins skal vera lokið eigi síðar en þremur mánuðum eftir lok reikningsárs.

Ársreikningur skal undirritaður af sparisjóðsstjórn og sparisjóðsstjóra. Hafi stjórnarmaður eða sparisjóðsstjóri athugasemdir fram að færa við ársreikning skal hann undirritaður með fyrirvara og gera skal grein fyrir því í ársskýrslu hvers eðlis fyrirvarinn er.

44. gr.

Ársreikningur sparisjóðs skal liggja frammi í afgreiðslum sjóðsins almenningi til sýnis og afhentur hverjum þeim viðskiptaaðila sem þess óskar.

X. KAFLI

Endurskoðun.

45. gr.

Á aðalfundi sparisjóðs skulu kjörnir a. m. k. tveir skoðunarmenn til eins árs í senn og skal annar eða einn þeirra vera löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarstofa. Í samþykktum sparisjóðs má ákveða að löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarstofu skuli tilnefna á annan hátt.

Stjórn Tryggingarsjóðs sparisjóða er heimilt að veita sparisjóði undanþágu frá ákvæði 1. mgr. um kosningu löggilts endurskoðanda. Kýs þá aðalfundur sparisjóðsins einn skoðunarmann til eins árs en stjórn Tryggingarsjóðs sparisjóða tilnefnir annan til sama tíma.

Skoðunarmaður sparisjóðs má ekki eiga sæti í stjórn sjóðsins, vera starfsmaður sjóðsins eða starfa í þágu hans að öðru en endurskoðun.

Skylt er að veita skoðunarmanni aðgang að öllum eigum, bókum, fylgiskjölum og öðrum gögnum sparisjóðs og jafnframt skulu sparisjóðsstjórn og starfsmenn sjóðsins veita honum allar umbeðnar upplýsingar sem unnt er að láta í té.

Skoðunarmenn hafa rétt til að sitja fundi sparisjóðsstjórnar þar sem fjallað er um ársreikning. Einnig hafa þeir rétt til að sitja aðal- og aukafundi sparisjóðs.

Starfræki sparisjóður endurskoðunardeild, sem annast innri endurskoðun, skal forstöðumaður deildarinnar ráðinn af sparisjóðsstjórn.

46. gr.

Skoðunarmenn skulu hafa eftirlit með að skipulag á reikningshaldi og starfsemi sparisjóðs sé í fullnægjandi horfi. Með endurskoðun sinni skulu þeir komast að rökstuddri niðurstöðu um áreiðanleika þeirra upplýsinga sem ársreikningur veitir. Þeir skulu ganga úr skugga um að ársreikningurinn sé gerður í samræmi við góða reikningsskilavenju. Endurskoðun skal framkvæmd í samræmi við góðar endurskoðunarvenjur á hverjum tíma.

47. gr.

Skoðunarmönnum er skylt að veita bankaeftirlitinu og Tryggingarsjóði sparisjóða allar þær upplýsingar um málefni sparisjóðsins og framkvæmd endurskoðunar sem þessir aðilar

kunna að óska eftir og þeir geta látið í té. Ef endurskoðun leiðir í ljós verulega ágalla á rekstri sparisjóðs varðandi innra eftirlit, greiðslutryggingar útlána eða önnur atriði sem veikt geta fjárhagslega stöðu sjóðsins eða viðskiptatraust hans skulu skoðunarmenn gera sparisjóðsstjórn, sparisjóðsstjóra, bankaeftirlitinu og Tryggingarsjóði sparisjóða viðvart.

48. gr.

Skoðunarmenn skulu árita ársreikninginn og greina frá niðurstöðum endurskoðunarinnar. Þeir skulu gefa yfirlýsingu um að ársreikningurinn hafi verið endurskoðaður og að hann hafi verið saminn í samræmi við ákvæði laga, reglna og samþykkta. Þeir skulu láta í ljósi álit á ársreikningnum og greina frá niðurstöðum endurskoðunarinnar að öðru leyti.

Telji skoðunarmenn að í ársreikningi séu ekki þær upplýsingar sem þar eiga að koma fram skulu þeir geta þess í áritun sinni og veita viðbótarupplýsingar ef þess er kostur. Að öðru leyti geta skoðunarmenn greint frá þeim atriðum í áritun sinni sem þeir telja eðlilegt að fram komi í ársreikningi.

Ábendingar og athugasemdir, sem skoðunarmenn vilja koma á framfæri við sparisjóðsstjórn og sparisjóðsstjóra, skal bera fram skriflega og skal veita þessum aðilum hæfilegan frest til svara.

XI. KAFLI

Tryggingarsjóður sparisjóða.

49. gr.

Stofnaður skal nýr Tryggingarsjóður sparisjóða og skulu allir sparisjóðir vera aðilar að honum. Jafnframt skal núverandi Tryggingarsjóður sparisjóða lagður niður svo sem nánar er mælt fyrir í lögum þessum.

Tryggingarsjóður sparisjóða er sjálfseignarstofnun og er sparisjóði því ekki heimilt að færa framlög sín til hans sem eign í efnahagsreikningi.

50. gr.

Meginhlutverk Tryggingarsjóðs er að tryggja fjárhagslegt öryggi sparisjóða og full skil á innlánsfé við endurskipulagningu eða slit sparisjóðs, sbr. XIII. og XIV. kafla laga þessara. Stjórn Tryggingarsjóðs getur eftir atvikum ákveðið að tryggja skil á öðrum skuldbindingum sparisjóðs. Í þessu skyni er stjórn Tryggingarsjóðs heimilt:

a. að veita sparisjóði lán eða yfirtaka vissar eignir sparisjóðs,
b. að ganga í ábyrgð fyrir sparisjóð,
c. að bæta sérstakt tap og kostnað sem sparisjóður verður fyrir,
d. að veita sparisjóðum stuðning að öðru leyti á hvern þann hátt sem stjórn Tryggingarsjóðs ákveður í samræmi við lög þessi og samþykktir Tryggingarsjóðs.

Stjórn Tryggingarsjóðs getur sett tiltekin skilyrði fyrir aðstoð sem sparisjóði er veitt samkvæmt heimildarákvæðum þessum.

51. gr.

Hver sparisjóður skal árlega greiða framlag til Tryggingarsjóðs sem sé ákveðið hlutfall af heildarinnlánsfé sjóðsins um næstu áramót á undan. Fyrstu fimm árin sem Tryggingarsjóður starfar skal þetta hlutfall vera minnst 0,5‰. Aðalfundur ákveður hlutfallið með samþykki ráðherra en það skal vera hið sama fyrir alla sparisjóðina. Aðalfundur getur þó ákveðið að undanþiggja sparisjóð greiðslu árgjalda um tiltekinn tíma.

Til þess að Tryggingarsjóður geti gegnt meginhlutverki sínu samkvæmt 1. mgr. 50. gr. skal hver sparisjóður ganga í ábyrgð fyrir Tryggingarsjóð með upphæð er nema skal 0,4% af

heildarinnlánsfé sjóðsins á hverjum tíma. Eftir nánari ákvörðun stjórnar Tryggingarsjóðs skulu sparisjóðirnir leggja fram formlegar tryggingar fyrir ábyrgð sinni.

Inneignir sparisjóða í hinum fyrri Tryggingarsjóði sparisjóða, sbr. lög nr. 69/1941, skulu flytjast til hins nýja Tryggingarsjóðs og ávaxtast þar. Verður þessi inneign hvers sparisjóðs séreign hans að viðbættum árlegum vöxtum. Fé þessu skal haldið aðgreindu í reikningum Tryggingarsjóðs. Við slit sparisjóðs hefur sparisjóður rétt til að fá inneign þessa greidda og skal hún þá, reynist þess þörf, ganga til greiðslu á kröfum innstæðueigenda áður en frekari greiðslur úr Tryggingarsjóði koma til ákvörðunar. Endurgreiðsluheimild þessi nær þó eigi til sparisjóðs sem sameinast öðrum sparisjóði, sbr. 65. gr., enda hrökkvi eignir fyrir skuldum.

52. gr.

Ávöxtun á fé Tryggingarsjóðs skal við það miðuð að sjóðurinn verði sem hæfastur til að gegna hlutverki sínu. Nánari reglur um ávöxtun á fé sjóðsins skal setja í samþykktir hans.

53. gr.

Aðalfundur fer með æðsta vald í málefnum Tryggingarsjóðs.

Hver sparisjóður fer á aðalfundi með atkvæðisrétt í samræmi við hlutfall innborgaðs ársframlags hans af heildarársframlögum í sjóðinn síðasta reikningsár fyrir aðalfund. Enginn sparisjóður má þó fara með meira en 1/10 hluta heildaratkvæðamagns í Tryggingarsjóðnum.

Aðalfundur staðfestir ársreikning sjóðsins.

Um boðun og lögmæti aðalfundar fer samkvæmt 1. mgr. 18. gr. laga þessara.

54. gr.

Stjórn Tryggingarsjóðs fer með málefni hans milli aðalfunda. Stjórnin skal skipuð fimm mönnum. Fjórir stjórnarmenn ásamt jafnmörgum varamönnum skulu kjörnir á aðalfundi til eins árs í senn hlutbundinni kosningu ef óskað er. Forstöðumaður bankaeftirlitsins eða varamaður hans á fast sæti í stjórn Tryggingarsjóðs. Stjórn Tryggingarsjóðs kýs sér formann og skiptir með sér verkum.

55. gr.

Stjórn Tryggingarsjóðs skal ráða löggiltan endurskoðanda til að annast árlega endurskoðun hjá sjóðnum.

Stjórn Tryggingarsjóðs hefur heimild til að rannsaka eða láta rannsaka rekstur og efnahag sparisjóðs, þ. m. t. framkvæmd endurskoðunar. Getur stjórnin í þessu sambandi krafist nauðsynlegra upplýsinga frá sparisjóði.

Stjórn og starfsmenn Tryggingarsjóðs eru bundnir þagnarskyldu í samræmi við ákvæði 29. gr.

56. gr.

Aðalfundur setur Tryggingarsjóði samþykktir sem háðar skulu staðfestingu ráðherra að fenginni umsögn bankaeftirlitsins.

XII. KAFLI

Lánastofnun sparisjóðanna.

57. gr.

Sambandi íslenskra sparisjóða er heimilt að gangast fyrir stofnun Lánastofnunar sparisjóðanna hafi 2/3 hlutar starfandi sparisjóða, er ráða a. m. k. yfir 2/3 hlutum af heildarinnlánsfé sparisjóða, samþykkt þátttöku í stofnuninni.

Lánastofnun sparisjóðanna skal vera hlutafélag að fullu í eigu sparisjóðanna og gilda um hana ákvæði laga um hlutafélög nema annað sé boðið í lögum þessum. Eigi síðar en sex

árum eftir stofnunina skal hlutaféð nema a. m. k. 2% af heildarinnlánsfé hvers hluthafa miðað við síðasta ársreikning þeirra. Nánari ákvæði um greiðslu hlutafjár skulu sett í samþykktir stofnunarinnar.

58. gr.

Hlutverk Lánastofnunarinnar er að annast starfsemi í þágu sameiginlegra hagsmuna sparisjóðanna. Í því skyni er stofnuninni heimilt að annast þau verkefni sem sparisjóðum eru falin samkvæmt VII. kafla laga þessara. Þó er stofnuninni óheimilt að eiga innláns- og útlánsviðskipti við almenning.

Lánastofnunin tekur við innlánum frá sparisjóðum, Tryggingarsjóði sparisjóða og fyrirtækjum í eigu sparisjóðanna, sbr. 1. mgr. 32. gr. Einnig aflar stofnunin sér starfsfjár með öðrum þeim hætti sem stjórn hennar ákveður og samrýmist fyrirmælum laga þessara. Stofnunin ávaxtar fé sitt með lánveitingum til sparisjóða, innlánum í Seðlabanka og innlendum og erlendum innlánsstofnunum, svo og með öðrum þeim hætti sem stjórn hennar ákveður og samrýmist fyrirmælum laga þessara.

59. gr.

Sparisjóðir, sem ekki gerast hluthafar við stofnun Lánastofnunarinnar, eiga rétt á að gerast hluthafar í stofnuninni síðar. Skal hlutafé þá aukið á þann hátt að hlutafjáreign nýs hluthafa og það verð, sem fyrir hana er greitt, verði jafngilt því sem verið hefði ef hlutaðeigandi sparisjóður hefði gerst hluthafi við stofnun félagsins.

60. gr.

Sala eða annað framsal hluta í Lánastofnuninni er óheimilt nema til annars sparisjóðs. Veðsetning hluta er óheimil. Stjórn Lánastofnunarinnar er skylt að innleysa hlutafé sparisjóðs í eftirgreindum tilvikum:

a. við slit sparisjóðs samkv. XIII. kafla laga þessara eða samruna hans við annars konar innlánsstofnun,
b. við aðför skuldheimtumanna sparisjóðs í hlut hans í stofnuninni.

Innlausnarverð hluta skal miðast við reiknað verðgildi hlutarins samkvæmt síðasta ársreikningi að teknu tilliti til skattskuldbindinga sem kunna að hvíla á stofnuninni.

Í þeim tilvikum, sem getið er um í 2. mgr. 63. gr. og lokamálslið 65. gr., er Lánastofnuninni heimilt að heimta eftirstöðvar láns goldnar þegar í stað án uppsagnar.

XIII. KAFLI

Slit sparisjóða.

61. gr.

Hafi sparisjóðsstjórn, sparisjóðsstjóri eða skoðunarmenn sparisjóðs ástæðu til að ætla að eigið fé hans sé undir því lágmarki sem ákveðið er í 40. gr. ber þeim þegar í stað að tilkynna það bankaeftirlitinu.

Er bankaeftirlitinu berst tilkynning að hætti 1. mgr. eða telur af öðru tilefni ástæðu til að ætla að eigið fé sparisjóðs sé undir lágmarki 40. gr. skal það krefja skoðunarmenn sparisjóðsins þegar í stað um reikningsuppgjör sem þeim ber að afhenda innan þriggja vikna frá því þeim berst krafan.

Komi fram í reikningsuppgjöri að hætti 2. mgr. að eigið fé sparisjóðs fullnægi ekki ákvæðum 40. gr. skal sparisjóðsstjórn án tafar boða til fundar sparisjóðsaðila til ákvörðunar og afhenda síðan bankaeftirlitinu greinargerð þar sem fram kemur til hverra ráðstafana hún hyggst grípa af þessu tilefni. Skal bankaeftirlitið þegar afhenda ráðherra reikningsuppgjör skoðunarmanna og greinargerð sparisjóðsstjórnar ásamt umsögn sinni.

Þegar ráðherra hafa borist gögn samkvæmt 3. mgr. er honum heimilt að veita hlutaðeigandi sparisjóði frest í allt að sex mánuði til þess að auka eigið fé að lágmarki samkvæmt 40. gr. Séu til þess ríkar ástæður að mati ráðherra er honum heimilt að framlengja þennan frest í allt að sex mánuði til viðbótar. Ráðherra er heimilt að stytta áður ákveðinn frest eða fella hann niður ef honum þykir sýnt að viðleitni sparisjóðsins til úrbóta muni ekki bera árangur.

62. gr.

Bú sparisjóðs verður ekki tekið til gjaldþrotaskipta að hætti III. kafla gjaldþrotalaga. Slíta ber sparisjóði í eftirtöldum tilvikum:

a. ef ráðherra synjar sparisjóði um frest að hætti 4. mgr. 61. gr. eða frestur samkvæmt því ákvæði er á enda án þess að sparisjóðnum hafi tekist að auka eigið fé fram yfir lágmark samkvæmt 40. gr.,
b. ef skylt er að slíta sparisjóði samkvæmt samþykktum hans,
c. ef aðal- eða aukafundur sparisjóðsaðila ákveður að slíta sparisjóði.

Í þeim tilvikum, sem getið er í b- eða c-liðum 2. mgr., skal bankaeftirlitið samkvæmt beiðni ráðherra afla reikningsuppgjörs skoðunarmanna hlutaðeigandi sparisjóðs á sama hátt og samkvæmt 2. mgr. 61. gr. og afhenda það ráðherra ásamt álitsgerð sinni um það hvort eignir sparisjóðs hrökkvi fyrir skuldum hans.

Ákvörðun samkvæmt c-lið 2. mgr. er því aðeins gild að sparisjóðsaðilar, sem ráða yfir ⅔ hlutum heildaratkvæðamagns í sparisjóði, gjaldi henni jáyrði.

63. gr.

Þegar skylt er að slíta sparisjóði samkvæmt a-lið 2. mgr. 62. gr. eða fram kemur af álitsgerð bankaeftirlitsins, í tilvikum sem eiga undir b- eða c-liði sama ákvæðis, að óvíst sé að eignir sparisjóðs hrökkvi til greiðslu skulda hans skal ráðherra senda skiptaráðanda á varnarþingi sparisjóðsins kröfu um að bú sparisjóðsins verði tekið til gjaldþrotaskipta.

Þegar skylt er að slíta sparisjóði samkvæmt b- eða c-liðum 2. mgr. 62. gr. og bankaeftirlitið telur sýnt að eignir hans hrökkvi fyrir skuldum skal ráðherra senda skiptaráðanda á varnarþingi sparisjóðsins kröfu um að bú hans verði tekið til skipta til slita á sparisjóðnum.

Er skiptaráðandi hefur kannað hvort fullnægt sé skilyrðum 62. gr. fyrir kröfunni skal hann kveða upp úrskurð um hvort orðið skuli við henni.

Þegar er úrskurður um töku bús sparisjóðs til skipta er genginn skal skiptaráðandi auglýsa skiptin í Lögbirtingablaði með þeim hætti sem fyrir er mælt í 3. tl. 19. gr. gjaldþrotalaga og skal í auglýsingunni tekið fram hvort búið sé tekið til skipta að hætti 1. eða 2. mgr.

64. gr.

Leiði ekki annað af ákvæðum þessara laga skulu um skipti á búi sparisjóðs gilda ákvæði IV.—XIX. kafla gjaldþrotalaga eftir því sem við á að því undanteknu að ákvæði VIII. kafla þeirra gilda ekki um skipti sem komin eru til samkvæmt 2. mgr. 63. gr.

Þegar ákvæði gjaldþrotalaga, sem vísað er til í 1. mgr., miða réttaráhrif við frestdag skal jafngilda þeim degi við skipti á búi sparisjóðs sá dagur sem ráðherra hefur veitt frest að hætti 4. mgr. 61. gr. en sé slíkur frestur ekki undanfari skipta skal miðað við þann dag sem skiptaráðanda berst krafa ráðherra samkvæmt 1. eða 2. mgr. 63. gr.

Þegar allar skuldir sparisjóðs hafa verið greiddar skal greiða stofnfjáreigendum eignarhlut þeirra, þ. e. stofnfé og séreignarsjóð, af eftirstöðvum eigna sjóðsins. Þeim eignum, sem þá kunna að vera eftir, skal ráðstafað í samræmi við ákvæði samþykkta sparisjóðsins. Þó er ekki heimilt að ráðstafa eftirstöðvum eigna til sparisjóðsaðila, sbr. 4. mgr. 1. gr.

XIV. KAFLI
Samruni sparisjóða.

65. gr.

Ráðherra er rétt að heimila samruna tveggja sparisjóða eða fleiri ef tillaga þess efnis hefur hlotið samþykki á aðal- eða aukafundum hlutaðeigandi sparisjóða. Áður en ráðherra heimilar sameiningu skal hann leita umsagnar bankaeftirlitsins og Tryggingarsjóðs sparisjóða.

Við samruna sparisjóða skal skipa sérstaka nefnd. Hver sparisjóður kýs á aðal- eða aukafundi tvo fulltrúa í nefndina en Tryggingarsjóður sparisjóða skipar einn. Nefndin gerir tillögu til aðal- eða aukafunda sparisjóðanna um fjárhagslegt uppgjör við samrunann og rekstrartilhögun að honum loknum. Þegar aðal- eða aukafundir í sjóðunum hafa samþykkt tillöguna með ⅔ hlutum heildaratkvæðamagns og ráðherra einnig samþykkt hana telst samruninn hafa hlotið endanlegt samþykki. Ekki er skylt að gæta ákvæða XIII. kafla laga þessara þegar sparisjóði er slitið og hann sameinaður öðrum sparisjóði eða annars konar innlánsstofnun. Þá er sparisjóði óskylt að birta innköllun til lánardrottna þegar slit ber að með þessum hætti.

Áður en ráðherra ákveður hvort heimila skuli samruna sparisjóðs og annars konar innlánsstofnunar skal hann athuga möguleika á samruna sjóðsins við aðra sparisjóði. Leiði athugunin í ljós að þess er ekki kostur getur hann heimilað samruna sjóðsins við annars konar innlánsstofnun.

XV. KAFLI
Refsiákvæði.

66. gr.

Um mál vegna brota á lögum þessum fer að hætti opinberra mála.

Fyrir brot á lögum þessum skal refsa með sektum eða varðhaldi, liggi ekki þyngri refsing við broti samkvæmt öðrum lögum.

XVI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

67. gr.

Bækur sparisjóðs, ávísanir og hvers konar skuldbindingar, sem gefnar eru út af sparisjóði og í nafni hans, svo og skuldbindingar, sem veita sparisjóðum handveðsrétt, arðmiðar af skuldabréfum sparisjóðs og framsöl þeirra skulu undanþegin stimpilgjaldi.

68. gr.

Um skattalega meðferð á stofnfé sparisjóðsaðila og inneign í séreignarsjóði fer að sama hætti og um skattskyldu innstæðna í innlánsstofnunum. Sama gildir um þann hluta tekjuafgangs sem lagður er í séreignarsjóð.

Tryggingarsjóður sparisjóða er undanþeginn tekju- og eignarskatti samkvæmt lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, og greiðslu aðstöðugjalds samkvæmt lögum nr. 73/1980, um tekjustofna sveitarfélaga.

Lánastofnun sparisjóða er skattskyld samkvæmt lögum nr. 65/1982, um skattskyldu innlánsstofnana, sbr. lög nr. 51/1984.

XVII. KAFLI
Gildistaka o. fl.

69. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986.

Ákvæði IX. kafla um ársreikning taka gildi fyrir það reikningsár sem hefst á árinu 1985.

70. gr.

Sparisjóðir, stofnaðir fyrir gildistöku laga þessara, sbr. lög nr. 69/1941, skulu samræma samþykktir sínar ákvæðum laganna á fyrsta aðalfundi eftir gildistöku þeirra.

Ákvæði 5. gr. og 1. mgr. 6. gr. taka ekki til sparisjóða sem getið er í 1. mgr. Ákvæði 2. málsl. 2. mgr. 20. gr. tekur ekki til þeirra sparisjóða þar sem sveitar- eða sýslufélög voru ein sparisjóðsaðilar við gildistöku laga þessara.

Ráðherra er heimilt að veita sparisjóðum, sem stofnaðir verða með samruna starfandi sparisjóða, undanþágu frá ákvæðum 5. gr. og 1. mgr. 6. gr. laganna.

71. gr.

Sparisjóðir, sem stofnaðir eru fyrir gildistöku laga þessara, og sparisjóðir, sem stofnaðir verða með samruna þessara sjóða, skulu koma eigin fé í það horf, sem áskilið er samkvæmt 40. gr., innan fimm ára frá gildistöku laga þessara.

72. gr.

Við gildistöku laga þessara falla úr gildi lög nr. 69/1941, um sparisjóði, sbr. lög nr. 22/1944 og lög nr. 100/1980, um breyting á þeim lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Innan tveggja ára frá gildistöku laga þessara er aðalfundi sparisjóðs heimilt að endurmeta stofnfé sjóðsins. Við endurmat þetta skal hafa hliðsjón af eftirgreindum atriðum:

a. verðlagsbreytingum frá 1. janúar 1940 eða stofndegi sparisjóðs ef hann er síðar,
b. stöðu eigin fjár hjá sparisjóði.

Endurmat þetta er háð samþykki Tryggingarsjóðs sparisjóða. Hámark stofnfjárhluta, eftir að endurmat hefur farið fram, má þó ekki vera hærra en 8000 kr.

Sparisjóði er heimilt að greiða hið aukna stofnfé samkvæmt endurmatinu af rekstrarhagnaði sínum inn á stofnfjárreikninga sparisjóðsaðila. Greiðslur þessar má sparisjóður inna af hendi á allt að 5 árum. Ráðstöfun rekstrarhagnaðar með þessum hætti getur farið fram eftir að tekjuafgangi hefur verið ráðstafað samkvæmt a- og b-lið 1. mgr. 42. gr.

Þeir, sem gerst hafa stofnfjáraðilar eða öðlast hafa rétt til stofnfjárhlutar síðar en 20 árum fyrir gildistöku laga þessara, skulu þó sjálfir greiða viðbótarstofnfé samkvæmt endurmatinu þannig að þeir greiði 1/20 hluta stofnfjáraukans fyrir hvert ár sem vantar upp á 20 ára aðild hvers um sig að sparisjóðnum. Sparisjóðsaðilar, sem greiða eiga viðbótarstofnfé samkvæmt þessari málsgrein, skulu greiða það í reiðufé innan 12 mánaða frá ákvörðun aðalfundar um endurmatið.

Ef stofnfjáreigandi hlítir ekki skilyrðum síðustu málsgreinar þrátt fyrir ítrekuð tilmæli sparisjóðsstjórnar fær hann endurgreitt upprunalegt stofnfé sitt án verðbóta og fellur út sem sparisjóðsaðili enda jafnframt leystur frá ábyrgðarhlut sínum.

II.

Ákvæði 1. mgr. 38. gr. gilda ekki um skuldbindingar sem stofnað var til fyrir gildistöku laga þessara en slíkar skuldbindingar skal greiða upp á hæfilegum tíma.

III.

Formaður Sambands íslenskra sparisjóða skal boða til fyrsta fundar í Tryggingarsjóði sparisjóða.

Gjört í Reykjavík, 4. júlí 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Á. Mathiesen.

STJÓRNARTÍÐINDI A 12 — 1985

15. september 1985 309 Nr. 88

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, Vigdís Finnbogadóttir, fór í dag í opinbera heimsókn til Spánar og Hollands.

Í fjarveru hennar fara forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands, samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Forsætisráðuneytið, 15. september 1985.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Benediktsson.

20. september 1985 Nr. 89

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o.fl., með síðari breytingum.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS
samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð oss, að í samræmi við ákvörðun ríkisstjórnarinnar um ráðstafanir í ríkisfjármálum sé nauðsynlegt að breyta nú þegar gjaldtöku af innfluttum bifreiðum.

Fyrirhugað er að setja lög er hækka skatta til vegagerðar sem lagðar eru á bifreiðaeigendur. Ívilnun er felst í tillögu þessari mun gera skattlagningu þessa mildari en ella og jafnframt stuðla að eðlilegri og jafnari endurnýjun á bifreiðaeign landsmanna.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Tollar á vörum í eftirtöldum tollskrárnúmerum 1. gr. tollskrárinnar lækki í 70%: 87.02.11, 87.02.13, 87.02.14, 87.02.15, 87.02.16, 87.02.19, 87.02.21 og 87.02.49.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 20. september 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Helgi Seljan.** (L. S.) **Magnús Þ. Torfason.**

Albert Guðmundsson.

A 40
Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 79/1974 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78/1977.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð oss að ákveðið hafi verið að gera tillögur um aukin framlög til vegamála í frumvarpi til fjárlaga fyrir árið 1986. Fjár til þessara framlaga eigi að afla með hækkun gjalda af bensíni og hækkun þungaskatts af bifreiðum. Þar sem þungaskattur er innheimtur 4 mánuðum eftir álestur mæla þykir á því brýn nauðsyn að hækka skattinn strax til þess að skatturinn innheimtist á árinu 1986 í samræmi við áætlanir. Nauðsynlegt er að hækka gjöld af bensíni nú þegar til samræmis við breytingu á þungaskatti til þess að eigi komi til mismunun eftir gerð ökutækja.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög skv. 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið.

1. gr.

1. gr. laganna, sbr. 1. gr. laga nr. 78/1977, orðist svo:

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald — bensíngjald — af bensíni er fellur undir tollskrárnúmer 27.10.19. Gjald þetta skal frá og með 1. október 1985 nema 9,54 kr. af hverjum lítra.

2. gr.

5. gr. laganna, sbr. 2. gr. laga nr. 78/1977, orðist svo: Af bifreiðum, sem nota annan orkugjafa en bensín, skal frá og með árinu 1986 greiða árlega þungaskatt til ríkissjóðs svo sem hér segir, sbr. þó 7. gr.:

Fyrir bifreiðar, sem eru allt að 2 000 kg að eigin þyngd, skal greiða fast árgjald 46 016 kr. Sé eigin þyngd bifreiðar 2 000 kg eða meiri skal gjaldið hækka um 2 633 kr. fyrir hver byrjuð 200 kg sem eigin þyngd bifreiðar er meiri en 2 000 kg. Bifreið sem er meira en 4 000 kg að leyfðri heildarþyngd, skal þó ætíð greiða gjald skv. 7. gr.

Af bifreiðum, sem ekið er gegn gjaldi samkvæmt löggiltum mælum, skal árgjaldið vera 30% hærra en að framan greinir.

Bensíngjald skv. 1. gr., árgjald þungaskatts skv. þessari grein og kílómetragjald skv. 7. gr. skulu vera grunntaxtar. Ráðherra er heimilt að hækka gjöld þessi allt að því að þau hækki í réttu hlutfalli við þá hækkun sem kann að verða á vísitölu byggingarkostnaðar, sbr. lög nr. 18 23. mars 1983. Grunntaxtar bensíngjalds, árgjalds þungaskatts og kílómetragjalds eru miðaðir við vísitölu 1. október 1985, þ.e. 229 stig.

Útsöluverð á bensíni skal hækka sem nemur bensíngjaldi.

Heimilt er ráðherra að láta hækkun, er hann kann að ákveða á bensíngjaldi skv. 4. mgr. þessarar greinar, ná til bensínbirgða sem til eru í landinu þegar hækkunin tekur gildi. Getur ráðherra ákveðið að þeir, sem hafa bensín til umráða er hækkun tekur gildi, séu skyldir til að tilkynna það innheimtumanni og aðstoða innheimtumann við könnun birgða sé þess óskað.

3. gr.

7. gr. laganna orðist svo:

Af bifreiðum, sem nota annan orkugjafa en bensín og eru 4 000 kg eða meira að leyfðri heildarþyngd skal þungaskattur greiðast í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt ökumæli og koma í stað árlegs þungaskatts skv. 5. gr. þegar bifreiðar eiga í hlut. Af tengi- og festivögnum, sem eru 6 tonn eða meira að leyfðri heildarþyngd, greiðist þungaskattur á sama hátt.

Kílómetragjald skv. 1. mgr. skal vera sem hér segir:

Leyfð heildarþyngd bifreiðar, tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km, kr.	Leyfð heildarþyngd bifreiðar, tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km, kr.
4,0— 4,9	2,47	15,0—15,9	5,25
5,0— 5,9	2,63	16,0—16,9	5,67
6,0— 6,9	2,84	17,0—17,9	6,08
7,0— 7,9	2,98	18,0—18,9	6,45
8,0— 8,9	3,11	19,0—19,9	6,94
9,0— 9,9	3,25	20,0—20,9	7,31
10,0—10,9	3,45	21,0—21,9	7,73
11,0—11,9	3,58	22,0—22,9	8,22
12,0—12,9	4,03	23,0—23,9	8,61
13,0—13,9	4,41	24,0—24,9	9,00
14,0—14,9	4,88	25,0 og þyngri	9,44

Sé bifreið, festi- eða tengivagn notuð við flutninga, þar sem leyfð heildarþyngd nýtist ekki til fulls, er ráðherra heimilt að ákveða að gjaldskyldan miðist við aðra þyngd en leyfða heildarþyngd. Þá er ráðherra heimilt að ákveða að gjaldið skuli vera allt að 70% lægra fyrir akstur fólksflutningsvagna, sem sannanlega á sér stað vegna sérleyfisaksturs eða aksturs almenningsvagna í þéttbýli. Ráðherra getur, ef sérstaklega stendur á, veitt undanþágu frá því að ökumælisskyld bifreið, festi- eða tengivagn sé útbúin ökumæli enda fari ákvörðun þungaskatts fram á annan jafntryggan hátt.

Ráðherra er heimilt að ákveða að veittur skuli allt að 10% afsláttur af þungaskatti samkvæmt ökumæli sem fellur á akstur umfram 25 000 km á ári og allt að 20% af akstri umfram 45 000 km á ári.

Ökumælar skulu settir í bifreiðar, festi- eða tengivagna á kostnað eigenda þeirra. Um tegundir og útbúnað mæla, ísetningu þeirra, álestur, viðgerðir og eftirlit skal kveðið á um í reglugerð.

4. gr.

Við lögin bætist ný grein, er verði 8. gr., og breytist tölusetning annarra greina í samræmi við það:

Þungaskatt skv. 7. gr. skal greiða þrisvar á ári eftir á og er gjalddagi skattsins 11. febrúar, 11. júní og 11. október ár hvert, en eindagi síðasti dagur sömu mánaða. Skal skatturinn greiðast fyrir hvert gjaldtímabil þar sem bifreið er skráð þegar álestur fer fram.

Eigandi eða umráðamaður bifreiðar skal, án sérstakrar tilkynningar, koma með bifreið sína til eftirlitsmanns fjármálaráðuneytis eða bifreiðaeftirlits á síðustu 20 dögum hvers gjaldtímabils, þ.e. á tímabilinu 20. janúar til 10. febrúar, 20. maí til 10. júní og 20. september til 10. október ár hvert og láta lesa á og skrá stöðu ökumælis.

Ef taka þarf ökumæli úr bifreið til viðgerðar skal setja annan ökumæli í stað hans. Nú verður því ekki við komið og er þá heimilt að veita tímabundna heimild til aksturs bifreiðarinnar gegn greiðslu daggjalds, er miðist við meðaltal ekinna kílómetra á dag á

næstliðnu álesturstímabili samkvæmt álestursbók eða sambærilegu tímabili fyrra árs verði því við komið.

Sé ekki komið með bifreið eða vagn til álesturs á tilskildum tíma skal það varða eiganda eða umráðarmann viðurlögum og falla þau á án tilkynningar til einstaks eiganda eða umráðamanns. Viðurlög þessi skulu vera 120 kr. á dag frá lokum álesturstímabils í allt að 30 daga. Skal innheimta þeirra ekki falla niður þó álestur fari síðar fram. Þá skal það varða eiganda og/eða umráðamann viðurlögum er samsvara allt að 10 000 km akstri á mánuði sé ökumælir óvirkur, innsigli rofið eða ekki er komið með bifreið eða vagn til álesturs á tilskildum tíma. Fyrir ítrekað brot mega viðurlög þessi samsvara allt að 15 000 km akstri á mánuði. Þá skal og heimilt að taka bifreið eða vagn úr umferð sé ökumælir ekki settur í á tilskildum tíma eða ekki er komið með bifreið eða vagn til álesturs á tilskildum tíma. Á sama hátt er heimilt að taka úr umferð bifreið eða vagn hafi ökumælir verið misnotaður, innsigli í honum rofið eða önnur brot framin gegn lögum þessum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim.

Ráðherra er heimilt að setja nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara með reglugerð.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Gjaldtaka kílómetragjalds skv. B- lið 2. gr. laga þessara öðlast gildi við upphaf þess álesturstímabils er hefst að loknum mælaálestri sem fram fer á tímabilinu 20. september til 10. október 1985.

Ákvæði til bráðabirgða.

Gjald skv. 1. gr. tekur einnig til bensínbirgða sem til eru í landinu hinn 1. október 1985. Þó skulu gjaldfrjálsir 300 lítrar hjá hverjum eiganda.

Gjaldið skal greiða hvort heldur bensínið er í vörslu eiganda eða ekki.

Hafi gjald skv. 1. gr. reglugerðar nr. 232/1985, um bensíngjald, verið greitt af birgðum sem til eru hinn 1. október 1985 skal greiða 2,74 kr. af hverjum lítra slíkra birgða sem til eru umfram 300 lítra hjá hverjum eiganda.

Hver sá sem á eða hefur til umráða 300 lítra af bensíni hinn 1. október 1985 skal skyldur að tilkynna það innheimtumanni innan 10 daga. Eigandi eða umráðamaður skal skyldur til að aðstoða við að kanna birgðir óski innheimtumaður slíkrar aðstoðar.

Innheimtumaður getur krafist upplýsinga frá bensíninnflytjendum og bensínsölum um sölu samkvæmt verslunarbókum til viðskiptamanna er fram fór fyrir 1. október 1985.

Gjört í Reykjavík, 20. september 1985.

Steingrímur Hermannsson. **Helgi Seljan.** (L. S.) **Magnús Þ. Torfason.**

Albert Guðmundsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 13 — 1985

23. september 1985 313 Nr. 91

BRÉF HANDHAFA VALDS FORSETA ÍSLANDS

um að Alþingi skuli koma saman til fundar fimmtudaginn 10. október 1985.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS
samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseta Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Vér höfum ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til fundar fimmtudaginn 10. október 1985.

Um leið og vér birtum þetta, er öllum sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur og verður þá Alþingi sett að lokinni guðsþjónustu í Dómkirkjunni, sem hefst kl. 13.30.

Gjört í Reykjavík, 23. september 1985.

Steingrímur Hermannsson. Þorvaldur Garðar Kristjánsson. Magnús Þ. Torfason.

Steingrímur Hermannsson.

17. september 1985 Nr. 92

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 13. september 1985 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum:

1. gr.

XIV. kafli, 100.—105. gr. orðist svo:

XIV. KAFLI
Verkfræðideild

100. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráðs. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara, ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta, varaforseti deildarinnar, einn fulltrúi úr hverri skor, og skal hann vera formaður skorar, einn fulltrúi aðjúnkta, kjörinn úr hópi þeirra á sameiginlegum fundi í apríl ár hvert sem deildarforseti gengst fyrir, og tveir fulltrúar stúdenta, kjörnir af félagssamtökum þeirra til eins árs í senn úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundum. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf háskólaárs.

Deildarráð heldur fundi eftir þörfum. Fundi skal boða bréflega með dagskrá og með þriggja daga fyrirvara, ef því verður við komið. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim, en varaforseti í forföllum hans. Skylt er að boða til fundar, ef rektor, þriðjungur deildarráðsmanna eða ein skor æskir þess. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði þess, er stýrir fundi. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Innan tveggja vikna skal senda þeim fundargerðina, er sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Deildarforseti annast framkvæmd á ákvörðunum deildarráðs og deildarfunda og nýtur til þess aðstoðar deildarfulltrúa og skrifstofu háskólans. Deild getur veitt deildarforseta umboð til að sjá um fjárveitingabeiðnir, ráðstöfun fjárveitinga og önnur mál sem heyra undir deildarráð og deildarfund.

101. gr.

Deildin skiptist eftir fræðigreinum í eftirtaldar skorir: **Byggingarverkfræðiskor, rafmagnsverkfræðiskor og véla- og skipaverkfræðiskor.**

Kennslugreinar deildarinnar skiptast milli skora og sker deildarráð úr um þá skiptingu. Hver skor fer í umboði deildarráðs með málefni kennslugreina sinna, ákveður námsefni og tilhögun kennslu og prófa, ákveður skiptingu kennslu milli einstakra kennara í skor, gerir tillögur til deildarráðs um ráðningu aðjúnkta og ráðstöfun kennslu til annarra skora og deilda.

Áður en deildin gerir tillögur um skipun eða setningu í prófessorsembætti, dósents- eða lektorsstöður, skal leita álits hlutaðeigandi skorar, og eiga fulltrúar stúdenta á deildarfundi þá ekki atkvæðisrétt. Skorir gera tillögur til deildarráðs um nauðsynlegar fjárveitingar og nýjar stöður.

Formaður skorar hefur eftirlit með ráðstöfun á fjárveitingum skorarinnar og ræður stundakennara í samráði við umsjónarkennara.

Á skorarfundi eiga sæti prófessorar, dósentar, lektorar og aðjúnktar í kennslugreinum skorar, forstöðumenn rannsóknarstofa, er lúta deildinni og starfa á fræðasviði skorarinnar og tveir fulltrúar stúdenta kjörnir ár hvert af félagssamtökum þeirra, og taka þeir sæti á skorarfundum við upphaf næsta háskólaárs. Enginn getur átt sæti í tveimur skorum. Deildarráð ákveður, í hvaða skor kennari eða forstöðumaður rannsóknarstofu á sæti. Formaður skorar getur með samþykki hennar boðið öðrum kennurum í kennslugreinum skorarinnar fundarsetu um skeið án atkvæðisréttar. Deildarforseta er heimil þátttaka í meðferð mála í hverri skor, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni skor.

Hver skor kýs í apríl ár hvert formann úr hópi prófessora, dósenta og lektora skorarinnar. Varaformaður er kjörinn á sama hátt og formaður. Sé þörf annars varamanns, skal kveðja til skorarmenn eftir starfsaldri.

Skor heldur fundi eftir þörfum. Skylt er að boða til fundar, ef deildarforseti eða þriðjungur atkvæðisbærra skorarmanna æskir þess. Skorarformaður boðar fundi bréflega

með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar skorir geta þó haft annan hátt á fundarboðun. Fundarefni skal greina í fundarboði. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra skorarmanna. Gerðir skorarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið.

Heimilt er skorum að koma á fót námsnefndum, sem í eiga sæti jafnmargir kennarar og stúdentar, til þess að fjalla um námsefni í hverri kennslugrein og fylgjast með kennslufyrirkomulagi í deildinni.

Heimilt er deildinni einnig eða í samvinnu við aðrar deildir að stofna kennsluskrárnefnd, sem er ráðgefandi fyrir deildarráð um framboð námskeiða og gerð kennsluskrár.

102. gr.

Verkfræðideild veitir kennslu sem hér segir:

1. Til fullnaðarprófa í verkfræði: Byggingarverkfræði, rafmagnsverkfræði, skipaverkfræði og vélaverkfræði, ennfremur í öðrum verkfræðigreinum, sem deildin ákveður og fé er veitt til.
   Skipan námsins miðast við, að það taki 4 ár, og er heildarnámið minnst 120 námseiningar.
2. Deildin getur skipulagt framhaldsnám í kennslugreinum sínum fyrir þá, sem lokið hafa prófi við deildina eða samsvarandi prófi.

Deildin tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið, um vægi þeirra og um skiptingu þeirra á námsáfanga.

Skorir gera í kennsluskrá grein fyrir námskipan og skyldunámskeiðum innan aðalgreinar. Samval námskeiða er háð samþykki skorar.

103. gr.

Verkfræðideild getur með samþykki háskólaráðs sett inntökuskilyrði varðandi lágmarksnám eða lágmarkseinkunnir í einstökum greinum eða greinaflokkum.

Stúdent skráir sig í aðalgrein við upphaf náms. Óski stúdent frávika frá námsskipan þeirri, sem gert er ráð fyrir í kennsluskrá, skal hann leggja námsáætlun sína fyrir hlutaðeigandi skor til samþykktar. Sama gildir, ef hann óskar breytinga á upphaflegri námsáætlun.

Deildinni er heimilt að ákveða, að stúdent megi ekki skrá sig í námskeið, nema hann hafi áður öðlast rétt til próftöku eða staðist próf í tilteknum námskeiðum.

Hver skor setur reglur um æfingaskyldu í námskeiðum og lágmarksframmistöðu stúdents í æfingum, til þess að hann öðlist rétt til próftöku.

Halda má æfinganámskeið utan reglulegs kennslutíma.

104. gr.

Stúdent skal ljúka prófi í öllum námskeiðum fyrsta kennsluárs fyrir lok annars námsárs síns og í öllum námskeiðum annars kennsluárs fyrir lok þriðja námsárs, ella glatar hann rétti til þess að halda náminu áfram.

Stúdent skal ennfremur ljúka prófi með tilskildum árangri og ávinna sér svo margar námseiningar, er hér segir: Eftir 1. ár 20 einingar, eftir 2. ár 45 einingar, eftir 3. ár 70 einingar, eftir 4. ár 95 einingar og eftir 5. ár 120 einingar.

Heimilt er deildinni að víkja frá ákvæðum 1. og 2. mgr. um tímamörk og námshraða, ef stúdent hefur ekki vanrækt námið og horfur eru á, að hann geti lokið því.

Deildin setur reglur um viðurkenningu fyrra náms við endurskráningu stúdenta og umskráningu úr öðrum deildum eða milli aðalgreina í verkfræðideild.

Til þess að standast próf í verkfræði verður stúdent að hafa hlotið:
1. Eigi lægra en 4,0 í hverri prófgrein.
2. Eigi lægri meðaleinkunn en 5,5 í hverjum prófflokki (þ. e. tveimur misserisprófum sama kennsluárs).
3. Eigi lægri aðaleinkunn en 6,0.

105. gr.

Stúdent, sem hlýtur ekki tilskilda lágmarkseinkunn fyrir próf í lok námskeiðs, má endurtaka prófið að hausti, á næsta misserisprófi eða á 2. hausti. Hið sama á við um stúdent, sem hefur sagt sig úr prófi, en fullnægir próftökuskilyrðum. Við endurtekningu skal þreyta próf eins og það er haldið fyrir aðra stúdenta hverju sinni, nema skorir ákveði annað.

Við einkunnargjöf má taka tillit til frammistöðu stúdenta í prófum og æfingum utan reglulegs próftíma og veita fyrir hana sérstaka einkunn, hluteinkunn. Kennarar gera grein fyrir vægi hluteinkunnar í upphafi misseris og tilkynna skorarformanni. Hver skor ákveður vægi hluteinkunnar í einstökum námskeiðum. Skal það tilkynnt stúdentum í upphafi misseris og við birtingu einkunna skal prófeinkunn og hluteinkunn sýnd hver um sig.

2. gr.

Nýr kafli, XVII. kafli, bætist við reglugerðina, svohljóðandi:

XVII. KAFLI

Raunvísindadeild

114. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráði. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara, ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta, varaforseti deildarinnar, einn fulltrúi úr hverri skor, og skal hann vera formaður skorar, einn fulltrúi aðjúnkta, kjörinn úr hópi þeirra á sameiginlegum fundi í apríl ár hvert sem deildarforseti gengst fyrir og tveir fulltrúar stúdenta, kjörnir af félagssamtökum þeirra til eins árs í senn úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundum. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf háskólaárs.

Deildarráð heldur fundi eftir þörfum. Fundi skal boða bréflega með dagskrá og með þriggja daga fyrirvara, ef því verður við komið. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim, en varaforseti í forföllum hans. Skylt er að boða til fundar, ef rektor, þriðjungur deildarráðsmanna eða ein skor æskir þess. fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði þess, er stýrir fundi. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Innan tveggja vikna skal senda þeim fundargerðina, er sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Deildarforseti annast framkvæmd á ákvörðunum deildarráðs og deildarfunda og nýtur til þess aðstoðar deildarfulltrúa og skrifstofu háskólans. Deild getur veitt deildarforseta umboð til að sjá um fjárveitingabeiðnir, ráðstöfun fjárveitinga og önnur mál sem heyra undir deildarráð og deildarfund.

115. gr.

Deildin skiptist eftir fræðigreinum í eftirtaldar skorir: **Stærðfræðiskor, eðlisfræðiskor, efnafræðiskor, líffræðiskor** og **jarðfræðiskor.** Kennslugreinar deildarinnar skiptast milli skora og sker deildarráð úr um þá skiptingu. Hver skor fer í umboði deildarráðs með málefni kennslugreina sinna, ákveður námsefni og tilhögun kennslu og prófa, ákveður skiptingu kennslu milli einstakra kennara í skor, gerir tillögur til deildarráðs um ráðningu aðjúnkta og ráðstöfun kennslu til annarra skora og deilda.

Áður en deildin gerir tillögur um skipun eða setningu í prófessorsembætti, dósents- eða lektorsstöður, skal leita álits hlutaðeigandi skorar, og eiga fulltrúar stúdenta á deildarfundi þá ekki atkvæðisrétt. Skorir gera tillögur til deildarráðs um nauðsynlegar fjárveitingar og nýjar stöður.

Formaður skorar hefur eftirlit með ráðstöfun á fjárveitingum skorarinnar og ræður stundakennara í samráði við umsjónarkennara.

Á skorarfundi eiga sæti prófessorar, dósentar, lektorar og aðjúnktar í kennslugreinum skorar, forstöðumenn rannsóknarstofa, er lúta deildinni og starfa á fræðasviði skorarinnar og tveir fulltrúar stúdenta kjörnir ár hvert af félagssamtökum þeirra, og taka þeir sæti á skorarfundum við upphaf næsta háskólaárs. Enginn getur átt sæti í tveimur skorum. Deildarráð ákveður, í hvaða skor kennari eða forstöðumaður rannsóknarstofu á sæti. Formaður skorar getur með samþykki hennar boðið öðrum kennurum í kennslugreinum skorarinnar fundarsetu um skeið án atkvæðisréttar. Deildarforseta er heimil þátttaka í meðferð mála í hverri skor, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni skor.

Hver skor kýs í apríl ár hvert formann úr hópi prófessora, dósenta og lektora skorarinnar. Varaformaður er kjörinn á sama hátt og formaður. Sé þörf annars varamanns, skal kveðja til skorarmenn eftir starfsaldri.

Skor heldur fundi eftir þörfum. Skylt er að boða til fundar, ef deildarforseti eða þriðjungur atkvæðisbærra skorarmanna æskir þess. Skorarformaður boðar fundi bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar skorir geta þó haft annan hátt á fundarboðun. Fundarefni skal greina í fundarboði. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra skorarmanna. Gerðir skorarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið.

Heimilt er skorum að koma á fót námsnefndum, sem í eiga sæti jafnmargir kennarar og stúdentar, til þess að fjalla um námsefni í hverri kennslugrein og fylgjast með kennslufyrirkomulagi í deildinni.

Heimilt er deildinni einni eða í samvinnu við aðrar deildir að stofna kennsluskrárnefnd, sem er ráðgefandi fyrir deildarráð um framboð námskeiða og gerð kennsluskrár.

116. gr.

Raunvísindadeild veitir kennslu í raunvísindum sem hér segir:

1. Til B.S-prófs í raungreinum: Stærðfræði, tölvunarfræði, eðlisfræði, jarðeðlisfræði, efnafræði, matvælafræði, líffræði, jarðfræði og landafræði: Ennfremur í öðrum greinum eftir því, sem deildin ákveður og fé er veitt til. Skipan námsins miðast við, að það taki 3 ár, og er heildarnámið minnst 90 námseiningar.
2. Til áfangaprófa (fyrrihlutaprófa) í eðlisverkfræði og efnaverkfræði. Skipan námsins miðast við, að það taki 2 ár, og er heildarnámið minnst 60 námseiningar. Deildin skal stefna að því, að prófið veiti rétt til framhaldsnáms við tiltekna erlenda tækniháskóla.
3. Deildin getur skipulagt framhaldsnám í kennslugreinum sínum fyrir þá, sem lokið hafa prófi við deildina eða samsvarandi prófi.

Deildin tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið, um vægi þeirra og um skiptingu þeirra á námsáfanga.

Skorir gera í kennsluskrá grein fyrir námsskipan og skyldunámskeiðum innan aðalgreinar. Samval námskeiða er háð samþykki skorar.

117. gr.

Raunvísindadeild getur með samþykki háskólaráðs sett inntökuskilyrði varðandi lágmarksnám eða lágmarkseinkunnir í einstökum greinum eða greinaflokkum.

Stúdent skráir sig í aðalgrein við upphaf náms. Óski stúdent frávika frá námsskipan þeirri, sem gert er ráð fyrir í kennsluskrá, skal hann leggja námsáætlun sína fyrir hlutaðeigandi skor til samþykktar. Sama gildir, ef hann óskar breytinga á upphaflegri námsáætlun.

Deildinni er heimilt að ákveða, að stúdent megi ekki skrá sig í námskeið, nema hann hafi áður öðlast rétt til próftöku eða staðist próf í tilteknum námskeiðum.

Hver skor setur reglur um æfingaskyldu í námskeiðum og lágmarksframmistöðu stúdents í æfingum, til þess að hann öðlist rétt til próftöku.

Halda má æfinganámskeið utan reglulegs kennslutíma.

118. gr.

Stúdent skal ljúka prófi í öllum námskeiðum fyrsta kennsluárs fyrir lok annars námsárs síns og í öllum námskeiðum annars kennsluárs fyrir lok þriðja námsárs, ella glatar hann rétti til þess að halda náminu áfram.

Stúdent skal enn fremur ljúka prófi með tilskildum árangri og ávinna sér svo margar námseiningar, er hér segir:

3 ára nám: Eftir 1. ár 20 einingar, eftir 2. ár 45 einingar, eftir 3. ár 70 einingar, eftir 4. ár 90 einingar.

2 ára nám: Eftir 1. ár 20 einingar, eftir 2. ár 40 einingar, eftir 3. ár 60 einingar.

Heimilt er deildinni að víkja frá ákvæðum 1. og 2. mgr. um tímamörk og námshraða, ef stúdent hefur ekki vanrækt námið og horfur eru á, að hann geti lokið því.

Deildin setur reglur um viðurkenningu fyrra náms við endurskráningu stúdenta og umskráningu úr öðrum deildum eða milli aðalgreina í raunvísindadeild.

Til þess að standast B.S.-próf verður stúdent að hafa hlotið:

1. Eigi lægra en 4,0 í hverri prófgrein.
2. Eigi lægri meðaleinkunn en 5,5 í hverjum prófflokki (þ. e. tveimur misserisprófum sama kennsluárs).

119. gr.

Stúdent, sem hlýtur ekki tilskilda lágmarkseinkunn fyrir próf í lok námskeiðs, má endurtaka prófið að hausti, á næsta misserisprófi eða á 2. hausti. Hið sama á við um stúdent, sem hefur sagt sig úr prófi, en fullnægir próftökuskilyrðum. Við endurtekningu skal þreyta próf eins og það er haldið fyrir aðra stúdenta hverju sinni, nema skorir ákveði annað.

Við einkunnagjöf má taka tillit til frammistöðu stúdenta í prófum og æfingum utan reglulegs próftíma og veita fyrir hana sérstaka einkunn, hluteinkunn. Kennarar gera grein fyrir vægi hluteinkunnar í upphafi misseris og tilkynna skorarformanni. Hver skor ákveður vægi hluteinkunnar í einstökum námskeiðum. Skal það tilkynnt stúdentum í upphafi misseris og við birtingu einkunna skal prófeinkunn og hluteinkunn sýnd hver um sig.

3. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast gildi frá 15. september 1985 að telja.

Menntamálaráðuneytið 17. september 1985.

Ragnhildur Helgadóttir.

Árni Gunnarsson.

Stjórnartíðindi A 13, nr. 91—92. Útgáfudagur 30. september 1985.

STJÓRNARTÍÐINDI A 14 — 1985

10. júlí 1985 319 Nr. 93

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 27. júní 1985 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 78/1979, fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum:

1. gr.

Við 91. gr. bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Auk fyrrgreindra lágmarkseinkunna skal stúdent hljóta lágmarkseinkunnina 6,5 að meðaltali í öllum prófgreinum 1. árs. Nám í kennslugreinum 2. árs skal hefja að hausti, og skal stúdent þá hafa staðist próf í prófgreinum 1. árs, sem gilda að minnsta kosti 24 námseiningar. Viðskiptadeild ákveður, hvaða prófgreinum 1. árs unnt er að þreyta próf í samhliða námi í 2. árs greinum.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi. Breytingin tekur þó ekki til þeirra stúdenta sem stunduðu nám í viðskiptadeild háskólaárið 1984—1985.

Menntamálaráðuneytið, 10. júlí 1985.

Ragnhildur Helgadóttir.

Árni Gunnarsson.

16. október 1985 Nr. 94

AUGLÝSING

um skipting starfa ráðherra.

Samkvæmt tillögu forsætisráðherra og með skírskotun til 15. gr. stjórnarskrárinnar, laga nr. 73/1969, um Stjórnarráð Íslands, og reglugerðar samkvæmt þeim frá 31. desember 1969, er störfum þannig skipt með ráðherrum:

Steingrímur Hermannsson fer með forsætisráðuneytið.

Geir Hallgrímsson fer með utanríkisráðuneytið.

Albert Guðmundsson fer með iðnaðarráðuneytið.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

Alexander Stefánsson fer með félagsmálaráðuneytið.
Halldór Ásgrímsson fer með sjávarútvegsráðuneytið.
Jón Helgason fer með landbúnaðar-, dóms- og kirkjumálaráðuneytið.
Matthías Bjarnason fer með samgönguráðuneytið og viðskiptaráðuneytið.
Ragnhildur Helgadóttir fer með heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið.
Sverrir Hermannsson fer með menntamálaráðuneytið.
Þorsteinn Pálsson fer með fjármálaráðuneytið og Hagstofu Íslands.

Með úrskurði þessum falla úr gildi eldri ákvæði um skipting starfa ráðherra.

Forsætisráðuneytið, 16. október 1985.

Steingrímur Hermannsson.

Guðmundur Benediktsson.

Nr. 95 22. október 1985

LÖG

um breyting á lögum nr. 52 14. júní 1985, um þingsköp Alþingis.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við lögin komi svohljóðandi ákvæði til bráðabirgða:
Þrátt fyrir ákvæði 1. tölul. 1. málsgr. 15. gr. laganna skal fjárveitinganefnd skipuð 10 mönnum á 108. löggjafarþingi (1985–1986).

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 22. október 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Halldór Ásgrímsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 15 — 1985

24. október 1985 321 Nr. 96

LÖG

um kjaradóm í verkfallsdeilu Flugfreyjufélags Íslands og Flugleiða hf.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Hæstiréttur tilnefnir þrjá menn í kjaradóm sem skal fyrir 1. desember 1985 ákveða kaup og kjör þeirra félagsmanna Flugfreyjufélags Íslands sem starfa nú hjá Flugleiðum hf.

Hæstiréttur kveður á um hver hinna þriggja kjaradómsmanna skuli vera formaður dómsins.

Kjaradómurinn setur sér starfsreglur, aflar sér nauðsynlegra gagna og er rétt að krefjast skýrslna, munnlegra og skriflegra, af einstökum mönnum, opinberum aðilum og fyrirsvarsmönnum Flugleiða hf. og Flugfreyjufélags Íslands.

2. gr.

Kjaradómurinn skal við ákvörðun kaups og kjara flugfreyja hafa til viðmiðunar við úrskurð sinn síðastgildandi kjarasamning aðila, almennar kaup- og kjarabreytingar sem orðið hafa síðan hann tók gildi svo og breytingar á launum annarra starfsmanna Flugleiða hf.

3. gr.

Ákvarðanir kjaradóms samkvæmt 1. gr. skulu vera bindandi fyrir aðila frá gildistöku laga þessara.

4. gr.

Verkfall það sem lög þessi taka til, svo og verkbönn, verkföll og aðrar aðgerðir, sem ætlað er að knýja fram aðra skipan kjaramála en lög þessi ákveða, eru óheimilar.

5. gr.

Meðan lög þessi eru í gildi er Flugleiðum hf. óheimilt að segja félagsmönnum þeim, sem lögin taka til, upp starfi nema þeir uppfylli ekki lengur lágmarkskröfur sem gerðar eru til hæfni í starfi eða þeir hafi gerst sekir um brot í starfi.

Nú þykir vafi leika á um réttmæti uppsagnar samkvæmt 1. mgr. og sker þá Félagsdómur úr ágreiningnum.

6. gr.

Kostnaður við störf kjaradóms samkvæmt 1. gr. laga þessara, þar á meðal laun dómenda eftir ákvörðun ráðherra, greiðist úr ríkissjóði.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

7. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara að hætti opinberra mála og varða brot sektum ef ekki liggja við þyngri refsingar samkvæmt öðrum lögum.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda til 31. desember 1985. Úrskurður kjaradóms samkvæmt 1. gr. gildir til sama tíma nema nýir samningar hafi áður verið gerðir milli aðila.

Eftir 15. desember 1985 er úrskurður kjaradóms uppsegjanlegur af hvorum aðila um sig með 15 daga fyrirvara miðað við mánaðamót.

Eftir 31. desember 1985 gildir úrskurður kjaradóms meðan honum er ekki sagt upp eða nýr samningur gerður.

Gjört að Bessastöðum, 24. október 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Matthías Bjarnason.

STJÓRNARTÍÐINDI A 16 — 1985

20. desember 1985 323 Nr. 97

LÖG

um stjórn fiskveiða 1986–1987.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrir 1. nóvember ár hvert skal sjávarútvegsráðherra, að fengnum tillögum Hafrannsóknastofnunarinnar, ákveða með reglugerð þann afla sem veiða má úr helstu botnfisktegundum við Ísland á komandi ári og skulu heimildir til botnfiskveiða skv. lögum þessum miðast við það magn. Ráðherra er heimilt innan ársins að hækka eða lækka aflamark sem ákveðið er skv. þessari málsgrein enda sé sú ákvörðun tekin fyrir 15. apríl.

Ráðherra er og heimilt að ákveða þann afla sem veiða má úr öðrum einstökum stofnum sjávardýra við Ísland á ákveðnu tímabili eða vertíð og skulu veiðileyfi, sem veitt eru skv. 11. gr., miðast við það magn.

2. gr.

Enginn má stunda eftirtaldar veiðar nema að fengnum sérstökum leyfum: botnfiskveiðar, rækjuveiðar, humarveiðar, skelfiskveiðar, síldveiðar og loðnuveiðar. Í reglugerð má ákveða að aðrar veiðar en framangreindar skuli leyfisbundnar. Binda má úthlutun leyfa og leyfin sjálf skilyrðum, m.a. að aðeins hljóti leyfi ákveðinn fjöldi skipa, skip af ákveðinni gerð eða stærð eða skip er hafa áður stundað tilteknar veiðar; enn fremur má setja skilyrði um útbúnað veiðarfæra, veiðisvæði, veiðitíma og meðferð afla.

3. gr.

Við veitingu veiðileyfa skv. 2. gr. koma til greina þau skip sem leyfi fengu til veiða á árinu 1985 og ekki hafa horfið varanlega úr rekstri, enn fremur ný og nýkeypt skip hverfi önnur sambærileg skip úr rekstri.

4. gr.

Leyfi til botnfiskveiða eru tvenns konar:

A. Botnfiskleyfi með aflamarki, þ.e. heimild til þess að veiða tilgreint magn af ákveðnum botnfisktegundum.
B. Botnfiskleyfi með sóknarmarki, þ.e. heimild til þess að stunda botnfiskveiðar í ákveðinn dagafjölda, þó með takmörkunum á þorskafla.

Þeir, sem gera út veiðiskip 10 brl. og stærri, skulu árlega velja, fyrir þau tímamörk sem ráðherra auglýsir, milli botnfiskleyfis með aflamarki og botnfiskleyfis með sóknarmarki.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

Hafi útgerðaraðili ekki valið í milli fyrir auglýst tímamörk skal skipi úthlutað botnfiskleyfi með aflamarki, sbr. 5. og 7. gr. Ráðuneytið getur þó ákveðið að skip, sem loðnuveiðar stunda, skuli aðeins eiga kost á botnfiskveiðileyfi með aflamarki.

Geti skip, sem fengið hefur leyfi með sóknarmarki, vegna óviðráðanlegra atvika ekki nýtt sóknardaga í fjóra mánuði samfellt eða lengur er heimilt að úthluta því botnfiskleyfi með því aflamarki sem það hefði fengið í upphafi árs hefði það valið þann kost.

Ráðherra getur ákveðið að fiskur undir ákveðinni stærð eða fiskur, sem veiðist í ákveðin veiðarfæri, skuli ekki talinn með í aflamarki eða sóknarmarki fiskiskips. Þá getur ráðherra ákveðið að afli, sem fluttur er óunninn á erlendan markað, skuli reiknaður með 10% álagi þegar metið er hversu miklu af aflamarki eða þorskaflahámarki skips er náð hverju sinni.

Missi skip veiðileyfi skv. 11. eða 19. gr. eða fái skip slíkt leyfi má endurskoða afla- eða sóknarmark þess með hliðsjón af væntanlegum tekjumissi eða tekjuauka vegna afla þess af sérveiðunum. Sama gildir séu fyrirsjáanlegar verulegar breytingar í aflatekjum af sérveiðum milli ára.

5. gr.

Við úthlutun aflamarks skv. 4. gr. skal leggja til grundvallar úthlutun fyrir árið 1985 eins og hún var ákveðin skv. reglugerð nr. 1 8. janúar 1985, um stjórn botnfiskveiða 1985, þó með hlutfallslegum breytingum sem leiðir af breyttu heildaraflamarki milli ára, sbr. 1. gr., að teknu tilliti til ákvæða 7. og 10. gr.

6. gr.

Við ákvörðun sóknarmarks skal m.a. hafa hliðsjón af úthlutun fyrir árið 1985 og afla sóknarmarksbáta það ár. Ráðherra getur með reglugerð sett frekari reglur varðandi sóknardagafjölda, skiptingu þeirra á tímabil, flokka skipa, þorskaflahámark, veiðisvæði o.fl.

7. gr.

Við ákvörðun aflamarks og þorskaflahámarks 1986 fyrir fiskiskip þau, sem stunduðu botnfiskveiðar með sóknarmarki 1985, gilda eftirfarandi reglur:

A. Aflamark af einstökum fisktegundum skal ákveðið þannig að afli þeirra á árinu 1985 vegi þriðjung en reiknað aflamark þeirra fyrir árið 1985 tvo þriðju.

B. Þorskaflahámark skal ákveðið þannig að það sé, hvort sem hærra reynist, meðalþorskaflamark báta í hverjum flokki, stærð og veiðisvæði með 20% álagi eða reiknað þorskaflamark viðkomandi skips skv. lið A með 20% álagi.

Við úthlutun botnfiskveiðileyfa fyrir árið 1987 skal endurmeta aflamark og þorskaflahámark þeirra fiskiskipa, sem botnfiskleyfi hafa með sóknarmarki árið 1986, með sama hætti og ofan greinir, þó þannig að afli árið 1986 vegi helming við ákvörðun aflamarks eða þorskaflahámarks og vægi aflamarks á fyrra ári, sbr. og 5. gr., minnki að sama skapi.

Til afla skv. ofansögðu telst hvorki afli sem fluttur hefur verið milli ára eða skipa, sbr. 8. og 12. gr., né heldur afli umfram leyfileg aflamörk.

8. gr.

Heimilt er að veiða umfram úthlutað aflamark af tiltekinni fisktegund allt að 10% af heildarverðmæti aflaúthlutunar, enda skerðist aflamark á öðrum tegundum hlutfallslega miðað við verðmæti skv. gildandi fiskverði í upphafi árs. Engin takmörkun er þó á heimild til tilfærslu þorskaflamarks yfir á aðrar tegundir.

Hafi aflamark eða hluti þess verið flutt milli skipa skv. 12. gr. flyst heimild til breytinga skv. 1. mgr. frá skipi, sem flutt er frá, til þess skips sem flutt er til.

Heimilt er að flytja allt að 10% af aflamarki hverrar botnfisktegundar og 10% af þorskaflahámarki frá einu ári yfir á næsta ár á eftir og fellur heimild þessi niður nýtist hún ekki á því ári.

Þá er og heimilt að veiða allt að 5% umfram aflamark hverrar fisktegundar og 5% umfram þorskaflahámark miðað við úthlutað botnfiskleyfi það ár, enda dragist sá umframafli frá við úthlutun afla- og sóknarmarks næsta árs á eftir.

Heimild skv. 3. mgr. tekur ekki til aflamarksskipa fyrr en nýttar eru heimildir skv. 1. mgr.

Heimild skv. 4. mgr. rýmkar ekki heimildir til breytinga milli fisktegunda skv. 1. mgr.

9. gr.

Botnfiskveiðar báta minni en 10 brl. eru háðar eftirgreindum takmörkunum:

1. Veiðar eru ekki heimilar á eftirgreindum tímabilum:
   A. Í tíu daga um páskahelgi í mars 1986 og í apríl 1987. Enn fremur í tíu daga í ágúst og sjö daga í júní og október, hvorn mánuð, ár hvert.
      Fari mánaðarlegt aflamagn báta undir 10 brl. í einhverjum landsfjórðungi niður fyrir tvo þriðju af meðalafla þess mánaðar síðustu þrjú árin vegna ógæfta er ráðherra heimilt að aflétta næstu veiðistöðvun á eftir skv. þessum staflið.
   B. Frá og með 15. desember 1986 til og með 15. janúar 1987 og frá og með 15. desember 1987 til og með 31. desember 1987.
2. Netaveiðar báta undir 10 brl. skulu á tímabilinu frá og með 10. febrúar til og með 15. maí ár hvert vera háðar botnfiskveiðileyfum með sóknarmarki, þannig að heimilt sé að stunda veiðar í ákveðinn dagafjölda á ofangreindu tímabili með þorskaflahámarki. Ákvæði B-liðar taka einnig til netaveiða báta undir 10 brl.

Ráðuneytið skal með auglýsingu tilkynna hvenær veiðar eru ekki heimilar skv. B-lið 1. tölul. og um sóknardagafjölda og þorskaflahámark, sbr. 2. tölul.

Við ákvörðun sóknardagafjölda og þorskaflahámarks skal hafa hliðsjón af veiðiheimildum 10 brl. báta og skal þorskaflahámark vera tveir þriðju af árlegu þorskaflahámarki 10 brl. báta sem ekki hafa aflatekjur af sérveiðum.

10. gr.

Þegar meta skal, við úthlutun botnfiskveiðileyfa, heildarafla þeirra skipa sem velja sóknarmark skal miða við að þau hefðu fengið veiðileyfi með aflamarki, sbr. 5. og 7. gr., og áætlaðan afla báta skv. 9. gr.

11. gr.

Við úthlutun annarra leyfa en til botnfiskveiða skv. 4. gr., sbr. 2. gr., getur ráðherra ákveðið skiptingu hámarksafla úr einstökum stofnum sjávardýra milli ákveðinna gerða veiðarfæra, gerða fiskiskipa og einstakra skipa. Getur ráðherra ákveðið skiptingu hámarksafla milli skipa m.a. með hliðsjón af fyrri veiðum þeirra, stærð eða gerð.

12. gr.

Heimilt er að færa aflamark milli skipa sömu útgerðar eða skipa sem gerð eru út innan sömu verstöðvar eftir því sem hlutaðeigandi útgerðaraðilar koma sér saman um, enda hafi skipin sams konar veiðileyfi. Sama gildir um skipti á aflamarki milli skipa sem ekki eru gerð út frá sömu verstöð, enda sé um jöfn skipti að ræða reiknað á gildandi fiskverði.

Tilkynna skal sjávarútvegsráðuneytinu fyrir fram um flutning aflamarks milli skipa og öðlast hann ekki gildi fyrr en ráðuneytið hefur staðfest móttöku tilkynningar um flutninginn frá þeim sem hlut eiga að máli.

Annar flutningur á aflamarki milli skipa er óheimill nema að fengnu samþykki ráðuneytisins, að fenginni umsögn sveitarstjórnar og stjórnar sjómannafélags í viðkomandi verstöð.

Óheimilt er að flytja þorskaflahámark sóknarmarksskipa milli skipa.

Heimilt er að takmarka framsalsheimild þeirra skipa er sérleyfisveiðar stunda.

Óheimilt er að færa aflamark af skipi sem ekki hefur verið haldið til veiða næstliðið almanaksár.

13. gr.

Sé rekstri skips hætt eða það selt er heimilt við úthlutun næsta árs á eftir að úthluta nýju skipi í eigu sama aðila botnfiskleyfi með því afla- eða sóknarmarki sem hið eldra skip hefði fengið, enda sé um sambærileg skip að ræða.

Verði eigendaskipti á fiskiskipi skal næsta ár á eftir úthluta því skipi botnfiskleyfi með sóknarmarki og þorskaflahámarki miðað við meðaltal skipa í sama stærðarflokki og svæði.

Heimilt er að breyta aflamarki einstakra fisktegunda ef sýnt þykir, vegna breytinga í rekstri skips, að það geti ekki nýtt sér ákveðnar fisktegundir, enda breytist ekki heildarverðmæti úthlutaðs aflamarks.

Ákvæði 1. mgr. taka einnig til skipa sem horfið hafa úr rekstri á árinu 1985.

14. gr.

Sérstök samráðsnefnd, skipuð einum fulltrúa tilnefndum sameiginlega af samtökum sjómanna og einum fulltrúa tilnefndum af samtökum útvegsmanna auk formanns sem skipaður er af ráðherra án tilnefningar, skal fjalla um álita- og ágreiningsmál varðandi veiðileyfi, aflamark og sóknarmark skv. lögum þessum og reglugerð settri skv. þeim.

Nefndin skal skila skriflegum tillögum til ráðherra um úrlausn einstakra mála.

15. gr.

Útgerðarmönnum, skipstjórnarmönnum og kaupendum afla er skylt að láta í té allar upplýsingar um afla einstakra tegunda, úthald og sjósókn sem ráðherra telur þörf á skv. nánari reglum er hann setur.

16. gr.

Ráðherra skal setja nánari reglur varðandi framkvæmd laga þessara.

17. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara, reglum settum skv. þeim eða ákvæðum leyfisbréfa varða sektum að upphæð 2000—14 000 gullkrónur, sbr. lög nr. 4 11. apríl 1924, og upptöku afla skv. lögum nr. 32 19. maí 1976, um upptöku ólöglegs sjávarafla.

Reynist afli fara yfir úthlutað aflamark eða þorskaflahámark, sbr. þó 8. gr., skal með slík brot fara skv. ákvæðum laga nr. 32 19. maí 1976. Stundi skip veiðar fram yfir leyfilegan sóknardagafjölda, sbr. 4., 6. og 9. gr., skal það auk viðurlaga skv. 1. mgr. varða upptöku afla skv. ákvæðum laga nr. 32 19. maí 1976. Fari veiðiferð að hluta fram yfir leyfilegan sóknardagafjölda skal ráðuneytið meta að hve miklu leyti afli þeirrar veiðiferðar skuli gerður upptækur.

Ráðuneytinu er enn fremur heimilt, vegna brota gegn ákvæðum laga þessara, reglna settum skv. þeim og leyfisbréfa, að svipta skip heimild til veiða í tiltekinn tíma og varða veiðar eftir leyfissviptingu viðurlögum skv. 1. mgr. Sama gildir verði um að ræða vanskil á greiðslu andvirðis ólöglegs sjávarafla sem sætt hefur upptöku.

18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. laga nr. 81 31. maí 1976, með áorðnum breytingum, skulu veiðar með vörpu heimilaðar á vannýttum fisktegundum á ákveðnum svæðum skv. reglum er ráðherra setur.

19. gr.

13. gr. laga nr. 81 31. maí 1976, með áorðnum breytingum, orðist svo: Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. skulu dragnótaveiðar heimilaðar skv. sérstökum leyfum ráðherra. Ráðherra getur bundið leyfi þessi og úthlutun þeirra þeim skilyrðum sem nauðsynleg þykja.

20. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986 og gilda til 31. desember 1987. Þó skal 2. mgr. 13. gr. ekki taka gildi fyrr en 1. febrúar 1986 og skulu gilda til þess tíma ákvæði 12. gr. þessara laga um framsal aflamarks skipa sem eigendaskipti verða á, eftir því sem við getur átt. Jafnframt eru á gildistíma laga þessara felldar úr gildi 10. og 14. gr. laga nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

Ákvæði til bráðabirgða.

I

Sjávarútvegsráðuneytið skal fyrir 1. nóvember 1986 láta endurskoða lög þessi. Hafa skal samráð við sjávarútvegsnefndir Alþingis og samtök helstu hagsmunaaðila í sjávarútvegi við þá endurskoðun.

II

Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. gr. laga þessara er heimilt að veita skipum, sem smíði var hafin á hér á landi fyrir árslok 1983, veiðileyfi sem miðast einkum við veiðar á vannýttum stofnum.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Ásgrímsson.

20. desember 1985 Nr. 98

LÖG

um breyting á gjaldþrotalögum, nr. 6 5. maí 1978.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. mgr. 19. gr. laganna orðast svo:

3. Þegar úrskurður er genginn skal skiptaráðandi auglýsa gjaldþrotaskiptin í Lögbirtingablaði, sbr. og 86. gr. Þar skal birta auglýsinguna tvívegis. Að auki getur skiptaráðandi, ef sérstaklega stendur á, auglýst skiptin með öðrum hætti eða tilkynnt þau. Í auglýsingu skal vera innköllun til skuldheimtumanna og þeirra, sem gera vilja tilkall til eigna úr búinu

(proclama), og tilgreindur kröfulýsingarfrestur, 2 mánuðir frá fyrri birtingu í Lögbirtingablaði. Skiptaráðandi getur þó ákveðið, ef sérstaklega stendur á, að kröfulýsingarfrestur verði allt að 6 mánuðir. Að jafnaði skal einnig tilgreint með auglýsingu innköllunar hvenær og hvar fyrsti skiptafundur verður haldinn.

2. gr.

Við 79. gr. laganna bætast tvær nýjar málsgreinar, svohljóðandi:

2. Skiptaráðandi getur krafið lánardrottna þrotamanns, svo og þá, sem hann hefur átt viðskipti við, um hverjar þær upplýsingar sem máli skipta við meðferð búsins. Getur hann einnig krafið þá um skjöl eða önnur gögn sem samskipti þeirra varða.

3. Skylt er stjórnvöldum, þ. m. t. skattyfirvöldum og bankastofnunum, að láta skiptaráðanda í té gögn sem hann telur ástæðu til að krefjast vegna athugana á fjárreiðum þrotamanns og orsökum gjaldþrotsins.

4. Réttur skiptaráðanda til að krefjast upplýsinga samkvæmt þessari grein er háður sams konar takmörkunum og greinir í XII. kafla laga nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála.

3. gr.

84. gr. laganna orðast svo:

Reglur fyrri greina þessa kafla um þrotamann gilda um stjórnarmenn, endurskoðendur, framkvæmdastjóra og deildarstjóra félaga og stofnana, svo og um menn sem áður gegndu störfum þeirra. Skiptaráðandi getur ákveðið að þeim skuli beita um þá sem eru nákomnir félagi eða stofnun, svo og þá sem skyldir eru til að veita upplýsingar skv. 2. og 3. mgr. 79. gr.

4. gr.

Á eftir 139. gr. laganna kemur ný grein, 139. gr. a, svohljóðandi:

Samkvæmt ákvörðun forstöðumanns dómaraembættis, sbr. lög nr. 74 27. apríl 1972, geta tveir eða fleiri dómarar farið sameiginlega með skipti þrotabús. Skal forstöðumaður ákveða hvernig þeir skipta með sér verkum, bæði hvað varðar framkvæmd búskipta og dómstörf.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og taka þau eftir því sem við getur átt til þrotabúa sem tekin hafa verið til skipta fyrir gildistöku þeirra.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

STJÓRNARTÍÐINDI A 17 — 1985

10. desember 1985 329 Nr. 99

LÖG

um breytingu á lögum um tekjustofna sveitarfélaga, nr. 73 26. nóvember 1980.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

F-liður 8. gr. orðist svo:

Að greiða 1% af vergum tekjum sjóðsins til Sambands íslenskra sveitarfélaga og 1,16% til landshlutasamtaka sveitarfélaga sem skiptist jafnt á milli þeirra allra.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 10. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Alexander Stefánsson.

28. desember 1985 Nr. 100

LÖG

um sérstakan skatt á verslunar- og skrifstofuhúsnæði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Eigendur þeirra fasteigna, sem nýttar eru við verslunarrekstur eða til skrifstofuhalds, skulu á árinu 1986 greiða sérstakan eignarskatt til ríkissjóðs.

2. gr.

Skattskylda hvílir á þeim aðilum sem skattskyldir eru samkvæmt ákvæðum I. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, auk þess bönkum og sparisjóðum og innlánsstofnunum.

3. gr.

Stofn til sérstaks eignarskatts skal vera fasteignamatsverð í árslok 1985 á þeirri fasteign sem nýtt er við verslunarrekstur eða til skrifstofuhalds, ásamt tilheyrandi lóð, enda þótt um

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

leigulóð sé að ræða, þó að frádregnu afgjaldskvaðarverðmæti leigulóðar sem skal telja sem stofn hjá eiganda hennar.

Ef fasteignamatsverð er ekki fyrir hendi skal miða við kostnaðar- eða kaupverð eignar eða áætlað fasteignamatsverð.

4. gr.

Við ákvörðun á því, hvaða eignir myndi stofn til sérstaks eignarskatts, skal miða við raunverulega notkun fasteignanna í árslok 1985.

Sé sama eignin notuð við verslunarrekstur eða til skrifstofuhalds, en einnig til annarra nota, skal við ákvörðun á skattstofni skipta verðmæti eignarinnar hlutfallslega.

5. gr.

Með skattframtali 1986 skal fylgja skrá yfir eignir þær sem falla undir lög þessi, ásamt upplýsingum um heildarfasteignamatsverð, eða eftir atvikum kostnaðarverð þeirra, í árslok 1985. Enn fremur skal skrá þar upplýsingar um notkun þeirra, svo og upplýsingar um rúmmál þeirra eigna sem um er getið í 2. mgr. 4. gr.

Þeir aðilar, sem skattskyldir eru skv. 2. gr. laga þessara, en undanþegnir eru tekju- og eignarskattsskyldu, skulu fyrir 31. maí 1986 skila skrám skv. 1. mgr. til skattstjóra í því umdæmi þar sem þeir eiga lögheimili.

6. gr.

Sérstakur eignarskattur skal nema 1,1% af skattstofni skv. 3. gr. Skattinn skal leggja á í heilum tugum króna þannig að lægri fjárhæð en 10 kr. sé sleppt.

Sérstakan eignarskatt, sem ekki nær 2600 kr., skal fella niður við álagningu.

7. gr.

Ákvæði VIII.—XIV. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, skulu gilda um álagningu og innheimtu sérstaks eignarskatts eftir því sem við á, nema öðru vísi sé ákveðið í lögum þessum.

8. gr.

Skatt samkvæmt lögum þessum má draga frá tekjum rekstrarársins 1986 sem rekstrarútgjöld við álagningu tekjuskatts og útsvars á árinu 1987. Þá er skatturinn til frádráttar eignum við ákvörðun eignarskatts samkvæmt lögum nr. 75/1981 eftir reglum lokaákvæðis 1. mgr. 76. gr. þeirra laga.

9. gr.

Ráðherra er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd laga þessara með reglugerð.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og skulu koma til framkvæmda við álagningu gjalda á árinu 1986.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 100 31. desember 1974, um Hitaveitu Suðurnesja, sbr. lög nr. 26/1980 og 91/1984.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Hitaveita Suðurnesja er sameignarfyrirtæki ríkisins og eftirtalinna sveitarfélaga sem eiga fyrirtækið í þessum hlutföllum:

Ríkissjóður Íslands	20,00%
Keflavíkurkaupstaður	38,68%
Njarðvíkurkaupstaður	12,83%
Grindavíkurkaupstaður	11,17%
Miðneshreppur	6,99%
Gerðahreppur	6,07%
Vatnsleysustrandarhreppur	3,57%
Hafnahreppur	0,69%

Sameigendur bera einfalda óskipta ábyrgð á skuldbindingum Hitaveitu Suðurnesja gagnvart kröfuhöfum. Innbyrðis skiptist ábyrgð samkvæmt eignarhlutföllum. Verði síðar ákveðið að krefjast viðbótarframlags frá eigendum skulu þeir leggja það fram í samræmi við eignarhlutföll. Eignarhlutföllum verður ekki breytt og engum sameignarfélaga er heimilt að ganga úr fyrirtækinu án samþykkis allra sameigenda.

2. gr.

5. gr. laganna orðist svo:

Stofnsjóður Hitaveitu Suðurnesja skiptist á sameigendur í þeim hlutföllum er um getur í 2. gr.

3. gr.

7. gr. laganna orðist svo:

Stjórn Hitaveitu Suðurnesja skal skipuð níu mönnum. Iðnaðarráðherra og fjármálaráðherra skipa hvor einn fulltrúa í stjórnina og einn til vara. Sveitarfélög þau, sem aðilar eru að fyrirtækinu, skipa hvert einn fulltrúa í stjórnina og einn til vara. Fulltrúar sveitarfélaganna skulu skipaðir til fjögurra ára og hefst kjörtímabil þeirra 1. ágúst næstan eftir almennar sveitarstjórnarkosningar en lýkur 31. júlí fjórum árum síðar. Fulltrúar ríkissjóðs skulu skipaðir til eins árs í senn frá aðalfundi til aðalfundar. Stjórnin skiptir með sér verkum. Við afgreiðslu mála skal að jafnaði viðhafa hlutfallslega atkvæðagreiðslu, miðað við eignarhlutfall skv. 2. gr., enda komi fram ósk að minnsta kosti eins stjórnarmanns þar um, og þarf þá 60% atkvæða til að mál teljist samþykkt. Undirskrift meiri hluta stjórnar bindur fyrirtækið.

4. gr.

4. töluliður 2. mgr. 9. gr. laganna orðist svo:

4. Skipun fulltrúa ríkissjóðs í stjórn fyrirtækisins til næsta aðalfundar.

5. gr.

1. mgr. 10. gr. laganna orðist svo:

Stjórn Hitaveitu Suðurnesja setur gjaldskrá um verð á seldri orku til notenda.

6. gr.

14. gr. laganna (áður 13. gr., sbr. lög nr. 26/1980) orðist þannig:

Um skyldu Hitaveitu Suðurnesja til greiðslu opinberra gjalda til ríkissjóðs og sýslusjóða fer á sama hátt og um skyldur sveitarfélaga er slíkan rekstur hafa með höndum. Hitaveita Suðurnesja er undanþegin álagningu hvers konar gjalda til sveitarsjóða á starfssvæði sínu. Hitaveita Suðurnesja er undanþegin stimpilgjöldum.

7. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

Er lög þessi hafa öðlast gildi skulu sveitarfélögin skipa menn í stjórn Hitaveitu Suðurnesja í samræmi við 7. gr. laganna. Kjörtímabili þeirra stjórnarmanna lýkur 31. júlí 1986.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

Nr. 102 31. desember 1985

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Kröfluvirkjun í Suður-Þingeyjarsýslu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Kröfluvirkjun í Suður-Þingeyjarsýslu, sem til var stofnað með lögum nr. 21 frá 10. apríl 1974, til Landsvirkjunar samkvæmt samningi milli ríkisstjórnar Íslands og Landsvirkjunar um kaup á Kröfluvirkjun, dags. 26. júlí 1985.

Með mannvirkjum Kröfluvirkjunar skal fylgja réttur til virkjunar og hagnýtingar á þeirri jarðhitaorku, sem finnast kann á Kröflusvæðinu, að afli sem svarar allt að 70 MW eins og um ræðir í nefndum samningi.

2. gr.

Ríkisstjórninni er enn fremur heimilt að selja til Landsvirkjunar eignir Jarðvarmaveitna ríkisins við Bjarnarflag og Námaskarð í Suður-Þingeyjarsýslu ásamt rétti til virkjunar og hagnýtingar jarðhitaorku á því svæði, innan marka sem um semst, í samræmi við ákvæði í framangreindum samningi. Mun Landsvirkjun, ef sala þessi fer fram, taka við gufuveitunni í

Bjarnarflagi til eignar og rekstrar ásamt skuldbindingum um gufuöflun til kísilgúrverksmiðjunnar við Mývatn, sbr. 4. tl. 1. mgr. 1. gr. laga nr. 80 frá 15. ágúst 1966, svo og skuldbindingum um gufuafhendingu vegna Hitaveitu Skútustaðahrepps og Léttsteypunnar hf. samkvæmt samningum ríkisins og eigenda jarðanna Reykjahlíðar og Voga, dags. 18. mars og 4. maí 1971, sbr. yfirlýsingu aðila 1. júlí 1975 og 23. júní 1982.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 31. desember 1985 og falla þá jafnframt úr gildi lög nr. 21 frá 10. apríl 1974, um jarðgufuvirkjun við Kröflu eða við Námafjall í Suður-Þingeyjarsýslu.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

31. desember 1985 Nr. 103

LÖG

um breyting á lögum nr. 86 31. desember 1981, um iðnráðgjafa.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðanna „31. desember 1985“ í 5. gr. laganna komi orðin: 31. desember 1986.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

31. desember 1985 Nr. 104

LÖG

um breyting á lögum nr. 80 2. júlí 1985, um sóknargjöld.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðsins „útsvör“ í 1. málsl. 1. mgr. og 1. málsl. 2. mgr. 6. gr. komi: þinggjöld.

2. gr.

10. gr. orðist svo:

Lög þessi öðlast þegar gildi og fer samkvæmt þeim um álagningu gjalda á árinu 1986 vegna tekna á árinu 1985.

Jafnframt falla úr gildi lög nr. 36 1. apríl 1948, um sóknargjöld, svo og lög nr. 40 20. maí 1964, um breyting á þeim lögum.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Jón Helgason.

Nr. 105 31. desember 1985

LÖG

um breytingu á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Síðasti málsliður 10. mgr. 16. greinar orðist svo:

Hvort foreldri sem er getur, að ósk móður, dvalist hjá barni sínu þann mánuð.

2. gr.

11. mgr. 16. greinar orðist svo:

Sé móður nauðsynlegt af heilsufars- eða öryggisástæðum að hefja töku fæðingarorlofs meira en einum mánuði fyrir áætlaðan fæðingardag skal hún eiga rétt á greiðslu skv. 6. mgr. og 7. mgr. þann tíma, sem nauðsyn krefur, allt að einum mánuði, til viðbótar rétti skv. öðrum ákvæðum greinar þessarar. Tryggingayfirlæknir skal meta hvort lenging fæðingarorlofs er nauðsynleg skv. þessu ákvæði.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda um fæðingar frá 1. janúar 1985.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 95/1975, um breytingu á lögum um almannatryggingar, nr. 67/1971, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. gr. laga nr. 95/1975 orðist svo:

1. Á árinu 1986 skulu skattstjórar leggja sjúkratryggingagjald á menn sem skattskyldir eru samkvæmt lögum nr. 75/1981.
2. Gjaldstofn sjúkratryggingagjalds skal vera hinn sami og gjaldstofn álagðra útsvara 1986.
3. Af fyrstu 403 000 kr. gjaldstofns sjúkratryggingagjalds greiðist ekkert gjald, en af þeim hluta gjaldstofnsins, sem umfram er 403 000 kr., greiðast 2%.
4. Um álagningu og innheimtu þessa gjalds skulu gilda sömu reglur og gilda um tekjuskatt og eignarskatt.
5. Við ákvörðun Tryggingastofnunar ríkisins um framlag ríkissjóðs til sjúkrasamlaga skal tekið tillit til þess gjalds, sem um ræðir í þessari grein, til hlutfallslegrar lækkunar á framlagi ríkissjóðs.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda við álagningu skatta á árinu 1986 vegna tekna ársins 1985 hjá mönnum sem skattskyldir eru skv. 1. gr. laga nr. 75/1981 og vegna tekna ársins 1986 hjá mönnum sem skattskyldir eru skv. 1. tölul. 3. gr., sbr. 71. gr., sömu laga.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

31. desember 1985 Nr. 107

LÖG

um Jarðboranir hf.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að stofna með Reykjavíkurborg hlutafélag er yfirtaki rekstur Jarðborana ríkisins og Gufuborunar ríkisins og Reykjavíkurborgar samkvæmt samningi milli iðnaðarráðherra og borgarstjórans í Reykjavík um sameiningu fyrirtækjanna, dags. 8. maí 1985, sbr. sameiginlega bókun aðila, dags. 8. október 1985. Eignaraðild aðila skal við stofnun hlutafélagsins vera jöfn.

Tilgangur hlutafélagsins er að eiga og reka jarðbora, svo og skyld starfsemi samkvæmt nánari ákvæðum í samþykktum félagsins.

2. gr.

Ríkissjóður yfirtekur við stofnun hlutafélagsins áhvílandi skuldir Jarðborana ríkisins.

3. gr.

Fjöldi stofnenda hlutafélagsins og hluthafa í félaginu skal vera óháður takmörkunum 2. mgr. 3. gr. og 1. mgr. 17. gr. laga nr. 32/1978, um hlutafélög. Að öðru leyti fer um stofnun og stjórn félagsins samkvæmt hlutafélagalögum og fer iðnaðarráðherra með eignaraðild ríkisins að félaginu.

4. gr.

Eigi skal innheimta aðflutningsgjöld og söluskatt af borverkum og aðföngum Jarðborana hf. vegna orkurannsóknaborana og borana til vinnslu jarðvarma. Hlutabréf í félaginu og skuldabréf útgefin í tengslum við stofnun þess skulu undanþegin stimpilgjöldum.

5. gr.

Stjórn hlutafélagsins skal setja gjaldskrá fyrir þjónustu þá sem fyrirtækið innir af hendi. Gjaldskrá fyrirtækisins skal ákveðin þannig að tekjur af starfseminni standi undir rekstrarkostnaði, fjármagnskostnaði og skili eigendunum eðlilegum arði af hlutafé.

Starfa skal sérstök samráðsnefnd skipuð tveimur fulltrúum frá félaginu og tveimur fulltrúum tilnefndum af Sambandi íslenskra hitaveitna. Verkefni nefndarinnar er að vera vettvangur samráðs milli Jarðborana hf. og hitaveitna í landinu um fjárhagsleg og tæknileg málefni, svo og almenn samskipti við hitaveitur í landinu.

6. gr.

Fastráðnir starfsmenn Jarðborana ríkisins skulu hafa rétt til að starfa hjá hinu nýja hlutafélagi og skal þeim boðin sambærileg staða hjá félaginu og þeir áður gegndu hjá ríkisfyrirtækinu. 14. gr. laga nr. 38/1954, um réttindi og skyldur ríkisstarfsmanna, á því eigi við um þá starfsmenn.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og jafnframt fellur VIII. kafli orkulaga, nr. 58/1967, um Jarðboranir ríkisins, úr gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Í 12 mánuði frá stofnun Jarðborana hf. er iðnaðarráðherra rétt að selja sveitarfélögum, samtökum þeirra eða fyrirtækjum í þeirra eign hlut í félaginu.

Við stofnun hlutafélagsins skal uppgjör fara fram svo sem samningurinn hefði öðlast gildi 1. júní 1985 og stofnun hlutafélagsins farið fram á þeim degi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 110/1984, um breytingu á lögum nr. 59/1983, um heilbrigðisþjónustu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laga nr. 110/1984 orðist svo:

Í Reykjavíkurlæknishéraði og heilsugæsluumdæmum í Kópavogi, Garðabæ og Hafnarfirði skal frestur þessi standa til ársloka 1986.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

31. desember 1985 Nr. 109

LÖG

um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laga nr. 107/1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, með síðari breytingum, sbr. 1. gr. laga nr. 126/1984, breytist með svofelldum hætti:

1. og 2. málsliður 1. gr. laganna orðist svo:

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald. Gjaldið skal greitt til og með 31. desember 1986 í eftirfarandi tveimur gjaldflokkum:

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 123 31. desember 1984, um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Úr 1. gr. laganna falli brott orðin „31. desember 1985“ en í staðinn komi orðin: 31. desember 1986.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Nr. 111 31. desember 1985

LÖG

um lagagildi viðaukasamnings milli ríkisstjórnar Íslands og Swiss Aluminium Ltd. um álbræðslu við Straumsvík.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Með lögum þessum staðfestist samningur milli ríkisstjórnar Íslands og Swiss Aluminium Ltd., dags. 11. nóvember 1985, um viðauka við aðalsamning milli sömu aðila, dags. 28. mars 1966 (áður breyttan með viðaukum dags. 28. október 1969, 10. desember 1975 og 5. nóvember 1984), um byggingu og rekstur álbræðslu við Straumsvík í lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðar. Samningurinn er prentaður sem fylgiskjal með lögum þessum, á íslensku og ensku.

2. gr.

Ákvæði viðaukasamnings þess, sem um ræðir í 1. gr., skulu hafa lagagildi hér á landi.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Albert Guðmundsson.

Fylgiskjal.

FJÓRÐI VIÐAUKI

VIÐ AÐALSAMNING MILLI RÍKISSTJÓRNAR ÍSLANDS OG SWISS ALUMINIUM LTD.

SAMNINGUR gerður hinn 11. dag nóvembermánaðar 1985
milli
RÍKISSTJÓRNAR ÍSLANDS (hér á eftir nefnd „ríkisstjórnin“)
annars vegar,
og
SWISS ALUMINIUM LTD. (hér á eftir nefnt „Alusuisse“), sem er hlutafélag stofnað að svissneskum lögum
hins vegar.

Ríkisstjórnin og Alusuisse eru aðilar að samningi dagsettum 28. marz 1966, er staðfestur var með lögum frá Alþingi nr. 76, 13. maí 1966 og tók gildi 20. september 1966, með áorðnum breytingum samkvæmt (i) fyrsta viðauka dagsettum 28. október 1969, er staðfestur var með lögum frá Alþingi nr. 19, 6. apríl 1970 og tók gildi 16. apríl 1970, (ii) öðrum viðauka dagsettum 10. desember 1975, er staðfestur var með lögum frá Alþingi nr. 42, 25. maí 1976 og tók gildi 12. júní 1976, og (iii) þriðja viðauka dagsettum 5. nóvember 1984, er staðfestur var með lögum frá Alþingi nr. 104, 30. nóvember 1984 og tók gildi 30. nóvember 1984 (hér á eftir svo breyttur nefndur „aðalsamningurinn“). Samningur þessi fjallar, meðal annars, um byggingu og rekstur álbræðslu með tilheyrandi búnaði við Straumsvík í Hafnarfjarðarkaupstað, sem er í eigu Íslenzka Álfélagsins h.f. („ISALs“), dótturfélags Alusuisse;

Í kjölfar samningaviðræðna, sem fram hafa farið samkvæmt tilteknum ákvæðum í bráðabirgðasamningi dagsettum 23. september 1983 milli ríkisstjórnarinnar og Alusuisse, og tilteknu bréflegu samkomulagi dagsettu 5. nóvember 1984 milli ríkisstjórnarinnar og Alusuisse, óska ríkisstjórnin og Alusuisse nú að breyta tilteknum ákvæðum aðalsamningsins um ákvörðun framleiðslugjalds þess, er ISAL greiðir;

MEÐ SKÍRSKOTUN TIL ÞESSA ER HÉR MEÐ GERÐUR EFTIRFARANDI SAMNINGUR:

1. gr.

Heiti samnings þessa og skýringar á orðum, sem notuð eru í honum

1.01. Samning þennan ber að nefna fjórða viðauka við aðalsamninginn.

1.02. Eftirtalin orð, sem notuð eru í samningi þessum, skulu þar hafa sömu merkingu og þeim er gefin í eftirtöldum málsgreinum 1. gr. aðalsamningsins, nema annars gerist þörf vegna samhengis:

„Ríkisstjórnin“	málsgr. 1.01 (a)
„Alusuisse“	málsgr. 1.01 (b)
„Kaupstaðurinn“	málsgr. 1.01 (d)
„ISAL“	málsgr. 1.01 (e)
„Dótturfélag Alusuisse“	málsgr. 1.01
„Fylgiskjöl“	málsgr. 1.02
„Fylgisamningar“	málsgr. 1.02
„Bræðsla“	málsgr. 1.03 (b)

1.03. „Staðfestingarlögin“ merkja lög þau frá Alþingi, er veita samningi þessum lagagildi á Íslandi samkvæmt ákvæðum málsgreinar 4.02 í samningi þessum.

1.04. „Gildistökudagur“ merkir dag þann, sem ákveðinn er samkvæmt málsgrein 4.02 í samningi þessum.

2. gr.

Breyting á ákvæðum aðalsamningsins varðandi skatta og gjaldskyldu

2.01. Málsgreinum 25.01, 25.02, 25.03 og 25.04 í aðalsamningnum er hér með breytt þannig, að þær verði svohljóðandi í heild sinni:

„**25.01.** Með þeim undantekningum, er greinir í 31. gr., og í stað allra skatta nú eða síðar, venjulegra eða sérstakra, sem greiða ber skilyrðislaust eða í sérstökum tilgangi, samkvæmt íslenzkum lögum, skal leggja á ISAL og ISAL vera skylt að greiða eitt framleiðslugjald. Á tímabilinu frá og með 1. janúar 1985 skal framleiðslugjald þetta lagt á og greitt vegna hvers almanaksárs (i) af hverri smálest áls, sem afskipað er frá bræðslunni (eða telst sem umframbirgðir samkvæmt 28. gr.) á því almanaksári, og (ii) af nettóhagnaði ISALs fyrir það almanaksár, og vera reiknað samkvæmt þessari 25. grein og 26. og 27. grein („framleiðslugjald“).

25.02. Frá upphafi rekstrar fram til sjötta árdags AR I (þ.e. 1. október 1975) var framleiðslugjald á smálest tólf og hálfur Bandaríkjadollar (US $ 12,50), að tilskildum ákvæðum aðalsamningsins eins og hann var að upphaflegri gerð og honum síðar breytt með fyrsta viðauka við aðalsamninginn. Frá sjötta árdegi AR I (þ.e. 1. október 1975) til og með 31. desember 1984 var framleiðslugjald á smálest tuttugu Bandaríkjadollarar (US $ 20,00), að tilskildum ákvæðum aðalsamningsins eins og honum var breytt með öðrum viðauka við aðalsamninginn og eins og honum var síðar breytt í nokkrum atriðum með þriðja viðauka við aðalsamninginn.

25.03. Frá og með 1. janúar 1985 verður fjárhæð framleiðslugjaldsins á smálest tuttugu Bandaríkjadollarar (US $ 20,00) („grunntaxti“). Framleiðslugjald það, sem ISAL ber að greiða í heild fyrir hvert einstakt almanaksár, skal aldrei verða lægra en sú fjárhæð í Bandaríkjadollurum, sem jafngildir framleiðslugjaldi á þær smálestir áls, sem skipað hefur verið út frá bræðslunni (eða færðar til umframbirgða) á því ári, þegar það er reiknað á grunntaxta („lágmarksframleiðslugjald“).

25.04. Frá og með 1. janúar 1985 skal fjárhæð framleiðslugjaldsins af nettóhagnaði ISALs fyrir hvert almanaksár vera summan í Bandaríkjadollurum af:

(a) 35% af þeim hluta nettóhagnaðar ISALs, sem ekki er yfir 6,25 milljónir Bandaríkjadollara;
(b) 40% af þeim hluta nettóhagnaðar ISALs, sem er umfram 6,25 milljónir Bandaríkjadollara en ekki yfir 12,50 milljónir Bandaríkjadollara;
(c) 45% af þeim hluta nettóhagnaðar ISALs, sem er umfram 12,50 milljónir Bandaríkjadollara en ekki yfir 18,75 milljónir Bandaríkjadollara;
(d) 50% af þeim hluta nettóhagnaðar ISALs, sem er umfram 18,75 milljónir Bandaríkjadollara en ekki yfir 25,0 milljónir Bandaríkjadollara; plús
(e) 55% af þeim hluta nettóhagnaðar ISALs, sem er umfram 25,0 milljónir Bandaríkjadollara,

en þó þannig, að sú fjárhæð, er greidd hefur verið sem lágmarksframleiðslugjald vegna almanaksárs samkvæmt málsgrein 25.03, skal talin til frádráttar þeirri fjárhæð, sem greiða ber í framleiðslugjald af nettóhagnaði ISALs fyrir það almanaksár, ef um

hagnað er að ræða. Framleiðslugjald það, sem ISAL ber að greiða í heild fyrir hvert einstakt almanaksár, skal aldrei vera hærra en umrædd summa í Bandaríkjadollurum eða lágmarksframleiðslugjaldið, hvort sem hærra er. Við reikning á þeim hundraðshlutum, sem að ofan greinir, skal nettóhagnaði ISALs fyrir almanaksár umbreytt úr íslenzkum krónum í Bandaríkjadollara eftir gengi, sem er meðaltal af því mánaðarlegu gengi milli íslenzkrar krónu og Bandaríkjadollars (byggðu á opinberri gengisskráningu), sem notað hefur verið við færslu á tekjum og gjöldum ISALs á því almanaksári."

2.02. 25. grein aðalsamningsins er ennfremur breytt þannig, að málsgrein 25.05 verði framvegis málsgrein 25.06 og við bætist ný málsgrein 25.05, svohljóðandi:

„**25.05.** Framleiðslugjaldið skal gilda þar til kemur að valdegi, sem endurskoðun á framleiðslugjaldi samkvæmt 30. grein fer fram á eða er miðuð við, eða, ef framleiðslugjaldið er ekki endurskoðað þannig, þar til samningur þessi gengur úr gildi. Ef framleiðslugjaldið er endurskoðað á valdegi eða frá honum að telja samkvæmt 30. grein, skal framleiðslugjaldið gilda eins og það verður þannig endurskoðað frá endurskoðunardegi og þar til kemur að síðari valdegi, eða þar til samningur þessi gengur úr gildi, eftir því sem við á."

2.03. Málsgrein 25.05 í aðalsamningnum (er framvegis kallast málsgrein 25.06 samkvæmt málsgrein 2.02 í samningi þessum) er hér með breytt með því að fella brott orðin „málsgrein 25.03 og 25.04" og skjóta inn orðunum „málsgrein 25.05" í þeirra stað.

2.04. 26. grein aðalsamningsins er hér með breytt þannig að hún hljóði svo í heild sinni:

„26. GR.

ÚTREIKNINGUR HEIMSMARKAÐSVERÐS Á ÁLI

26.01. Við útreikning á nettóhagnaði ISALs með tilliti til framleiðslugjalds skal heimsmarkaðsverð á áli („heimsmarkaðsverð") merkja það verð á frumbræddu áli, sem ákvarðast fyrir hvern almanaksársfjórðung með útreikningi í upphafi næsta almanaksársfjórðungs á eftir samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$P = \frac{LME + MW + PIP + ASIP}{4}$$

þar sem:

P = Heimsmarkaðsverðið í Bandaríkjacentum á pund (2204,62 pund = 1 tonn);

LME = Meðaltalið, fyrir undanfarandi almanaksársfjórðung, tilgreint í Bandaríkjacentum á pund, af daglegum meðaltöldum verðskráningum hjá London Metals Exchange á frumbræddu áli, með lágmarkshreinleika 99,5 af hundraði, staðgreiddu við afhendingu, eins og þær eru birtar í Metal Bulletin, og umreiknaðar úr sterlingspundum í Bandaríkjadollara eftir meðaltöldu síðasta daggengi á viðkomandi skráningardegi samkvæmt birtingu í Financial Times (á blaðsíðunni „Currencies, Money and Capital Markets", í töflunni „The Dollar Spot and Forward");

MW = Meðaltalið, fyrir undanfarandi almanaksársfjórðung, á meðaltöldum mánaðarlegum verðskráningum í Bandaríkjacentum á pund af frumbræddu áli, með lágmarkshreinleika 99,7 af hundraði, staðgreiddu við afhendingu, eins og þær eru birtar í Metals Week USA undir fyrirsögninni „U.S. Free Market";

PIP = Meðalverðið, fyrir undanfarandi almanaksársfjórðung, sem fæst samkvæmt alþjóðlegri verðvísitölu Pechiney (Pechiney International Price index) um verð á frumbræddu áli seldu samkvæmt reikningi til óháðra viðskiptavina, með lágmarkshreinleika 99,5 af hundraði, eins og hún er birt í Metal Bulletin. Meðalverð þetta skal sett fram í Bandaríkjacentum á pund (2204,62 pund = 1 tonn). Í þessu tilliti skal PIP vísitalan 161,42, sem er meðalvísitalan (samkvæmt tilgreiningu í Bandaríkjadollurum) fyrir tímabilið 1. janúar 1983 til og með 30. júní 1984, talin jafngilda meðalverðinu 63,03 Bandaríkjacent á pund, og meðalverðið fyrir síðari tímabil skal hækka eða lækka í samræmi við hina hlutfallslegu breytingu á PIP vísitölunni;

ASIP = Fyrir undanfarandi almanaksársfjórðung, helmingur summunnar af

(x) meðaltalinu, tilgreindu í Bandaríkjacentum á pund (2204,62 pund = 1 tonn), af söluverði á frumbræddum álhleifum, með lágmarkshreinleika 99,7 af hundraði, við sölu frá Alusuisse til óháðra viðskiptavina, plús

(y) meðaltalinu, tilgreindu í Bandaríkjacentum á pund (2204,62 pund = 1 tonn) af söluverði á frumbræddum álhleifum, með lágmarkshreinleika 99,7 af hundraði, við sölu frá hinum tveimur þýzku álbræðslum í eigu Alusuisse til óháðra viðskiptavina.

26.02. Innan 20 daga eftir að Alusuisse lætur ríkisstjórninni í té ASIP fyrir undanfarandi almanaksársfjórðung, og aðeins einu sinni á hverjum einstökum almanaksársfjórðungi, er ríkisstjórninni heimilt að óska eftir því að fyrirtæki óháðra löggiltra endurskoðenda, sem ríkisstjórnin og Alusuisse velja sameiginlega, endurskoði og sannprófi útreikninga Alusuisse á ASIP fyrir undanfarandi fjóra almanaksársfjórðunga. Kostnað af þessari endurskoðun hverju sinni á ríkisstjórnin að bera, nema endurskoðunin leiði í ljós að teljandi mismunur sé á ASIP fyrir einhvern hinna undanfarandi fjögurra ársfjórðunga og því ASIP sem Alusuisse lagði fram í öndverðu, en í því tilviki skal Alusuisse bera þann hluta kostnaðarins af þeirri endurskoðun sem heimfæra má til þess ársfjórðungs, er mismunurinn varð á. Aldrei skal útreikningur á ASIP fyrir neinn almanaksársfjórðung endurskoðaður þannig oftar en einu sinni.

26.03. Ef svo fer að einhverjar af þeim upplýsingum, sem á þarf að halda til að ganga úr skugga um LME, MW, PIP og/eða ASIP samkvæmt skilgreiningunum í málsgrein 26.01, eru ekki fáanlegar fyrir einhvern almanaksársfjórðung, af ástæðum sem hvorki ríkisstjórnin né Alusuisse fá við ráðið, skal nota LME, MW, PIP og/eða ASIP fyrir undanfarandi ársfjórðung við ákvörðun á heimsmarkaðsverði. Ef þessar upplýsingar verða tiltækar fyrir 1. júní á næsta ári eftir það ár, sem umræddur almanaksársfjórðungur tilheyrir, skal þetta heimsmarkaðsverð endurreiknað á grundvelli hinna nýju upplýsinga, og mismunurinn, ef einhver er, sem við það kemur fram milli heimsmarkaðsverðsins eins og það er upphaflega reiknað og heimsmarkaðsverðsins eins og það er endurreiknað samkvæmt hinum nýju upplýsingum, skal tekinn með við útreikning á nettóhagnaði ISALs fyrir það ár, sem ársfjórðungurinn tilheyrir. Ef þessar upplýsingar verða tiltækar eftir 1. júní á næsta ári á eftir því ári, sem umræddur almanaksársfjórðungur tilheyrir, skal ekki tekið tillit til upplýsinganna, nema aðilar verði ásáttir um annað og að áskildum ákvæðum málsgreinar 26.04.

26.04. Ef svo fer að einhverjar af þeim upplýsingum, sem á þarf að halda til að ganga úr skugga um LME, MW, PIP og/eða ASIP samkvæmt skilgreiningunum í málsgrein 26.01, eru ófáanlegar í fjóra eða fleiri almanaksársfjórðunga samfleytt, af ástæðum sem

hvorki ríkisstjórnin né Alusuisse fá við ráðið, skulu ríkisstjórnin og Alusuisse reyna að ná samkomulagi um að nota aðrar sambærilegar upplýsingar við útreikning á heimsmarkaðsverði í stað þeirra upplýsinga, sem orðið hafa ófáanlegar. Nái þau samkomulagi skulu þær upplýsingar notaðar í þessu skyni, en takist þeim ekki að ná samkomulagi, er hvorum aðila um sig heimilt að vísa málefninu til gerðardóms samkvæmt 47. grein. Þar til málið er útkljáð með samkomulagi eða úrskurði gerðardóms og að áskildu því, sem felst í þeim málalokum, skulu ákvæði málsgreinar 26.03 í samningi þessum gilda áfram."

2.05. 27. grein aðalsamningsins er hér með breytt þannig, að hún verði svohljóðandi í heild sinni:

„27. GR.
NETTÓHAGNAÐUR ISALS MEÐ TILLITI TIL FRAMLEIÐSLUGJALDS

27.01. Útreikning nettóhagnaðar ISALs vegna VI. kafla samnings þessa ber að grundvalla á viðurkenndum bókhaldsreglum, sem eiga við um iðnaðarfyrirtæki af sams konar stærð og tegund og ISAL, og samkvæmt hlutlægum mælikvarða á viðskiptahættum milli óskyldra aðila, að því er varðar öll viðskipti ISALs, og skal hann í öllum tilvikum fylgja eftirtöldum reglum:

(a) Fyrningar á verksmiðjukostnaði bræðslunnar verði reiknaðar til gjalda í samræmi við ákvæði málsgreinar 27.02;
(b) Einkaleyfisgjöld, leyfisgjöld, verkfræði- og sérfræðiþóknun, svo og sölulaun, reiknist samkvæmt ákvæðum aðstoðarsamninganna (fylgiskjala C1, C2 og C3);
(c) Vaxtakjör gefi til kynna fyrsta flokks lánstraust og fjármögnunarkostnaður og skuldagreiðsluáætlanir af hálfu ISALs séu með eðlilegum hætti;
(d) Kostnaðarverð á súráli frá Alusuisse eða dótturfélögum Alusuisse verði reiknað til gjalda í samræmi við ákvæði málsgreinar 27.03;
(e) Kostnaðarverð á rafskautum frá Alusuisse eða dótturfélögum Alusuisse verði reiknað til gjalda í samræmi við ákvæði málsgreinar 27.04;
(f) Brúttótekjur vegna sölu eða vöruskipta á áli til Alusuisse eða dótturfélaga Alusuisse verði ákvarðaðar í samræmi við ákvæði málsgreinar 27.05; og
(g) Framlag á allt að 20% af hagnaði ISALs, eins og hann reiknast í samræmi við framanritað ákvæði þessarar málsgreinar 27.01, sem leggja má í sérstakan varasjóð. Ef ISAL notfærir sér réttindi sín til endurmats samkvæmt stafliðum (d) og (e) í málsgrein 27.02, skal ISAL endurmeta varasjóð þennan ár hvert í íslenzkum krónum með því að hækka eða lækka virði hans í réttu hlutfalli við þá nettóbreytingu á gengi milli íslenzkra króna og Bandaríkjadollara eða svissneskra franka, sem á hefur orðið frá 1. janúar til 31. desember á því ári. Varasjóð þennan má nota innan ISAL til að standa undir fjárfestingu í föstum og lausum eignum, en eigi ráðstafa til annars en að mæta rekstrarhalla. Fari svo, að varasjóðurinn verði nýttur til annars en um getur í undanfarandi málslið, ber að telja þær fjárhæðir, sem þar er um að tefla, með nettóhagnaði ISALs fyrir það ár, er nýtingin á sér stað. ISAL á hvenær sem er rétt til að inna framlag í varasjóðinn á hverju tilteknu ári, og að hækka eða lækka hvert það framlag til að halda samræmi við þá takmörkun um 20%, sem sett er hér að ofan, þar til nettóhagnaður ISALs fyrir það ár hefur verið endanlega staðfestur með samkomulagi milli ríkisstjórnarinnar og Alusuisse eða endanlega ákvarðaður með öðrum hætti samkvæmt samningi þessum.

Nettóhagnað ISALs skal reikna út að frádregnum rekstrarkostnaði og útgjöldum, þar með taldir skattar þeir og álögur, sem um ræðir í 31. gr., og án frádráttar vegna greiðslna á framleiðslugjaldi, arði og varasjóðsframlögum, öðrum en þeim, sem um getur í staflið (g) hér að ofan.

27.02. Í þeim tilgangi sem átt er við í málsgrein 27.01(a), frá og með 1. janúar 1985 að telja:

(a) Eftirstandandi verðmæti fastafjármuna ISALs (að meðtöldum mengunarvarnabúnaði og búnaði settum upp í tengslum við mengunarvarnabúnað og skyldum búnaði) hinn 1. janúar 1985, sem heimilt er að fyrna með tilliti til framleiðslugjalds, telst vera jafnvirði 89,0 milljóna Bandaríkjadollara eða 230,5 milljóna svissneskra franka eða 3.608,5 milljóna íslenzkra króna. Þessa fjárhæð í íslenzkum krónum, endurmetna í samræmi við staflið (d), skal fyrna samkvæmt jöfnum hlutföllum á 10 ára tímabili.

(b) Nýja fastafjármuni, sem ISAL eignast vegna fjárfestingar til viðhalds eða endurbóta á bræðslunni, skal fyrna samkvæmt jöfnum hlutföllum eftir árlegu hlutfalli ákvörðuðu með hliðsjón af áætluðum nytsömum endingartíma þeirra, í fyrsta sinn á því almanaksári, þegar fjármunirnir eru teknir til nýtingar, og skal þetta árlega hlutfall ákvarðað sem hér segir:

(i)	Fyrir skrifstofu- og verslunarbyggingar	2%
(ii)	Fyrir verksmiðjubyggingar og mannvirki, þar á meðal verkstæði og mötuneyti	4%
(iii)	Fyrir olíu- og vatnsgeyma og borholur	6%
(iv)	Fyrir skip og loftför	10%
(v)	Fyrir verksmiðjuvélar og aðrar iðnaðarvélar og tæki	15%
(vi)	Fyrir vélar og tæki til jarðvinnslu og mannvirkjagerðar, bifreiðar og önnur flutningatæki, skrifstofuáhöld og -tæki og annað lausafé sem fellur ekki undir ofangreint	20%

(c) Fyrningu samkvæmt stafliðum (a) og (b) í þessari málsgrein 27.02 skal reikna á grundvelli þess mánaðarlega gengis milli íslenzkra króna og Bandaríkjadollara eða svissneskra franka (byggt á opinberri gengisskráningu), sem notað hefur verið við færslu á tekjum og gjöldum ISALs á því almanaksári, sem fyrningin á við.

(d) Að því er varðar þá fastafjármuni, sem um ræðir í staflið (a), og uppsafnaðar fyrningar þeirra vegna, þá skal ISAL eiga rétt til þess ár hvert að endurmeta þessa fjármuni og uppsafnaðar fyrningar í íslenzkum krónum með því að hækka eða lækka virði þeirra í réttu hlutfalli við þá nettóbreytingu á gengi milli íslenzkra króna og Bandaríkjadollara eða svissneskra franka, sem á hefur orðið frá 1. janúar til 31. desember á því ári. Að því er varðar þá fjármuni, sem um ræðir í staflið (b), og uppsafnaðar fyrningar þeirra vegna, þá skal ISAL eiga rétt til þess ár hvert að endurmeta þessar eignir og uppsafnaðar fyrningar í íslenzkum krónum með því að hækka eða lækka virði þeirra í réttu hlutfalli við þá nettóbreytingu á gengi milli íslenzkra króna og Bandaríkjadollara eða svissneskra franka, sem á hefur orðið frá þeim degi þegar fjárfestingarkostnaður vegna eignar fellur til og til 31. desember á sama ári, þegar um er að ræða árið þegar fjárfestingarkostnaður fellur til, og frá 1. janúar til 31. desember á hverju síðara ári, þegar um er að ræða eitthvert síðara ár. Ef ISAL notfærir sér réttindi sín til endurmats samkvæmt þessum staflið (d), skal sú mynt, sem í upphafi er notuð sem grundvöllur að endurmati tiltekinnar eignar eða eignaliðs, notuð við endurmat þeirrar eignar eða eignaliðs á síðari árum.

(e) ISAL skal eiga rétt til þess ár hvert að endurmeta skuldir sínar og veltufjármuni í íslenzkum krónum með því að hækka eða lækka virði þeirra í réttu hlutfalli við þá nettóbreytingu á gengi milli íslenzkra króna og þeirrar myntar, sem skuldir þessar og veltufjármunir eru skráð í, er á hefur orðið milli 1. janúar og 31. desember á því ári. Í því tilliti sem um ræðir í þessum staflið (e) má hafa birgðir skráðar í svissneskum frönkum.

(f) Nettófjárhæðir þær, sem fram koma við endurmat samkvæmt stafliðum (d) og (e) í þessari málsgrein 27.02, skulu færðar til eignar eða skuldar, eftir því sem við á, í sérstakan endurmatsreikning, sem vera skal hluti af eigin fé ISALs.

27.03. Í þeim tilgangi sem átt er við í málsgrein 27.01 (d), og frá og með 1. janúar 1985 að telja, að því leyti sem Alusuisse eða dótturfélög Alusuisse láta ISAL í té súrál og að því leyti sem þetta súrál hefur tiltölulega svipaða eiginleika og þá, sem áskildir eru í súrálskaupasamningnum milli Alusuisse og ISAL, sem í gildi er á gildistökudegi fjórða viðauka við aðalsamninginn, skal kostnaðarverð á pund af þessu súráli afhentu CIF Straumsvík vera 12,50% af summunni af (i) heimsmarkaðsverðinu, sem í gildi er á afhendingartíma súrálsins, plús (ii) löndunarkostnaðinum í Rotterdam á pund af álhleifum, sem í gildi er á afhendingartíma súrálsins.

27.04. Í þeim tilgangi sem átt er við í málsgrein 27.01 (e), og frá og með 1. janúar 1985 að telja, að því leyti sem Alusuisse eða dótturfélög Alusuisse láta ISAL í té rafskaut skal afhending þeirra fara fram á grundvelli rafskautakaupsamnings milli Alusuisse og ISALs, og kostnaðarverð þessara rafskauta vera ákvarðað sem hér segir:

(a) Heildarkostnaðarverð þess samanlagða magns af rafskautum, sem afhent er til ISALs á hverju einstöku almanaksári, skal ákvarðað samkvæmt hinu samningsbundna verði sem við á um hvern farm, að því áskildu að þetta heildarkostnaðarverð, eftir að frá er dreginn flutningskostnaður frá Rotterdam (FOB rafskautaverksmiðju) til Straumsvíkur, má ekki vera hærra en meðalverðið pr. tonn FOB rafskautaverksmiðju á rafskautum, sem látin eru í té af hálfu Alusuisse á sama ári frá rafskautaverksmiðjum þess í Evrópu til annarra aðila en Alusuisse eða dótturfélaga Alusuisse samkvæmt sölusamningum öðrum en um einstakar sölur (að undanteknum rafskautum til aðila sem eiga eignarhlutdeild hærri en 15% í viðkomandi rafskautaverksmiðju), eins og það mundi gilda um hið samanlagða magn til ISALs.

(b) Samanburðinn milli samningsverðsins á rafskautum til ISALs og meðalverðsins á rafskautum til annarra aðila en Alusuisse eða dótturfélaga Alusuisse samkvæmt staflið (a) skal gera í Bandaríkjadollurum, þannig að verð sé umreiknað í þann gjaldmiðil eftir því gengi sem í gildi er á útskipunartíma.

(c) Verð á rafskautum til annarra aðila en Alusuisse eða dótturfélaga Alusuisse á viðkomandi ári skal fyrirtæki óháðra löggiltra endurskoðenda, sem Alusuisse tilnefnir og hefur aðgang að bókum Alusuisse, staðfesta gagnvart ríkisstjórninni eftir lok ársins.

27.05. Í þeim tilgangi sem átt er við í málsgrein 27.01 (f), frá og með 1. janúar 1985 að telja, skulu þær brúttótekjur, er ISAL aflar við sölu eða vöruskipti til Alusuisse eða dótturfélaga Alusuisse á áli, sem skipað er út frá bræðslunni, vera margfeldið af (i) þeirri tölu punda af áli, sem um er að fjalla við hverja sölu eða vöruskipti, og (ii) því heimsmarkaðsverði, sem í gildi er þegar útskipun frá bræðslunni á sér stað, en þó með þeim áskilnaði, að margfeldi þetta ber að leiðrétta þannig að tekið sé tillit til sérhverra uppbóta fram yfir heimsmarkaðsverð eða afslátta frá heimsmarkaðsverði, sem við eiga á grundvelli málmgæða (t.d. yfir 99.7% að hreinleika eða undir 99,5% að hreinleika,

eftir því sem við á), eða uppbóta sem við eiga á grundvelli lögunar málmsins (t.d. vegna annars en hleifa). Ef ekki er um annað samið milli aðila, skulu uppbætur þessar eða afslættir reiknuð á sama grundvelli og gert er hjá hinum tveimur þýzku álbræðslum í eigu Alusuisse við sölu frá þeim til óháðra viðskiptavina. Að því leyti sem ISAL kann að afla raunverulegra tekna umfram nefnt margfeldi í tilvikum þar sem afhent er til fjarlægari staða frá Íslandi en Norðursjávarhafna skulu þær tekjur taldar með í bruttótekjum ISALs.

27.06. Við útreikning á nettóhagnaði ISALs með tilliti til framleiðslugjalds skulu tekjuliðir þeir og útgjaldaliðir, sem um ræðir í málsgreinum 27.03, 27.04 og 27.05, umreiknaðir úr Bandaríkjadollurum í íslenzkar krónur eftir því gengi (byggðu á opinberri gengisskráningu) sem notað var í þeim mánuði þegar útgjöldin féllu til eða teknanna var aflað.

27.07. Með skriflegri tilkynningu, er gefin sé eigi minna en sex mánuðum fyrir hvern þeirra daga, sem tilgreindir eru hér að neðan (eða alla þá daga), skal hvort heldur ríkisstjórninni eða Alusuisse heimilt að tilkynna hinum aðilanum, að orðið hafi teljandi breyting á aðstæðum, að frátöldum breytingum á valdi ríkisstjórnarinnar eða Alusuisse, er hafi teljandi áhrif á þær efnahagslegu forsendur varðandi áliðnaðinn, sem liggja til grundvallar ákvæðum málsgreinar 26.01, málsgreinar 27.03, málsgreinar 27.04 eða málsgreinar 27.05, eða hafi teljandi áhrif á þær efnahagslegu forsendur, sem liggja til grundvallar ákvæðum málsgreinar 27.02 (b). Þeir dagar, sem slíka tilkynningu má miða við, skulu vera fimmti hver árdagur 31. desember 1984. Jafnskjótt og slík tilkynning er komin fram skulu ríkisstjórnin og Alusuisse eiga með sér samningaviðræður í góðri trú og reyna að ná samkomulagi um breytingar á málsgrein 26.01, málsgrein 27.03, málsgrein 27.04, málsgrein 27.05 eða málsgrein 27.02 (b) í ljósi áhrifanna af umræddri breytingu á aðstæðum, en þó með þeim áskilnaði, að sérhverjar slíkar breytingar verður að grundvalla á viðurkenndum bókhaldsreglum, sem eiga við um iðnaðarfyrirtæki af sams konar stærð og tegund og ISAL, og samkvæmt hlutlægum mælikvarða á viðskiptaháttum milli óskyldra aðila, að því er varðar öll viðskipti ISALs. Ef aðilunum tekst ekki að ná samkomulagi um tilvist eða áhrif þess konar breytingar á aðstæðum, er hvorum þeirra um sig heimilt að vísa þeirri deilu, hvort sú breyting hafi orðið, til gerðardóms samkvæmt 47. grein. Ef gerðardómurinn úrskurðar að slík breyting hafi orðið á aðstæðum, skulu aðilarnir reyna í góðri trú að ná samkomulagi um ofangreindar breytingar í ljósi niðurstaðna gerðardómsins. Ef þeim tekst ekki að semja um þessar breytingar, er hvorum þeirra um sig heimilt að vísa málefninu til gerðardóms samkvæmt 47. grein."

2.06. 29. grein aðalsamningsins er hér með breytt þannig, að hún verði svohljóðandi í heild sinni:

„29. GR.
GREIÐSLU- OG UPPGJÖRSHÆTTIR

29.01. Framleiðslugjaldið á smálest af áli verður gjaldskylt við sérhverja útskipun áls úr bræðslunni, nema ISAL sýni fram á, að framleiðslugjaldið hafi verið lagt á allan þann farm eða hluta hans sem umframbirgðir samkvæmt ákvæðum málsgreinar 28.02. Hin gjaldskylda upphæð í hverju tilviki skal reiknuð á grundvelli farmskírteina eða annarra flutningsskjala, sem út eru gefin vegna álsins, og samkvæmt bókum ISALs, og er háð eðlilegum aðgerðum varðandi sannprófun og eftirlit.

29.02. Framleiðslugjald það, sem gjaldskylt verður við útskipun, skal greitt af hálfu ISALs eigi síðar en hinn fimmtánda dag næsta almanaksmánaðar eftir þann mánuð, er útskipunin átti sér stað. Í þessu sambandi verður útskipun talin hafa átt sér stað er flutningaskip er ferðbúið, þegar um er að ræða ál, sem út er flutt með skipi, eða er landflutningatæki er ferðbúið frá bræðslulóðinni, þegar um er að ræða ál, sem flutt er landveg.

29.03. Fyrir hvert almanaksár frá og með 1. janúar 1985 skal ISAL afhenda ríkisstjórninni árlega skýrslu um framleiðslugjaldið, eigi síðar en hinn 1. júní næsta árs á eftir („framleiðslugjaldsskýrslu"), þar sem eftirfarandi komi fram:

(a) Heildaryfirlit um framleiðslu og útskipun áls á árinu, sundurliðað eftir mánuðum, og um álbirgðir í ársbyrjun og árslok.

(b) Skýrsla um heildarmagn það af útskipuðu áli (eða áli færðu til umframbirgða), sem skylt hefur orðið að greiða af lágmarksframleiðslugjald á árinu, ásamt heildarfjárhæð þess lágmarksframleiðslugjalds, sem skylt hefur orðið að greiða af því magni vegna þess almanaksárs. Skulu heildarmagn þetta og heildarfjárhæð sundurliðuð eftir mánuðum.

(c) Skýrsla um nettóhagnað ISALs fyrir þetta almanaksár, útreiknaðan í samræmi við ákvæði 27. greinar, á grundvelli þeirra endurskoðuðu reikninga, sem um ræðir í málsgrein 29.04.

(d) Útreikningur á því framleiðslugjaldi, sem ISAL ber að greiða vegna þessa almanaksárs, þar sem fram komi (i) fjárhæð framleiðslugjalds samkvæmt gjaldþrepum þeim, sem tilgreind eru í málsgrein 25.04, eins og þeim er beitt um framtalinn nettóhagnað ISALs samkvæmt staflið (c) hér að ofan, og (ii) mismunurinn á þessari fjárhæð og lágmarksframleiðslugjaldinu fyrir almanaksárið eins og það er sýnt samkvæmt staflið (b) hér að ofan. Heildarfjárhæð þessa mismunar, ef hið fyrra er hærra en hið síðara, skal talin fram af hálfu ISALs sem framleiðslugjald, er skylt sé að greiða til viðbótar vegna almanaksársins.

Sérhvert viðbótarframleiðslugjald, sem fram er talið samkvæmt staflið (d), fellur í gjalddaga við tímanlega framlagningu framleiðslugjaldsskýrslunnar, og ber að greiða það að fullu eigi síðar en hinn 1. júní á umræddu eftirfarandi ári, að því tilskildu, sem á er kveðið í eftirfarandi málsgreinum.

29.04. Í sambandi við útreikninginn á framleiðslugjaldi ISALs vegna hvers almanaksárs skal Alusuisse hafa byrðina af að sanna nettóhagnað ISALs fyrir það almanaksár, með endurskoðuðum reikningum, er leggja ber fram við ríkisstjórnina ásamt framleiðslugjaldsskýrslunni. Þessir endurskoðuðu reikningar skulu vera byggðir á ársreikningum ISALs fyrir viðkomandi almanaksár, og séu þeir samdir af óháðum löggiltum endurskoðendum, sem Alusuisse velur.

29.05. Ríkissstjórnin skal á eigin kostnað skipa alþjóðafyrirtæki óháðra löggiltra endurskoðenda til að yfirfara og sannprófa framleiðslugjaldsskýrsluna og slíka reikninga og ársreikninga ISALs fyrir hvert ár. Heimilast endurskoðendum þessum að framkvæma þá athugun á bókum og skjölum ISALs, sem þeir kunna að telja nauðsynlega, í samræmi við alþjóðlegar venjur og íslenzk lög.

29.06. Endurskoðun framleiðslugjaldsskýrslunnar og reikninganna og ársreikninga ISALs, sem ríkisstjórnin lætur fram fara samkvæmt málsgrein 29.05, skal lokið og niðurstöður hennar tilkynntar ISAL eigi síðar en hinn 1. október hins næsta árs á eftir. Hafi endurskoðuninni ekki verið þannig lokið og niðurstöður hennar þannig tilkynntar ISAL er ekki unnt að vefengja framleiðslugjaldsskyldu ISALs fyrir það ár, sem um er að ræða, eftir 1. október næsta árs á eftir.

29.07. ISAL skal greiða framleiðslugjaldið í Bandaríkjadollurum eða öðrum gjaldeyri, sem ríkisstjórnin og Alusuisse koma sér saman um, og í bankareikning, sem ríkisstjórnin tilgreinir í því skyni.

29.08. Hinn 30. nóvember 1984 hefur ríkisstjórnin fært ISAL til eignar fjárhæðina 4.122.245,10 Bandaríkjadollara, er svarar til skattinneignar ISALs samkvæmt málsgrein 29.09 í aðalsamningnum, eins og hún átti við fyrir gerð þriðja viðauka við aðalsamninginn, að frádreginni þeirri fjárhæð, sem Alusuisse hefur samþykkt, í tilteknum sáttargerðarsamningi dagsettum 5. nóvember 1984 milli ríkisstjórnarinnar og Alusuisse, að skattinneignin skuli lækkuð um. Skattinneign þessi hefur verið og verður flutt áfram frá umræddum 30. nóvember 1984 með ársvöxtum, er séu jafnháir forvöxtum Seðlabanka Bandaríkja Norður-Ameríku, eins og þeir eru birtir á hverjum tíma. Ber að nota inneignina til greiðslu með skuldajöfnuði á framleiðslugjaldsskuldbindingum ISALs vegna almanaksára eftir 31. desember 1983, að því leyti sem þær skuldbindingar eru umfram heildarfjárhæð lágmarksframleiðslugjalds fyrir viðkomandi ár. Fyrir hvert almanaksár frá og með 1. janúar 1985 skal þessi skuldajöfnuður takmarkast við 50% af nefndum skuldbindingum vegna þess árs sem um er að ræða. Skuldajöfnuðinn skal framkvæma hinn 1. júní ársins á eftir, þannig að vextir á fjárhæð sérhvers slíks skuldajafnaðar hætti að falla á 1. júní á því eftirfarandi ári. Ef einhverjar eftirstöðvar verða af þessari skattinneign þegar samningur þessi rennur út eða honum er slitið, skulu þær endurgreiddar ISAL í reiðufé."

2.07. Málsgrein 30.03 í aðalsamningnum er hér með breytt, í fyrsta lagi, með því að fella brott orðin „málsgrein 27.03" í stafliðum (a) og (b) og skjóta inn orðunum „málsgrein 27.01" í þeirra stað, og, í öðru lagi, með því að fella brott orðin „málsgreina 29.05 og 29.06" í staflið (a) og skjóta inn orðunum „málsgreina 29.04 og 29.05" í þeirra stað.

2.08. Málsgrein 30.10 í aðalsamningnum er hér með breytt, í fyrsta lagi, með því að fella niður orðin „málsgrein 27.03" og skjóta inn orðunum „málsgrein 27.01" í þeirra stað, og, í öðru lagi, með því að fella brott orðin „málsgreina 29.05 og 29.06" og skjóta inn orðunum „málsgreina 29.04 og 29.05" í þeirra stað.

2.09. Málsgrein 30.11 í aðalsamningnum er hér með breytt þannig, að hún verði svohljóðandi í heild sinni:

„30.11. Meginregla sú, sem sett er fram í málsgrein 25.01, um að framleiðslugjald skuli greitt sumpart miðað við það magn af áli, sem skipað er út frá bræðslunni, og sumpart miðað við árlegan hagnað hjá ISAL, skal taka til hins endurskoðaða framleiðslugjalds á þann hátt, sem ríkisstjórnin og Alusuisse koma sér saman um."

2.10. Málsgrein 33.01 í aðalsamningnum er hér með breytt með því að fella brott orðin „málsgreinum 29.06 og 29.07" í síðari málslið hennar og skjóta inn orðunum „málsgreinum 29.05 og 29.06" í þeirra stað.

3. gr.

Ráðstafanir varðandi fjármögnun ISALS

Á árinu 1985, miðað við hinn 1. október þess árs, hefur Alusuisse innt af hendi eiginfjárframlag til ISALs að fjárhæð jafnvirði 40,0 milljóna Bandaríkjadollara. Andvirði þessarar eiginfjáraukningar var notað til lækkunar á skuldum ISALs með greiðslu og yfirtöku á útistandandi lánum.

4. gr.

Gildi samnings þessa og gildistökudagur

4.01. Samningur þessi er gerður sem viðbótarsamningur við aðalsamninginn samkvæmt ákvæðum 51. gr. hans og skal talinn beinn hluti af aðalsamningnum, svo sem væri hann felldur inn í meginmál hans. Ákvæði aðalsamningsins taka ekki öðrum breytingum en þeim, sem gerðar eru í samningi þessum eða með honum, og halda að öðru leyti fullu gildi. Allar tilvísanir til aðalsamningsins, sem gerðar eru í fylgiskjölunum eða fylgisamningunum, eða hvers þeirra sem er, eða verða gerðar síðar, skulu taldar vera gerðar til aðalsamningsins eins og honum hefur verið breytt með samningi þessum, nema samhengi krefjist annars.

4.02. Þegar samningur þessi hefur verið undirritaður af aðilum og tilkynning verið gefin út svo sem mælt er í 51. gr. aðalsamningsins, skal samningur þessi, ásamt lagafrumvarpi þar að lútandi, lagður fyrir Alþingi til staðfestingar og samþykktar. Að lokinni staðfestingu og að fullnægðum öðrum löggjafaratriðum skal samningur þessi öðlast gildi („gildistökudagur") og hafa lagagildi á Íslandi svo sem kveðið verður á um í staðfestingarlögunum; en þó með þeim áskilnaði að hafi samningur þessi ekki öðlazt gildi innan þriggja mánaða frá þeim degi, er ríkisstjórnin og Alusuisse hafa undirritað hann, skal samningur þessi falla niður, ef ríkisstjórnin eða Alusuisse óskar þess, og ekki hafa neitt frekara gildi.

ÞESSU TIL STAÐFESTU er samningur þessi undirritaður af hálfu ríkisstjórnarinnar og Alusuisse miðað við þann dag, er í upphafi greinir.

Fyrir RÍKISSTJÓRN ÍSLANDS

Albert Guðmundsson
iðnaðarráðherra

Fyrir SWISS ALUMINIUM LTD.

Dr. Bruno F. Sorato
aðalforstjóri

Dr. Dietrich N. Ernst
forstjóri

FOURTH AMENDMENT TO THE MASTER AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF ICELAND AND SWISS ALUMINIUM LTD.

AGREEMENT made as of the 11th day of November, 1985

between

THE GOVERNMENT OF ICELAND (hereinafter referred to as the "Government"), of the First Part,

and

SWISS ALUMINIUM LTD. (hereinafter referred to as "Alusuisse"), a company organized under the laws of Switzerland,

of the Second Part.

WHEREAS the Government and Alusuisse are parties to an agreement dated March 28, 1966, ratified by Act of the Althing No. 76, May 13, 1966, and effective as of September 20, 1966, amended (i) by a First Amendment dated October 28, 1969, ratified by Act of the Althing No. 19, April 6, 1970, and effective as of April 16, 1970, (ii) by a Second Amendment dated December 10, 1975, ratified by Act of the Althing No. 42, May 25, 1976, and effective as of June 12, 1976, and (iii) by a Third Amendment dated November 5, 1984, ratified by Act of the Althing No. 104, November 30, 1984, and effective as of November 30, 1984 (hereinafter as so amended referred to as the "Master Agreement"), relating, among other things, to the construction and operation of an aluminium reduction plant and appurtenant facilities at Straumsvik in the Township of Hafnarfjördur, owned by Icelandic Aluminium Company Ltd. ("ISAL"), a subsidiary of Alusuisse;

WHEREAS the Government and Alusuisse, as a result of negotiations conducted pursuant to certain provisions of the Interim Agreement dated as of September 23, 1983 between the Government and Alusuisse and a certain Letter Agreement dated as of November 5, 1984 between the Government and Alusuisse, now wish to amend certain provisions of the Master Agreement relating to the determination of the Consolidated Tax payable by ISAL;

NOW IT IS HEREBY DECLARED AND AGREED AS FOLLOWS:

Article 1
Title of this Agreement and Definitions Used Herein

Section 1.01. This Agreement shall be known as the Fourth Amendment to the Master Agreement.

Section 1.02. Unless the context otherwise requires, the following terms as used in this Agreement shall have the meanings assigned to them in the Sections specified in Article 1 of the Master Agreement:

"Government"	Section 1.01(a)
"Alusuisse"	Section 1.01(b)
"Township"	Section 1.01(d)
"ISAL"	Section 1.01(e)
"Alusuisse Affiliate"	Section 1.01(f)
"Scheduled Documents"	Section 1.02
"Scheduled Contracts"	Section 1.02
"Smelter"	Section 1.03(b)

Section 1.03. The "Ratifying Act" shall mean the Act of the Althing that gives this Agreement the force of law in Iceland as provided in Section 4.02 of this Agreement.

Section 1.04. "Effective Date" of this Agreement shall have the meaning assigned to that term in Section 4.02 of this Agreement.

Article 2

Amendment of Provisions in the Master Agreement Relating to Taxes and Fiscal Relationship

Section 2.01. Sections 25.01, 25.02, 25.03, and 25.04 of the Master Agreement are hereby amended to read as follows in their entirety:

"Section 25.01. Except as provided in Article 31, in lieu of all taxes, present or future, ordinary or extraordinary, due unconditionally or for a certain purpose, payable under Icelandic law, ISAL shall be liable for the assessment and payment of a single consolidated tax. For the period commencing on January 1, 1985, such consolidated tax shall be levied and payable in respect of each calendar year (i) on each metric ton of Aluminium shipped from the Smelter (or constituting Excess Stock as provided in Article 28) during such calendar year and (ii) on Net Profits of ISAL for such calendar year, and shall be calculated pursuant to this Article 25 and Articles 26 and 27 (the "Consolidated Tax").

Section 25.02. From the commencement of operations until the sixth anniversary of PDD I **(i.e.** October 1, 1975), the consolidated tax per metric ton was in the amount of twelve and one-half United States dollars (U.S. $12.50), subject to the provisions of the Master Agreement as originally made and as subsequently amended by the First Amendment to the Master Agreement. From the sixth anniversary of PDD I **(i.e.** October 1, 1975) through December 31, 1984, the consolidated tax per metric ton was in the amount of twenty United States dollars (U.S. $20.00), subject to the provisions of the Master Agreement as amended by the Second Amendment to the Master Agreement and as further amended in certain respects by the Third Amendment to the Master Agreement.

Section 25.03. For the period commencing on January 1, 1985, the amount of the Consolidated Tax per metric ton shall be twenty United States dollars (U.S. $20.00) (the "Base Rate"). The total Consolidated Tax payable by ISAL in respect of any calendar year shall at no time be less than the United States dollar amount corresponding to the Consolidated Tax on the tonnage of Aluminium shipped from the Smelter (or brought into Excess Stock) during that year, when computed at the Base Rate (the "Minimum Consolidated Tax").

Section 25.04. For the period commencing on January 1, 1985, the amount of the Consolidated Tax on Net Profits of ISAL for a calendar year shall be the sum in United States dollars of:

(a) 35% of so much of the Net Profits of ISAL as does not exceed United States $6.25 million;
(b) 40% of so much of the Net Profits of ISAL as exceeds United States $6.25 million but does not exceed United States $12.50 million;
(c) 45% of so much of the Net Profits of ISAL as exceeds United States $12.50 million but does not exceed United States $18.75 million;
(d) 50% of so much of the Net Profits of ISAL as exceeds United States $18.75 million but does not exceed United States $25.0 million; plus
(e) 55% of so much of the Net Profits of ISAL as exceeds United States $25.0 million,

provided, however, that the amount paid as Minimum Consolidated Tax in respect of a calendar year pursuant to Section 25.03 shall be allowed as a credit against the amount, if any, payable as Consolidated Tax on Net Profits of ISAL in respect of such calendar year. The total Consolidated Tax payable by ISAL in respect of any calendar year shall at no time be higher than such sum in United States dollars or the Minimum Consolidated Tax, whichever is higher. For purposes of applying the percentage rates set forth above, the Net Profits of ISAL for a calendar year shall be converted from Icelandic kronur to United States dollars at a rate of exchange which is the average of the monthly rates of exchange between the Icelandic krona and the United States dollar (based on official quotation) which have been applied in accounting for the revenues and expenses of ISAL during such calendar year."

Section 2.02. Article 25 of the Master Agreement is hereby further amended by re-designating Section 25.05 as Section 25.06 and adding a new Section 25.05 reading as follows:

"Section 25.05. The Consolidated Tax shall apply until an Option Date on or as of which the Consolidated Tax may be revised pursuant to Article 30 or, if the Consolidated Tax is not so revised, until the expiration of this Agreement. If the Consolidated Tax is revised on or as of an Option Date pursuant to Article 30, the Consolidated Tax shall apply as so revised from the date of revision until a subsequent Option Date or until the expiration of this Agreement, as the case may be."

Section 2.03. Section 25.05 of the Master Agreement (re-designated as Section 25.06 pursuant to Section 2.02 of this Agreement) is hereby amended by deleting the words "Section 25.03 and Section 25.04" therein and inserting in their place the words "Section 25.05".

Section 2.04. Article 26 of the Master Agreement is hereby amended to read as follows in its entirety:

"ARTICLE 26
COMPUTATION OF WORLD MARKET PRICE OF ALUMINIUM

Section 26.01. In calculating the Net Profits of ISAL for purposes of Consolidated Tax, the world market price of aluminium (the "World Market Price") shall mean the price for primary aluminium determined for each calendar quarter by calculation at the beginning of the following calendar quarter according to the following formula:

$$P = \frac{LME + MW + PIP + ASIP}{4}$$

where:

P = The World Market Price in United States cents per pound (2204.62 pounds = 1 metric ton);

LME = The average, for the preceding calendar quarter, expressed in United States cents per pound, of the daily averaged postings at the London Metals Exchange for primary aluminium, minimum purity 99.5 percent, cash delivery, as published by the Metal Bulletin, and converted from Pounds Sterling into United States Dollars at the respective average posting day's spot close rate of exchange published by the Financial Times (on its page Currencies, Money and Capital Markets, table "The Dollar Spot and Forward");

MW = For the preceding calendar quarter, the average of the averaged monthly postings in United States cents per pound for primary aluminium, minimum purity 99.7 percent, cash delivery, as published by Metals Week USA under the heading "U.S. Free Market";

PIP = For the preceding calendar quarter, the average price derived from the Pechiney International Price index for primary aluminium invoiced to independent customers, minimum purity 99.5 percent, as published by the Metal Bulletin. Such average price shall be expressed in United States cents per pound (2204.62 pounds = 1 metric ton). For this purpose, the PIP figure of 161.42, being the average index figure (predicated on United States dollars) for the period January 1, 1983 through June 30, 1984, shall be deemed to be equal to an average price of 63.03 United States cents per pound, and the average price in respect of subsequent periods shall be increased or decreased according to the percentage change in the PIP index;

ASIP = For the preceding calendar quarter, one-half of the sum of

(x) the average, expressed in United States cents per pound (2204.62 pounds = 1 metric ton), of the sales prices for primary aluminium ingot, minimum purity 99.7 percent, for sales by Alusuisse to independent customers, plus

(y) the average, expressed in United States cents per pound (2204.62 pounds = 1 metric ton), of the sales price for primary aluminium ingot, minimum purity 99.7 percent, for sales by the two Alusuisse-owned German smelters to independent customers.

Section 26.02. Within twenty days after Alusuisse provides to the Government the ASIP for the preceding calendar quarter, and only once during each calendar quarter, the Government may request that a firm of independent public accountants, to be jointly selected by the Government and Alusuisse, review and verify Alusuisse's computation of the ASIP for the preceding four calendar quarters. The cost of any such review is to be borne by the Government unless such review shows that the ASIP for any of such preceding four calendar quarters materially differs from the ASIP as originally provided by Alusuisse, in which case Alusuisse shall bear such portion of the cost of such review as is allocable to the calendar quarter as to which such difference applies. In no event shall the computation of the ASIP for any calendar quarter be so reviewed more than once.

Section 26.03. In the event that any of the information needed to ascertain the LME, MW, PIP and/or ASIP as defined in Section 26.01 is, for reasons beyond the control of the Government or Alusuisse, unavailable for any given calendar quarter, then the LME, MW, PIP and/or ASIP for the preceding calendar quarter will be used in calculating the World Market Price. If such information becomes available before June 1 of the year following the year in which such given calendar quarter occurs, such World Market Price will be recalculated based on such newly available information, and the resulting difference, if any, between the World Market Price as originally calculated and the World Market Price as recalculated based on such newly available information shall be taken into account in calculating the Net Profits of ISAL for the year in which such given calendar quarter occurs. If such information becomes available after June 1 of the year following the year in which such given calendar quarter occurs, such information shall be disregarded, unless the Parties otherwise agree and subject to the provisions of Section 26.04.

Section 26.04. In the event that any of the information needed to ascertain the LME, MW, PIP and/or ASIP as defined in Section 26.01 is, for reasons beyond the control of the Government or Alusuisse, unavailable for four or more consecutive calendar quarters, then the Government and Alusuisse shall seek to agree on the use in calculating the World Market Price of comparable information in lieu of the information that has become unavailable. If they so agree, such information shall be so used, and if they are unable to so agree, the matter may be referred by either Party to arbitration in accordance with Article 47. Until the matter is resolved by agreement or arbitration, and subject to the terms of such resolution, the provisions of Section 26.03 hereof shall continue to apply."

Section 2.05. Article 27 of the Master Agreement is hereby amended to read as follows in its entirety:

"ARTICLE 27
NET PROFITS OF ISAL FOR PURPOSES OF CONSOLIDATED TAX

Section 27.01. The calculation of Net Profits of ISAL for the purposes of Part VI of this Agreement shall be based upon generally accepted principles of accounting applicable to industrial companies of the size and character of ISAL and on objective standards reflecting arm's-length dealings with respect to all transactions of ISAL, giving effect in all events to the following principles:

(a) Depreciation of plant cost of the Smelter being charged in accordance with the provisions of Section 27.02;

(b) Royalties, licensing, engineering and know-how fees and selling commissions being charged as provided in the Assistance Agreements (Schedules C1, C2 and C3);

(c) Interest rates reflecting a first-class credit rating and normal financing costs and debt amortization schedules for ISAL;

(d) The cost of alumina supplied by Alusuisse or Alusuisse Affiliates being charged in accordance with the provisions of Section 27.03;

(e) The cost of anodes supplied by Alusuisse or Alusuisse Affiliates being charged in accordance with the provisions of Section 27.04;

(f) Gross revenues from sales or barters of Aluminium to Alusuisse or Alusuisse Affiliates being determined in accordance with the provisions of Section 27.05; and

(g) Allocation of up to 20% of the profits of ISAL, as calculated in accordance with the foregoing provisions of this Section 27.01, into a special reserve fund. In the event that ISAL exercises its rights to revalue under subsections (d) and (e) of Section 27.02, ISAL shall revalue such reserve fund each year in Icelandic kronur by increasing or decreasing its value in direct proportion to the net change in the rate of exchange between Icelandic kronur and United States dollars or Swiss francs that may have occurred between January 1 and December 31 of such year. Such reserve fund may be used within ISAL to fund investments in fixed or current assets, but disposed of only against operating losses. In the event that such reserve fund should be used for other purposes than those indicated in the preceding sentence, the amounts involved shall be included in the Net Profits of ISAL for the year in which such use is made. ISAL has the right to make an allocation into such reserve fund in any given year, and to increase or decrease any such allocation in order to accord with the 20% limitation set forth above, at any time until the Net Profits of ISAL for such year are finally agreed upon between Alusuisse and the Government or otherwise finally established pursuant to this Agreement.

Net profits of ISAL shall be calculated after deduction of operating costs and expenses, including the taxes, fees and charges specified in Article 31, and without deducting Consolidated Tax payments, dividends and allocations to reserve funds, other than those mentioned in subsection (g) above.

Section 27.02. For purposes of Section 27.01 (a), commencing on January 1, 1985:

(a) The remaining value of the fixed assets of ISAL (including pollution abatement equipment and equipment installed in conjunction with pollution abatement equipment and related items) existing on January 1, 1985 which is subject to depreciation for purposes of Consolidated Tax is deemed to be the equivalent of United States $89.0 million or of Swiss francs 230.5 million or of Icelandic kronur 3,608.5 million. Such Icelandic kronur amount, revalued in accordance with subsection (d), shall be depreciated on a straight-line basis over a period of 10 years.

(b) New fixed assets acquired by ISAL through investment for purposes of preservation or improvement of the Smelter shall be depreciated on a straight-line basis at an annual rate determined with a view to their estimated useful life, commencing with the calendar year in which the assets are taken into operation, which annual rate shall be determined as follows:

(i) For office and commercial buildings	2%
(ii) For industrial buildings and structures, including workshops and canteens	4%
(iii) For oil and water tanks and drill holes	6%
(iv) For ships and aircraft	10%
(v) For plant machinery and other industrial machines and equipment	15%
(vi) For construction and earthmoving machines and equipment, automobiles and other transportation vehicles, office machines and equipment and other chattels not included in the above	20%

(c) Depreciation pursuant to subsections (a) and (b) of this Section 27.02 shall be computed on the basis of the monthly rates of exchange between Icelandic kronur and United States dollars or Swiss francs (based on official quotation) which have been applied in accounting for the revenues and expenses of ISAL during the calendar year to which such depreciation relates.

(d) As to the fixed assets referred to in subsection (a) and the accumulated depreciation related thereto, ISAL shall be entitled each year to revalue such assets and accumulated depreciation in Icelandic kronur by increasing or decreasing their value in direct proportion to the net change in the rate of exchange between Icelandic kronur and United States dollars or Swiss francs that may have occurred between January 1 and December 31 of such year. As to the assets referred to in subsection (b) and the accumulated depreciation related thereto, ISAL shall be entitled each year to revalue such assets and accumulated depreciation in Icelandic kronur by increasing or decreasing their value in direct proportion to the net change in the rate of exchange between Icelandic kronur and United States dollars or Swiss francs that may have occurred, in the year in which the investment cost for an asset is incurred, between the date on which such investment cost is incurred and December 31 of such year, and, in subsequent years, between January 1 and December 31 of each such subsequent year. In the event that ISAL exercises its rights to revalue under this subsection (d), the currency initially used as the basis for revaluation of any given asset or item shall be used for purposes of revaluation of such asset or item in subsequent years.

(e) ISAL shall be entitled each year to revalue its liabilities and current assets in Icelandic kronur by increasing or decreasing their value in direct proportion to the net change in the rate of exchange between Icelandic kronur and the currency in which such liabilities and current assets are denominated that may have occurred between January 1 and December 31 of such year. For the purposes of this subsection (e), inventories may be denominated in Swiss francs.

(f) The net amounts resulting from the revaluations pursuant to subsections (d) and (e) of this Section 27.02 shall be debited or credited, as the case may be, to a revaluation account that shall be part of ISAL's equity.

Section 27.03. For purposes of Section 27.01 (d), commencing on January 1, 1985, to the extent that Alusuisse or Alusuisse Affiliates supply alumina to ISAL, and to the extent that such alumina has specifications reasonably similar to those set forth in the alumina supply contract between Alusuisse and ISAL in effect on the effective date of the Fourth Amendment to the Master Agreement, the cost per pound of such alumina delivered CIF Straumsvik shall be 12.50% of the sum of (i) the World Market Price in effect at the time of delivery of such alumina, plus (ii) the per pound landing cost in Rotterdam for Aluminium ingots in effect at the time of delivery of such alumina.

Section 27.04. For purposes of Section 27.01 (e), commencing on January 1, 1985, to the extent Alusuisse or Alusuisse Affiliates supply anodes to ISAL, such supply shall be effected on the basis of an anode supply contract between Alusuisse and ISAL, and the cost of such anodes shall be determined as follows:

(a) The total cost for the aggregate quantity of anodes delivered to ISAL during any calendar year shall be determined according to the contractual price applicable for each shipment, provided that such total cost, after deduction of the cost of transportation from Rotterdam (FOB anode plant) to Straumsvik, shall not be higher than the average price per metric ton FOB anode plant of anodes supplied during such year by Alusuisse from its anode plants in Europe to parties other than Alusuisse or Alusuisse Affiliates pursuant to supply contracts other than for spot sales (with the exception of supplies to parties with an equity interest of more than 15% in the respective anode plant), as applied to the aggregate quantity of anodes delivered to ISAL.

(b) The comparison between the contractual price for anodes supplied to ISAL and the average price for anodes supplied to parties other than Alusuisse or Alusuisse Affiliates for the purposes of subsection (a) shall be made in United States dollars, with prices being converted to such currency at exchange rates applicable at the time of shipment.

(c) The price for anodes supplied to parties other than Alusuisse or Alusuisse Affiliates during such year shall be certified to the Government after the end of such year by a firm of independent public accountants appointed by Alusuisse and having access to the books of Alusuisse.

Section 27.05. For purposes of Section 27.01 (f), commencing on January 1, 1985, the gross revenue accruing to ISAL from the sale or barter to Alusuisse or Alusuisse Affiliates of Aluminium shipped from the Smelter shall be the product of (i) the number of pounds of Aluminium involved in each sale or barter, multiplied by (ii) the World Market Price in effect at the time of shipment from the Smelter, provided, however, that such product shall be adjusted to reflect any applicable premiums, over and above the World Market Price, or applicable deductions, below the World Market Price, predicated on quality of metal (**e.g.**, above purity of 99.7% or below purity of

99.5% as the case may be) or applicable premiums predicated on shape of metal (**e.g.**, other than ingot). Unless otherwise agreed by the Parties, such premiums or deductions shall be calculated on the same basis as that utilized by the two Alusuisse-owned German smelters in connection with their sales of aluminium to independent customers. To the extent that actual revenue may be earned by ISAL over and above such product in cases of delivery at points more distant from Iceland than North Sea ports, such revenue shall be included in the gross revenue of ISAL.

Section 27.06. In the computation of the Net Profits of ISAL for purposes of Consolidated Tax, the revenue and expense items referred to in Sections 27.03, 27.04 and 27.05 shall be converted from United States dollars to Icelandic kronur at the rate of exchange (based on official quotation) which was applied in the month in which the expense was incurred or the revenue was earned.

Section 27.07. By a notice in writing given not less than six months in advance of each of the dates specified below (or on all such dates), either the Government or Alusuisse may notify the other Party that there has occurred a material change in circumstances, other than changes within the control of the Government or Alusuisse, having material effects on the economic factors relating to the aluminium industry which underlie the provisions of Section 26.01, Section 27.03, Section 27.04, or Section 27.05, or having material effects on the economic factors which underlie the provisions of Section 27.02(b). The dates as of which such notice may be given shall be every fifth anniversary of December 31, 1984. Upon the giving of such notice, the Government and Alusuisse shall negotiate in good faith and attempt to agree on amendments to Section 26.01, Section 27.03, Section 27.04, Section 27.05 or Section 27.02(b) in light of the effects of such change in circumstances, provided, however, that any such amendments must be based upon generally accepted principles of accounting applicable to industrial companies of the size and character of ISAL and on objective standards reflecting arm's-length dealings with respect to all transactions of ISAL. In the event that the Parties are unable to agree as to the existence or effects of such change, the dispute as to whether such a change has occurred may be referred by either Party to arbitration in accordance with Article 47. If the arbitration board finds such a change has occurred, the Parties shall attempt in good faith to reach agreement on such amendments in the light of the findings of the board. In the event that they are unable to agree on such amendments, either of them may refer the dispute to arbitration in accordance with Article 47."

Section 2.06. Article 29 of the Master Agreement is hereby amended to read as follows in its entirety:

"ARTICLE 29
PAYMENT AND SETTLEMENT PROCEDURES

Section 29.01. The Consolidated Tax per metric ton of Aluminium shall become due upon each shipment of Aluminium from the Smelter unless ISAL shows that such Consolidated Tax has been assessed on all or part of such shipment as Excess Stock as provided in Section 28.02. The amount due in each instance shall be calculated on the basis of the bills of lading or other shipping documents issued for the Aluminium and records of ISAL, subject to reasonable procedures of verification and control.

Section 29.02. The Consolidated Tax becoming due upon shipment shall be paid by ISAL on or before the fifteenth day of the calendar month following the month in which the shipment occurred. In this connection, shipment will be deemed to have

occurred upon discharge of the sea carrier in the case of Aluminium exported by ship or the discharge from the Smelter Site of land transport vehicles in the case of Aluminium transported by land.

Section 29.03. For each calendar year from January 1, 1985, ISAL shall submit to the Government on or before June 1 of the following year, an annual Consolidated Tax statement (the "Consolidated Tax Statement") setting forth the following:

(a) A survey of the total production and shipment of Aluminium in the year, detailed on a monthly basis, and of Aluminium stocks held at the beginning and the end of the year.

(b) A statement of the total quantity of Aluminium shipped (or brought into Excess Stock) on which Minimum Consolidated Tax has become payable in the year, together with the total amount of the Minimum Consolidated Tax payable thereon in respect of that calendar year. Such total quantity and total amount shall be detailed on a monthly basis.

(c) A statement of the Net Profits of ISAL for that calendar year, calculated in accordance with the provisions of Article 27, on the basis of the audited financial statements referred to in Section 29.04.

(d) A calculation of the Consolidated Tax payable by ISAL in respect of that calendar year, showing (i) the amount of Consolidated Tax calculated pursuant to the rates set forth in Section 25.04 as applied to the Net Profits of ISAL stated under subsection (c) above, and (ii) the difference betweeen such amount and the Minimum Consolidated Tax for the calendar year as shown under subsection (b) above. The total amount of such difference, if the former is higher than the latter, shall be declared by ISAL as additional Consolidated Tax payable in respect of the calendar year.

Any additional Consolidated Tax declared pursuant to subsection (d) shall be due upon the due delivery of the Consolidated Tax Statement and shall be paid in full on or before June 1 of such following year, subject to the provisions of the following Sections.

Section 29.04. For purposes of the calculation of the Consolidated Tax of ISAL in respect of any calendar year, Alusuisse shall have the burden of establishing the Net Profits of ISAL for such year, by means of audited financial statements to be submitted to the Government together with the Consolidated Tax Statement. Such audited statements shall be submitted to the Government based upon the annual accounts of ISAL for the respective year and shall be prepared by independent public accountants selected by Alusuisse.

Section 29.05. The Government shall, at its own expense, appoint an international firm of independent public accountants to review and verify the Consolidated Tax Statement and the said financial statements and accounts of ISAL for each year. Such accountants may conduct such examination of the books and records of ISAL as they may deem necessary, in accordance with international practices and Icelandic law.

Section 29.06. The review of the Consolidated Tax Statement and the financial statements and accounts of ISAL carried out on the part of the Government pursuant to Section 29.05 shall be completed and the results thereof notified to ISAL on or before October 1 of the following year. If such review has not been so completed and the results thereof so notified to ISAL, the Consolidated Tax liability of ISAL for the year in question cannot be contested after October 1 of the following year.

Section 29.07. Payments of Consolidated Tax by ISAL shall be made in United States dollars, or in other currency mutually agreeable to the Government and Alusuisse, into a bank account for such purpose specified by the Government.

Section 29.08. As of November 30, 1984, the Government has credited ISAL with the amount of United States $4,122,245.10 corresponding to the tax credit of ISAL according to Section 29.09 of the Master Agreement as applicable prior to the Third Amendment to the Master Agreement, less the amount by which Alusuisse agreed, by means of a certain Settlement Agreement dated as of November 5, 1984 between the Government and Alusuisse, that such tax credit shall be reduced. Such credit has been and shall be carried forward from November 30, 1984 with interest at a rate per annum which is equal to the United States Federal Reserve Discount Rate as published from time to time. Such credit shall be applied by way of set-off against Consolidated Tax obligations of ISAL payable in respect of any calendar year after December 31, 1983, to the extent that such obligations are in excess of the total amount of the Minimum Consolidated Tax for such year. For each calendar year from January 1, 1985, such set-off shall be limited to 50% of such obligations in respect of the year in question. Such set-off shall be effected as of June 1 of the following year so that interest on the amount of any such set-off shall cease to accrue as of June 1 of such following year. If upon the expiration or termination of this Agreement there is any remaining amount of such tax credit, it shall be repaid in cash to ISAL."

Section 2.07. Section 30.03 of the Master Agreement is hereby amended, first, by deleting the words "Section 27.03" in subsections (a) and (b) thereof and inserting in their place the words "Section 27.01" and, second, by deleting the words "Sections 29.05 and 29.06" in subsection (a) thereof and inserting in their place the words "Sections 29.04 and 29.05".

Section 2.08. Section 30.10 of the Master Agreement is hereby amended, first, by deleting the words "Section 27.03" and inserting in their place the words "Section 27.01" and, second, by deleting the words "Sections 29.05 and 29.06" and inserting in their place the words "Sections 29.04 and 29.05".

Section 2.09. Section 30.11 of the Master Agreement is hereby amended to read as follows in its entirety:

„**Section 30.11.** The principle expressed in Section 25.01 of having the Consolidated Tax payable partly with reference to quantity of Aluminium shipped from the Smelter and partly with reference to annual profits of ISAL shall be applied to the Consolidated Tax, as revised, in a manner agreed upon by the Government and Alusuisse."

Section 2.10. Section 33.01 of the Master Agreement is hereby amended by deleting the words "Sections 29.06 and 29.07" in the final sentence thereof and inserting in their place the words "Sections 29.05 and 29.06".

Article 3
Measures Concerning Capitalization of ISAL

During the year 1985, with effect as of October 1, 1985, Alusuisse made an equity contribution to ISAL in an amount equivalent to United States $40.0 million. The proceeds of such capital increase were utilized to reduce the liabilities of ISAL by repayment and conversion of existing debt.

Article 4

Status of this Agreement and Effective Date

Section 4.01. This Agreement is made as a supplemental agreement to the Master Agreement pursuant to the provisions of Article 51 thereof and shall be deemed to be an integral part of the Master Agreement as fully as if it were incorporated therein. Except as modified herein or hereby, the provisions of the Master Agreement shall not be changed or affected and shall remain in full force and effect. Unless the context otherwise requires, any reference to the Master Agreement made in the Scheduled Documents or the Scheduled Contracts, or any of them, or otherwise made hereafter shall be deemed to be a reference to the Master Agreement as amended by this Agreement.

Section 4.02. Upon the signing of this Agreement by the Parties hereto, and upon notice being given as provided in Article 51 of the Master Agreement, this Agreement, accompanied by a Law Bill relating thereto, shall be submitted to the Althing for ratification and approval. Upon ratification and the completion of all other legislative requirements, this Agreement shall become effective (the "Effective Date") and shall have the force of law in Iceland as provided in the Ratifying Act; provided, however, that if this Agreement shall not become effective within three months from the date of signing of this Agreement by the Government and Alusuisse, then at the request of either the Government or Alusuisse this Agreement shall expire and be of no further force and effect.

IN WITNESS WHEREOF, this Agreement has been signed on behalf of the Government and Alusuisse as of the date first above written.

THE GOVERNMENT OF ICELAND

By Albert Guðmundsson
Minister of Industry

SWISS ALUMINIUM LTD.

By Dr. Bruno F. Sorato
President and Chief Executive Officer

By Dr. Dietrich N. Ernst
Executive Vice-President

LÖG

um sérstakan barnabótaauka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á árinu 1986 skal greiða úr ríkissjóði sérstakan barnabótaauka með hverju barni innan 16 ára aldurs á árinu 1985 sem heimilisfast er hér á landi og er á framfæri manna sem skattskyldir eru skv. 1. gr. laga nr. 75/1981, með síðari breytingum, enda séu uppfyllt skilyrði 2. og 3. gr. laga þessara.

2. gr.

Sérstakur barnabótaauki skal nema óskertur 20 400 kr. með hverju barni.

Barnabótaauki skv. 1. mgr. vegna barna sem eru á framfæri hjóna, sbr. 63. gr. laga nr. 75/1981, með síðari breytingum, skal skerðast um 8% af því sem samanlagður útsvarsstofn hjónanna tekjuárið 1985 fer fram úr 374 000 kr. uns hann fellur niður er samanlagður útsvarsstofn hjóna nær 628 000 kr. Á sama hátt skal barnabótaauki vegna barna á framfæri einstæðra foreldra skerðast um 8% af því sem útsvarsstofn foreldris tekjuárið 1985 fer fram úr 255 000 kr. uns hann fellur niður er útsvarsstofn foreldris nær 510 000 kr.

3. gr.

Barnabótaauki vegna barna á framfæri hjóna skerðist um 1,2% af því sem eignarskattsstofn hvors hjóna um sig fer fram úr 1 275 000 kr. uns hann fellur niður er eignarskattsstofn hvors hjóna nær 2 125 000 kr. Á sama hátt skerðist barnabótaauki vegna barna á framfæri einstæðra foreldra um 2,4% af því sem eignarskattsstofn foreldris fer fram úr 1 700 000 kr. uns hann fellur niður er eignarskattsstofn foreldris nær 2 550 000 kr.

4. gr.

Um barnabótaauka, þar á meðal um ráðstöfun hans, skulu að öðru leyti gilda ákvæði 69. gr. laga nr. 75/1981, með síðari breytingum.

Fjármálaráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um framkvæmd laga þessara.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts á árinu 1986.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 51 28. apríl 1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 27. gr. laganna, aftan við ákvæði til bráðabirgða, sbr. l. nr. 21/1984 og l. nr. 12/1985, komi ný ákvæði til bráðabirgða sem orðist svo:

Ákvæði til bráðabirgða III.

1.

Auk tekna skv. 9. gr., 16. gr., 22. gr. og 27. gr. skulu deildir sjóðsins árið 1986 hafa tekjur af endurgreiðslu söluskatts til sjávarútvegs sem hér segir:

	M. kr.
a. Almenn deild	250
b. Verðjöfnunardeild	250
c. Áhafnadeild	100

Sjávarútvegsráðherra er heimilt að ákveða sérstaka greiðslu af þessu fé úr verðjöfnunardeild til loðnuveiða og síldveiða.

Heimilt er að færa fé þetta milli deilda sjóðsins með samþykki sjávarútvegsráðherra.

2.

Árið 1986 skal í stað bótagreiðslna úr hinni almennu deild sjóðsins samkvæmt I. kafla laganna greiða sérstakar bætur sem nemi 4% af öllu verðmæti afla sem landað er innanlands, miðað við lágmarksverð skv. ákvörðunum Verðlagsráðs sjávarútvegsins að meðtalinni kassa- og línuuppbót, en af skiptaverðmæti við landanir veiðiskipa erlendis. Bætur þessar skal greiða inn á reikning hvers skips hjá Stofnfjársjóði fiskiskipa, sbr. lög nr. 4 13. febrúar 1976, skv. reglum sem sjávarútvegsráðherra setur. Bætur þessar koma ekki til hlutaskipta eða aflaverðlauna.

Um ákvörðun gjaldstofns og greiðslur fer á sama hátt og um greiðslur í Stofnfjársjóð fiskiskipa eftir því sem við getur átt.

3.

Auk sérstakra bóta samkvæmt 2 skal á tímabilinu 1. september 1985 til 31. desember 1986 greiða til útgerðar fiskiskipa 3% viðbót á sama stofn og greinir í 2 samkvæmt reglum sem sjávarútvegsráðherra setur. Bætur þessar koma ekki til hlutaskipta eða aflaverðlauna.

4.

Árið 1986 skal áhafnadeild auk greiðslu fæðispeninga greiða lífeyrisframlag sem er 1% á sama stofn og greinir í 2. Greiðsla þessi skal renna til útvegsmanna til þess að standa undir hluta af iðgjöldum til lífeyrissjóða sjómanna samkvæmt reglum sem sjávarútvegsráðherra setur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Ásgrímsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1984, um verðjöfnunargjald af raforkusölu.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:
Verðjöfnunargjald skal nema 16%.

2. gr.

Í stað orðsins „húshitunar" í 8. gr. laganna komi: rafhitunar eða varmadælna.

3. gr.

Í stað orðanna „31. desember 1985" í 13. gr. laganna komi orðin: 31. desember 1986.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Albert Guðmundsson.

31. desember 1985 Nr. 115

LÖG

um skráningu skipa.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Skráningarskylt eftir lögum þessum er sérhvert skip sem er 6 metrar á lengd eða stærra, mælt milli stafna, þegar eignarrétti á því er svo háttað sem hér segir:

1. Ef skip er eign íslenska ríkisins, íslensks sveitarfélags eða opinberrar stofnunar.
2. Ef einstakur maður á skip þá skal hann vera íslenskur ríkisborgari og eiga heimilisfang á Íslandi.
3. Ef skip er eign félags með ótakmarkaðri ábyrgð, þar á meðal þegar félagsútgerð er á skipi, þá skulu allir félagsmenn vera íslenskir ríkisborgarar og eiga heimilisfang á Íslandi.
4. Ef skip er eign skráðs samlagsfélags þá skulu stjórnendur og þeir félagsmenn, er fulla

ábyrgð bera, allir vera íslenskir ríkisborgarar og eiga heimilisfang á Íslandi og þrír fimmtu hlutar félagseigna hið minnsta vera í eign íslenskra ríkisborgara.

5. Ef skip er eign hlutafélags þá skal félagið eiga heimilisfang og varnarþing á Íslandi og vera skráð í hlutafélagaskrá. Stjórnendur skulu allir vera íslenskir ríkisborgarar sem heimilisfang eiga á Íslandi, enda eigi íslenskir ríkisborgarar eða aðilar, sem samkvæmt grein þessari eiga sjálfstæðan rétt til að fá skip skráð hér á landi, hluti í félaginu sem samsvari þremur fimmtu hlutafjár og fari á hluthafafundum með að minnsta kosti þrjá fimmtu hluta allra atkvæða.
6. Ef skip er í eign félags, samtaka eða stofnunar sem ákvæði 1. og 3.—5. tölul. taka ekki til þá skal félagið, samtökin eða stofnunin eiga heimilisfang og varnarþing á Íslandi. Stjórnendur skulu allir vera íslenskir ríkisborgarar og eiga heimilisfang á Íslandi, enda eigi íslenskir ríkisborgarar eða aðilar, sem samkvæmt grein þessari eiga sjálfstæðan rétt til að fá skip skráð hér á landi, að minnsta kosti þrjá fimmtu af eign félags, samtaka eða stofnunar.

Samgönguráðherra er heimilt að leyfa þegar sérstakar ástæður mæla með því að kaupskip, sem íslensk útgerð rekur samkvæmt samningi, megi skrá hér á landi, enda þótt skilyrðum þeim um eignarhald, sem um getur í 1. mgr., sé ekki fullnægt.

Skilyrði leyfisveitingar eru:

a. Að útgerð skips hafi lögheimili og varnarþing hér á landi.
b. Að skip uppfylli ákvæði íslenskra laga og reglna um eftirlit með skipum.
c. Að áhöfn skips sé íslensk. Veita má undanþágu frá skilyrði þessa stafliðar enda liggi fyrir samþykki viðkomandi samtaka sjómanna.
d. Að skip hafi verið fellt af skipaskrá fyrra skráningarlands.
e. Að veðbönd, sem hvíla á skipi þegar skráning þess fer fram hérlendis eða stofnast í því eftir að það er skráð, séu skráð hjá viðkomandi þinglýsingardómurum hér á landi.

Fjármálaráðherra er heimilt að lækka eða fella niður stimpilgjöld af eignarheimildum og veðskuldabréfum sem þinglýst kann að verða hér á landi vegna skipa sem skráð verða hérlendis samkvæmt 2. og 3. mgr. Fjármálaráðherra setur nánari reglur um framkvæmd gjaldaívilnana samkvæmt þessari mgr.

2. gr.

Skip, sem fullnægja þjóðernisskilyrðum 1. mgr. 1. gr. eða skráð hafa verið samkvæmt 2. mgr. 1. gr., teljast íslensk skip og hafa rétt til að sigla undir þjóðfána Íslands. Óheimilt er þeim að sigla undir þjóðfána annars ríkis.

3. gr.

Svifskip teljast til skipa samkvæmt lögum þessum.

Siglingamálastjóri ákveður að hverju leyti för eða tæki, sem á sjó fljóta, en eru ekki knúin af hreyfiafli í þeim sjálfum, skuli tekin á skipaskrá.

Bráðabirgðaskráning má fara fram á skipum sem eru í smíðum eða ófullgerð að öðru leyti eftir reglum sem siglingamálastjóri setur.

4. gr.

Siglingamálastofnun ríkisins heldur aðalskipaskrá yfir öll skip sem skráð eru samkvæmt lögum þessum. Skráin má vera lausblaðabók.

Aðalskipaskrá skal greina um hvert skip sér:

1. Skipaskrárnúmer sem helst óbreytt meðan skipið er skráð á Íslandi.
2. Nafn.
3. Einkennisbókstafi (kallmerki).
4. Umdæmisbókstafi og tölu.

5. Heimilisfang.
6. Gerð og aðalmál.
7. Smíðastöð og hvenær smíðað.
8. Hvenær mælibréf er gefið út.
9. Gerð og stærð aðalvélar.
10. Fullt nafn og heimilisfang eigenda eða leigutaka samkvæmt 2. mgr. 1. gr. Nú eru eigendur skráðir fleiri en einn og skal þá greina hversu mikinn hluta hver þeirra eigi í skipi. Ef skip er í eign félags eða stofnunar skal greint nafn þess eða hennar, nöfn og heimili stjórnenda og nafn framkvæmdastjóra eða útgerðarstjóra.
11. Hvar og hvenær eignarskilríki eiganda er út gefið eða eigenda ef fleiri eru en einn.
12. Skráningardag og ár.

Siglingamálastofnun gefur árlega út skipaskrá yfir íslensk þilskip.

5. gr.

Heimahöfn skráðs skips skal vera þar sem eigandi eða leigutaki samkvæmt 2. mgr. 1. gr. ætlar því heimilisfang.

Siglingamálastjóri getur veitt eiganda skips einkarétt til nafns á skipi. Sama gildir um einkarétt til reykháfsmerkja og annarra einkenna á skipinu, þar á meðal sérfána. Bannað er öðrum að nota skipanöfn eða einkenni sem einkaréttur hefur verið veittur á eða svo lík nöfn eða einkenni að villu geti valdið, þó má haldast óbreytt nafn og einkenni skips sem skráð hefur verið fyrir veitingu á einkaleyfi meðan það helst í eigu sama aðila. Einkaréttur til nafns eða einkennis fellur úr gildi þrem árum eftir að skip hefur verið afmáð af skipaskrá ef eigandi heitisins eða einkennisins hefur ekki endurnýjað það á öðru skipi. Siglingamálastofnunin heldur skrá yfir nöfn og einkenni skipa sem einkaréttur hefur verið veittur á og birtir jafnóðum í Lögbirtingablaðinu allar einkaleyfisveitingar, svo og í árlegri skipaskrá.

6. gr.

Um frumskráningu skips fer sem hér segir. Ný skip, sem smíðuð eru hér á landi, skal tilkynna Siglingamálastofnuninni til skráningar áður en þau eru tekin til notkunar. Önnur skip, sem skrá ber hér á landi, skal tilkynna um leið og þau komast í eign íslensks aðila samkvæmt 1. gr., enda fari ekki fram bráðabirgðaskráning samkvæmt 9. gr.

Eigandi skips eða eigendur senda Siglingamálastofnuninni beiðni um skráningu, ritaða á eyðublað frá stofnuninni, eins og getið er í 17. gr.

Siglingamálastjóri ákveður hvaða upplýsingar um skip, sem getur í 4. gr., skuli vera í skráningarbeiðni, enda skal eyðublað fyrir beiðnina bera það með sér.

Fylgja skal skráningarbeiðni skipasmíðaskírteini eða annað eignarheimildarbréf skráningarbeiðanda. Ef notað skip er flutt hingað til lands frá útlöndum skal fylgja vottorð hlutaðeigandi erlends skráningaryfirvalds um að skipið hafi annaðhvort ekki verið skráð þar eða að öðrum kosti afmáð þar af skipaskrá.

Siglingamálastofnunin sendir hlutaðeigandi þinglýsingardómara tilkynningu um skráningu þegar hún hefur farið fram.

Siglingamálastjóri getur veitt leyfi og einkarétt til nafns skips og annarra einkenna þó að skilyrði til skráningar séu ekki enn fyrir hendi.

7. gr.

Siglingamálastjóri gefur út þjóðernis- og skrásetningarskírteini handa skráðum skipum sem eru stærri en 15 metrar að mestu lengd og skrásetningarskírteini fyrir skip sem eru minni en 15 metrar að lengd. Fari skip sem er minna en 15 metrar milli Íslands og annarra landa skal gefið út þjóðernis- og skrásetningarskírteini handa því. Í þjóðernis- og skrásetningarskírteini skal greina aðalmál skips, brúttó- og nettó-rúmlestatölu, gerð, nafn, heimahöfn,

skráningarnúmer, einkennisbókstafi, nafn eiganda eða eigenda og hvenær eignarskilríki er gefið út, nafn skipstjóra og skipstjórnarheimild, hvenær hún er dagsett og hvar gefin út, svo og sé um fiskiskip að ræða umdæmisbókstafi og tölu.

8. gr.

Á hvert skráð skip skal marka nafn skips, heimili og einkennisbókstafi samkvæmt nánari reglum er ráðherra setur.

Bannað er að leyna nafni skips eða heimili eða nema brott. Ekki má heldur merkja skip öðru nafni en það er skráð undir.

9. gr.

Nú er skip smíðað erlendis fyrir aðila er hér má láta skrá skip sitt eða hann verður með öðrum hætti eigandi að skipi erlendis og getur þá fulltrúi utanríkisþjónustu Íslands, sem til þess hefur fengið heimild, gefið út þjóðernis- og skrásetningarskírteini handa skipinu til bráðabirgða.

Í þjóðernis- og skrásetningarskírteini til bráðabirgða skal greina:

1. Nafn skips og gerð.
2. Hvar og hvenær skip sé smíðað eða keypt og nafn eiganda eða eigenda samkvæmt skipasmíðaskírteini eða öðru heimildarskjali.
3. Nafn skipstjóra og skipstjórnarheimild.
4. Svo nákvæmar upplýsingar sem fá má um rúmlestatal skips, lögun þess og lýsingu.

Beiðni um útgáfu þjóðernis- og skrásetningarskírteinis til bráðabirgða skulu fylgja fullnægjandi gögn um atriði þau sem greina skal í skírteininu, svo og vottorð hlutaðeigandi erlends skráningaryfirvalds um að skipið hafi annaðhvort ekki verið skráð þar eða að öðrum kosti afmáð þar af skipaskrá.

Jafnskjótt sem fulltrúi Íslands gefur út þjóðernis- og skrásetningarskírteini skal hann senda Siglingamálastofnuninni staðfest afrit af því og gögnum þeim sem útgáfubeiðni fylgdu.

Þjóðernis- og skrásetningarskírteini skal ávallt fylgja skipi, enda skal sýna það yfirvöldum þegar þess er krafist.

Bráðabirgðaþjóðernisskírteini skal gilda sem venjulegt þjóðernis- og skrásetningarskírteini en þó eigi lengur en einn almanaksmánuð frá útgáfudegi nema sérstök heimild siglingamálastjóra komi til.

10. gr.

Þegar skipstjóraskipti verða á íslensku skipi sem þjóðernis- og skrásetningarskírteini hefur hlotið ritar lögskráningarstjóri nafn skipstjóra þess er við tekur á þjóðernis- og skrásetningarskírteini og getur jafnframt skipstjórnarheimildar hans. Sama gildir um fulltrúa Íslands erlendis, sbr. 9. gr., ef skipstjóraskipti verða í erlendri höfn.

Að öðru leyti er bæði handhafa þjóðernis- og skrásetningarskírteinis og öllum öðrum en Siglingamálastofnuninni bannað að rita nokkuð á skírteinin eða breyta nokkru í þeim.

11. gr.

Nýtt þjóðernis- eða skrásetningarskírteini skal gefa út í stað eldra þegar svo stendur á sem hér segir, enda sé þá eldra skírteini skilað nema glatað sé.

1. Ef breytt er nafni skips.
2. Ef breytt er heimilisfangi skips.
3. Ef skipi er breytt svo að það svarar ekki lengur til þess er í þjóðernis- og skrásetningarskírteini stendur um gerð þess, aðalmál eða rúmlestatölu.
4. Ef eigendaskipti verða á skipi.
5. Ef þjóðernis- og skrásetningarskírteini hefur glatast. Nú hefur skip, sem statt er erlendis, glatað þjóðernis- og skásetningarskírteini sínu og getur þá fulltrúi Íslands gefið því þjóðernis- og skrásetningarskírteini til bráðabirgða, enda skal þá, eftir því sem við verður komið, farið eftir reglum 9. gr.

12. gr.

Þegar nýr eigandi að skráðu skipi eða skipshluta lætur þinglýsa eignarheimild sinni skal hann í viðurvist þinglýsingardómara birta beiðni um skráningu á viðeigandi eyðublaði, sbr. 17. gr. Þinglýsingardómari skal innan þriggja virkra daga senda Siglingamálastofnuninni skráningarbeiðnina ásamt endurriti af hinni þinglesnu eignarheimild.

Óheimilt er nýjum eiganda að láta lögskrá skipshöfn á skipið í sínu nafni fyrr en skráningarbeiðnin hefur borist Siglingamálastofnuninni, skipið verið skráð á aðalskipaskrá og nauðsynleg skjöl gefin út því til handa, enda skulu þau sýnd lögskráningarmanni.

Þegar eigendaskipti verða samkvæmt framanskráðu ber hinn fyrri eigandi ábyrgð á skoðunargjöldum vegna skipsins uns umskráning hefur farið fram.

13. gr.

Ef eigandi skráðs skips vill fá því nýtt nafn eða nýtt heimilisfang skal hann senda Siglingamálastofnuninni tilkynningu um það, sbr. 17. gr. Óheimilt er að breyta nafni eða heimilisfangi fyrr en Siglingamálastofnunin hefur skráð hið nýja nafn eða heimilisfang á aðalskrá.

Nú er nafni skips eða heimilisfangi breytt á aðalskrá og tilkynnir Siglingamálastofnunin það þá þegar í stað þinglýsingardómara í því þinglýsingaumdæmi þar sem skip á eða átti heimilisfang, en hann skal án tafar tilkynna breytinguna veðhöfum eða öðrum óbeinum rétthöfum í skipinu ef þeir eru kunnir.

Nú veldur hið nýja heimilisfang því að skip er flutt milli þinglýsingaumdæma og skal Siglingamálastofnunin þá einnig tilkynna flutninginn þinglýsingardómara í því umdæmi sem skip er flutt í. Þinglýsingardómari í því umdæmi, þar sem skipið átti áður heimilisfang, skal tafarlaust senda þinglýsingardómara í því umdæmi, sem skip er flutt í, staðfest endurrit eða ljósrit af öllum þinglýstum skjölum sem í gildi eru um skipið og enn fremur eignar- og veðbókarvottorð. Skulu skjöl þessi þinglesin í hinu nýja umdæmi skipsins, enda rofna réttaráhrif þinglýsingar ekki vegna flutningsins. Fyrir hinn nýja þinglestur skal ekkert gjald greiða.

14. gr.

Nú verður breyting á einhverjum atriðum sem skrá skal á aðalskipaskrá samkvæmt 4. gr. en er ekki þegar getið í 12. og 13. gr. og ber þá eiganda eða eigendum skips að tilkynna Siglingamálastofnuninni breytinguna þegar í stað, sbr. 17. gr.

15. gr.

Afmá skal skip af aðalskipaskrá:

1. Ef það fullnægir ekki lengur skilyrðum 1. gr.
2. Ef það hefur farist svo að um sé kunnugt, sömuleiðis ef það hefur horfið án þess að til þess hafi spurst í 6 mánuði.
3. Ef það er rifið, metið ónýtt eða ekki talið þess virði að við það sé gert.
4. Ef það hefur legið ónotað í höfn eða skipalægi eða staðið á landi í 3 ár samfleytt hérlendis eða erlendis.
5. Ef um opinn bát er að ræða og aðalskoðun hefur ekki farið fram á honum í 5 ár samfleytt.

Framangreind atriði skulu sönnuð með opinberu vottorði, skoðun eða á annan þann hátt sem siglingamálastjóri telur fullnægjandi.

Þegar eiganda skips verður kunnugt um einhver atriði sem eiga að valda afmáningu þess af skipaskrá samkvæmt 1. mgr. skal hann þegar í stað tilkynna Siglingamálastofnuninni það á viðeigandi eyðublaði, sbr. 17. gr. Ef skipið hefur fengið þjóðernis- og skrásetningarskírteini skal eigandi afhenda það Siglingamálastofnuninni nema glatað sé.

16. gr.

Nú er skip afmáð af aðalskipaskrá og tilkynnir Siglingamálastofnunin það þá þegar í stað hlutaðeigandi þinglýsingardómara, en hann tilkynnir það án tafar þinglesnum réttháfum í skipinu sem um er kunnugt. Ef skipið er ekki fellt úr þinglýsingabókum skal afmáningar af skipaskrá getið þar á blaði skips og einnig á veðbókarvottorðum um skipið.

17. gr.

Skrásetningarbeiðnir og tilkynningar samkvæmt 6. gr., 12. gr., 1. mgr. 13. gr., 14. gr. og 15. gr. skal rita á viðeigandi eyðublöð sem Siglingamálastofnunin lætur í té og fá má hjá henni og þinglýsingardómurum.

18. gr.

Ef siglingamálastjóri telur vafa leika á því að skip fullnægi skilyrðum um skráningu hér á landi eða hann telur einhver önnur atriði, sem skráningu varða, ekki nægilega í ljós leidd getur hann æskt þess að héraðsdómari rannsaki málið að hætti opinberra mála. Að rannsókn lokinni getur siglingamálastjóri borið undir úrskurð ráðherra hvernig með málið skuli fara.

Hvort sem rannsókn samkvæmt 1. mgr. hefur fram farið eða ekki getur eigandi skips eða annar aðili, sem réttar hefur að gæta en telur rétti sínum hallað með úrlausn siglingamálastjóra eða ráðherra, borið mál sitt undir úrlausn dómstóla.

19. gr.

Siglingamálastjóri getur, þegar sérstök ástæða er til, veitt skipi, sem heima á hér á landi, leiðarbréf til að fara hér hafna á milli áður en það er skráð á aðalskipaskrá. Hefur þá leiðarbréf sama gildi hér á landi sem þjóðernis- og skrásetningarskírteini.

Siglingamálastjóra er einnig heimilt, ef nauðsyn ber til að skip fari þegar til útlanda, að veita því þjóðernis- og skrásetningarskírteini til bráðabirgða til siglingar þangað enda þótt eitthvað bresti á til þess að skráning á aðalskipaskrá megi þegar fram fara.

20. gr.

Fyrir útgáfu þjóðernis- og skrásetningarskírteinis, útgáfu mælibréfs, áritun á þjóðernis- og skrásetningarskírteini, endurrit mælibréfs, einkaleyfi á skipsnafni eða öðrum einkennum samkvæmt 5. gr. og nafnbreytingu á skipi skal eigandi greiða gjöld í ríkissjóð samkvæmt reglugerð er ráðherra setur.

21. gr.

Hver sem með röngum, villandi eða ófullnægjandi skýrslum kemur því til leiðar að gefið er út þjóðernis- og skrásetningarskírteini samkvæmt 7. gr., 9. gr., 11. gr. eða 19. gr. til handa skipi sem fullnægir ekki þjóðernisskilyrðum 1. gr., svo og hver sá, sem lætur skip sigla með íslensku þjóðernis- og skrásetningarskírteini eftir að honum er kunnugt um að það fullnægir ekki lengur þjóðernisskilyrðum 1. gr., enda hafi ekki verið veittur frestur samkvæmt 15. gr., skal sæta sektum, varðhaldi eða fangelsi.

22. gr.

Hver sem lætur skip sigla án lögmætra merkja samkvæmt 8. gr., nemur ranglega af skipi slík merki, setur rangt merki á skip eða leynir ranglega nafni skips eða heimili skal sæta sektum eða varðhaldi.

23. gr.

Hver sem í skráningarbeiðni eða tilkynningu til Siglingamálastofnunarinnar samkvæmt lögum þessum veitir rangar eða villandi upplýsingar eða skýrslur eða vanrækir að senda stofnuninni lögboðnar skráningarbeiðnir eða tilkynningar skal sæta sektum eða varðhaldi.

Hver sem lætur skip, sem skylt er að hafa þjóðernis- og skrásetningarskírteini, sigla án þess, sbr. 9. gr., skal sæta sektum. Sömu refsingu varðar að skila ekki þjóðernis- eða

skrásetningarskírteini þegar slíkt er skylt, sbr. 11. og 15. gr. Enn varðar sömu refsingu að rita nokkuð á þjóðernis- og skrásetningarskírteini heimildarlaust, sbr. 10. gr.

Brot gegn ákvæðum 2. gr. um notkun þjóðfána og brot gegn ákvæðum 5. gr. um einkarétt til nafns eða einkenna varða sektum.

24. gr.

Um brot samkvæmt 21.—23. gr. skal beita reglum almennra hegningarlaga um tilraun og hlutdeild, þar á meðal gagnvart skipstjórnarmönnum.

Nú er brot, sem um getur í 21.—23. gr., framið með verknaði, svo sem skjalafalsi, sem refsiverður er samkvæmt almennum hegningarlögum og skal þá einnig beita viðeigandi ákvæðum þeirra.

25. gr.

Skip er að veði til tryggingar sektum og málskostnaði vegna brota eftir 21.—23. gr.

Taka má sektir fjárnámi í búi hinna seku.

Sektir renna í ríkissjóð.

26. gr.

Skip, sem löglega hafa verið skráð þegar lög þessi öðlast gildi, halda skráningarrétti sínum.

Lög þessi hagga ekki við neinum ákvæðum laga um rétt til fiskveiða í landhelgi, nr. 33 19. júní 1922.

27. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986. Falla þá jafnframt úr gildi lög nr. 53/1970, um skráningu skipa.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

31. desember 1985 Nr. 116

LÖG

um breytingu á lögum nr. 91/1982, um málefni aldraðra, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. málsl. 1. tölul. 10. gr. laganna hljóði svo:
Skal gjaldið nema 735 kr. á hvern gjaldanda.
Í stað „115 500“ í 3. málsl. 1. tölul. 10. gr. komi: 122 058.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

LÖG

um geislavarnir.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Tilgangur og gildissvið.

1. gr.

Lögum þessum er ætlað að tryggja nauðsynlegar öryggisráðstafanir gegn jónandi geislun frá geislavirkum efnum og geislatækjum í því skyni að koma í veg fyrir skaðleg áhrif slíkrar geislunar.

Með jónandi geislun er átt við geislun frá geislavirkum efnum, röntgengeislun eða aðra geislun sem hefur hliðstæð líffræðileg áhrif.

Með geislatækjum er átt við tæki sem innihalda geislavirkt efni eða framleiða jónandi geislun.

2. gr.

Með markvissum aðgerðum skal vinna að þessu, m.a. með nauðsynlegu eftirliti með innflutningi og allri meðferð geislavirkra efna og geislatækja, svo og með athugunum og rannsóknum á sviði geislavarna. Enn fremur með alhliða fræðslu og upplýsingum um geislavarnir.

3. gr.

Lög þessi gilda um öryggisráðstafanir gegn geislun frá geislavirkum efnum og geislatækjum, að svo miklu leyti sem það er ekki falið öðrum samkvæmt alþjóðasamningum.

II. KAFLI

Geislavarnir ríkisins.

4. gr.

Ríkið rekur stofnun er nefnist Geislavarnir ríkisins sem er sjálfstæð stofnun undir yfirstjórn heilbrigðismálaráðherra. Stofnunin hefur það hlutverk að annast öryggisráðstafanir gegn geislun frá geislavirkum efnum og geislatækjum.

Ráðherra skipar stofnuninni stjórn sem í eiga sæti þrír menn með sérþekkingu á viðfangsefnum stofnunarinnnar. Ráðherra skipar formann. Skipunartími stjórnarinnar er fjögur ár.

5. gr.

Ráðherra skipar forstöðumann stofnunarinnar að fengnum tillögum stjórnar. Skal hann hafa viðurkennt háskólapróf á sviði eðlisfræði og sérmenntun og starfsreynslu á sviði geislavarna sem heilbrigðisyfirvöld meta gilda.

6. gr.

Forstöðumaður annast daglega stjórn stofnunarinnar. Hann undirbýr fundi stjórnarinnar og situr þá með tillögurétti og málfrelsi. Forstöðumaður ræður starfsfólk að höfðu samráði við stjórn stofnunarinnar.

7. gr.

Auk þess, sem tiltekið er í lögum þessum, skulu Geislavarnir ríkisins annast:

1. Fræðslu um geislavarnir fyrir starfsfólk er vinnur við jónandi geisla, svo og upplýsingar fyrir almenning og fjölmiðla.
2. Eftirlit með geislaskömmtum starfsfólks er vinnur við jónandi geisla.

3. Hvers konar eftirlit og athuganir sem nauðsynlegar eru samkvæmt lögum þessum, reglugerðum eða reglum settum samkvæmt þeim.
4. Rannsóknir á sviði geislavarna.
5. Eftirlit og umsjón með að lögum þessum, reglugerðum og reglum settum samkvæmt þeim sé fylgt.
6. Önnur verkefni á sviði geislavarna eftir nánari ákvörðun ráðherra.

8. gr.

Ráðherra getur falið stofnuninni að fjalla um tiltekin mál eða verkefni skyld þeim verkefnum er þessi lög fjalla um.

9. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara, svo og um starfsemi Geislavarna ríkisins og eftirlit á þess vegum.

III. KAFLI

Leyfi til innflutnings, framleiðslu, eignar, sölu og afhendingar.

10. gr.

Enginn má framleiða eða flytja inn, eiga eða selja, hafa undir höndum eða afhenda öðrum geislavirk efni, hvort sem þau eru hrein, blönduð öðrum efnum eða byggð í tæki, né tæki sem geta framleitt jónandi geisla, nema hann hafi fengið til þess leyfi samkvæmt lögum þessum, sbr. þó 12. gr.

11. gr.

Heilbrigðismálaráðherra veitir leyfi samkvæmt 10. gr. Ráðherra er heimilt með reglugerð að fela Geislavörnum ríkisins útgáfu slíkra leyfa. Umsóknir um leyfi þessi skulu ritaðar á sérstök eyðublöð er Geislavarnir ríkisins láta gera.

12. gr.

Eigi þarf leyfi samkvæmt 11. gr. vegna:

1. Sjálflýsandi úra, vasaáttavita, mæla og annarra slíkra tækja er innihalda mjög lítið magn geislavirkra efna, eftir nánari ákvörðun Geislavarna ríkisins.
2. Ratsjáa, sjónvarpstækja, rafeindasmásjáa og annarra slíkra tækja, eftir nánari ákvörðun Geislavarna ríkisins, enda séu þau ekki til þess ætluð að framleiða jónandi geisla.

13. gr.

Geislatæki og geislavirk efni, sem notuð eru til sjúkdómsgreininga eða til meðferðar, skulu vera í eigu viðurkenndra heilbrigðis-, rannsókna- og menntastofnana eða lækna, tannlækna og dýralækna, eftir því sem við á hverju sinni.

IV. KAFLI

Uppsetning og breytingar á geislatækjum.

14. gr.

Þegar setja skal upp geislatæki eða breyta slíkum tækjum skal senda Geislavörnum ríkisins áætlun um verkið. Óheimilt er að hefja verkið fyrr en fengið er samþykki þeirra.

V. KAFLI

Eftirlit með geislatækjum og geislavirkum efnum.

15. gr.

Geislavarnir ríkisins skulu annast reglubundið eftirlit með geislatækjum og geislavirkum efnum sem leyfi þarf fyrir samkvæmt 11. gr. Í því skyni skal starfsmönnum Geislavarna ríkisins heimill frjáls aðgangur að sérhverjum þeim stað þar sem þessi tæki og efni eru notuð og geymd. Þess ber að gæta að eftirlitið valdi sem minnstri röskun á daglegri starfrækslu tækja og efna.

16. gr.

Geislavarnir ríkisins skulu fyrirskipa eigendum geislatækja og geislavirkra efna að framkvæma þær lagfæringar sem taldar eru nauðsynlegar. Ef lagfæringar eru eigi framkvæmdar innan tiltekins frests er heimilt að banna frekari notkun tækja og efna þar til lagfæring hefur farið fram.

17. gr.

Sé öryggisútbúnaði stórlega ábótavant skulu Geislavarnir ríkisins banna frekari notkun tækja og efna þar til lagfæring hefur farið fram.

18. gr.

Skráður eigandi tækis eða efnis, sem eftirlitsskylt er samkvæmt lögum þessum, skal greiða sérstakt gjald vegna eftirlitsins. Gjaldinu skal varið til þess að standa undir kostnaði við eftirlitsstarfsemi Geislavarna ríkisins.

Heilbrigðismálaráðherra setur gjaldskrá vegna eftirlitsins og annarrar þjónustu, að fengnum tillögum Geislavarna ríkisins. Um innheimtu skal kveða á í reglugerð. Eftirlitsgjöld skulu tryggð með lögveðsrétti í hinu eftirlitsskylda tæki í 2 ár eftir gjalddaga.

VI. KAFLI

Notkun geislavirkra efna og geislatækja.

19. gr.

Óheimilt er að hefja eða breyta starfsemi, þar sem notuð eru geislavirk efni eða geislatæki, án leyfis Geislavarna ríkisins.

20. gr.

Geislavirk efni og geislatæki eru starfrækt á ábyrgð eiganda. Við sjúkdómsgreiningu eða meðferð skulu þau starfrækt undir handleiðslu og faglegri ábyrgð læknis, dýralæknis eða tannlæknis, eftir því sem við á.

21. gr.

Við hönnun og byggingu húsnæðis og annarrar aðstöðu fyrir starfsemi, þar sem nota á geislavirk efni eða geislatæki, skal leitað álits Geislavarna ríkisins á því hvort fyrirhugað húsnæði, aðstaða og búnaður uppfylli kröfur sem gerðar eru um geislavarnir.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

22. gr.

Heilbrigðismálaráðherra getur ákveðið, að fengnum tillögum Geislavarna ríkisins, að það, sem segir í lögum þessum um jónandi geislun, skuli einnig gilda að fullu eða að hluta um ekki-jónandi geislun.

Með ekki-jónandi geislun er átt við útfjólublåa geislun, laser-geislun, örbylgjugeislun eða aðra geislun sem hefur hliðstæð líffræðileg áhrif.

23. gr.

Fyrir brot gegn lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim skal refsað með sektum eða varðhaldi séu sakir miklar. Með mál, sem rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal farið að hætti opinberra mála.

24. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1986. Með lögum þessum eru felld úr gildi lög nr. 95 1962, um öryggisráðstafanir gegn jónandi geislun frá geislavirkum efnum eða geislatækjum, með síðari breytingum, svo og ósamrýmanleg ákvæði 1., 3., 9., 17. og 19. gr. laga nr. 109 1984, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Ragnhildur Helgadóttir.

31. desember 1985 Nr. 118

LÖG

um breyting á lögum nr. 75 14. september 1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. mgr. 1. tölul. E-liðs 1. mgr. 30. gr. laganna orðist svo:

Vaxtagjöld vegna annarra skulda en fasteignaveðlána til a.m.k. tveggja ára eða skulda við lánastofnanir með sjálfskuldarábyrgð til a.m.k. tveggja ára er þó einungis heimilt að draga frá tekjum:

a. Að því er íbúðarkaup eða endurbætur varðar á næstu 4 skattárum talið frá og með kaupári eða því ári er endurbætur eiga sér stað.
b. Að því er nýbyggingar varðar á næstu 7 skattárum talið frá og með því ári sem bygging er hafin á eða til og með því ári sem húsnæðið er tekið til íbúðar ef það er síðar.

2. gr.

1. tölul. 1. mgr. 51. gr. laganna orðist svo:

Vextir af skuldum, föstum og lausum, þar með taldir dráttarvextir. Til vaxtagjalda má og telja lántökukostnað, árlegan eða tímabundinn fastakostnað, þóknanir, stimpilgjöld og þinglýsingarkostnað af lánum. Með vaxtagjöldum í þessu sambandi teljast og áfallnar verðbætur á höfuðstól og vexti.

3. gr.

Í stað „975 000 kr." í 83. gr. laganna (sbr. 7. gr. laga nr. 121/1984) komi: 917 647 kr.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og skulu koma til framkvæmda við álagningu tekju- og eignarskatts á árinu 1986 vegna tekna ársins 1985 og eigna í lok þess árs.

Ákvæði til bráðabirgða.

I

Við álagningu tekjuskatts á árinu 1986 vegna tekna ársins 1985 skulu skattskyldum aðilum samkvæmt 1. mgr. 2. gr. heimil tillög í varasjóð í stað tillaga til fjárfestingarsjóðs samkvæmt 11. tölul. 31. gr. Hámark varasjóðstillags þessara aðila skal vera 25% af þeirri fjárhæð sem eftir stendur þegar frá tekjum samkvæmt II. kafla hafa verið dregnar þær fjárhæðir sem um ræðir í 1.—10. tölul. 31. gr. Öll ákvæði laga nr. 75/1981 varðandi varasjóð skulu gilda varðandi þessi varasjóðstillög uns varasjóði hefur verið ráðstafað að fullu.

II

Þeim mönnum, sem keyptu eða byggðu íbúðarhúsnæði til eigin nota á árunum 1979 til 1982, er heimilt að draga frá tekjum sínum vexti í samræmi við 1. tölul. E-liðs 1. mgr. 30. gr. af lánum sem stofnað er til á árunum 1985 eða 1986 enda sé lánum þessum varið til skuldbreytingar á skuldum sem stofnað var til vegna öflunar á íbúðarhúsnæðinu. Hið nýja lán skal vera til 8 ára eða lengri tíma og tryggt með veði í fasteign.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

LÖG

um nefnd til að kanna viðskipti Útvegsbanka Íslands og Hafskips hf.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Hæstiréttur tilnefnir þrjá menn í nefnd sem skal kanna viðskipti Útvegsbanka Íslands og Hafskips hf., sbr. 2. gr. laga þessara.

Hæstiréttur kveður á um hver hinna þriggja nefndarmanna skuli vera formaður nefndarinnar.

2. gr.

Hlutverk nefndarinnar er að kanna hvort um óeðlilega viðskiptahætti hafi verið að ræða í viðskiptum Útvegsbanka Íslands og Hafskips hf. á undanförnum árum eða í viðskiptum Hafskips hf. við aðra aðila. Í því skyni skal nefndin m. a. athuga hvort lánafyrirgreiðsla bankans til fyrirtækisins hafi verið í eðlilegu samræmi við starfsumfang fyrirtækisins, eiginfjárstöðu þess og tryggingar fyrir skuldum. Könnun nefndarinnar beinist enn fremur að öðrum viðskiptalegum þáttum málsins sem henni þykja þurfa athugunar við, þó ekki þeim atriðum sem unnin eru af opinberum rannsóknaraðilum lögum samkvæmt.

3. gr.

Nefndin setur sér starfsreglur, aflar nauðsynlegra gagna og er henni heimilt í samráði við skiptaráðanda að krefjast skýrslna, munnlegra og skriflegra, af einstökum mönnum og opinberum aðilum, m. a. starfsmönnum Útvegsbanka Íslands. Nefndin skal hafa aðgang að gögnum Hafskips hf. eftir því sem skiptaráðanda þykir fært vegna annarra rannsóknarhagsmuna.

Bankaeftirlit Seðlabanka Íslands skal veita nefndinni aðstoð við upplýsingaöflun eftir því sem þörf er á.

4. gr.

Rannsóknarnefndin skal hraða störfum sínum og skila skýrslu til viðskiptaráðherra sem gerir Alþingi grein fyrir störfum og niðurstöðum nefndarinnar.

5. gr.

Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist úr ríkissjóði.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Matthías Bjarnason.

Nr. 120 31. desember 1985

LÁNSFJÁRLÖG

fyrir árið 1986.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 2 550 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt. Jafnframt er fjármálaráðherra heimilt að taka lán á innlendum lánsfjármarkaði að fjárhæð allt að 2 100 000 þús. kr.

2. gr.

Lánsfé skv. 1. gr. skal ráðstafað í samræmi við ákvæði fjárlaga fyrir árið 1986 og þessara laga.

3. gr.

Landsvirkjun er heimilt að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 560 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til fjármögnunar á raforkuframkvæmdum fyrirtækisins. Gætt skal ákvæða 14. gr. laga nr. 42/1983 við þessar lántökur og teljast lán, sem Landsvirkjun er heimilt að taka samkvæmt þeirri grein án samþykkis eignaraðila, hluti af ofangreindri fjárhæð.

Jafnframt er Landsvirkjun heimilt, til viðbótar því sem greinir í 1. mgr., að taka lán allt að 200 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt semjist um stækkun álversins í Straumsvík á árinu 1986.

4. gr.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 20 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til fjármögnunar á hitaveitu- og raforkuframkvæmdum.

5. gr.

Þróunarfélaginu er heimilt að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 100 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til að efla nýjungar í atvinnulífi.

6. gr.

Heimilt er að taka lán vegna framkvæmda og skuldbreytingar hitaveitna sem hér segir:

1. Hitaveita Akraness og Borgarfjarðar, lán á árinu 1986 að fjárhæð 60 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
2. Hitaveita Akureyrar, lán á árinu 1986 að fjárhæð 40 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
3. Hitaveita Egilsstaða og Fella, lán á árinu 1986 að fjárhæð 6 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
4. Fjarhitun Vestmannaeyja, lán á árinu 1986 að fjárhæð 10 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
5. Hitaveita Reykjahlíðar, lán á árinu 1986 að fjárhæð 6 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
6. Aðrar hitaveitur, lán á árinu 1986 að fjárhæð 8 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

7. gr.

Framkvæmdasjóði Íslands er heimilt að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 1 482 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

8. gr.

Byggðastofnun er heimilt að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 350 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

9. gr.

Iðnþróunarsjóði er heimilt að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 95 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

10. gr.

Útflutningslánasjóði er heimilt að taka lán á árinu 1986 að fjárhæð 40 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

11. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð eða taka lán, er komi að hluta eða öllu leyti í stað ríkisábyrgðar, og endurlána þeim aðilum sem nefndir eru í 3., 4., 5., 6., 7. og 8. gr. með þeim kjörum sem og skilmálum sem fjármálaráðherra ákveður.

II. KAFLI

12. gr.

Þrátt fyrir ákvæði laga nr. 72/1982, um námslán og námsstyrki, skal samanlögð fjárveiting og lántaka Lánasjóðs íslenskra námsmanna eigi nema hærri fjárhæð en 1 265 000 þús. kr.

13. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 5. gr. laga nr. 94/1984, um kvikmyndamál, skal framlag ríkissjóðs til Kvikmyndasjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 16 000 þús. kr. á árinu 1986.

14. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 5. tl. 4. gr. laga nr. 45/1971, sbr. 1. gr. laga nr. 41/1982, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, skal framlag ríkissjóðs til Stofnlánadeildar landbúnaðarins ekki nema hærri fjárhæð en 41 580 þús. kr. á árinu 1986 og er framlagið vegna Lífeyrissjóðs bænda.

15. gr.

Þrátt fyrir ákvæði c- og d-liðar 3. gr. laga nr. 44/1976, um Fiskveiðasjóð Íslands, og ákvæði laga nr. 52/1983, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, skal framlag ríkissjóðs til Fiskveiðasjóðs falla niður á árinu 1986.

16. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. tl. 9. gr. laga nr. 51/1983, um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins, sbr. ákvæði laga nr. 52/1983, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, skal framlag ríkissjóðs falla niður á árinu 1986.

17. gr.

Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 5. gr. laga nr. 51/1972, um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 57/1980, skal framlag ríkissjóðs til Bjargráðasjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 18 200 þús. kr. á árinu 1986.

18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 35. gr. laga nr. 41/1983, um málefni fatlaðra, skal framlag ríkissjóðs til Framkvæmdasjóðs fatlaðra eigi fara fram úr 80 000 þús. kr. á árinu 1986.

19. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 2. gr. laga nr. 34/1979, um veðdeild Búnaðarbanka Íslands, skal framlag ríkissjóðs til veiðdeildar Búnaðarbanka Íslands falla niður á árinu 1986.

20. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 31. gr. hafnalaga, nr. 69/1984, skal framlag ríkissjóðs til Hafnabótasjóðs eigi fara fram úr 12 000 þús. kr. á árinu 1986.

21. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. c laga nr. 55/1984, um breytingu á lögum um Iðnlánasjóð, skal framlag ríkissjóðs eigi nema hærri fjárhæð en 28 000 þús. kr. á árinu 1986.

22. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 8. gr. og 26. gr. laga nr. 79/1985, um skipulag ferðamála, skal framlag ríkissjóðs til Ferðamálasjóðs og til sérstakra verkefna Ferðamálaráðs samkvæmt fyrrnefndum lögum eigi nema hærri fjárhæð en 15 000 þús. kr. á árinu 1986.

23. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 6. gr. laga nr. 58/1970, um skemmtanaskatt, skal framlag ríkissjóðs til Félagsheimilasjóðs ekki fara fram úr 12 000 þús. kr. á árinu 1986.

24. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 32. gr. vegalaga, nr. 6/1977, skal framlag til þjóðvega í kaupstöðum og kauptúnum eigi fara fram úr 120 000 þús. kr. á árinu 1986.

25. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 9. gr. laga nr. 73/1980, um tekjustofna sveitarfélaga, og ákvæði 2. mgr. 1. gr. laga nr. 10/1960, um söluskatt, með síðari breytingum, skulu greiðslur úr ríkissjóði til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga af söluskattstekjum á árinu 1986 eigi nema hærri fjárhæð en 805 000 þús. kr.

26. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. gr. laga nr. 32/1979, um framlög ríkissjóðs til greiðslu kostnaðar af forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum, falla þær greiðslur niður á árinu 1986 og skulu þess í stað greiðast af tekjum Stofnlánadeildar landbúnaðarins, skv. 2. tl. 4. gr. laga nr. 45/1971.

III. KAFLI

27. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að taka lán erlendis í því skyni að endurgreiða fyrir gjalddaga eftirstöðvar erlendra lána þegar lánstíminn er talinn of stuttur miðað við eðlilegan afskriftatíma mannvirkja sem fjármögnuð hafa verið með viðkomandi lánum.

Landsvirkjun er heimilt að taka erlend lán í því skyni að endurgreiða fyrir gjalddaga erlend lán þegar lánstíminn er talinn of stuttur miðað við eðlilegan afskriftatíma mannvirkja sem fjármögnuð hafa verið með viðkomandi lánum. Gætt skal ákvæða 14. gr. laga nr. 42 1983 þannig að fari samanlögð fjárhæð lána samkvæmt þessari grein og 3. gr. laga þessara fram úr 5% af höfuðstóli skal leitað samþykkis eignaraðila.

28. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð lán vegna skuldbreytingar erlendra skammtímalána hjá Hitaveitu Akraness og Borgarfjarðar að fjárhæð allt að 65 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

29. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð innlent lán Fjarhitunar Vestmannaeyja að fjárhæð 200 000 þús. kr. til skuldbreytingar hjá Lánasjóði sveitarfélaga.

30. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast lán með sjálfskuldarábyrgð sem endurlánað verður vegna sölu fimm fiskiskipa (raðsmíðaðra skipa) sem hafa verið smíðuð innanlands á árunum 1982—1985.

Ríkissjóði er jafnframt heimilt að yfirtaka hluta fjármagnskostnaðar af lánum, sem skipasmíðastöðvar hafa tekið með ríkisábyrgð vegna smíða skipanna, til að greiða fyrir sölu þeirra.

Ráðherra ákveður nánar framkvæmd þessarar lagagreinar með reglugerð.

31. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóð er heimilt að semja við Seðlabanka Íslands um fjármögnun á greiðsluhalla ríkissjóðs 1985 og taka nauðsynleg erlend lán að fjárhæð allt að 1 500 000 þús. kr. eða jafnvirði þess í erlendri mynt.

32. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.

Stjórnartíðindi A 17 nr. 99—120. Útgáfudagur 31. desember 1985.

FJÁRLÖG

FORSETI ÍSLANDS **fyrir árið 1986.**

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

A-HLUTI
Fjárreiður ríkissjóðs og ríkisstofnana.

1. gr.

Greiðsluyfirlit ríkissjóðs

Rekstrarreikningur	Þús. kr.	Þús. kr.
Tekjur		**37 853 997**
Beinir skattar	4 560 000	
Óbeinir skattar	30 110 297	
Fjármagnstekjur, vextir	2 625 000	
Aðrar tekjur	558 700	
Gjöld:		
Rekstrarliðir		**32 819 900**
Samneysla	13 872 542	
Neyslu- og rekstrartilfærslur	16 271 694	
– Sértekjur stofnana	−1 131 336	
Fjármagnsgjöld, vextir	3 807 000	
Jöfnuður		5 034 097
Fjárfesting		4 871 463
Stofnkostnaður	1 856 988	
Fjármagnstilfærslur	3 014 475	
Tekjur umfram gjöld		**162 634**
Lánahreyfingar		
Afborganir		2 559 000
Afborganir af teknum lánum	4 405 000	
– Innheimtar afborganir af veittum lánum	−1 846 000	
Veitt lán		960 000
Til B-hluta ríkissjóðs	960 000	
Hluta- og stofnfjárframlög		100 000
Viðskiptareikningar		1 150 000
Útstreymi umfram innstreymi	1 150 000	
Lánsfjárþörf A-hluta ríkissjóðs		**4 606 366**
Lántökur		4 650 000
Innlend útgáfa verðbréfa	2 100 000	
Erlend lántaka ríkissjóðs	2 550 000	
Greiðslujöfnuður, sjóðsbreyting		43 634

2. gr.

Árið 1986 eru veittar til gjalda fjárhæðir sem tilgreindar eru á rekstrarreikningi í þessari grein, sbr. sundurliðun í 4. gr.

Rekstrar-

Gjöld:

			Þús. kr.	Þús. kr.
00	**Æðsta stjórn ríkisins**			**269 878**
01	**Forsætisráðuneyti**			**144 659**
	101	Yfirstjórn	38 415	
	102—902	Annað	106 244	
02	**Menntamálaráðuneyti**			**5 656 585**
	101	Yfirstjórn	56 497	
	201—885	Fræðslumál	5 190 073	
	901—999	Söfn, listir og önnur menningarstarfsemi	410 015	
03	**Utanríkisráðuneyti**			**411 227**
	101—102	Yfirstjórn	75 981	
	201	Löggæsla á Keflavíkurflugvelli	70 515	
	301—313	Sendiráð	159 693	
	390—401	Alþjóðastofnanir	105 038	
04	**Landbúnaðarráðuneyti**			**1 359 795**
	101—172	Yfirstjórn	26 212	
	201—299	Búnaðarmál	1 248 445	
	501—503	Skólar	85 138	
05	**Sjávarútvegsráðuneyti**			**987 673**
	101	Yfirstjórn	22 467	
	201—299	Útvegsmál	937 489	
	901	Annað	27 717	
06	**Dóms- og kirkjumálaráðuneyti**			**1 719 865**
	101—102	Yfirstjórn	31 215	
	201—284	Dómgæsla, lögreglumál o. fl.	1 524 274	
	301—373	Þjóðkirkjan	164 376	
07	**Félagsmálaráðuneyti**			**2 287 279**
	101	Yfirstjórn	19 398	
	271—272	Húsnæðismál	1 600 000	
	301—999	Önnur félagsmál	667 881	
08	**Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti**			**14 102 671**
	101	Yfirstjórn	24 988	
	271—274	Tryggingamál	10 239 818	
	301—399	Heilbrigðismál	3 813 547	
	471—502	Annað	24 318	
		Flutt		26 939 632

3. gr.

Árið 1986 er ætlast til að innheimtar tekjur verði þær sem tilgreindar eru á rekstrarreikningi samkvæmt þessari grein.

reikningur

Tekjur:

		Þús. kr.	Þús. kr.
41	**Beinir skattar**		
411	**Eignarskattar**		**985 000**
4110	Eignarskattur, einstaklingar	433 000	
41101	Eignarskattsauki, einstaklingar	42 000	
4111	Eignarskattur, félög	280 000	
41111	Eignarskattsauki, félög	65 000	
4116–7	Skattur á skrifstofu- og verslunarhúsnæði	120 000	
4118	Erfðafjárskattur	45 000	
412	**Tekjuskattur, nettó**		**3 480 000**
4120	Tekjuskattur, einstaklingar, brúttó	4 835 000	
4121–2	Barnabætur, persónuafsláttur til greiðslu eignarskatts, eignarskattsauka, sjúkratryggingagjalds og útsvars	2 220 000	
	Tekjuskattur, einstaklingar, nettó	2 615 000	
4123	Tekjuskattur, félög	625 000	
4128	Sjúkratryggingagjald	240 000	
413	**Persónuskattar**		**95 000**
4130	Gjald í Framkvæmdasjóð aldraðra	95 000	
42–43	**Óbeinir skattar**		
420	**Gjöld af innflutningi, aðflutningsgjöld, almenn**		**3 368 000**
4200	Aðflutningsgjöld alls	3 540 000	
4201	Þar af til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga	172 000	
421	**Gjöld af innflutningi**		**2 103 000**
4210	Gjald af bifreiðum og bifhjólum	175 000	
4211	Innflutningsgjald af bensíni	1 365 000	
4212	Jöfnunargjald	267 000	
4213	Jöfnunarálag á hús og húshluti	7 300	
42153	Fóðurgjald, grunngjald, lög nr. 46/1985	130 000	
4216	Hagnaður af sölu varnarliðseigna	18 400	
4214	Tollafgreiðslugjald	135 000	
42151	Gjald af gas- og brennsluolíum	5 300	
422	**Tekjur af sölu erlends gjaldeyris**		**264 000**
4220	Gjald af umboðsþóknun og gengismun innlánsstofnana	166 000	
4221	Leyfisgjald	98 000	
	Flutt		10 295 000

Rekstrar-

Gjöld:

			Þús. kr.	Þús. kr.
		Flutt		26 939 632
09	**Fjármálaráðuneyti**			**1 485 508**
	101—105	Yfirstjórn	80 814	
	201—282	Toll- og skattheimta	356 456	
	381	Lífeyrissjóðir, styrktarfé o. fl.	477 939	
	402—999	Annað	570 299	
10	**Samgönguráðuneyti**			**3 045 903**
	101	Yfirstjórn	15 691	
	102	Póst- og símamál	103 000	
	211	Vegamál	2 040 500	
	321—672	Önnur samgöngumál	886 712	
11	**Iðnaðarráðuneyti**			**1 387 407**
	101	Yfirstjórn	17 864	
	201—299	Iðnaðarmál	308 962	
	301—399	Orkumál	1 060 581	
12	**Viðskiptaráðuneyti**			**922 158**
	101	Yfirstjórn	24 276	
	201	Niðurgreiðslur	870 000	
	202—999	Annað	27 882	
13	**Hagstofa Íslands**			**37 501**
14	**Ríkisendurskoðun**			**33 445**
15	**Fjárlaga- og hagsýslustofnun**			**3 839 809**
	101—182	Yfirstjórn	32 809	
	991	Ýmis lán ríkissjóðs, vextir	3 807 000	

Tekjur:

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Flutt		10 295 000
423	**Skattar af framleiðslu og innflutningi**		**2 220 500**
4235	Vörugjald	207 000	
4239	Framleiðslugjald af áli	43 500	
4232	Sérstakt vörugjald af innlendri framleiðslu	275 000	
4233	Sérstakt vörugjald af innflutningi	1 695 000	
424	**Sölugjald**		**14 335 000**
4240–2	Söluskattur, alls	15 140 000	
4244	Þar af til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga	805 000	
426	**Skattar af raforku**		**461 000**
4260	Verðjöfnunargjald af raforku	440 000	
4261	Rafmagnseftirlitsgjald	21 000	
427	**Skattar af einkasöluvörum**		**2 431 200**
4271	Rekstrarhagnaður ÁTVR	2 430 000	
4273	Gjald af einkasöluvörum	1 200	
428	**Sérstakir skattar á þjónustu**		**140 000**
4280	Skemmtanaskattar:		
42801	Skemmtanaskattur	39 000	
42802	Miðagjald	6 000	
4281	Flugvallaskattur	95 000	
429	**Aðrir skattar af veittri þjónustu**		**300 370**
4290	Aukatekjur, almennar	120 000	
42901	Skráningargjöld hlutafélaga	850	
4291	Prófgjöld	4 000	
4292	Skoðunargjald ökutækja	82 500	
4293	Skráningargjald ökutækja	84 000	
4294	Skattar af þjónustu, ýmsir:		
42941	Sérleyfisgjald	3 000	
42942	Samúðarskeyti landssímans	3 000	
42943	Gjald af eyðublöðum heillaskeyta	20	
42944	Sérlyfjagjald	3 000	
430	**Skattar af launagreiðslum**		**2 744 221**
4301	Launaskattur	1 640 000	
4302	Lífeyristryggingagjald atvinnurekenda	860 000	
4303	Slysatryggingagjald	132 221	
4305	Iðgjald til Atvinnuleysistryggingasjóðs	112 000	
	Flutt		32 927 291

Rekstrar-

Gjöld:

	Þús. kr.	Þús. kr.
Flutt		37 691 363

Gjöld samtals	37 691 363
Tekjur umfram gjöld	162 634
Samtals	37 853 997

Tekjur:

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Flutt		32 927 291
431	**Aðrir óbeinir skattar**		**1 743 006**
4310	Þinglýsingar	19 000	
4311	Stimpilgjald	790 000	
43121	Þungaskattur af dísilbifreiðum, skv. ökumælum	550 000	
43122	Þungaskattur af dísilbifreiðum, fast árgjald	125 000	
4313	Ýmsir skattar af skipum:		
43131	Lestagjald	50	
43132	Vitagjald	15 000	
43133	Skipaskoðunargjald	4 346	
4314	Skipulagsgjald	17 000	
43152	Hluti af útflutningsgjaldi af sjávarafurðum	14 500	
4316	Áhættugjald ríkisábyrgða	35 000	
4317	Einkaleyfisgjald Happdrættis H.Í.	21 310	
4318	ICAO-tekjur	151 800	
48	**Fjármunatekjur**		
481	**Vaxtatekjur og aðrar lánatekjur**		**2 625 000**
	Vaxtatekjur og aðrar lánatekjur	830 000	
	Vaxtatekjur af endurlánareikningi ríkissjóðs	1 795 000	
482	**Arðgreiðslur**		**516 100**
4820	Frá fyrirtækjum og sjóðum í B-hluta:		
48201	Afgjöld ríkisjarða	1 600	
48202	Fríhöfn Keflavíkurflugvelli	135 000	
48203	Flugmálastjórn, Keflavíkurflugvelli	34 500	
4821	Sameignir ríkisins	10 000	
4822	Arður af hlutabréfum	2 000	
4823	Hluti af hagnaði Seðlabanka Íslands	140 000	
48204	Póstur og sími	188 000	
48205	Lyfjaverslun ríkisins	5 000	
49	**Aðrar tekjur**		
499	**Ýmsar tekjur**		**42 600**
4990	Sektir og upptækar vörur til ríkissjóðs	40 000	
4999	Óvissar tekjur	2 500	
49991	Greiðslur Tryggingastofnunar ríkisins fyrir þjónustu sýslumanna og bæjarfógeta	100	

Tekjur samtals	37 853 997

4. gr.

00 Æðsta stjórn ríkisins

00–101 Embætti forseta Íslands

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			13 587
1 01	Yfirstjórn	11 587	
1 30	Opinberar heimsóknir	2 000	
Viðhaldsverkefni:			3 000
5 01	Fasteignir	3 000	
Stofnkostnaður:			3 184
6 01	Bifreiðar	784	
6 10	Öryggiskerfi	2 400	
	Gjöld samtals		19 771
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 044	
52–58	Önnur gjöld	12 727	
5	Gjöld samtals	19 771	
4	Sértekjur	378	
	Mismunur		**19 393**

00–201 Alþingi

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			186 030
1 01	Þingfararkaup alþingismanna	62 853	
1 02	Starfskostnaður	24 013	
1 04	Skrifstofu- og alþingiskostnaður	59 735	
1 05	Yfirskoðunarmenn ríkisreiknings	662	
1 06	Útgáfukostnaður Alþingistíðinda	13 954	
1 07	Sérfræðileg aðstoð fyrir þingflokka	6 822	
1 20	Rekstrarkostnaður fasteigna	3 860	
1 21	Hús Jóns Sigurðssonar	1 866	
1 30	Þingmannasamtök NATO	1 106	
1 31	Þingmannanefndir Evrópuráðsins	1 778	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 32	Norðurlandaráð	6 791	
1 33	Þingmannafundir Fríverslunarbandalagsins	1 616	
1 34	Alþjóðaþingmannasamtökin	974	
	Viðhaldsverkefni:		2 500
5 20	Viðhald fasteigna	2 500	
	Stofnkostnaður:		18 000
6 90	Ýmis stofnkostnaður	18 000	
	Gjöld samtals		206 530
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	105 316	
52–58	Önnur gjöld	94 392	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	6 822	
5	Gjöld samtals		**206 530**

00–301 Ríkisstjórn

	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		31 923
1 01	Ríkisstjórn	31 923	
	Gjöld samtals		31 923
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	22 136	
52–58	Önnur gjöld	9 787	
5	Gjöld samtals		**31 923**

00–401 Hæstiréttur

	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		12 032
1 01	Hæstiréttur	12 032	
	Gjöld samtals		12 032
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	11 704	
52–58	Önnur gjöld	328	
5	Gjöld samtals		**12 032**
	Samtals		269 878

01 Forsætisráðuneyti

01–101 Forsætisráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			37 195
1 01	Yfirstjórn	15 619	
1 20	Stjórnarráðshús	2 944	
1 21	Ráðherrabústaður Tjarnargötu	1 567	
1 22	Ráðherrabústaður Þingvöllum	402	
1 23	Hrafnseyri	625	
1 30	Öryggismálanefnd	2 318	
1 31	Skrifstofa Ráðherranefndar Norðurlandaráðs	13 095	
1 40	Gjöf Jóns Sigurðssonar	300	
1 50	Fálkaorðan	325	
Viðhaldsverkefni:			1 220
5 20	Fasteign, Stjórnarráðshús	800	
5 21	Fasteign, Ráðherrabústaður Tjarnargötu	420	
	Gjöld samtals		38 415

Tegundasundurliðun:

51	Laun	11 141	
52–58	Önnur gjöld	13 254	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	14 020	
5	Gjöld samtals		**38 415**

01–102 Þjóðhagsstofnun

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			32 226
1 01	Þjóðhagsstofnun	32 226	
Stofnkostnaður:			200
6 01	Ýmis tæki	200	
	Gjöld samtals		32 426

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	22 204	
52–58	Önnur gjöld	10 222	
5	Gjöld samtals	32 426	
4	Sértekjur	16 678	
	Mismunur		**15 748**

01–171 Byggðastofnun, framlag

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			80 000
6 01	Byggðastofnun, framlag	80 000	
	Gjöld samtals		80 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	80 000	
5	Gjöld samtals		**80 000**

01–901 Húsameistari ríkisins

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			16 948
1 01	Yfirstjórn	4 044	
1 10	Teiknistofa	11 549	
1 20	Byggingaeftirlit	1 355	
Viðhaldsverkefni:			100
5 10	Viðhald teiknistofu	100	
Stofnkostnaður:			300
6 01	Tölvubúnaður	300	
	Gjöld samtals		17 348
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 004	
52–58	Önnur gjöld	3 344	
5	Gjöld samtals	17 348	
4	Sértekjur	15 112	
	Mismunur		**2 236**

01–902 Þjóðgarðurinn á Þingvöllum og Þingvallanefnd	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		5 964
1 01 Þjóðgarðurinn á Þingvöllum og Þingvallanefnd	5 964	
Viðhaldsverkefni:		250
5 01 Fasteign, Þingvallabær	250	
Stofnkostnaður:		2 913
6 01 Aðalskipulag, hönnun	800	
6 40 Lífríkisrannsóknir Þingvallavatni	1 000	
6 90 Annar stofnkostnaður	1 113	
Gjöld samtals		9 127
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	3 108	
52–58 Önnur gjöld	6 019	
5 Gjöld samtals	9 127	
4 Sértekjur	867	
Mismunur		**8 260**
Samtals		144 659

02 Menntamálaráðuneyti

02–101 Menntamálaráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			56 497
1 01	Yfirstjórn	56 497	
	Gjöld samtals		56 497
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 106	
52–58	Önnur gjöld	22 391	
5	Gjöld samtals		**56 497**

02–201 Háskóli Íslands

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			520 482
1 01	Yfirstjórn	39 780	
1 02	Sameiginleg útgjöld	46 704	
1 03	Rekstur fasteigna	61 776	
1 10	Guðfræðideild	7 110	
1 11	Læknadeild	60 717	
1 12	Tannlæknadeild	18 201	
1 13	Lyfjafræði lyfsala	6 154	
1 14	Lagadeild	9 531	
1 15	Viðskiptadeild	18 575	
1 16	Heimspekideild	44 820	
1 17	Verkfræðideild	40 083	
1 18	Félagsvísindadeild	23 398	
1 19	Íþróttakennsla	3 290	
1 20	Háskólabókasafn	16 092	
1 21	Mannfræðistofnun	1 845	
1 22	Reiknistofnun	18 241	
1 23	Námsbraut í hjúkrunarfræðum	12 251	
1 24	Námsbraut í sjúkraþjálfun	6 670	
1 25	Raunvísindadeild	85 244	
Viðhaldsverkefni:			15 000
5 50	Fasteignir	15 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			95 000
6 50	Byggingarframkvæmdir og tækjakaup	95 000	
	Gjöld samtals		630 482
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	370 898	
52–58	Önnur gjöld	259 584	
5	Gjöld samtals	630 482	
4	Sértekjur	117 610	
	Mismunur		**512 872**

02–202 Tilraunastöð háskólans á Keldum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			36 219
1 01	Tilraunastöð háskólans á Keldum	36 219	
Viðhaldsverkefni:			2 000
5 01	Fasteign	2 000	
	Gjöld samtals		38 219
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 871	
52–58	Önnur gjöld	20 348	
5	Gjöld samtals	38 219	
4	Sértekjur	20 548	
	Mismunur		**17 671**

02–203 Raunvísindastofnun háskólans

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			49 318
1 01	Yfirstjórn	5 462	
1 02	Rekstur fasteigna	3 704	
1 20	Eðlisfræðistofa	7 982	
1 30	Efnafræðistofa	8 088	
1 40	Jarðfræðistofa	5 765	
1 50	Jarðeðlisfræðistofa	8 688	
1 60	Jarðeðlisfræðistofa, háloftadeild	2 408	
1 70	Reiknifræðistofa	3 330	
1 80	Stærðfræðistofa	3 891	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			2 700
6 10	Vindmylla í Grímsey	200	
6 90	Tækjakaup deilda	2 500	
	Gjöld samtals		52 018
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 001	
52–58	Önnur gjöld	18 017	
5	Gjöld samtals	52 018	
4	Sértekjur	7 571	
	Mismunur		**44 447**

02–205 Stofnun Árna Magnússonar á Íslandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 996
1 01	Yfirstjórn	11 946	
1 20	Bókaútgáfa	3 050	
Stofnkostnaður:			300
6 20	Tölvubúnaður	300	
	Gjöld samtals		15 296
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 648	
52–58	Önnur gjöld	5 648	
5	Gjöld samtals	15 296	
4	Sértekjur	837	
	Mismunur		**14 459**

02–206 Orðabók háskólans

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 573
1 01	Orðabók háskólans	5 573	
Stofnkostnaður:			200
6 01	Tölvubúnaður	200	
	Gjöld samtals		5 773

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 924	
52–58	Önnur gjöld	849	
5	Gjöld samtals		**5 773**

02–207 Íslensk málstöð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 228
1 01	Íslensk málstöð	4 228	
	Gjöld samtals		4 228
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 564	
52–58	Önnur gjöld	1 664	
5	Gjöld samtals	4 228	
4	Sértekjur	128	
	Mismunur		**4 100**

02–208 Örnefnastofnun

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 351
1 01	Örnefnastofnun	2 351	
	Gjöld samtals		2 351
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 650	
52–58	Önnur gjöld	701	
5	Gjöld samtals	2 351	
4	Sértekjur	256	
	Mismunur		**2 095**

02–231 Náttúrufræðistofnun Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 430
1 01	Náttúrufræðistofnun Íslands	10 430	
Stofnkostnaður:			1 900
6 01	Ýmis eignakaup og endurbætur eldra húsnæðis	1 900	
	Gjöld samtals		12 330

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 068	
52–58	Önnur gjöld	5 262	
5	Gjöld samtals	12 330	
4	Sértekjur	632	
	Mismunur		**11 698**

02–232 Rannsóknaráð ríkisins

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			9 828
1 01	Yfirstjórn	5 008	
1 02	Erlend samskipti	670	
1 20	Upplýsingamál	2 619	
1 30	Rannsóknir og þróunarstarfsemi	1 077	
1 31	Langtímaáætlun	454	
Stofnkostnaður:			500
6 20	Tölvubúnaður	500	
	Gjöld samtals		10 328
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 812	
52–58	Önnur gjöld	5 516	
5	Gjöld samtals	10 328	
4	Sértekjur	1 369	
	Mismunur		**8 959**

02–233 Rannsóknasjóður

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			50 000
6 01	Rannsóknasjóður	50 000	
	Gjöld samtals		50 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	50 000	
5	Gjöld samtals		**50 000**

02–276 Byggingarsjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Stofnkostnaður:		21 310
6 01 Byggingarsjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna ...	21 310	
Gjöld samtals		21 310
Tegundasundurliðun:		
59 Tilfærslur:		
5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	21 310	
5 Gjöld samtals		**21 310**

02–301 Menntaskólinn í Reykjavík		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		46 581
1 01 Menntaskólinn í Reykjavík	46 581	
Stofnkostnaður:		500
6 01 Fasteign	500	
Gjöld samtals		47 081
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	43 428	
52–58 Önnur gjöld	3 653	
5 Gjöld samtals		**47 081**

02–302 Menntaskólinn á Akureyri		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		44 424
1 01 Menntaskólinn á Akureyri	44 424	
Stofnkostnaður:		1 000
6 01 Fasteign	1 000	
Gjöld samtals		45 424
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	37 110	
52–58 Önnur gjöld	8 314	
5 Gjöld samtals	45 424	
4 Sértekjur	890	
Mismunur		**44 534**

02–303 Menntaskólinn á Laugarvatni	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		14 753
1 01 Menntaskólinn á Laugarvatni	14 753	
Stofnkostnaður:		1 200
6 01 Fasteign	1 200	
Gjöld samtals		15 953
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	11 897	
52–58 Önnur gjöld	4 056	
5 Gjöld samtals	15 953	
4 Sértekjur	512	
Mismunur		**15 441**

02–304 Menntaskólinn við Hamrahlíð		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		67 090
1 01 Menntaskólinn við Hamrahlíð	67 090	
Stofnkostnaður:		500
6 01 Fasteign	500	
Gjöld samtals		67 590
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	59 808	
52–58 Önnur gjöld	7 782	
5 Gjöld samtals	67 590	
4 Sértekjur	4 860	
Mismunur		**62 730**

02–305 Menntaskólinn við Sund		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		46 451
1 01 Menntaskólinn við Sund	46 451	
Stofnkostnaður:		1 500
6 01 Fasteign	1 500	
Gjöld samtals		47 951

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	43 206	
52–58	Önnur gjöld	4 745	
5	Gjöld samtals	47 951	
4	Sértekjur	358	
	Mismunur		**47 593**

02–306 Menntaskólinn á Ísafirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			16 723
1 01	Menntaskólinn á Ísafirði	16 723	
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Fasteign	4 000	
	Gjöld samtals		20 723
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 574	
52–58	Önnur gjöld	9 149	
5	Gjöld samtals	20 723	
4	Sértekjur	1 305	
	Mismunur		**19 418**

02–307 Menntaskólinn á Egilsstöðum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 277
1 01	Menntaskólinn á Egilsstöðum	18 277	
Stofnkostnaður:			500
6 01	Fasteign	500	
	Gjöld samtals		18 777
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 961	
52–58	Önnur gjöld	4 816	
5	Gjöld samtals	18 777	
4	Sértekjur	281	
	Mismunur		**18 496**

02–308 Menntaskólinn í Kópavogi, fjölbraut	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		22 815
1 01 Menntaskólinn í Kópavogi, fjölbraut	22 815	
Stofnkostnaður:		6 400
6 01 Fasteign	6 400	
Gjöld samtals		29 215
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	20 933	
52–58 Önnur gjöld	8 282	
5 Gjöld samtals		**29 215**

02–319 Framhaldsskólar, almennt		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		40 408
1 01 Framhaldsskólar, almennt	40 408	
Viðhaldsverkefni:		5 000
5 90 Viðhaldsfé, óskipt	5 000	
Stofnkostnaður:		4 000
6 01 Tölvubúnaður	4 000	
Gjöld samtals		49 408
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	26 123	
52–58 Önnur gjöld	19 644	
59 Tilfærslur:		
5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 641	
5 Gjöld samtals		**49 408**

02–321 Kennaraháskóli Íslands		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		78 384
1 01 Kennaraháskóli Íslands	78 384	
Viðhaldsverkefni:		950
5 01 Fasteign, búnaður o.fl.	950	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			5 625
6 01	Fasteign	5 625	
	Gjöld samtals		84 959
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	63 197	
52–58	Önnur gjöld	21 762	
5	Gjöld samtals	84 959	
4	Sértekjur	1 663	
	Mismunur		**83 296**

02–322 Æfinga- og tilraunaskóli Kennaraháskólans

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 947
1 01	Æfinga- og tilraunaskóli Kennaraháskólans	22 947	
Viðhaldsverkefni:			1 000
5 01	Fasteign	1 000	
	Gjöld samtals		23 947
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 221	
52–58	Önnur gjöld	3 726	
5	Gjöld samtals	23 947	
4	Sértekjur	5 756	
	Mismunur		**18 191**

02–323 Rannsóknastofnun uppeldismála

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 395
1 01	Rannsóknastofnun uppeldismála	2 395	
Stofnkostnaður:			150
6 01	Tækjabúnaður o.fl.	150	
	Gjöld samtals		2 545

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 401	
52–58	Önnur gjöld	1 144	
5	Gjöld samtals	2 545	
4	Sértekjur	64	
	Mismunur		**2 481**

02–331 Íþróttakennaraskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 035
1 01	Íþróttakennaraskóli Íslands	8 035	
Viðhaldsverkefni:			300
5 01	Fasteignir	300	
Stofnkostnaður:			20 119
6 50	Fasteign	20 119	
	Gjöld samtals		28 454
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 477	
52–58	Önnur gjöld	21 977	
5	Gjöld samtals	28 454	
4	Sértekjur	64	
	Mismunur		**28 390**

02–336 Hússtjórnarkennaraskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 554
1 01	Hússtjórnarkennaraskóli Íslands	1 554	
	Gjöld samtals		1 554
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 268	
52–58	Önnur gjöld	286	
5	Gjöld samtals		**1 554**

02–351 Fjölbrautaskólar í Reykjavík	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		109 263
1 10 Fjölbrautaskólinn í Breiðholti	72 747	
1 20 Ármúlaskóli	36 516	
Gjöld samtals		109 263
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	103 033	
52–58 Önnur gjöld	6 230	
5 Gjöld samtals		**109 263**

02–352 Flensborgarskóli, fjölbrautaskóli		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		31 001
1 01 Flensborgarskóli, fjölbrautaskóli	31 001	
Stofnkostnaður:		500
6 01 Fasteignir	500	
Gjöld samtals		31 501
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	28 405	
52–58 Önnur gjöld	3 096	
5 Gjöld samtals		**31 501**

02–353 Fjölbrautaskóli Suðurnesja		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		30 543
1 01 Fjölbrautaskóli Suðurnesja	30 543	
Stofnkostnaður:		1 600
6 01 Fasteignir	1 600	
Gjöld samtals		32 143
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	26 389	
52–58 Önnur gjöld	5 754	
5 Gjöld samtals		**32 143**

02–354 Fjölbrautaskólinn á Akranesi	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		31 826
1 01 Fjölbrautaskólinn á Akranesi	31 826	
Stofnkostnaður:		5 300
6 01 Fasteignir	5 300	
Gjöld samtals		37 126
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	28 321	
52–58 Önnur gjöld	8 805	
5 Gjöld samtals		**37 126**

02–355 Framhaldsskóli í Vestmannaeyjum		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		13 259
1 01 Framhaldsskóli í Vestmannaeyjum	13 259	
Stofnkostnaður:		1 000
6 01 Fasteign	1 000	
Gjöld samtals		14 259
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	12 091	
52–58 Önnur gjöld	2 168	
5 Gjöld samtals		**14 259**

02–356 Fjölbrautaskólinn á Sauðárkróki		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		17 582
1 01 Fjölbrautaskólinn á Sauðárkróki	17 582	
Stofnkostnaður:		8 500
6 01 Fasteignir, heimavist	8 500	
Gjöld samtals		26 082
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	14 856	
52–58 Önnur gjöld	11 226	
5 Gjöld samtals		**26 082**

02–357 Fjölbrautaskólinn á Selfossi	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		27 687
1 01 Fjölbrautaskólinn á Selfossi	27 687	
Stofnkostnaður:		10 000
6 01 Fasteignir, kennsluhús	10 000	
Gjöld samtals		37 687
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	23 793	
52–58 Önnur gjöld	13 894	
5 Gjöld samtals		**37 687**

02–358 Framhaldsskóli í Neskaupstað		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		7 787
1 01 Framhaldsskóli í Neskaupstað	7 787	
Stofnkostnaður:		1 000
6 01 Búnaður	1 000	
Gjöld samtals		8 787
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	6 943	
52–58 Önnur gjöld	1 844	
5 Gjöld samtals		**8 787**

02–359 Verkmenntaskóli á Akureyri		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		42 255
1 01 Verkmenntaskóli á Akureyri	42 255	
Stofnkostnaður:		11 200
6 01 Fasteignir, kennsluhús	10 000	
6 10 Vélhermir	1 200	
Gjöld samtals		53 455

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	37 712	
52–58	Önnur gjöld	15 743	
5	Gjöld samtals		**53 455**

02–360 Fjölbrautaskólinn í Garðabæ

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 791
1 01	Fjölbrautaskólinn í Garðabæ	15 791	
	Gjöld samtals		15 791
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 610	
52–58	Önnur gjöld	1 181	
5	Gjöld samtals		**15 791**

02–422 Námsgagnastofnun

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			100 150
1 01	Skrifstofa	4 262	
1 10	Afgreiðslu- og söludeild	13 742	
1 20	Framleiðsludeild	67 203	
1 30	Fræðslumyndasafn	6 241	
1 40	Kennslumiðstöð	2 069	
1 60	Námsefnisgerð	6 633	
Viðhaldsverkefni:			400
5 10	Fasteignir, Brautarholt	400	
Stofnkostnaður:			2 800
6 01	Tölvubúnaður	2 000	
6 10	Tækjakaup	800	
	Gjöld samtals		103 350
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 500	
52–58	Önnur gjöld	81 850	
5	Gjöld samtals	103 350	
4	Sértekjur	14 326	
	Mismunur		**89 024**

02–423 Námsstjórn og þróunarverkefni

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 736
1 01	Námsstjórn og þróunarverkefni	11 736	
	Gjöld samtals		11 736
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 621	
52–58	Önnur gjöld	3 115	
5	Gjöld samtals		**11 736**

02–431 Iðnfræðsluráð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 618
1 01	Iðnfræðsluráð	8 618	
	Gjöld samtals		8 618
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 541	
52–58	Önnur gjöld	2 077	
5	Gjöld samtals	8 618	
4	Sértekjur	153	
	Mismunur		**8 465**

02–501 Tækniskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			47 125
1 01	Tækniskóli Íslands	47 125	
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tækjabúnaður	2 000	
	Gjöld samtals		49 125
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	36 611	
52–58	Önnur gjöld	12 514	
5	Gjöld samtals	49 125	
4	Sértekjur	384	
	Mismunur		**48 741**

02–506 Vélskóli Íslands

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 991
1 01	Vélskóli Íslands	21 991	
Stofnkostnaður:			3 600
6 01	Tækjabúnaður	3 600	
	Gjöld samtals		25 591
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 649	
52–58	Önnur gjöld	6 942	
5	Gjöld samtals	25 591	
4	Sértekjur	192	
	Mismunur		**25 399**

02–507 Stýrimannaskólinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 481
1 01	Stýrimannaskólinn í Reykjavík	10 481	
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tækjabúnaður	2 000	
	Gjöld samtals		12 481
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 729	
52–58	Önnur gjöld	3 752	
5	Gjöld samtals	12 481	
4	Sértekjur	371	
	Mismunur		**12 110**

02–514 Iðnskólinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			83 875
1 01	Iðnskólinn í Reykjavík	83 875	
Viðhaldsverkefni:			2 000
5 01	Fasteignir	2 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			1 500
6 01	Tækjabúnaður	1 500	
	Gjöld samtals		87 375
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	82 966	
52–58	Önnur gjöld	4 409	
5	Gjöld samtals	87 375	
4	Sértekjur	640	
	Mismunur		**86 735**

02–515 Iðnskólar utan Reykjavíkur

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 160
1 01	Iðnskólar utan Reykjavíkur	22 160	
	Gjöld samtals		22 160
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 576	
52–58	Önnur gjöld	584	
5	Gjöld samtals		**22 160**

02–516 Iðnskólar, almennt

Viðfangsefni:			
Viðhaldsverkefni:			1 000
5 90	Viðhaldsfé, óskipt	1 000	
Stofnkostnaður:			5 900
6 90	Stofnkostnaður[1])	5 900	
	Gjöld samtals		6 900
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	6 900	
5	Gjöld samtals		**6 900**

02–517 Hótel- og veitingaskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 424
1 01	Hótel- og veitingaskóli Íslands	8 424	

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 1.

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			230
6 01	Tækjabúnaður	230	
	Gjöld samtals		8 654
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 832	
52–58	Önnur gjöld	3 822	
5	Gjöld samtals	8 654	
4	Sértekjur	640	
	Mismunur		**8 014**

02–518 Fiskvinnsluskólinn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 290
1 01	Fiskvinnsluskólinn	10 290	
Stofnkostnaður:			16 485
6 01	Fasteign, kennsluhús	16 485	
	Gjöld samtals		26 775
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 170	
52–58	Önnur gjöld	21 605	
5	Gjöld samtals	26 775	
4	Sértekjur	1 919	
	Mismunur		**24 856**

02–521 Hjúkrunarskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 377
1 01	Hjúkrunarskóli Íslands	10 377	
	Gjöld samtals		10 377
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 560	
52–58	Önnur gjöld	1 817	
5	Gjöld samtals	10 377	
4	Sértekjur	726	
	Mismunur		**9 651**

02–522 Nýi hjúkrunarskólinn

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 058
1 01	Nýi hjúkrunarskólinn	5 058	
	Gjöld samtals		5 058
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 890	
52–58	Önnur gjöld	1 168	
5	Gjöld samtals		**5 058**

02–523 Fósturskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 117
1 01	Fósturskóli Íslands	13 117	
Viðhaldsverkefni:			800
5 01	Fasteign	800	
	Gjöld samtals		13 917
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 605	
52–58	Önnur gjöld	2 312	
5	Gjöld samtals	13 917	
4	Sértekjur	192	
	Mismunur		**13 725**

02–553 Hússtjórnarskólar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 792
1 01	Hússtjórnarskólar	14 792	
Viðhaldsverkefni:			3 000
5 90	Viðhaldsfé, óskipt	3 000	
	Gjöld samtals		17 792

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 742	
52–58	Önnur gjöld	6 050	
5	Gjöld samtals	17 792	
4	Sértekjur	2 379	
	Mismunur		**15 413**

02–561 Myndlista- og handíðaskólinn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			23 953
1 01	Myndlista- og handíðaskólinn	23 953	
	Gjöld samtals		23 953
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 712	
52–58	Önnur gjöld	6 241	
5	Gjöld samtals	23 953	
4	Sértekjur	9 591	
	Mismunur		**14 362**

02–562 Leiklistarskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 390
1 01	Leiklistarskóli Íslands	8 390	
	Gjöld samtals		8 390
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 985	
52–58	Önnur gjöld	2 405	
5	Gjöld samtals	8 390	
4	Sértekjur	185	
	Mismunur		**8 205**

02–563 Tónlistarfræðsla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			90 382
1 10	Tónlistarskólinn í Reykjavík	9 583	
1 20	Aðrir tónlistarskólar	80 799	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			1 400
6 90	Tónlistarskólar, stofnkostnaðarstyrkir	1 400	
	Gjöld samtals		91 782
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	90 382	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	1 400	
5	Gjöld samtals		**91 782**

02–571 Sjómannaskólahúsið

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 174
1 01	Sjómannaskólahúsið	9 174	
Viðhaldsverkefni:			3 000
5 01	Fasteign	3 000	
	Gjöld samtals		12 174
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 774	
52–58	Önnur gjöld	7 400	
5	Gjöld samtals	12 174	
4	Sértekjur	179	
	Mismunur		**11 995**

02–580 Samvinnuskólinn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 810
1 01	Samvinnuskólinn	15 810	
	Gjöld samtals		15 810
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 503	
52–58	Önnur gjöld	8 307	
5	Gjöld samtals	15 810	
4	Sértekjur	1 663	
	Mismunur		**14 147**

02–581 Verslunarskóli Íslands

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			49 081
1 01	Verslunarskóli Íslands	49 081	
	Gjöld samtals		49 081
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	39 452	
52–58	Önnur gjöld	9 629	
5	Gjöld samtals		**49 081**

02–601 Héraðsskólinn Reykholti

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 686
1 01	Héraðsskólinn Reykholti	10 686	
	Gjöld samtals		10 686
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 666	
52–58	Önnur gjöld	2 020	
5	Gjöld samtals	10 686	
4	Sértekjur	166	
	Mismunur		**10 520**

02–602 Héraðsskólinn Núpi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 078
1 01	Héraðsskólinn Núpi	9 078	
	Gjöld samtals		9 078
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 146	
52–58	Önnur gjöld	4 932	
5	Gjöld samtals	9 078	
4	Sértekjur	243	
	Mismunur		**8 835**

02–603 Héraðsskólinn Reykjanesi

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 314
1 01	Héraðsskólinn Reykjanesi	6 314	
	Gjöld samtals		6 314
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 542	
52–58	Önnur gjöld	1 772	
5	Gjöld samtals	6 314	
4	Sértekjur	243	
	Mismunur		**6 071**

02–604 Héraðsskólinn Reykjum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 148
1 01	Héraðsskólinn Reykjum	8 148	
	Gjöld samtals		8 148
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 084	
52–58	Önnur gjöld	2 064	
5	Gjöld samtals	8 148	
4	Sértekjur	155	
	Mismunur		**7 993**

02–605 Alþýðuskólinn Eiðum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 554
1 01	Alþýðuskólinn Eiðum	13 554	
	Gjöld samtals		13 554
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 147	
52–58	Önnur gjöld	5 407	
5	Gjöld samtals	13 554	
4	Sértekjur	831	
	Mismunur		**12 723**

02–606 Héraðsskólinn Skógum

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 472
1 01	Héraðsskólinn Skógum	9 472	
	Gjöld samtals		9 472
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 214	
52–58	Önnur gjöld	3 258	
5	Gjöld samtals	9 472	
4	Sértekjur	384	
	Mismunur		**9 088**

02–607 Héraðsskólinn Laugarvatni

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 793
1 01	Héraðsskólinn Laugarvatni	6 793	
	Gjöld samtals		6 793
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 930	
52–58	Önnur gjöld	1 863	
5	Gjöld samtals	6 793	
4	Sértekjur	371	
	Mismunur		**6 422**

02–609 Héraðsskólinn Laugum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 183
1 01	Héraðsskólinn Laugum	11 183	
	Gjöld samtals		11 183
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 434	
52–58	Önnur gjöld	2 749	
5	Gjöld samtals	11 183	
4	Sértekjur	256	
	Mismunur		**10 927**

02–610 Héraðsskólar almennt	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Viðhaldsverkefni:		3 500
5 90 Viðhald	3 500	
Stofnkostnaður:		11 000
6 90 Stofnkostnaður[1])	11 000	
Gjöld samtals		14 500
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	14 500	
5 Gjöld samtals		**14 500**

02–621 Skálholtsskóli		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		3 301
1 01 Skálholtsskóli	3 301	
Gjöld samtals		3 301
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	2 133	
52–58 Önnur gjöld	1 168	
5 Gjöld samtals		**3 301**

02–700 Grunnskólar, Reykjavík		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		439 790
1 01 Grunnskólar, Reykjavík	439 790	
Gjöld samtals		439 790
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	428 205	
52–58 Önnur gjöld	11 585	
5 Gjöld samtals		**439 790**

02–701 Grunnskólar, Reykjanesi		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		346 969
1 01 Grunnskólar, Reykjanesi	346 969	
Gjöld samtals		346 969

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 2.

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	318 495	
52–58	Önnur gjöld	27 018	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	1 456	
5	Gjöld samtals		**346 969**

02–703 Grunnskólar, Vesturlandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			148 910
1 01	Grunnskólar, Vesturlandi	148 910	
	Gjöld samtals		148 910
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	126 992	
52–58	Önnur gjöld	21 156	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	762	
5	Gjöld samtals		**148 910**

02–704 Grunnskólar, Vestfjörðum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			100 132
1 01	Grunnskólar, Vestfjörðum	100 132	
	Gjöld samtals		100 132
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	88 656	
52–58	Önnur gjöld	10 885	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	591	
5	Gjöld samtals		**100 132**

02–705 Grunnskólar, Norðurlandi vestra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			115 334
1 01	Grunnskólar, Norðurlandi vestra	115 334	
	Gjöld samtals		115 334

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	89 479	
52–58	Önnur gjöld	25 225	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	630	
5	Gjöld samtals		**115 334**

02–706 Grunnskólar, Norðurlandi eystra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			217 460
1 01	Grunnskólar, Norðurlandi eystra	217 460	
	Gjöld samtals		217 460
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	191 363	
52–58	Önnur gjöld	25 179	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	918	
5	Gjöld samtals		**217 460**

02–707 Grunnskólar, Austurlandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			124 906
1 01	Grunnskólar, Austurlandi	124 906	
	Gjöld samtals		124 906
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	110 544	
52–58	Önnur gjöld	13 658	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	704	
5	Gjöld samtals		**124 906**

02–708 Grunnskólar, Suðurlandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			192 329
1 01	Grunnskólar, Suðurlandi	192 329	
	Gjöld samtals		192 329

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	157 388	
52–58	Önnur gjöld	34 097	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	844	
5	Gjöld samtals		**192 329**

02–720 Grunnskólar, almennt

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			80 798
1 10	Framhaldsdeildir í grunnskólum	22 338	
1 12	Umferðarfræðsla í skólum	1 152	
1 13	Sundskylda í skólum	15 000	
1 14	Skíðakennsla í skólum	90	
1 20	Kennsla á Landspítala og Landakotsspítala	1 322	
1 21	Unglingaheimili, skóli	1 673	
1 30	Safnakennsla	466	
1 40	Mötuneyti skyldunámsnema í héraðsskólum	5 670	
1 60	Stjórnskipaðir prófdómarar	4 617	
1 70	Höfundagreiðslur samkvæmt gerðadómi	3 500	
1 80	Sérkennsla í grunnskólum, óskipt	8 970	
1 90	Grunnskólar, óskipt	16 000	
Stofnkostnaður:			5 000
6 90	Tölvuvæðing grunnskóla	5 000	
	Gjöld samtals		85 798
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	59 034	
52–58	Önnur gjöld	8 174	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	15 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 590	
5	Gjöld samtals		**85 798**

02–730 Bygging grunnskóla og íbúða fyrir skólastjóra

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			120 345
6 90	Bygging grunnskóla og íbúða fyrir skólastjóra[1])	120 345	
	Gjöld samtals		120 345
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	120 345	
5	Gjöld samtals		**120 345**

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 3.

02–750 Skólar fyrir þroskaheft börn

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			124 638
1 10	Öskjuhlíðarskólinn	31 698	
1 21	Fjölskylduheimilið Reynilundi 4	2 756	
1 22	Skóladagheimilið Lindarflöt 41	2 573	
1 31	Þjálfunarskólinn Kópavogshæli	12 306	
1 32	Þjálfunarskólinn Sólheimum	1 374	
1 33	Þjálfunarskóli geðdeildar barnaspítala Hringsins	5 712	
1 34	Þjálfunarskóli Bjarkarási við Stjörnugróf	4 914	
1 35	Þjálfunarskóli Safamýri	17 130	
1 36	Þjálfunarskóli Tjaldanesi	1 162	
1 37	Þjálfunarskóli Akureyri (Sólborg)	7 688	
1 40	Dagvist forskólabarna	15 876	
1 50	Sameiginleg þjónusta	19 705	
1 60	Blissnefnd	1 744	
Viðhaldsverkefni:			300
5 10	Fasteign	300	
Stofnkostnaður:			300
6 10	Hjálpartæki	300	
	Gjöld samtals		125 238
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	80 069	
52–58	Önnur gjöld	20 985	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	15 269	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	8 915	
5	Gjöld samtals		**125 238**

02–799 Heyrnleysingjaskólinn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 195
1 01	Heyrnleysingjaskólinn	24 195	
Viðhaldsverkefni:			400
5 01	Fasteign	400	
Stofnkostnaður:			200
6 01	Tækjakaup	200	
	Gjöld samtals		24 795

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	19 873	
52–58	Önnur gjöld	4 922	
5	Gjöld samtals		**24 795**

02–802 Vernd barna og ungmenna

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 435
1 10	Barnarverndarráð	4 111	
1 30	Meðferðarheimili Torfastöðum	2 324	
	Gjöld samtals		6 435
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 176	
52–58	Önnur gjöld	935	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 324	
5	Gjöld samtals		**6 435**

02–803 Dagvistarheimili, stofnkostnaður

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			40 000
6 90	Dagvistarheimili, stofnkostnaður	40 000	
	Gjöld samtals		40 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	40 000	
5	Gjöld samtals		**40 000**

02–871 Unglingaheimili ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 294
1 01	Unglingaheimili ríkisins	5 294	
	Gjöld samtals		5 294
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	5 294	
5	Gjöld samtals		**5 294**

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 4.

02–872 Lánasjóður íslenskra námsmanna

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			865 000
1 01	Lánasjóður íslenskra námsmanna	865 000	
	Gjöld samtals		865 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	865 000	
5	Gjöld samtals		**865 000**

02–881 Náms- og fræðimenn, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 949
1 10	Styrkur til erlendra námsmanna í íslenskum skólum	1 729	
1 14	Menningarstofnun Bandaríkjanna á Íslandi, námsstyrkir	120	
1 15	Styrkur til útgáfustarfa	1 200	
1 19	Safngripaviðgerðir, námsvistargjöld	600	
1 20	Félagsstofnun stúdenta	3 300	
Viðhaldsverkefni:			7 000
5 22	Stúdentagarðar, viðhald	7 000	
Stofnkostnaður:			200
6 21	Hjónagarðar, hönnun	200	
	Gjöld samtals		14 149
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	7 000	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	7 149	
5	Gjöld samtals		**14 149**

02–883 Lektorar í íslensku við erlenda háskóla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			789
1 01	Lektorar í íslensku við erlenda háskóla	789	
	Gjöld samtals		789
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	789	
5	Gjöld samtals		**789**

02–884 Jöfnun á námskostnaði

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 000
1 01	Jöfnun á námskostnaði	20 000	
	Gjöld samtals		20 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	20 000	
5	Gjöld samtals		**20 000**

02–885 Fullorðinsfræðsla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 155
1 20	Bréfaskólinn	550	
1 30	Námsflokkar	150	
1 40	Félagsmálanámskeið	125	
1 60	Heimilisiðnaðarskólinn	180	
1 80	Námskeið fyrir ófaglærða bókaverði	150	
	Gjöld samtals		1 155
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	150	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	855	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	150	
5	Gjöld samtals		**1 155**

02–901 Landsbókasafn Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 313
1 01	Landsbókasafn Íslands	15 313	
Viðhaldsverkefni:			180
5 01	Viðhald	180	
Stofnkostnaður:			2 260
6 01	Bókakaup	2 260	
	Gjöld samtals		17 753

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 419	
52–58	Önnur gjöld	5 334	
5	Gjöld samtals	17 753	
4	Sértekjur	384	
	Mismunur		**17 369**

02–902 Þjóðminjasafn Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 684
1 01	Þjóðminjasafn	15 684	
Viðhaldsverkefni:			2 400
5 01	Fasteignir	2 400	
	Gjöld samtals		18 084
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 485	
52–58	Önnur gjöld	6 424	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	175	
5	Gjöld samtals	18 084	
4	Sértekjur	288	
	Mismunur		**17 796**

02–903 Þjóðskjalasafn Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 718
1 01	Þjóðskjalasafn Íslands	9 718	
Stofnkostnaður:			1 700
6 01	Ýmis tækjakaup	600	
6 10	Innréttingar	1 100	
	Gjöld samtals		11 418
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 545	
52–58	Önnur gjöld	4 873	
5	Gjöld samtals	11 418	
4	Sértekjur	77	
	Mismunur		**11 341**

02–904 Safnahúsið við Hverfisgötu	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		2 463
1 01 Safnahúsið við Hverfisgötu	2 463	
Viðhaldsverkefni:		365
5 01 Fasteign	365	
Gjöld samtals		2 828
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	1 655	
52–58 Önnur gjöld	1 173	
5 Gjöld samtals		**2 828**

02–905 Listasafn Ásgríms Jónssonar		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		1 000
1 01 Listasafn Ásgríms Jónssonar	1 000	
Viðhaldsverkefni:		150
5 01 Fasteign	150	
Gjöld samtals		1 150
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	926	
52–58 Önnur gjöld	224	
5 Gjöld samtals	1 150	
4 Sértekjur	13	
Mismunur		**1 137**

02–906 Listasafn Einars Jónssonar		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		1 552
1 01 Listasafn Einars Jónssonar	1 552	
Viðhaldsverkefni:		1 000
5 01 Viðhald	1 000	
Gjöld samtals		2 552

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 163	
52–58	Önnur gjöld	1 389	
5	Gjöld samtals	2 552	
4	Sértekjur	119	
	Mismunur		**2 433**

02–907 Listasafn Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 410
1 01	Listasafn Íslands	10 410	
Stofnkostnaður:			24 000
6 01	Listaverkakaup	3 000	
6 20	Fríkirkjuvegur 7	21 000	
	Gjöld samtals		34 410
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 610	
52–58	Önnur gjöld	28 800	
5	Gjöld samtals	34 410	
4	Sértekjur	448	
	Mismunur		**33 962**

02–908 Kvikmyndasafn Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 646
1 01	Kvikmyndasafn Íslands	1 646	
	Gjöld samtals		1 646
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	543	
52–58	Önnur gjöld	1 103	
5	Gjöld samtals	1 646	
4	Sértekjur	356	
	Mismunur		**1 290**

02–909 Blindrabókasafn Íslands	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		7 606
1 01 Blindrabókasafn Íslands	7 606	
Stofnkostnaður:		500
6 01 Tækjabúnaður	500	
Gjöld samtals		8 106
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	4 635	
52–58 Önnur gjöld	3 471	
5 Gjöld samtals		**8 106**

02–931 Náttúruverndarráð		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		15 254
1 01 Náttúruverndarráð	5 466	
1 02 Fræðslustarfsemi	489	
1 20 Friðlýsingarsjóður	65	
1 31 Rannsóknastörf við Mývatn	2 168	
1 32 Þjóðgarðurinn Skaftafelli	3 136	
1 33 Þjóðgarðurinn í Jökulsárgljúfrum	1 544	
1 34 Friðlýst svæði, merkingar og eftirlit	2 386	
Viðhaldsverkefni:		800
5 32 Fasteignir, óskipt	800	
Stofnkostnaður:		425
6 31 Fasteign	425	
Gjöld samtals		16 479
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	6 074	
52–58 Önnur gjöld	10 405	
5 Gjöld samtals	16 479	
4 Sértekjur	3 971	
Mismunur		**12 508**

02–973 Þjóðleikhús

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			59 448
1 01	Þjóðleikhús	59 448	
Stofnkostnaður:			6 000
6 50	Húseign	6 000	
	Gjöld samtals		65 448
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	65 448	
5	Gjöld samtals		**65 448**

02–974 Sinfóníuhljómsveit Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 367
1 01	Sinfóníuhljómsveit Íslands	26 367	
	Gjöld samtals		26 367
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	26 367	
5	Gjöld samtals		**26 367**

02–975 Vísindasjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			700
1 01	Vísindasjóður	700	
	Gjöld samtals		700
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	700	
5	Gjöld samtals		**700**

02–976 Menningarsjóður, framlag

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 000
1 01	Menningarsjóður, framlag	6 000	
	Gjöld samtals		6 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	6 000	
5	Gjöld samtals		**6 000**

02–980 Listskreytingasjóður ríkisins

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Listskreytingasjóður ríkisins	4 000	
	Gjöld samtals		4 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	4 000	
5	Gjöld samtals		**4 000**

02–981 Kvikmyndasjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			16 000
1 01	Kvikmyndasjóður	16 000	
	Gjöld samtals		16 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	16 000	
5	Gjöld samtals		**16 000**

02–982 Listir, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			67 135
1 12	Launasjóður rithöfunda	8 385	
1 13	Höfundagreiðslur skv. 21. gr. höfundalaga	206	
1 14	Rithöfundasjóður Íslands	4 021	
1 15	Þýðingarsjóður	2 664	
1 20	Leikfélag Reykjavíkur	5 200	
1 21	Leikfélag Akureyrar	4 700	
1 22	Leiklistarstarfsemi	4 800	
1 23	Bandalag íslenskra leikfélaga	625	
1 24	Önnur leiklistarstarfsemi	1 750	
1 25	Leiklistarráð	125	
1 26	Alþýðuleikhús	1 650	
1 27	Norrænt leiklistarþing	250	
1 28	Kynning á íslenskri list erlendis	1 550	
1 30	Íslenska óperan	3 750	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 31	Íslenski dansflokkurinn	750	
1 37	Tónlistarstarfsemi, styrkir	2 250	
1 41	Listasöfn, styrkir	1 725	
1 42	Myndlistarskólinn í Reykjavík	1 250	
1 43	Myndlistarskólinn á Akureyri	2 000	
1 44	Félag íslenskra myndlistarmanna	625	
1 19	Listasafn Sigurjóns Ólafssonar	500	
1 70	Heiðurslaun listamanna skv. ákvörðun Alþingis[1])	4 125	
1 71	Listamannalaun	4 107	
1 72	Starfslaun listamanna	4 692	
1 73	Bandalag íslenskra listamanna	50	
1 74	Listkynning, styrkir	185	
1 75	Lista- og menningarmál, ýmis	3 000	
1 81	Leikfélög, skuldagreiðslur	2 200	
	Gjöld samtals		67 135
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	67 135	
5	Gjöld samtals		**67 135**

02–983 Vísindaleg starfsemi, styrkir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			890
1 10	Vísinda- og fræðistörf	650	
1 12	Samstarfsnefnd um upplýsingamál	240	
Stofnkostnaður:			150
6 10	Surtseyjarfélagið, byggingarstyrkur	150	
	Gjöld samtals		1 040
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 040	
5	Gjöld samtals		**1 040**

02–984 Norræn samvinna

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 171
1 10	Norrænt samstarf	400	
1 11	Norræna félagið	125	
1 12	Samstarf á sviði menningarmála skv. samnorrænni fjárhagsáætlun	4 071	

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 5.

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 17	Menningarsamskipti við Færeyinga	275	
1 20	Þátttaka í framkvæmdastjórn UNESCO	300	
	Gjöld samtals		5 171
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 171	
5	Gjöld samtals		**5 171**

02–985 Félagsheimilasjóður

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			12 000
6 01	Félagsheimilasjóður	12 000	
	Gjöld samtals		12 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	12 000	
5	Gjöld samtals		**12 000**

02–986 Íþróttasjóður

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			2 000
1 10	Rekstrarstyrkir o.fl.	2 000	
Stofnkostnaður:			31 650
6 20	Bygging íþróttamannvirkja[1])	31 650	
	Gjöld samtals		33 650
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	33 650	
5	Gjöld samtals		**33 650**

02–988 Æskulýðsmál

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			10 530
1 10	Æskulýðsráð ríkisins	750	
1 11	Æskulýðssamband Íslands	180	

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 6.

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 12	Ungmennafélag Íslands	5 250	
1 13	Bandalag íslenskra skáta	2 850	
1 14	Bandalag íslenskra skáta vegna Úlfljótsvatns	300	
1 16	Íslenskir ungtemplarar	200	
1 17	Starfsemi KFUM og KFUK	1 000	
	Gjöld samtals		10 530

Tegundasundurliðun:

59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	10 530	
5	Gjöld samtals		**10 530**

02–989 Ýmis íþróttamál

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			27 415
1 10	Íþróttasamband Íslands	22 500	
1 11	Ólympíunefnd	1 500	
1 12	Ólympíunefnd fatlaðra	500	
1 13	Íþróttamál fatlaðra	1 500	
1 15	Farkennsla í íþróttum	100	
1 16	Útgáfa handbóka um skólaíþróttir	50	
1 21	Skáksamband Íslands	250	
1 22	Stórmeistarar í skák	700	
1 23	Skákmót, styrkir	300	
1 30	Bridgesamband Íslands	15	
	Gjöld samtals		27 415

Tegundasundurliðun:

59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	27 415	
5	Gjöld samtals		**27 415**

02–991 Húsfriðun

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			13 253
6 10	Húsfriðunarsjóður	1 803	
6 20	Viðeyjarstofa og Nesstofa	2 500	
6 30	Húsið, Eyrarbakka	450	
6 40	Byggða- og minjasöfn	6 500	
6 60	Sjóminjasafn Íslands	2 000	
	Gjöld samtals		13 253

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	13 253	
5	Gjöld samtals		**13 253**

02–999 Ýmislegt

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			11 511
1 29	Amtsbókasafn vegna skilaskyldu	150	
1 42	Reykholtsstaður	250	
1 50	Landssamband hjálparsveita skáta	900	
1 70	Landakotsskóli, rekstrarstyrkur	1 500	
1 71	Hlíðardalsskóli, rekstrarstyrkur	1 850	
1 75	Til Cornell- og Manitobaháskóla	100	
1 90	Söfn, styrkir	900	
1 91	Félög, styrkir	250	
1 92	Ýmis framlög	2 500	
1 93	Kvenfélagasamband Íslands	750	
1 94	Iðnsaga Íslands	2 261	
1 95	Vísindastyrkir Atlantshafsbandalagsins	100	
Stofnkostnaður:			1 025
6 15	Náttúrugripasafn Vestmannaeyja, sædýrasafn	125	
6 24	Safnastofnun Austurlands	600	
6 71	Hlíðardalsskóli, viðhald	300	
	Gjöld samtals		12 536
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	844	
52–58	Önnur gjöld	1 417	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	10 275	
5	Gjöld samtals		**12 536**
	Samtals		5 656 585

03 Utanríkisráðuneyti

03–101 Utanríkisráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			62 875
1 01	Yfirstjórn	46 748	
1 10	Kjörræðismenn	483	
1 20	Samningar við erlend ríki	461	
1 21	Alþjóðaráðstefnur	7 088	
1 30	Upplýsinga- og kynningarstarfsemi	1 778	
1 31	Kvikmyndir og myndbönd, landkynning	1 125	
1 32	Markaðsmál	5 192	
Stofnkostnaður:			500
6 01	Tölvubúnaður	500	
	Gjöld samtals		63 375

Tegundasundurliðun:

51	Laun	20 139	
52–58	Önnur gjöld	43 236	
5	Gjöld samtals		**63 375**

03–102 Varnarmálaskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			12 862
1 01	Varnarmálaskrifstofa	11 207	
1 02	Fulltrúi í Brussel	1 655	
	Gjöld samtals		12 862

Tegundasundurliðun:

51	Laun	8 708	
52–58	Önnur gjöld	4 154	
5	Gjöld samtals	12 862	
4	Sértekjur	256	
	Mismunur		**12 606**

03–201 Lögreglustjórinn á Keflavíkurflugvelli

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			78 294
1 01	Yfirstjórn	6 338	
1 10	Tollgæsla á Keflavíkurflugvelli	29 428	
1 20	Ríkislögregla á Keflavíkurflugvelli	41 783	
1 30	Varnarstöðvar utan Keflavíkurflugvallar	745	
	Gjöld samtals		78 294
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	60 880	
52–58	Önnur gjöld	17 414	
5	Gjöld samtals	78 294	
4	Sértekjur	7 779	
	Mismunur		**70 515**

03–301 Sendiráð Íslands í Bonn og fastanefnd hjá Evrópuráðinu

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 835
1 01	Sendiráð Íslands í Bonn og fastanefnd hjá Evrópuráðinu	9 835	
	Gjöld samtals		9 835
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 840	
52–58	Önnur gjöld	2 995	
5	Gjöld samtals		**9 835**

03–302 Sendiráð Íslands í Kaupmannahöfn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 616
1 01	Sendiráð Íslands í Kaupmannahöfn	11 616	
	Gjöld samtals		11 616
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 310	
52–58	Önnur gjöld	4 306	
5	Gjöld samtals		**11 616**

03–303 Sendiráð Íslands í London

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 061
1 01	Sendiráð Íslands í London	14 061	
	Gjöld samtals		14 061
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 621	
52–58	Önnur gjöld	5 440	
5	Gjöld samtals		**14 061**

03–304 Sendiráð Íslands í Moskvu

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 931
1 01	Sendiráð Íslands í Moskvu	11 931	
	Gjöld samtals		11 931
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 523	
52–58	Önnur gjöld	3 408	
5	Gjöld samtals		**11 931**

03–305 Sendiráð Íslands í Ósló

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 081
1 01	Sendiráð Íslands í Ósló	11 081	
	Gjöld samtals		11 081
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 754	
52–58	Önnur gjöld	3 327	
5	Gjöld samtals		**11 081**

03–306 Sendiráð Íslands í París og fastanefnd hjá OECD og UNESCO

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 671
1 01	Sendiráð Íslands í París og fastanefnd hjá OECD og UNESCO	14 671	
	Gjöld samtals		14 671

Tegundasundurliðun:		Þús. kr.	Þús. kr.
51	Laun	8 659	
52–58	Önnur gjöld	6 012	
5	Gjöld samtals		**14 671**

03–307 Sendiráð Íslands í Stokkhólmi

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			9 766
1 01	Sendiráð Íslands í Stokkhólmi	9 766	
	Gjöld samtals		9 766

Tegundasundurliðun:

51	Laun	6 852	
52–58	Önnur gjöld	2 914	
5	Gjöld samtals		**9 766**

03–308 Sendiráð Íslands í Washington

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			18 684
1 01	Sendiráð Íslands í Washington	18 684	
	Gjöld samtals		18 684

Tegundasundurliðun:

51	Laun	12 580	
52–58	Önnur gjöld	6 104	
5	Gjöld samtals		**18 684**

03–309 Fastanefnd Íslands hjá S.þ. og aðalræðismaður í New York

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			23 240
1 01	Fastanefnd Íslands hjá S.þ. og aðalræðismaður í New York	23 240	
	Gjöld samtals		23 240

Tegundasundurliðun:

51	Laun	12 035	
52–58	Önnur gjöld	11 205	
5	Gjöld samtals		**23 240**

03–311 Sendiráð Íslands í Brussel og fastanefnd Íslands hjá NATO	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		13 616
1 01 Sendiráð Íslands í Brussel og fastanefnd Íslands hjá NATO	13 616	
Gjöld samtals		13 616
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	8 840	
52–58 Önnur gjöld	4 776	
5 Gjöld samtals		**13 616**

03–312 Fastanefnd Íslands hjá EFTA í Genf		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		14 192
1 01 Fastanefnd Íslands hjá EFTA í Genf	14 192	
Gjöld samtals		14 192
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	8 517	
52–58 Önnur gjöld	5 675	
5 Gjöld samtals		**14 192**

03–313 Sendiráð almennt		
Viðfangsefni:		
Viðhaldsverkefni:		4 000
5 90 Viðhaldsfé, óskipt	4 000	
Stofnkostnaður:		3 000
6 90 Stofnkostnaður, óskiptur	3 000	
Gjöld samtals		7 000
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	7 000	
5 Gjöld samtals		**7 000**

03–390 Þróunarsamvinnustofnun Íslands

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 000
1 01	Þróunarsamvinnustofnun Íslands	24 000	
	Gjöld samtals		24 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	24 000	
5	Gjöld samtals		**24 000**

03–399 Ýmis utanríkismál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 289
1 30	Lögberg-Heimskringla	207	
1 40	Samskipti við Vestur-Íslendinga	187	
1 60	Háskóli Sameinuðu þjóðanna	6 125	
1 80	Matvæla- og neyðaraðstoð skv. nánari ákvörðun ríkisstjórnarinnar	4 800	
1 81	Tækniaðstoð við Colombíu	970	
	Gjöld samtals		12 289
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	12 289	
5	Gjöld samtals		**12 289**

03–401 Alþjóðastofnanir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			68 749
1 10	Sameinuðu þjóðirnar, UN	9 339	
1 11	Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin, WHO	3 443	
1 12	Alþjóðavinnumálastofnunin, ILO	1 868	
1 13	Menningarmálastofnun S.þ., UNESCO	1 447	
1 14	Matvæla- og landbúnaðarstofnun S.þ., FAO	2 988	
1 15	Alþjóðakjarnorkumálastofnunin, IAEA	1 821	
1 16	GATT	1 666	
1 17	Alþjóðaveðurfræðistofnunin, WMO	1 046	
1 18	Alþjóðasiglingamálastofnunin, IMCO	337	
1 19	Þróunaraðstoð Sameinuðu þjóðanna, UNDP	5 000	
1 20	Alþjóðabarnahjálparsjóðurinn, UNICEF	500	
1 21	Aðstoð við palestínska flóttamenn, UNRWA	445	
1 22	Flóttamannastofnun Sameinuðu þjóðanna, UNHCR	1 471	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 23	Gæslulið Sameinuðu þjóðanna á Kýpur, UNFICYP ...	513	
1 24	Matvælaáætlun Sameinuðu þjóðanna, WFP	644	
1 25	Eftirlitsnefnd með gin- og klaufaveiki, FAO	38	
1 26	Sameinuðu þjóðirnar, ýmsir sérsjóðir	488	
1 27	Alþjóðagerðardómurinn í Haag	12	
1 28	Tollasamvinnuráðið, CCC	546	
1 29	Alþjóðasjómælingastofnunin, IHB	254	
1 30	Alþjóðahvalveiðiráðið, IWC	806	
1 31	Alþjóðahafrannsóknir (ICES, ICNAF, NEAFC)	2 772	
1 32	Alþjóðastofnun til útgáfu tollalaga	47	
1 33	Alþjóðalandfræðisambandið, IGU	14	
1 34	Alþjóðajarðfræðisambandið, IUGS	17	
1 35	Parísarsamþykktin um vernd á sviði iðnaðar	499	
1 36	Bernarsambandið	280	
1 37	Alþjóðaráð Rauða krossins	1 107	
1 38	Alþjóðasamband sakamálalögreglu, INTERPOL	665	
1 39	Evrópuráðið	3 029	
1 40	Efnahags- og framfarastofnunin, OECD	4 242	
1 41	Atlantshafsbandalagið, NATO	11 681	
1 42	Fríverslunarsamtök Evrópu, EFTA	4 589	
1 43	Norræn nefnd um neytendamál	10	
1 44	Alþjóðanáttúruverndarsambandið	138	
1 45	Gæslulið Sameinuðu þjóðanna fyrir botni Miðjarðarhafs	528	
1 46	Alþjóðasamband um byggingaskipulag	19	
1 47	Oslóarsamningur um varnir gegn mengun	206	
1 48	Alþjóðajarðeðlisfræðisambandið	44	
1 49	Gæslulið Sameinuðu þjóðanna í Líbanon, UNIFIL ...	2 688	
1 50	Sameindalíffræðiþing Evrópu	130	
1 51	Neyðarhjálparstofnun S.þ., UNDRO	276	
1 53	Parísarsamningur um varnir gegn mengun	205	
1 54	Mannfjöldasjóður S.þ., UNFPA	122	
1 55	Alþjóðamatvælabirgðasjóðurinn, IEFR	302	
1 56	Sjóður Sameinuðu þjóðanna til fórnarlamba pyntinga .	93	
1 57	Norður-Atlantshafslaxveiðinefndin, NASCO	374	
	Gjöld samtals		68 749
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	68 749	
5	Gjöld samtals		**68 749**
	Samtals		411 227

04 Landbúnaðarráðuneyti

04–101 Landbúnaðarráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			15 818
1 01	Yfirstjórn	15 818	
	Gjöld samtals		15 818
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 237	
52–58	Önnur gjöld	5 581	
5	Gjöld samtals		**15 818**

04–171 Jarðeignir ríkisins, framlög

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			8 700
6 01	Jarðeignir ríkisins	8 700	
	Gjöld samtals		8 700
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	8 700	
5	Gjöld samtals		**8 700**

04–172 Jarðasjóður

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			1 694
6 01	Jarðasjóður	1 694	
	Gjöld samtals		1 694
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	1 694	
5	Gjöld samtals		**1 694**

04–201 Búnaðarfélag Íslands

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			40 795
1 01	Yfirstjórn	9 386	
1 20	Ráðunautar	18 288	
1 30	Sérfræðileg aðstoð við landbúnaðinn	11 081	
1 40	Ýmis framlög	1 600	
1 50	Landþurrkun[1])	440	
	Gjöld samtals		40 795
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 240	
52–58	Önnur gjöld	19 115	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	440	
5	Gjöld samtals	40 795	
4	Sértekjur	2 877	
	Mismunur		**37 918**

04–205 Veiðistjóri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 716
1 01	Veiðistjóri	5 716	
	Gjöld samtals		5 716
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 454	
52–58	Önnur gjöld	1 164	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	3 098	
5	Gjöld samtals		**5 716**

04–206 Rannsóknastofnun landbúnaðarins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			56 268
1 01	Yfirstjórn	6 761	
1 02	Útgáfa	610	
1 11	Sérstök þróunarverkefni	325	
1 12	Grunnkortagerð	1 214	
1 13	Efnagreiningar	3 184	
1 14	Úrvinnsla gagna	2 844	
1 20	Búfé	9 156	

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 7.

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 30	Jarðrækt	7 202	
1 34	Ylrækt og garðrækt	715	
1 40	Landnýting	5 279	
1 50	Bútækni	3 897	
1 60	Fæðurannsóknir	2 363	
1 70	Aðfangaeftirlit	1 813	
1 81	Korpa og Þormóðsdalur	1 656	
1 82	Stóra-Ármót	930	
1 83	Tilraunabúið Hesti	1 568	
1 84	Tilraunastöðin Reykhólum	1 236	
1 85	Tilraunastöðin Möðruvöllum	1 755	
1 86	Tilraunastöðin Skriðuklaustri	1 820	
1 87	Tilraunastöðin Sámsstöðum	1 940	
	Viðhaldsverkefni:		1 100
5 85	Viðhald	300	
5 86	Hús Gunnars Gunnarssonar á Skriðuklaustri	600	
5 87	Viðhald	200	
	Stofnkostnaður:		4 100
6 82	Stóra-Ármót	1 000	
6 85	Tilraunastöðin Möðruvöllum	1 000	
6 87	Tækjabúnaður	500	
6 90	Tækjakaup deilda	1 600	
	Gjöld samtals		61 468
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	35 846	
52–58	Önnur gjöld	25 622	
5	Gjöld samtals	61 468	
4	Sértekjur	5 872	
	Mismunur		**55 596**

04–231 Skógrækt ríkisins

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			39 708
1 01	Yfirstjórn	4 168	
1 02	Ýmis kostnaður	793	
1 20	Skógarvarsla	7 116	
1 30	Skóggræðsla	12 767	
1 32	Gróðrarstöðvar	8 902	
1 40	Mógilsá, skógræktartilraunir	2 667	
1 50	Framkvæmdir í Fljótsdal	250	
1 60	Útivistarsvæði	595	
1 80	Tilraunir við rótarskóga	150	
1 81	Nytjaskógar	2 000	
1 90	Skógrækt einstaklinga, styrkir	300	
Viðhaldsverkefni:			1 900
5 30	Fasteignir, óskipt	1 650	
5 40	Fasteign, Mógilsá	250	
Stofnkostnaður:			2 972
6 01	Tölvubúnaður	160	
6 30	Fasteignir og tækjakaup	2 000	
6 32	Fasteign, plöntugeymsla	812	
	Gjöld samtals		44 580
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 278	
52–58	Önnur gjöld	15 602	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	2 700	
5	Gjöld samtals	44 580	
4	Sértekjur	12 572	
	Mismunur		**32 008**

04–235 Landgræðsla ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			28 288
1 01	Yfirstjórn	3 953	
1 20	Almenn landgræðsla	5 044	
1 30	Landgræðsluverðir	3 951	
1 40	Rekstur flugvéla	8 572	
1 60	Búrekstur	6 768	
Viðhaldsverkefni:			700
5 20	Viðhaldsfé, óskipt	700	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			3 000
6 20	Stofnkostnaður, óskiptur	2 000	
6 60	Vélar og tæki	1 000	
	Gjöld samtals		31 988
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 946	
52–58	Önnur gjöld	21 042	
5	Gjöld samtals	31 988	
4	Sértekjur	6 466	
	Mismunur		**25 522**

04–242 Mat á landbúnaðarafurðum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 898
1 01	Mat á landbúnaðarafurðum	2 898	
	Gjöld samtals		2 898
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 405	
52–58	Önnur gjöld	1 493	
5	Gjöld samtals		**2 898**

04–243 Sauðfjárveikivarnir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 675
1 01	Sauðfjárveikivarnir	25 675	
Viðhaldsverkefni:			2 100
5 01	Viðhald varnargirðinga	2 100	
	Gjöld samtals		27 775
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 263	
52–58	Önnur gjöld	4 307	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	174	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	16 031	
5	Gjöld samtals		**27 775**

04–244 Verðlagsnefnd landbúnaðarafurða

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 844
1 01	Verðlagsnefnd landbúnaðarafurða	1 844	
	Gjöld samtals		1 844
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 714	
52–58	Önnur gjöld	130	
5	Gjöld samtals		**1 844**

04–246 Veiðimálaskrifstofan

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 933
1 01	Veiðimálaskrifstofan	13 933	
Stofnkostnaður:			3 600
6 01	Vélar og tæki	600	
6 30	Fiskræktarsjóður	600	
6 40	Laxeldistöð í Kollafirði	2 400	
	Gjöld samtals		17 533
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 741	
52–58	Önnur gjöld	5 792	
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	2 400	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	600	
5	Gjöld samtals	17 533	
4	Sértekjur	1 279	
	Mismunur		**16 254**

04–247 Yfirdýralæknir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 980
1 01	Yfirstjórn	900	
1 20	Héraðsdýralæknar	19 379	
1 30	Dýralæknir fisksjúkdóma	1 362	
1 51	Búfjársjúkdómar	130	
1 52	Eftirlit og eftirlitsferðir	209	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			2 000
5 90	Dýralæknabústaðir, viðhald	2 000	
Stofnkostnaður:			300
6 90	Dýralæknabústaðir, byggingar	300	
	Gjöld samtals		24 280
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 163	
52–58	Önnur gjöld	6 117	
5	Gjöld samtals	24 280	
4	Sértekjur	1 113	
	Mismunur		**23 167**

04–270 Landgræðslu- og landverndaráætlun

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			51 718
6 20	Landgræðsluáætlun, RALA	3 813	
6 30	Landgræðsluáætlun, Skógrækt ríkisins	6 173	
6 40	Landgræðsluáætlun, Landgræðsla ríkisins	29 800	
6 50	Landgræðsluáætlun, ýmis starfsemi	1 405	
6 90	Fyrirhleðslur[1])	8 600	
6 91	Sjóvarnargarðar[2])	1 927	
	Gjöld samtals		51 718
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	41 191	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	1 927	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	8 600	
5	Gjöld samtals		**51 718**

04–271 Landgræðslusjóður

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			600
6 01	Landgræðslusjóður	600	
	Gjöld samtals		600

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 8.
[2]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 9.

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	600	
5	Gjöld samtals		**600**

04–272 Einangrunarstöð holdanauta í Hrísey

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			800
1 01	Einangrunarstöð holdanauta í Hrísey	800	
	Gjöld samtals		800
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	800	
5	Gjöld samtals		**800**

04–287 Stofnlánadeild landbúnaðarins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			41 580
1 01	Stofnlánadeild landbúnaðarins	41 580	
	Gjöld samtals		41 580
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	41 580	
5	Gjöld samtals		**41 580**

04–288 Jarðræktarlög, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			15 622
1 10	Ráðunautar	15 622	
Stofnkostnaður:			130 000
6 20	Jarðræktarframlög o.fl.	130 000	
	Gjöld samtals		145 622
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 415	
52–58	Önnur gjöld	2 207	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	130 000	
5	Gjöld samtals		**145 622**

04–289 Jöfnunargjald

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 125
1 01	Jöfnunargjald	4 125	
	Gjöld samtals		4 125
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	4 125	
5	Gjöld samtals		**4 125**

04–290 Uppbætur á útfluttar landbúnaðarafurðir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			720 000
1 01	Uppbætur á útfluttar landbúnaðarafurðir	720 000	
	Gjöld samtals		720 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	720 000	
5	Gjöld samtals		**720 000**

04–291 Búfjárrækt, framlög skv. lögum nr. 31/1973

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 878
1 01	Búfjárrækt, framlög skv. lögum nr. 31/1973	22 878	
	Gjöld samtals		22 878
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 878	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	12 000	
5	Gjöld samtals		**22 878**

04–299 Landbúnaðarmál, ýmis starfsemi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 070
1 15	Tilraunastöð Búnaðarsambands Suðurlands	275	
1 16	Búnaðarsamband Austur-Skaftafellssýslu	165	
1 18	Skógræktarfélag Íslands	330	
1 22	Ýmis verkefni	1 300	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			30 354
6 19	Lántökukostnaður vegna laga nr. 13/1981 og 13/1982 ..	30 354	
	Gjöld samtals		32 424
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	30 794	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 630	
5	Gjöld samtals		**32 424**

04–501 Bændaskólinn á Hvanneyri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			52 435
1 01	Yfirstjórn	8 166	
1 30	Rekstur skóla	26 972	
1 40	Rannsóknir og tilraunastarfsemi	3 247	
1 50	Búrekstur	14 050	
Viðhaldsverkefni:			1 400
5 30	Fasteignir, viðhald húsa	1 400	
Stofnkostnaður:			7 820
6 31	Fasteign, rannsóknahús	4 720	
6 40	Vélar og áhöld	600	
6 50	Loðdýrahús	2 500	
	Gjöld samtals		61 655
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	24 890	
52–58	Önnur gjöld	36 765	
5	Gjöld samtals	61 655	
4	Sértekjur	20 483	
	Mismunur		**41 172**

04–502 Bændaskólinn á Hólum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 613
1 01	Bændaskólinn á Hólum	25 613	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			4 200
5 01	Viðhald	4 200	
Stofnkostnaður:			3 820
6 01	Fasteignir, starfsmannaíbúðir o.fl.	3 820	
	Gjöld samtals		33 633
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 633	
52–58	Önnur gjöld	21 000	
5	Gjöld samtals	33 633	
4	Sértekjur	7 748	
	Mismunur		**25 885**

04–503 Garðyrkjuskóli ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 717
1 01	Garðyrkjuskóli ríkisins	13 728	
1 10	Tilraunir og rannsóknastörf	989	
Viðhaldsverkefni:			2 210
5 01	Fasteignir, gróðurhús	2 210	
Stofnkostnaður:			3 200
6 01	Fasteignir, óskipt	3 000	
6 10	Tækjakaup	200	
	Gjöld samtals		20 127
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 266	
52–58	Önnur gjöld	8 861	
5	Gjöld samtals	20 127	
4	Sértekjur	2 046	
	Mismunur		**18 081**
	Samtals		1 359 795

05 Sjávarútvegsráðuneyti

05–101 Sjávarútvegsráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			22 467
1 01	Yfirstjórn	22 467	
	Gjöld samtals		22 467
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 937	
52–58	Önnur gjöld	9 530	
5	Gjöld samtals		**22 467**

05–201 Fiskifélag Íslands

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			24 748
1 01	Yfirstjórn	10 104	
1 02	Aflatryggingasjóður	1 745	
1 20	Hagdeild	2 514	
1 30	Tæknideild og námskeið í meðferð fiskleitartækja	3 959	
1 40	Skýrsludeild	4 475	
1 50	Fiskræktardeild	1 951	
	Gjöld samtals		24 748
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	15 954	
52–58	Önnur gjöld	8 794	
5	Gjöld samtals	24 748	
4	Sértekjur	1 484	
	Mismunur		**23 264**

05–202 Hafrannsóknastofnun

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			175 947
1 01	Yfirstjórn	13 766	
1 10	Rannsóknasvið	35 035	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 11	Raftæknideild	3 943	
1 19	Tímabundin verkefni	5 640	
1 20	Útibú á Húsavík	1 273	
1 21	Útibú á Höfn í Hornafirði	965	
1 22	Útibú á Ísafirði	1 154	
1 23	Útibú í Ólafsvík	1 185	
1 24	Útibú í Vestmannaeyjum	168	
1 31	R/s Bjarni Sæmundsson	32 408	
1 32	R/s Árni Friðriksson	25 669	
1 33	R/s Dröfn	14 841	
1 36	Veiðarfærakostnaður	6 074	
1 39	Annar skiparekstur	15 109	
1 40	Hvalarannsóknir	15 576	
1 50	Skuldagreiðsla vegna fyrri ára	3 141	
	Viðhaldsverkefni:		13 100
5 31	Viðhald, klössun	5 000	
5 32	Viðhald, klössun	5 000	
5 33	Viðhald	1 900	
5 90	Viðhald deilda og útibúa	1 200	
	Stofnkostnaður:		16 090
6 24	Útibú í Vestmannaeyjum	840	
6 31	Tækjabúnaður	1 850	
6 32	Tækjabúnaður	6 400	
6 33	Innréttingar	500	
6 90	Stofnkostnaður deilda og útibúa	6 500	
	Gjöld samtals		205 137
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	86 992	
52–58	Önnur gjöld	118 145	
5	Gjöld samtals	205 137	
4	Sértekjur	32 286	
	Mismunur		**172 851**

05–203 Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins

Viðfangsefni:

	Almennur rekstur:		36 362
1 01	Yfirstjórn	6 060	
1 12	Efnafræðideild	13 731	
1 13	Gerladeild	6 536	
1 14	Tæknideild	3 670	
1 20	Rannsóknastofa í Vestmannaeyjum	1 090	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 21	Útibú á Ísafirði	1 841	
1 22	Útibú í Neskaupstað	1 678	
1 23	Útibú á Akureyri	1 756	
	Stofnkostnaður:		2 000
6 90	Stofnkostnaður deilda og útibúa	2 000	
	Gjöld samtals		38 362
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	25 309	
52–58	Önnur gjöld	13 053	
5	Gjöld samtals	38 362	
4	Sértekjur	10 872	
	Mismunur		**27 490**

05–216 Ríkismat sjávarafurða

	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		80 640
1 01	Ríkismat sjávarafurða	80 640	
	Gjöld samtals		80 640
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	52 138	
52–58	Önnur gjöld	28 502	
5	Gjöld samtals	80 640	
4	Sértekjur	8 806	
	Mismunur		**71 834**

05–221 Verðlagsráð sjávarútvegsins

	Viðfangsefni:		
	Almennur rekstur:		3 399
1 01	Verðlagsráð sjávarútvegsins	3 399	
	Gjöld samtals		3 399
	Tegundasundurliðun:		
51	Laun	2 231	
52–58	Önnur gjöld	1 168	
5	Gjöld samtals		**3 399**

05–272 Bygging rannsóknastofnana sjávarútvegsins

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			380
1 01	Bygging rannsóknastofnana sjávarútvegsins	380	
	Gjöld samtals		380
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	380	
5	Gjöld samtals		**380**

05–280 Söluskattur í sjávarútvegi, endurgreiðsla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			600 000
1 01	Söluskattur í sjávarútvegi, endurgreiðsla	600 000	
	Gjöld samtals		600 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	600 000	
5	Gjöld samtals		**600 000**

05–290 Veiðieftirlit

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 480
1 01	Veiðieftirlit	18 480	
	Gjöld samtals		18 480
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 763	
52–58	Önnur gjöld	6 717	
5	Gjöld samtals		**18 480**

05–298 Fiskleit, markaðsöflun og tilraunir í útgerð og fiskvinnslu

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 900
1 01	Fiskleit, markaðsöflun og tilraunir í útgerð og fiskvinnslu	5 900	
	Gjöld samtals		5 900

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	5 900	
5	Gjöld samtals		**5 900**

05–299 Sjávarútvegsmál, ýmis starfsemi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 891
1 21	Sjóvinnukennsla	2 200	
1 23	Eftirlit með hvalvinnslustöðvum	200	
1 24	Sjóvinnu- og rannsóknabátur	1 291	
1 26	Norræn fiskimálaráðstefna	1 200	
1 31	Stjórn fiskveiða	4 000	
1 32	Námskeið fyrir fiskvinnslufólk	5 000	
	Gjöld samtals		13 891
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	1 200	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	9 200	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	3 491	
5	Gjöld samtals		**13 891**

05–901 Skrifstofa rannsóknastofnana atvinnuveganna

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			27 691
1 01	Yfirstjórn	7 780	
1 20	Skúlagata 4	6 659	
1 30	Keldnaholt	13 252	
Viðhaldsverkefni:			600
5 30	Fasteign, viðhald	600	
Stofnkostnaður:			450
6 01	Tækjabúnaður, tölvur	450	
	Gjöld samtals		28 741
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 867	
52–58	Önnur gjöld	19 874	
5	Gjöld samtals	28 741	
4	Sértekjur	1 024	
	Mismunur		**27 717**
	Samtals		987 673

06 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti

06–101 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			24 106
1 01	Yfirstjórn	24 106	
	Gjöld samtals		24 106
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 160	
52–58	Önnur gjöld	7 946	
5	Gjöld samtals		**24 106**

06–102 Stjórnartíðindi

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			8 388
1 01	Stjórnartíðindi	8 388	
	Gjöld samtals		8 388
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 106	
52–58	Önnur gjöld	7 282	
5	Gjöld samtals	8 388	
4	Sértekjur	1 279	
	Mismunur		**7 109**

06–201 Hæstiréttur

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			8 546
1 01	Yfirstjórn	5 172	
1 02	Útgáfa Hæstaréttardóma	2 985	
1 03	Ljósprentun Hæstaréttardóma	389	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			205
5 01	Fasteign	205	
	Gjöld samtals		8 751
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 703	
52–58	Önnur gjöld	5 048	
5	Gjöld samtals	8 751	
4	Sértekjur	831	
	Mismunur		**7 920**

06–202 Ríkissaksóknari

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 734
1 01	Ríkissaksóknari	13 734	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tækjabúnaður, tölvuvæðing sakaskrár	600	
	Gjöld samtals		14 334
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 650	
52–58	Önnur gjöld	3 684	
5	Gjöld samtals	14 334	
4	Sértekjur	13	
	Mismunur		**14 321**

06–203 Borgardómarinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 777
1 01	Borgardómarinn í Reykjavík	22 777	
	Gjöld samtals		22 777
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	19 043	
52–58	Önnur gjöld	3 734	
5	Gjöld samtals	22 777	
4	Sértekjur	205	
	Mismunur		**22 572**

06–204 Borgarfógetinn í Reykjavík	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		27 360
1 01 Borgarfógetinn í Reykjavík	27 360	
Stofnkostnaður:		2 500
6 01 Tölvubúnaður	2 500	
Gjöld samtals		29 860
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	21 649	
52–58 Önnur gjöld	8 211	
5 Gjöld samtals		**29 860**

06–205 Sakadómur Reykjavíkur		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		23 189
1 01 Sakadómur Reykjavíkur	23 189	
Gjöld samtals		23 189
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	19 228	
52–58 Önnur gjöld	3 961	
5 Gjöld samtals		**23 189**

06–206 Lögreglustjórinn í Reykjavík		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		260 648
1 01 Yfirstjórn	15 005	
1 02 Sími og fjarskipti	2 077	
1 20 Almenn löggæsla	214 848	
1 21 Eftirlit á vegum	2 376	
1 22 Fangaklefar	5 539	
1 24 Eftirlit með vínveitingahúsum	1 871	
1 25 Lögregluskóli	1 433	
1 30 Útlendingaeftirlit	3 323	
1 40 Mötuneyti	6 000	
1 60 Aðallögreglustöð við Hverfisgötu	8 176	
Viðhaldsverkefni:		1 700
5 60 Fasteign, aðalstöð	1 700	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			5 500
6 80	Bifreiðir	4 500	
6 90	Tækjakaup og ýmis stofnbúnaður	1 000	
	Gjöld samtals		267 848
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	213 296	
52–58	Önnur gjöld	54 552	
5	Gjöld samtals	267 848	
4	Sértekjur	24 762	
	Mismunur		**243 086**

06–208 Rannsóknarlögregla ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			56 969
1 01	Rannsóknarlögregla ríkisins	56 969	
Viðhaldsverkefni:			200
5 01	Fasteign, Auðbrekku 6	200	
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Vélar, tæki o.fl.	4 000	
	Gjöld samtals		61 169
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	46 129	
52–58	Önnur gjöld	15 040	
5	Gjöld samtals	61 169	
4	Sértekjur	900	
	Mismunur		**60 269**

06–211 Sýslumenn og bæjarfógetar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 053
1 10	Sýslumenn og bæjarfógetar	6 053	
Viðhaldsverkefni:			5 000
5 50	Fasteignir, viðhald	5 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			2 500
6 10	Tækjabúnaður	2 500	
	Gjöld samtals		13 553
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 755	
52–58	Önnur gjöld	8 798	
5	Gjöld samtals		**13 553**

06–212 Bæjarfógeti Akranesi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 937
1 01	Yfirstjórn	8 290	
1 20	Löggæsla	12 647	
	Gjöld samtals		20 937
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	15 663	
52–58	Önnur gjöld	5 274	
5	Gjöld samtals	20 937	
4	Sértekjur	524	
	Mismunur		**20 413**

06–213 Sýslumaður Borgarnesi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			16 938
1 01	Yfirstjórn	7 947	
1 20	Löggæsla	8 435	
1 30	Hreppstjórar	556	
	Gjöld samtals		16 938
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 587	
52–58	Önnur gjöld	5 351	
5	Gjöld samtals	16 938	
4	Sértekjur	286	
	Mismunur		**16 652**

06–214 Sýslumaður Stykkishólmi

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 249
1 01	Yfirstjórn	9 704	
1 20	Löggæsla Stykkishólmi	5 696	
1 21	Löggæsla Grundarfirði	3 190	
1 24	Löggæsla Ólafsvík og Hellissandi	6 257	
1 30	Hreppstjórar	402	
	Gjöld samtals		25 249
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	16 170	
52–58	Önnur gjöld	9 079	
5	Gjöld samtals	25 249	
4	Sértekjur	1 276	
	Mismunur		**23 973**

06–215 Sýslumaður Búðardal

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 616
1 01	Yfirstjórn	3 947	
1 20	Löggæsla	1 407	
1 30	Hreppstjórar	262	
Stofnkostnaður:			4 600
6 50	Fasteign	4 600	
	Gjöld samtals		10 216
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 632	
52–58	Önnur gjöld	6 584	
5	Gjöld samtals	10 216	
4	Sértekjur	134	
	Mismunur		**10 082**

06–216 Sýslumaður Patreksfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 992
1 01	Yfirstjórn	6 260	
1 20	Löggæsla	6 346	
1 30	Hreppstjórar	386	
	Gjöld samtals		12 992

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 390	
52–58	Önnur gjöld	4 602	
5	Gjöld samtals	12 992	
4	Sértekjur	333	
	Mismunur		**12 659**

06–217 Bæjarfógeti Bolungarvík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 410
1 01	Yfirstjórn	3 415	
1 20	Löggæsla	2 995	
	Gjöld samtals		6 410
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 590	
52–58	Önnur gjöld	1 820	
5	Gjöld samtals	6 410	
4	Sértekjur	262	
	Mismunur		**6 148**

06–218 Sýslumaður og bæjarfógeti Ísafirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			29 081
1 01	Yfirstjórn	11 347	
1 20	Löggæsla	17 356	
1 30	Hreppstjórar	378	
	Gjöld samtals		29 081
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	19 660	
52–58	Önnur gjöld	9 421	
5	Gjöld samtals	29 081	
4	Sértekjur	1 169	
	Mismunur		**27 912**

06–219 Sýslumaður Hólmavík

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 653
1 01	Yfirstjórn	3 269	
1 20	Löggæsla	1 137	
1 30	Hreppstjórar	247	
	Gjöld samtals		4 653
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 005	
52–58	Önnur gjöld	1 648	
5	Gjöld samtals	4 653	
4	Sértekjur	64	
	Mismunur		**4 589**

06–221 Sýslumaður Blönduósi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			18 000
1 01	Yfirstjórn	8 140	
1 20	Löggæsla	9 227	
1 30	Hreppstjórar	633	
	Gjöld samtals		18 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 000	
52–58	Önnur gjöld	7 000	
5	Gjöld samtals	18 000	
4	Sértekjur	205	
	Mismunur		**17 795**

06–222 Sýslumaður og bæjarfógeti Sauðárkróki

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			17 557
1 01	Yfirstjórn	7 811	
1 20	Löggæsla	9 282	
1 30	Hreppstjórar	464	
Stofnkostnaður:			4 500
6 01	Fasteign	4 500	
	Gjöld samtals		22 057

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 077	
52–58	Önnur gjöld	8 980	
5	Gjöld samtals	22 057	
4	Sértekjur	217	
	Mismunur		**21 840**

06–223 Bæjarfógeti Siglufirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			12 040
1 01	Yfirstjórn	5 570	
1 20	Löggæsla	6 470	
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Embættisbústaður	2 000	
	Gjöld samtals		14 040
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 597	
52–58	Önnur gjöld	5 443	
5	Gjöld samtals	14 040	
4	Sértekjur	128	
	Mismunur		**13 912**

06–224 Bæjarfógeti Ólafsfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 026
1 01	Yfirstjórn	2 969	
1 20	Löggæsla	3 057	
Stofnkostnaður:			370
6 50	Fasteign, bílskúr	370	
	Gjöld samtals		6 396
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 208	
52–58	Önnur gjöld	2 188	
5	Gjöld samtals	6 396	
4	Sértekjur	64	
	Mismunur		**6 332**

06–225 Sýslumaður og bæjarfógeti Akureyri

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			59 518
1 01	Yfirstjórn	24 334	
1 20	Löggæsla Akureyri	32 142	
1 21	Löggæsla Dalvík	2 625	
1 30	Hreppstjórar	417	
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Innréttingar	1 500	
6 50	Fasteign, Akureyri	500	
6 51	Fasteign, Dalvík	2 000	
	Gjöld samtals		63 518
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	44 893	
52–58	Önnur gjöld	18 625	
5	Gjöld samtals	63 518	
4	Sértekjur	529	
	Mismunur		**62 989**

06–226 Sýslumaður og bæjarfógeti Húsavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 642
1 01	Yfirstjórn	10 468	
1 20	Löggæsla Húsavík	10 195	
1 21	Löggæsla Raufarhöfn	2 960	
1 22	Löggæsla Þórshöfn	2 312	
1 30	Hreppstjórar	707	
Stofnkostnaður:			16 000
6 01	Skrifstofa og lögreglustöð	16 000	
	Gjöld samtals		42 642
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 178	
52–58	Önnur gjöld	25 464	
5	Gjöld samtals	42 642	
4	Sértekjur	403	
	Mismunur		**42 239**

		Þús. kr.	Þús. kr.
06–227 Sýslumaður og bæjarfógeti Seyðisfirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 846
1 01	Yfirstjórn	7 386	
1 20	Löggæsla Seyðisfirði	4 050	
1 21	Löggæsla Vopnafirði	2 008	
1 30	Hreppstjórar	402	
	Gjöld samtals		13 846
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 189	
52–58	Önnur gjöld	4 657	
5	Gjöld samtals	13 846	
4	Sértekjur	198	
	Mismunur		**13 648**
06–228 Bæjarfógeti Neskaupstað			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 415
1 01	Yfirstjórn	4 082	
1 20	Löggæsla	3 333	
	Gjöld samtals		7 415
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 763	
52–58	Önnur gjöld	2 652	
5	Gjöld samtals	7 415	
4	Sértekjur	90	
	Mismunur		**7 325**
06–229 Sýslumaður og bæjarfógeti Eskifirði			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 638
1 01	Yfirstjórn	8 707	
1 20	Löggæsla Eskifirði og Reyðarfirði	3 798	
1 21	Löggæsla Egilsstöðum	4 536	
1 22	Löggæsla Fáskrúðsfirði	2 428	
1 23	Löggæsla Suðurfjörðum	643	
1 30	Hreppstjórar	526	
	Gjöld samtals		20 638

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 559	
52–58	Önnur gjöld	7 079	
5	Gjöld samtals	20 638	
4	Sértekjur	256	
	Mismunur		**20 382**

06–230 Sýslumaður Höfn í Hornafirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 892
1 01	Yfirstjórn	5 031	
1 20	Löggæsla	5 635	
1 30	Hreppstjórar	226	
	Gjöld samtals		10 892
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 965	
52–58	Önnur gjöld	3 927	
5	Gjöld samtals	10 892	
4	Sértekjur	262	
	Mismunur		**10 630**

06–231 Sýslumaður Vík í Mýrdal

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 055
1 01	Yfirstjórn	3 753	
1 20	Löggæsla	2 117	
1 30	Hreppstjórar	185	
Stofnkostnaður:			150
6 01	Fasteign, bílskúr	150	
	Gjöld samtals		6 205
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 953	
52–58	Önnur gjöld	2 252	
5	Gjöld samtals	6 205	
4	Sértekjur	115	
	Mismunur		**6 090**

06–232 Sýslumaður Hvolsvelli

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 673
1 01	Yfirstjórn	6 460	
1 20	Löggæsla	6 803	
1 30	Hreppstjórar	410	
Stofnkostnaður:			848
6 20	Lögreglustöð, bygging	848	
	Gjöld samtals		14 521
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 546	
52–58	Önnur gjöld	5 975	
5	Gjöld samtals	14 521	
4	Sértekjur	528	
	Mismunur		**13 993**

06–233 Bæjarfógeti Vestmannaeyjum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 022
1 01	Yfirstjórn	9 112	
1 20	Löggæsla	12 910	
Stofnkostnaður:			12 000
6 20	Fasteign, skrifstofa	12 000	
	Gjöld samtals		34 022
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	15 885	
52–58	Önnur gjöld	18 137	
5	Gjöld samtals	34 022	
4	Sértekjur	897	
	Mismunur		**33 125**

06–234 Sýslumaður og bæjarfógeti Selfossi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 507
1 01	Yfirstjórn	14 241	
1 20	Löggæsla	27 586	
1 30	Hreppstjórar	680	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			3 000
6 51	Fasteign, lögreglustöð	3 000	
	Gjöld samtals		45 507
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	28 685	
52–58	Önnur gjöld	16 822	
5	Gjöld samtals	45 507	
4	Sértekjur	2 494	
	Mismunur		**43 013**

06–235 Sýslumaður og bæjarfógeti Keflavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			65 264
1 01	Yfirstjórn	22 025	
1 20	Löggæsla Keflavík og Njarðvík	37 114	
1 21	Löggæsla Grindavík	5 859	
1 30	Hreppstjórar	266	
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Skrifstofa, bygging	4 000	
	Gjöld samtals		69 264
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	44 575	
52–58	Önnur gjöld	24 689	
5	Gjöld samtals	69 264	
4	Sértekjur	593	
	Mismunur		**68 671**

06–236 Sýslumaður og bæjarfógeti Hafnarfirði

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			76 645
1 01	Yfirstjórn	31 224	
1 20	Löggæsla Hafnarfirði	42 094	
1 21	Löggæsla Seltjarnarnesi	3 033	
1 30	Hreppstjórar	294	
Stofnkostnaður:			18 000
6 50	Fasteign, lögreglustöð	18 000	
	Gjöld samtals		94 645

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	54 335	
52–58	Önnur gjöld	40 310	
5	Gjöld samtals	94 645	
4	Sértekjur	51	
	Mismunur		**94 594**

06–237 Bæjarfógeti Kópavogi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			45 263
1 01	Yfirstjórn	19 271	
1 20	Löggæsla	25 992	
	Gjöld samtals		45 263
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 212	
52–58	Önnur gjöld	11 051	
5	Gjöld samtals	45 263	
4	Sértekjur	51	
	Mismunur		**45 212**

06–238 Dómstóll og rannsóknadeild í ávana- og fíkniefnamálum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 630
1 01	Dómstóll og rannsóknadeild í ávana- og fíkniefnamálum	3 630	
	Gjöld samtals		3 630
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 357	
52–58	Önnur gjöld	273	
5	Gjöld samtals		**3 630**

06–241 Hegningarhúsið í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 406
1 01	Hegningarhúsið í Reykjavík	13 406	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			330
5 01	Fasteign	330	
	Gjöld samtals		13 736
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 842	
52–58	Önnur gjöld	4 894	
5	Gjöld samtals		**13 736**

06–242 Vinnuhælið Litla-Hrauni

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			55 282
1 01	Vinnuhælið Litla-Hrauni	55 282	
Viðhaldsverkefni:			480
5 01	Fasteign	480	
			210
6 01	Tækjabúnaður	210	
	Gjöld samtals		55 972
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	34 306	
52–58	Önnur gjöld	21 666	
5	Gjöld samtals	55 972	
4	Sértekjur	10 232	**45 740**

06–243 Vinnuhælið Kvíabryggju

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 792
1 01	Vinnuhælið Kvíabryggju	9 792	
Stofnkostnaður:			1 000
6 01	Vélar og tæki	1 000	
	Gjöld samtals		10 792
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 729	
52–58	Önnur gjöld	5 063	
5	Gjöld samtals	10 792	
4	Sértekjur	652	
	Mismunur		**10 140**

06–244 Fangelsi við Síðumúla		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 291
1 01	Fangelsi við Síðumúla	11 291	
Viðhaldsverkefni:			400
5 01	Viðhald	400	
	Gjöld samtals		11 691
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 496	
52–58	Önnur gjöld	3 195	
5	Gjöld samtals		**11 691**

06–247 Skilorðseftirlit ríkisins			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 227
1 01	Skilorðseftirlit ríkisins	2 227	
	Gjöld samtals		2 227
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 895	
52–58	Önnur gjöld	332	
5	Gjöld samtals		**2 227**

06–251 Landhelgisgæsla Íslands			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			252 236
1 01	Yfirstjórn	19 993	
1 21	V/s Ægir	49 998	
1 22	V/s Óðinn	42 405	
1 23	V/s Týr	49 825	
1 30	Fluggæsla	79 904	
1 40	Sjómælingar og sjókortagerð	10 111	
Viðhaldsverkefni:			8 300
5 30	Viðhald flugvéla	8 300	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			1 500
6 90	Tækjabúnaður stofnunar	1 500	
	Gjöld samtals		262 036
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	110 333	
52–58	Önnur gjöld	151 703	
5	Gjöld samtals	262 036	
4	Sértekjur	2 827	
	Mismunur		**259 209**

06–252 Bifreiðaeftirlit ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			66 888
1 01	Bifreiðaeftirlit	58 948	
1 10	Bifreiðastjóra- og ökukennaranámskeið	7 940	
Stofnkostnaður:			2 000
6 01	Tækjabúnaður	2 000	
	Gjöld samtals		68 888
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	31 406	
52–58	Önnur gjöld	37 482	
5	Gjöld samtals	68 888	
4	Sértekjur	23 346	
	Mismunur		**45 542**

06–253 Almannavarnir ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 877
1 01	Almannavarnir ríkisins	6 877	
Stofnkostnaður:			1 850
6 01	Fjarskiptabúnaður og tækjakaup	1 850	
	Gjöld samtals		8 727

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 111	
52–58	Önnur gjöld	5 616	
5	Gjöld samtals		**8 727**

06–255 Umferðarráð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 303
1 01	Umferðarráð	10 303	
	Gjöld samtals		10 303
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 152	
52–58	Önnur gjöld	8 151	
5	Gjöld samtals	10 303	
4	Sértekjur	3 698	
	Mismunur		**6 605**

06–262 Löggildingarstofan

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 443
1 01	Löggildingarstofan	6 443	
Stofnkostnaður:			700
6 01	Bifreið og tækjakaup	700	
	Gjöld samtals		7 143
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 764	
52–58	Önnur gjöld	3 379	
5	Gjöld samtals	7 143	
4	Sértekjur	4 604	
	Mismunur		**2 539**

06–281 Dómsmál, ýmis starfsemi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			23 576
1 10	Málskostnaður	13 737	
1 11	Meðdómsmenn	2 699	
1 12	Setu- og varadómarar	1 096	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 13	Siglingadómur	256	
1 14	Gjafsóknar- og málsvarnarlaun	1 616	
1 20	Próf málflytjenda	166	
1 30	Útgáfa lagasafns	983	
1 31	Útgáfa norræns dómasafns	254	
1 40	Tölvunefnd	715	
1 41	Matsnefnd eignarnámsbóta	755	
1 80	Orator, almenn lögfræðiaðstoð	118	
1 81	Norræn samvinna á sviði sakfræði	181	
1 82	Aðgerðir gegn fíkniefnum	1 000	
Stofnkostnaður:			2 000
6 90	Dómsmál, ýmis stofnbúnaður	2 000	
	Gjöld samtals		25 576
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 229	
52–58	Önnur gjöld	19 139	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	208	
5	Gjöld samtals	25 576	
4	Sértekjur	3 825	
	Mismunur		**21 751**

06–282 Ýmis löggæslukostnaður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			16 558
1 20	Ýmis löggæslukostnaður	3 283	
1 40	Kostnaður vegna lögregluskóla	13 275	
Stofnkostnaður:			15 000
6 10	Lögreglubifreiðar	15 000	
	Gjöld samtals		31 558
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	9 256	
52–58	Önnur gjöld	22 302	
5	Gjöld samtals	31 558	
4	Sértekjur	4 000	
	Mismunur		**27 558**

06–283 Fangamál, ýmis kostnaður

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			5 118
1 10	Fangahjálp	1 600	
1 11	Sjúkrakostnaður refsifanga	728	
1 12	Námskeið fangavarða	689	
1 13	Geðlækninga- og sálfræðiþjónusta við refsifanga	808	
1 14	Vistun kvenfanga	1 293	
Stofnkostnaður:			320
6 30	Ríkisfangelsi og vinnuhæli, bygging	320	
	Gjöld samtals		5 438
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	803	
52–58	Önnur gjöld	3 035	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 600	
5	Gjöld samtals		**5 438**

06–284 Áfengis- og fíkniefnamál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			753
1 10	Matsnefnd vínveitingahúsa	339	
1 11	Öleftirlit	269	
1 12	Fíkniefnanefnd	145	
	Gjöld samtals		753
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	517	
52–58	Önnur gjöld	236	
5	Gjöld samtals		**753**

06–301 Biskup Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 071
1 01	Yfirstjórn	6 406	
1 02	Biskupsbústaður	301	
1 10	Æskulýðsstarf	3 364	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			1 000
5 02	Viðhald biskupsstofu	1 000	
	Gjöld samtals		11 071
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 984	
52–58	Önnur gjöld	5 087	
5	Gjöld samtals	11 071	
4	Sértekjur	632	
	Mismunur		**10 439**

06–302 Söngmálastjóri þjóðkirkjunnar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 931
1 01	Yfirstjórn	1 971	
1 10	Tónskóli þjóðkirkjunnar	1 960	
	Gjöld samtals		3 931
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 559	
52–58	Önnur gjöld	1 372	
5	Gjöld samtals		**3 931**

06–303 Prestaköll og prófastsdæmi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			103 713
1 50	Byggingaeftirlit	208	
1 90	Prestar og prófastar	103 505	
Viðhaldsverkefni:			18 600
5 22	Embættisbústaðir, viðhald	18 600	
Stofnkostnaður:			1 500
6 21	Kaup á eignum á kirkjujörðum	1 500	
	Gjöld samtals		123 813
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	82 066	
52–58	Önnur gjöld	41 747	
5	Gjöld samtals		**123 813**

06–304 Ýmis kirkjuleg málefni

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 145
1 42	Húsmæðraskólinn á Löngumýri	485	
1 58	Kirkjugarðaeftirlit	680	
1 90	Ýmislegt	4 980	
Stofnkostnaður:			9 060
6 42	Húsmæðraskólinn á Löngumýri	275	
6 50	Skálholtsstaður	560	
6 51	Hallgrímskirkja	8 000	
6 53	Hólar í Hjaltadal	225	
	Gjöld samtals		15 205
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 735	
52–58	Önnur gjöld	2 664	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	10 806	
5	Gjöld samtals		**15 205**

06–371 Kirkjubyggingasjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 598
1 01	Kirkjubyggingasjóður	2 598	
	Gjöld samtals		2 598
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	2 598	
5	Gjöld samtals		**2 598**

06–373 Kristnisjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 390
1 01	Kristnisjóður	8 390	
	Gjöld samtals		8 390
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	8 390	
5	Gjöld samtals		**8 390**
	Samtals		1 719 865

07 Félagsmálaráðuneyti

07–101 Félagsmálaráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			19 398
1 01	Yfirstjórn	19 398	
	Gjöld samtals		19 398
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	11 510	
52–58	Önnur gjöld	7 888	
5	Gjöld samtals		**19 398**

07–271 Byggingarsjóður ríkisins

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			1 300 000
6 01	Byggingarsjóður ríkisins	1 300 000	
	Gjöld samtals		1 300 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	1 300 000	
5	Gjöld samtals		**1 300 000**

07–272 Byggingarsjóður verkamanna

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			300 000
6 01	Byggingarsjóður verkamanna	300 000	
	Gjöld samtals		300 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	300 000	
5	Gjöld samtals		**300 000**

07–301 Skipulagsstjóri ríkisins

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 968
1 01	Skipulagsstjóri ríkisins	20 968	
	Gjöld samtals		20 968
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 919	
52–58	Önnur gjöld	9 549	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	5 500	
5	Gjöld samtals		**20 968**

07–302 Ríkissáttasemjari

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 355
1 01	Ríkissáttasemjari	7 355	
Stofnkostnaður:			250
6 01	Símakerfi	250	
	Gjöld samtals		7 605
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 916	
52–58	Önnur gjöld	2 689	
5	Gjöld samtals		**7 605**

07–399 Vatnsveitur

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			9 900
6 01	Vatnsveitur	9 900	
	Gjöld samtals		9 900
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	9 900	
5	Gjöld samtals		**9 900**

		Þús. kr.	Þús. kr.
07–700 Málefni fatlaðra			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			62 495
1 01	Stjórnarnefnd	632	
1 02	Samráðsnefnd	594	
1 03	Samráðsnefnd um ferlimál	853	
1 04	Kostnaður skv. 10. gr. laga um aðstoð við þroskahefta	55 122	
1 05	Kostnaður skv. 19. gr. laga um aðstoð við þroskahefta	3 422	
1 10	Vistanir	1 033	
1 80	Starfsþjálfun	839	
	Gjöld samtals		62 495
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	568	
52–58	Önnur gjöld	1 511	
59	Tilfærslur:	60 416	
5	Gjöld samtals		**62 495**
07–701 Málefni fatlaðra, Reykjavík			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			89 233
1 01	Svæðisstjórn	4 062	
1 20	Sambýli Drekavogi 16	2 627	
1 21	Sambýli Akurgerði	1 621	
1 23	Sambýli Háteigsvegi 6	987	
1 24	Sambýli Sigluvogi 5	1 760	
1 25	Sambýli Auðarstræti 15	2 273	
1 26	Sambýli Víðihlíð 11	2 695	
1 27	Sambýli Víðihlíð 7	1 962	
1 28	Sambýli Víðihlíð 5	1 568	
1 30	Vinnustöðin Ás	9 036	
1 31	Tæknivinnustofa Öryrkjabandalagsins	1 291	
1 60	Dagvistun Lækjarási	8 600	
1 61	Dagvistun Bjarkarási	12 088	
1 62	Dagvistun Lyngási	15 231	
1 63	Skammtímavistun Víðihlíð 9	4 839	
1 64	Skammtímavistun Dalbraut	3 965	
1 70	Trönuhólar 1	11 658	
1 71	Sambýli Sóleyjargötu	1 736	
1 80	Atvinnuleit	1 234	
	Gjöld samtals		89 233

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	57 121	
52–58	Önnur gjöld	24 001	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	6 820	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 291	
5	Gjöld samtals	89 233	
4	Sértekjur	4 922	
	Mismunur		**84 311**

07–702 Málefni fatlaðra, Reykjanesi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			93 144
1 01	Svæðisstjórn	3 192	
1 20	Sambýli I Kópavogi	4 218	
1 21	Sambýli II Kópavogi	2 473	
1 22	Sambýli Klettahrauni 17	2 921	
1 30	Verndaður vinnustaður, Örvi	7 551	
1 40	Leiktækjasafn Keflavík	382	
1 60	Skammtímavistun	5 937	
1 61	Dagvistun Keflavík	4 131	
1 70	Vistheimilið Skálatúni	44 836	
1 71	Vistheimilið Tjaldanesi	15 563	
1 72	Gistiheimili Kópavogi	1 483	
1 80	Atvinnuleit	457	
	Gjöld samtals		93 144
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	68 190	
52–58	Önnur gjöld	24 497	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	457	
5	Gjöld samtals	93 144	
4	Sértekjur	3 772	
	Mismunur		**89 372**

07–703 Málefni fatlaðra, Vesturlandi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			11 822
1 01	Svæðisstjórn	2 283	
1 20	Sambýli Akranesi	5 276	
1 30	Verndaður vinnustaður Akranesi	2 181	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 40	Leiktækjasafn Borgarnesi	675	
1 60	Dagvistun Akranesi	1 407	
	Gjöld samtals		11 822
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	7 916	
52–58	Önnur gjöld	3 906	
5	Gjöld samtals	11 822	
4	Sértekjur	1 798	
	Mismunur		**10 024**

07–704 Málefni fatlaðra, Vestfjörðum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			14 761
1 01	Svæðisstjórn	1 694	
1 50	Þjónustumiðstöð Bræðratungu	13 067	
	Gjöld samtals		14 761
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 391	
52–58	Önnur gjöld	4 370	
5	Gjöld samtals		**14 761**

07–705 Málefni fatlaðra, Norðurlandi vestra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 603
1 01	Svæðisstjórn	2 788	
1 20	Sambýli Siglufirði	2 594	
1 21	Sambýli Sauðárkróki	654	
1 40	Leiktækjasafn Siglufirði	830	
1 41	Leiktækjasafn Blönduósi	884	
1 70	Sumardvöl Egilsá	853	
	Gjöld samtals		8 603
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 656	
52–58	Önnur gjöld	1 947	
5	Gjöld samtals	8 603	
4	Sértekjur	369	
	Mismunur		**8 234**

07–706 Málefni fatlaðra, Norðurlandi eystra		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			82 568
1 01	Svæðisstjórn	4 054	
1 20	Sambýli Byggðavegi 91	2 983	
1 21	Sambýli Borgarhlíð 3	2 186	
1 22	Sambýli Vanabyggð 4c	2 332	
1 30	Verndaður vinnustaður Hrísalundi	11 606	
1 31	Verndaður vinnustaður Bjargi	7 922	
1 40	Leiktækjasafn Akureyri	523	
1 70	Vistheimilið Sólborg	49 584	
1 71	Sumarbúðir í Botni	1 378	
	Gjöld samtals		82 568
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	50 165	
52–58	Önnur gjöld	24 481	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	7 922	
5	Gjöld samtals	82 568	
4	Sértekjur	7 593	
	Mismunur		**74 975**

07–707 Málefni fatlaðra, Austurlandi			
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 013
1 01	Svæðisstjórn	2 184	
1 20	Sambýli Egilsstöðum	3 038	
1 30	Verndaður vinnustaður Egilsstöðum	2 268	
1 40	Leiktækjasafn	196	
1 50	Þjónustumiðstöð Vonarlandi	12 327	
	Gjöld samtals		20 013
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	15 949	
52–58	Önnur gjöld	4 064	
5	Gjöld samtals	20 013	
4	Sértekjur	230	
	Mismunur		**19 783**

07–708 Málefni fatlaðra, Suðurlandi	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		47 830
1 01 Svæðisstjórn	2 310	
1 20 Sambýli Árvegi 8, Selfossi	2 493	
1 30 Verndaður vinnustaður Selfossi	2 497	
1 31 Verndaður vinnustaður Vestmannaeyjum	6 850	
1 40 Leikfangasafn Vestmannaeyjum	457	
1 70 Lambhagi	4 581	
1 71 Sólheimar	28 642	
Viðhaldsverkefni:		1 000
5 71 Fasteign, mötuneyti	1 000	
Stofnkostnaður:		1 000
6 71 Sólheimar	1 000	
Gjöld samtals		49 830
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	27 110	
52–58 Önnur gjöld	22 720	
5 Gjöld samtals	49 830	
4 Sértekjur	8 202	
Mismunur		**41 628**

07–750 Greiningarstöð ríkisins		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		13 035
1 01 Yfirstjórn	13 035	
Gjöld samtals		13 035
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	9 374	
52–58 Önnur gjöld	3 661	
5 Gjöld samtals	13 035	
4 Sértekjur	90	
Mismunur		**12 945**

07–795 Framkvæmdasjóður fatlaðra	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Stofnkostnaður:		80 000
6 01 Framkvæmdasjóður fatlaðra	80 000	
Gjöld samtals		80 000
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	80 000	
5 Gjöld samtals		**80 000**

07–951 Brunamálastofnun ríkisins		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		10 517
1 01 Brunamálastofnun ríkisins	10 517	
Stofnkostnaður:		500
6 01 Tölvubúnaður og bifreið	500	
Gjöld samtals		11 017
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	4 858	
52–58 Önnur gjöld	6 159	
5 Gjöld samtals	11 017	
4 Sértekjur	11 017	

07–953 Jafnréttisráð		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		2 541
1 01 Jafnréttisráð	2 541	
Gjöld samtals		2 541
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	1 472	
52–58 Önnur gjöld	1 069	
5 Gjöld samtals		**2 541**

07–954 Vinnueftirlit ríkisins		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		35 089
1 01 Vinnueftirlit ríkisins	35 089	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			1 300
6 01	Ýmis eignakaup	1 300	
	Gjöld samtals		36 389
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	22 369	
52–58	Önnur gjöld	14 020	
5	Gjöld samtals	36 389	
4	Sértekjur	36 389	

07–972 Bjargráðasjóður Íslands

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			18 240
6 01	Bjargráðasjóður Íslands	18 240	
	Gjöld samtals		18 240
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	18 240	
5	Gjöld samtals		**18 240**

07–981 Vinnumál

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			18 541
1 10	Félagsdómur	870	
1 13	Sjómannasamtök, lögskráning	308	
1 51	Sjómannadagsráð	123	
1 60	Orlofsheimili launþegasamtakanna	3 510	
1 90	Ýmislegt	13 730	
	Gjöld samtals		18 541
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	466	
52–58	Önnur gjöld	404	
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	3 941	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	13 730	
5	Gjöld samtals		**18 541**

07–982 Ríkisábyrgð á launum vegna gjaldþrota	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		5 000
1 01 Ríkisábyrgð á launum vegna gjaldþrota	5 000	
Gjöld samtals		5 000
Tegundasundurliðun:		
59 Tilfærslur:		
5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 000	
5 Gjöld samtals		**5 000**

07–999 Félagsmál, ýmis starfsemi		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		83 458
1 10 Meðlög skv. 21., 22. og 23. gr. framfærslulaga	3 251	
1 11 Meðlög skv. lögum nr. 9/1981	65 158	
1 27 Slysavarnafélag Íslands	4 625	
1 30 Sjómannastofur	440	
1 31 Félagasamtök, styrkir	4 700	
1 40 Kvennaathvarf í Reykjavík	2 034	
1 80 Snjóflóða- og skriðufallavarnir	2 000	
1 90 Ýmis framlög	1 250	
Stofnkostnaður:		3 100
6 81 Varnargarður við Höfðabrekkujökul	600	
6 82 Markarfljót, varnargarðar	2 500	
Gjöld samtals		86 558
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	3 100	
59 Tilfærslur:		
5912 Til sveitarfélaga	2 000	
5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	81 458	
5 Gjöld samtals		**86 558**
Samtals		2 287 279

08 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti

08–101 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 539
1 01	Yfirstjórn	25 539	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Ýmis eignakaup	600	
	Gjöld samtals		26 139
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	15 025	
52–58	Önnur gjöld	11 114	
5	Gjöld samtals	26 139	
4	Sértekjur	1 151	
	Mismunur		**24 988**

08–271 Tryggingastofnun ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 896 065
1 01	Yfirstjórn	139 669	
1 10	Lífeyristryggingar	4 812 500	
1 20	Sjúkratryggingar	4 811 675	
1 30	Slysatryggingar	132 221	
	Gjöld samtals		9 896 065
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	80 854	
52–58	Önnur gjöld	58 815	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	9 756 396	
5	Gjöld samtals	9 896 065	
4	Sértekjur	36 713	
	Mismunur		**9 859 352**

08–273 Atvinnuleysistryggingasjóður, framlag

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			335 685
1 01	Framlag til Atvinnuleysistryggingasjóðs	335 685	
	Gjöld samtals		335 685
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	335 685	
5	Gjöld samtals		**335 685**

08–274 Eftirlaunasjóður aldraðra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			44 781
1 01	Eftirlaunasjóður aldraðra	44 781	
	Gjöld samtals		44 781
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	44 781	
5	Gjöld samtals		**44 781**

08–301 Landlæknir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			10 458
1 01	Yfirstjórn	9 710	
1 02	Lækningaferðir sérfræðinga	286	
1 10	Læknaráð	462	
	Gjöld samtals		10 458
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 651	
52–58	Önnur gjöld	4 807	
5	Gjöld samtals		**10 458**

08–323 Tryggingaeftirlitið

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 021
1 01	Tryggingaeftirlitið	6 021	
	Gjöld samtals		6 021

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 952	
52–58	Önnur gjöld	2 069	
5	Gjöld samtals	6 021	
4	Sértekjur	6 021	

08–324 Heyrnar- og talmeinastöð Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			24 468
1 01	Heyrnar- og talmeinastöð Íslands	24 468	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Fasteign, útibú Akureyri	600	
	Gjöld samtals		25 068
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	10 406	
52–58	Önnur gjöld	6 162	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	8 500	
5	Gjöld samtals	25 068	
4	Sértekjur	2 046	
	Mismunur		**23 022**

08–325 Hollustuvernd ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			25 494
1 01	Hollustuvernd ríkisins	5 311	
1 02	Heilbrigðiseftirlit	3 870	
1 03	Rannsóknastofa	8 951	
1 04	Mengunarvarnir	4 224	
1 05	Geislavarnir	3 138	
Stofnkostnaður:			300
6 90	Stofnkostnaður, óskipt	300	
	Gjöld samtals		25 794
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 186	
52–58	Önnur gjöld	8 608	
5	Gjöld samtals	25 794	
4	Sértekjur	3 837	
	Mismunur		**21 957**

08–326 Sjónstöð Íslands	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		6 755
1 01 Almennur rekstur	6 755	
Stofnkostnaður:		2 000
6 01 Tækjabúnaður	2 000	
Gjöld samtals		8 755
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	4 419	
52–58 Önnur gjöld	4 336	
5 Gjöld samtals	8 755	
4 Sértekjur	767	
Mismunur		**7 988**

08–350 Málefni fatlaðra		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		15 883
1 10 Endurhæfingarstöð Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra	5 324	
1 20 Sjálfsbjörg Akureyri	3 403	
1 30 Sumardvalarheimili í Reykjadal	4 156	
1 60 Önnur samtök	3 000	
Gjöld samtals		15 883
Tegundasundurliðun:		
59 Tilfærslur:		
5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	15 883	
5 Gjöld samtals		**15 883**

08–371 Ríkisspítalar		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		2 328 622
1 10 Legudeildir, svæfinga- og gjörgæsludeild	1 017 676	
1 20 Geðdeild	354 564	
1 30 Stofnanir öryrkja og þroskaheftra	119 441	
1 40 Stoðdeildir, rannsóknastofur	296 725	
1 50 Þjónustudeildir	540 216	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðhaldsverkefni:			17 500
5 60	Stjórnarnefnd, viðhald	17 500	
Stofnkostnaður:			109 000
6 60	Stjórnarnefnd, stofnkostnaður	57 000	
6 70	Yfirstjórn mannvirkjagerðar á Landspítalalóð	52 000	
	Gjöld samtals		2 455 122
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 467 173	
52–58	Önnur gjöld	987 949	
5	Gjöld samtals	2 455 122	
4	Sértekjur	201 442	
	Mismunur		**2 253 680**

08–378 Læknishéraðasjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			1 000
1 01	Læknishéraðasjóður	1 000	
	Gjöld samtals		1 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 000	
5	Gjöld samtals		**1 000**

08–381 Sjúkrahús og læknisbústaðir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 310
1 20	Heilsuverndarstöðvar, styrkur	3 310	
Stofnkostnaður:			99 800
6 32	DAS, Hrafnista, Hafnarfirði, byggingarstyrkur	6 800	
6 90	Bygging sjúkrahúsa, heilsugæslustöðva og læknisbústaða[1]	86 000	
6 91	Sjúkrahús St.Franciscusarreglunnar í Stykkishólmi, bygging	7 000	
	Gjöld samtals		103 110

1) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 10.

Tegundasundurliðun:		Þús. kr.	Þús. kr.
52–58	Önnur gjöld	2 813	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	86 497	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	6 800	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	7 000	
5	Gjöld samtals		**103 110**

08–385 Framkvæmdasjóður aldraðra

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			95 000
6 01	Framkvæmdasjóður aldraðra	95 000	
			95 000

Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	95 000	
5	Gjöld samtals		**95 000**

08–386 St. Jósefsspítali, Landakoti

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			474 898
1 01	St. Jósefsspítali, Landakoti	474 898	
Stofnkostnaður:			8 500
6 01	Ýmis eignakaup	8 500	
	Gjöld samtals		483 398

Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	483 398	
5	Gjöld samtals		**483 398**

08–387 Fjórðungssjúkrahúsið Akureyri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			391 202
1 01	Fjórðungssjúkrahúsið Akureyri	391 202	
Stofnkostnaður:			20 000
6 01	Fasteign og eignakaup	20 000	
	Gjöld samtals		411 202

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	411 202	
5	Gjöld samtals		**411 202**

08–388 Ýmis sjúkrahús

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			166 757
1 16	Sjúkrahúsið Vestmannaeyjum	72 014	
1 24	Sólvangur, Hafnarfirði	94 743	
	Gjöld samtals		166 757
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	166 757	
5	Gjöld samtals		**166 757**

08–391 Héraðslæknar og heilsugæslustöðvar

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			165 282
1 01	Héraðslæknar og heilsugæslustöðvar	165 282	
Viðhaldsverkefni:			6 000
5 01	Fasteignir	6 000	
	Gjöld samtals		171 282
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	156 066	
52–58	Önnur gjöld	15 216	
5	Gjöld samtals		**171 282**

08–395 Lyfjamál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			9 532
1 01	Lyfjaeftirlit ríkisins	2 781	
1 11	Lyfjaverðlagsnefnd	819	
1 21	Lyfjanefnd	4 500	
1 31	Lyfsölusjóður	500	
1 41	Útgáfa lyfjaverðskrár	646	
1 51	Evrópska lyfjaskráin	156	
1 61	Norræn samvinna í lyfsölumálum	130	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			500
6 21	Búnaður	500	
	Gjöld samtals		10 032
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 888	
52–58	Önnur gjöld	3 644	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	500	
5	Gjöld samtals	10 032	
4	Sértekjur	6 023	
	Mismunur		**4 009**

08–399 Heilbrigðismál, ýmis starfsemi

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			44 801
1 22	Eiturefnanefnd	897	
1 23	Daggjaldanefnd	1 084	
1 24	Framkvæmdastjórn WHO	363	
1 26	Manneldisráð	744	
1 27	Áfengis- og fíkniefnanefnd	649	
1 31	Krabbameinsfélag Íslands	15 000	
1 32	Minningarsjóður Landspítalans	3 000	
1 37	Hjartavernd	4 300	
1 38	Norrænt átak gegn krabbameini	1 000	
1 40	Kostnaður vegna laga nr. 25/1975	741	
1 41	Atvinnusjúkdómar	200	
1 42	Kostnaður skv. lögum um farsóttir, sóttvarnir og ónæmi	2 500	
1 50	Matvælarannsóknir	273	
1 51	Blóðrannsóknir ungbarna	779	
1 53	Reykingavarnir	3 600	
1 54	Rhesusvarnir	781	
1 60	Ljósmæðralaun	2 760	
1 80	Sjúkraflug	1 500	
1 90	Ýmis framlög	4 500	
1 91	Kvartananefnd	130	
	Gjöld samtals		44 801
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 832	
52–58	Önnur gjöld	5 869	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	33 100	
5	Gjöld samtals		**44 801**

08–471 Gæsluvistarsjóður, framlag	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		325
1 20 Vernd, félagssamtök	50	
1 30 Samtök áhugamanna um áfengisvandamálið	275	
Stofnkostnaður:		4 500
6 10 Gæsluvistarsjóður	4 500	
Gjöld samtals		4 825
Tegundasundurliðun:		
59 Tilfærslur:		
5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	4 500	
5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	325	
5 Gjöld samtals		**4 825**

08–481 Bindindisstarfsemi		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		3 791
1 10 Áfengisvarnir	3 211	
1 20 Stórstúka Íslands	480	
1 30 Nærrænt bindindisþing	100	
Gjöld samtals		3 791
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	2 023	
52–58 Önnur gjöld	1 188	
59 Tilfærslur:		
5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	580	
5 Gjöld samtals		**3 791**

08–501 Skólar heilbrigðisstétta		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		8 834
1 10 Sjúkraliðaskóli Íslands	5 155	
1 30 Lyfjatæknaskóli Íslands	2 594	
1 40 Ljósmæðraskóli Íslands	1 085	
Gjöld samtals		8 834

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 409	
52–58	Önnur gjöld	2 425	
5	Gjöld samtals		**8 834**

08–502 Þroskaþjálfaskóli Íslands

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 473
1 01	Þroskaþjálfaskóli Íslands	6 473	
Stofnkostnaður:			395
6 01	Ýmis eignakaup	395	
	Gjöld samtals		6 868
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	3 833	
52–58	Önnur gjöld	3 035	
5	Gjöld samtals		**6 868**
	Samtals		14 102 671

09 Fjármálaráðuneyti

09–101 Fjármálaráðuneyti, hið almenna ráðuneyti

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			38 738
1 01	Yfirstjórn	38 738	
Stofnkostnaður:			450
6 01	Tölvubúnaður	450	
	Gjöld samtals		39 188

Tegundasundurliðun:

51	Laun	28 686	
52–58	Önnur gjöld	10 502	
5	Gjöld samtals		**39 188**

09–103 Ríkisbókhald

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			37 130
1 01	Ríkisbókhald	37 130	
	Gjöld samtals		37 130

Tegundasundurliðun:

51	Laun	19 366	
52–58	Önnur gjöld	17 764	
5	Gjöld samtals	37 130	
4	Sértekjur	7 674	
	Mismunur		**29 456**

09–104 Ríkisfjárhirsla

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			9 322
1 01	Ríkisfjárhirsla	9 322	
	Gjöld samtals		9 322

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	5 819	
52–58	Önnur gjöld	3 503	
5	Gjöld samtals		**9 322**

09–105 Ríkislögmaður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 348
1 01	Ríkislögmaður	2 348	
Stofnkostnaður:			500
6 01	Ýmis eignakaup	500	
	Gjöld samtals		2 848
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 959	
52–58	Önnur gjöld	889	
5	Gjöld samtals		**2 848**

09–201 Ríkisskattstjóri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			42 067
1 01	Ríkisskattstjóri	42 067	
	Gjöld samtals		42 067
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	33 126	
52–58	Önnur gjöld	8 941	
5	Gjöld samtals		**42 067**

09–202 Skattstofan í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			52 015
1 01	Skattstofan í Reykjavík	52 015	
	Gjöld samtals		52 015
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	44 419	
52–58	Önnur gjöld	7 596	
5	Gjöld samtals	52 015	
4	Sértekjur	192	
	Mismunur		**51 823**

09–203 Skattstofa Vesturlands

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			8 360
1 01	Skattstofa Vesturlands	8 360	
	Gjöld samtals		8 360
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 388	
52–58	Önnur gjöld	1 972	
5	Gjöld samtals	8 360	
4	Sértekjur	118	
	Mismunur		**8 242**

09–204 Skattstofa Vestfjarða

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 010
1 01	Skattstofa Vestfjarða	6 010	
Viðhaldsverkefni:			220
5 01	Fasteignir	220	
	Gjöld samtals		6 230
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	4 822	
52–58	Önnur gjöld	1 408	
5	Gjöld samtals	6 230	
4	Sértekjur	160	
	Mismunur		**6 070**

09–205 Skattstofa Norðurlands vestra

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 408
1 01	Skattstofa Norðurlands vestra	7 408	
	Gjöld samtals		7 408
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 051	
52–58	Önnur gjöld	1 357	
5	Gjöld samtals	7 408	
4	Sértekjur	77	
	Mismunur		**7 331**

09–206 Skattstofa Norðurlands eystra	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		14 512
1 01 Skattstofa Norðurlands eystra	14 512	
Gjöld samtals		14 512
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	12 001	
52–58 Önnur gjöld	2 511	
5 Gjöld samtals	14 512	
4 Sértekjur	128	
Mismunur		**14 384**
09–207 Skattstofa Austurlands		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		7 677
1 01 Skattstofa Austurlands	7 677	
Gjöld samtals		7 677
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	6 471	
52–58 Önnur gjöld	1 206	
5 Gjöld samtals	7 677	
4 Sértekjur	160	
Mismunur		**7 517**
09–208 Skattstofa Suðurlands		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		7 822
1 01 Skattstofa Suðurlands	7 822	
Viðhaldsverkefni:		900
5 01 Viðhald	900	
Gjöld samtals		8 722
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	7 252	
52–58 Önnur gjöld	1 470	
5 Gjöld samtals	8 722	
4 Sértekjur	205	
Mismunur		**8 517**

09–209 Skattstofa Vestmannaeyja

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 679
1 01	Skattstofa Vestmannaeyja	3 679	
	Gjöld samtals		3 679
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 849	
52–58	Önnur gjöld	830	
5	Gjöld samtals	3 679	
4	Sértekjur	40	
	Mismunur		**3 639**

09–211 Skattstofa Reykjaness

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			22 124
1 01	Skattstofa Reykjaness	22 124	
	Gjöld samtals		22 124
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	18 879	
52–58	Önnur gjöld	3 245	
5	Gjöld samtals	22 124	
4	Sértekjur	307	
	Mismunur		**21 817**

09–212 Skattstofur, sameiginleg útgjöld

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			27 258
1 01	Skattstofur, sameiginleg útgjöld	27 258	
Stofnkostnaður:			1 000
6 01	Tölvubúnaður og tæki	1 000	
	Gjöld samtals		28 258
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	28 258	
5	Gjöld samtals		**28 258**

09–214 Ríkisskattanefnd og skattsektanefnd

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			7 398
1 01	Ríkisskattanefnd og skattsektanefnd	7 398	
Stofnkostnaður:			300
6 01	Eignakaup	300	
	Gjöld samtals		7 698
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	6 334	
52–58	Önnur gjöld	1 364	
5	Gjöld samtals	7 698	
4	Sértekjur	35	
	Mismunur		**7 663**

09–251 Gjaldheimtan í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			45 819
1 01	Gjaldheimtan í Reykjavík	45 819	
	Gjöld samtals		45 819
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	21 128	
52–58	Önnur gjöld	24 691	
5	Gjöld samtals	45 819	
4	Sértekjur	22 910	
	Mismunur		**22 909**

09–261 Tollstjórinn í Reykjavík

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			51 712
1 01	Tollstjórinn í Reykjavík	51 712	
Stofnkostnaður:			250
6 01	Tækjakaup	250	
	Gjöld samtals		51 962

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	35 492	
52–58	Önnur gjöld	16 470	
5	Gjöld samtals		**51 962**

09–263 Tollgæsla

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			67 341
1 01	Tollgæsla	67 341	
Stofnkostnaður:			745
6 01	Vélar og tæki	745	
	Gjöld samtals		68 086
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	56 654	
52–58	Önnur gjöld	11 432	
5	Gjöld samtals	68 086	
4	Sértekjur	3 453	
	Mismunur		**64 633**

09–282 Tollamál

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 624
1 10	Sameiginlegur kostnaður	4 624	
Stofnkostnaður:			5 000
6 20	Tölvuvæðing	5 000	
	Gjöld samtals		9 624
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	81	
52–58	Önnur gjöld	9 543	
5	Gjöld samtals		**9 624**

09–381 Uppbætur á lífeyri

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			535 494
1 01	Uppbætur á lífeyri	535 494	
	Gjöld samtals		535 494

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	535 494	
5	Gjöld samtals	535 494	
4	Sértekjur	57 555	
	Mismunur		**477 939**

09–402 Fasteignamat ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			33 053
1 01	Fasteignamat ríkisins	33 053	
Stofnkostnaður:			1 050
6 01	Vélar og tæki	1 050	
	Gjöld samtals		34 103
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	20 613	
52–58	Önnur gjöld	13 490	
5	Gjöld samtals	34 103	
4	Sértekjur	14 325	
	Mismunur		**19 778**

09–481 Útgjöld skv. sérstökum lögum og heimildarlögum

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			30 000
1 01	Útgjöld skv. sérstökum lögum og heimildarlögum	30 000	
	Gjöld samtals		30 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	30 000	
5	Gjöld samtals		**30 000**

09–901 Framkvæmdadeild Innkaupastofnunar ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			20 806
1 01	Framkvæmdadeild Innkaupastofnunar ríkisins	20 806	
	Gjöld samtals		20 806

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 421	
52–58	Önnur gjöld	8 385	
5	Gjöld samtals	20 806	
4	Sértekjur	20 806	

09–971 Ríkisábyrgðasjóður

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			185 000
6 01	Ríkisábyrgðasjóður, framlag	185 000	
	Gjöld samtals		185 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	185 000	
5	Gjöld samtals		**185 000**

09–981 Ýmsar fasteignir ríkissjóðs

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			12 000
6 20	Stjórnsýsluhús á Ísafirði	12 000	
	Gjöld samtals		12 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	12 000	
5	Gjöld samtals		**12 000**

09–989 Launa- og verðlagsmál

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			100 000
1 01	Launa- og verðlagsmál	100 000	
	Gjöld samtals		100 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	100 000	
5	Gjöld samtals		**100 000**

09–999 Ýmislegt		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			220 221
1 10	Símakostnaður og burðargjöld fyrir Stjórnarráðið	21 452	
1 11	Skýrsluvélakostnaður vegna launagreiðslna	22 585	
1 12	Skýrsluvélakostnaður vegna tekjubókhalds	28 816	
1 13	Kjarasamningar	1 450	
1 14	Tryggingabætur skv. kjarasamningum	690	
1 15	Kjararannsóknir	220	
1 16	Bókhaldskerfi ríkisins	1 700	
1 17	Ýmis sameiginlegur kostnaður	10 500	
1 18	Til blaðanna, að fengnum tillögum stjórnskipaðrar nefndar	18 200	
1 30	Lífeyrissjóðir sjómanna	690	
1 31	Lífeyrissjóður bænda	32 200	
1 40	Milliþinganefndir	100	
1 60	Dómkröfur og málskostnaður	9 500	
1 61	Ýmis innheimtukostnaður	9 000	
1 62	Þungaskattsálagning með ökumælum	1 318	
1 63	Endurgreiðsla söluskatts vegna snjómoksturs	12 000	
1 70	Til útgáfumála skv. ákvörðun þingflokka	9 800	
1 90	Óviss útgjöld	40 000	
Stofnkostnaður:			3 500
6 16	Bókhaldskerfi ríkisins	3 500	
	Gjöld samtals		223 721
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 305	
52–58	Önnur gjöld	166 626	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	12 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	42 790	
5	Gjöld samtals	223 721	
4	Sértekjur	200	
	Mismunur		**223 521**
	Samtals		1 485 508

10 Samgönguráðuneyti

10–101 Samgönguráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			15 691
1 01	Yfirstjórn	15 691	
	Gjöld samtals		15 691
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	8 520	
52–58	Önnur gjöld	7 171	
5	Gjöld samtals		**15 691**

10–102 Póst- og símamálastofnunin

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			103 000
1 01	Póst- og símamálastofnunin	103 000	
	Gjöld samtals		103 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	103 000	
5	Gjöld samtals		**103 000**

10–211 Vegagerð ríkisins

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			109 500
1 01	Yfirstjórn	109 500	
Viðhaldsverkefni:			850 000
5 10	Þjóðvegir	850 000	
Stofnkostnaður:			1 081 000
6 10	Þjóðvegir og brýr, nýframkvæmdir	877 000	
6 30	Fjallvegir	25 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
6 40	Tilraunir	7 000	
6 51	Sýsluvegafé	55 000	
6 52	Þéttbýlisvegafé	117 000	
	Gjöld samtals		2 040 500
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	397 874	
52–58	Önnur gjöld	1 470 126	
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	172 000	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	500	
5	Gjöld samtals		**2 040 500**

10–321 Strandferðir, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			191 866
1 10	Skipaútgerð ríkisins	118 566	
1 20	Flóabátar og vöruflutningar[1])	73 300	
	Gjöld samtals		191 866
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	118 566	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	73 300	
5	Gjöld samtals		**191 866**

10–331 Vita- og hafnamálaskrifstofa

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			26 523
1 01	Vita- og hafnamálaskrifstofa	26 523	
Stofnkostnaður:			600
6 01	Tölvubúnaður	600	
	Gjöld samtals		27 123
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	17 956	
52–58	Önnur gjöld	9 167	
5	Gjöld samtals	27 123	
4	Sértekjur	10 744	
	Mismunur		**16 379**

1) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 11.

10–332 Vitastofnun Íslands	Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		44 851
1 10 Rekstur vita	36 121	
1 20 Sjómerki	1 168	
1 40 Rekstur vitaskips	7 562	
Stofnkostnaður:		14 000
6 30 Vitabyggingar	14 000	
Gjöld samtals		58 851
Tegundasundurliðun:		
51 Laun	25 706	
52–58 Önnur gjöld	33 145	
5 Gjöld samtals	58 851	
4 Sértekjur	4 093	
Mismunur		**54 758**

10–333 Hafnamál		
Viðfangsefni:		
Almennur rekstur:		9 000
1 10 Hafnarannsóknir og mælingar	9 000	
Stofnkostnaður:		109 822
6 20 Ferjubryggjur	3 700	
6 30 Hafnamannvirki og lendingarbætur[1])	74 000	
6 40 Sjóvarnargarðar[2])	10 000	
6 50 Landshafnir, endurgreiðslur lána	4 622	
6 51 Landshöfn Rifi	900	
6 53 Landshöfn Þorlákshöfn	4 000	
6 54 Landshöfn Keflavík-Njarðvík	600	
6 70 Hafnabótasjóður, framlag	12 000	
Gjöld samtals		118 822
Tegundasundurliðun:		
52–58 Önnur gjöld	9 000	
59 Tilfærslur:		
5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	22 122	
5912 Til sveitarfélaga	87 700	
5 Gjöld samtals	118 822	
4 Sértekjur	500	
Mismunur		**118 322**

1) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 12.
2) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 13.

10–341 Siglingamálastofnun ríkisins

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			33 101
1 01	Siglingamálastofnun ríkisins	33 101	
Stofnkostnaður:			1 307
6 01	Ýmis tæki	1 307	
	Gjöld samtals		34 408
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	22 121	
52–58	Önnur gjöld	12 287	
5	Gjöld samtals	34 408	
4	Sértekjur	4 477	
	Mismunur		**29 931**

10–342 Sjóslysanefnd

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 659
1 01	Sjóslysanefnd	1 059	
1 03	Björgunarbúnaður Sigmunds	100	
1 04	Öryggismál og sjómannanámskeið	5 500	
	Gjöld samtals		6 659
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	605	
52–58	Önnur gjöld	454	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 600	
5	Gjöld samtals		**6 659**

10–471 Flugmálastjórn

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			307 684
1 01	Yfirstjórn	23 000	
1 20	Loftferðaeftirlit	5 751	
1 30	Reykjavíkurflugvöllur	39 635	
1 40	Flugvalladeild	69 184	
1 50	Flugleiðsöguþjónusta	34 010	
1 60	Flugumferðarþjónusta	50 055	
1 70	Alþjóðaflugþjónusta	86 049	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			61 000
6 80	**Flugvellir, framkvæmdir**[1])	61 000	
	Gjöld samtals		368 684
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	166 952	
52–58	Önnur gjöld	201 732	
5	Gjöld samtals	368 684	
4	Sértekjur	45 969	
	Mismunur		**322 715**

10–485 Ýmis framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			6 000
1 10	Flugbjörgunarsveitir	750	
1 20	Tilkynningarskylda íslenskra skipa	3 600	
1 22	Fræðsluefni um öryggismál sjómanna	500	
1 23	Sjálfvirkt tilkynningakerfi fyrir fiskiskip	900	
1 24	Ferðamálasamtök	250	
	Gjöld samtals		6 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	900	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	5 100	
5	Gjöld samtals		**6 000**

10–651 Ferðamálaráð

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 296
1 01	Ferðamálaráð	4 296	
Stofnkostnaður:			15 234
6 01	Tölva og telex	234	
6 10	Ferðamál skv. 8. gr. laga nr. 79/1985	15 000	
	Gjöld samtals		19 530
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	2 803	
52–58	Önnur gjöld	1 727	

[1]) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 14.

		Þús. kr.	Þús. kr.
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	15 000	
5	Gjöld samtals	19 530	
4	Sértekjur	512	
	Mismunur		**19 018**

10–652 Veðurstofa Íslands

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			103 045
1 01	Yfirstjórn	10 991	
1 02	Bóka- og skjalasafn	601	
1 03	Síma- og útvarpskostnaður	13 990	
1 10	Veðurspádeild	9 729	
1 11	Veðurfarsdeild	3 522	
1 12	Veðurstöðvar	14 419	
1 20	Jarðeðlisfræðideild	4 366	
1 30	Fjarskiptadeild	3 000	
1 40	Tölvudeild	2 942	
1 50	Tækni- og veðurathuganadeild	8 091	
1 60	Hálendisathuganir	1 909	
1 61	Hafísrannsóknir	1 315	
1 62	Snjóflóðavarnir	1 114	
1 63	Veðurfræðirannsóknir	942	
1 65	Alþjóðasamvinna	976	
1 70	Veðurþjónusta vegna millilandaflugs	25 138	
Stofnkostnaður:			5 630
6 90	Stofnkostnaður deilda	5 630	
	Gjöld samtals		108 675

Tegundasundurliðun:

51	Laun	62 665	
52–58	Önnur gjöld	46 010	
5	Gjöld samtals	108 675	
4	Sértekjur	2 266	
	Mismunur		**106 409**

10–656 Landmælingar Íslands

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			37 712
1 01	Landmælingar Íslands	37 712	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			4 000
6 01	Vélar og áhöld	4 000	
	Gjöld samtals		41 712
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	13 374	
52–58	Önnur gjöld	28 338	
5	Gjöld samtals	41 712	
4	Sértekjur	30 057	
	Mismunur		**11 655**

10–672 Sérleyfissjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			3 000
1 01	Sérleyfissjóður	3 000	
	Gjöld samtals		3 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	3 000	
5	Gjöld samtals		**3 000**
	Samtals		3 045 903

11 Iðnaðarráðuneyti

11–101 Iðnaðarráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			20 150
1 01	Yfirstjórn	20 150	
Stofnkostnaður:			400
6 20	Tækjabúnaður o.fl.	400	
	Gjöld samtals		20 550
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	12 044	
52–58	Önnur gjöld	8 506	
5	Gjöld samtals	20 550	
4	Sértekjur	2 686	
	Mismunur		**17 864**

11–201 Iðntæknistofnun Íslands

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			80 130
1 01	Yfirstjórn	14 671	
1 10	Iðntækniþjónusta	35 759	
1 20	Nýiðnaðarrannsóknir	18 750	
1 41	Verkstjórnarnámskeið	2 110	
1 42	Námskeið í stjórn vinnuvéla	2 430	
1 43	Eftirmenntun í iðju og iðnaði	6 410	
Stofnkostnaður:			7 000
6 90	Stofnkostnaður deilda	7 000	
	Gjöld samtals		87 130

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	37 834	
52–58	Önnur gjöld	49 296	
5	Gjöld samtals	87 130	
4	Sértekjur	37 590	
	Mismunur		**49 540**

11–203 Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			38 500
1 01	Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins	38 500	
Stofnkostnaður:			3 500
6 01	Tækjabúnaður	3 500	
	Gjöld samtals		42 000
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 623	
52–58	Önnur gjöld	15 377	
5	Gjöld samtals	42 000	
4	Sértekjur	17 011	
	Mismunur		**24 989**

11–221 Lánasjóðir iðnaðarins

Viðfangsefni:			
Stofnkostnaður:			28 000
6 20	Iðnlánasjóður	28 000	
	Gjöld samtals		28 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	28 000	
5	Gjöld samtals		**28 000**

11–235 Fyrirtæki og stofnanir, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			4 500
1 20	Útflutningsmiðstöð iðnaðarins	4 500	
	Gjöld samtals		4 500

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	4 500	
5	Gjöld samtals		**4 500**

11–240 Iðnaðarrannsóknir

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 000
1 01	Iðnaðarrannsóknir	13 000	
	Gjöld samtals		13 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	13 000	
5	Gjöld samtals		**13 000**

11–289 Jöfnunargjald

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			175 000
1 01	Jöfnunargjald	175 000	
	Gjöld samtals		175 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	175 000	
5	Gjöld samtals		**175 000**

11–299 Iðja og iðnaður, framlög

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			13 933
1 14	Iðnþróun og tækninýjungar	4 300	
1 21	Byggingarþjónustan	550	
1 26	Iðnþróunarverkefni	3 000	
1 27	Iðnráðgjafar	6 083	
	Gjöld samtals		13 933
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5912 Til sveitarfélaga	6 083	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	7 300	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	550	
5	Gjöld samtals		**13 933**

11–301 Orkustofnun

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			181 967
1 01	Orkustofnun	181 967	
Stofnkostnaður:			3 000
6 01	Tækjabúnaður	3 000	
	Gjöld samtals		184 967
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	105 320	
52–58	Önnur gjöld	79 647	
5	Gjöld samtals	184 967	
4	Sértekjur	52 337	
	Mismunur		**132 630**

11–302 Rafmagnseftirlit ríkisins

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			21 412
1 01	Rafmagnseftirlit ríkisins	21 412	
Stofnkostnaður:			350
6 01	Tækjabúnaður	350	
	Gjöld samtals		21 762
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	14 822	
52–58	Önnur gjöld	6 940	
5	Gjöld samtals	21 762	
4	Sértekjur	1 151	
	Mismunur		**20 611**

11–371 Orkusjóður

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 604
1 01	Rekstur Orkusjóðs	904	
1 23	Notendur utan samveitna	1 700	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			197 790
6 14	Lánagreiðslur, framlög	144 790	
6 15	Lán til jarðhitaleitar	10 000	
6 20	Sveitarafvæðing	10 000	
6 21	Styrking dreifikerfis í sveitum	30 000	
6 22	Lán til einkarafstöðva	3 000	
	Gjöld samtals		200 394
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	198 694	
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	1 700	
5	Gjöld samtals		**200 394**

11–380 Verðjöfnunargjald af raforku

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			440 000
1 10	Verðjöfnunargjald af raforku	440 000	
	Gjöld samtals		440 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5911 Til B-hluta fyrirtækja og sjóða	352 000	
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	88 000	
5	Gjöld samtals		**440 000**

11–382 Olíunotkun til húshitunar, styrkur

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			34 946
1 01	Olíunotkun til húshitunar, styrkur	34 946	
	Gjöld samtals		34 946
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	34 946	
5	Gjöld samtals		**34 946**

11–399 Ýmis orkumál

		Þús. kr.	Þús. kr.
Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			232 000
1 11	Orkusparnaður	10 000	
1 13	Setlagarannsóknir	2 000	
1 15	Niðurgreiðsla á rafhitun	220 000	
	Gjöld samtals		232 000
Tegundasundurliðun:			
59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	232 000	
5	Gjöld samtals		**232 000**
	Samtals		1 387 407

12 Viðskiptaráðuneyti

12–101 Viðskiptaráðuneyti, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			24 276
1 01	Yfirstjórn	22 329	
1 30	Samstarfsráðherra Norðurlanda	1 947	
	Gjöld samtals		24 276

Tegundasundurliðun:

51	Laun	11 486	
52–58	Önnur gjöld	12 227	
59	Tilfærslur:		
	5914 Til einstaklinga, samtaka og heimila	563	
5	Gjöld samtals		**24 276**

12–201 Niðurgreiðslur á vöruverði

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			870 000
1 01	Niðurgreiðslur á vöruverði	870 000	
	Gjöld samtals		870 000

Tegundasundurliðun:

59	Tilfærslur:		
	5913 Til fyrirtækja og atvinnuvega	870 000	
5	Gjöld samtals		**870 000**

12–902 Verðlagsstofnun

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			26 169
1 01	Verðlagsstofnun	26 169	
Viðhaldsverkefni:			200
5 50	Fasteign	200	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Stofnkostnaður:			300
6 01	Tæki og áhöld	300	
	Gjöld samtals		26 669
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	19 981	
52–58	Önnur gjöld	6 688	
5	Gjöld samtals		**26 669**

12–903 Skráning hlutafélaga

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			2 108
1 01	Skráning hlutafélaga	2 108	
	Gjöld samtals		2 108
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	1 776	
52–58	Önnur gjöld	332	
5	Gjöld samtals	2 108	
4	Sértekjur	895	
	Mismunur		**1 213**
	Samtals		922 158

13 Hagstofa Íslands

13–101 Hagstofa Íslands, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			27 173
1 01	Yfirstjórn	27 173	
Stofnkostnaður:			700
6 01	Tækjabúnaður, húsgögn o.fl.	700	
	Gjöld samtals		27 873

Tegundasundurliðun:

51	Laun	16 464	
52–58	Önnur gjöld	11 409	
5	Gjöld samtals	27 873	
4	Sértekjur	799	
	Mismunur		**27 074**

13–102 Þjóðskráin

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			13 967
1 01	Þjóðskráin	13 967	
Stofnkostnaður:			500
6 01	Tækjabúnaður, húsgögn o.fl.	500	
	Gjöld samtals		14 467

Tegundasundurliðun:

51	Laun	7 217	
52–58	Önnur gjöld	7 250	
5	Gjöld samtals	14 467	
4	Sértekjur	4 040	
	Mismunur		**10 427**
	Samtals		37 501

14 Ríkisendurskoðun

14–101 Ríkisendurskoðun, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:			
Almennur rekstur:			33 045
1 01	Yfirstjórn	33 045	
Stofnkostnaður:			400
6 01	Tækjabúnaður	400	
	Gjöld samtals		33 445
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	26 944	
52–58	Önnur gjöld	6 501	
5	Gjöld samtals		**33 445**
	Samtals		33 445

15 Fjárlaga- og hagsýslustofnun

15–101 Fjárlaga- og hagsýslustofnun, aðalskrifstofa

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			24 548
1 01	Yfirstjórn	18 058	
1 10	Hagræðingarverkefni	6 490	
	Gjöld samtals		24 548

Tegundasundurliðun:

51	Laun	12 347	
52–58	Önnur gjöld	12 201	
5	Gjöld samtals		**24 548**

15–181 Ríkisbifreiðar, framlag

Viðfangsefni:

Stofnkostnaður:			2 000
6 90	Ríkisbifreiðar, framlag	2 000	
	Gjöld samtals		2 000

Tegundasundurliðun:

52–58	Önnur gjöld	2 000	
5	Gjöld samtals		**2 000**

15–182 Tölvumál

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			1 261
1 01	Tölvumál	1 261	
Stofnkostnaður:			5 000
6 01	Tækjabúnaður	5 000	
	Gjöld samtals		6 261

		Þús. kr.	Þús. kr.
Tegundasundurliðun:			
51	Laun	936	
52–58	Önnur gjöld	5 325	
5	Gjöld samtals		**6 261**

15–991 Ýmis lán ríkissjóðs, vextir

Viðfangsefni:

Almennur rekstur:			3 807 000
1 01	Ýmis lán ríkissjóðs, vextir	3 807 000	
	Gjöld samtals		3 807 000
Tegundasundurliðun:			
52–58	Önnur gjöld	3 807 000	
5	Gjöld samtals		**3 807 000**
	Samtals		3 839 809

B-HLUTI

Ríkisfyrirtæki og sjóðir í ríkiseign.

5. gr.

Árið 1986 er ætlast til að rekstri og fjármunahreyfingum eftirtalinna ríkisfyrirtækja og sjóða í ríkiseign verði hagað skv. áætlunum í þessari grein.

22 Menntamálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
22–201	**Happdrætti háskólans**		
51	Launagjöld	13 000	
52–57	Önnur rekstrargjöld	36 588	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	349 390	
5,8	Gjöld samtals	398 978	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	499 760	
48	Fjármunatekjur	5 800	
4,7	Tekjur samtals	505 560	
	Mismunur		106 582
Fjármunahreyfingar út:			
32	Annað, greitt í ríkissjóð	21 310	
32	Annað, greitt Háskóla Íslands	85 272	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	106 582	
22–202	**Lyfjabúð háskólans**		
51	Launagjöld	17 250	
52–57	Önnur rekstrargjöld	5 850	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	43 800	
571	Fjármagnskostnaður	195	
51–57	Viðhald	900	
593	Afskriftir	225	
5,8	Gjöld samtals	68 220	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	73 050	
48	Fjármunatekjur	2 250	
4,7	Tekjur samtals	75 300	
	Mismunur		7 080

		Þús. kr.	Þús. kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	750	
26	Afborgun lána	960	
32	Annað	5 595	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	225	
39	Ráðstöfun eigin fjár	7 080	

22–211 Háskólabíó

51	Launagjöld	9 237	
52–57	Önnur rekstrargjöld	9 597	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	22 130	
571	Fjármagnskostnaður	1 550	
51–57	Viðhald	2 100	
593	Afskriftir	2 700	
5,8	Gjöld samtals	47 314	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	45 664	
48	Fjármunatekjur	1 550	
49	Aðrar tekjur	100	
4,7	Tekjur samtals	47 314	
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	2 700	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	2 700	

22–276 Byggingarsjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna

571	Fjármagnskostnaður	2 800	
5,8	Gjöld samtals	2 800	
4910	Framlög ríkissjóðs	21 310	
4,7	Tekjur samtals	21 310	
	Mismunur		18 510
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	15 910	
26	Afborgun lána	2 600	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	18 510	

		Þús. kr.	Þús. kr.
22–679 Sameiginlegur kostnaður við skólana á Laugarvatni			
51	Launagjöld	688	
52–57	Önnur rekstrargjöld	2 855	
5,8	Gjöld samtals	3 543	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	3 543	
4,7	Tekjur samtals	3 543	
22–871 Unglingaheimili ríkisins			
51	Launagjöld	15 179	
52–57	Önnur rekstrargjöld	6 140	
5,8	Gjöld samtals	21 319	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	16 025	
4910	Framlög ríkissjóðs	5 294	
4,7	Tekjur samtals	21 319	
22–872 Lánasjóður íslenskra námsmanna			
51	Launagjöld	4 945	
52–57	Önnur rekstrargjöld	4 255	
571	Fjármagnskostnaður	116 050	
59	Yfirfærslur	58 380	
5,8	Gjöld samtals	183 630	
48	Fjármunatekjur	76 104	
4910	Framlög ríkissjóðs	865 000	
4,7	Tekjur samtals	941 104	
	Mismunur		757 474
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	1 062 399	
26	Afborgun lána	111 558	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	16 483	
26	Tekin lán	400 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	757 474	

		Þús. kr.	Þús. kr.
22–971	**Ríkisútvarpið, hljóðvarp**		
51	Launagjöld	127 000	
52–57	Önnur rekstrargjöld	78 000	
571	Fjármagnskostnaður	8 000	
593	Afskriftir	35 000	
59	Yfirfærslur	49 000	
5,8	Gjöld samtals	297 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	282 000	
48	Fjármunatekjur	8 000	
49	Aðrar tekjur	7 000	
4,7	Tekjur samtals	297 000	
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	35 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	35 000	
22–972	**Ríkisútvarpið, sjónvarp**		
51	Launagjöld	146 000	
52–57	Önnur rekstrargjöld	142 000	
571	Fjármagnskostnaður	9 000	
51–57	Viðhald	7 000	
593	Afskriftir	58 000	
59	Yfirfærslur	56 000	
5,8	Gjöld samtals	418 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	423 000	
48	Fjármunatekjur	5 000	
49	Aðrar tekjur	5 000	
4,7	Tekjur samtals	433 000	
	Mismunur		15 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	44 000	
26	Afborgun lána	29 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	58 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	15 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
22–973 Þjóðleikhúsið			
51	Launagjöld	76 625	
52–57	Önnur rekstrargjöld	42 345	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	12 666	
571	Fjármagnskostnaður	351	
59	Afskriftir	3 500	
5,8	Gjöld samtals	135 487	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	68 734	
48	Fjármunatekjur	468	
4910	Framlög ríkissjóðs	65 448	
49	Aðrar tekjur	3 337	
4,7	Tekjur samtals	137 987	
	Mismunur		2 500
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	6 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	3 500	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 500	
22–974 Sinfóníuhljómsveit Íslands			
51	Launagjöld	41 122	
52–57	Önnur rekstrargjöld	13 431	
5,8	Gjöld samtals	54 553	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	10 454	
4910	Framlög ríkissjóðs	26 367	
49	Aðrar tekjur	17 732	
4,7	Tekjur samtals	54 553	
22–975 Vísindasjóður			
52–57	Önnur rekstrargjöld	200	
59	Yfirfærslur	30 500	
5,8	Gjöld samtals	30 700	
4910	Framlög ríkissjóðs	700	
49	Aðrar tekjur, Arðsjóður Seðlabankans	30 000	
4,7	Tekjur samtals	30 700	

		Þús. kr.	Þús. kr.
22–976 Menningarsjóður			
51	Launagjöld	3 231	
52–57	Önnur rekstrargjöld	2 042	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	11 609	
571	Fjármagnskostnaður	600	
51–57	Viðhald	250	
59	Yfirfærslur	1 200	
5,8	Gjöld samtals	18 932	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	13 052	
4910	Framlög ríkissjóðs	6 000	
4,7	Tekjur samtals	19 052	
	Mismunur		120
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	120	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	120	

23 Utanríkisráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
23–101	**Fríhöfn, Keflavíkurflugvelli**		
51	Launagjöld	24 390	
52–57	Önnur rekstrargjöld	11 250	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	160 000	
51–57	Viðhald	500	
593	Afskriftir	2 300	
5,8	Gjöld samtals	198 440	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	324 500	
48	Fjármunatekjur	7 000	
49	Aðrar tekjur	1 440	
4,7	Tekjur samtals	332 940	
	Mismunur		134 500
	Fjármunahreyfingar út:		
18	Fjárfestingar	1 800	
32	Annað, greitt í ríkissjóð	135 000	
	Fjármunahreyfingar inn:		
19	Afskriftir	2 300	
39	Ráðstöfun eigin fjár	134 500	
23–111	**Flugmálastjórn, Keflavíkurflugvelli**		
51	Launagjöld	28 534	
52–57	Önnur rekstrargjöld	9 487	
571	Fjármagnskostnaður	79	
51–57	Viðhald	3 746	
593	Afskriftir	1 200	
5,8	Gjöld samtals	43 046	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	68 374	
49	Aðrar tekjur	8 500	
4,7	Tekjur samtals	76 874	
	Mismunur		33 828
	Fjármunahreyfingar út:		
26	Afborgun lána	528	
32	Annað, greitt í ríkissjóð	34 500	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	1 200	
39	Ráðstöfun eigin fjár	33 828	
23–115 Flugstöð á Keflavíkurflugvelli			
51	Launagjöld	3 497	
52–57	Önnur rekstrargjöld	6 890	
5,8	Gjöld samtals	10 387	
	Mismunur		−10 387
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	700 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
26	Tekin lán	300 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	−10 387	
32	Annað	410 387	
23–121 Sala varnarliðseigna			
51	Launagjöld	4 791	
52–57	Önnur rekstrargjöld	4 430	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	25 000	
51–57	Viðhald	700	
593	Afskriftir	2 460	
5,8	Gjöld samtals	37 381	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	49 621	
48	Fjármunatekjur	3 850	
49	Aðrar tekjur	250	
4,7	Tekjur samtals	53 721	
	Mismunur		16 340
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	400	
32	Annað, greitt í ríkissjóð	18 400	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	2 460	
39	Ráðstöfun eigin fjár	16 340	

24 Landbúnaðarráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
24–171 Jarðeignir ríkisins			
52–57	Önnur rekstrargjöld	275	
571	Fjármagnskostnaður	1 000	
5,8	Gjöld samtals	1 275	
4910	Framlög ríkissjóðs	8 700	
4,7	Tekjur samtals	8 700	
	Mismunur		7 425
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	7 425	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	7 425	
24–172 Jarðasjóður			
4910	Framlög ríkissjóðs	1 694	
4,7	Tekjur samtals	1 694	
	Mismunur		1 694
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	1 694	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 694	
24–206 Tilraunabúið Hesti			
51	Launagjöld	748	
52–57	Önnur rekstrargjöld	1 610	
51–57	Viðhald	645	
5,8	Gjöld samtals	3 003	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	3 743	
4,7	Tekjur samtals	3 743	
	Mismunur		740
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	740	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	740	

		Þús. kr.	Þús. kr.
24–207 Tilraunastöðin Reykhólum			
51	Launagjöld	768	
52–57	Önnur rekstrargjöld	500	
51–57	Viðhald	470	
5,8	Gjöld samtals	1 738	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 738	
4,7	Tekjur samtals	1 738	
24–211 Tilraunastöðin Sámsstöðum			
51	Launagjöld	586	
52–57	Önnur rekstrargjöld	535	
5,8	Gjöld samtals	1 121	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 121	
4,7	Tekjur samtals	1 121	
24–221 Áburðarverksmiðja ríkisins			
51	Launagjöld	119 000	
52–57	Önnur rekstrargjöld	125 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	493 000	
571	Fjármagnskostnaður	118 000	
51–57	Viðhald	33 000	
593	Afskriftir	132 000	
5,8	Gjöld samtals	1 020 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	977 000	
48	Fjármunatekjur	78 000	
4,7	Tekjur samtals	1 055 000	
	Mismunur		35 000
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	40 100	
26	Afborgun lána	72 700	
32	Annað	54 200	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	132 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	35 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
24–236 Fóður- og fræframleiðsla Gunnarsholti			
51	Launagjöld	4 637	
52–57	Önnur rekstrargjöld	19 049	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	500	
571	Fjármagnskostnaður	6 800	
51–57	Viðhald	1 916	
593	Afskriftir	4 960	
5,8	Gjöld samtals	37 862	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	37 000	
48	Fjármunatekjur	562	
49	Aðrar tekjur	300	
4,7	Tekjur samtals	37 862	
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	4 960	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	4 960	
24–237 Stórólfsvallabúið			
51	Launagjöld	5 731	
52–57	Önnur rekstrargjöld	26 595	
571	Fjármagnskostnaður	7 629	
51–57	Viðhald	1 500	
593	Afskriftir	6 702	
5,8	Gjöld samtals	48 157	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	46 657	
48	Fjármunatekjur	1 500	
4,7	Tekjur samtals	48 157	
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	1 583	
32	Annað	5 119	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	6 702	
24–238 Fóðuriðjan Ólafsdal			
51	Launagjöld	3 543	
52–57	Önnur rekstrargjöld	11 032	
571	Fjármagnskostnaður	4 489	
51–57	Viðhald	1 893	
593	Afskriftir	3 000	
5,8	Gjöld samtals	23 957	

		Þús. kr.	Þús. kr.
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	21 270	
48	Fjármunatekjur	600	
49	Aðrar tekjur	200	
4,7	Tekjur samtals	22 070	
	Mismunur		−1 887
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	1 113	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	3 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	−1 887	
24–239	**Grænfóðurverksmiðjan Flatey, A-Skaftafellssýslu**		
51	Launagjöld	3 972	
52–57	Önnur rekstrargjöld	18 877	
571	Fjármagnskostnaður	7 090	
51–57	Viðhald	1 000	
593	Afskriftir	5 968	
5,8	Gjöld samtals	36 907	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	35 500	
48	Fjármunatekjur	1 100	
49	Aðrar tekjur	307	
4,7	Tekjur samtals	36 907	
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	648	
32	Annað	5 320	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	5 968	
24–246	**Laxeldisstöðin Kollafirði**		
51	Launagjöld	2 484	
52–57	Önnur rekstrargjöld	1 700	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	1 000	
571	Fjármagnskostnaður	376	
593	Afskriftir	2 200	
5,8	Gjöld samtals	7 760	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	5 814	
48	Fjármunatekjur	150	
4910	Framlög ríkissjóðs	2 400	
4,7	Tekjur samtals	8 364	
	Mismunur		604

		Þús. kr.	Þús. kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	1 600	
26	Afborgun lána	1 204	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	2 200	
39	Ráðstöfun eigin fjár	604	
24–272	**Einangrunarstöð holdanauta Hrísey**		
51	Launagjöld	1 271	
52–57	Önnur rekstrargjöld	1 640	
51–57	Viðhald	75	
5,8	Gjöld samtals	2 986	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	2 186	
4910	Framlög ríkissjóðs	800	
4,7	Tekjur samtals	2 986	

25 Sjávarútvegsráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
25–211 Fiskimálasjóður			
51	Launagjöld	1 274	
52–57	Önnur rekstrargjöld	433	
571	Fjármagnskostnaður	950	
59	Yfirfærslur	8 000	
5,8	Gjöld samtals	10 657	
48	Fjármunatekjur	3 450	
49	Aðrar tekjur	10 000	
4,7	Tekjur samtals	13 450	
	Mismunur		2 793
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	3 293	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	500	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 793	
25–222 Síldarverksmiðjur ríkisins			
51	Launagjöld	84 933	
52–57	Önnur rekstrargjöld	330 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	375 000	
571	Fjármagnskostnaður	10 000	
51–57	Viðhald	57 900	
593	Afskriftir	40 000	
5,8	Gjöld samtals	897 833	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	916 073	
48	Fjármunatekjur	700	
4,7	Tekjur samtals	916 773	
	Mismunur		18 940
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	59 725	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	785	
19	Afskriftir	40 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	18 940	

		Þús. kr.	Þús. kr.
25–272	**Rannsóknastofnanir sjávarútvegsins, bygging**		
51	Launagjöld	378	
52–57	Önnur rekstrargjöld	420	
51–57	Viðhald	1 312	
5,8	Gjöld samtals	2 110	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 730	
4910	Framlög ríkissjóðs	380	
4,7	Tekjur samtals	2 110	
25–274	**Aflatryggingasjóður**		
51	Launagjöld	540	
52–57	Önnur rekstrargjöld	1 740	
5,8	Gjöld samtals	2 280	
49	Aðrar tekjur	757 680	
4,7	Tekjur samtals	757 680	
	Mismunur		755 400
Fjármunahreyfingar út:			
32	Annað	755 400	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	755 400	

26 Dóms- og kirkjumálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
26–101 Lögbirtingablað			
51	Launagjöld	990	
52–57	Önnur rekstrargjöld	6 740	
5,8	Gjöld samtals	7 730	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	7 730	
4,7	Tekjur samtals	7 730	
26–371 Kirkjubyggingasjóður			
52–57	Önnur rekstrargjöld	6	
59	Yfirfærslur	49	
5,8	Gjöld samtals	55	
48	Fjármunatekjur	250	
4910	Framlög ríkissjóðs	2 598	
4,7	Tekjur samtals	2 848	
	Mismunur		2 793
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	3 043	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	250	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 793	
26–372 Kirkjugarðasjóður			
51	Launagjöld	27	
52–57	Önnur rekstrargjöld	324	
59	Yfirfærslur	500	
5,8	Gjöld samtals	851	
48	Fjármunatekjur	780	
49	Aðrar tekjur	2 977	
4,7	Tekjur samtals	3 757	
	Mismunur		2 906
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	500	
32	Annað	2 856	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	450	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 906	
26–373 Kristnisjóður			
59	Yfirfærslur	6 107	
5,8	Gjöld samtals	6 107	
4910	Framlög ríkissjóðs	8 390	
4,7	Tekjur samtals	8 390	
	Mismunur		2 283
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	2 283	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 283	

27 Félagsmálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
27–271 Byggingarsjóður ríkisins			
51	Launagjöld	26 950	
52–57	Önnur rekstrargjöld	48 050	
571	Fjármagnskostnaður	691 000	
5,8	Gjöld samtals	766 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	58 000	
48	Fjármunatekjur	810 000	
4910	Framlög ríkissjóðs	1 300 000	
49	Aðrar tekjur	12 000	
4,7	Tekjur samtals	2 180 000	
	Mismunur		1 414 000
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	2 500 000	
26	Afborgun lána	450 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	116 000	
26	Tekin lán	1 300 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 414 000	
32	Annað	120 000	
27–272 Byggingarsjóður verkamanna			
52–57	Önnur rekstrargjöld	20 000	
571	Fjármagnskostnaður	110 000	
5,8	Gjöld samtals	130 000	
48	Fjármunatekjur	58 000	
4910	Framlög ríkissjóðs	300 000	
49	Aðrar tekjur	120 000	
4,7	Tekjur samtals	478 000	
	Mismunur		348 000
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	760 000	
26	Afborgun lána	48 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	35 000	
26	Tekin lán	380 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	348 000	
32	Annað	45 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
27–372	**Landakaup kaupstaða og kauptúna**		
52–57	Önnur rekstrargjöld	75	
5,8	Gjöld samtals	75	
48	Fjármunatekjur	1 500	
49	Aðrar tekjur	150	
4,7	Tekjur samtals	1 650	
	Mismunur		1 575
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	1 988	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	413	
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 575	
27–972	**Bjargráðasjóður**		
51	Launagjöld	2 100	
52–57	Önnur rekstrargjöld	800	
571	Fjármagnskostnaður	10 000	
59	Yfirfærslur	12 040	
5,8	Gjöld samtals	24 940	
48	Fjármunatekjur	5 000	
4910	Framlög ríkissjóðs	18 240	
49	Aðrar tekjur	34 400	
4,7	Tekjur samtals	57 640	
	Mismunur		32 700
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	30 000	
32	Annað	7 700	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	5 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	32 700	

28 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
28–273	**Avinnuleysistryggingasjóður**		
52–57	Önnur rekstrargjöld	11 378	
59	Yfirfærslur	462 241	
5,8	Gjöld samtals	473 619	
48	Fjármunatekjur	93 000	
4910	Framlög ríkissjóðs	335 685	
49	Aðrar tekjur	112 000	
4,7	Tekjur samtals	540 685	
	Mismunur		67 066
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	20 000	
32	Annað	60 488	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	13 422	
39	Ráðstöfun eigin fjár	67 066	
28–311	**Ríkisspítalar, þvottahús**		
51	Launagjöld	20 000	
52–57	Önnur rekstrargjöld	26 920	
51–57	Viðhald	1 500	
5,8	Gjöld samtals	48 420	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	51 020	
4,7	Tekjur samtals	51 020	
	Mismunur		2 600
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	2 600	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 600	

		Þús. kr.	Þús. kr.
28–378 Læknishéraðasjóður			
59	Yfirfærslur	1 000	
5,8	Gjöld samtals	1 000	
4910	Framlög ríkissjóðs	1 000	
4,7	Tekjur samtals	1 000	
28–471 Gæsluvistarsjóður			
4910	Framlög ríkissjóðs	4 500	
4,7	Tekjur samtals	4 500	
	Mismunur		4 500
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	4 500	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	4 500	

29 Fjármálaráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
29–101	**Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins**		
51	Launagjöld	54 579	
52–57	Önnur rekstrargjöld	111 968	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	934 000	
51–57	Viðhald	10 000	
593	Afskriftir	7 500	
5,8	Gjöld samtals	1 118 047	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	3 557 227	
48	Fjármunatekjur	20 000	
49	Aðrar tekjur	320	
4,7	Tekjur samtals	3 577 547	
	Mismunur		2 459 500
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	37 000	
32	Annað, greitt í ríkissjóð	2 430 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	7 500	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 459 500	
29–102	**Lyfjaverslun ríkisins**		
51	Launagjöld	23 816	
52–57	Önnur rekstrargjöld	18 042	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	89 857	
571	Fjármagnskostnaður	21 700	
593	Afskriftir	2 200	
5,8	Gjöld samtals	155 615	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	146 709	
48	Fjármunatekjur	20 000	
4,7	Tekjur samtals	166 709	
	Mismunur		11 094
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	5 000	
26	Afborgun lána	3 294	
32	Annað, greitt í ríkissjóð	5 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	2 200	
39	Ráðstöfun eigin fjár	11 094	

		Þús. kr.	Þús. kr.
29–103 Innkaupastofnun ríkisins			
51	Launagjöld	11 081	
52–57	Önnur rekstrargjöld	6 878	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	420 000	
51–57	Viðhald	260	
5,8	Gjöld samtals	438 219	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	435 220	
48	Fjármunatekjur	530	
49	Aðrar tekjur	2 469	
4,7	Tekjur samtals	438 219	
29–931 Arnarhvoll			
51	Launagjöld	5 574	
52–57	Önnur rekstrargjöld	3 995	
51–57	Viðhald	1 500	
593	Afskriftir	820	
5,8	Gjöld samtals	11 889	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	11 889	
4,7	Tekjur samtals	11 889	
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	820	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	820	
29–932 Borgartún 7			
51	Launagjöld	2 793	
52–57	Önnur rekstrargjöld	2 727	
571	Fjármagnskostnaður	10	
51–57	Viðhald	3 600	
5,8	Gjöld samtals	9 130	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	9 100	
48	Fjármunatekjur	30	
4,7	Tekjur samtals	9 130	
29–934 Tollstöðvarhús			
51	Launagjöld	5 898	
52–57	Önnur rekstrargjöld	6 102	
51–57	Viðhald	4 362	
5,8	Gjöld samtals	16 362	

		Þús. kr.	Þús. kr.
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	17 412	
4,7	Tekjur samtals	17 412	
	Mismunur		1 050
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	1 050	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 050	
29–971	**Ríkisábyrgðasjóður**		
51	Launagjöld	3 800	
52–57	Önnur rekstrargjöld	3 000	
5,8	Gjöld samtals	6 800	
48	Fjármunatekjur	23 000	
4910	Framlög ríkissjóðs	185 000	
4,7	Tekjur samtals	208 000	
	Mismunur		201 200
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	70 000	
32	Annað	234 200	
Fjármunahreyfingar inn:			
16	Innheimtar afborganir	103 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	201 200	
29–981	**Ýmsar fasteignir ríkissjóðs**		
51	Launagjöld	2 500	
52–57	Önnur rekstrargjöld	10 000	
51–57	Viðhald	13 400	
5,8	Gjöld samtals	25 900	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	25 900	
4,7	Tekjur samtals	25 900	

30 Samgönguráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
30–101 Póst- og símamálastofnun			
51	Launagjöld	1 230 000	
52–57	Önnur rekstrargjöld	914 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	119 400	
571	Fjármagnskostnaður	79 000	
51–57	Viðhald	24 600	
593	Afskriftir	443 700	
5,8	Gjöld samtals	2 810 700	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	2 945 500	
48	Fjármunatekjur	70 400	
4910	Framlög ríkissjóðs	103 000	
49	Aðrar tekjur	90 000	
4,7	Tekjur samtals	3 208 900	
	Mismunur		398 200
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar[1])	471 000	
26	Afborgun lána	232 900	
32	Annað, greitt í ríkissjóð	188 000	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	443 700	
39	Ráðstöfun eigin fjár	398 200	
32	Annað, sjóðsbreyting	50 000	
30–211 Vegagerð ríkisins, áhaldahús			
51	Launagjöld	80 000	
52–57	Önnur rekstrargjöld	120 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	180 000	
571	Fjármagnskostnaður	800	
51–57	Viðhald	80 000	
593	Afskriftir	25 000	
5,8	Gjöld samtals	485 800	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	482 451	
49	Aðrar tekjur	4 800	
4,7	Tekjur samtals	487 251	
	Mismunur		1 451

1) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 15.

		Þús. kr.	Þús. kr.
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	25 000	
26	Afborgun lána	1 451	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	25 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 451	
30–321 Skipaútgerð ríkisins			
51	Launagjöld	106 843	
52–57	Önnur rekstrargjöld	116 665	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	17 822	
571	Fjármagnskostnaður	44 924	
51–57	Viðhald	11 000	
593	Afskriftir	23 862	
5,8	Gjöld samtals	321 116	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	226 710	
48	Fjármunatekjur	4 063	
4910	Framlög ríkissjóðs	118 566	
4,7	Tekjur samtals	349 339	
	Mismunur		28 223
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	6 000	
26	Afborgun lána	46 085	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	23 862	
39	Ráðstöfun eigin fjár	28 223	
32	Annað		
30–331 Vitamálastjórn, áhaldahús			
51	Launagjöld	12 500	
52–57	Önnur rekstrargjöld	8 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	3 000	
571	Fjármagnskostnaður	500	
51–57	Viðhald	2 000	
5,8	Gjöld samtals	26 000	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	26 000	
4,7	Tekjur samtals	26 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
30–332	**Hafnabótasjóður**		
52–57	Önnur rekstrargjöld	600	
571	Fjármagnskostnaður	4 538	
59	Yfirfærslur	10 000	
5,8	Gjöld samtals	15 138	
48	Fjármunatekjur	6 556	
4910	Framlög ríkissjóðs	12 000	
4,7	Tekjur samtals	18 556	
	Mismunur		3 418
	Fjármunahreyfingar út:		
16	Veitt lán	7 480	
26	Afborgun lána	9 381	
	Fjármunahreyfingar inn:		
16	Innheimtar afborganir	13 443	
39	Ráðstöfun eigin fjár	3 418	
30–333	**Landshöfn Þorlákshöfn**		
51	Launagjöld	2 772	
52–57	Önnur rekstrargjöld	2 453	
571	Fjármagnskostnaður	196	
593	Afskriftir	800	
5,8	Gjöld samtals	6 221	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	9 125	
48	Fjármunatekjur	1 000	
4910	Framlög ríkissjóðs	5 033	
49	Aðrar tekjur	100	
4,7	Tekjur samtals	15 258	
	Mismunur		9 037
	Fjármunahreyfingar út:		
18	Fjárfestingar	9 000	
26	Afborgun lána	837	
	Fjármunahreyfingar inn:		
19	Afskriftir	800	
39	Ráðstöfun eigin fjár	9 037	

		Þús. kr.	Þús. kr.
30–334 Landshöfn Keflavík–Njarðvík			
51	Launagjöld	5 944	
52–57	Önnur rekstrargjöld	850	
571	Fjármagnskostnaður	143	
51–57	Viðhald	4 556	
593	Afskriftir	1 500	
5,8	Gjöld samtals	12 993	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	11 350	
4910	Framlög ríkissjóðs	2 356	
4,7	Tekjur samtals	13 706	
	Mismunur		713
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	2 213	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	1 500	
39	Ráðstöfun eigin fjár	713	
30–335 Landshöfn Rifi			
51	Launagjöld	1 158	
52–57	Önnur rekstrargjöld	903	
571	Fjármagnskostnaður	140	
593	Afskriftir	100	
5,8	Gjöld samtals	2 301	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	2 108	
48	Fjármunatekjur	7	
4910	Framlög ríkissjóðs	2 733	
4,7	Tekjur samtals	4 848	
	Mismunur		2 547
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	2 593	
32	Annað	54	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	100	
39	Ráðstöfun eigin fjár	2 547	

		Þús. kr.	Þús. kr.
30–671 Umferðarmiðstöðin			
51	Launagjöld	167	
52–57	Önnur rekstrargjöld	455	
51–57	Viðhald	130	
593	Afskriftir	336	
5,8	Gjöld samtals	1 088	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	920	
49	Aðrar tekjur	455	
4,7	Tekjur samtals	1 375	
	Mismunur		287
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	623	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	336	
39	Ráðstöfun eigin fjár	287	
30–672 Sérleyfissjóður			
51	Launagjöld	863	
52–57	Önnur rekstrargjöld	541	
5,8	Gjöld samtals	1 404	
4910	Framlög ríkissjóðs	3 000	
4,7	Tekjur samtals	3 000	
	Mismunur		1 596
Fjármunahreyfingar út:			
16	Veitt lán	1 596	
Fjármunahreyfingar inn:			
39	Ráðstöfun eigin fjár	1 596	
30–673 Ferðaskrifstofa ríkisins			
51	Launagjöld	12 577	
52–57	Önnur rekstrargjöld	11 002	
571	Fjármagnskostnaður	490	
51–57	Viðhald	456	
5,8	Gjöld samtals	24 525	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	22 642	
48	Fjármunatekjur	1 105	
49	Aðrar tekjur	778	
4,7	Tekjur samtals	24 525	

31 Iðnaðarráðuneyti

		Þús. kr.	Þús. kr.
31–231 Sementsverksmiðja ríkisins			
51	Launagjöld	97 972	
52–57	Önnur rekstrargjöld	109 445	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	35 773	
571	Fjármagnskostnaður	40 200	
51–57	Viðhald	27 364	
593	Afskriftir	80 278	
5,8	Gjöld samtals	391 032	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	390 298	
49	Aðrar tekjur	1 500	
4,7	Tekjur samtals	391 798	
	Mismunur		766
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	15 000	
26	Afborgun lána	42 510	
32	Annað	23 534	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	80 278	
39	Ráðstöfun eigin fjár	766	
31–233 Ríkisprentsmiðjan Gutenberg			
51	Launagjöld	38 017	
52–57	Önnur rekstrargjöld	11 428	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	16 693	
571	Fjármagnskostnaður	900	
51–57	Viðhald	593	
593	Afskriftir	7 624	
5,8	Gjöld samtals	75 255	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	79 813	
48	Fjármunatekjur	165	
4,7	Tekjur samtals	79 978	
	Mismunur		4 723
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar	3 000	
26	Afborgun lána	4 360	
32	Annað	4 987	

		Þús. kr.	Þús. kr.
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	7 624	
39	Ráðstöfun eigin fjár	4 723	
31–321 Rafmagnsveitur ríkisins			
51	Launagjöld	182 800	
52–57	Önnur rekstrargjöld	228 800	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	974 900	
571	Fjármagnskostnaður	417 500	
593	Afskriftir	304 700	
5,8	Gjöld samtals	2 108 700	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	1 625 700	
49	Aðrar tekjur	410 500	
4,7	Tekjur samtals	2 036 200	
	Mismunur		−72 500
Fjármunahreyfingar út:			
18	Fjárfestingar[1])	175 000	
26	Afborgun lána	177 200	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	304 700	
26	Tekin lán	90 000	
39	Ráðstöfun eigin fjár	−72 500	
32	Annað	30 000	
31–331 Jarðboranir ríkisins			
51	Launagjöld	23 168	
52–57	Önnur rekstrargjöld	25 000	
52,53,8	Hráefni og vörur til endursölu	10 000	
571	Fjármagnskostnaður	53	
51–57	Viðhald	500	
593	Afskriftir	25 000	
5,8	Gjöld samtals	83 721	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta	82 168	
48	Fjármunatekjur	1 000	
49	Aðrar tekjur	553	
4,7	Tekjur samtals	83 721	
Fjármunahreyfingar út:			
26	Afborgun lána	121 295	
Fjármunahreyfingar inn:			
19	Afskriftir	25 000	
32	Annað	96 295	

1) Sjá sundurliðun í sérstöku yfirliti 16.

			Þús. kr.	Þús. kr.
31–332 Jarðvarmaveitur ríkisins				
52–57	Önnur rekstrargjöld		4 385	
571	Fjármagnskostnaður		9 900	
51–57	Viðhald		700	
5,8	Gjöld samtals		14 985	
44–46,7	Seldar vörur og þjónusta		14 985	
4,7	Tekjur samtals		14 985	
Fjármunahreyfingar út:				
18	Fjárfestingar		300	
26	Afborgun lána		88 483	
Fjármunahreyfingar inn:				
32	Annað		88 783	
31–369 Sveitarafvæðing og einkarafstöðvar				
Fjármunahreyfing út:				
18	Fjárfestingar		13 000	
Fjármunahreyfing inn:				
32	Annað		13 000	
31–371 Orkusjóður				
52–57	Önnur rekstrargjöld		904	
571	Fjármagnskostnaður		631 695	
59	Yfirfærslur		13 000	
	Sveitarafvæðing	10 000		
	Einkarafstöðvar	3 000		
5,8	Gjöld samtals		645 599	
48	Fjármunatekjur		555 980	
4910	Framlög ríkissjóðs		198 694	
4,7	Tekjur samtals		754 674	
	Mismunur			109 075
Fjármunahreyfingar út:				
16	Veitt lán		30 000	
	Hitaveitulán	10 000		
	Jarðhitaleitarlán	20 000		
	Styrking dreifikerfa í sveitum		30 000	
26	Afborgun lána		403 765	
Fjármunahreyfingar inn:				
16	Innheimtar afborganir		334 690	
26	Tekin lán		20 000	
	Hitaveitulán	10 000		
	Jarðhitaleitarlán	10 000		
39	Ráðstöfun eigin fjár		109 075	

6. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt:

1.1 Að breyta fjárhæðum tekju- og gjaldamegin ef lög verða staðfest frá Alþingi 1986 sem hafa í för með sér tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð. Allar fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum öðrum en fjárlögum, forsetaúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gildi aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

1.2 Að ákveða að Landssíminn innheimti ekki stofngjöld síma árið 1986 hjá allt að 50 blindum mönnum, eftir tilnefningu Blindravinafélagsins í Reykjavík. Menn þessir séu fyrirvinnur heimilis eða vinni einir á vinnustað.

1.3 Að ákveða að Landssíminn innheimti ekki stofngjöld og afnotagjöld síma árið 1986 hjá allt að 50 fötluðum mönnum, eftir tilnefningu Sjálfsbjargar, landssambands fatlaðra.

1.4 Að greiða hlut Íslands í kostnaði vegna fyrirhugaðra sameiginlegra hafsbotnsrannsókna Íslendinga og Dana á Hatton-Rockallsvæðinu að jafnvirði allt að 500 þúsund bandaríkjadölum.

Fjármálaráðherra er heimilt:

2.1 Að stofna til tímabundins yfirdráttar á aðalviðskiptareikningi ríkissjóðs í Seðlabankanum á árinu 1986 vegna árstíðabundinna sveiflna í fjármálum ríkisins og semja ef með þarf um greiðslu yfirdráttarskuldar og um lánskjör.

Eftirgjöf aðflutningsgjalda og sölugjalds

3.1 Að fella niður eða endurgreiða sölugjald af vélum og tækjum, vélahlutum og varahlutum til samkeppnisiðnaðar (verndarvöruiðnaðar), þ.e. í þeim iðngreinum sem framleiða iðnaðarvörur sem falla undir tollalækkunarákvæði fríverslunarsamninga Íslands við EFTA og EBE við innflutning til Íslands. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.2 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af efni til stofnlína fyrir 132 kv. spennu og hærri, svo og af rafbúnaði í tilheyrandi útivirki og aðveitustöðvar. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.3 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af eftirtöldum búnaði og efni til mengunarvarna sem sett er upp að kröfu Siglingamálastofnunar ríkisins:

a) Fleytibúnaði til þess að ná upp olíu sem flýtur á sjó.
b) Flotgirðingum til að hefta útbreiðslu olíu sem flýtur á sjó.
c) Svokölluðum dreifiefnum sem eru sérstaklega gerð til að sundra olíuflekk sem flýtur á sjó (koma í veg fyrir að olíu reki á land og vernda fuglalíf á sjó).

Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.4 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af eldsneytisstöðvum Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.5 Að endurgreiða sölugjald af innfluttum sjúkrabifreiðum í tollskrárnúmeri 87.02.43, svo og af ökutækjum sem þegar eftir tollafgreiðslu verður breytt í sjúkrabifreiðar. Enn fremur að endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af sérbúnaði og tækjum í sjúkrabifreiðar, svo og bifreiðar sem þegar eftir tollafgreiðslu verður breytt í sjúkrabifreiðar. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.6 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af sjúkra- og leitarbifreiðum í eigu björgunarsveita og slökkvibifreiðum og stigabifreiðum slökkviliða, reykköfunarbúnaði og hlífðarbúnaði fyrir slökkviliðsmenn, brunaslöngum og tengistykkjum fyrir þær og öðrum sérbúnaði sem sannanlega er einungis notaður til brunavarna og slökkvistarfa. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.7 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af fjarskiptatækjum sem leitar- og björgunarsveitir flytja til landsins til uppbyggingar á nýju fjarskiptakerfi fyrir metra-, desimetra- og millibylgjur (VHF, UHF og SSB). Framangreindar heimildir gilda einnig vegna fjarskiptatækja sem sett kunna að verða upp í Loðmundarfirði, svo og sérhannaðra snjósleða (dráttarsleða) og snjóbifreiða sem notaðar eru til sjúkraflutninga og eru í eigu björgunar- og hjálparsveita og Rauðakrossdeilda. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.8 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af sjálfvirkum símstöðvum, fjölsímum, jarðsímum og radíótækjum sem flutt eru til landsins á vegum Póst- og símamálastofnunarinnar. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.9 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af tækjum sem flutt eru inn til aukningar á dreifikerfi útvarps, svo og óáteknum filmum, myndböndum og hljóðböndum fyrir útvarp. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.10 Að fella niður eða endurgreiða sölugjald af dráttarvélum sem bændur á lögbýlum kunna að kaupa á árinu 1986. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.11 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af vélum, þar með talið af dráttarvélum og tækjum, til fóðuriðja. Heimild þessi tekur einnig til dráttarvéla sem keyptar hafa verið á árinu 1985. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.12 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af efni til byggingar saltverksmiðju á Reykjanesi. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.13 Að fella niður aðflutningsgjöld og sölugjald af jafnmörgum talstöðvum og skráðar voru í bifreiðum áður en breytingar Póst- og símamálastofnunarinnar á fjarskiptakerfi fyrir þessar bifreiðar komu til framkvæmda. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.14 Að fella niður aðflutningsgjöld og sölugjald af innanhússímum fyrir sjúkrahús og aðrar hjúkrunarstofnanir. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.15 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af neyðar- og kallkerfum sem sett verða upp í vernduðum þjónustuíbúðum fyrir aldraða og fatlaða og byggðar eru í samræmi við ákvæði laga nr. 91/1982, um málefni aldraðra, og laga nr. 41/1983, um málefni fatlaðra. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.16 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af eftirtöldum búnaði til björgunarsveita:

a) Línubyssum, merkjabyssum og merkjaskotum til nota við björgun manna úr sjávarháska.
b) Utanborðsvélum á slöngubáta sem notaðir eru við leitar- og björgunarstörf.
c) Flot- og björgunarbúningum, sem viðurkenndir hafa verið af Siglingamálastofnun ríkisins, vegna bátsverja slöngubáta og fjöruborðsmanna við björgun frá strönduðum skipum.
d) Sérhönnuðum „neyðarleifturljósum" (strobe-light) á björgunarvesti og björgunarbúninga.
e) Sérhönnuðum björgunarbátum.

Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.17 Að fella niður aðflutningsgjöld og sölugjald af farsímum. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

3.18 Að fella niður aðflutningsgjöld og sölugjald af varahlutum til snjóbifreiða sem annast reglulega fólksflutninga. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
3.19 Að fella niður eða endurgreiða sölugjald af skíðalyftum.
3.20 Að fella niður eða endurgreiða sölugjald af orgelum til notkunar í kirkjum.
3.21 Að undanþiggja sölugjaldi sölu Listasafns Íslands á 30 glermyndum eftir Leif Breiðfjörð.
3.22 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af hljóðböndum fyrir Stofnun Árna Magnússonar.
3.23 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af myndsegulbandstæki og skjá („monitor") sem grunnskóli Bolungarvíkur hefur fengið að gjöf.
3.24 Að fella niður eða endurgreiða hluta aðflutningsgjalda af lyftara sem Skipaafgreiðsla Suðurnesja flytur inn til nota við losun og lestun skipa.
3.25 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af svonefndum vélarrúmshermi til notkunar við kennslu í vélstjórnarfræðum við Verkmenntaskólann á Akureyri og litgrafík-vélhermi fyrir Vélskóla Íslands.
3.26 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af gólfborðum í Dómkirkjuna í Reykjavík.
3.27 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af fjárfestingarvörum til nota við loðdýrarækt, loðkanínurækt, fiskeldi, hafbeit og fiskrækt. Enn fremur að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af byggingarefni og sölugjald af jarðvinnu vegna framkvæmda við loðdýrarækt, loðkanínurækt, fiskeldi, hafbeit og fiskrækt. Ofangreind heimild nær einnig til endurgreiðslu vegna framkvæmda á árinu 1985. Ofangreind heimild nær ekki til bifreiða og gaffallyftara. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessarar heimildar.
3.28 Að fella niður eða endurgreiða sölugjald af slaghörpu sem gefin hefur verið til Félagsheimilisins í Bolungarvík.
3.29 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af tækjum og vélum til byggingar hveitimyllu á vegum Fóðurblöndunnar hf. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
3.30 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af borholumælingarbíl og búnaði hans sem Orkustofnun hyggst kaupa.
3.31 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af reiðhjólum í tollskrárnúmeri 87.10.00 sem tollafgreidd verða á árinu 1986. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
3.32 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af hljóðfærum, svo og hlutum til þeirra, í tollskrárnúmerum 92.01.00, 92.02.00, 92.03.09, 92.04.01, 92.04.09, 92.05.00, 92.06.00, 92.07.01, 92.07.09, 92.08.00 og 92.10.00 sem tollafgreidd verða á árinu 1986. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
3.33 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af kornskurðarvélum. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
3.34 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af sjálfvirkum gagnavinnsluvélum og hlutum til þeirra í tollskrárnúmerum 84.53.10, 84.53.20, 84.53.30, 84.53.40, 84.53.50, 84.53.60 og 84.55.21 sem verða tollafgreidd á árinu 1986. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
3.35 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld af flugleiðsögutækjum, aðflugsbúnaði, lýsingarbúnaði flugvalla og öðrum öryggistækjum og fylgihlutum þeirra sem eingöngu eru ætluð til notkunar vegna þjónustu ríkisins við flugstarfsemi. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
3.36 Að endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af aðaldælu fyrir Vatnsveitu Siglufjarðar.

3.37 Að fella niður aðflutningsgjöld af ljósastjórnbúnaði fyrir Leikfélag Hornafjarðar og Ferðaleikhúsið.
3.38 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af aðaldælu fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja.
3.39 Að fella niður eða endurgreiða aðflutningsgjöld og sölugjald af vögnum og kerrum fyrir fleirbura.

Eftirgjöf annarra gjalda en aðflutningsgjalda og sölugjalds

4.1 Að endurgreiða upphæð jafnháa skemmtanaskatti af fé sem aflað er með samkomum og rennur til eflingar slysavörnum hér við land og til byggingar dvalar- og hjúkrunarheimila aldraðra.
4.2 Að fella niður eða endurgreiða stimpilgjöld af skuldabréfum sem skipasmíðastöðvar eða útgerðaraðilar gefa út til viðskiptabanka vegna endurlána bankanna á erlendum lánum sem tekin eru með samþykki Fiskveiðasjóðs til nýsmíði fiskiskipa og endurbóta hvers konar, þar með talin tækjakaup og vélaskipti.
4.3 Að fella niður stimpilgjöld af veðskuldabréfum sem út kunna að vera gefin vegna skipakaupa, enda veiti Fiskveiðasjóður ekki lán vegna kaupanna. Hámarksfjárhæð þeirra skuldabréfa, sem heimilt er að fella niður stimpilgjöld af, skal miðast við sama hlutfall af verði skips og Fiskveiðasjóður lánar út á við kaup á skipum er falla undir almennar útlánareglur hans.
4.4 Að fella niður eða endurgreiða stimpilgjöld af skuldabréfum sem gefin voru út á árinu 1985 vegna skuldbreytingar í sjávarútvegi á grundvelli laga nr. 102/1984 og reglna settra samkvæmt þeim. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.
4.5 Að fella niður eða endurgreiða stimpilgjöld af hlutabréfum sem gefin verða út í Granda hf. vegna sameiningar Bæjarútgerðar Reykjavíkur og Ísbjarnarins hf.

Ráðstöfun eigna

5.1 Að selja húseignirnar Brautarholt 6 og Tjarnargötu 10, Reykjavík.
5.2 Að selja fasteignina Skútuvog 7, Reykjavík, ásamt tilheyrandi lóðarréttindum.
5.3 Að selja húseignina Kópavogsbraut 9, Kópavogi.
5.4 Að selja fasteignina Tunguholt í Fáskrúðsfirði.
5.5 Að selja íbúð á 1. hæð að Hörðuvöllum 6 og húseignina Hrísholt 8, Selfossi.
5.6 Að selja fasteignirnar Suðurgötu 8 og Brekkugötu 13, Hafnarfirði.
5.7 Að selja íbúð í eigu Húsabakkaskóla í Svarfaðardal.
5.8 Að selja eignarhluta ríkisins í húseigninni Sólvöllum 3, Selfossi.
5.9 Að selja húseignina Lagarás 4, Egilsstöðum.
5.10 Að selja eignarhluta ríkisins í Krísuvíkurskóla.
5.11 Að selja eignarhluta ríkisins í fasteigninni Laugarásvegi 1, Reykjavík.
5.12 Að selja húseignina Ægisbraut 7, Búðardal.
5.13 Að selja húseignina Hvanneyrarbraut 27, Siglufirði.
5.14 Að selja húseignina Strandgötu 35, Eskifirði.
5.15 Að selja Andakílsárvirkjun u. þ. b. 2 km langa 66 kv. línu milli Vatnshamra og Andakílsárvirkjunar, sem nú er í eigu Rafmagnsveitna ríkisins, og hluta af byggðalínustöðinni á Vatnshömrum í Borgarfjarðarsýslu.
5.16 Að selja jörðina Úlfarsá í Mosfellssveit.
5.17 Að selja húseign Ríkisútvarpsins að Norðurgötu 2b á Akureyri.
5.18 Að selja geymsluhúsnæði Rafmagnsveitna ríkisins að Lyngási á Egilsstöðum.
5.19 Að selja áhaldahús Vegagerðar ríkisins að Þjóðbraut 1 á Akranesi.
5.20 Að selja hluta ríkissjóðs í gamla Húsmæðraskólanum á Laugarvatni.
5.21 Að selja íbúð í sameign ríkisins og heimamanna að Ísafjarðarvegi 2, Hnífsdal.

5.22 Að selja 1. hæð húseignar Póst- og símamálastofnunarinnar í Hafnarhvoli við Tryggvagötu.
5.23 Að selja hluta jarðarinnar Leitis í Mýrahreppi, Vestur-Ísafjarðarsýslu.
5.24 Að selja vitavarðarbústað á jörðinni Horni í Nesjahreppi, Austur-Skaftafellssýslu.
5.25 Að selja eignarlóð Rafmagnsveitna ríkisins sem liggur að Gránufélagsgötu og Grímseyjargötu á hafnarsvæði Akureyrar.
5.26 Að selja skrifstofuhúsnæði sýslumanns og bæjarfógeta á Húsavík.
5.27 Að selja prestsbústaðinn Hlíðarveg 15, Njarðvík.
5.28 Að selja jörðina Kotmúla í Fljótshlíðarhreppi, Rangárvallasýslu.
5.29 Að selja fasteignina Hafnargötu 11, Seyðisfirði.
5.30 Að selja flugskýli Flugmálastjórnar á Akureyrarflugvelli.
5.31 Að selja íbúðarhús í Flatey í Austur-Skaftafellssýslu.
5.32 Að selja vitaskipið Árvakur og verja andvirðinu að hluta til kaupa á krana og tækjabúnaði til vitaþjónustu.

Fasteignakaup, lántökuheimildir o.fl.

6.1 Að kaupa Ingólfsskála við Reykjavíkurhöfn til afnota fyrir Hafrannsóknastofnunina og taka til þess lán ef nauðsynlegt reynist.
6.2 Að kaupa húsnæði fyrir heilsugæslustöð í Vatnsleysustrandarhreppi og taka til þess nauðsynleg lán.
6.3 Að kaupa húsnæði fyrir heilsugæslulækni í Ólafsvík og taka nauðsynlegt lán í því skyni.
6.4 Að kaupa húsnæði fyrir heilsugæslustöð í Skútustaðahreppi og taka til þess nauðsynleg lán.
6.5 Að kaupa húsnæði fyrir dýralækni á Hólmavík og taka til þess nauðsynleg lán.
6.6 Að kaupa hluta fasteignarinnar Grensásvegar 12 í Reykjavík og taka til þess nauðsynleg lán.
6.7 Að kaupa eignir St. Jósefsspítala í Hafnarfirði og taka til þess nauðsynleg lán.
6.8 Að kaupa 5. hæð hússins Laugavegar 105, sem er í eigu Bjargráðasjóðs, og taka til þess nauðsynleg lán.
6.9 Að kaupa húsnæði fyrir Skattstofu Norðurlands eystra og taka til þess nauðsynleg lán.
6.10 Að kaupa jörðina Kvíabryggju í Eyrarsveit og þær fasteignir sem Reykjavíkurborg á þar og taka nauðsynleg lán í því sambandi.
6.11 Að kaupa fasteignina Lyngás 7—9, Garðabæ, til skólahalds.
6.12 Að kaupa húsnæði til nota sem lögreglustöð á Egilsstöðum og taka nauðsynleg lán í því sambandi.
6.13 Að kaupa húsnæði fyrir varamenn sendiherra í sendiráðum Íslands og taka til þess nauðsynleg lán. Ákvörðunin er bundin samþykki fjárveitinganefndar Alþingis.
6.14 Að kaupa og innrétta húsnæði, þar sem séð verði m. a. fyrir aðstöðu til rannsókna á alnæmi, og taka til þess nauðsynleg lán. Ákvörðun er bundin samþykki fjárveitinganefndar Alþingis.
6.15 Að kaupa húsnæði fyrir Fræðsluskrifstofu Vesturlandsumdæmis í Borgarnesi og taka til þess nauðsynleg lán.
6.16 Að innrétta húsnæði fyrir Tækniskóla Íslands við Höfðabakka í Reykjavík og taka til þess nauðsynleg lán.
6.17 Að kaupa fasteignina Dílahæð 3 í Borgarnesi fyrir heilsugæslulækni og taka til þess nauðsynleg lán.
6.18 Að kaupa fasteignina Miðtún 7 á Seyðisfirði fyrir heilsugæslulækni og taka til þess nauðsynleg lán.
6.19 Að kaupa húseign Mjólkursamsölunnar í Reykjavík að Laugavegi 162 og taka til þess nauðsynleg lán.

7.1 Að hafa makaskipti á hluta ríkissjóðs í skólastjórabústað á Flateyri og sambærilegum hluta í fjölbýlishúsi.

7.2 Að hafa makaskipti á 180 m² skemmu Vegagerðar ríkisins á Þórshöfn á Langanesi og 100 m² skemmu Kaupfélags Langnesinga ásamt tilheyrandi lóðum.
8.1 Að taka lán til kaupa á skrifstofuhúsnæði fyrir Stjórnarráð Íslands.
8.2 Að taka lán til kaupa á húseignum í nágrenni Menntaskólans í Reykjavík.
8.3 Að taka lán til kaupa á hluta húseignar að Álfheimum 72, Reykjavík (98 m² geymsluhúsnæði).
8.4 Að taka nauðsynleg lán ef fasteignir verða keyptar fyrir starfsemi eftirtaldra aðila:
1. Embætti bæjarfógeta á Selfossi.
2. Húsabakkaskóla í Svarfaðardal.
3. Sýslumanns í Búðardal.

Ýmsar heimildir

9.1 Að greiða í samráði við fjárveitinganefnd útgjöld til að bæta fjarskipti ef til fækkunar loftskeytamanna á stórum togurum kemur.
9.2 Að ráðstafa upptækum hagnaði af sölu ávana- og fíkniefna til fyrirbyggjandi aðgerða gegn frekari dreifingu slíkra efna.
9.3 Að semja um, bæta tjón og greiða kostnað vegna sauðfjársjúkdóma.
9.4 Að láta heimild í 2. gr. laga nr. 95/1984, um breyting á lögum nr. 18/1977, um Járnblendiverksmiðju í Hvalfirði, koma til framkvæmda svo að stimpilgjöld af hlutabréfum í Íslenska járnblendifélaginu hf., að nafnverði 660 milljónir króna, verði 6 milljónir króna í stað 13,2 milljóna króna.
9.5 Að kaupa dagblöð fyrir stofnanir ríkisins allt að 250 eintökum af hverju blaði umfram það sem veitt er til blaðanna í 4. gr. fjárlaga.
9.6 Að greiða í samráði við fjárveitinganefnd og að höfðu samráði við samgönguráðuneytið allt að 5 m. kr. til Ferðamálasjóðs vegna fjárhagsvanda Hótels Ísafjarðar, enda fallist allir aðrir lánardrottnar á það skilyrði að gefa eftir tilsvarandi upphæð af kröfum sínum á hendur hótelinu.
9.7 Að fella niður allt að 10 m. kr. af vanskilaskuld Grindavíkurhafnar að lokinni frekari athugun á fjármálum hennar og að fengnu samþykki fjárveitinganefndar Alþingis.
9.8 Að semja við Lúther S. Kristjánsson um greiðslu bóta vegna uppgjörs á dánarbótum.
9.9 Að fela Ríkisábyrgðasjóði að greiða niður vexti er féllu árin 1984 og 1985 á erlend stofnlán sem tekin voru vegna kaupa á bv. Stakfelli og bv. Sunnutindi. Niðurgreiðslan verði við það miðuð að lán tengd nefndum skipum verði með svipuðum vaxtakjörum og gilda um stofnlán úr Fiskveiðasjóði.
9.10 Að auka hlutafé ríkissjóðs í Grænfóðuriðjunni Vallhólmi hf. í sama hlutfalli og aðrir hluthafar samanlagt kunna að auka hlutafé sitt, enda verði rekstrargrundvöllur fyrir hendi að mati fjármálaráðuneytisins.
9.11 Að ábyrgjast með einfaldri ábyrgð ríkissjóðs lán sem tekin kunna að verða til kaupa á dýpkunarskipi, enda liggi fyrir áætlanir samgönguráðuneytisins um líkleg verkefni fyrir slíkt skip, svo og áætlanir um rekstur þess.
9.12 Að semja við fráfarandi þjóðgarðsvörð í Skaftafelli um húsnæðismál þjóðgarðsvarðar.
9.13 Að semja við Akraneskaupstað um byggingu stjórnsýsluhúss á Akranesi.
9.14 Að semja við Skallagrím hf. um uppgjör á vanskilaskuld fyrirtækisins hjá Ríkisábyrgðasjóði, m. a. með niðurfellingu vaxta og dráttarvaxta.
9.15 Að greiða hluta af kostnaði við umbætur á Víknaleið í Ljósvatnshreppi.
9.16 Að semja við sóknarnefnd Nauteyrarkirkju um uppgjör vegna afhendingar kirkjunnar.
9.17 Að ráðstafa allt að 6 milljónum króna af tekjum af fyrirtækjum með eignaraðild ríkissjóðs til þróunaraðstoðar.

7. gr.

Skattvísitala árið 1986 skal vera 136 stig miðað við 100 stig 1985.

SÉRSTÖK YFIRLIT

	Þús. kr.	Þús. kr.
1. Iðnskólar (02-516 6.90).		
1. Ísafjörður	900	
2. Reykjavík	4 000	
3. Hafnarfjörður	1 000	
		5 900
2. Héraðsskólar (02-610 6.90).		
1. Reykholt	6 000	
2. Núpur	1 000	
3. Reykjanes	450	
4. Reykir	900	
5. Laugar	700	
6. Eiðar	900	
7. Skógar	600	
8. Laugarvatn	450	
		11 000
3. Bygging grunnskóla og íbúða fyrir skólastjóra, framlög (02-730 6.90).		
a. Bygging grunnskóla o. fl.		
1. Reykjavík:		
Hlíðaskóli, 4. áf. og íþróttahús	1 000	
Hólabrekkuskóli, 3. áf.	1 000	
Hvassaleitisskóli, 3. áf. íþróttahúss	2 000	
Seljaskóli, 3. áf.	2 000	
Grafarvogsskóli, 1. áf.	7 000	
Vesturbæjarskóli, 1. áf.	1 000	
Ölduselsskóli, 2. áf.	1 852	
2. Kópavogur:		
Digranesskóli, 4. áf.	2 000	
Hjallaskóli, 1. áf. íþróttahúss	528	
Snælandsskóli, 1. og 2. áf., með íþróttasal	7 000	
3. Hafnarfjörður:		
Sundlaug	700	
Víðistaðaskóli, 4. áf., 5. áf. a og 5. áf. b	2 500	
Öldutúnsskóli, 4. áf.	1 800	
4. Seltjarnarnes:		
Sundlaug	350	

	Þús. kr.
5. Garðabær:	
Sundlaugarhús	50
6. Keflavík:	
Íþróttahús, 1. áf.	50
Sundlaug	700
7. Grindavík:	
Íþróttahús 1. áf.	1 842
8. Njarðvík:	
Íþróttahús, 2. og 3. áf.	10
9. Bessastaðahreppur:	
Laus kennslustofa, skóli, 2. áf.	850
10. Mosfellshreppur:	
Íþróttahús, 1. áf.	500
Varmárskóli, 2. áf.	2 000
11. Sandgerði:	
Stækkun skóla, 2. áf.	1 300
Sundlaug og íþróttahús	200
12. Gerðahreppur:	
Sundlaug og búningsklefar	200
Stækkun skóla	200
13. Vatnsleysustrandarhreppur:	
Sundlaug og baðklefar	100
14. Akranes:	
Grundaskóli, 1. áf.	1 500
Brekkubæjarskóli, viðbygging	4 500
15. Ólafsvík:	
Stækkun skóla	700
16. Andakílshreppur:	
Grunnskóli, Hvanneyri	350
17. Reykholtsdalshreppur:	
Sundlaug	500
18. Stafholtstungnahreppur, Varmalandsskóli:	
Íþróttahús	50
Viðbygging, 1. áf.	1 700
19. Borgarneshreppur:	
Grunnskóli, stækkun, breyting	700
20. Eyjahreppur:	
Laugagerðisskóli, íþróttahús og stækkun skóla	1 000
21. Neshreppur utan Ennis, Hellissandur:	
Skóli 1. og 2. áf., stækkun	260
22. Eyrarsveit, Grundarfjörður:	
Íþróttahús	1 000
23. Stykkishólmshreppur:	
Skóli og lausar stofur	1 300
24. Laxárdalshreppur, Búðardalur:	
Skóli, 2. áf.	1 000
25. Hvammshreppur, Laugaskóli:	
Íþróttahús	1 100
26. Ísafjörður:	
Íþróttahús	250

	Þús. kr.
27. Bolungarvík:	
Íþróttahús, 1. áf.	200
Stækkun skóla og viðbygging, 1. áf.	550
28. Geiradalshreppur:	
Íbúð, 1. áf., viðbygging við félagsheimili	480
29. Barðastrandarhreppur:	
Skóli og jarðborun	400
30. Patrekshreppur:	
Viðbygging skóla	2 100
31. Tálknafjarðarhreppur:	
Íþróttahús og félagsheimili	200
32. Ketildalahreppur:	
Laus kennslustofa	10
33. Flateyrarhreppur:	
Búningsklefar, sundlaug og íþróttahús	2 000
34. Suðureyrarhreppur:	
Íbúð	600
35. Súðarvíkurhreppur:	
Skóli, nýbygging	550
36. Árneshreppur, Finnbogastaðir:	
Skólastjóraíbúð, stækkun	100
37. Kaldrananeshreppur:	
Endurbætur skóla, Drangsnesi	550
38. Hólmavíkurhreppur:	
Skóli, 2. áf.	1 150
39. Fells- og Óspakseyrarhreppur:	
Skóli, Broddanesi	250
40. Bæjarhreppur:	
Skóli, Borðeyri	50
41. Fræðsluskrifstofan Ísafirði:	
Bústaður fræðslustjóra	200
42. Siglufjörður:	
Íþróttahús	1 000
43. Sauðárkrókur:	
Íþróttahús, 1. áf.	1 500
44. Hvammstangahreppur:	
Sundlaug og búningsklefar	200
Skóli, nýbygging	1 100
45. Þverárhreppur:	
Íbúð	500
46. Torfalækjarhreppur, Húnavallaskóli:	
Endurbætur o. fl.	700
Íbúð	500
47. Blönduóshreppur:	
Íþróttahús	1 200
48. Skagaströnd:	
Sundlaug	200
49. Seyluhreppur, Varmahlíð:	
Íþróttamannvirki	1 100
Skóli, 1. og 2. áf. og lóð	100

	Þús. kr.
50. Lýtingsstaðahreppur:	
Íþróttahús og sundlaug	200
Skólastjórabústaður	50
51. Hólahreppur:	
Skóli, íbúðir og skólastjóraíbúð	50
52. Hofsóshreppur:	
Viðbygging skóla, 4. áf. bókasafns	50
53. Haganeshreppur:	
Skóli, nýbygging	1 253
54. Akureyri:	
Lundarskóli, 2. áf.	1 000
Oddeyrarskóli, stækkun	200
Íþróttahús	1 800
Síðuskóli, 1. áf.	1 000
55. Húsavík:	
Íþróttahús, 1. áf.	2 500
56. Ólafsfjörður:	
Barnaskóli, endurbætur og lóð	600
57. Dalvík:	
Mötuneyti í heimavist	200
Skóli, stækkun	500
58. Grímseyjarhreppur:	
Skólastjóraíbúð	100
Sundlaug	400
59. Svarfaðardalshreppur:	
Sundskáli, endurbætur	50
Kennaraíbúð	50
60. Hríseyjarhreppur:	
Íþróttahús og skóli	1 100
61. Glæsibæjarhreppur, Þelamerkurskóli:	
Viðbót, kennslustofa, lítil íbúð, skólastjóraíbúð og endurbætur	100
62. Hrafnagilshreppur:	
3. áf. sundlaugar og íþróttahúss	1 100
Barnaskóli	100
63. Öngulsstaðahreppur, Laugaland:	
Endurbætur	300
64. Svalbarðsstrandarhreppur:	
Íþróttahús o. fl.	300
65. Grýtubakkahreppur, Grenivík:	
1. áf. skóla og íþróttahúss	422
66. Barðdælahreppur:	
Mötuneyti skóla	150
67. Skútustaðahreppur:	
Sundlaug	350
Skóli	450
68. Reykdælahreppur:	
Íbúð	300
69. Aðaldælahreppur, Hafralækjarskóli:	
Íbúðir	200

	Þús. kr.
70. Öxarfjarðarhreppur, Lundarskóli:	
Skóli, 1. áf., og anddyri heimavistar	600
71. Presthólahreppur, Kópasker:	
Skóli, nýbygging	200
72. Raufarhafnarhreppur:	
Sundlaug	400
73. Svalbarðshreppur:	
Skóli og íbúð	600
74. Seyðisfjörður:	
Nýbygging skóla	2 400
75. Neskaupstaður:	
Íþróttahús	100
76. Eskifjörður:	
Skóli, nýbygging	1 600
77. Skeggjastaðahreppur:	
Skóli, nýbygging	600
78. Vopnafjarðarhreppur:	
Íþróttahús	1 500
79. Jökuldalshreppur:	
Stækkun skóla og íþróttahúss	300
80. Egilsstaðahreppur:	
Íþróttahús, 1. áf.	600
Sel í Fellahreppi	1 000
81. Eiðahreppur:	
Stækkun skóla	600
82. Reyðarfjörður:	
Stækkun skóla	100
83. Búðahreppur, Fáskrúðsfjörður:	
Endurbygging sundlaugar og íbúðar	500
84. Stöðvarhreppur:	
Skóli og sundlaug	200
85. Breiðdalshreppur:	
Skóli	1 600
86. Búlandshreppur, Djúpivogur:	
Heimavist	1 400
87. Geithellnahreppur:	
Skóli, nýbygging	50
88. Höfn:	
Skólalóð	500
89. Nesjahreppur:	
Lóðir vegna Nesjaskóla	30
Sundlaug	20
90. Mýrahreppur:	
Íbúð	600
91. Borgarhafnarhreppur:	
Hrollaugsstaðaskóli, viðbót og endurbætur	600
92. Hofshreppur:	
Nýbygging skóla í Öræfum	600
93. Fræðsluskrifstofan Austurlandi:	44

		Þús. kr.	Þús. kr.
94.	Vestmannaeyjar:		
	Hamarsskóli, 1. áf.	3 400	
95.	Selfoss:		
	Gagnfræðaskóli og íþróttahús	200	
	Barnaskóli, viðgerð og endurbætur	50	
96.	Kirkjubæjarhreppur:		
	Stækkun skóla	450	
97.	Austur-Eyjafjallahreppur:		
	Íþróttaaðstaða í félagsheimili	200	
98.	Vestur-Eyjafjallahreppur:		
	Íþróttaaðstaða o. fl. í félagsheimili	200	
99.	Austur-Landeyjahreppur:		
	Íbúð	400	
100.	Vestur-Landeyjahreppur:		
	Stækkun skóla og íbúð	200	
101.	Hvolhreppur:		
	Skóli, 2. áf.	100	
	Sundlaug og búningsklefar	800	
102.	Rangárvallahreppur:		
	Sundlaug, íþróttaaðstaða og lóðir	1 000	
	Stækkun grunnskóla	300	
103.	Holtahreppur, Laugaland:		
	Stækkun skóla, 1. áf.	1 400	
104.	Gaulverjabæjarhreppur:		
	Íþróttaaðstaða í félagsheimili	200	
105.	Stokkseyrarhreppur:		
	Íþróttaaðstaða og sundlaug	300	
106.	Eyrarbakkahreppur:		
	Stækkun skóla	150	
107.	Hraungerðishreppur:		
	Skóli, 2. áf.	500	
108.	Skeiðahreppur:		
	Viðbót við skóla	400	
109.	Gnúpverjahreppur:		
	Skóli, nýbygging	1 600	
110.	Grímsneshreppur, Ljósafossskóli:		
	Endurbætur skóla	10	
111.	Hveragerðishreppur:		
	Skóli, viðbygging	1 600	
112.	Ölfushreppur, Þorlákshöfn:		
	Stækkun skóla, 1. áf.	1 744	
			118 783
b.	Til undirbúnings framkvæmda við skólabyggingar:		
1.	Reykjavík, Hólabrekkuskóli, kennsluaðstaða, Gerðuberg	5	
2.	Reykjavík, Melaskóli, laus kennslustofa	5	
3.	Álftamýrarskóli, innrétting fyrir blindradeild	5	
4.	Suður-Selás, nýr skóli	5	
5.	Grandahverfi, nýr skóli	5	

	Þús. kr.
6. Sundlaug við Ölduselsskóla	5
7. Seltjarnarnes, skóli	5
8. Kópavogur, kennslusundlaug	5
9. Garðabær, Hofstaðaskóli	5
10. Hafnarfjörður, skóli	5
11. Besstaðahreppur, íþróttahús	5
12. Keflavík, íþróttahús, 2. áf.	5
13. Mosfellshreppur, gagnfræðaskóli, Brúará, stækkun	5
14. Kjalarnes, viðbót við skólahúsnæði	5
15. Akranes, sundlaug	5
16. Heiðarskóli, endurbygging, hitaveita	5
17. Varmalandsskóli, hitaveita	5
18. Ólafsvík, íþróttasalur	5
19. Grundarfjörður, endurbætur á skólastjóraíbúð	5
20. Stykkishólmur, sundlaug	5
21. Stykkishólmur, íþróttahús	5
22. Stykkishólmur, laus kennslustofa	5
23. Búðardalur, íþróttahús	5
24. Akranes, Grundaskóli, 2. áf.	5
25. Ólafsvík, endurbætur á skólastjóraíbúð	5
26. Ísafjörður, viðbygging við barnaskóla	5
27. Reykhólar, íbúð	5
28. Bíldudalur, íþróttahús	5
29. Þingeyri, sundlaug	5
30. Súgandafjörður, sundlaug	5
31. Kaldrananeshreppur, búningsklefar við Gvendarlaug	5
32. Drangsnes, endurbætur á skólastjóraíbúð	5
33. Bæjarhreppur, íbúð	5
34. Ísafjörður, viðbygging við grunnskóla	5
35. Suðureyri, bætt aðstaða fyrir íþróttakennslu í félagsheimili	5
36. Sauðárkrókur, barnaskóli, endurbætur	5
37. Siglufjörður, skóli, breytingar	5
38. Laugarbakkaskóli, íþróttahús	5
39. Hvammstangi, íþróttahús	5
40. Blönduós, stækkun skóla	5
41. Skagaströnd, skólastjóraíbúð	5
42. Hólahreppur, sundlaug	5
43. Akrahreppur, skóli, viðbygging	5
44. Akureyri, Lundarskóli, 3. áf.	5
45. Akureyri, sundlaug	5
46. Akureyri, Oddeyrarskóli, stækkun	5
47. Húsavík, barnaskóli, stækkun	5
48. Húsavík, gagnfræðaskóli, 3. áf.	5
49. Ólafsfjörður, endurbætur sundlaugar	5
50. Ólafsfjörður, íþróttahús	5
51. Þelamörk, íþróttahús	5
52. Raufarhöfn, skóli, endurbætur	5

	Þús. kr.	Þús. kr.
53. Árskógsskóli, viðbygging	5	
54. Fáskrúðsfjörður, íþróttahús	5	
55. Eskifjörður, endurbætur á skólastjóraíbúð	5	
56. Hlíðarhreppur, 2. áf. skóla, íbúð og heimavist	5	
57. Hallormsstaður, íþróttahús, sundlaug og íbúð í skóla	5	
58. Norðfjarðarhreppur, skóli	5	
59. Höfn í Hornafirði, stækkun Hafnarskóla	5	
60. Vestmannaeyjar, breyting grunnskóla	5	
61. Vík í Mýrdal, íbúð	5	
62. Vík í Mýrdal, sundlaug	5	
63. Ketilsstaðaskóli, stækkun skóla	5	
64. Laugaland í Holtum, skóli, 2. áf.	5	
65. Djúpárhreppur, sundlaug og íþróttahús í Þykkvabæ	5	
66. Gaulverjabæjarhreppur, kennaraíbúð	5	
67. Stokkseyrarhreppur, laus kennslustofa	5	
68. Hrunamannahreppur, Flúðir, íþróttahús	5	
69. Biskupstungnahreppur, skóli, stækkun	5	
70. Mýrdalshreppur (Vík), endurbætur	5	
		350
c. Orkusparandi aðgerðir		400
d. Stofnbúnaður eldri skóla		400
e. Hagræðing		412
		120 345

4. Dagvistarheimili, stofnkostnaður (02-803 6.90).

a. Dagvistarheimili sem tekin eru til starfa:		
1. Akranes, Skarðsbraut, 2. áf.	85	
2. Suðureyri	200	
3. Ísafjörður, Eyrargata	1 937	
4. Borgarfjörður eystri	169	
5. Reyðarfjörður	800	
6. Njarðvík	600	
7. Hafnarfjörður, Smárabraut, 1. áf.	1 600	
8. Kópavogur, Efstihjalli	1 319	
9. Kópavogur, Grænatún	2 000	
Reykjavíkurborg:		
10. Bústaðavegur	726	
11. Laugarnesskóli (skóladagheimili)	107	
12. Hraunberg (dagheimili, leikskóli)	1 600	
13. Hraunberg (skóladagheimili)	1 000	
14. Hálsasel (skóladagheimili, leikskóli)	2 600	
		14 743
b. Dagvistarheimili sem enn eru í byggingu:		
1. Hellissandur, leikskóli	800	
2. Þingeyri, leikskóli	900	

	Þús. kr.	Þús. kr.
3. Súðavík, leikskóli	131	
4. Hólmavík, leikskóli	700	
5. Akureyri (Fíladelfíusöfnuður), leikskóli	1 250	
6. Akureyri, Pálmholt	2 000	
7. Hella	800	
8. Garðabær, Hofstaðabraut	1 800	
9. Kópavogur, Marbakki	1 200	
10. Mosfellssveit	2 500	
Reykjavíkurborg:		
11. Eiðsgrandi	1 200	
12. Rofabær	1 200	
		14 731
c. Dagheimili, nýbyggingar á undirbúningsstigi teknar í fjárlög 1985 eða fyrr:		
1. Hvammstangi	10	
2. Stokkseyri	10	
3. Hafnarfjörður, Setberg	300	
4. Vatnsleysuströnd	10	
5. Keflavík, Heiðabyggð	300	
6. Seltjarnarnes	300	
7. Andakílshreppur, Borgarfirði	50	
8. Breiðdalsvík	10	
Reykjavíkurborg:		
9. Stangarholt	300	
10. Seljavegur	300	
11. Grafarvogur	300	
		1 890
d. Dagvistarheimili, viðbyggingar við hús sem tekin eru til starfa:		
1. Borgarnes, 2. áf.	500	
2. Blönduós, 2. áf.	10	
3. Skagaströnd, 2. áf.	500	
4. Dalvík, 2. áf.	500	
5. Egilsstaðir, 2. áf.	800	
6. Hafnarfjörður, Smárabarð, 2. áf.	500	
7. Höfn í Hornafirði, 2. áf.	10	
		2 820
e. Gömul hús, breytingar og búnaður, tekin til starfa:		
1. Raufarhöfn	250	
2. Eskifjörður	400	
3. Fáskrúðsfjörður, Búðahreppur	350	
4. Stöðvarfjörður, Bakkagerði	450	
5. Keflavík, Tjarnarsel	450	
6. Hafnarfjörður, Kirkjuvegur	2 088	
7. Stykkishólmur	300	
8. Hofsós	400	
9. Búðardalur, Laxárdalshreppur	200	
10. Hrísey	400	
11. Kjalarnes	200	
		5 238

	Þús. kr.	Þús. kr.
f. Dagheimili, nýbyggingar ekki teknar í fjárlög áður:		
Reykjavíkurborg:		
1. Ártúnsholt, dagheimili, leikskóli	5	
2. Rekagrandi, dagheimili, leikskóli	5	
3. Jöklasel, dagheimili, leikskóli	5	
4. Kópavogur, dagheimili í austurbæ	5	
5. Akranes	5	
6. Flateyri, leikskóli	5	
7. Siglufjörður, dagheimili, leikskóli	5	
8. Akureyri, Þórunnarstræti	5	
9. Vopnafjörður, leikskóli	5	
10. Fellahreppur, leikskóli	5	
11. Grindavík, leikskóli	5	
12. Kópavogur, skóladagheimili í austurbæ	5	
		60
g. Hönnun nýrra dagvistarheimila		518
		40 000

5. Heiðurslaun listamanna skv. ákvörðun Alþingis (02 982 1.70):

1. Finnur Jónsson	275
2. Guðmundur Daníelsson	275
3. Halldór Laxness	275
4. Hannes Pétursson	275
5. Indriði G. Þorsteinsson	275
6. Jóhann Briem	275
7. Jón Helgason	275
8. Jón Nordal	275
9. María Markan	275
10. Matthías Johannessen	275
11. Ólafur Jóhann Sigurðsson	275
12. Snorri Hjartarson	275
13. Stefán Íslandi	275
14. Svavar Guðnason	275
15. Valur Gíslason	275
	4 125

6. Bygging íþróttamannvirkja (02-986 6.20).

a. Nýr íþróttamannvirki:	
1. Knattspyrnufélagið Valur, Rvík, knattspyrnuvöllur, 1. áf.	10
2. Knattspyrnufélagið Fylkir, Rvík, íþróttavöllur, I. áf.	10
3. Keflavík, íþróttavöllur	10
4. Íþróttabandalag Akraness, íþróttahús	10
5. Íþróttafélagið Vestri, Ísafirði, tímatökutæki	10
6. Blönduós, íþróttahús	10
7. Golfklúbbur Blönduóss, golfvöllur	10
8. Engihlíðarhreppur, A-Hún., íþróttavöllur	10

	Þús. kr.	Þús. kr.
9. Höfðahreppur, Skagaströnd, sundlaug	10	
10. Siglufjörður, íþróttahús	10	
11. Umf. Vorboðinn, Reistará, Eyj., íþróttavöllur	10	
12. Dalvík, grasvöllur, I. áf.	10	
13. Þórshöfn, íþróttahús	10	
14. Golfklúbbur Vopnafjarðar, golfvöllur	10	
15. Íþróttafélag Jökuldæla, íþróttavöllur	10	
16. Golfklúbbur Fljótsdalshéraðs, golfvöllur	10	
17. Siglingafélagið Sörvi, Egilsstöðum, siglingaaðstaða	10	
18. Sólheimar, Grímsnesi, íþróttahús	10	
19. ÍBV, Vestmannaeyjum, tímatökutæki	10	
		190
b. Íþróttamannvirki samþykkt í fjárlögum 1985 eða fyrr:		
1. Sundlaug í Laugardal, laugarhús	1 000	
2. Laugardalsvöllur, III. áf.	461	
3. Skíðamannvirki í Bláfjöllum, II. áf.	700	
4. Troðari og skemma í Bláfjöllum	100	
5. Gervigras á Laugardalsvöll	3 800	
6. Skíðalyfta í Bláfjöllum	1 000	
7. Glímufélagið Ármann, íþróttahús	300	
8. Glímufélagið Ármann, skíðalyfta	300	
9. Glímufélagið Ármann, íþróttasvæði	60	
10. Knattspyrnufélagið Fram, grasvöllur	370	
11. ÍR, íþróttasvæði	220	
12. ÍR, skíðalyfta	200	
13. ÍR, troðari	200	
14. Íþróttafélag fatlaðra, íþróttahús	250	
15. Íþróttabandalag Reykjavíkur, íþróttabúðir	370	
16. Knattspyrnufélag Rvíkur, þjónustumiðstöð	350	
17. Knattspyrnufélag Rvíkur, skíðalyfta	550	
18. Knattspyrnufélag Rvíkur, íþróttahús lyftingamanna	120	
19. Tennis- og badmintonfélag Rvíkur, tennisvellir	300	
20. Tennis- og badmintonfélag Rvíkur, íþróttahús	74	
21. Knattspyrnufélagið Valur, íþróttahús	500	
22. Knattspyrnufélagið Víkingur, íþróttasvæði	365	
23. Knattspyrnufélagið Víkingur, skíðalyfta	400	
24. Knattspyrnufélagið Þróttur, vallarhús og grasvöllur	174	
25. ÍR, skáli fyrir troðara	60	
26. Umf. Breiðablik, Kópavogi, skíðalyfta	128	
27. Umf. Breiðablik, Kópavogi, skíðaskáli	58	
28. Kópavogur, íþróttahús	400	
29. Íþróttafélagið Gerpla, Kópavogi, íþróttahús	1 697	
30. Hafnarfjörður, álma við íþróttahús	234	
31. Hafnarfjörður, viðbætur við sundlaug	300	
32. Hafnarfjörður, æfingasvæði við Kaplakrika	75	
33. FH., Hafnarfirði, áhorfendasvæði, búningsklefar	900	
34. Golfklúbburinn Keilir, Hf., stækkun golfvallar	400	

		Þús. kr.
35.	Hafnarfjörður, íþróttavöllur við Hvaleyrarholt	125
36.	Seltjarnarnes, íþróttavöllur	250
37.	Seltjarnarnes, sundlaug	300
38.	Garðabær, íþróttavöllur	500
39.	Keflavík, æfingasvæði	95
40.	Keflavík, íþróttahús, II. áfangi	34
41.	Keflavík, ný sundlaug	80
42.	Keflavík, íþróttaleikvangur	500
43.	Keflavík, sundhöll	100
44.	Golfklúbbur Suðurnesja, Keflavík, golfvöllur	500
45.	Grindavík, golfklúbbur, golfvöllur	60
46.	Grindavík, íþróttahús	150
47.	Njarðvík, búningsklefar við völl	41
48.	Gerðahreppur, Gull., íþróttahús og sundlaug	114
49.	Gerðahreppur, Gull., grasvöllur og vallarhús	225
50.	Miðneshreppur (Sandgerði), íþróttahús, I. áf.	80
51.	Miðneshreppur (Sandgerði), grasvöllur	55
52.	Miðneshreppur (Sandgerði), sundlaug	13
53.	Golfklúbburinn Kjölur, Mosfellssveit	300
54.	Golfklúbburinn Leynir, Akranesi	94
55.	Akranes, grasvöllur, II. áf.	31
56.	Akranes, opin sundlaug	200
57.	Akranes, æfingasvæði	8
58.	Golfklúbbur Borgarness, golfvöllur og skáli	150
59.	Andakílshreppur, Borgarf., sundlaug	60
60.	Staðarsveit, Snæf., sundlaug	11
61.	Ólafsvík, grasvöllur	200
62.	Ólafsvík, setlaug	36
63.	Golfklúbbur Ólafsvíkur, golfvöllur	40
64.	Ólafsvík, troðari og skíðalyfta	80
65.	Eyrarsveit, Snæf., malarvöllur	16
66.	Eyrarsveit, Snæf., skíðalyfta	60
67.	Stykkishólmur, Snæf., íþróttavöllur	123
68.	Barðastrandarhreppur, sundlaug	15
69.	Patrekshreppur, V-Barð., malarvöllur	250
70.	Tálknafjörður, V-Barð., íþróttahús	80
71.	Bíldudalur, V-Barð., íþróttavöllur	70
72.	Flateyri, sundlaug	50
73.	Suðureyrarhreppur, V-Ís., íþróttavöllur	96
74.	Bolungarvík, skíðalyfta	100
75.	Ísafjörður, gras- og malarvöllur	250
76.	Ísafjörður, sundlaug	250
77.	Ísafjörður, troðari	100
78.	Ísafjörður, vallarhús	25
79.	Íþróttabandalag Ísafjarðar, skíðamannvirki	56
80.	Súðavíkurhreppur, N-Ís., malarvöllur, skíðamannvirki	28
81.	Kaldrananeshreppur, Strand., laugarhús	150

		Þús. kr.
82.	Hvammstangahreppur, V-Hún., malarvöllur	150
83.	Hvammstangahreppur, V-Hún., sundlaug	43
84.	Blönduóshreppur, A-Hún., íþróttavöllur	20
85.	Blönduóshreppur, A-Hún., skíðatogbraut	50
86.	Blönduóshreppur, A-Hún., búnings- og baðklefar	19
87.	Höfðaheppur, Skagaströnd, A-Hún., skíðaskáli	130
88.	Seyluhreppur, Skag., íþróttavöllur	34
89.	Sauðárkrókur, íþróttahús	100
90.	Golfklúbbur Sauðárkróks, golfvöllur	250
91.	Akrahreppur, Skag., íþróttavöllur	50
92.	Lýtingsstaðahreppur, Skag., íþróttavöllur	20
93.	Hofsóshreppur, Skag., íþróttavöllur	12
94.	Siglufjörður, grasvöllur	100
95.	Siglufjörður, sundlaug	100
96.	Íþróttabandalag Siglufjarðar, skíðamiðstöð að Hóli	200
97.	Ólafsfjörður, malarvöllur	14
98.	Umf. Leiftur, Ólafsfirði, troðari	46
99.	Dalvík, toglyfta	150
100.	Akureyri, áhaldahús í Hlíðarfjalli	59
101.	Akureyri, hlaupabraut	60
102.	Akureyri, markhús í Hlíðarfjalli	60
103.	Akureyri, íþróttahús	700
104.	Akureyri, áhaldageymsla við íþróttavöll	1
105.	KA, Akureyri, girðing um völl	500
106.	KA, Akureyri, grasvöllur	250
107.	Íþróttafélagið Þór, Akureyri, handknattleiks- og tennisvöllur	60
108.	Íþróttafélagið Þór, Akureyri, grasvöllur	300
109.	Golfklúbbur Akureyrar, golfvöllur	150
110.	Golfklúbbur Akureyrar, golfskáli	150
111.	Skautafélag Akureyrar, girðing og skáli	150
112.	Grímsey, sundlaug	169
113.	Umf. Reynir, Árskógsströnd, íþróttavöllur	75
114.	Umf. Bjarmi, S-Þing., íþróttavöllur	90
115.	Umf. Geisli, Aðaldal, S-Þing., íþróttavöllur	127
116.	HSÞ, Laugum, S-Þing., stækkun íþróttavallar	120
117.	Skútustaðahreppur, S-Þing., malarvöllur	100
118.	Skútustaðahreppur, S-Þing., sundlaug og vallarhús	100
119.	Húsavík, II. áf. grasvallar	32
120.	Húsavík, skíðalyfta	80
121.	Húsavík, íþróttahús	500
122.	Golfklúbbur Húsavíkur, golfvöllur	89
123.	Raufarhafnarhreppur, sundlaug	54
124.	Raufarhafnarhreppur, íþróttavöllur	250
125.	Umf. Borgarfjarðar, N-Múl., íþróttavöllur	78
126.	UÍA, Eiðum, S-Múl., íþróttavöllur	150
127.	Fellahreppur, N-Múl., íþróttavöllur	10
128.	Egilsstaðahreppur, S-Múl., íþróttavöllur	69

	Þús. kr.	Þús. kr.
129. Egilsstaðahreppur, S-Múl., setlaug við sundlaug ...	12	
130. Egilsstaðahreppur, S-Múl., skíðalyfta	75	
131. Egilsstaðahreppur, S-Múl., íþróttahús	150	
132. Seyðisfjörður, íþróttahús	15	
133. Íþróttafélagið Huginn, Seyðisf., skíðalyfta	100	
134. Seyðisfjörður, sundlaug	96	
135. Neskaupstaður, Eskifjörður, Reyðarfjörður, skíðamiðstöð Oddsskarði	306	
136. Eskifjörður, baðlaugar	30	
137. Golfklúbbur Eskifjarðar, golfvöllur og skáli	70	
138. Eskifjörður, íþróttavöllur	31	
139. Reyðarfjörður, toglyfta	30	
140. Reyðarfjörður, íþróttavöllur	66	
141. Búðahreppur, Fáskrúðsfirði	30	
142. Stöðvarhreppur, S-Múl., íþróttavöllur	20	
143. Djúpivogur, S-Múl., íþróttavöllur	80	
144. Hafnarhreppur, A-Skaft., íþróttavöllur	90	
145. Hafnarhreppur, A-Skaft., sundlaug	150	
146. Golfklúbbur Hornafjarðar, A-Skaft., völlur og skáli	100	
147. Umf. Dyrhólaey, V-Skaft., íþróttavöllur	1	
148. Golfklúbbur Hvolsvallar, golfvöllur	140	
149. V-Eyjafjallahreppur, Rang.	1	
150. Djúpárhreppur, Rang., íþróttavöllur	1	
151. Umf. Biskupstungna, Árn., íþróttavöllur	85	
152. Kirkjubæjarklaustur, V-Skaft., íþróttavöllur	49	
153. Stokkseyrarhreppur, Árn., íþróttavöllur	60	
154. Vestmannaeyjar, grasvöllur	139	
155. Golfklúbbur Vestmannaeyja, golfvöllur	90	
156. Skeiðahreppur, baðstofa	150	
157. Selfoss, búningsklefar við sundhöll	200	
158. Hveragerðishreppur, Árn., sundlaug	50	
159. Hveragerðishreppur, Árn., íþróttahús	65	
		31 070
c. Sérfræðileg aðstoð, eftirlit og leiðbeiningar		390
		31 650

7. Landþurrkun (04-201 1.50).

Araós	20	
Út-Hjaltastaðaþinghá	15	
Leiðvallahreppur	35	
Dyrhólaós	200	
Holtsós	50	
Austur-Landeyjahreppur	35	
Vestur-Landeyjahreppur	35	
Rangárvallahreppur	15	
Djúpárhreppur	35	
		440

8. Fyrirhleðslur (04-270 6.90).

a. Til fyrirhleðslna gegn ⅛ kostnaðar annars staðar frá:

	Þús. kr.	Þús. kr.
1. Skaftá	300	
2. Kúðafljót	250	
3. Markarfljót	500	
4. Norðurá	150	
5. Héraðsvötn	400	
6. Hörgá	300	
7. Eyjafjarðará	200	
8. Hornafjarðarfljót	1 000	
9. Jökulsá á Dal	400	
10. Þjórsá	500	
		4 000

b. Til fyrirhleðslna og viðhalds gegn ⅛ kostnaðar annars staðar frá:

1. Vestur-Skaftafellssýsla	600	
2. Rangárvallasýsla	200	
3. Árnessýsla	600	
4. Borgarfjarðar- og Mýrasýsla	100	
5. Snæfellsnessýsla	100	
6. Dalasýsla	100	
7. Múlasýslur	1 000	
8. Austur-Skaftafellssýsla	500	
		3 200

c. Til fyrirhleðslna og viðhalds gegn ⅛ kostnaðar annars staðar frá:

1. Suðurlandskjördæmi	250	
2. Reykjaneskjördæmi	100	
3. Vesturlandskjördæmi	150	
4. Vestfjarðakjördæmi	100	
5. Norðurlandskjördæmi vestra	300	
6. Norðurlandskjördæmi eystra	350	
7. Austurlandskjördæmi	150	
		1 400
		8 600

9. Sjóvarnargarðar (04-270 6.91).

1. Búðardalur	200	
2. Húsavík	1 000	
3. Eyrarbakki	227	
4. Grindavík	500	
		1 927

10. Bygging sjúkrahúsa, heilsugæslustöðva og læknisbústaða (08-381 6.90).

	Þús. kr.	Þús. kr.
a. Sjúkrahús og heilsugæslustöðvar:		
1. Reykjavík, Hraunberg H2	3 000	
2. Reykjavík, Grensás	1 000	
3. Ólafsvík, H2, tæki	1 000	
4. Patreksfjörður, sjúkrahús og H2	2 000	
5. Ísafjörður, sjúkrahús og H2	25 900	
6. Hólmavík, H1, tæki	800	
7. Sauðárkrókur, sjúkrahús og H2	12 400	
8. Siglufjörður, sjúkrahús	1 000	
9. Dalvík, H2	200	
10. Húsavík, sel í Reykjahlíð	1 000	
11. Þórshöfn, H1	7 100	
12. Bakkafjörður, H	300	
13. Seyðisfjörður, sjúkrahús og H1	1 000	
14. Egilsstaðir, sjúkrahús og H2	1 500	
15. Djúpivogur, H1	500	
16. Norðfjörður	500	
17. Höfn, Hof, H	300	
18. Höfn, H2	500	
19. Selfoss	1 000	
20. Vestmannaeyjar	1 000	
21. Vogar, H	600	
22. Hafnarfjörður, H2	1 000	
23. Seltjarnarnes, H2	500	
		64 100
b. Húsaleiga:		
1. Reykjavík	800	
2. Mosfellssveit	280	
3. Akureyri	2 600	
4. Þorlákshöfn	280	
5. Hafnarfjörður	540	
		4 500
c. Læknisbústaðir:		
1. Bolungarvík	1 200	
2. Siglufjörður	2 200	
		3 400
d. Hjúkrunarheimili aldraða:		
1. Reykjavík:		
a. B-álma	3 000	
b. Droplaugarstaðir	3 600	
2. Sauðárkrókur	500	
3. Dalvík	500	
4. Egilsstaðir	2 000	
5. Hella	900	
6. Hafnarfjörður, Sólvangur	3 500	
		14 000
		86 000

11. Flóabátar og vöruflutningar (10-321 1.20).

a. Flutningar á landi:

	Þús. kr.	Þús. kr.
1. Til vetrarflutninga í Breiðavíkurhreppi og Neshreppi utan Ennis	70	
2. Til vetrarflutninga á norðanverðu Snæfellsnesi	70	
3. Til vetrarflutninga í Dalahéraði	140	
4. Snjóbifreið í A-Barðastrandarsýslu	40	
5. Til mjólkurflutninga í V-Barðastrandarsýslu	150	
6. Til vetrarsamgangna í Rauðasandshreppi	70	
7. Til vetrarsamgangna í Ketildalahreppi	53	
8. Til vetrarflutninga í Bíldudal	53	
9. Til vetrarsamgangna í Auðkúluhreppi í V-Ísafjarðarsýslu	65	
10. Til vetrarsamgangna við Ingjaldssand	110	
11. Snjóbifreið í Önundarfirði	100	
12. Snjóbifreið um Botnsheiði	85	
Stofnstyrkur	85	
13. Til mjólkurflutninga í Önundarfirði, Dýrafirði, Súgandafirði og Djúpi (Mjólkursamlag Ísfirðinga)	370	
14. Til vetrarflutninga í Álftafirði, Norður-Ísafjarðarsýslu	65	
15. Til vetrarflutninga í Ögurhreppi	40	
16. Til vetrarflutninga í Reykjafjarðarhreppi	40	
17. Til vetrarflutninga í Nauteyrarhreppi	40	
18. Til vetrarsamgangna í Snæfjallahreppi	40	
19. Til vöruflutninga í Árneshreppi	250	
20. Til vetrarsamgangna í Árneshreppi	125	
Stofnstyrkur	450	
21. Til vetrarsamgangna í Kaldrananeshreppi	40	
22. Snjóbifreið á Hólmavík	44	
23. Fellshreppur	40	
24. Skefilsstaðahreppur	65	
25. Snjóbifreið í Skagafirði	40	
26. Til vetrarflutninga í Haganes- og Holtshreppi	65	
27. Til vetrarsamgangna, Siglufjörður–Sauðárkrókur	260	
28. Til vetrarflutninga í Ólafsfirði	65	
Stofnstyrkur	40	
29. Snjóbifreið í Dalvíkurlæknishéraði	25	
30. Til vetrarsamgangna í Svarfaðardal	70	
31. Snjóbifreiðar á Akureyri	50	
32. Snjóbifreið í Grýtubakkahreppi	37	
33. Snjóbifreið í Hálshreppi, S-Þingeyjarsýslu	41	
34. Norðausturleið, Vopnafjörður-Húsavík	550	
35. Til vetrarsamgangna í Fjallahreppi	160	
36. Snjóbifreið, Öxarfjörður-Kópasker	63	
37. Snjóbifreið á Þórshöfn	55	
38. Til vetrarflutninga á Bakkafirði	110	
39. Til vetrarflutninga á Vopnafirði	110	
40. Til vetrarsamgangna í Borgarfirði eystra	125	

	Þús. kr.	Þús. kr.
41. Til vetrarsamgangna í Hjaltastaðahreppi	40	
42. Til póst- og vöruflutninga á Jökuldal	38	
43. Til vetrarsamgangna á Jökuldal	63	
Stofnstyrkur	130	
44. Til vetrarflutninga í Möðrudal	80	
Stofnstyrkur	90	
45. Snjóbifreið á Fljótsdalshéraði	35	
46. Snjóbifreið á Fjarðarheiði	440	
47. Snjóbifreið á Oddsskarði og Fagradal	520	
Stofnstyrkur	500	
48. Snjóbifreið, Stöðvarfjörður–Egilsstaðaflugvöllur	72	
49. Til vetrarflutninga á Breiðdalsvík	110	
50. Til vetrarflutninga, Djúpivogur-Hornafjörður	150	
Stofnstyrkur	150	
51. Svínafell í Nesjum	41	
52. Til vöruflutninga á Suðurlandi	390	
53. Óráðstafað	500	
		7 915
b. Flóabátar:		
1. Akraborg	10 000	
2. Baldur	8 900	
Stofnstyrkur	1 500	
3. Hnúksnesbátur	53	
4. Mýrabátur	10	
5. Fagranes	8 800	
6. Dýrafjarðarbátur	85	
Stofnstyrkur	42	
7. Hríseyjarferja	1 640	
Stofnstyrkur	1 590	
8. Drangur		
Stofnstyrkur	10 000	
9. Mjóafjarðarbátur	1 510	
10. Herjólfur	16 800	
11. Eyjafjörður, Grímsey	4 455	
		65 385
		73 300

12. Hafnarmannvirki og lendingarbætur (10-333 6.30).	Þús. kr.	Þús. kr.
1. Akranes	3 800	
2. Borgarnes	500	
3. Arnarstapi	3 400	
4. Ólafsvík	400	
5. Reykhólar	1 100	
6. Patreksfjörður	100	
7. Tálknafjörður	1 300	
8. Þingeyri	500	
9. Bolungarvík	1 800	
10. Ísafjörður	3 700	
11. Norðurfjörður	2 300	
12. Hvammstangi	3 000	
13. Skagaströnd	5 500	
14. Sauðárkrókur	3 000	
15. Siglufjörður	400	
16. Ólafsfjörður	200	
17. Dalvík	4 000	
18. Árskógssandur	400	
19. Hauganes	300	
20. Hjalteyri	100	
21. Akureyri	3 000	
22. Grenivík	200	
23. Grímsey	400	
24. Húsavík	1 600	
25. Þórshöfn	3 500	
26. Bakkafjörður	1 800	
27. Vopnafjörður	700	
28. Borgarfjörður eystri	2 300	
29. Seyðisfjörður	1 100	
30. Fáskrúðsfjörður (smábátahöfn)	900	
31. Stöðvarfjörður	2 900	
32. Breiðdalsvík	400	
33. Hornafjörður	4 100	
34. Vestmannaeyjar	3 700	
35. Stokkseyri	300	
36. Grindavík	1 500	
37. Hafnir	200	
38. Sandgerði	3 100	
39. Hafnarfjörður	2 500	
40. Garðabær	4 000	
		74 000

	Þús. kr.	Þús. kr.
13. Sjóvarnargarðar (10-333 6.40).		
1. Akranes	1 000	
2. Ólafsvík	800	
3. Blönduós	1 400	
4. Sauðárkrókur	1 600	
5. Hrísey	700	
6. Vestmannaeyjar	1 000	
7. Miðneshreppur	1 000	
8. Gerðahreppur	1 000	
9. Hafnahreppur	1 000	
10. Vatnsleysustrandarhreppur	500	
		10 000
14. Framkvæmdir á flugvöllum (10-471 6.80).		
1. Reykjavík:		
a. Malbik (flugbraut 02/20)	7 000	
b. Öryggissvæði, girðing	2 500	
c. Slökkvistöð	4 000	
d. VHF, varasendir	200	
		13 700
2. Stykkishólmur:		
Öryggissvæði		3 000
3. Patreksfjörður:		
a. Flugbraut, yfirlag	2 800	
b. Radíóviti, endurbætur	200	
		3 000
4. Bíldudalur:		
Flugbraut, lenging og öryggissvæði		5 700
5. Hólmavík:		
Radíóviti, heimtaug		200
6. Gjögur:		
a. Leifturljós N-enda	200	
b. Girðing	500	
		700
7. Akureyri:		
a. Aðflugsljós, flugbraut 02	700	
b. Fjarskiptatæki	200	
		900
8. Húsavík:		
a. Flugstöð	2 000	
b. Öryggissvæði, 1. áfangi	2 200	
		4 200
9. Raufarhöfn:		
Fjarskiptatæki		200
10. Egilsstaðir:		
Snjóhreinsibúnaður		2 000
11. Hornafjörður:		
a. Flugbraut, yfirlag	2 000	
b. Leiðarljós	700	
		2 700

	Þús. kr.	Þús. kr.
12. Bakkafjörður:		
Radíóviti, heimtaug		200
13. Vopnafjörður:		
a. Flugstöð	1 000	
b. Flugbrautarljós vegna lengingar flugbrautar	500	
c. Snjóhreinsibúnaður	200	
		1 700
14. Breiðdalsvík:		
Öryggissvæði og lenging		2 000
15. Sjúkraflugvellir:		
a. Kambsnes við Búðardal	1 000	
b. Reykhólar	1 500	
c. Reykjanes	1 300	
d. Fáskrúðsfjörður	700	
e. Kirkjubæjarklaustur	500	
f. Selfoss	200	
g. Mývatnssveit	500	
h. Umfram frá fyrra ári	200	
		5 900
16. Flugstjórnarmiðstöð		4 000
17. Leiðarflugþjónustan		2 000
18. Öryggiskallkerfi vegna 17 flugvalla		400
19. Segulbönd vegna fjögurra flugvalla		400
20. Skrifstofur flugturnsbyggingar:		
a. Áhöld og breytingar		2 800
b. Flugprófunardeild		2 000
c. SSR-ratsjá		1 400
d. Radíódeild		700
e. Neyðarbúnaður		1 200
		61 000

15. Fjárfestingar Póst- og símamálastofnunarinnar (30-101 18).

I. Almenn fjárfesting.

1.	Sjálfvirkar símstöðvar:	
1.1	Stafrænar símstöðvar	106 400
1.2	Útlandasímstöð	2 600
1.3	Símasjálfsalar	6 500
2.	Línukerfi fyrir símnotendur:	
2.1	Í bæjum og kauptúnum	84 000
3.	Langlínusambönd:	
3.1	Jarðsímaleiðir	15 800
3.2	Fjölsímaleiðir	57 200
3.3	Radíóleiðir	18 850
4.	Radíósendistöðvar	63 800
5.	Gervihnattafjarskipti	1 250
6.	Tölvubúnaður	26 000
7.	Bifreiðar og vélar	20 000
8.	Fasteignir	37 600
9.	Kaup á eignarhluta MNR í Skyggni	31 000
		471 000

II. Fjárfesting 1986, sundurliðun:	Þús. kr.	Þús. kr.
Almenn fjárfesting		
1. Sjálfvirkar símstöðvar:		
1.1 Stafrænar símstöðvar		
a. Múli	7 400	
b. Hlemmur	16 800	
c. Útstöðvar í Reykjavík	23 300	
d. Húsavík	23 400	
e. Kópasker	3 900	
f. Egilsstaðir	23 400	
g. Eiðar	1 500	
h. Búrfell	1 500	
i. Laugaland	2 600	
j. Þykkvibær	2 600	
		106 400
1.2 Útlandasímstöð		2 600
1.3 Símasjálfsalar		6 500
2 Línukerfi fyrir símnotendur:		
2.1 Í bæjum og kauptúnum		
a. Reykjavíkursvæði	34 400	
b. Umdæmi I	13 700	
c. Umdæmi II	2 700	
d. Umdæmi III	9 500	
e. Umdæmi IV	2 700	
f. Ljósleiðarakerfi í Reykjavík	21 000	
		84 000
3. Langlínusambönd:		
3.1 Jarðvinnuleiðir:		
a.1. hluti suðurleiðar		15 800
3.2 Fjölsímaleiðir:		
a. Stafræn fjölsímakerfi:		
a.1 Reykjavík-Múli-Breiðholt	9 000	
a.2 Múli-Kópavogur-Keflavík	5 800	
a.3 1. hluti suðurleiðir	5 400	
b. Stafrænar fjölsímarásir:		
b.1 Breiðholt-Reykjavík	3 900	
b.2 Múli til eldri útstöðva	4 600	
b.3 Keflavík, Sauðárkrókur, Húsavík	2 300	
b.4 Egilsstaðir	1 300	
c. Ýmis línubúnaður fyrir stafræn fjölsímakerfi Reykjavík-Keflavík	2 200	
d. Stafræn notendafjölsímakerfi, ýmsir staðir	9 700	
e. Hliðrænn fjölsímabúnaður	6 500	
f. Stafrænn fjölsími, endurnýjun á Reykjavíkursvæði	6 500	
		57 200

3.3	Radíóleiðir:		
	a. Stafræn kerfi:		
	a.1 Kópavogur-Keflavík	5 200	
	a.2 1. hluti norðurleiðar	4 400	
	b. Hliðræn kerfi:		
	b.1 Vatnsendi-Girðisholt	1 350	
	b.2 Minni kerfi	5 300	
	c. Gaumkerfi	2 600	
			18 850
4.	Radíósendistöðvar:		
	a. Gufunes	4 300	
	b. Rjúpnahæð	1 700	
	c. Ýmsar stöðvar	1 800	
	d. Farsímakerfi	56 000	
			63 800
5.	Gervihnattafjarskipti:		
5.1	Jarðstöðin Skyggnir		1 250
6.	Tölvubúnaður:		
	a. Tæknideild	500	
	b. Viðskiptadeild	8 000	
	c. Sameiginlegt	17 500	
			26 000
7.	Bifreiðar og vélar		20 000
8.	Fasteignir		
	a. Reykjavík, Jörfi	8 000	
	b. Reykjavík, Mjóddin	2 000	
	c. Reykjavík, R-5	5 000	
	d. Keflavík/Njarvík	7 900	
	e. Garðabær	500	
	f. Akureyri (birgðastöð)	700	
	g. Reykjavík (tækjahús)	2 800	
	h. Selfoss (birgðastöð)	700	
	i. Blönduós	8 000	
	j. Öskjuhlíð (farsími)	2 000	
			37 600
9.	Kaup á eignarhluta MNR í Skyggni		31 000

16. Fjárfestingar Rafmagnsveitna ríkisins (31-321 18).

Stofnlínur:

Hvolsvöllur–Hella	3 530	
Laxá–Kópasker	36 380	
Eskifjörður–Neskaupstaður	1 000	
Hólar–Höfn II	11 080	
Athuganir, endurbætur o.fl.	3 060	
		55 050

	Þús. kr.	Þús. kr.
Aðveitustöðvar:		
Hvolsvöllur	7 910	
Grundarfjörður	260	
Vogaskeið	350	
Sveinsstaðir	2 250	
Dalvík	890	
Laxárvirkjun	270	
Raufarhöfn	6 220	
Seyðisfjörður	7 120	
Eskifjörður	500	
Lagarfoss	5 580	
Fáskrúðsfjörður	690	
Raflínusími og fjargæsla	5 500	
Undirbúningur lúkningar	1 990	
		39 530
Geymsluhús o.fl.		14 280
Innanbæjarkerfi		42 700
Vélar og tæki		17 600
Dísilstöðvar		5 840
		175 000

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1985.

Vigdís Finnbogadóttir.
(L. S.)

Þorsteinn Pálsson.